

ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓

ครั้งที่ ๓๑

(สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ

วันพุธที่ ๑๗ เดือนมีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๒

ศูนย์ชวเลขและพิมพ์ดีด
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ๒๕๕๒

สภารับรองในคราวประชุม ครั้งที่...../..... วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

๓๑๒

สารบัญ

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓
ครั้งที่ ๓๑ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ
วันพุธที่ ๑๗ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๔๒
ณ ตึกรัฐสภา

หน้า

ระเบียบวาระที่ ๑ กระทั่งถาม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

๒.๑ รับทราบ เรื่องที่วุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบกับ

ร่างพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
(ฉบับที่..) พ.ศ.....

๒

- นายนิยม วรปัญญา

๒, ๔, ๕

- นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา

๔, ๕

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

๔.๑ ร่างพระราชบัญญัติกึ่งيامวยอาชีพ พ.ศ.

๕

ผู้อภิปราย

- นายทศพร เสรีรักษ์

๕, ๔๑, ๔๔, ๔๕,

๔๕, ๕๐, ๕๒, ๕๓

- นายอดิศร เพียงเกษ

๗, ๓๘, ๕๗, ๖๐, ๕๐

- นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์

๘

- นายพินิจ จันทรสุนทร

๙, ๒๑, ๕๑

- นางลลิตา ฤกษ์สำราญ

๑๑

- นายเสกสรรค์ แสนภูมิ

๑๖

- นายชุมพล กาญจนะ

๑๙, ๖๖, ๗๓

- นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์

๒๒, ๔๙, ๕๒, ๗๓

- นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย

๒๔, ๕๓, ๕๔, ๕๕

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๓๑/๒๕๔๒ (สมัยสามัญทั่วไป) (เป็นพิเศษ)
หน้า

- นายชัย ชิดชอบ	๒๕, ๒๘
- นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์	๒๙, ๔๗
- นายสุนัย จุลพงศธร	๒๙
- นายณรงค์เลิศ สุรพล	๓๔
- นายประชาติปไต่ย คำสิงห์นอก	๓๖, ๔๖
- นายบวร ภูจรีต	๔๖, ๔๘
- นายจักรพันธ์ ยมจินดา	๓๐, ๕๔, ๖๓, ๖๕, ๖๗, ๖๙, ๗๕, ๘๓
- นายไพศาล บึงสมาน	๕๕
- นายวิวัฒน์ วิกรานตโนรส	๕๙
- นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์	๕๙, ๖๐, ๘๖, ๙๗
- นายสหสมภพ ศรีสมวงศ์	๖๒, ๖๙
- นายกฤษฎาง แก้วโสภาก	๖๒, ๖๓, ๗๐, ๗๓, ๗๘, ๘๗
- นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล	๖๓, ๖๔, ๖๗, ๖๙, ๗๑, ๗๙, ๘๒, ๑๐๕
- นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ	๖๕
- นายสุรสิทธิ์ นิติวรรักษ์	๖๖
- นายวิลาศ จันทร์พิทักษ์	๗๒, ๗๘
- นายนพดล ปัทมะ	๗๒, ๗๕
- นายอิสสระ สมชัย	๗๖, ๘๐, ๘๖
- นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล	๘๔
- นายวีระกร คำประกอบ	๘๗
- นายขจิตร์ ชัยนิคม	๙๔, ๙๕, ๑๐๐
- นายเจริญ คันธวงศ์	๙๖, ๑๐๘, ๑๑๑
- นายจूरินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์	๑๐๒
- นายไพจิต ศรีวรขาน	๑๑๐

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๓๑/๒๕๔๒ (สมัยสามัญทั่วไป)

เป็นพิเศษ
หน้า

เรื่องด่วน

๑. พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ
สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๑๑๓
- ผู้อภิปราย
- นายอดิศร เพียงเกษ ๑๑๔
- นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล ๑๑๖
๒. พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ
ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ๑๒๐
๓. พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. (คดีมโนสำเนา) ๑๒๒
๔. พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. (การบังคับคดีตามคำพิพากษา) ๑๒๔
- ผู้อภิปราย
- นายอดิศร เพียงเกษ ๑๒๕
- นายเกษม รุ่งธนเกียรติ ๑๒๗, ๑๓๓
- ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม ๑๒๘, ๑๓๘
- นายสุทัศน์ เงินหมื่น ๑๒๙, ๑๓๙
- นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล ๑๓๑
- นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล ๑๓๕
- นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ ๑๓๖
- นายวีระกร คำประกอบ ๑๓๘

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๓๑/๒๕๔๒ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ
หน้า

๕. พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ
ล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๑๔๑
- ผู้อภิปราย
- นายอดิศร เพียงเกษ ๑๔๒
 - นายสุทัศน์ เงินหมื่น ๑๔๔, ๑๗๕
 - นายพินิจ จันทรสุรินทร์ ๑๔๖, ๑๗๔
 - นายมนตรี ด่านไพบูลย์ ๑๔๗, ๑๔๘
 - นายกุศล หมีเทศ ๑๕๑, ๑๕๒, ๑๕๓,
๑๗๔
 - นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล ๑๕๔
 - นายเรวัต สิริกุล ๑๕๔
 - นายคณัญญ์ วัชรภรณ์ ๑๖๕
 - นายสุทัศน์ เงินหมื่น ๑๖๖, ๑๖๗, ๑๖๘
 - นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ ๑๖๙
 - ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม ๑๗๐
 - นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล ๑๗๗
๖. พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ
การประกอบโรคศิลป์ พ.ศ. ๑๗๘
- ผู้อภิปราย
- นายไพจิต ศรีวรขาน ๑๗๘
 - พันตำรวจโท ไหวพจน์ อภรณ์รัตน์ ๑๗๙
 - นายมนตรี ด่านไพบูลย์ ๑๘๐
 - นายอิสสระ สมชัย ๑๘๐
๗. พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ
อาคารชุด (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๑๘๔

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๓๑/๒๕๔๒ (สมัยสามัญทั่วไป)

เป็นพิเศษ
หน้า

<p>๘. พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ บัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ.</p>	๑๘๖
<p>๘.๒ ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.</p>	๑๘๘
<p>ผู้อภิปราย</p>	
<p>- นายอดิศร เพียงเกษ</p>	๑๘๘
<p>- นายวีระกร คำประกอบ</p>	๑๘๑
<p>- นายเกษม รุ่งชนเกียรติ</p>	๑๘๒
<p>๘.๓ ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.</p>	๑๙๔
<p>ผู้อภิปราย</p>	
<p>- นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ</p>	๑๙๕, ๑๙๗, ๒๒๓, ๒๕๐, ๒๕๗, ๒๖๑, ๒๖๕, ๒๗๐, ๒๘๓, ๒๘๔, ๒๘๗, ๓๐๐
<p>- นางลลิตา ฤกษ์สำราญ</p>	๑๙๕, ๒๒๙
<p>- ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม</p>	๑๙๗, ๒๑๙, ๒๙๒, ๒๙๖, ๒๙๗
<p>- นายวิชัย ต้นศิริ</p>	๑๙๗, ๒๐๓, ๒๗๗
<p>- นายทวีวัฒน์ ฤทธิฤกษ์ชัย</p>	๑๙๘, ๒๒๓, ๒๖๘, ๒๗๗, ๒๘๔
<p>- นายอดิศร เพียงเกษ</p>	๑๙๘, ๒๐๘, ๒๕๘, ๒๖๕, ๒๗๐, ๒๗๔, ๒๘๘, ๓๐๐
<p>- นายประกอบ จิรกิติ</p>	๒๐๐, ๒๐๗, ๒๓๑, ๒๖๓

๓๑๗

- ๖ -

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๓๑/๒๕๔๒ (สมัยสามัญทั่วไป) (เป็นพิเศษ)

หน้า

- นายทศพร เสรีรักษ์	๒๐๒, ๒๑๐, ๒๗๗, ๒๘๕, ๒๘๓
- นายวิจิตร ศรีสอ้าน	๒๐๕, ๒๒๔, ๒๘๘, ๒๙๑, ๒๙๔, ๓๐๒
- นายปรีชา สุวรรณทัต	๒๐๗
- นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก	๒๑๑, ๒๕๕, ๒๖๓, ๒๖๔
- นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย	๒๑๒, ๒๕๔, ๒๗๔
- นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์	๒๑๒, ๒๗๕, ๒๘๕, ๒๙๑
- นายพินิจ จันทรสุนทร	๒๑๔, ๒๓๒, ๒๓๓, ๒๔๗, ๒๔๘
- นายเจริญ คันธวงศ์	๒๒๑
- นายชัย ชิดชอบ	๒๓๑, ๒๓๒, ๒๔๑, ๒๘๖
- นายจำลอง ครุฑขุนทด	๒๓๔, ๒๔๑
- นายยิ่งพันธ์ มนะสิการ	๒๓๖
- นายถาวร เสนเนียม	๒๓๘
- นายจาตุรนต์ ฉายแสง	๒๖๗, ๒๗๒, ๒๘๒, ๒๘๕, ๒๘๖
- นายบุญมาก ศิริเนาวกุล	๒๗๘
- นายสุวโรช พะลัง	๒๘๐, ๒๘๑
- นายชูวิทย์ พิทักษ์พรพลลภ	๒๘๗
- ร้อยโท กุเทพ ไสกกระจำง	๒๘๘, ๒๙๔
- นายสุนัย จุลพงศธร	๒๘๘
- นางสาวชรินทร์รัตน์ พุทธปวน	๓๐๐

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๓๑ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ
วันพุธที่ ๑๗ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๔๒
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๓๐ นาฬิกา
จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๓๖๓ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญนั่งครับ ขณะนี้สมาชิกได้
เข้ามาลงชื่อเพื่อเข้าประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอดำเนินการตามระเบียบ
วาระต่อไป

ด้วยได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ประกาศพระราชกฤษฎีกา
ขยายเวลาประชุมรัฐสภาสมัยสามัญทั่วไป พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงขอเชิญท่านสมาชิก
โปรดยื่นขึ้นเพื่อรับฟังพระราชกฤษฎีกาครับ

(สมาชิกและผู้ที่อยู่ในที่ประชุมได้ยื่นขึ้นเพื่อรับฟังพระบรมราชโองการ)
นางศิริลักษณ์ บันบัวรุ่งกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

"พระบรมราชโองการ

ประกาศ

พระราชกฤษฎีกา

ขยายเวลาประชุมรัฐสภาสมัยประชุมสามัญทั่วไป

พ.ศ. ๒๕๔๒

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ประ.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๔๒

เป็นปีที่ ๕๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ
โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริว่า ตามที่ได้ตราพระราชกฤษฎีกาเรียกประชุม
รัฐสภาสมัยประชุมสามัญทั่วไป พุทธศักราช ๒๕๔๑ ในวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน

พุทธศักราช ๒๕๔๑ นั้น บัดนี้ จะสิ้นกำหนดสมัยประชุมในวันที่ ๒๒ มีนาคม
พุทธศักราช ๒๕๔๒ นี้แล้ว แต่โดยเหตุที่ยังมีกิจการที่รัฐสภาจะต้องประชุมปรึกษา
กันอยู่อีก

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖๐ มาตรา ๑๖๔ และ
มาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขยายเวลาประชุมรัฐสภาสมัยประชุม
สามัญทั่วไป พุทธศักราช ๒๕๔๒ ออกไปอีกจนกว่าจะได้มีพระราชกฤษฎีกาปิดประชุม

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี"

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบคุณครับ เชิญนั่งครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ กระทั่งตาม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

๑. รับทราบเรื่องวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติ
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว ๑ ฉบับ ด้วยประธานวุฒิสภาได้มีหนังสือแจ้งว่าใน
การประชุมวุฒิสภาครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญทั่วไป) เมื่อวันที่ศุกร์ที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๔๒
ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติ ซึ่งสภาผู้แทนราษฎร
เห็นชอบแล้วจำนวน ๑ ฉบับ คือร่างพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญ
ข้าราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. จึงเรียนมาให้ที่ประชุมทราบ
(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านนิคมครับ

นายนิคม วรปัญญา (ลพบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม

นิคม วรปัญญา กระผมขอกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยัง าพณา นายกรัฐมนตรี
เพราะเหลือเวลาอีก ๒ เดือนเศษก็จะเป็นปีการศึกษาใหม่ สถานศึกษาต่าง ๆ
จะต้องเตรียมรับนักเรียนที่จะ เปิดสอนในปีต่อไป ปีนี้เศรษฐกิจก็ตกต่ำยังไม่ได้ฟื้น
ฉะนั้นสถานศึกษาต่าง ๆ ที่ควรจะรับนักศึกษาได้ เช่นอย่างสถานศึกษาของ
ภาคเอกชน ผมได้ เสนอพระราชบัญญัติขอให้ขยายหลักสูตรโรงเรียนเอกชน

ที่เปิดดำเนินการสังกัด สช. เปิดสอนได้ถึงปริญญาตรี นี่ก็เป็นเวลานานแล้ว
ปีเศษแล้วยังไม่ได้บรรจุ เพราะทางท่านประธานคงจะพิจารณาเป็นเรื่อง
เกี่ยวกับเงิน และก็อีกฉบับหนึ่งก็ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล อันนี้ตอนที่
ร่างฯ ก็ให้เปิดสอนได้ถึงระดับปริญญา เมื่อเวลากลับเข้ามาสู่สภา ก็แก้
เปิดสอนได้ปริญญาตรี แต่ราชมงคลนี้เป็นวิทยาเขตเช่นเดียวกับราชภัฏครับ
ฉะนั้นผมจึงเรียนขอเสนอแก้ไขให้เปิดสอนได้เหมือนกับราชภัฏ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อันนี้เข้าใจว่าอยู่ในระหว่างขั้นตอนการรับรองของท่านนายกรัฐมนตรี เพราะว่าฟังดูแล้วร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับเป็นร่าง พ.ร.บ. เกี่ยวด้วยการเงิน

นายนิคม วรรณปัญญา (ลพบุรี) : และอีกฉบับหนึ่งครับ ท่านประธานที่เคารพ เรื่องสำนักงานการศึกษาเอกชนในพระราชบัญญัติเดิมเป็นการบังคับหรือไปควบคุม ไม่ใช่ส่งเสริม ตามปกติภาคเอกชนลงทุนน่าจะให้การส่งเสริม ไม่ใช่ไปบังคับควบคุมไว้ อันนี้ผิด ผมจึงขอแก้ไขเป็น กรมส่งเสริมการศึกษาภาคเอกชน เพื่อจะได้ช่วยคนจนมีโอกาส เพราะคนจนส่วนมากจะเรียนโรงเรียนเอกชน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ที่ท่านนิคมพูดทั้งหมดนี้ คือเป็นร่าง พ.ร.บ. ซึ่งท่านได้เสนอเข้ามาสู่สภา แต่ว่าส่งไปให้รัฐบาลรับรองใช้ใหม่ ท่านกำลังติดตามว่าเมื่อไรจะเข้ามาสู่สภา

นายนิคม วรรณปัญญา (ลพบุรี) : ผมอยากจะขอความกรุณาช่วยให้ทันในสมัยนี้จะได้ใหม่ เพราะว่าอีก ๒ เดือนเศษก็จะเปิดรับการศึกษาปี ๒๕๔๒ แล้ว ฉะนั้นจะได้ช่วยให้โอกาสการศึกษากระจายไปสู่ชนบท ตามนโยบายของรัฐบาล ผมอยากให้เห็นรัฐบาลนี้เอาวุฒิปัญญาให้กับคนชนบท ไม่ใช่จำกัดกับคนในเมืองอย่างที่เคยปฏิบัติกันมา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็เป็นอันว่าขอฝากไปให้รัฐบาลก็แล้วกัน ๗พบ ท่านนายกฯ ก็อยู่ ท่านประธานวิปฝ่ายรัฐบาลก็อยู่ ก็คือว่าไปดูเรื่องนี้ เพราะว่ารัฐบาลรับไปแล้วเพื่อให้คำรับรอง ถ้ารับรองเมื่อไรสภาจะได้บรรจุต่อไป ผมฝากให้รัฐบาลก็แล้วกัน เชิญท่านประเทือง

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (สิงห์บุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประเทือง วิจารณ์ปรีชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสิงห์บุรี พรรคชาติไทย มีร่างพระราชบัญญัติซึ่งพรรคชาติไทยโดยกระผมนำเสนออยู่ พร้อมกับท่านนิคม วรรณปัญญา คือร่างพระราชบัญญัติป่าชุมชน ท่านประธานครับ เสนอไว้ดูเหมือนจะตั้งแต่ปี ๒๕๓๙ ไม่ทราบหาบไปอย่างไร ท่านประธานลองช่วยกรุณาติดตามให้กระผมด้วยเถอะครับ เพราะว่าเรื่องนี้นานผิดปกติจริง ๆ และร่างพระราชบัญญัติป่าชุมชนนี้ก็เป็นที่ยอมรับกันว่าจะแก้ปัญหาเรื่องการบุกรุกทำลายป่าได้ ในเนื้อหาสาระของร่างพระราชบัญญัตินั้นก็มีรายละเอียด ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการรักษาป่าเป็นอย่างยิ่งเลย เพราะฉะนั้นอยากจะขอความกรุณาท่านประธานช่วยลองติดตามให้กระผมสักนิดหนึ่ง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมจะติดตามไปและจะแจ้งให้
คุณประเทืองทราบต่อไป

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (สิงห์บุรี) : ขอขอบพระคุณ
ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้เจ้าหน้าที่กองการประชุม
ได้ติดตามว่าเรื่องร่าง พ.ร.บ. ป่าชุมชนของคุณประเทืองอยู่ในขั้นตอนไหนแล้ว

นายนิยม วรปัญญา (ลพบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ
ผมขออนุญาตอีกสัก ๒ นาที ป่าชุมชนนี้ไม่ใช่ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวข้องในงบประมาณ
ฉะนั้นป่านี้จะอยู่ได้ต้องมีเจ้าของ ท่านประเทืองได้คิดเรื่องนี้มา เข้าไปเห็นป่า
ในสภาพของจังหวัดคือชนบทด้วยกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมจะขอติดตามและจะแจ้งให้
ท่านประเทืองและท่านนิยมได้รับทราบ

นายนิยม วรปัญญา (ลพบุรี) : ขอฝากท่านประธาน
ผ่านไปยังท่านนายกฯ ขอให้ช่วยให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ผ่านด้วยครับ ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไประเบียบวาระที่ ๓ รับรอง
รายงานการประชุม วันนี้ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว
๔.๑ ร่างพระราชบัญญัติกักขังอาชญากรรม พ.ศ.

ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ผมขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่
(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ซึ่งการพิจารณาในวันนี้ก็เป็น
การพิจารณาต่อจากการประชุมเมื่อวันพุธที่แล้ว คือวันพุธที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๒
ซึ่งในวันพุธที่แล้วเราได้พิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว เริ่มตั้งแต่ชื่อร่าง คำปรารภ
และมาถึงมาตรา ๒๕ ซึ่งได้มีการอภิปรายอย่างกว้างขวาง แล้วก็ยังไม่ได้
มีการลงมติอะไร และการประชุมก็ยุติลงไปในมาตรา ๒๕ เพราะฉะนั้นในวันนี้
ก็จะเป็นการพิจารณาจากมาตรา ๒๕ ต่อไป เชิญคุณทศพรครับ

นายทศพร เสรีรักษ์ (แพร่) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม นายแพทย์ทศพร เสรีรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดแพร่
พรรคชาติไทย ก่อนจะเข้าสู่มาตรา ๒๕ ซึ่งเรายังติดค้างกันอยู่ ผมใคร่ขอ
หาหรือท่านประธานสักเล็กน้อยว่า ร่างพระราชบัญญัติทุกฉบับที่เข้ามามีความสำคัญ

สผ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

วีณา ๒/๓

เพราะฉะนั้นการที่สมาชิกจะอภิปรายกันอย่างละเอียด อย่างกว้างขวาง
เป็นสิ่งที่จำเป็น -----

ส่วนมากคนเราถ้าถามว่าใครเป็นคนอภิปรายดีที่สุด มักจะมองว่าตัวเราเอง หรือว่าเพื่อนเรา เวลาอภิปรายแล้วได้เนื้อหาสาระน่าฟัง แต่ถ้าเป็นคนอื่น อภิปรายหรือว่าถ้าเป็นพรรคอื่นอภิปรายก็มักจะคิดว่าเขาอภิปรายไม่ได้ เรื่อง เสียเวลา น่าจะปิดอภิปรายเสียที่ อันนี้ผมต้องใคร่ท้อร้อว่ากรุณาให้เกียรติกัน และถ้ายังอภิปรายกันไม่จบกรุณาอย่าได้เสนอปิดอภิปรายเลย ไม่เช่นนั้นแล้ว การประชุมก็จะไม่ราบรื่น แล้วก็จะมีปัญหาเกิดขึ้นอีกนะครับ เมื่อสัปดาห์ที่แล้ว ท่านกรรมาธิการยังค้างอยู่ ผมตั้งคำถามสั้น ๆ ว่า ที่ผมแปรญัตติว่า นักมวยอาชีพ ต้องอายุ ๑๘ ปี ทำไมท่านถึงใช้อายุ ๑๕ ปีเป็นเกณฑ์ ท่านมีเหตุผลอย่างไร มีหน้าซ้ำยังเพิ่มขึ้นมากกว่า กรณีที่มีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปีบริบูรณ์ต้องได้รับอนุญาต เป็นหนังสือจากผู้แทนโดยชอบธรรม แสดงว่าต่ำกว่า ๑๕ ปี ท่านก็ให้เป็น นักมวยอาชีพได้ ยิ่งไปกันใหญ่ ยิ่งแย้งว่าว่างๆ เดิมอีก ท่านยังค้าง ท่านยังไม่ได้ออบผม ทอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับคุณอดีตร

นายอดีตร เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ

ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายอดีตร เพียงเกษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดขอนแก่น สังกัดพรรคความหวังใหม่ ในมาตรา ๒๙ นี้เป็นมาตรา ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้มีความคิดเห็นแตกต่างกันเป็น ๒ ฝ่าย ฝ่ายหนึ่งไม่ต้องการ ให้คนที่อายุต่ำกว่า ๑๕ ปีไปทำการชกมวยเป็นมวยอาชีพ อีกฝ่ายหนึ่งต้องการ ให้อายุ ๑๘ ปี คือคนที่แปรญัตติที่ท่านผู้ทรงเกียรติอภิปรายจบไปเมื่อสักครู่ ท่านประธานครับ เรื่องอายุนี่เรื่องเสรีระผมคิดว่าคนที่เรียนมาทางแพทย น่าจะรู้จักและมีความรู้ดีกว่าสาขาอาชีพอื่น ๆ อีก ผมเรียนกฎหมายมา ผมก็ค่อนข้างจะมีความรู้บ้างเกี่ยวกับคนที่อายุ ๑๕ ปีบริบูรณ์ที่ทางร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ ทางคณะกรรมการได้เพิ่มเติมต่ำกว่า ๑๕ ปีต้องได้รับอนุญาต เป็นหนังสือจากผู้แทนโดยชอบธรรม ท่านประธานครับ ประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ ๑๕ ปีนั้นเขาถือว่าเป็นผู้เยาว์ ผมไม่ทราบว่า ๑๕ ปีนั้นไปทำนิติกรรมรับเงินรางวัลร่วมกับทางหัวหน้าค่ายที่ต้องแบ่งเงินรางวัลกันตาม มาตรา ๑๖ ได้หรือไม่ เพราะในวรรคสองบอกว่า ความตกลงเกี่ยวกับ ส่วนแบ่งเงินรางวัลตามวรรคหนึ่ง ต้องมีหลักฐานเป็นหนังสือลงลายมือชื่อ นักมวย หัวหน้าค่ายมวยและผู้จัดรายการแข่งขันมวย คณะกรรมาธิการได้เพิ่ม กรณีที่มีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปีบริบูรณ์ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้แทน

โดยชอบธรรมถึงจะขึ้นชกได้ แต่เมื่อชกแล้วเงินรางวัลที่จะให้แก่เด็กที่อายุต่ำกว่า ๑๕ ปีนี้เด็กไปเซ็นรับได้หรือครับ หรืออายุ ๑๕ ปีเด็กไปเซ็นรับได้หรือไม่ ท่านได้คิดเกี่ยวกับแง่กฎหมายแง่ไหนหรือไม่ เพราะเรื่องผู้เยาว์นั้นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ถือว่าเป็นสาระสำคัญในการที่รัฐจะต้องมาดูแล ผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้ใช้อำนาจปกครองต่าง ๆ ต้องมาดูแลกิจการของผู้เยาว์ ท่านมองเฉพาะว่าเด็กอายุ ๑๕ ปี ตามชนบทมีการต่อมวยกัน ท่านมองมุมเดียวครับท่านประธาน ผมคิดว่าในสังคมปัจจุบันรัฐจะต้องให้การศึกษาคือให้อาชีพเขาสมดุล เราทราบว่าคนที่ต่อมวยคือคนยากจน แต่คนเหล่านี้ไม่ใช่มีทางเดียวที่ต้องไปต่อมวยครับ ผมไม่อยากจะเห็นลูกหลานของผมมีผลกระทบต่อสมองจากสิ่งต่าง ๆ ที่ต่อยกัน ประเทศสังคมนิยมสมัยหนึ่งครับ เขาปฏิเสธเรื่องการต่อมวย ผมจึงอยากถามเรื่องเสรีระกับเรื่องข้อกฎหมาย ซึ่งปัจจุบันนี้ร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ผมมองอย่างไรก็มองคนเป็นสินค้า มองนักมวยเป็นสินค้า ท่านยกตัวอย่างเฉพาะว่าท่านมีประสบการณ์ในการจัดมวยชกชกกันเท่านี้เท่านี้ นี่คือการผูกขาด เพราะในการเป็นโปรโมเตอร์ (Promoter) ผูกขาดโดยคนไม่กี่คน ขอลอนุญาตที่จะต้องพูดอย่างตรงไปตรงมาครับ เพราะการจัดเป็นโปรโมเตอร์ไม่ได้เสรี การจัดโปรโมเตอร์โดยเสรี นักมวยชกด้วยเสรีนั้นคือตามบ้านนอกคอกนา ตามบ้านนอกถ้ากฎหมายฉบับนี้ผ่านในการจัดมวยจะยากลำบากที่เดียว ยากมาก ผลกระทบที่ขอนแก่น สุรินทร์ หรือที่ศรีสะเกษเหมือนกันครับท่านประธานครับ จะมีข้อเข้มงวดกันมากมาย เมื่อมีข้อเข้มงวดอย่างนี้ มีกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาบังคับบัญชา เรื่องการที่ผู้เยาว์รับเงินรางวัลได้หรือไม่ นั้น จึงเป็นแง่กฎหมายที่เราจะต้องขบคิดกัน หากท่านได้ตอบคำถามที่ผมพอจะรับได้นะครับ คือเหตุผลผมตั้งแต่วันที่เรากิปรายกัน ๖ ทุ่มแล้วก็ค้างกันอยู่ ผมไม่อยากจะให้เด็กอายุ ๑๕ ปี มีโอกาสขึ้นเวทีฝ่าใบครับ ไม่มีสิ่งที่ส่ง่างามเลย -----

เขาควรจะไปต่อมวยสมัครเล่นหรืออะไรต่าง ๆ ฝึกที่โรงเรียนก็ว่ากันไป เพราะโรงเรียนก็มีมวยไทย มวยสากลต่อยกันอยู่ตามรุ่นต่าง ๆ จึงอยากที่จะถามทางกรมการเป็นเบื้องต้นว่า เรื่องลักษณะ ข้อกฎหมายและ เรื่องสรีระนั้น ท่านเห็นเป็นประการใดครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านกำนันสุรชาติ ท่านพินิจ ดอกเตอร์ลลิตา ผมเรียกที่เดียว ๓ คนก่อนครับ

นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์ (อุตรธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สุรชาติ ชำนาญศิลป์ จังหวัดอุตรธานี พรรคเสรีธรรม ท่านประธานครับ ผมเห็นเพื่อนสมาชิกอภิปรายกันมา ๒ อาทิตย์แล้ว ฉะนั้นใจผมผมเห็นด้วยกับ คณะกรรมการ อย่างลืมน่าเด็กปัจจุบันอายุ ๑๕ ปี ถ้าเป็นสตรีเอาผิวเยอะ ค่อนข้างครึ่ง เมืองแต่พ่อแม่รับรองสิทธิให้ ที่นี้ถ้าเป็นผู้ชาย ท่านประธาน ลองดูสิครับ ฟุตบอลโลกอายุไม่เกินอายุ ๑๖ ปี ท่านดูสิครับ สูงชะลูดรูปร่างใหญ่โต แล้วเดี๋ยวนี้รัฐบาลหลายยุคหลายสมัยมาแล้วส่งเสริมให้เด็กกินนม มีนมเสริมสร้าง พลังนามัยที่สมบูรณ์ ฉะนั้นอย่าไปวิตกเลยครับท่านประธาน ผมเชื่อกฎวิธีของ นักมวยแชมป์โลกเดี๋ยวนี้ ๗ - ๘ คนแล้วนี่ต่อยอายุต่ำกว่า ๑๕ ปีทั้งสิ้นเลย ท่านประธาน ฉะนั้นอายุ ๑๕ ปี ๑๖ ปีกว่าจะมาเป็นแชมป์เป็นอะไร ต่ออะไรได้ ผมว่าปลดเกษียณกว่าจะได้แชมป์ เมืองไทยไม่ต้องเอาแชมป์หรอกครับ อนาคตข้างหน้า ผมคิดว่าลูกผมต่อยมวยอยู่ในนี้ ผมก็รับรองให้ ผมให้ต่อย บางที่ผม ไม่ได้อยู่ แกอยู่ทางโรงเรียนขึ้นมวยวัดต่อยกัน ที่นี้หมัดเด็กก็พอประมาณ ไม่ใช่เตะกันเอาเป็นเอาตาย ต่อยกันอะไรกัน อันนี้คือหมัดเด็กไม่ใช่หมัดผู้ใหญ่ ต่อยกับเด็ก เด็กต่อเด็กต่อยกันน้ำหนักพอ ๆ กัน ไม่ใช่เอาน้ำหนัก ๘๐ กิโลกรัม แล้วมาต่อยกับคน ๑๐๐ กิโลกรัม ไม่ใช่ท่านประธาน ฉะนั้นต้องเทียบเคียงกัน เสมอต้นเสมอปลายพอสมควร แล้วมีระดับรุ่น ระดับแชมป์ ระดับรองแชมป์ ระดับรุ่นนั้นรุ่นนี้ ไม่ใช่เอาน้ำหนักเกินมาชั่งกันแล้วก็ต่อยกันเอาเป็นเอาตาย ท่านประธานฉะนั้นผมเห็นด้วยกับคณะกรรมการอย่างยิ่ง โอ.เค. หมอก็คิดไปทางหมอ แต่ผมอยู่ในชนบท ผมเป็นกำนันเคยดูมวย เคยจัดมวยในชนบท อย่างลืมน่าท่านประธาน ลูกเด็กเล็กแดงเราฐานะไม่เท่าเทียมกัน บางคน อยู่บ้านนอกคอกนาพืชไร่ก็ขายไม่ได้ราคา ที่ดินทำกินก็จะมี ไม่มี เรียนอยู่ ป. ๓ ป. ๔ มาต่อยมวย ได้ทีหนึ่ง ๑๐๐ บาท ๒๐๐ บาท ๓๐๐ บาท ๕๐๐ บาท ๘๐๐ บาท เอามาซื้อเสื้อผ้า ซื้อสมุดดินสอมาเรียนหนังสือ อันนี้ก็จวัตรประจำวัน

ของเขาย่างแท้จริงเลยท่านประธานลองไปดูบ้านนอกสิครับ แถวบ้านประธาน
ก็น่าจะมี แต่แถวอีสานค่อนข้างสูงเลยท่านประธาน จังหวัดอุดรธานีผมนักมวย
ค่อนข้างสูง และเด็กอายุ ๙ ขวบ ๑๐ ขวบ ๑๑ ขวบ แต่เขาต่อยกัน
ไม่ได้เอาเป็นเอาตาย ไม่ใช่ติดมีดโกนเหมือนกับไก่แจ้มาตีกันท่านประธาน
ฉะนั้นผมเห็นด้วยกับท่านกรรมาธิการที่พิจารณาแก้ไขไว้ แต่อย่างไรก็ตาม
อย่าลืมว่าผู้ปกครองคุณพ่อคุณแม่ต้องรับรอง ถ้าอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี ผมก็เห็นด้วย
กับคณะกรรมาธิการ ท่านประธานผมสนับสนุนเต็มที่ครับ

* ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านพินิจครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
นายพินิจ จันทรสุรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง ท่านประธานครับ
ตามมาตรา ๒๙ ผมอยากจะสนับสนุนทางผู้ขอแปรญัตติเอาไว้ ผมอยากจะเรียนว่า
ตามมาตรา ๔ นักมวยหมายความว่า ผู้ซึ่งกระทำการชกมวยเป็นอาชีพ และได้ขึ้น
ทะเบียนเป็นนักมวยตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ผมอยากจะกราบเรียนและฝาก
เป็นข้อสังเกตว่าเราควรที่จะกำหนดอาชีพ หมายความว่า เด็กที่เข้าไปชกมวย
และจะไปเลี้ยงตัวเอง ไปเรียนหนังสือ ไม่ใช่ถือว่าเป็นมวยอาชีพ คำว่า
มวยอาชีพ ต้องเป็นอาชีพตลอดไป ต้องเป็นนักมวยอาชีพ คือหมายความว่า
ต้องฝึกฝนต้องอยู่ประจำ ความหมายที่กระผมอ่าน กระผมศึกษาดูตาม
ร่างพระราชบัญญัตินี้ แต่การที่อภิปรายมาตั้งแต่เมื่อวันก่อนแล้วไม่ได้คำนึงถึง
คุณจะให้เด็กพวกนี้ที่เรียนหนังสืออยู่ไปเป็นมวยอาชีพ ท่านอย่าลืมว่าพวกนี้พอเป็น
มวยอาชีพต้องจดทะเบียนเป็นมวยอาชีพตามมาตรา ๔-----

ถ้าหากว่าเราถือว่าเด็กอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี อายุ ๑๕ ปียังยอมรับหรือเปล่า
ถ้ายอมรับตามร่างพระราชบัญญัตินี้ อย่าเอาร่างพระราชบัญญัตินี้ไปบังคับ และให้
โอกาสที่ไม่สมควร เพราะฉะนั้นผมคิดว่าที่กรมมาธิการเพิ่มขึ้นมา ผมไม่เห็นด้วย
เพราะถ้าเด็กอายุต่ำกว่านี้เป็นนักมวยอาชีพจริง ๆ แล้วละก็ท่านครีบบจะต้องโดนตำ
ด้านสิทธิมนุษยชนทางารุณเด็กอะไรต่าง ๆ เหล่านี้มันจะเกิดขึ้น เพราะฉะนั้นผมอยาก
จะกราบเรียนว่า หลังนี้ถึงแม้ว่าผู้ปกครองจะยินยอมอะไรก็ตามมันเป็นนักมวยอาชีพ
ไม่ได้ แต่ถ้าเป็นนักมวยอาชีพไม่ต้องเรียนหนังสือ จะต้องมาชกมวยอาชีพร่ำไป
ตลอดเวลา เพราะว่าเขาบังคับด้วย และได้ขึ้นทะเบียนเป็นนักมวยอาชีพตาม
ร่างพระราชบัญญัตินี้ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ามาถึงจุดตรงนี้ผมอยากจะเรียนกรรมาธิการ
กรณีมีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี ที่เพิ่มขึ้นมามันไม่น่าจะเป็นไปได้ แต่ถ้าหากว่าอายุ ๑๕ ปี
โอ.เค. ก็ว่าไป ถ้าเรากำหนดขั้นต่ำไว้ มันก็จะเป็นการดีท่านประธาน ถ้าเราจะเอา
ร่างพระราชบัญญัตินี้ไปใช้อย่างเกิดขึ้นตามธรรมชาติ อย่างตามต่างจังหวัดที่พูด ๆ
กันก็ให้เป็นนักมวยนักเรียน นักมวยสมัครเล่น ไม่ถือว่าเป็นนักมวยอาชีพ ก็เป็น
นักมวยสมัครเล่นให้ได้ แต่ถ้าเป็นนักมวยสมัครเล่นแล้วต้องได้รับคำยินยอมจาก
ผู้ปกครองด้วย เกิดมีการเสียชีวิต ท่านประธานครับ ถึงแม้ว่าเหตุการณ์หนึ่ง
หรือหมิ่นละหนึ่งเปอร์เซ็นต์ก็ตาม มันก็มีความผิดพลาดอยู่ดี ถ้าหากว่าได้รับคำยินยอม
ถ้าเกิดมีการเสียชีวิตตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ผู้ดำเนินการจัดการต่าง ๆ
ไม่รับผิดชอบ เพราะได้มีคำยินยอมจากผู้แทนโดยชอบธรรมแล้ว และผมคิดว่าอยาก
จะขอความกรุณาท่านกรรมาธิการ อยากจะกำหนดให้แน่นอนเด่นชัดว่านักมวยอาชีพ
เอาอายุเท่าไร นักมวยอาชีพจดทะเบียน นักมวยอายุต่ำกว่า ๑๕ ปีเล็ก ๆ ถือว่า
เป็นนักมวยสมัครเล่น แล้วเรามีโอกาสที่จะขยายทำอย่างอื่นต่อไป เพราะฉะนั้น
ที่ว่า ๆ พูดกันมา ๒ วันนี้ผมขอความกรุณาเถอะครับ วันก่อนผมไม่ลุกขึ้นมา
เพราะมีปัญหาเรื่ององค์ประชุม ผมอยู่ที่ห้องผมไม่เข้าประชุม เพราะฉะนั้นผมอยาก
จะเรียนว่า ขอตัดออกเสีย วันนี้ก็ตั้งใจว่าจะมาเรียนท่านกรรมาธิการได้โปรดทราบว่า
ถ้าหากจะเอานักมวยอายุ ๑๓ ปี ๑๕ ปี มีครับ ผมก็มอบรางวัลอยู่เกือบทุกสัปดาห์ครับ
ที่ชกมวยตามงานตามอะไรต่าง ๆ เกือบทุกสัปดาห์ เรามีส่วนเกี่ยวข้องกับคู่มั่นสนุกครับ
เด็ก ๆ ชกกันสนุกจริง ๆ แต่ถ้าเกิดการตายขึ้นมาเสียชีวิตขึ้นมาจะทำอย่างไร
แล้วเด็กยังมีอนาคต แต่ถ้ามาขึ้นบัญชีเป็นนักมวยอาชีพแล้วมาขึ้นอีกในอนาคตคง
ลำบาก ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ
ดิฉัน ลลิตา ฤกษ์สำราญ พรรคประชากรไทย กรุงเทพมหานคร ในมาตรา ๒๙
สัปดาห์ที่แล้วความจริงดิฉันควรจะได้ลุกขึ้นอภิปรายแล้ว บังเอิญว่าในเรื่องของ
การตกลงกันของวิป (Whip) ของฝ่ายค้านกับฝ่ายรัฐบาลก็บอกว่าจะยุติพักกันไว้ก่อน
แล้วดิฉันก็เรียนถามทางซีกฝ่ายรัฐบาลบอกว่ามาตรา ๒๙ จะถึงไหม ทางซีกฝ่าย
รัฐบาลซึ่งมีหลายท่านเห็นด้วยกับผู้ขอเสนอขอแปรญัตติก็บอกว่าคงจะไม่ถึง
ปรากฏว่าท่านประธานท่านก็จะไปให้ถึงท่านจะให้จบให้ได้เลย ในที่สุดก็ไปไม่ได้
ต้องล่มกลางคัน ดิฉันก็คิดว่าโชคดีที่ได้มีโอกาสมาพูดในวันนี้ ท่านประธานที่เคารพ
ดิฉันอยากจะเรียนอย่างนี้ว่า ในมาตรา ๒๙ ที่กำหนดให้อายุของนักมวย เอาจาก
บรรทัดแรกก่อน ยังไม่เอาจากที่ท่านคณะกรรมการได้แปรญัตติเพิ่มมา เอาเพียงว่า
มีอายุไม่ต่ำกว่า ๑๕ ปีบริบูรณ์ ตรงนี้ดิฉันคิดว่าต้องทบทวนด้วยเหตุผลประการที่ ๑
ประการที่ ๑ ก็คือว่า ท่านคงทราบว่ามีเมื่อสัปดาห์ที่แล้วมีการถกเถียงกันมากเรื่อง
ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติว่าจะขอเข้าก่อน ฝ่ายค้านก็ขอเสนอเข้าก่อน
แต่ก็บอกว่าเรื่องมวยสำคัญก็เอามวยไปก็ไม่ว่ากัน ทั้งที่ร่างพระราชบัญญัติการ
ศึกษาแห่งชาตินั้นเป็นร่างพระราชบัญญัติที่จะกระทบกับคน ๖๐ ล้านคน แต่ร่าง
พระราชบัญญัติมวยจะมีเด็กอยู่ไม่ถึง ๑๐,๐๐๐ คน ที่จะเป็นนักมวยขึ้นมาสู่
ระดับมวยโลกได้-----

เราก็ไม่ต่างกัน เมื่อเสียงส่วนใหญ่เห็นว่าจะเอาเรื่องมวยขึ้นกันมาก่อน
 อยากจะกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังคณะกรรมการว่า ในร่างพระราชบัญญัติ
 การศึกษาแห่งชาติที่จะนำเสนอสู่สภาวาระต่อไปนี้ เราได้มีการตกลงกันอย่าง
 เอกฉันท์ทั้งซีกฝ่ายค้านกับฝ่ายรัฐบาลที่จะสนับสนุนผลักดันร่างพระราชบัญญัติการศึกษา
 ให้ผ่าน ประชาชนสนใจซักถามกันเข้ามามากมายว่าเมื่อไรจะเข้าสักทีหนึ่ง
 ในร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาตินี้ เราได้มีการแก้ไขประเด็นที่สำคัญที่
 ดิฉันอยากจะกราบเรียนท่านประธานเพื่อให้เป็นข้อคิดของคณะกรรมการ
 และจะต้องมีการปรับปรุง ดิฉันเข้าใจว่าผ่านสภาผู้แทนฯ ไปโดยเสียงส่วนใหญ่
 ของรัฐบาลแต่จะไม่ผ่านวุฒิสมาชิก ด้วยเหตุผลที่ว่า ร่างพระราชบัญญัติการศึกษา
 แห่งชาตินั้น เราได้มีการขยายการศึกษาภาคบังคับจากเดิม ๖ ปี เป็น ๙ ปี
 และอายุนั้นเราเริ่มกำหนดจากย่างเข้าปีที่ ๗ เพราะฉะนั้นเมื่อย่างเข้าปีที่ ๗
 อีก ๙ ปีเด็กต้องอยู่ในโรงเรียน อายุเด็กขั้นต่ำจะต้องถึง ๑๖ ปี อาจจะมี
 ท่านกรรมาธิการบอกว่า เด็กบางคนเรียนเก่ง ๑๕ ปีก็ออกจากการศึกษา
 ภาคบังคับแล้ว ก็คงจะออกมาเป็นนักมวยอาชีพได้เลย อันนี้ตามวรรคแรกนะคะ
 ยังไม่เอาต่ำกว่า ดิฉันอยากจะกราบเรียนว่า ดิฉันเคยทำการวิจัย
 เด็กต่างจังหวัดชนบท สิบคำที่ที่แล้วได้ฟังท่านกรรมาธิการที่เป็นโปรโมเตอร์มวย
 แล้วก็อยู่ในวงการมวย บอกว่าเด็กต่างจังหวัดยากจน แล้วก็ออกมาชกมวยกัน
 ตั้งแต่ยังเด็กอยู่ แล้วเราจะไปรออยู่ตรงช่วงนั้นจะไม่ทันการ เราไม่สามารถ
 ที่จะเข้าสู่วงการมวยโลกได้ ถ้าเราฝึกซ้อมกันตั้งแต่เด็ก ๆ ดิฉันอยาก
 จะกราบเรียนว่า ขณะนี้เราต้องการให้เด็กได้รับการศึกษาสูงขึ้น แต่การศึกษา
 ภาคบังคับนั้นเด็กจะต้องอยู่ในโรงเรียน ๙ ปี เด็กในชนบทนั้นที่ดิฉันเคยวิจัยมา
 โดยเปรียบเทียบพัฒนาการทางสติปัญญาของเด็กชนบทเทียบกับเด็กในกรุงเทพมหานคร
 เราจะพบว่าพัฒนาการหรือว่าเด็กในชนบทจะเรียนช้ากว่าเด็กในกรุงเทพฯ ๑ ปี
 เพราะฉะนั้นถ้าเรียนช้ากว่า ๑ ปี เด็กชนบทกว่าพ่อแม่จะพร้อมส่ง เพราะว่า
 ในกฎหมายร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาตินั้น เมื่อย่างเข้าปีที่ ๗
 ก็หมายความว่า เด็ก ๗ ขวบเริ่มเข้าเรียน ๙ ปีก็เป็น ๑๖ ปีบริบูรณ์
 เพราะฉะนั้นเด็กนั้น ดิฉันไม่แน่ใจอยากให้คุณกรรมาธิการได้ทบทวนดูว่า
 ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติกับกฎหมายฉบับนี้จะขัดกันหรือไม่
 เพราะว่า ๙ ปีนั้นเด็กต้องอยู่ในโรงเรียน แต่นักมวยอาชีพอันนี้เด็กอายุ
 ไม่ต่ำกว่า ๑๕ ปีบริบูรณ์ เพราะฉะนั้นอีก ๑ ปีของเด็กในช่วงปีหลังเด็กต้องอยู่

ในโรงเรียน อันนี้เราพูดกันถึงเฉพาะกฎหมายจะขัดกันหรือไม่ นี่คือ ๑๕ ปี
 ที่นี้พอมานพุดถึงต่ำกว่า ๑๕ ปีนั้นยิ่งเป็นไปไม่ได้เลย ถ้าต่ำกว่า ๑๕ ปีนั้น
 บอกไม่ได้เลยว่าเด็กกี่ปี ๙ ปีก็ต่ำกว่า ๑๕ ปี ๑๐ ปีก็ต่ำกว่า ๑๕ ปี
 คือไม่มีเกณฑ์เลยว่ต่ำกว่า ๑๕ ปี แต่ต้องสูงกว่า ๑๔ ปี อะไอย่างนี้ไม่มีบอก
 เพราะฉะนั้นยิ่งวรรคหลัง ดิฉันยิ่งเห็นด้วยเลยว่ต้องตัดทิ้ง ที่นี้ถ้าเราจะมา
 เอาเหตุผลของโดยหลักทั่ว ๆ ไป ไม่พุดถึงในเรื่องของร่างพระราชบัญญัติ
 การศึกษาแห่งชาติ ซึ่งทุกฝ่ายเห็นด้วย และเราอยากจะบังคับถึง ๑๒ ปีด้วยซ้ำไป
 เพราะว่าทั่วโลกประเทศที่เขาเจริญแล้วการศึกษาของเขาต้องการให้เด็ก
 ของเขาเรียนจากระดับข้างล่างขึ้นไปอย่างน้อย ๑๒ ปีอยู่ในโรงเรียน
 แต่ว่าของเรายังเอาเป็นเพียงแค่ ๙ ปี แต่รัฐบาลก็พยายามที่จะสนับสนุน
 โอกาสตรงนี้ขยายออกไปในอีก ๓ ปี โดยให้เป็นการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน
 เพราะฉะนั้นเราจะเห็นว่าทั่วโลกเขาตื่นตัวกันในเรื่องการที่จะให้เด็กรับ
 การศึกษาได้สูงขึ้น แต่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นเรื่องของการกำหนดอาชีพ
 มีอยู่หลายเหตุผลหลายประเด็นที่เพื่อนกรรมการได้ชี้แจงไป ดิฉันอยากจะ
 หีบยกมาเป็นเพียงบางประเด็นที่อยากจะสนับสนุนเพื่อให้ท่านกรรมการ
 ได้วินิจฉัย อาจจะมีการแก้ไขด้วยเหตุผลต่าง ๆ ที่เราควรจะต้องพิจารณาร่วมกัน
 คือในเรื่องของสรีระทางร่างกาย ตัวดิฉันเองไม่เคยเป็นนักรมวยก็บอกกันตรง ๆ
 ตั้งแต่สัปดาห์ที่แล้วว่มวยเป็นกีฬาที่ดิฉันไม่ชอบที่สุด เพราะว่า เป็นกีฬาที่ดิฉัน
 ทนเห็นเลือด ชกกันก็ว่แตกบ้าง แตกแล้วกรรมการก็ยังไม่ยอมมาให้หยุด ชกอีก
 บอกยังไม่เป็นอะไร จนกระทั่งเลือดโชมหน้าต้องมาจับดูถึงจะให้แพ้ เป็นกีฬา
 ที่ดิฉันดูไม่ได้

ก็มาคุยกันกับเพื่อนผู้แทนราษฎรด้วยกัน ดิฉันเองไม่ทราบว่่าก็พยามวยชกกันอย่างไร แต่ว่่าสัปดาห์ที่แล้วได้ฟังท่านกรรมาธิการหลายท่านพูดถึงว่่า มวยไทยกับมวยสากล ต่างกัน ดิฉันเองเคยดูโฆษณาแม่ไม้มวยไทย มีใช้ขาหน้าขาหลังเตะอะไร ในขณะที่บอกว่่ามวยสากลไม่มี แล้วก็บอกว่่าไม่ต้องห่วงที่ว่่าจะชกกันจนกระทั่งสมองเสีย ดิฉันเองเคยดูทีวีเห็นนักกีฬาใหญ่ ๆ มีชื่อเสียงของโลกอายุ ๔๐ ปีมือไม้สั้นเหมือนกัน เป็นโรคชกกระดูกเดินขึ้นไปบนเวที ดิฉันเล่าให้เพื่อนกรรมาธิการฟังว่่า ดิฉันไม่เห็นด้วยเอาเด็กอายุ ๑๕ ปีหรือต่ำกว่า ๑๕ ปีเอามาชกกัน เพราะเห็นนักมวยมีชื่อเดินเข้าไปรับเหรียญถ่ายไปทั่วโลกมือไม้สั้น ก็ปรากฏว่่าทางกรรมาธิการบอกว่่าไม่ต้องห่วง เพราะนักมวยไทยที่เราฝึกมวยไทยมารับรองได้ กว่าที่คู่ต่อสู้จะเอามาชกถึงหัวถึงขากันได้ลูกกัน คือพูดสรุปง่าย ๆ ก็คือว่่าไม่ต้องไปบวช ดิฉันก็ไม่ว่่าอะไร ถ้าเป็นมวยไทยว่่าชกกันไม่ถึงสมอง แต่อยากจจะเรียนว่่าพัฒนาการของเด็กหรือของมนุษย์นั้น จะสมบูรณ์พร้อมทั้งหมดทั้ง ๔ ด้าน ร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งร่างกายกับสติปัญญานั้น อย่างน้อยต้อง ๑๘ ปีอย่างทีหมอทศพรได้พูดถึง อันนั้นคือในเรื่องของทางทฤษฎี แต่ถ้าพูดกันถึงร่างกายดิฉันอยากจจะเรียนว่่า บางท่านบอกว่่านักมวยบ้านนอกตัวนิดเดียว บางคนนมใหญ่กว่าตัวอีก ดิฉันไม่เคยเห็นนมใหญ่กว่าตัวเป็นอย่างไร แต่ว่่าเด็กบางคนถ้าได้รับการเลี้ยงดูอย่างดี เด็กอายุ ๑๔ - ๑๕ ปีเขาโตพอสมควรแล้ว แต่ที่ดิฉันเป็นห่วงก็คือว่่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นร่างพระราชบัญญัติมวยอาชีพ ถ้าเราจะส่งเสริมให้มวยไทยของเราชื่อเสียงไปทั่วโลก ดิฉันคิดว่่าในระหว่างที่เด็กอยู่ในโรงเรียนขณะนี้ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติที่กำลังจะเข้าสู่สภาและทุกฝ่ายสนับสนุน เราสนับสนุนให้ใช้บุคลากรหรือภูมิปัญญาในท้องถิ่น ภูมิปัญญาในท้องถิ่นนั้นไม่ได้หมายความว่า จะต้องเป็นทรัพยากรธรรมชาติแต่เพียงอย่างเดียว มนุษย์ก็เป็นทรัพยากรที่เรานำมาสอนได้ถือเป็่นภูมิปัญญาท้องถิ่น เพราะฉะนั้นถ้ามีนักมวยต่าง ๆ ที่มีชื่ออยู่ในท้องถิ่นนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่บอกว่่า มีนักมวยอาชีพที่เด็กยากจนมาสู่วงการมวยเยอะ มีการอภิปรายกันว่่า ลูกคนรวยไม่ส่งลูกไปชกมวย มีแต่ลูกคนจนเท่านั้น แล้วก็สร้างชื่อเสียงให้กับประเทศ ดิฉันเห็นด้วยไม่ได้ติดใจอะไร แต่นักมวยที่เลิกร้างจากเวทีไปแล้วขณะนี้พระราชบัญญัติเรายอมแล้วว่่า เอาภูมิปัญญาท้องถิ่นไม่จำเป็นต้องจบปริญญา นักมวยจบ ป. ๔ แต่ได้เหรียญทองถึงขนาดระดับโลกเอามาสอนได้เลย เอาเข้ามาในโรงเรียนเข้ามาฝึกเลย มวยดิฉันต้องยอมรับว่่ามวยไทยมีชื่อ

อาชีพมวยแต่ไม่จบปริญญา เมื่อก่อนต้องมีปริญญาถึงจะต้องมาเทียบวุฒิกัน เคี้ยวนี้
เราให้แล้ว เราเอานักมวยเหล่านั้นเข้ามาสอนเด็กในโรงเรียน ฝึกเด็กเหล่านี้
ให้เก่ง ยังไม่ต้องเข้าสู่มวยอาชีพเป็นมวยสมัครเล่นก็ได้ เราจะไปส่งแข่งขัน
กีฬาโอลิมปิก เอเชียนเกมส์ อะไรต่ออะไรได้เยอะแยะไปหมด เพราะฉะนั้น
ดิฉันอยากจะสนับสนุนเพื่อนกรรมการที่มีความเห็นว่า ควรจะต้องมีการทบทวน
ในเรื่องนี้ ดิฉันอยากจะขอเรียนท่านประธานว่า มีอยู่ ๒ ประเด็น

ประเด็นที่ ๑ ก็คือในร่างฯ เดิมของที่กรรมการเขียนมา ไม่มี
การแก้ไข มีอายุไม่ต่ำกว่า ๑๕ ปีบริบูรณ์ อยากจะเรียนถามว่า อาจจะไปขัดกับ
ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ที่จะต้องให้เด็กอยู่ในโรงเรียนถึงอายุ
๑๖ ปีบริบูรณ์ เพราะฉะนั้นอันนี้คือประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ ก็คือตัวดิฉันเองไม่เห็นด้วยเลยกับการเพิ่มวรรคท้าย
ขึ้นมาที่บอกว่า กรณีมีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปีบริบูรณ์นั้น วรรคนี้ดิฉันอยากจะให้ตัดทิ้งไป
เพราะว่าเด็กที่อายุน้อยกว่านั้นทั่วโลกเขาคุ้มครองเด็ก เขาเห็นว่าเด็กนั้นไม่ใช่สัตว์
ขนาดจะไปทำการวิจัยอยากจะเรียนท่านประธานว่า เวลาที่มีนักทฤษฎีสำคัญ ๆ
เขาต้องการจะเอาเด็กมาทำการวิจัย ทำการวิจัยหลอกให้เด็กแทบกลัว หลอกให้
เด็กว่าความกลัวเป็นอย่างไร แล้วเอาเด็กกลุ่มหนึ่งมา มีสิ่งแวดล้อมที่ทำให้เด็ก
สนุกสนาน กับอีกกลุ่มหนึ่งทำให้เด็กกลัว แล้วดูสีว่าอาการของเด็กจะเป็นอย่างไร
กฎหมายของต่างประเทศเขายังไม่ยินยอม เพราะการที่อยู่ ๆ ไปให้เด็กตกใจกลัว
ผวาเขาถือว่าไปทำกับเด็กเหมือนกับสัตว์ไม่ได้ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ดิฉันจึงเห็นว่า
น่าจะได้มีการทบทวนนะคะ และที่ดิฉันมั่นใจเป็นอย่างยิ่งก็คือว่า ร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้แม้ตัดวรรคท้ายออกไปแล้วก็จะไม่ผ่านวุฒิสมาชิก เนื่องจากว่ากรรมการ
วิสามัญของร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาตินั้น มีวุฒิสมาชิกที่เป็นกรรมการ
อยู่ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้อยู่ เพราะฉะนั้นเมื่อร่างพระราชบัญญัติมวยอาชีพ
ไปสู่วุฒิสมาชิกจะต้องมีการอภิปรายเรื่องนี้กันอย่างกว้างขวาง อาจจะมีการแก้ไข
อายุจาก ๑๕ ปีบริบูรณ์เป็น ๑๖ ปีเพื่อให้สอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
เพราะฉะนั้นดิฉันจึงกราบเรียนข้อมูลอันนี้มายังท่านประธานผ่านไปยังคณะกรรมการ
เพื่อขอให้ได้ทบทวนด้วย ขอขอบคุณค่ะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญกรรมการ ในช่วงนี้ให้
กรรมการชี้แจงไป เพราะว่าอาจจะมีการประเด็นที่ท่านกำลังจะอภิปราย
กรรมการอาจจะมีความเห็นคล้อยก็ได้

นายเสกสรรค์ แสนภูมิ (กรรมการ) : กราบเรียนท่าน
ประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม เสกสรรค์ แสนภูมิ
ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุรินทร์ ในฐานะกรรมการ ผมรู้สึกที่ต้องกราบ
ขอบพระคุณเพื่อนสมาชิกที่ได้ให้ความใส่ใจแล้วก็สนใจ กฎหมายฉบับนี้ค่อนข้าง
จะเกินความคาดหมาย และเป็นกฎหมายที่มีการประชุมมายาวนานอย่างที่ท่าน
สมาชิกอภิปรายแล้ว ในมาตรา ๒๕ ตรงนี้นั้น กระผมใคร่ขออนุญาตท่านประธาน
ผ่านไปถึงท่านสมาชิกว่า กรรมการได้พิจารณากันรอบคอบก่อนที่จะมีการ
เพิ่มเติมใน (๑) วรรคสอง เข้ามา ซึ่งขณะนี้พอจะจับประเด็นได้ว่าท่านสมาชิก
ขอภัยที่เอ่ยนาม ท่านคุณหมอตศพร อยากให้เปลี่ยนเป็นอายุ ๑๘ ปีขึ้นไป
ท่านสมาชิกอีกหลายท่านอยากจะให้ตัดท้ายในวรรคสองที่มีการเพิ่มเติมขึ้นมา
ซึ่งกระผมจะชี้แจงตรงนี้นั้น ผมกราบเรียนท่านประธานไปถึงท่านสมาชิกว่า
ความห่วงใยของบรรดาท่านสมาชิกทั้งที่เป็นนายแพทย์ หรือเป็นสมาชิกทั่ว ๆ ไปก็ดี
เป็นความห่วงใยที่มีประโยชน์ เป็นความห่วงใยที่ดีและมีเหตุผล แต่ในฐานะ
ที่กระผมเองนั้นเป็นผู้มีประสบการณ์จากชีวิตที่ผันแปรตัวเองมาจากชีวิตค้ากำปั่น
เป็นนักมวย ถึงจะไม่แนบแน่นแต่ที่ผมกราบเรียนท่านสมาชิกว่า ชีวิตของนักมวย
ของเมืองไทยไม่ค่อยเหมือนชาวต่างประเทศ ผมกราบเรียนท่านประธาน
ให้สมาชิกได้ทราบว่า มวยจะรุ่งของใครนั้นอยู่เพียง ๑๖ ปี และ ๑๗ ปีเท่านั้น
นี่คือช่วงอายุมวยเพียง ๒ - ๓ ปี ผมกราบเรียนว่านักมวยจริง ๆ นั้นต้องพัฒนา
การชกมาจากอายุต่ำกว่า ๑๕ ปีด้วยซ้ำไป นั่นคือสภาพจริง ผมใคร่ขอเรียนว่า
มวยไทยของเรานั้นได้มีพื้นฐาน มีเบสิก (Basic) มาจากตั้งแต่จบ ป. ๔ ไป
ก็เริ่มชกมวยกัน แต่ที่เรานำมากราบเรียนท่านอย่างนี้ไม่ใช่เป็นการให้เห็นด้วย
แต่ผมใคร่ขอเรียนว่า อายุของนักมวยไทยพอถึงอายุ ๒๐ ปี หรือ ๑๘ ปีจะหมดแล้ว
กราบเรียนอย่างตามตรงภาษาชาวบ้านว่า นักมวยไทยพอรู้จักรักสาวแต่งงาน
ก็หมดอายุของมวยลง ตรงนี้คือข้อเท็จจริง ท่านประธานที่เคารพ ผมเองนั้น
ไม่อาจจะเห็นยั้งให้ท่านสมาชิกเห็นด้วย แต่ขอกราบเรียนว่ากรรมการทั้งหมดนั้น
ได้มีการประชุมกัน โดยเห็นว่าให้ที่ประชุมแห่งนี้ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติจะเห็นด้วย
อย่างไรในข้างมากนั้นเรายินดี ยินดีที่จะแต่งตั้งเดิมกฎหมายส่วนนี้ให้ประโยชน์ต่อสังคม

โดยเฉพาะชีวิตของวงการมวย ใคร่ขอกราบเรียนนิดหนึ่งว่า กฎหมายฉบับนี้ เป็นกฎหมายที่เป็นสวัสดิการแก่บรรดานักมวยผู้ที่มาจากฐานะยากจน เป็นธรรมชาติ ที่นักมวยไม่ค่อยมาจากฐานะร่ำรวย เพราะว่าความห่วงหาอาวรณจากครอบครัว ที่มีต่อนักมวยนั้นย่อมเป็นธรรมดา ลูกคนรวยย่อมไม่อยากจะให้ลูกเจ็บปวด อันนี้เป็นเรื่องธรรมชาติ เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนท่านประธานถึงท่านสมาชิก ว่าท่านกรรมการที่อยู่แถวบนของผม นั้นเป็นผู้ที่เสียสละ เพราะว่าจริง ๆ แล้ว ท่านได้ตัดส่วนที่ท่านมีโอกาสจัดมวย หรือเป็นหัวหน้าค่ายมวยให้กับสวัสดิการ ลูกหลานของท่านในอาชีพนักมวย ผมจึงขอกราบเรียนในฐานะว่า อายุมวย ของไทยค่อนข้างจะสั้นกว่าต่างประเทศ กราบเรียนด้วยความเคารพ ขอบพระคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมการเกษมครับ

นายเกษม รุ่งธนเกียรติ (กรรมการ) : ขอบคุณครับ
 ท่านประธาน ผม เกษม รุ่งธนเกียรติ พรรคความหวังใหม่จากจังหวัดสุรินทร์
 ในฐานะกรรมการ ผมเรียนอย่างนี้ว่า ถ้ากรรมการไม่ลุกขึ้นชี้แจงประหนึ่งว่า
 พวกเราได้รับมอบหมายจากท่านไปทำหน้าที่ร่างกฎหมายมวย แล้วเราไม่พิจารณา
 เรื่องสรีระของเด็ก เราไม่พิจารณาเรื่องสรีระของนักมวย ไม่ใช่หรอกครับ
 คือการร่างกฎหมาย เราจะต้องยอมรับว่า บนพื้นฐานปัจจุบันความจริงคืออะไร
 เราร่างกฎหมายมวยนี่นะครับ ไม่ใช่ว่าบนพื้นฐานวันนี้เมืองไทยไม่มีวงการมวย
 วันนี้เมืองไทยไม่มีศิลปะมวย วันนี้เมืองไทยไม่มีธุรกิจมวย ไม่ใช่ เราร่าง
 กฎหมายวันนี้บนพื้นฐานธุรกิจมวยเกิดขึ้นแล้ว วงการมวยเกิดขึ้นแล้ว ศิลปะมวย
 เกิดขึ้นแล้ว แล้วเกิดขึ้นในแผ่นดินนี้ ๑๐๐ - ๒๐๐ ปีมาแล้ว และความเป็นจริง
 มันเกิดขึ้นจริง ๆ อย่างนี้แล้ว และวันนี้เราก็คุยในฐานะที่เรามีทั้งโปรแกรมเตอร์
 มีหัวหน้าค่าย มีนักมวย มีกรรมการ เราเรียกมาคุยกัน แล้วถามว่า จริง ๆ
 วันนี้ นักมวยชกกันอายุเท่าไร เขาชกกันตั้งแต่ ๗ ขวบ ๖ ขวบ จนถึง ๒๐ ปี
 ๗ ปีถึง ๒๐ ปี นั่นคือตัวเลขนักมวยที่เกิดขึ้นในบ้านเมืองนี้ มันเป็นอย่างนี้
 จริง ๆ ผมถึงบอกว่า ถ้าเราร่างกฎหมายบนพื้นฐานธุรกิจมวยยังไม่เกิด
 อาชีพมวยยังไม่เกิด นักมวยยังไม่มี แน่นนอนครับ เราต้องร่างกฎหมาย
 ให้ ๑๘ ปี ๒๐ ปีอะไรต่าง ๆ เราจะสร้างกฎหมายในฝันของเราให้มัน
 มันคงเลย ให้คนที่ จะเข้าวงการมวยต่อไป ปัญหาเรื่องสรีระไม่มี ปัญหา
 เรื่องทุพพลภาพไม่มี ปัญหาต่าง ๆ จะไม่เกิดขึ้น แต่วันนี้เราร่างกฎหมาย
 บนพื้นฐานที่บ้านเมืองนี้เกิดขึ้นแล้ว มันมีมวยแล้ว มีธุรกิจมวยแล้ว มีอาชีพ
 มวยแล้ว เพราะฉะนั้นเราต้องถามเขา ถามเขาว่าเมื่อกฎหมายออกไป
 แล้วธุรกิจเขาล้มละลายไหม ศิลปะมวยจะไม่มีไหม วงการมวยอยู่ได้ไหม
 ผมถึงบอกครับว่ากรรมการเรานั่งคุยกัน เขาบอกว่า ๗ ปี ถึง ๒๐ ปี
 เรา คอมโพรไมส (Compromise) กับเขาว่าสัก ๑๕ ปีได้ไหม แน่นนอนครับ
 เราเขียน ๑๕ ปี คนประกอบอาชีพมวยเจ็บปวดครับ เจ็บปวด เพราะธุรกิจมวย
 เจ็บปวดแน่นอน เพราะอะไร เพราะมีอีกหลาย ๆ คนที่จะชกมวยไม่ได้
 มีอีกหลายพันคน มีอีกหลายหมื่นคนที่ชกมวยไม่ได้ ประกอบธุรกิจมวยไม่ได้
 แต่เราก็บอกว่าเราจะปฏิรูปร่างการให้ดีขึ้น แน่นนอนความเจ็บปวดต้องม
 การสิ้นสะ เทือนในวงการต้องมี แต่เพียงแต่การสิ้นสะ เทือนครับ เราจะให้

เขาล้มสลายไม่ได้ เราให้ล้มสลายไม่ได้เพราะสิ่งนี้มีมันเกิดขึ้นในบ้านเมือง
 นี้แล้ว มันมีคนที่มีส่วนได้เสียในวงการนี้เป็นล้าน ๆ คนแล้ว เราออกกฎหมาย
 ให้สมบูรณ์เลย และให้วงการเขาล้มสลาย เราทำได้ไหม ไม่ได้หรอกครับ
 แต่เราออกกฎหมายให้เขาสะเทือน ให้เขาเจ็บปวดบ้าง เพื่อให้วงการมวย
 ดีขึ้น โดยการปฏิรูปกฎหมายของเราอันนี้ เราทำได้ไหมครับ เราทำครับ
 นั้นแหละครับเราจึงหาว่าตัวเลข ๑๕ ปี ที่เราถามกันว่ามาจากไหน ก็คือ
 ตัวเลข ๑๕ ปี ที่เรานั่งคุยกับโพรโมเตอร์ คุยกับนักมวย คุยกับผู้ประกอบธุรกิจ
 วงการมวยว่า ตัวเลขตรงไหนคือตัวเลขที่เหมาะสมที่สุด เขาแค่สะเทือน
 เขาแค่เจ็บปวด เราผ่าตัดครับ แน่นอนมีการเสียเลือด มีการเจ็บปวด
 แต่เราทำให้เขาพิการไม่ได้ เราทำให้เขาตายไม่ได้ ผมถึงบอกครับว่าตัวเลข
 ๑๕ ปี เป็นตัวเลขที่เราเห็นว่าเหมาะสม ตัวเลขที่ทุกคนในวงการยืนยันว่า
 ออกไปและเจ็บปวด แต่ก็ต้องทำกัน เพราะเราต้องการปฏิรูปเพื่อให้วงการ
 มวยตรงนี้ดีขึ้น ก็ฝากพวกเรารับว่าตัวเลข ๑๕ ปี เป็นตัวเลขที่เรายอมรับกัน
 ส่วนเรื่องนิติกรรมตามที่ท่านอดีตรพุด นั้นมีเหตุผลครับ ในที่สุดนักมวยจะต้อง
 มีผู้ปกครองเข้าไปร่วมในการเซ็นสัญญา ร่วมในการที่จะรับรู้เรื่องเงินรางวัล
 ถ้านักมวยคนนั้นยังไม่บรรลุนิติภาวะ ขอบคุณครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เต็มวให้ท่านประธานคณะกรรมการ
 เชิญครับ

นายชุมพล กาญจนะ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ ผม ชุมพล กาญจนะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุราษฎร์ธานี
 พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะประธานคณะกรรมการครับ ผมเคารพด้วยเหตุผล
 ของท่านผู้สงวนคำแปรญัตติไว้เฉพาะในมาตรา ๒๘ โดยเฉพาะในมาตรา ๒๘ นี้
 เราได้ถกเถียง และมีการพิจารณากันยาวนานถึงขั้นที่แขวนมาตรานี้ไว้ด้วย
 และด้วยเหตุที่เคารพของผู้สงวนคำแปรญัตติไว้ ที่จริง ๆ ที่เราได้กำหนดไว้
 ๑๕ ปีนั้น ก็สอดคล้องกับสภาวะปัจจุบันว่า ๑๕ ปีนั้นถ้าเกิดมีการชกกันแล้ว
 มีการแข่งขันกันแล้ว มีการแข่งขันกันแล้วจะเกิดอุบัติเหตุ หรือจะพิการหรือไม่
 ถ้าท่านสมาชิกจะไปดูในมาตรา ๑๕ (๑) ซึ่งเรามีมาตรการป้องกันไว้ตรงนั้น
 แน่นหนามากครับ โดยเฉพาะให้แพทย์ก่อนที่จะมีการจัดการแข่งขันนั้น เราให้
 สิทธิแพทย์ว่า เวลาที่มีการเปรียบมวย หรือเวลาที่มีการตรวจสุขภาพนั้น ให้แพทย์
 เป็นผู้ชี้ขาด ถ้าผู้แข่งขันนั้นจะเหมาะสมในการชกหรือไม่ ตรงนี้เราให้สิทธิ

๒๑

สพ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

เสาวลักษณ์ ๙/๓

ไว้ตรงนี้มาก มาตรา ๑๕ ถ้าท่านจะอ่านดู ก็มีรายละเอียดอยู่แล้ว ทางกรรมการ
เห็นว่า ๑๕ ปี ที่เราได้กำหนดไว้ นั้น น่าจะเหมาะสมแล้วครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับท่านพินิจ ประเด็น
ต่อเนื่องนะครับและผมจะให้ท่านประยุทธ์ ท่านศิริศักดิ์และท่านชัยต่อเนครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายพินิจ จันทรสุรินทร์ ผมฟังท่านเกษมได้กรุณาชี้แจงแล้วมันแทงหัวใจ
น้องชาย ที่เรารับหลักการเราให้มีร่างพระราชบัญญัติครั้งนี้คือการส่งเสริม สภาแห่งนี้
รับหลักการ ไม่ใช่ที่เราไม่ต้องการให้มี ที่เรารับหลักการนี้เป็นเพราะอะไร
ก็เพราะเราต้องการส่งเสริมให้มีมวยอาชีพ ให้มีพระราชบัญญัติคุ้มครอง อันนี้
เป็นสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัตินี้ แต่ในเรื่องรายละเอียดที่กระผมกราบเรียน
ไม่ใช่ที่เราไม่เห็นด้วย กระผมก็บอกถ้าจะเอา ๑๕ ปี ก็ไม่ขัดข้อง แต่ว่า
ถ้าต่ำกว่านั้นผมบอกว่าทั่วโลกเขาก็ดูอยู่ เมื่อวันก่อนมีหนังสือพิมพ์อะไร ทริบูน
ก็ไปลงบอกว่า เมืองไทยอายุเท่าไรก็ชกมวยได้แล้ว เป็นการทารุณเด็ก
แต่เราก็บอก บอกว่าเราก็ไปคุยกับหลาย ๆ คนเขามาคูยให้ผมฟัง
ผมก็บอกว่านั้นเป็นมวยสมัครเล่น มีคนอภิปรายเมื่อวันก่อนบอกว่าเป็น
การเตรียมพร้อมที่จะเป็นมวยอาชีพ มันไม่ใช่ คนเตรียมพร้อมที่จะเป็นมวยอาชีพ
ก็ต้องสมัครเล่นเสียก่อนเมื่ออายุน้อย และวันหลังเขาไม่ต้องมาจดทะเบียน
ก็ได้ แต่ที่บอกว่าเราไม่ได้ขัดขวางเนครับ ที่ลุกขึ้นมาพูดคุยมาชี้แจง ในการ
ที่จะออกร่างพระราชบัญญัติต่อไป มันเป็นเรื่องของสภา แต่ถ้าทั่วโลกเขาตำหนิสภา
ไม่ใช่ตำหนิคนเดี่ยวครับ ไม่ใช่ตำหนิกรรมการเนครับ ตำหนิคนทั้งสภา
เพราะฉะนั้นขออย่างเดี๋ยวนั้น ว่าต่ำกว่านั้นเป็นมวยสมัครเล่นเสียเท่านั้นเอง
กระผมมีความเห็นอย่างนี้ และคุณเกษมก็บอกว่มันไม่ออกไม่ได้ร่างพระราชบัญญัตินี้
ก็ให้ออกรับหลักการมาแล้วไม่ใช่ขัดขวางร่างพระราชบัญญัตินี้ ผมก็ฟังดูอยู่
ท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนว่ที่เข้ามาพูดครั้งนี้
เพิ่มเติมจะเข้าใจผู้ที่ขอพูดแล้วเหมือนคัดค้านร่างพระราชบัญญัติ มันไม่ใช่ ที่เรา
รับหลักการให้ไปดูสิครับ ใครรับหลักการ รับหลักการทั้งสภา เห็นชอบด้วย
มีร่างพระราชบัญญัติมวยอาชีพนี้ เพราะฉะนั้นอย่าไปพูดให้มันเข้าใจผิด
ทั้งผู้ประกอบการก็เหมือนกันครับ ที่เราพูดท่านลองเอาไปคิด มวยสมัครเล่น
เป็นอย่างไรเราก็ยอมรับ แต่เขียนมวยสมัครเล่นไว้วันนี้กับอีกคำนิยาม
ก็ยังไหวว่่า เป็นมวยสมัครเล่น ถือว่่าเป็นมวยสมัครเล่น อยู่ในนี้ก็ไ้ ถ้าจะ
เพิ่มเติม อย่างนั้นก็เหมาะสม และเวลาออกไป กฎหมายออกไปแต่ละอัน
แปลหมดเป็นภาษาต่างประเทศหมดทุกประเทศเขาทำ เพราะฉะนั้นผมคิดว่า

ถ้าหากว่าเราเห็นชอบก็จะใส่มวอายุต่ำกว่านี้ก็ถือเป็นสมัครเล่นก็ได้
ต้องถืออย่างนั้น ก็ไม่ขัดข้องผมเกรงเขาจะทำหนังสือมาครบไม่ใช่อะไรที่มา
กราบเรียน และก็ยินดีที่จะให้ร่างพระราชบัญญัตินี้ผ่าน ไม่ใช่ไม่ผ่าน วันนั้น
ผมก็ไม่อภิปราย นั่งฟังอยู่ตลอดและจดเกือบทุกประเด็น ขอขอบคุณ
ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณประยุทธ์

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ พรรคชาติไทยจากจังหวัดมหาสารคาม
กระผมเองต้องกราบเรียนท่านประธานว่า กระผมคงจะมีข้อจำกัดที่จะอภิปราย
ถึงประเด็นของมาตรา ๒๕ เพราะลำพังมาตรา ๒๕ (๑) ท่านประธานลองถาม
ท่านนายกรัฐมนตรีสิครับ ตามประมวลกฎหมายแพ่ง คนที่อายุต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์นั้น
เขาถือว่าเป็นผู้เยาว์ การที่ผู้เยาว์จะทำนิติกรรมได้จะต้องได้รับความยินยอม
จากผู้แทนโดยชอบธรรม ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕
เขาบอกว่าคนที่บรรลุนิติภาวะสามารถทำนิติกรรมได้จะต้อง ๒๐ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป
และกลับมาตีความสิครับว่า มาตรา ๒๕ ให้ ๑๕ ปีไปจดทะเบียนเป็นนักมวยอาชีพ
เริ่มต้นประการที่ ๑ ผมก็หนักใจอยู่ว่า การไปจดทะเบียนเป็นการทำนิติกรรม
หรือไม่ มองขั้นตอนต่อไปว่าเมื่อจดทะเบียนเป็นนักมวยอาชีพแล้ว ถ้านักมวย
คนนั้นไปเซ็นสัญญาเพื่อขึ้นชกที่ใดที่หนึ่งเซ็นสัญญา นั้นชัดเจนครับ ท่านประธาน
นั้นเป็นการทำนิติกรรม เขาทำได้หรือไม่ -----

แล้วในมาตรา ๑๖ บอกว่า การแบ่งเงินรางวัลจะต้องทำเป็นหลักฐานเป็นหนังสือ ต้องลงลายมือชื่อนักมวย หัวหน้าค่ายมวยผู้จัดชกมวยขึ้นมา ผมถามว่าลำพังเฉพาะ ไม่มีการเติมในมาตรา ๒๙ (๑) เข้าไปในนั้นมันเป็นการขัดต่อประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ ซึ่งจะทำให้หรือไม่ ซึ่งผมไม่แน่ใจนะครับว่า ไปถึงขั้นตอนของวุฒิสภานั้น เขาจะมีการแก้ไขอย่างไร ท่านประธานครับ ในเจตนารมณ์ของพรรคชาติไทย ก็มีบทเฉพาะกาล ในกรณีที่เราเห็นข้อเท็จจริงอยู่ ผมไม่ปฏิเสธว่าเป็นความพยายาม ของคณะกรรมการ ผมไม่ได้มองในแง่ทางที่เลวร้าย แต่เมื่อมาเติมใน (๑) กรณีที่มีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปีบริบูรณ์ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้แทนโดยชอบธรรม ผมกราบเรียนท่านประธาน แล้วกำหนด ๑๕ ปีไว้ทำไม ถ้าต่ำกว่า ๑๕ ปี แปลว่า ก็ปีก็ชกได้ สภาพบุคคลของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ นับตั้งแต่แรกคลอด อยู่รอดเป็นทารกเมื่อไรก็ชกได้อย่างนั้นใช้ไหมครับ เพราะในกรณีที่ต่ำกว่า ๑๕ ปี บริบูรณ์ ต้องได้รับความเห็นชอบยินยอมจากผู้แทนโดยชอบธรรม การที่เติมมา หนักหนาสาหัสสักการจกว่าตัวร่างฯ ผมก็ไม่เข้าใจว่า ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นผู้รักษาการในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะหนักใจเหมือนกับผมหรือไม่ แต่ผม เข้าใจเอาเองว่านักกฎหมายทั้งหลายทั้งปวงเขาหนักใจในข้อนี้ ลำพังไม่มีการ เติมอะไรเข้ามาในมาตรา ๒๙ (๑) ก็หนักใจพอแรงแล้ว ก็ต่อเติมเข้ามา ต่อเติม ำให้หนัก คือหมายความว่า ๑๕ ปี สามารถที่จะจดทะเบียนเป็นนักมวยอาชีพได้ แล้วต่ำกว่า ๑๕ ปี เมื่อไรก็ได้ไม่จำกัดขั้นต่ำ อายุเท่าไรก็ได้ ขอให้คุณมีศิลปะ ในการที่จะต้องชก นักมวยเขาไม่ได้ถามอายุหรอกครับท่านประธาน เขาซึ่งนำหนัก การที่มีท่านสมาชิกหลายท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านกรรมการได้ตอบว่า ไม่มี ก็เอาเด็กไปชกกับผู้ใหญ่ ไม่จริงครับ โปรมอเตอร์ก็อยู่ตรงนี้แล้ว ถ้ามวยอยู่ใน นำหนักเดียวกันเขาให้เขาตามน้ำหนัก โอกาสที่เด็กจะไปชกกับผู้ใหญ่ก็มีเยอะ ถ้านำหนักมันเท่ากัน ผมจึงกราบเรียนท่านว่า ถ้าไม่เติม (๑) ตามที่ท่านกรรมการ เติมเข้ามาได้ไหมครับ ผมก็จะสบายใจได้เปลาะหนึ่ง ส่วนที่มันจะเป็นอย่างไรเสีย ก็เป็นเรื่องของอนาคต ซึ่งผมเรียนท่านประธานว่า กระผมก็ยังหนักใจอยู่ แต่ไม่เป็นไร ผมก็คงจะมีสิทธิ์ที่จะไม่เห็นด้วยกับการต่อเติมมาเท่านั้น เพราะว่ามันเป็นการ เกินเลยกว่าข้อเท็จจริงที่มันน่าจะ เป็นไปตามกฎหมายครับ ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณศิริศักดิ์ครับ

นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย (ชุมพร) : ท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม ศิริศักดิ์ อ่อนละมัย ประชาธิปัตย์ จากจังหวัดชุมพร ผมคิดว่าในมาตรา ๒๙
นี้เราได้พิจารณากันตั้งแต่เมื่อครั้งที่แล้ว ด้วยเหตุและผลของแต่ละท่านนี้ก็ล้วนแต่
มีเหตุผลในการที่ที่ประชุมใหญ่ได้นำมาพิจารณา ผมอยากจะเรียนข้อมูลเพิ่มเติม
นะครับว่า เดิมทีเดิยวนี้เราก็มีความวิตกกังวลว่า กรณีร่าง พ.ร.บ. ก็พิฆาตวอยอาชีพ
ที่เข้าสู่สภา และเมื่อการพิจารณาจะผ่านไปแต่ละมาตรานี้ มาตรา ๒๙ นี้เป็นมาตรา
ที่หลายฝ่ายหนักใจ แต่เราคิดว่าความเป็นจริงที่เกิดขึ้นอย่างที่ท่านกรรมาธิการ
ได้ชี้แจงเมื่อสักครู่นี้นั้นคือความจริงว่า ในปัจจุบันนี้ไม่ว่าจะเป็นเวทีภูธร นครบาล
ก็ตาม ตัวเลขของนักมวยที่ประกอบอาชีพในการชกมวย อายุที่ต่ำกว่า ๑๕ ปี
มีไม่น้อยครับ เราต้องยอมรับความจริงว่ามีมาก ตัวเลขที่ออกมาี่หลายแสนคน
ไม่ใช่เป็นจำนวนพันหรือจำนวนหมื่นนะครับ ผมกล้ายืนยันอย่างนี้ เพราะว่า
กรรมาธิการเองแต่ละท่านส่วนหนึ่งก็ประกอบอาชีพในการที่จะเข้าไปมีส่วน
เกี่ยวข้องในการดูแลนักมวย กรรมาธิการวิสามัญที่ได้เรียนเชิญมาแต่ละท่าน
ก็ประกอบอาชีพในการเป็นหัวหน้าค่ายมวย ประกอบอาชีพเป็นโปรโมเตอร์มวย

และทุกท่านต่างมีความชำนาญการตรงนี้ทั้งสิ้น และรู้ว่าปัญหาที่มันเกิดขึ้นคืออะไร แต่สาระสำคัญและเจตนารมณ์ของร่าง พ.ร.บ. ก็พิฆาตอาชีฟ เราต้องการที่จะให้เกิดความเป็นธรรมกับนักมวย เราต้องการที่จะให้เขาได้รับการคุ้มครอง มีสวัสดิการ ฉะนั้นผมเองได้อภิปรายเมื่อครั้งที่แล้วว่า ร่างฯ เดิมที่กำหนดตาม (๑) ว่ามีอายุไม่ต่ำกว่า ๑๕ ปีบริบูรณ์ ผมยังมีความกังวลและที่ต่ำกว่า ๑๕ ปี นี้จะทำอย่างไร เพราะในข้อเท็จจริงและความเป็นจริงมันก็เหมือนอย่างที่ผม ได้กราบเรียนต่อท่านประธานให้ได้รับทราบ ว่าความจริงมันเป็นอย่างนั้นจริง ๆ แล้วถามว่า นักมวยที่เขาประกอบอาชีพตรงนี้จะเอาเขาไปไว้ตรงไหน และ เขาเริ่มมาตั้งแต่สมัยโบราณ แล้วเริ่มชกมวยมาตั้งแต่อายุ ๗ ขวบ ๘ ขวบ ๙ ขวบ เรื่อยมา แล้วเคยมีไหมครับว่า ปรากฏการณ์ที่จะทำให้เกิดความเสียหาย ต่อวงการมวย ในส่วนที่ทำให้ให้นักมวยอายุที่ไม่เกิน ๑๕ ปี ได้รับเหตุอันตราย และเป็นข่าวที่เรา น่าจะฟังสังวรและ เป็นข่าวที่เรา น่าจะหยิบยกมาพิจารณา ตรงนี้ต่างหากครับที่กรรมธิการวิสามัญ ผมคิดว่าได้มีการพิจารณาเรื่องนี้ อย่างถี่ถ้วนแล้ว จึงขออนุญาตที่จะอภิปรายเพื่อประกอบเหตุผลว่า ร่าง พ.ร.บ. นี้ เราต้องการที่จะให้เกิดประโยชน์ต่อผู้ที่อยู่ในแวดวงกีฬามวย และ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ประกอบอาชีพในการชกมวย ผมอยากจะให้สภาแห่งนี้ ได้พิจารณาด้วยเหตุและผล และผมเคารพในสิทธิของแต่ละท่าน และเคารพ ในความคิดเห็น เราทุกคนภาคภูมิใจว่า ร่าง พ.ร.บ. ก็พิฆาตอาชีฟมันจะเป็น ร่าง พ.ร.บ. ชุดประวัติศาสตร์ เพราะเป็นร่าง พ.ร.บ. ก็พิฆาตฉบับแรกที่เข้าสู่สภา เพราะฉะนั้นความละเอียดและความรอบคอบ และความรัดกุมของกรรมธิการ วิสามัญ ผมว่าเห็นชอบแล้วครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกครับ ก่อนที่จะอภิปรายต่อไป ผมอยากจะ เรียนว่าขณะนี้เรามีท่านผู้มีเกียรติได้เข้ามาสังเกตการประชุมของเรา ผมจึงอยากจะ เรียนให้ท่านสมาชิกทราบ เพื่อเป็นการต้อนรับท่านผู้มีเกียรติ ท่านเลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์จากมณฑลชกเกี้ยนกับคณะ ได้มาเยือนรัฐสภา และขณะนี้ก็มีมาสังเกตการประชุมของพวกเราอยู่เนะครับ ขอต้อนรับท่านเลขาธิการ พรรคของมณฑลชกเกี้ยนกับคณะ ต่อไปเชิญคุณชัยครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดบุรีรัมย์ พรรคเอกภาพ ท่านประธาน ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นร่างพระราชบัญญัติที่มีบทบาทสำคัญที่สุด

๒๓)

สพ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ประทีป ๑๒/๒

ที่ให้สิทธิแก่นักกีฬาไทยที่เป็นนักมวย ท่านประธานครับ พันธุกรรมของนักมวย
เกิดขึ้นมาจากสายโลหิต ไม่ใช่จู่ ๆ แล้วจะมาเรียนรู้แล้วมาชกเลย พวกนี้
เป็นพวกมวยสมัครเล่น ถ้าเป็นนักมวยแท้ต้องมีพันธุกรรมที่ดีครับ ท่านประธาน
ในมาตรา ๒๙ กระทบเห็นด้วยกับคณะกรรมการที่นิ่งอยู่ข้างบนนี้เสียงข้างมาก
เหตุที่เห็นด้วยเพราะว่าประสบการณ์ในชีวิต ท่านประธาน คงทราบว่าคนเกิดมา
เด็ก ๆ คลอดมาขวบ ๒ ขวบพ่อแม่เริ่ม ถ้าเป็นผู้ชายเริ่มสอนลูกแล้ว ดบหน้าข้าง
ชกบ้าง อะไรบ้าง ทุกคนครับ คนที่มีลูกที่นิ่งอยู่ที่สภาแห่งนี้ ใครบ้างไม่เคย
สอนลูกในระบบนี้ ให้สาบานดูสิครับ ดกนรกทั้งเพเลย ฉะนั้นปัญหาเรื่องนี้
เป็นปัญหาใหญ่ เราต้องการให้ลูกซึ่งเป็นมนุษย์เกิดมาต้องมีวิธีการที่จะป้องกัน
ตัวเอง ต้องการที่จะต้องให้เขารอบรู้ในเรื่องการที่ต่อสู้ทุกวิถีทาง ส่วนประกอบ
ของร่างกายทุกส่วนจะต้องใช้ให้เกิดประโยชน์ในการป้องกันตนเองในการต่อสู้
ท่านประธานครับ ท่านประธานต้องคิดถึงว่า ประธานอภัย กระทบไม่รู้กฎหมาย
แต่กระทบรู้ว่านักมวยทั่ว ๆ ไปจะเป็นนักมวยประเภทไหนก็ตาม นอกจาก
มวยเวทีใหญ่ในกรุงเทพมหานคร หรือเวทีที่มีบทบาทสำคัญ นั้นอีกประการหนึ่ง

แต่ถ้านักมวยบ้านนอกทั่วราชอาณาจักรไทยเขาจะมีนักมวยก่อนเวลา ท่านประธาน นักมวยก่อนเวลาชกดีกว่านักมวยอาชีพอีกนะครับ ท่านประธานครับ ฉะนั้นปัญหาที่เราจะมีกฎเกณฑ์ในการที่จะให้มีอายุตามที่ผู้แปรรูปคดีว่าต้อง ๑๘ ปี เป็นไปไม่ได้ ท่านประธานครับ มันผิดกฎหมายรัฐธรรมนูญครับ สิทธิเสรีภาพของปวงชนชาวไทย ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญตั้งแต่มาตรา ๒๖ ขึ้นมา เป็นต้น แต่ผมว่ากฎหมายฉบับนี้ ที่คณะกรรมการได้เพิ่มเติมขึ้นมาว่า อายุไม่ต่ำกว่า ๑๕ ปีนั้นต้องมีผู้ปกครอง ไปเซ็นรับรองนั้น ถูกต้อง แต่ถ้าผู้ปกครองรู้ ส่วนใหญ่คนที่มีความอายุน้อยไม่ยอม เขาไม่ไปเซ็นรับรอง เด็กคนนั้นก็จะเป็นนักมวยอาชีพไม่ได้ครับ ไม่จำเป็นจะต้องไปป้องกันอะไรหรอกครับ เป็นไปโดยธรรมชาติ ท่านประธานครับ เช่น ลูกคนที่มีความอายุน้อย อะไรต่าง ๆ นี้ไม่อยากจะลูกเจ็บตัว ก็ไม่ยอมไปเซ็นรับรอง อย่างนี้เป็นต้น และเราคิดถึงประเด็นอีกประเด็นหนึ่งครับ ถ้าเด็กคนนั้นเป็นเด็กที่ไม่มีพ่อไม่มีแม่ เด็กกำพร้าละครับ ท่านประธานครับ ต้องคิดถึงประเด็นนี้ด้วยครับ มองให้ไกลครับ กฎหมายไม่ใช่มองเฉพาะสั้น ๆ ต้องมองให้ไกล กระผมถึงประธานกราบเรียนด้วยความเคารพท่านประธานว่า ที่คณะกรรมการข้างบนนั้นท่านได้เพิ่มเติมหรือว่าแก้ไขเพิ่มเติมนั้นถูกต้องแล้วครับ ความจริงต้องเอาตั้งแต่อายุ ๑๒ ปีเสียด้วยซ้ำครับ ไม่ใช่ ๑๕ ปี ท่านประธาน ทุกสถานการศึกษาจะอยู่ในภาคบังคับ ๔ ปี ๖ ปี ๙ ปี ๑๒ ปีก็ตาม ท่านประธานครับ เขามีหลักสูตรการเรียนการสอนในเรื่องกีฬา โรงเรียนทุกโรงเรียนนะครับ ก็ยังมีการสอนมวยมีครูพระอยู่ประจำโรงเรียนเหล่านั้น ท่านจะเห็นตามที่วีโอะไรต่าง ๆ หรือแม้แต่งานมหกรรมใหญ่ ๆ ก็ยังมีเด็กอายุ ๗ - ๘ ขวบไปร่ำมวยในสนาม ออกโทรทัศน์ทั่วโลก อย่างนี้เป็นต้นท่านประธาน ฉะนั้นเราไปจำกัดสิทธิเขาทำไมละครับ ต้องฝึกตั้งแต่เด็ก ๆ เลยนะครับ ฝึกจนโต ๑๕ ปี เต็มวัยไม่มีแต่เฉพาะมวยอาชีพที่เป็นสุภาพบุรุษนะครับท่านประธาน สุภาพสตรีเก่งกว่าอีก เสียด้วยซ้ำครับ น้องตุ้มอย่างไรวะครับ ใครไปสู้ได้ นี่บนเวทีนี้แม้แต่ท่านรองประธานคนที่หนึ่งของกระผมก็ยังสู้ไม่ได้ ซึ่งเป็นนักมวยอาชีพเสียด้วยซ้ำ หรือคุณปราบธรณี หรือคุณพูลสวัสดิ์ ประธานโทษที่เอ๋ยนาม ท่านก็คงสู้ไม่ได้ อย่างนี้เป็นต้น สตรีมีบทบาทสำคัญในเรื่องมวยครับ เก่งมากครับ จะหักหน้าหักหลัง สอก เข้าอย่างไรวะครับ เก่งที่สุด สตรีนี้เก่งครับ ผมได้ดูโทรทัศน์เมื่อคืนนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาเรื่องเด็กครับ อ่าไปเรื่อง
สตรีครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ก็สตรีเด็กอย่างไรครับ ท่านประธาน
อายุต่ำกว่า ๑๕ ปี ท่านประธานครับ ท่านประธานรับทราบด้วยนะครับ เดี่ยวนี้
เขาต้องฝึกเด็กอายุ ๑๒ ปี นักมวยสตรีนี้เข้มแข็งครับ เดี่ยวนี้เขามีอะไร
รัดหน้าอกอะไรต่าง ๆ ท้องอะไร เวลาคืนเข้าไม่ถูกของคืออะไรต่าง ๆ นี้ครับ
เขามีพร้อมครับ ท่านประธานไม่ได้ดูทีวีเมื่อคืนหรือครับ เขามีอุปกรณ์พร้อม
ในการป้องกันนะครับท่านประธาน ฉะนั้นผมว่าที่กระผมเรียนนะครับ ต่อไป
สตรีจะมีบทบาทสำคัญในการที่ชกมวยมากกว่าผู้ชายเสียด้วยซ้ำ สนามมวยไหน
ถ้าเอาสตรีขึ้นชกนะครับ คนจะแห่ไปดูกันเต็มครับ สนามมวยนั้นคับคั่งไปเลย
ถ้าไม่เชื่อถามท่านโพรโมเตอร์ข้างบน นายสนามข้างบนทั้งหลายท่าน ท่านช่วย
ชี้แจงด้วยครับ เวลาสตรีชก และสตรีส่วนใหญ่เขาโกหก ความจริงไม่ใช่ ๑๗ ปี
ต่ำกว่า ๑๕ ปีเสียด้วยซ้ำครับ ที่ชกมวยเก่ง ๆ นะครับ-----

สผ ๓๑/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

รจนา ๑๕/๑

ผมเคยเห็นมา เพราะว่าเวลาไปเปรียบเทียบไม่ได้เอาทะเลเป็นบ้านไปแจ่งนี้ครับ เพราะในกฎหมายไม่ได้บัญญัติไว้ครับ ฉะนั้นเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญที่เราจะต้องดำเนินการไม่ใช่เอาบัตรประชาชนไปแจ่งอะไร ผมว่าดูการเปรียบเทียบนี้มันอยู่สำคัญที่ในมาตรา ๑๗ ก็เขียนไว้ชัดเจนแล้ว ผ่านมาแล้วมาตรา ๑๗ และสิ่งที่สำคัญที่สุด ๖๗ นายกรัฐมนตรีเองที่รักษาการร่างพระราชบัญญัตินี้ ในมาตรา ๕ ที่ผ่านมาแล้ว นายกรัฐมนตรีท่านมีหน้าที่ในการที่จะออกกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ อะไรได้อย่างอื่นนี้ได้หลายอย่างหลายประการ กระผมว่ากฎหมายถ้าเราดูตามขั้นตอนที่เราผ่านมาแล้ว เห็นว่าคณะกรรมการชุดนี้ผมต้องยกย่องท่านประธาน และคณะครับ ท่านประธานวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ท่านเขียนได้ดีครับ ผมสนับสนุนด้วย และผมเห็นด้วยอย่างยิ่งว่าการแก้ไขนั้นถูกต้องแล้ว จึงประทานกราบเรียนท่านประธานว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ควรจะให้รวดเร็วกว่าที่สุดที่จะเร็วได้ เพราะเรามีร่างพระราชบัญญัติอีกหลายฉบับที่จำเป็นที่จะต้องออกให้เร็วก่อนที่สภานี้จะถูกบังคับตามกฎหมายรัฐธรรมนูญในระยะ ๓ ปีนี้ครับ เยอะแยะ ฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้เป็นแม่บทก็จริง เราได้ดูได้พูดจากันมาพอสมควรแล้ว กระผมว่าท่านประธานควรจะรวบรัดก็จะ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณาของ ร่างพระราชบัญญัติกีฬามวยไทยฉบับนี้ครับ กราบขอขอบคุณท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้ยกมืออีกหลายท่าน แต่ผมฟังแล้ว ประเด็นก็คือว่า สนับสนุนผู้ขอแปรญัตติ คือคุณหมอกศพรนะครับ ส่วนหนึ่งด้วยสำรับเรื่องอะไร และหลายคนก็สนับสนุนด้วยเหตุของภาวะการณ์ปัจจุบัน และกรรมาธิการก็กำลังยกมืออีก ความจริงก็ไม่อยากที่จะหาหรือว่าสมควรจะปิดอภิปราย ผมอยากว่าขอให้ประเด็นใหม่ ๆ นะครับ ถ้าประเด็นเก่าที่เราพูดกันแล้วก็กรุณาได้ยกเว้นนะครับ ผมจะให้กรรมาธิการที่แจ่งสัก ๑ ท่าน และถ้าท่านสมาชิกจะสนับสนุนกรรมาธิการหรือสนับสนุนคุณศพรก็ว่าประเด็นใหม่ ๆ นะครับ ถ้าอภิปรายไปแล้วก็ขอความกรุณา ไม่อย่างนั้นผมก็จะขอหาหรือว่าจะปิดอภิปรายนะครับ ตอนนี้อยู่ผมขอกรรมาธิการก่อนครับ และก็ให้ท่านสมาชิก เชิญครับ

นายจักรพันธ์ ยมจินดา (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม จักรพันธ์ ยมจินดา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะกรรมาธิการ ในรายงานของคณะกรรมการ ถ้าท่านได้ดูรายชื่อที่ปรึกษาที่เราเชิญมาทั้งหมด ๓๕ ท่านด้วยกัน จะเป็นบุคคลที่อยู่ในวงการมวยทั้งนั้น ไม่ว่าจะเป็นนายสนาม ไม่ว่าจะเป็น

เป็นนักมวย ไม่ว่าจะ เป็นแพทย์ที่อยู่กับมวยนะครับ ในประเด็นของอายุ ๑๕ ปี เราได้เชิญให้นายแพทย์อุดม ทองบริสุทธี ซึ่งเป็นหมอมวยที่ทุกคนรู้จักกันว่า จิตมวยที่ไทน์จะต้องเป็นนายแพทย์อุดม ทองบริสุทธี คนนี้ ได้ชี้แจงถึงประเด็น เหล่านี้ว่า อายุ ๑๕ ปี จะมีปัญหาในการต่อมวยตั้งค่าแปรรูปคดีของท่านศพพร หรือไม่ว่า คุณหมอมวยอุดมเองก็ยืนยันในที่ประชุมว่าสามารถต่อได้ แต่นั่นอนในหลัก ทางการแพทย์นั้น บุคคลอายุ ๑๕ ปี ถึงจะมีสิทธิ์ในโครงการชดเชยหรือเรื่องอื่น ๆ พร้อมสมบูรณ์ แต่อยากจะกราบเรียนเพิ่มเติมว่า ในเรื่องของอาชีพมวย โดยเฉพาะมวยไทยซึ่งมีการเฉลี่ยความเจ็บปวดไปทั่วทั้งร่างกายนั้น อาชีพของ คนที่ทำอาชีพมวยไทยมีเวลาจำกัดครับ ท่านประธาน คนที่มีอาชีพมวยไทยมีระยะเวลา ประกอบอาชีพเพียงแค่ ๕ ปี ๕ ปีเท่านั้น ไม่เหมือนคนที่ประกอบอาชีพอื่น ไม่ว่าจะ เป็นอาชีพแพทย์ อาชีพวิศวกร หรืออาชีพช่างไม้ ช่างปูน อาชีพเหล่านี้ มีโอกาสทำแค่ ๕ - ๕ ปีเท่านั้น และหลังจากนั้นเขาไม่มีโอกาสที่จะกลับมา ประกอบอาชีพนี้อีกเลย เพราะฉะนั้นกรณีการได้พิจารณา เรื่องเหล่านี้กัน อย่างถ่องแท้ นักมวยไทยเราเริ่มฝึกกันมาตั้งแต่อายุประมาณ ๘ ขวบ ๙ ขวบ ประมาณ ๑๑ ขวบ ๑๒ ขวบ เริ่มต่ออาชีพแล้วครับ ประมาณ ๑๕ ขวบ ๑๖ ขวบ เริ่มคาดเข็มขัดแชมป์แล้วครับ แชมป์ขึ้นอายุ ๑๖ ขวบ คาดเข็มขัดแชมป์ ๓ แชมป์ หลังจากนั้นอายุประมาณ ๑๙ ปี ๒๐ ปี เลิกต่อมวยแล้วครับ อย่างเก่ง ไม่เกิน ๒๕ ปี ๒๕ ปี นักมวยไทยจะเป็นอย่างนี้ ถ้าเป็นนักมวยสากลก็จะเริ่มชก นิดหนึ่ง และก็ไปหมดอายุชกมากหน่อยในการที่จะต่อ แต่นักมวยไทยขอความเห็นใจ เถอะครับว่า เขามีโอกาสที่จะมีรายได้ในการสร้างอาชีพของเขา ในการประกอบ อาชีพของเขาเพียงแค่ ๕ - ๕ ปีเท่านั้น ผมขออธิบายเพิ่มเติมแค่นี้ และอยากให้ ท่านกรรมาธิการชัชวาลน์อภิปรายในแง่กฎหมายนิดหนึ่งครับ ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญกรรมาธิการครับ

๓๒

สพ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

วิภาวธรรม ๑๕/๑

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศาสตร์ (กรรมธิการ) : กระผม นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศาสตร์ เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกรรมธิการ ที่จะให้บุคคลอายุไม่ต่ำกว่า ๑๕ ปี ทำการชกมวยได้ โดยไม่ต้องขอความยินยอม จากบิดา มารดา ซึ่งข้อสังเกตจากท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ๒ - ๓ ท่านก็ได้ วิจารณ์เป็นอย่างนี้ไว้ก็มีเหตุผล ซึ่งน่าจะเขียนให้ชัดเจนขึ้น เพราะฉะนั้น ทางกรรมธิการประสงค์ที่จะเพิ่มความเป็นวรรคสองของมาตรา ๒๙ นะครับ เป็นข้อความว่า การเข้าแข่งขันชกมวยเป็นการที่ผู้เยาว์ซึ่งมีอายุสิบห้าปีบริบูรณ์ อาจกระทำได้ด้วยตนเอง ก็หมายความว่า ถ้า ๑๕ ปีขึ้นไปก็แสดงเจตนาที่จะ ชกมวยได้ รับเงินเองได้ และถ้าต่ำกว่านั้นต้องขอความยินยอมจากบิดา มารดา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กำลังยกมืออยู่ครับ เอาคนที่ยัง ไม่ได้พูดก่อน คุณสุนัยและคุณณรงค์เลิศ เต็มจะตามลำดับไป

นายสุนัย จุลพงศธร (นครสวรรค์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดนครสวรรค์ พรรคชาติพัฒนา ขอภัยสักนิดเถอะครับ จริง ๆ อยากจะให้กฎหมายฉบับนี้ จบโดยเร็วและเห็นความสำคัญและสนับสนุนครับ และอยากจะให้กฎหมาย เกี่ยวกับเศรษฐกิจซึ่งตอนนี้กำลังรออยู่ แต่บังเอิญมันมีประเด็นในมาตรา ๒๙ (๑) มันเป็นเรื่องสำคัญ ก็คิดว่ามันจะมีผลกระทบในวงกว้างต่อระบบกฎหมายสากล และต่อระบบกฎหมายภายในประเทศที่เชื่อมโยงกับกฎหมายอื่น ๆ ดังนั้นจึงเป็นสิ่งที่คิดว่าจำเป็นที่จะต้องกล่าวถึง ในเบื้องต้นนั้นผมคิดว่าต้องยอมรับก่อนว่ากฎหมาย ฉบับนี้นั้นเราพูดถึงว่าเป็นร่างพระราชบัญญัติมวยอาชีพ เรายอมรับกันก่อนว่าเป็นเรื่อง อาชีพ ผมเกรงว่ามาตรา ๒๙ นี้ถ้าเราไม่ได้พูดถึงกันและปล่อยออกไปมันจะเกิด ปัญหาเนื่องจากว่ามาตรา ๒๙ นั้นเรายินยอมให้หน้าเด็กอายุต่ำกว่า ๑๕ ปีมาชกได้ โดยได้รับการยินยอมจากผู้ปกครอง กระผมได้ฟังท่านผู้มีเกียรติหลายท่านกล่าวถึง อาจจะต้องขอภัยอาจจะต้องกระทบกระเทือนและไม่มีความเห็นตรงกับท่าน ในบางส่วน ผมทำงานด้านเด็กมา ๒๐ กว่าปี ท่านประธาน และคิดว่ามาตรานี้ ถ้าไม่ได้กล่าวถึงนั้นคงจะเป็นปัญหาที่เดียว เพราะว่าไม่ได้นำข้อเท็จจริงในเรื่อง เกี่ยวกับเด็กมานำเสนอ ผมทำงานอยู่มูลนิธิเด็ก และปัจจุบันก็ยังเป็นที่ปรึกษา กฎหมายมูลนิธิเด็กอยู่ และที่ร้ายไปกว่านั้นก็คือพรรคชาติพัฒนาของกระผม นั้น รับผิดชอบดูแลกระทรวงแรงงาน ท่านประธาน ผมคิดว่าอย่างไรก็ตามที่ เราจะบอกว่าเรื่องมาตรานี้จะไม่เกี่ยวกับการจ้างแรงงานจะพูดอย่างไรก็ได้ครับ

แต่ว่าความเป็นจริงก็คือ คนไปต่อยกันและเป็นอาชีพและก็ได้รายได้ ผมเห็นด้วยกับท่านสมาชิกว่ามันมีความเป็นจริง เราต่อยกันมาเป็นร้อยปีพันปี เรามีเด็กมาต่อยกันจริงครับ แต่วันนี้ถ้าเราไม่พูดกันเสียให้ถูกต้อง ผมเข้าใจว่าจะไปขัดกับอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ที่ภาษาอังกฤษเรียกว่า คอนเวนชัน ออน เดอะ ไรท์ ออฟ เดอะ ไชลด์ (Convention on the right of the child) เราเป็นภาคีอยู่ด้วย ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตลำดับเรื่องภายในประเทศเสียก่อน ทุกวันนี้เราออกกฎหมายนั้นจะต้องอนุমানตามข้อตกลงระหว่างประเทศ ประเทศไทยวันนี้เราไม่ได้ออกกฎหมายด้วยตามใจ เราต้องผูกพันกับข้อตกลงหลาย ๆ เรื่อง เรามักจะคู้กันในเรื่องเกี่ยวกับเรื่องเศรษฐกิจ เรามาพูดถึงเรื่องดับบลิว.ที.โอ. (WTO) เรามาพูดถึงเรื่องตลาดเสรีกัน แต่ว่าเรื่องสิทธิเด็กนี่เป็นเรื่องใหญ่ครับ เห็นได้ชัดว่า พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงานเด็ก ปี ๒๕๔๑ ที่ออกโดยสภาของเรานี้ครับ ได้มีหมวดหนึ่งสำคัญไว้เลยว่าด้วยหมวด ๔ การใช้แรงงานเด็กบอกรายละเอียดกำหนดรายละเอียดละเอียดละเอียด ผมขออนุญาตนำข้อความบางตอนของมาตรา ๔๔ ของพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงานเด็กในหมวด ๔ การใช้แรงงานเด็ก มาตรา ๑๔ มีว่า ห้ามมิให้นายจ้างจ้างเด็กอายุต่ำกว่าสิบห้าปีเป็นลูกจ้าง ถ้าทำอย่างนี้ไม่มากก็น้อยกฎหมาย ๒ ฉบับนี้ขัดกัน ท่านที่ประกอบอาชีพทำธุรกิจทางด้านนี้ผมเห็นใจและผมก็ชอบดูมวดยเหมือนกัน แต่ว่าถ้ากฎหมายออกไปในลักษณะขัดกันอย่างนี้ในที่สุดจะลำบากครับ ลำบากแน่นอน ผมเข้าใจว่าส่วนหนึ่งในกรรมวิธีการคงจะได้มีการพูดกันแล้ว ถ้าสมมุติว่าจะต้องจ้างเด็กอายุสูงกว่า ๑๕ ปีไปทำงาน ก็ยังมีมาตรา ๔๕ บังคับไว้อีกครั้งว่า ในกรณีที่มีการจ้างเด็กอายุต่ำกว่า ๑๘ ปีเป็นลูกจ้าง ให้นายจ้างปฏิบัติดังนี้ (๑) ต้องแจ้งการจ้างลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กนั้นต่อพนักงานตรวจแรงงานภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่เด็กเข้าทำงาน -----

เห็นไหมครับว่า กฎหมายฉบับนี้ออกโดยอนุমানให้ เป็นไปตามกฎบัตรเกี่ยวกับ เรื่องสิทธิเด็กครับ ตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก คอนเวนชัน (Convention) ผมกล่าวอย่างนี้เพื่อที่ท่านจะบอกว่า เราก็ไปผูกมัดว่าด้วยสิทธิหลงไหลกับเรื่อง สิทธิมากเกินไป ไม่ใช่ครับ เราเข้าใจวัฒนธรรมของเราครับ หลาย ๆ ท่าน บอกว่า เลี้ยงลูกมาต้องตบหน้าลูกก่อนให้แข็ง ผมไม่เคยครับ แล้วก็จะเป็น อย่างไรก็ไม่ทราบ แต่อย่าลืมนะครับว่า วันนี้เรายังไม่มีการทำวิจัยนะครับว่า เราเติมความรุนแรงให้กับเด็ก ผลแห่งความรุนแรงนั้นเกิดขึ้นอย่างไรกับสังคม เรา มีการสอบมาตรฐานเด็กอายุ ๑๔ ปีครับ เหตุการณ์เกิดขึ้นเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว นั้นเอง บังเอิญไม่มีตัวเลขในเรื่องการทำวิจัยว่า การใส่ความรุนแรงให้แก่ เยาวชนนั้นมีผลต่ออนาคต มีผลต่อความไม่มั่นคง กระทบกระเทือนต่อความสงบ เรียบร้อยของบ้านเมืองอย่างไร วันนี้คืออาชญากรรมรุนแรงมากครับ ผมไม่ได้ โทษกระทรวงใดกระทรวงหนึ่ง แต่นี้เป็นปัญหาของสังคมที่จะต้องพูดถึงกันต่อไป ดังนั้นในส่วนที่กระผมเห็นว่า อย่างน้อยที่สุดในส่วนที่พรรคชาติพัฒนาเป็นคนดูแล กระทรวงแรงงาน จะต้องได้รับคำตอบที่ชัดเจนเสียก่อนว่า ชัดกับมาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ นี้หรือไม่ และมาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ นี้ ก็ไม่ได้ร่างขึ้นเฉย ๆ ครับ แต่ต้องร่างขึ้นโดยให้ผูกพัน เป็นไปตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ซึ่งเราเป็นสมาชิก อยู่ด้วย ท่านประธานครับ กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับที่เราภูมิใจกันนักกันหนา นี้ ก็ตีความกันได้มองเห็นได้ แต่ในมาตราสำคัญนั้นเราพูดถึงเรื่องศักดิ์ศรีความเป็น มนุษย์ในมาตรา ๔ สิทธิเสรีภาพของบุคคลย่อมได้รับการคุ้มครอง เราจะบอกว่า กี่นี้แหละ เป็นเสรีภาพของเด็ก เด็กจะเลือกอย่างไรก็ได้ ถ้าพูดอย่างนั้นก็ไม่ต้อง มีคำว่า บรรลุนิติภาวะในประมวลกฎหมายสิครับ เราใช้คำว่า บรรลุนิติภาวะ เพื่ออะไรครับ เพราะเราเห็นว่าเด็กนั้นโดยวิภูภาวะไม่สามารถจะตัดสินใจเองได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวกับอาชีพ ในส่วนที่เกี่ยวกับความรุนแรง ในส่วนที่ เกี่ยวกับตัวเขา อันนี้คือเป็นหลักใหญ่ครับ ผมยังเกรงว่าถ้าเกิดกฎหมายฉบับนี้ออกไป นั้น มันจะไปขัดกับอีกอันหนึ่งก็คือเรื่องของรัฐธรรมนูญ ใน ๒ ส่วนนี้ผมเห็นว่าเป็น ส่วนที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับกฎหมายภายในประเทศ ซึ่งเราร่างกฎหมายก็ต้องผูกพันกับ กติกาสัญญาสากล เราบอกว่าเราไม่สนใจวัฒนธรรมของเราเป็นอย่างนี้ แต่เรามี วัชรบุรุษของเราจากการชก นายขนมต้ม ผมเห็นด้วยครับ ฝีมือนี่หลายมือด้านมวยนี่ก็ ปกป้องบ้านเมืองมามากครับ แต่วันนี้ประเทศไทยต้องอยู่กับต่างประเทศเขา ต้อง อยู่กับโลกครับ เราไม่ได้อยู่ประเทศเดียวโดด ๆ ท่านประธานครับ บ่อยครั้งครับ

ที่เราขายสินค้าไม่ออกครับ เพราะเราถูกตั้งเงื่อนไขว่า สินค้าของเราเกิดจากการใช้แรงงานเด็กโดยไม่ชอบ แล้วยุโรป อเมริกา เขาก็กันสินค้าเรา นี่แสดงให้เห็นชัดเจนว่า ทศนคติของนานาชาตินั้นได้มีผลกระทบโดยตรงต่อเศรษฐกิจภายในประเทศ วันนี้รัฐบาลนี้ วันนี้สภาแห่งนี้ เพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเรามีชื่อเสียงครับที่เราพยายามร่วมกันที่จะสร้างสรรค์ภาพพจน์ของประเทศชาตินั้น ให้สากลเขายอมรับ ว่าเราเป็นหนึ่งในอารยประเทศ ประเทศที่เจริญแล้วอยู่กับสังคมโลก การที่ต้องปฏิบัติตามข้อตกลงต่าง ๆ เยอะแยะไปหมด ท่านประธานครับ เรามีรองนายกรัฐมนตรี อาจจะไปเป็นผู้อำนวยการ ดับบลิว.ที.โอ.-----

สพ ๓๑/๒๕๕๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ศิริรัตน์ ๑๗/๑

นี่ก็เป็นอีกมุมมองหนึ่งที่แสดงให้เห็นชัดเจนว่า เราผูกพันอยู่กับต่างประเทศ และเราให้ความสำคัญ วันหนึ่งเศรษฐกิจภายในประเทศนั้นมีความผูกพันอยู่กับต่างประเทศด้วย การที่จะพูดถึงกฎหมายฉบับนี้จึงไม่ใช่พูดถึงเรื่องวัฒนธรรมของไทยโดด ๆ จึงไม่ได้พูดถึงเรื่องเด็กต่อม้วยกันโดด ๆ จึงไม่ได้พูดถึงเรื่องธุรกิจของเราโดด ๆ ครั้น ก็ต้องผ่านไปถึงท่านผู้ประกอบอาชีพทางด้านนี้ด้วยนะครั้น บางท่านก็เป็นเพื่อน ๆ กับพี่ชายผมเองว่า มองให้มันสัมพันธ์กันทั้งระบบครั้น ถ้ากฎหมายนี้เราออกไป ผมเองขอกราบเรียนตรง ๆ ครั้น เห็นเด็กตัวเล็ก ๆ ขึ้นไปต่อม้วยกันบนเวที เรามองด้วยสายตา เราเข้าใจใจครับ เพราะเราเข้าใจลึกซึ้งต่อวัฒนธรรมของเรา แต่เวลาภาพอย่างนี้ออกไป ซี.เอ็น.เอ็น. (CNN) ภาพนี้ออกไปต่างประเทศเป็นอย่างไรครับ

ขอประทานโทษ กระทบใจผมไม่อยากจะพูดคำนี้เลย เขาจะบอกว่าประเทศนี้ป่าเถื่อน เหลือเกิน เอาเด็กตัวเล็ก ๆ มาต่อม้วยกันบนเวทีแล้ว คนหนึ่งเชียร์ปรบมือ อันนี้เป็นสิ่งที่ผมว่าเราคงต้องคำนึงถึงด้วยครับ ท่านประธานครับ เพื่อให้เห็นชัดเจน ผมขออนุญาตนำเนื้อหาของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กหรือที่ภาษาอังกฤษเรียกว่า คอนเวนชัน ออน เดอะ ไรท์ ออฟ เดอะ ไชลด์ นะครับ ในข้อ ๓๒ ที่เราเป็นภาคีและต้องผูกพันมาแนะนำเสนอต่อท่านผู้มีเกียรติในสภาแห่งนี้ เพื่อขอความกรุณาที่ท่านได้โปรดทบทวนเถาะครับ ไม่มีใครเสียหายนี้ เรารับผิดชอบร่วมกัน ในข้อ ๓๒ มีเนื้อหาของซึ่งได้รับรายงานเมื่อสักครู่ว่าในเนื้อหาของอนุสัญญาดังกล่าว ข้อ ๓๒ นั้น รัฐบาลต้องยอมรับสิทธิของเด็กที่จะได้รับการคุ้มครองจากการแสวงหาประโยชน์ทางเศรษฐกิจและจากการทำงานใดที่นั่นจะเป็นการเสี่ยงอันตรายหรือที่ขัดขวางการศึกษาของเด็กหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือการพัฒนาการทางร่างกาย สมอง จิตใจ ศิลธรรมและสังคมของเด็ก รัฐบาลจะดำเนินการทางนิติบัญญัติ บริหาร สังคมและการศึกษา เพื่อประกันให้มีการดำเนินการตามข้อนี้เพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว ท่านประธานครับ ตรงจุดนี้เองที่กระทบผมเองขอใช้เวลาสั้น ๆ เท่านั้นเพื่อนำเสนอข้อมูลอีกด้านหนึ่งมุมมองหนึ่ง และผมเห็นว่าวันนี้เราจะให้เด็กต่ำกว่า ๑๕ ปีต่อม้วยก็ได้ เกินกว่า ๑๕ ปีต่อม้วยก็ได้ ตามเงื่อนไขกฎหมายที่ท่านร่างมา แต่อย่าลืมถึงผลกระทบต่อทัศนคติ ต่อมุมมอง ต่อปัญญาสากลว่าด้วยสิทธิเด็ก ต่ออนุสัญญาที่เราเป็นสมาชิก และต่อผลกระทบต่อการใช้เป็นเงื่อนไขในการกีดกันทางการค้าของเราครับ ขอขอบคุณครับ

ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ คุณณรงค์เลิศครับ

นายณรงค์เลิศ สุรพล (ขอนแก่น) : กราบเรียนท่านประธานครับ
 ผม ณรงค์เลิศ สุรพล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น พรรคกิจสังคม
 ผมกราบเรียนท่านประธานว่า การอภิปรายแสดงข้อคิดเห็นในประเด็นนี้
 มันเป็นเรื่องเดียวกันซึ่งแง่มุมคงไม่ได้ผิดแผกแตกต่างกันมาก หากข้าขอภัย
 ผมมีปัญหาที่จะนำเรียนอยู่เป็น ๒ ด้าน ด้านแรกนั่นคือปัญหาสภาพความเป็นจริง
 ปัญหาความเป็นจริงยอมรับกันอยู่ว่า มีเด็กต่ำกว่า ๑๕ ปี หรือตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป
 ต่อกันจนกว่าจะหมดสภาพละครับ เป็นนักรวย เป็นอาชีพ นี่เป็นความจริง
 สภาพความจริงอย่างนี้จะถูกหล่อหลอมเข้ามาทำเป็นกฎหมายเรา เข้าใจเพื่อที่จะ
 ได้มีมาตรการรองรับทำให้มันถูกต้องเข้าใจนะครับ แต่ว่ามันมีข้อคิดอยู่
 อย่างหนึ่งว่า นั่นเป็นเรื่องธุรกิจ แต่มีปัญหาความเป็นจริงอีกด้านหนึ่งก็คือว่า
 สภาพของเด็ก หลายคนพูดถึงร่างกาย ผมไม่พูดถึง แต่ผมจะพูดถึงความคิด
 วุฒิภาวะของคน ใจเขาถึงบอกว่า ๒๐ ปีบรรลุวุฒิภาวะ นั่นแปลว่าต่ำกว่านั้น
 เรายังคิดไม่ได้ ไม่คล่อง ไม่มีความพร้อมในสภาวะการณ์ จึงจำกัดว่าให้เขอ
 ยังเป็นผู้เยาว์อยู่ จะทำอะไรต้องขออนุญาต นี่เป็นข้อเท็จจริงที่ปรากฏใน
 ประมวลกฎหมายแพ่งนะครับ -----

สภาพความเป็นจริงของเด็กนั้นก็คือคนที่อ่อนด้อยประสบการณ์ ขาดความรู้ การที่จะตัดสินใจเข้ามาประกอบอาชีพอย่างนี้ ถ้าหากเขียนตาม (๑) มาตรา ๒๙ แปลว่า ถ้าอายุ ๑๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไปไม่ต้องขออนุญาต ต่ำกว่า ๑๕ ปีต้องมีหนังสือยินยอม เป็นหนังสือจากผู้แทนโดยชอบ นี่หมายความว่า ข้อคิดเห็นอย่างนี้ก็ไปขัดกฎหมายหลักคือกฎหมายแพ่ง เพราะการมาประกอบอาชีพ อย่างน้อยอย่างน้อยที่สุด สิ่งแรกคือข้อผูกพันตามกฎหมาย เป็นนิติบัญญัติ นิติกรรมนั้น จะเกิดขึ้นโดยปราศจากความยินยอมพร้อมใจจากคนที่ เป็นบิดามารดาหรือ ผู้แทนโดยชอบทำได้อย่างไร ข้อบกพร่องอย่างนี้เราก็สามารถแลเห็นได้ ท่านประธานที่เคารพครับ ประเด็นด้านข้อกฎหมาย ผมกราบเรียนท่านประธานว่า เราไม่ได้ยืนอยู่คนเดียวในโลก เราอยู่ในสังคมโลก เรามีกฎหมายระหว่าง ประเทศ มีความตกลงระหว่างประเทศ ไฉนไม่เชื่อมโยงสนใจละครับ ทำอย่างนี้ จะผิดกับความตกลงระหว่างประเทศหรือไม่ เขาจะอาศัยเรื่องสิทธิเด็กมากัดกัน ทางการค้า เป็นปัญหาต่อเศรษฐกิจภายนอกหรือไม่ ข้อนี้ฟังระวิงสังวรนะครับ ผมเองคิดอย่างนี้ มีความเห็นผิดแปลกต่างจากกรรมวิธีการ ใ้ว่าท่านผิดผมถูก นี้ติดตามประสบการณ์ที่มี ในด้านหนึ่งนะครับ แล้วปัญหาข้อกฎหมายอีกด้านหนึ่ง ก็คือว่า เรากำลังทำกฎหมายอยู่ ไหนว่าจะรวบรวมการศึกษาเป็นแห่งเดียว กำหนดคนที่อยู่ในโรงเรียนถึง ๑๒ ปี แล้วกำหนดเวลาการศึกษา ๑๒ ปี คนจะอยู่ถึงในภาคบังคับ ๑๒ ปี ถึงอายุ ๑๖ ปี ก็ทำอาชีพอันนี้จะไปทำให้ ถึงผู้คนออกมาจากวงการการศึกษา ก่อนเวลากำหนดถึง ๑ ปี หรือมากกว่า ในกรณีต่ำกว่า ๑๕ ปี ท่านประธานครับ มีหลายคนพูดว่า การประกอบอาชีพมว ยใช้เวลาสั้น นี่เป็นคำตอบที่ผมจะอธิบายให้ฟัง นั่นหมายความว่า การประกอบ อาชีพมว ยขัดเป็นอาชีพหลักไม่ได้ คือทำตลอดชีวิตไม่ได้ การศึกษาต่างหาก ที่จะสร้างผู้คนที่ประกอบอาชีพดูแลชีวิตได้ทั้งตลอดชีวิต ไฉนทำลายความสำคัญ ของพระราชบัญญัติการศึกษาลงไปได้ ทำไปไม่เลื่อนขึ้นไปเป็นอายุ ๑๖ ปี ต่ำกว่าเธอเป็นมว ยสมัครเล่นเหมือนข้อเสนอแนะของท่านพินิจ ขออนุญาต ที่เอ่ยนาม ไฉนไม่ทำอย่างนี้ ถ้าท่านคิดแต่จะเอาธุรกิจมาวิจารณ์ มาเป็น หลักตั้งอย่างเดียวละก็ใช่ แต่อย่าลืมว่าส่วนประกอบในการที่จะคิดเรื่อง ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ใช่ธุรกิจมว ยด้านเดียว เราจะต้องคิดถึงสิทธิ ต่าง ๆ ที่อยู่รอบด้าน กฎหมายต่าง ๆ ที่อยู่แวดล้อม ขอฝากกรรมวิธีการครับ เราไม่ได้ยืนอยู่คนเดียวในโลก เราอยู่ในสังคมโลก สิทธิเด็กพึงได้รับ

๓๕

สพ ๓๑/๒๕๕๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ศิริวรรณ ๑๘/๒

การคุ้มครอง ขอความกรุณาเถอะครับ ปรับเปลี่ยนแก้ไข มันจะได้ดีขึ้น
เราจะได้เห็นด้วยนะครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณประชาธิปไตยครับ ขอความกรุณา
สั้นหน่อยนะครับ เราใช้เวลาามากในมาตรา ๒๙ เชิญครับ

นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก (นครราชสีมา) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ สม ประชาธิปไตย คำสิงห์นอก จังหวัดนครราชสีมา
พรรคชาติพัฒนา กระผมก็ยกมือบ่อยครั้งครับ อยากจะพูดถึงความรู้สึกเกี่ยวกับ
กฎหมายฉบับนี้ ต้องยอมรับว่าร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติที่
มีก๊วนะครับ ไม่ใช่มวยอาชีพอย่างเดียว ก็ฟันมวยอาชีพนั้นก็หมายความว่า
เป็นกฎหมายที่จะต้องส่งเสริมคุ้มครองจัดระบบโครงสร้างบรรทัดฐานของคน
กลุ่มหนึ่งในสังคมซึ่งไม่มากมายนัก แต่เป็นสังคมที่มีความสำคัญ เป็นศิลปะ
เป็นมรดกไทยนะครับ ดังนั้นอาจจะเป็นกรณีพิเศษที่จะเพิ่มพูนกลุ่มคนกลุ่มนี้
ให้เป็นกลุ่มคนที่มีโอกาส มีอำนาจต่อรองในทางสังคมในอนาคตด้วย
ผมยอมรับว่าผมชกมวยตั้งแต่อายุ ๑๑ ปี เพราะมีความจำเป็นที่จะต้องมี
รองเท้า เพราะความยากจนของพ่อแม่ -----

คนเราเลือกเกิดไม่ได้ครับ แต่เราก็อยากจะทำในสิ่งที่เราอยากจะทำฐานะ
 ของตัวเองขึ้นมาจากความเจ็บปวด จากเท้าที่ไปเหยียบความร้อนของทราย
 หิน ดิน ทั้งหมดหรือหนามครับ ดังนั้นจึงได้ตัดสินใจตอนอายุ ๑๑ ปี ไปชกมวย
 ได้เงินมา ๔๐ บาท อันนี้เป็นเรื่องจริงครับ และการที่จะมีความเป็น
 กีฬามวยนั้น ไม่ใช่เป็นได้ทุกคนครับ มันมีพื้นเพ มันมีแวว มันมีสายเลือด
 มีกลุ่มคนที่ในหมู่บ้านนั้น ตำบลนั้น มีพลังกำลังที่พิเศษเหนือจากมนุษย์อื่น
 ธรรมดา ๆ มีความแข็งแกร่งมาตั้งแต่เด็กครับ ไปเตะต้นกล้วย ตายครับ
 เตะแล้วระตะอีกทางซ้ายหัวทศสอบพลังตัวเองพอสมควร ดังนั้นมนุษย์ชนเหล่านี้
 จึงเป็นมนุษย์ที่โชว์พลังด้วยความบริสุทธิ์ภายใต้ศิลปะ ต้องเข้าใจจุดนี้ครับ
 ดังนั้นการที่เราจะไปเหยียบเคียงกฎหมายฉบับนี้เป็นนานาชาติ ผมว่ามันไม่ใช่
 หรอกครับ ประเทศเขมรคงไม่รู้ว่าเราจะมีกฎหมาย ประเทศฝรั่งเศสไม่รู้ว่า
 เราจะมีกฎหมาย เราต้องยอมรับสังคมเรา สังคมเรามันมีมาตั้งแต่ดึกดำบรรพ์
 มวยไทย นายขนมต้มวันนี้ก็เป็นวันนายขนมต้มอีกครั้ง เป็นเกียรติประวัติ
 ของคนไทย ดังนั้นการที่กำหนดอายุ ๑๕ ปี ผมถือว่าสูงแล้ว ตอนแรกผมต่อสู้
 ในกรรมาธิการ ๑๓ ปี เพราะระยะเวลาการที่จะชกมวยเป็นทั้งกีฬา
 และหารายได้เขียนหนังสือนั่น เริ่มเรียน ม. ๑ ครับ ท่านก็ทราบดีมาจาก
 ชนบททั้งนั้น แล้วก็ยากจน ถ้าไม่ไปบวชเรียนก็มาชกมวยนี้แหละครับ เป็นหนทาง
 ของเขา ชกมวยก็ต้องมีกฎหมายระเบียบกำกับให้เขามีรายได้ที่เป็นธรรม
 ภายใต้กฎหมายที่ยอมรับ ที่แล้วมามันไม่มีครับ ร้องทุกข์กันว่าโกงค่ามวยบ้าง
 จีปาถะต่าง ๆ นานา จนมีเรื่องมีราวกัน อย่างนั้นเราไม่อยากจะเกิดขึ้น
 ชกมาตั้ง ๗ ปี ผมต่อรอง ๑๓ ปี ก็ไม่ได้ ผมก็เลยยอมจำนนเป็น ๑๕ ปี
 เพราะเราชกมวยตั้งแต่ ๑๑ ปี ระยะเวลาในการหาเงินเขียนหนังสือมีไม่มากครับ
 ชก ๑๕ ปี ใช้เวลา ๕ ปี มีเงินมีทองกันมากที่ผ่านมา ยิ่งกฎหมายฉบับนี้ออกไป
 เขายังจะมีอนาคตเก็บหอมรอมริบเอาไว้ สร้างฐานะเพื่อเดินไปข้างหน้า
 หลังจากแต่งงาน ๒๑ ปี เพราะ ๒๐ กว่าปีนั้น นักมวยเริ่มจะไม่มีราคาแล้ว
 พลังกำลังต่าง ๆ นั้น สมองจะต้องใช้ไปวางแผนในเรื่องของครอบครัว
 ในเรื่องของอาชีพการต่อไป เพราะฉะนั้นผมขอกราบเรียนว่า ผมสนับสนุน
 นะครับ ๑๕ ปี เพราะถือว่าเป็นช่วงระยะเวลาพลังกำลังของคนไทยนั้นพิเศษครับ
 มีกำลังพอในการที่จะชกมวยตั้งแต่อายุ ๑๑ ปี การกำหนด ๑๕ ปีนั้น ถือว่า

เต็มที่สุดขีดในเรื่องประสิทธิภาพความพร้อมทุกด้านและจะต้องใช้เวลาชกตั้งแต่ ๑๕ - ๒๐ ปี ๕ ปี หาเงินเรียนหนังสือ จบพอดี มีอาชีพแล้วก็แต่งงานเข้าสู่ระบบครอบครัวสังคมไทย ผมสนับสนุน ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ในขณะที่คนที่ยังไม่ได้อภิปรายก็หมดแล้วนะครับ คนที่อภิปรายไปแล้วเพื่อจะได้สรุปประเด็น แล้วผมจะให้กรรมาธิการตอบ ถือว่ารอบสุดท้ายนะครับ ก็ต้องขอปิดอภิปรายเลยนะครับ มีคุณอดีตรกับคุณทศพร ขอ ๒ ท่านสุดท้าย จะได้สรุปประเด็นทั้งหมดและกรรมาธิการจะตอบหรือไม่ตอบ ถ้ากรรมาธิการตอบก็ถือว่าจะขอมติต่อไปนะครับ ผมขอ ๒ ท่านสุดท้ายครับ คุณอดีตรก่อนนะครับ แล้วก็คุณทศพรครับ

นายอดีตร เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ ผม อดีตร เพียงเกษ พรรคความหวังใหม่ จากจังหวัดขอนแก่น ต้องขอขอบพระคุณท่านประธานที่ให้โอกาสอีกครั้งหนึ่ง จากการอภิปรายของเพื่อนสมาชิกทำให้ข้อเท็จจริงปรากฏชัดเจนว่า กฎหมายฉบับนี้ที่เรากำลังพิจารณาเป็นร่างพระราชบัญญัติที่มีสาระสำคัญเกี่ยวกับเด็ก ผมจึงขออนุญาตที่จะอภิปรายต่อไปนะครับว่า ท่านประธานเห็นด้วยกับผมไหมครับ ว่ากฎหมายฉบับนี้มีสาระสำคัญที่เกี่ยวกับเด็กครับ ผมขออนุญาตตามปัญหาครับ ตามท่านประธานครับ กฎหมายฉบับนี้หลังจากที่เราอภิปรายกัน ฟังคุณสุนัย ฟังคุณณรงค์เลิศ ขออนุญาตที่เอ่ยนาม มันเป็นกฎหมายที่มีสาระสำคัญเกี่ยวกับเด็ก ผมจึงขออนุญาตตามท่านประธานว่า ท่านเห็นด้วยกับผมไหมครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมยังไม่ตอบตอนนี้ครับ เดี่ยวให้กรรมาธิการตอบก่อน

นายอดีตร เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ท่านครับ ผมขออนุญาตที่จะต้องยกกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๐ ท่านประธาน ด้วยความจริงใจ ไม่มีเจตนาอะไรทั้งสิ้น กฎหมายมาตรา ๑๘๐ บัญญัติไว้ว่า การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรวินิจฉัยว่ามีสาระสำคัญเกี่ยวกับเด็กสตรีและคนชราหรือผู้พิการหรือผู้ทุพพลภาพ หากสภาผู้แทนราษฎรมิได้พิจารณาโดยกรรมาธิการเต็มสภา ให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญขึ้นประกอบด้วย ผู้แทนเอกชนเกี่ยวกับบุคคลประเภทนั้นมีจำนวนไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๓

๔๒

สผ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ครุณี ๑๙/๓

ของจำนวนกรรมการทั้งหมด นี้แหละครับคือสาระสำคัญ เพราะเรื่องที่เรา
คุยกันนี้เราระบุถึงอายุของนักมวย ร่าง พ.ร.บ. ก็ห้ามมวยอาชีพ อายุของนักมวย
เป็นสาระสำคัญของกฎหมายฉบับนี้ _ _ _ _ _

- ๒๐/๑

ท่านประธานครับ มาตรา ๒๙ อายุ ๑๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไปนี่คือร่างฯ เดิม
 ท่านมาเดิมอีกครับว่า กรณีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือ
 จากผู้แทนโดยชอบธรรม หมายความว่า ล้วงลูกไปถึงท่านประชาธิปไตย ขออนุญาต
 เยี่ยมครับ ๑๑ ปีก็ได้ ๘ ปีก็ได้ นี่คือกฎหมายเกี่ยวกับเด็กครับ ท่านประธาน
 กรรมการไม่มี ๑ ใน ๓ มาจากองค์กรที่เป็นเอกชนเกี่ยวกับเด็กเลย
 ผมเกรงว่าหากเราพิจารณากฎหมายไปเช่นนี้ เกรงจะขัดต่อกฎหมายรัฐธรรมนูญ
 มาตรา ๑๙๐ ทั้ง ๆ ที่อยากให้กฎหมายฉบับนี้ผ่านไป แต่เมื่อสาระสำคัญของ
 กฎหมายฉบับนี้เป็นสาระสำคัญที่เกี่ยวกับตัวเด็กโดยตรง จะปฏิเสธอย่างไร
 ก็ไม่ได้หรอกครับ เพราะว่าเด็กคือไม่สามารถทำนิติกรรมอะไรได้
 ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑
 ก็ระบุชัดเจนเรื่องความสามารถของผู้ที่ทำหน้าที่ที่มีอายุแค่นั้น เพราะฉะนั้น
 หากเราจะพิจารณากฎหมายฉบับนี้ไป ท่านประธานครับ ผมกลัวจะขัดต่อรัฐธรรมนูญ
 มาตรา ๑๙๐ โดยความเป็นจริงผมไม่อยากจะให้ท่านถอนไปหรอกครับ
 ถ้าถอนไปแล้วไปตั้งคณะกรรมการที่เปิดจากองค์กรเอกชน ๑ ใน ๓
 นั้นละครับกฎหมายฉบับนี้สมบูรณ์ ถ้าผ่านไปอย่างนี้ท่านประธานครับ ผมกลัวว่า
 จะมีการตีความโดยเสียเวลาในการที่จะให้องค์กรอื่นมาตีความว่า เราพิจารณา
 กฎหมายชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือไม่ ท่านจะปฏิเสธผมหรือเปล่าครับว่า
 ต่ำกว่า ๒๐ ปีมาเป็นเยาวชน แต่ว่าต่ำกว่า ๑๕ ปี ล้วงลูกไปถึง ๘ ปี
 นั่นคือเด็ก ท่านประธานครับ นั่นคือเด็ก แต่ไม่มีองค์กรเอกชนที่เป็นตัวแทนของเด็ก
 มาเป็นคณะกรรมการ ๑ ใน ๓ ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๙๐ เราจะ
 พิจารณากันอย่างไรครับ มิใช่ที่เราจะมาขัดขวางกัน แต่ว่าการอภิปราย
 ของท่านสุนัย จุลพงศธร เรื่องสิทธิเด็กที่เกี่ยวกับต่างประเทศ ท่านณรงค์เลิศ
 ขออนุญาตเยี่ยม มันเกี่ยวกับเด็กจริง ๆ ท่านประธานครับ ทั้งโปรโมเตอร์
 ท่านมีอาชีพในการจัดมวย ผมไม่ได้ว่าท่าน ทุกท่านที่นั่งอยู่นี้เป็นนักกฎหมาย แต่
 ไม่มีท่านใดที่เป็นตัวแทนขององค์กรเอกชนเกี่ยวกับเด็กโดยเฉพาะมาเป็น
 คณะกรรมการ ๑ ใน ๓ ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ ท่านประธานครับ ท่านมานั่งใหม่
 ผมจะขออนุญาตถามท่านว่ามันเกี่ยวกับเด็กไหมครับ ท่านประธานครับ ถ้าเกี่ยวกับเด็ก
 ท่านต้องถอนไปครับ ท่านประธาน ท่านต้องถอนออกไปทำ ไปพิจารณาในวาระ
 กรรมการใหม่ ตั้งคณะกรรมการใหม่ เพื่อพิจารณากฎหมายฉบับนี้ให้สมบูรณ์
 ถ้าไม่อย่างนั้นจะต้องค้างคาใจผมเด็ดขาดครับ คำอภิปรายของท่านสุนัย

มีเหตุผลมาก ตั้งแต่เป็นฝ่ายรัฐบาล มีครั้งนี้ที่คุณสนับพูดเข้าท่า เพราะฉะนั้น ผมเลยขออนุญาตสนับสนุนในเรื่องสาระสำคัญของกฎหมายรัฐธรรมนูญจริง ๆ ครับ ท่านประธาน จึงขออนุญาตปรึกษาไม่ทราบจะปรึกษาใครดีครับ ท่านประธาน เรื่องนี้เป็นเรื่องที่มีสาระสำคัญ มาตรา ๑๕๐ หากพิจารณาต่อไปจะต้องมีองค์กรอื่น มาตีความเราจะขายหน้า แทนที่กีฬามวยอาชีพจะออกไปแบบที่ไม่มีอะไรจัดซื้อ กลับมีภาระมาตรา ๑๕๐ กฎหมายรัฐธรรมนูญ ซึ่งกฎหมายฉบับนี้เราเรียกร้องต้องการ เราต้องการความรู้ลึกขององค์กรเอกชน ถ้าเป็นเด็ก สตรี คนชรา เราต้องเอา องค์กรเอกชนมาเป็นคณะกรรมการ ๑ ใน ๓ ท่านประธาน มีใครบ้างนั่งอยู่ที่นี่ เป็นตัวแทนเอกชนขององค์กรเด็กมีสักคนไหมครับ ไม่มีครับ ไม่มี เพราะฉะนั้นถอนไป ถอนไปแล้วก็สภา ก็กลับมาใหม่ แล้วก็ตั้งคณะกรรมการขึ้นมาพิจารณากฎหมายฉบับนี้ใหม่ นี่จริง ๆ นะครับ ถ้าทำอย่างนี้คณะกรรมการถือว่าเป็นตราบาปในการตรากฎหมาย ท่านประธานครับ สภาแห่งนี้ก็พลอยเป็นตราบาปด้วย เพราะขัดต่อกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๐ ครับ จึงขออนุญาตแสดงความคิดเห็นที่เป็นสาระสำคัญของกฎหมาย รัฐธรรมนูญครับ

(การประชุมดำเนินการมาถึงตอนนี้ นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายโสภณ เพชรสว่าง รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณหมอทศพร

นายทศพร เสรีรักษ์ (แพร่) : ท่านประธานที่เคารพ ผม นายแพทย์ทศพร เสรีรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดแพร่ พรรคชาติไทย ท่านประธานครับ ในพระไตรปิฎกได้พูดถึงคนพาล คนพาลไม่ได้หมายความว่า พาลเกเร ลักษณะหนึ่งก็คือถามอะไรไม่ค่อยตรงคำตอบ อีกลักษณะหนึ่งก็คือ ตอบอะไรไม่ค่อยตรงคำถาม ผมก็พยายามฟังอยู่ตั้งนานถึงการชี้แจงของ กรรมการอะไรต่ออะไรต่าง ๆ ก็ไม่ทราบว่า ผมจะเข้าลักษณะที่พูดถึง หรือเปล่า เวลาท่านพูดถึงว่าจะให้มวยก้าวหน้าไปในระดับโลกมันก็จะ หมายความว่ามวยสากล แต่พอพูดถึงอันตรายต่าง ๆ ที่จะเกิดกับสมอมนักมวย ท่านก็พูดว่า มวยไทยมันกระจายอันตรายไปทั่วร่างกายไม่ได้ เน้นหนักที่กะโหลก ที่สมอ

ตกลงว่าอันตรายนี้มันแยกได้นะครับ เรื่องชื่อเสียงมันก็แยกได้ พอท่านจะเอา
 อย่างไร ท่านก็มวดยสากลบ้าง ท่านก็เอามวดยอาชีพบ้าง มันควรจะมีหลักการ
 อะไรที่มันควบคุมได้ มันให้ความปลอดภัย ให้สวัสดิภาพกับนักมวดย ไม่ว่าจะ
 นักมวดยไทยหรือมวดยสากล ท่านประธานครับ ท่านประธานคณะกรรมการได้ชี้แจง
 ว่า ท่านเป็นห่วงสุขภาพนักมวดยมาก ใครจะขึ้นเวที ตามมาตรา ๑๕ ขออนุญาต
 อ้างอิงถึงนะครับ บอกว่าแพทย์ต้องเป็นผู้ชี้ขาดว่าจะต่อได้หรือไม่ได้ แต่ใน
 (๒) ครับ ท่านดันไปตัดจากเดิมที่เขียนดี ๆ ว่า แพทย์และอุปกรณ์การแพทย์
 ท่านก็ไปเพิ่มเป็นแพทย์หรือพยาบาล มันขัดแย้งกัน ท่านบอกว่า ท่านห่วงใยสุขภาพ
 นักมวดยด้วยการให้แพทย์ตัดสินว่าจะต่อได้หรือไม่ได้ แต่เวลาต่อจริง ๆ ท่านบอก
 ว่าไม่ต้องมีแพทย์ก็ได้ มีแต่พยาบาล อันนี้เรียกว่า เป็นความเป็นห่วงเป็นใยสุขภาพ
 นักมวดยจริงหรือเปล่า ท่านประธานครับ ผมออกจะเสียตายนิดหนึ่ง ความจริงผม
 มีเรื่องต้องพูดยาว แต่ว่าสมาชิกค่อนข้างอยู่นอกห้องกันเยอะมาก และถึงเวลาต้อง
 ลงมติกันนะครับ ก็จะค่อย ๆ ทอยเตนมาเป็นทิวแถวมาลงมติ โดยไม่ได้มาฟังพูด
 มาฟังผมให้เหตุผลเลย เพราะว่าสิ่งที่ผมจะพูดมันไม่ใช่เป็นเรื่องของความรู้สึก
 มันเป็นเรื่องของวิทยาศาสตร์ ท่านประธาน มีท่านกรรมการที่พูดถึงว่า เรา
 ออกกฎหมายบนพื้นฐานที่มันมีมวดยไทยเกิดขึ้นแล้ว เด็กต่อกันตั้งแต่เด็ก ๆ
 เพราะฉะนั้นเราต้องออกกฎหมายให้ต่อกันได้ตั้งแต่เด็ก ๆ ถ้าอย่างนั้นจะออก
 กฎหมายไปทำไมครับไม่ต้องออกก็ได้ ถ้าเราจะออกกฎหมาย เราจะออก
 กำหนด ออกกฎข้อบังคับ เราต้องออกเพื่อให้มันเกิดสิ่งที่ดีขึ้นในสังคม ในบ้าน
 ในเมือง ถ้าอย่างนั้นถ้าถนนเส้นนี้น้ำหนักบรรทุกได้ ๑๐ แต่รถมันวิ่งกัน
 ๒๐ - ๓๐ ตัน จนถนนมันพังอยู่ทุกวัน เราก็บอกว่าถ้าอย่างนั้นเราแก้กฎหมาย
 ให้ถนนเส้นนี้รับน้ำหนักได้ ๒๐ ตัน ถ้าอย่างนั้นจะไปทำไมละครับ กฎหมาย
 มีเพื่ออะไร ถ้าไม่ได้มีเพื่อจะสร้างสิ่งที่ดี ๆ ขึ้นในบ้านในเมือง ที่ปรึกษา
 ๓๔ ท่าน ท่านบอกว่า มีนายสนาม มีนักมวดย มีแพทย์ ขออนุญาตที่ออกนาม
 นายแพทย์อุดม ทองบริสุทธิ์ ผมก็คุยกับท่านนะครับ ท่านพูดว่า ท่านเป็นห่วง
 เรื่องสุขภาพนักมวดย แต่ท่านก็จำต้องยอม ๆ ทน และใน ๓๔ ที่ปรึกษาของท่าน
 มีแพทย์กี่คนครับ ในคณะกรรมการของท่านทั้งชุดมีแพทย์กี่คนครับ ท่านบอกว่า
 อายุ ๑๕ ปีก็ต่อได้ อายุเท่าไรมันก็ต่อได้ทั้งนั้นแหละครับ แต่ทำอย่างไรจะให้
 ต่ออย่างปลอดภัย ท่านบอกว่า อาชีพมันมีแค่ ๔ - ๕ ปี จากอายุ ๑๐ - ๑๑ ขวบ
 ไปจนถึง ๑๖ - ๑๗ แล้วหลังจากนั้นก็นักมวดยไม่รุ่งแล้ว ก็ทำไมเราไม่เลื่อนอายุ

ขึ้นไปละครับ ถ้าเริ่มต่ออายุ ๑๘ มันก็ไปรุ่งตอนอายุ ๒๑ - ๒๒ สุขภาพมันก็ดี ร่างกายก็แข็งแรงสมบูรณ์ ทำไมละครับ เราไม่ให้คนเรียนกฎหมายตั้งแต่อายุ ๑๐ ขวบ พออายุ ๑๕ จะได้เริ่มเป็นนักกฎหมายเลย หรือเรียนหมอตั้งแต่อายุ ๑๒ ขวบ พออายุ ๑๘ ก็เป็นหมอได้แล้ว เพราะมันยังไม่พร้อม ในตอนเด็กมันต้องเตรียมความพร้อม อยู่ในโรงเรียน เรียนหนังสือ เรียนวิชาพลศึกษา วางพื้นฐาน ซ้อมมวยไทย หัดมวยไทย โดยที่มีเครื่องป้องกันที่สมบูรณ์ ไม่ให้ร่างกายมันบอบช้ำ ไม่ให้สมองมันเสื่อมเร็ว ท่านกรรมาธิการบอกว่า หรือว่าท่านสมาชิกบางท่านบอกว่า เราไม่มีข้อมูลว่ามันมีอันตรายอะไรเกิดขึ้นกับวงการมวยไทย ผมว่ามันเป็นสิ่งที่น่าขายหน้า ท่านเป็นกรรมาธิการทั้งที ท่านไม่สามารถค้นได้แล้วว่าข้อมูลในอดีตที่ผ่านมานักมวยไทยตายกันกี่คน เจ็บกันกี่คน มีปัญหาทุพพลภาพ มีปัญหาสมองเสื่อมกันกี่คน ในต่างประเทศครับ เรามีข้อมูล นักมวยต่างประเทศตายเฉลี่ยปีละ ๕ - ๑๐ คน ในเมืองไทยก็ตาย เพียงแต่เราไม่มีการบันทึกไว้เป็นหลักฐาน -----

ท่านประธานครับ ร่างกายมนุษย์เป็นสิ่งมหัศจรรย์จากเซลล์ (Cell) ๑ เซลล์ของพ่อกับเซลล์ ๑ เซลล์ของแม่ จนตอนที่เราเป็นผู้ใหญ่ปัจจุบันมีคนละประมาณ ๕๐ ล้านล้านเซลล์ ถ้าเอามาเรียงต่อกันจะได้ความยาวถึง ๑ ล้าน ๙ แสน กิโลเมตร เรามีผิวหนัง มีเนื้อเยื่ออยู่เกี่ยวพันมีกระดูกกระดูกเอาไว้ทำไม ท่านทราบไหมครับ เอาไว้สร้างเม็ดเลือด เอาไว้เคลื่อนไหว กระดูกคนเรากระดูกแต่ละท่อนจะมีส่วนที่เราเรียกว่า อีพิไฟเซียล เพลท (Epiphyseal plate) ตรงนั้นเป็นจุดที่สร้างความเจริญเติบโตของกระดูก กระดูกคนเราจะเจริญเติบโตไปเรื่อย ๆ รวมทั้งอวัยวะต่าง ๆ ในร่างกายจนเติบโตเต็มที่เมื่ออายุ ๑๘ ปีโดยประมาณ ตอนอายุ ๑๘ ปี อีพิไฟเซียล เพลท จะปิดความจริงมีวิซาคารมากกว่านี้อีก แต่ผมขอสั้น ๆ แค่นี้ ถ้ามีการกระทบกระแทก มีภัยอันตรายอะไรเกิดขึ้นก่อนอายุ ๑๘ ปี กระดูก ร่างกายอาจจะเจริญเติบโตผิดปกติหรือเจริญเติบโตคุณประชาธิปไตยขออนุญาตที่ออกชื่อ ต่อมมวบมาตั้งแต่อายุ ๑๑ ขวบ ท่านรู้ไหมครับว่า ถ้าคุณประชาธิปไตยไม่ได้ต่อมมวบตั้งแต่ ๑๑ ขวบ ป่านนี้ท่านอาจจะสูง ๑๘๐ เซนติเมตร จมูกอาจจะโต้งกว่านี้ไม่ได้เป็น ส.ส. อาจจะเป็นพระเอกหนังไปแล้วก็ได้ ท่านประธานครับ สมาชิกทุกคนเป็นห่วงเป็นใยกับสุขภาพของเด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านนายกรัฐมนตรีที่ท่านพูดถึงบ่อย ๆ ผมขออนุญาตอ้างถึงก็คือ โครงการนมโรงเรียนของท่าน เราต้องการนมไปสร้างความเจริญเติบโตทางร่างกายให้เด็ก สร้างสมองให้เด็กฉลาด แต่ขณะเดียวกันเราขัดแย้งกันครับ เรากำลังพยายามให้เด็กมาทำร้ายกันตั้งแต่ตัวเล็ก ๆ แล้วร่างกายมันจะเจริญเติบโตเต็มที่ได้อย่างไร สมองจะพัฒนาเต็มที่ได้อย่างไร มันขัดแย้งกันครับ ผมอยากจะคอยดูด้วยถ้ามาตรการนี้มีการลงมติ ผมคิดว่าอยากจะดูว่าท่านนายกรัฐมนตรีจะลงมติในมาตรการนี้อย่างไร สมอบคนเรานี้ครับมีน้ำหนักรประมาณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : คุณหมอบครับ ขอภัยครับ ผมว่าขอความกรุณาสรุปได้แล้วครับ

นายทศพร เสรีรักษ์ (แพร์) : ผมกำลังสรุปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : คือท่านอภิปรายกันมาก็ช้าอยู่เท่า ๆ นี้ละ

นายทศพร เสรีรักษ์ (แพร์) : ไม่ช้าครับท่านประธาน

ผมเรียนท่านประธานได้เลยว่า

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญอภิปรายต่อขอให้สรุปครับ

นายทศพร เสรีรักษ์ (แพร์) : ผมกำลังจะสรุปเพื่อชักจูงให้สมาชิกทุกท่านเห็นเรื่องความปลอดภัยของนักมวย และจะได้เปลี่ยนอายุเป็น ๑๘ ปี ตามที่ผม เพราะฉะนั้นผมต้องกราบขออนุญาตท่านประธานที่จะใช้เวลาสักเล็กน้อย สมองของผู้ใหญ่น้ำหนักเฉลี่ยประมาณ ๑.๕ กิโลกรัม หรือ ๑ กิโลกรัมครึ่ง แล้วจะลดขนาดลงไปเรื่อย ๆ พออายุ ๖๐ - ๗๐ ปี จะเหลือประมาณ ๑ กิโลกรัม ๒ ซีด นะครับ เพราะฉะนั้นเราก็อยากจะให้คนในประเทศของเรามีสมองที่ดี มีสมองที่ไม่เสื่อม เมื่อจะต่อยมวยกะโหลกศีรษะควรจะแข็งแรงเต็มที่แล้วตอนอายุ ๑๘ ปีไปแล้ว อย่างที่ท่านอาจารย์ลลิตาพูด อายุ ๑๘ ปี ร่างกายก็แข็งแรงสติปัญญา อารมณ์ สังคม ทุกอย่างดีหมด ด้วยเหตุผลที่ว่า ข้อ ๑ สรีระของมนุษย์ โครงกระดูก อวัยวะแข็งแรงเติบโตเต็มที่เมื่ออายุ ๑๘ ปี ด้วยเหตุผลที่ ๒ เรื่องร่าง พ.ร.บ. การศึกษาที่ต้องการให้เด็กอยู่ในโรงเรียน ซึ่งถ้าอายุ ๑๕ ปีมาต่อยมวยอาชีพมันขัดกันแน่ ๆ ด้วยเหตุผลข้อที่ ๓ เรื่องกฎหมายที่ท่านประยุทธ์ ศิริพานิชย์ ท่านสุนัยและอีกหลาย ๆ ท่านได้พูดถึงความขัดแย้ง และด้วยเหตุผลประการสุดท้ายก็คือ เรื่องรัฐธรรมนูญที่ท่านอดิศรได้พูดถึง ผมอยากจะให้กรรมการ ผมอยากจะให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกคนอย่าใช้เรื่องเงิน เรื่องเศรษฐกิจเข้าไปจับปัญหาของความเป็นคน ผมอยากให้มองนักมวยอย่างมีมนุษยธรรม อยากให้มองนักมวยว่ามีความเป็นมนุษย์ อยากให้มองนักมวยว่าเป็นเด็ก คนประเภทที่ชอบให้คนอื่นทำร้ายร่างกายเราแล้วมีความสุขเขาเรียกว่า พวกมาโซคิสต์ (Masochist) คนประเภทเห็นคนอื่นถูกทำร้ายแล้วมีความสุข เขาก็เรียกว่า พวกซาดีสต์ ศาสนาสอนให้เรามีความเมตตา กรุณา ผมอยากให้ประธานคณะกรรมการ อยากให้คณะกรรมการถอนร่างฯ ออกไปเถอะครับ หรือไม่ท่านต้องแก้อายุนักมวยเป็นอายุ ๑๘ ปีบริบูรณ์ มีข้อความใน (๑) แค่นี้เพียงพอเท่านี้ ถ้าท่านกรรมการไม่แก้ไข ถ้าท่านกรรมการไม่ถอนร่างฯ ออกไป ผมก็ต้องขอเรียกร้องให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกท่านได้มองกฎหมายฉบับนี้ด้วยเหตุด้วยผลของความเป็นธรรมของควมมีมนุษยธรรม ผมรอดูการตัดสินใจของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกท่านอยู่ครับ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมการชี้แจง

นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก (นครราชสีมา) : ท่านประธานครับ
ผมขออนุญาตใช้สิทธิพาดพิงหน่อยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : คือท่านประชาธิปไตยครับ คือพาดพิงอย่างนี้ท่านไม่ได้เสียหายครับ
ผมฟังแล้วเขามีแต่ยกย่องชมเชยท่านเท่านั้นเองครับ ไม่ได้เสียหายอะไรครับ
ตามข้อบังคับก็เมื่อไม่เสียหายประธานก็สามารถที่จะไม่ให้อภิปรายได้ครับ

นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก (นครราชสีมา) : ขอเท็จจริง
ผมเสียหายครับ เพราะว่าความจริงไม่เป็นอย่างนั้นครับ คือผมชกมวยผมสมบูรณ์กว่า
คุณหมอครับ น้ำหนักผมเยอะกว่า ความสูงผมได้สัดส่วนของชายไทยครับ เพราะฉะนั้น
การที่จุมูกโด่งหรือไม่โด่งมันอยู่ที่ภาคครับ ผมคนภาคอีสานครับ แล้วผมก็โด่งพอสมควร
ไม่เกี่ยวเลยครับ เพราะฉะนั้นผมขอยืนยันว่าการชกมวย ๑๕ ปีนั้นสมบูรณ์ที่สุด
และถูกต้องที่สุดไม่เป็นอย่างที่คุณหมอพุด และคนที่ชกมวยนะครับคือคนที่เรายอมรับว่า
เรียนไม่เก่งจริงแต่สมองเราอยู่ในระดับที่จะมีอนาคตด้วยการทำมาหากินครับ
ถ้าเรียนเก่งก็ไปเป็นหมอแล้วหน้าตี ๆ บางทีเขาชกมวยไม่ได้ครับเป็นลมก่อนครับ
เพราะฉะนั้นการชกมวยต้องพลังสูง แล้วก็จิตใจวิญญานของความเป็นชาติชาย
พอสมควรครับ เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนตรง ๆ ว่าท่านก็เป็นนักมวยมาแล้ว
ผมเป็นนักมวยจริง ๆ ครับอายุ ๑๑ ปีชื่อวรวิทย์ ชกตั้งน้อยชาติชนะสิงห์ ซบ.
มันเป็นตามสเต็ป (Step) ของมันครับ เพราะฉะนั้นเราเริ่มชก ๑๐ ปี เมื่อเรา
มีโอกาสแจ้งแกร่งเพียงพอ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านประชาธิปไตยพอแล้วครับ ขอความกรุณาด้วยครับพอแล้วครับ
ขออนุญาตนะครับ เต็มผมจะผิดข้อบังคับและท่านสมาชิกจะประท้วงผมอีก

(นายบวร ภูจรีต ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านบวรประท้วงอะไรครับ ถ้าประท้วงเชิญครับ

นายบวร ภูจรีต (กาฬสินธุ์) : ผมขอเวลา ๓ นาทีเท่านั้นเองครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : คือถ้าท่านจะประท้วงยืนประท้วงขอเวลามันไม่ถูกตามข้อบังคับ

ท่านนั่งลงก่อนครับ ผมจะให้กรรมวิธีการชี้แจงก่อน ขอความกรุณาเถอะครับ
ท่านนั่งลงก่อน ผมมีสิทธิเพราะผมเป็นประธานในที่ประชุม ขอความกรุณาเถอะครับ
จะให้ทราบก็ทราบละครับ เชิญกรรมวิธีการชี้แจงครับ

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศาสตร์ (กรรมวิธีการ) : กราบเรียน

ท่านสมาชิกครับ ทางกรรมวิธีการอยากจะขอชี้แจงบางประเด็นที่ท่านอภิปราย
โดยความกังวลกันนะครับ อันแรกก็คือว่ากรณีนี้จะขัดกับกฎหมายคุ้มครองแรงงาน
หรือไม่ อยากจะเรียนว่าการชกมวยนั้นเป็นการกีฬาครับ เป็นการแข่งขันเพื่อ
ชิงรางวัลครับ ไม่ใช่เป็นการจ้างแรงงาน เพราะฉะนั้นก็ไม่อยู่ในขอบเขตของ
กฎหมายคุ้มครองแรงงานนะครับ อันที่ ๒ นะครับ ที่มีการกล่าวถึงว่าสิ่งเหล่านี้
จะขัดกับสิทธิมนุษยชนว่าด้วยเด็กหรือไม่ อยากจะเรียนอย่างนี้ครับว่า กรณีอันนั้น
ถ้าจะให้แนวทางเป็นเชิงกว้าง ๆ ว่าจะต้องไม่เป็นการทำให้เด็กต้องเสียหาย
ในโอกาสที่จะสร้างบุคลิกภาพของเด็กขึ้น โอกาสในทางเศรษฐกิจและการศึกษา
ผมอยากจะเรียนว่าสำหรับการคำนึงถึงการใช้ การที่เด็กเข้ามาอยู่ในกิจการนี้
ก็คงเหมือนกีฬาอย่างอื่น จริงอยู่ในอดีตอาจจะมิดตัวอย่างที่หลาย ๆ ท่านยกขึ้นมาว่า
มีการแข่งขันชกมวยซึ่งอาจจะดูโหดร้ายหรือว่าอาจจะไม่เหมาะกับเด็ก แต่ว่า
ต่อไปในอนาคตผมเข้าใจว่าสิ่งเหล่านี้จะต้องเปลี่ยนแปลงไปให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
ถ้าจะดูในมาตรา ๑๗ ซึ่งที่ประชุมผ่านมาแล้วนะครับ ต่อไปคณะกรรมการจะต้อง
มีการวางระเบียบกติกาคขึ้น และระเบียบกติกาคของมวยต้องคำนึงถึงอายุประกอบด้วย
ซึ่งในกรณีนั้นจะเป็นโอกาสให้มีการพัฒนาขึ้นว่านักกีฬาที่เป็นเพศหญิงก็ดีนะครับ
อายุน้อยเป็นเด็กก็ดี เครื่องป้องกันจะต้องเป็นอย่างไร ซึ่งก็คงจะแตกต่างจาก
มวยที่เป็นอายุระดับผู้ใหญ่ นอกจากนั้นแล้วกติกาต่าง ๆ ก็เปลี่ยนแปลงได้ครับ
อย่างยกตัวอย่างจำนวนยกที่ชกก็อาจจะไม่มากเหมือนมวยผู้ใหญ่ หรือความถี่ในการ
จะขึ้นชกก็อาจจะไม่ใช่ว่าบ่อยเกินไปนักจนเสียสุขภาพหรือการสร้างบุคลิกภาพ
ของเด็ก เพราะฉะนั้นสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ก็เป็นสิ่งที่จะพัฒนาขึ้นมาได้นับแต่มี
กฎหมายฉบับนี้ออกมา สำหรับปัญหาที่ว่าอันนี้จะขัดกับกฎหมายการศึกษาหรือไม่
อยากจะเรียนว่ากฎหมายการศึกษาก็เป็นเรื่องการศึกษาภาคบังคับ ซึ่งเด็กต่อไป
ตามรัฐธรรมนูญใหม่ก็คงต้องเรียนจนจบ ๙ ปี อย่างที่ว่านะครับ แต่อย่างไรก็ตาม
อันนี้ไม่ได้หมายความว่าเด็กที่เป็นนักกีฬามวยอาชีพไม่ต้องไปโรงเรียนไม่ใช่
อย่างนั้น เขาก็คงต้องไปโรงเรียน แต่ขณะเดียวกันเขาก็อาจจะเหมือนเด็กอื่น
ที่อาจจะต้องมีอาชีพเสริมหรือช่วยหารายได้บางสิ่งบางอย่าง เพราะฉะนั้น

การกีฬาามวยอาชีพอันนี้ก็คงไม่ขัดกับเรื่องการศึกษาภาคบังคับครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านบวร ๓ นาทิ เชิญครับ

นายบวร ภูจรีต (กาฬสินธุ์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม บวร ภูจรีต สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกาฬสินธุ์ พรรคความหวังใหม่
ท่านประธานครับถ้าหากกระผมไม่ได้พูดได้แสดงความคิดเห็นในวันนี้กระผมคงจะ
ไม่สบายใจ ในฐานะที่กระผมเป็นข้าราชการครูโรงเรียนประถมศึกษามาก่อน
เป็นเวลา ๑๗ ปีเต็ม โดยเฉพาะมาตรา ๒๘ นี้ครับท่านประธาน ที่กรรมการ
ไปเพิ่มข้อความเข้าไปในกรณีที่มีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปีบริบูรณ์ต้องได้รับอนุญาต
เป็นหนังสือจากผู้แทนโดยชอบธรรม -----

ท่านประธานครับ กระผมครึ่งเกรงวิตกเหลือเกินว่าเด็กที่อายุยังน้อยต่ำกว่า ๑๕ ปีนี้เป็นการเปิดช่องเอาไว้ว่างเหลือเกิน อายุ ๙ ปี ๑๐ ปี ๑๑ ปี ๑๒ ปี ๑๔ ปี มีสิทธิ์ต่อได้ทั้งนั้นเลยนะครับ ถ้าหากเด็กมีแววเก่ง แต่ว่าทางค่ายมวย ไปซื้อเอาตัวเด็กมาแล้วให้ผู้ปกครองเซ็นมอบอำนาจไว้เยอะ ๆ ไว้หลาย ๆ ใบ เวลาไปต่อที่ไหนก็ไม่ต้องไปติดต่อผู้ปกครองอีก ซื้อเด็กขาดตัวมาเลยนะครับ เอาให้ไปต่อย ท่านประธานครับ โรงเรียนที่ผมสอนเป็นอาจารย์ใหญ่ที่นั่น เป็นหมู่บ้านที่มีค่ายมวยชื่อว่า ค่ายชัยเวทินองต่อแปด เอาเด็กไปล่าเดิมนั้น ไปต่อย ที่นี้เวลาเด็กไปโรงเรียนครับท่านประธาน ต่อยวันนี้ขาดเรียนไปอีก ๑ อาทิตย์เต็ม ๆ กว่าร่างกายจะเข้าสู่สภาพปกติหายจากการบอบช้ำจากการต่อยมวยมาแล้วถึงจะมีโอกาสมาเรียนต่ออีก ขาดเรียนไปเป็นอาทิตย์หนึ่ง มาเรียนหนังสือก็สมองมีงงงไม่ค่อยรับรู้ ประสาทไม่รับรู้ ม่วงวงเหงาหวานอน นอนหลับในห้องเรียน และเด็กในวัยนี้นะครับ ๙ ขวบ ๑๐ ขวบนี่กำลังจะเปลี่ยนจากฟันน้ำนมมาเป็นฟันแท้ พอโดนต่อยโดนอะไรฟันก็โยกคลอนเริ่มฟันเสียแต่เล็กแล้ว ประสาทสมองมีงงงแล้ว ขาดเรียนทำให้เสียการเรียนเสียอนาคต เพราะฉะนั้นผมคิดว่าน่าจะจะได้มีการแก้ไข ท่านประธานครับ มาตรา ๑๕๐ เอากลับไปเถอะครับ ไปทำใหม่ ปฏิบัติตามมาตรา ๑๕๐ ให้มีตัวแทนองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเด็กนี้ได้มีโอกาสเข้ามาร่วมกันพิจารณาแก้ไขปรับปรุงอีกทีหนึ่งนะครับ ก็ขอฝากไว้แค่นี้ครับ ๓ นาที ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ผมขออนุญาตเรียนหารือต่อท่านสมาชิกที่เคารพทุกท่านนะครับ เพราะทุกท่านก็มีเจตนาดีต่อเด็ก และทุกคนก็ต้องการให้ร่างพระราชบัญญัติต่าง ๆ ออกไปเพื่อประโยชน์ของประชาชน และมาตรานี้ผมขออนุญาตกราบเรียนขอภัยว่าได้อภิปรายกันอย่างมากมายตั้งแต่เมื่อวันพุธก่อนแล้วก็มาต่อเฉพาะวันนี้บางท่านก็พูดหลายครั้ง เพราะฉะนั้นผมขอเรียนหารือว่าเห็นสมควรจะปิดอภิปรายหรือยังครับ คือผมคิดว่าอยากจะขอความกรุณาเถอะครับว่า มันนั้นเหลือเกิน ผมขอได้ไหมท่านประยุทธ์ครับ คือท่านประยุทธ์ที่จะแสดงผลอะไรต่าง ๆ ผมขออย่างนี้นะครับขออีกสักท่านหนึ่งและจะขอปิดอภิปรายนะครับขอมติ คือพูดไปก็เข้าไปต่าง ๆ ที่ผมฟังอยู่พูดไปก็เสียงกันเปล่า ๆ ในที่ประชุม เชิญครับท่านประยุทธ์

นายประยุทธ์ คิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ

กระผม ประยุทธ์ คิริพานิชย์ พรรคชาติไทย จากจังหวัดมหาสารคาม กระผม
กราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่า กระผมมีความเห็นตรงกันกับ
ท่านประธานรวมทั้งกรรมการและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ความจริงกระผม
จะเพียงแต่หาทางออกเท่านั้นครับท่านประธานครับ ผมอยากกราบเรียนปรึกษา
ท่านประธานไปยังท่านคณะกรรมการ ช้อกังวลของตัวกระผมนั้นผมคิดว่า
ไม่มาก ถ้าในกรณีที่ท่านกรรมการเต็มเข้ามา ท่านรองเลขาฯ กฤษฎีกาก็อยู่
ในนั้น ถ้าเต็มเข้ามาแปลว่าเด็ก ถ้าต่ำกว่า ๑๕ ปีบริบูรณ์แปลว่าเด็ก พอเด็กแล้ว
มันก็ต้องกับรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๘๐ มันจะต้องตั้งกรรมการจากองค์กรเอกชน
๑ ใน ๓ ก็จะมีการเรียกร้องให้เอากลับคืนไปหรือจะต้องมีการตีความ ผมคิดว่า
ถ้ากรรมการตัดสินใจตัดข้อความที่เพิ่มเติมเข้ามา มันก็จะไม่มีปัญหาใด ๆ เลย
ผมกราบเรียนท่านประธานว่า ตามกฎหมายศาลเยาวชนและครอบครัวให้คำนิยาม
ของคำว่า เด็ก หมายความว่า บุคคลอายุเกินเจ็ดปีบริบูรณ์แต่ยังไม่เกินสิบสี่ปีบริบูรณ์
เยาวชน หมายความว่า บุคคลที่อายุเกินสิบสี่ปีบริบูรณ์แต่ยังไม่เกินสิบแปดปีบริบูรณ์
ถ้าในกรณีที่ ผมมีความคิดเห็นว่าถ้าเราอยากจะเห็นในเรื่องนี้ไม่เป็นปัญหา
ที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญนั้นตัดข้อความที่เต็มออกไปนั้นก็จะได้ใจความ และกรรมการ
ไม่จำเป็นจะต้องถอน ผมยืนยันว่าไม่จำเป็นจะต้องถอน แต่ถ้าเขียนไว้อย่างนี้
มันจะเข้าองค์ประกอบของรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๘๐ ก็จะต้องมีกรรมการ
จากองค์กรเอกชนซึ่งเป็นตัวแทนเด็กเข้ามา ๑ ใน ๓ ผมกราบเรียนท่านประธาน
เป็นทางออกครับ ถ้าหากสามารถประนีประนอมได้ปัญหาข้อกฎหมายและขัดต่อ
รัฐธรรมนูญจะไม่มีครับท่านครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ขอบขอบคุณประยูร และขอบขอบคุณสมาชิกทุกท่านเพื่อผู้ฟังทางบ้านจะได้เข้าใจ ผมขออนุญาตกราบเรียนว่าทุกท่านมีเหตุมีผล ทุกคนมีความคิดเห็นได้ แต่ที่นี้ผมขออนุญาตอ่านรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๕๐ เพื่อผู้ฟังทางบ้านจะได้เข้าใจด้วยว่า มาตรา ๑๕๐ การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรวินิจฉัยว่ามีสาระสำคัญเกี่ยวกับเด็ก สตรี และคนชรา หรือผู้พิการ หรือผู้ทุพพลภาพ มีสาระสำคัญ ตรงนี้คือปัญหาที่บางคนก็บอกมีสาระสำคัญ บางคนก็ว่าไม่มีสาระสำคัญ อันนี้ก็เป็นการคิดเห็น ซึ่งข้อกฎหมายนั้นผมคิดว่าด้วยความเคารพทุกท่านย่อมมีสิทธิที่จะเห็นแตกต่างกันได้ ถ้ากรรมาธิการยืนยันอยู่ผมก็จะต้องขอมติเพราะได้พิจารณากันมามากแล้ว เราจะได้พิจารณากฎหมายฉบับอื่นต่อไป กรรมาธิการยังยืนยันไหม ถ้ายืนยันผมขอความกรุณาขอปิดอภิปราย ขอมติจากที่ประชุมเลยครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ขอความกรุณาท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมที่มีภารกิจอยู่ ไม่ว่าจะประชุมกรรมาธิการหรืออย่างอื่นก็ขอความกรุณาเข้ามาในห้องประชุมด้วยครับ คือมติที่จะเรียนถามที่ประชุมก็คือว่า ท่านจะเห็นตามที่กรรมาธิการเสียงข้างมากแก้ไข หรือจะเห็นตามที่ท่านคุณหมอทศพร เสรีรักษ์ ได้สงวนคำแปรญัตติไว้ ถ้าเห็นตามกรรมาธิการเสียงข้างมาก กดปุ่มเห็นด้วย ถ้าไม่เห็นตามกรรมาธิการ คือเห็นตามคุณหมอทศพร เสรีรักษ์ ก็กดปุ่มไม่เห็นด้วย มีอะไรเชิญครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ท่านประธาน ถ้าหากว่าตามที่หมอทศพรนี้ ๑๘ ปี แต่ถ้าหากว่าคงไว้ตามร่างฯ เดิม มันมีอีกอันหนึ่ง ท่านประธานขอความกรุณา ผมให้คงไว้ตามร่างฯ เดิม คือตัดออกไป เช่นเดียวกับท่านประยูร ถ้าใครเห็นตามร่างฯ เดิม ต้องกดไม่เห็นด้วย เหมือนกับผม ถูกต้องไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ขอบขอบคุณครับ ผมขออนุญาตชี้แจง คือตามมาตรา ๒๕ (๑)

มีกรรมวิธีการเพิ่มขึ้น กรณีที่มีอายุต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์ ต้องได้รับอนุญาต เป็นหนังสือจากผู้แทนโดยชอบธรรม นีหมายความว่ากรรมวิธีการได้เพิ่มเติมขึ้น เพราะฉะนั้นผมก็เรียนถามมติที่ประชุมว่า ถ้าเห็นตามกรรมวิธีการที่เพิ่ม ก็กดปุ่มเห็นด้วย ถ้าท่านไม่เห็นด้วยกับกรรมวิธีการ ก็กดปุ่มไม่เห็นด้วย ประเด็น อยู่ตรงนี้ ท่านประยุทธ์มีอะไรเชิญครับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ พรรคชาติไทย จากจังหวัดมหาสารคาม ผมคิดว่า ท่านประธานต้องทำตามท่านพินิจ จันทรสุรินทร์ ได้พูดถึงมันมี ๓ ประเด็น ประเด็นที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับกรรมวิธีการแก้ไขเพิ่มเติม ประเด็นที่ ๒ เห็นด้วยกับคุณหมอกศพรที่ทำการแปรญัตติและส่งวนค่าแปรญัตติ ประเด็นที่ ๓ เป็นประเด็นที่ตามข้อบังคับ ข้อ ๑๐๖ คือที่กรรมวิธีการเพิ่มเติมเข้ามา สมาชิก ก็ชอบจะมีความเห็นตามร่างฯ เดิมได้ เป็น ๓ ความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ผมขอบคุณท่านประยุทธ์ ผมขออนุญาตเรียนอย่างนี้ ถ้าหาก ที่ประชุมส่วนใหญ่มีความเห็นตามที่กรรมวิธีการแก้ไข ก็ไม่ต้องไปถามประเด็นอื่น นี้ความเห็นของผม เพราะฉะนั้นขอให้ท่านใช้สิทธิตรงนี้ก่อน ถ้าเห็นตามกรรมวิธีการแก้ไขเพิ่มเติมและอย่างอื่นก็ไม่ต้องถามแล้ว ๑๘ ปี ก็ไม่ต้องถามแล้ว ขอเชิญ ท่านใช้สิทธิลงคะแนนได้เลยครับ เห็นตามกรรมวิธีการที่แก้ไข ก็กรุณา กดปุ่มเห็นด้วย ถ้าไม่เห็นด้วยตามที่กรรมวิธีการแก้ไข ก็กดปุ่มไม่เห็นด้วย

(สมาชิกทำการเสียบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกใช้สิทธิลงคะแนนเรียบร้อยแล้วนะครับ เจ้าหน้าที่ รวบรวมคะแนนได้ครับ มติออกมา เห็นด้วยกับกรรมวิธีการแก้ไข ๑๕๖ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๕๖ ท่าน งดออกเสียง ๔ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๑ ท่าน เป็นอันว่ามติที่ประชุมเห็นด้วยตามที่กรรมวิธีการเสียงข้างมากแก้ไขเพิ่มเติม

ต่อไปเลขาธิการฯ เชิญต่อครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๓๐ มีการแก้ไข
มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ ไม่มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านศิริศักดิ์ ท่านศศิใจมาตรา ๓๐ ใช้ใหม่ครับ เชิญครับ

นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย (ชุมพร) : ให้ท่านประธานมองมาทาง
ขวาบ้าง ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ศิริศักดิ์ อ่อนละมัย พรรคประชาธิปัตย์
จังหวัดชุมพร ขออนุญาตเรียนถามทางกรรมาธิการนัดหนึ่งในมาตรา ๓๐ ที่ว่า
นักมวยต้องสังกัดค่ายมวยใดค่ายมวยหนึ่งแต่เพียงค่ายมวยเดียว นี่คือร่างฯ เดิม
ท่านเพิ่มเติมว่า และต้องปฏิบัติตามระเบียบของค่ายมวยที่ได้รับความเห็นชอบ
ของคณะกรรมการโดยเคร่งครัด ตรงนี้ละครับอยากจะทราบเหตุผลของ
กรรมาธิการว่า ที่ท่านเพิ่มเติมขึ้นไปเพราะอะไร เพราะทั้งนี้เนื่องจากว่า
สมมุติว่านักมวยเขาสังกัดค่ายมวยค่ายใดค่ายหนึ่งเพียงค่ายเดียวโดยเฉพาะ
เดิมอยู่แล้วเป็นอย่างนั้น เพราะกฎหมายฉบับนี้มีผลบังคับใช้ออกไป หัวหน้าค่าย
จะต้องร่างระเบียบขึ้นมา แล้วก็นำเสนอต่อคณะกรรมการ ถูกต้องไหมครับ
แล้วต่อจากนั้นก็ต้องปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการที่เห็นชอบโดยเคร่งครัด
ความเป็นธรรมตรงนี้มันอยู่ที่ไหนครับ เพราะถ้าเกิดความขัดแย้ง ความอึดอัดใจ
ที่นักมวยเขาไม่สามารถที่จะอยู่ในสังกัดค่ายมวยนี้ได้ เขาจะทำอย่างไร
เพราะถ้าระเบียบออกไปแล้วโดยที่นักมวยเองก็ไม่รู้ เพราะว่าหัวหน้าค่าย
ก็ต้องนำเสนอต่อคณะกรรมการ แล้วก็ผลบังคับใช้มันจะกลายเป็นกฎหมายทาส
หรือเปล่าครับ ผมอยากให้กรรมาธิการได้แสดงเหตุผลในการที่ท่านเพิ่มเติม
มาตรา ๓๐ ตรงนี้ขึ้นไปว่าด้วยเหตุผลอะไร เพราะร่างฯ เดิมคืออยู่แล้วให้
อิสระกับนักมวยที่อยู่แล้วเขาไม่พอใจเขาก็สามารถที่จะ เปลี่ยนค่ายมวยได้
แต่ทั้งนี้ถ้าเกิดหัวหน้าค่ายไปร่างระเบียบและ เสนอคณะกรรมการโดยที่นักมวย
เขาไม่ได้รู้ ไม่ได้เห็นชอบด้วยแต่คณะกรรมการให้ความเห็นชอบ เพราะ
คณะกรรมการก็ไม่ว่าผลการปฏิบัติในการดำเนินการของหัวหน้าค่ายมวยนั้น ๆ
เป็นอย่างไร ผมขอทราบเหตุผลครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมาธิการชี้แจงครับ

นายจักรพันธุ์ ยมจินดา (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ
 ที่จริงท่านประธานกรรมาธิการการกีฬาก็ได้สอบถามอันนี้ก็เป็นการส่วนตัว
 แต่ว่าอย่างไรก็ตามเพื่อประโยชน์ของสภา ผมขออธิบายว่า ในมาตรา ๓๐
 ที่คณะกรรมการได้เพิ่มเติมไม่ได้เป็นการไปจำกัดสิทธินักมวยที่จะย้ายค่ายเลย
 จริง ๆ แล้วเดิมเราเขียนไว้ว่า การย้ายค่ายมันเป็นเรื่องที่จะต้องปฏิบัติ
 ตามอย่างไร แต่มันจะไปเป็นการจำกัดสิทธิ ถ้าไปพูดถึงย้ายค่ายเท่านั้นเอง
 แต่มันจะมีมาตราอื่น ๆ รองรับตามระเบียบ แล้วก็ระเบียบของค่ายมวยที่
 ออกมานั้นจะต้องได้รับความเห็นชอบของคณะกรรมการกีฬามวยอาชีพโดย
 เครื่องครัดด้วยที่แรกเราก็ไม่แน่ใจในเรื่องของระเบียบ เราก็เขียนเพิ่มเติม
 เรื่องว่าจะต้องแค่ปฏิบัติตามระเบียบของค่ายมวยโดยเคร่งครัดเท่านั้น
 แต่เราไปเพิ่มเติมว่าระเบียบนั้นต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ
 กีฬามวยอาชีพด้วย ตรงนี้ไม่ได้เป็นการจำกัดสิทธิ ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : เหมือน ส.ส. ย้ายพรรคใหม่ เหมือนกันไหมครับ ท่านศิริศักดิ์
 ติดใจไหมครับ ถ้าติดใจ เชิญครับ

นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย (ชุมพร) : คือจริง ๆ ขอประทานโทษ
 ที่ต้องเอ่ยนาม ท่านจักรพันธุ์คุยกับผมไม่ใช่มาตรานี้ ผมเข้าใจครับว่า
 ในความเป็นจริงเราก็อยากจะให้กฎหมายนี้ให้เกิดประโยชน์กับนักมวยมากที่สุด
 ผมก็อยากจะให้เกิดความเป็นธรรมกับเขาด้วย แล้วก็เข้าใจว่าผมเป็นห่วงเท่านั้น
 เอง ว่าถ้าเกิดหัวหน้าค่ายมวยร่างระเบียบขึ้นมาแล้วโดยไม่ได้แจ้งให้นักมวย
 ได้ทราบเสร็จแล้วนำเสนอต่อคณะกรรมการ คณะกรรมการให้ความเห็นชอบ
 นักมวยก็ต้องปฏิบัติตามระเบียบโดยเคร่งครัดตามที่กฎหมายนี้บัญญัติไว้ ผมก็มี
 สิทธิที่จะห่วงถึงนะ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านมีสิทธิท้วงติง เมื่อชี้แจงแล้วไม่ติงใจใช่ไหมครับ

นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย (ชุมพร) : ไม่ติงใจครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ เชิญต่อครับท่านเลขาธิการฯ

นายไพศาล ยิ่งสมาน (ยะลา) : ท่านประธานครับ ผมยังติงใจ

อยู่มาตรา ๓๐

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านไพศาล ยิ่งสมาน เชิญครับ

นายไพศาล ยิ่งสมาน (ยะลา) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
ไพศาล ยิ่งสมาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดยะลา พรรคความหวังใหม่
มาตรา ๓๐ ผมยังไม่เห็นด้วยนะครับ เพราะมาตรา ๓๐ มันจะไปโยงกับ
มาตรา ๒๙ ที่ว่านักมวยมีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์ เด็กอายุ ๑๕ ปีบริบูรณ์
ยังอยู่ในวัยการศึกษา เพราะการศึกษา ๑๒ ปี และเด็ก ป. ๑ ก็อายุ ๖ ปี
ที่นี่เมื่อมารวมกับ ๑๒ ปี ก็เป็น ๑๘ ปี เพราะฉะนั้นนักมวยที่มีอายุ ๑๕ ปีที่ยัง
ไม่ถึง ๑๘ ปีก็อยู่ในวัยการศึกษา เพราะฉะนั้นถ้าสมมุติว่ามาตรา ๓๐ ระบุว่า
จะต้องปฏิบัติตามระเบียบของค่ายมวยที่ได้รับความเห็นชอบของคณะกรรมการ
โดยเคร่งครัดแล้วกลัวว่าจะเสียการเรียนของเด็ก แล้วอีกอย่างหนึ่งอายุ ๑๕ ปี
แต่ไม่ถึง ๒๐ ปี ถือว่ายังไม่บรรลุนิติภาวะ เด็กที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ เมื่ออยู่ได้
กฎเกณฑ์ของค่ายมวยซึ่งเป็นค่ายมวยอาชีพแล้ว กลัวจะเป็นเครื่องมือในการหา
ผลประโยชน์ของค่ายมวยนั้น ๆ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ผมจึงไม่เห็นด้วย ถ้าจะให้ผม
เห็นด้วยก็ไม่ยากครับ ก็มี ๒ เงื่อนไข ๑. เด็กคนนั้นต้องจบการศึกษา ๑๒ ปีแล้ว
๒. เด็กคนนั้นต้องมีอายุเกิน ๒๐ ปีแล้ว ผมจึงจะเห็นด้วยครับ ขอขอบคุณมากครับ
ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เมื่อมีท่านสมาชิกไม่เห็นด้วย ผมจะขอมติจากที่ประชุมนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) มีสิทธิถามให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : มติที่ประชุมจะขอเรียนถามจากท่านก็คือว่า จะเห็นชอบตามที่กรรมการแก้ไขหรือไม่ ถ้าเห็นชอบ กดปุ่มเห็นด้วย ไม่เห็นชอบ กดปุ่มไม่เห็นด้วย นะครับ ขอความกรุณาท่านสมาชิกที่อยู่ข้างนอกห้องประชุม อยู่ในห้องกรรมการหรือห้องต่าง ๆ ก็เข้ามาใช้สิทธิลงคะแนนหน่อยครับ มติที่เรียนถามที่ประชุมคือว่า จะเห็นตามที่กรรมการแก้ไขหรือไม่ ถ้าเห็นตามกรรมการแก้ไข ก็กดปุ่มเห็นด้วยนะครับ ถ้าไม่เห็นด้วย กดปุ่มไม่เห็นด้วยนะครับ ขอเชิญใช้สิทธิลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกใช้สิทธิลงคะแนนเรียบร้อยแล้วนะครับ ท่านใดที่ยังมีปัญหาลงคะแนน กรุณาชูมือขึ้นด้วยครับ ถ้าใช้สิทธิเรียบร้อยแล้วเจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ ผลของการลงคะแนน เห็นด้วย ๑๕๑ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๑๕ ท่าน งดออกเสียง ๑ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๒ ท่าน เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับกรรมการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๐

เชิญท่านเลขาธิการฯ ต่อครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๓ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : มีท่านใดติดใจไหมครับ ไม่ติดใจผ่านครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๓๔ มีการแก้ไข
มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ และมาตรา ๓๙
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๐ ทวิ คณะกรรมาธิการ
เพิ่มขึ้นใหม่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านอดิศรครับ

นายอดิศร เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ ผม
อดิศร เพียงเกษ พรรคความหวังใหม่ จากจังหวัดขอนแก่น มาตรา ๔๐ ทวิ
เป็นมาตราที่คณะกรรมการวิสามัญได้เพิ่มขึ้นมา เพิ่มมาว่า นายสนามมวย
มีสิทธิโดยกฎหมายที่จะจัดให้นักมวยแข่งขันชกมวยได้ ท่านประธานครับ
หากเราไม่เพิ่มขึ้นมาตามที่คณะกรรมการต้องการ เราจะใช้ข้อความ
มาตรา ๔๑ (๑) ได้ไหมครับ เพราะมาตรา ๔๑ (๑) นายสนามมวยให้มีหน้าที่
๑. ดำเนินการหรือจัดการแข่งขันกีฬามวยอาชีพให้เป็นไปตามระเบียบและกติกา
การแข่งขันมวยอาชีพทั้งมวยไทยและมวยสากล ซึ่งออกโดยคณะกรรมการตาม
มาตรา ๑๗ มาตรา ๔๑ ผมขออนุญาตเลยไปเพราะว่าเกี่ยวข้องกับมาตรา ๔๐ ทวิ
ไม่บัญญัติมาตรา ๔๐ ทวิ มาตรา ๔๑ ก็มีหน้าที่ในการจัดมวยเท่านั้น หรือว่า
มาตรา ๔๐ ทวิ กับมาตรา ๔๑ ต่างกันอย่างไรครับ ผมขออนุญาตตาม การบัญญัตินั้น
แน่นอนครับ เราพยายามที่จะบัญญัติว่านายสนามมวยเท่านั้นผูกขาด ต่อไปโมโนโพลี
(Monopoly) ต่อไปเจ้าอวาสาจัดไม่ได้แล้ว ต่อไปผู้ใหญ่บ้านจัดไม่ได้ ต่อไปกำนัน
จัดไม่ได้ ประธาน อบต. จัดไม่ได้ ต้องเป็นนายสนามมวย ซึ่งเธอต้องไปขออนุญาต
ตามมาตรา ๓๓ ก่อนเท่านั้น ผมอ่านแล้วเพื่อความไม่พุ่มเพื่อยในการบัญญัติกฎหมาย
สิ่งใดที่เห็นแล้วชัดเจนว่าไม่ได้มีข้อโต้แย้งอย่างอื่นก็อย่าบัญญัติเพิ่มขึ้นมาครับ
เพราะมาตราหนึ่งมีคุณค่า เพิ่มขึ้นมานี้ มาตรา ๔๐ ทวิ เมื่อไปรัน (Run) ตัวเลข

สพ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

อุษารัตน์ ๒๗/๔

แล้วมันจะกลายเป็นมาตรา ๔๑ มาตรา ๔๑ ก็กลายเป็นมาตรา ๔๒ รันกันไป
อย่างนี้ครับ ผมจึงขออนุญาตว่าข้อความมาตรา ๔๐ ทวิ กับมาตรา ๔๑ (๑)
เป็นข้อความคล้าย ๆ กันหรือจะเหมือนกัน หรือใช้แทนกันได้ เมื่อใช้แทนกันได้
ก็ไม่จำเป็นต้องบัญญัติมาตรา ๔๐ ทวิ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมาธิการชี้แจงครับ

นายวิวัฒน์ วิกรานตโนรส (กรรมาธิการ) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายวิวัฒน์ วิกรานตโนรส ในฐานะกรรมาธิการ
ก็ต้องขอขอบคุณท่านผู้มีเกียรติได้กรุณาให้ข้อสังเกตในเรื่องของมาตรา ๕๐ ทวิ
กับมาตรา ๕๑ จริง ๆ แล้ว ๒ เรื่องนี้เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกันอย่างที่ท่าน
ผู้มีเกียรติได้พูดถึง แต่ว่าในที่ประชุมของคณะกรรมาธิการนั้น ที่แยกในเรื่อง
ของมาตรา ๕๐ ทวิ ออกมา เพื่อที่จะให้เห็นถึงในเรื่องของสิทธิของนายสนามมวย
ที่ชัดเจน ขณะเดียวกันในเรื่องของมาตรา ๕๑ นั้นเป็นเรื่องของหน้าที่ที่ทาง
สนามมวย นายสนามมวยนั้นพึงต้องปฏิบัติ เพราะฉะนั้นก็เป็นการที่จะให้เกิด
ความชัดเจนในเรื่องของสิทธิและหน้าที่ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านอรรถสิทธิ์

นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม อรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครพนม พรรค
ความหวังใหม่ จากการทำกรรมาธิการได้กรุณาชี้แจงเมื่อสักครู่ ผมเอง
ก็ยังไม่ชัดเจน นอกจากที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติจากจังหวัดขอนแก่น ท่าน
อดิศร เพียงเกษ จะได้อภิปรายไปแล้ว ขออภิปรายต้องเอ่ยนาม ซึ่งผมก็ค่อนข้าง
จะเห็นด้วย ผมยังสงสัยว่าถ้อยคำตรงนั้นแทนที่จะชัดเจน กลับจะยิ่งทำให้คลุมเครือ
เข้าไปอีก คลุมเครืออย่างไรครับ ที่ระบุว่านายสนามมวยมีสิทธิโดยกฎหมาย
ที่จะจัดให้พนักงานช่างชั้นชกมวยได้ ตรงนี้ถ้าหากว่าเขียนเพิ่มเติมเข้ามาอย่างนี้แล้ว
ผมเกรงว่าจะเกิดกรณีสงสัยว่าจะโดยกฎหมายใด จะโดยกฎหมายนี้หรือโดย
กฎหมายใด เพราะถ้าหากว่าไม่เขียนผมยังเห็นด้วยว่า มาตรา ๕๑ มันได้ระบุ
อยู่แล้ว ถึงแม้ท่านจะบอกว่าตรงนั้นเป็นหน้าที่ ไม่ใช่ใช้สิทธิตรงนั้น แต่มันก็เป็นสิทธิ
ที่จะจัดได้โดยชอบธรรมอยู่แล้ว ไม่จำเป็นที่จะต้องเพิ่มมาตรา ๕๐ ทวิ เข้ามา
เพราะเมื่อเพิ่มเข้ามาแล้วทำให้คลุมเครือ ทำให้ไม่ชัดเจนเข้าไปอีก กรุณา
อธิบายว่าโดยกฎหมายใดตรงนี้ด้วย แล้วก็มันชัดเจนอย่างไรที่เขียนชั้นมาตรงนี้
ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมาธิการครับ จะยืนยันตามร่างฯ ที่เพิ่มขึ้นหรือจะ

เห็นด้วยกับสมาชิก เชิญชี้แจงครับ ท่านอรรถสิทธิ์ครับ ผมขอภัยนะครับ
 กรรมาธิการยังป็นยันอยู่ ท่านอรรถสิทธิ์กับท่านนอติศรยังติดใจอยู่ไหม
 ถ้าไม่ติดใจผมจะขอมติ เพราะมันประเด็นแค่นี้เดียว

นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ (นครพนม) : ขอบพระคุณครับ
 ท่านประธาน ผมขออนุญาตนิดเดียวเท่านั้นเองว่า กรุณาอธิบายสักนิดเดียว
 เท่านั้นเอง ถ้าหากว่ากระจ่างแล้วผมก็คงจะไม่ติดใจอะไร ผมสงสัยว่า
 ถ้อยคำตรงนี้นั้นท่านอ้างกฎหมายใด อ้างอย่างไรเท่านั้นเอง ผมยังสงสัยตรงนี้
 จริง ๆ ครับ ไม่ใช่ว่าแกล้งสงสัยนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : คือทุกท่านมีความบริสุทธิ์นะครับ ไม่มีอย่างอื่น อย่าไปมอง
 ว่าคนอื่นมองอย่างอื่นนะครับ ผมขอเรียนท่านอรรถสิทธิ์ว่า เมื่อกี้ท่านกรรมาธิการ
 ชี้แจงชัดเจนว่ามาตรา ๔๐ ทวิ เป็นการแสดงถึงสิทธิของนายสนาม ส่วนมาตรา ๔๑
 เป็นเรื่องของหน้าที่ ที่นี้ท่านสงสัยว่าตามกฎหมาย อย่างเช่น เราอาจจะเห็นว่า
 ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ได้รับมรดกโดยตามกฎหมาย เขาก็เขียนไว้อยู่เหมือนกัน
 ท่านอติศรท่านทราบดี ติดใจไหม ผมขอผ่านได้ไหมครับ เชิญท่านอติศรครับ

นายอติศร เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพครับ
 ผม อติศร เพียงเกษ ผมไม่ได้ถามท่านประธาน ด้วยความเคารพ ผมต้องการ
 ถามท่านกรรมาธิการ สิทธิกับหน้าที่เราเถียงกัน ในกฎหมายรัฐธรรมนูญบัญญัติ
 แยกกัน บุคคลมีหน้าที่ไปเลือกตั้ง ถ้าไม่ไปเลือกตั้งจะเสียสิทธิตามกฎหมาย
 สิทธิในมาตรา ๔๐ ทวิ สิทธิว่าจะจัดหรือไม่จัดก็ได้ ไม่มีใครบังคับ สิทธิไม่เอาผิด
 นายสนามมวยได้ โดยกฎหมายก็โดยกฎหมายฉบับนี้แหละครับ กฎหมายอื่นไม่มี
 ผมเกรงว่าไปถึงวุฒิสภา เขาก็แก้อีก ลักษณะอย่างนี้วุฒิสมาชิกเขาแก้หลายอย่าง แม้ว่า
 จะเป็นการแก้เล็กน้อย แต่ว่าเป็นการตีแสกหน้าสภาผู้แทนราษฎรมาหลายครั้ง
 ยิ่งวุฒิสภา กำลังพิท (Fit) เลย พิทเพื่อต้องการให้รัฐบาลไปล็อบบี้ (Lobby)
 ต่าง ๆ กฎหมายล้มละลายซึ่งเราจะได้อภิปรายกันต่อไป ต้องตอบท่านอรรถสิทธิ์
 นะครับ นอกจากท่านกรรมาธิการได้ตอบว่ามันเป็นสิทธิ แล้วมันต่างกับหน้าที่
 เพราะมาตรา ๔๑ เป็นหน้าที่ อันนี้มาตรา ๔๐ ทวิ เป็นสิทธิ ผ่านจาก
 สภาผู้แทนราษฎรไม่มีมาตรานี้ ไปสร้างข้อยุ่งยากขึ้นทำไม เรามอบหน้าที่
 ให้ท่านไปทำให้มีความสะดวกสบาย ไปเทศน์มนต์ไปเทศน์ลาอย่าง นี้ไปขุดหลุมเพลาะ

๖๔

สผ ๓๑/๒๕๕๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

พรเทพ ๒๘/๓

ข้าบรรดสะดวก ไม่สะดวกเลขครับ ท่านกรรมาธิการทำเกินหน้าที่ที่สภามอบหมาย
เราถามกันลักษณะอย่างนี้ ต้องตอบชัดเจนกว่าที่ตอบมาครับ

- ๒๙/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสทสมภพครับ

นายสทสมภพ ศรีสมวงศ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ และท่าน ส.ส. ผู้ทรงเกียรติครับ เราเป็นการเข้าใจที่เรามอบสิทธิ
ให้กับนายสนามมวย ขั้นตอนก็เป็นเรื่องที่เราเรียกว่า เพื่อเป็นการช่วยการถ่วงถ่วง
การจัดมวดยของบรรดาผู้จัดหรือโปรแกรมเมอร์ครับ เพราะว่าบางครั้งโปรแกรมเมอร์
ประกบกลุ่มมวดยมาแล้วซึ่งบางที่อาจจะไม่เหมาะสมครับ ท่านจึงได้กำหนดสิทธิให้กับ
นายสนามเป็นผู้พิจารณาอีกครั้งหนึ่งครับว่า นักมวดยค่านั้นเหมาะสมกันไหมที่จะขึ้น
ทำการแข่งขัน จึงได้กำหนดเป็น มาตรา ๔๐ ทวิ ขึ้นมาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เมื่อกรรมาธิการชี้แจงแล้ว ถ้าท่านสมาชิกยังติดใจ ผมจะขอมติ
จากที่ประชุมครับ ท่านอดีตร ท่านอรรถสิทธิ์ ติดใจไหมครับ ไม่ติดใจจะครับ
ขอบคุณครับ เชิญเลขาธิการฯ ต่อครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๔๑ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านกฤษฎางติดใจ เชิญครับ

นายกฤษฎาง แก้วโสภา (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ ผม กฤษฎาง แก้วโสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดนครราชสีมา
มาตรา ๔๑ ผมขอแก้ไขใน (๑) นะครับ เพื่อให้อนุวัติไปตามมาตรา ๑๗ และ
มาตรา ๔ บทนิยามศัพท์คำว่า กีฬามวยอาชีพ ขอคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านกฤษฎาง ขอประทานโทษครับ ที่ท่านจะให้แก้ไขอย่างไรครับ
ขออีกสักนิดหนึ่งเพื่อจะได้ชัดเจนขึ้น

นายกฤษฎาง แก้วโสภา (นครราชสีมา) : แก้ไขคือ ให้ตัด
ที่เพิ่มขึ้นมาใหม่ทั้งมวยไทยและมวยสากลออก แล้วเพิ่มคำว่า กีฬา เข้าไปหน้า
มวยอาชีพ เป็น กีฬามวยอาชีพ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เมื่อท่านแก้แล้วอ่านได้ใจความอย่างไร ช่วยกรุณาอ่านใหม่ครับ

นายกฤษฎาง แถวโสภา (นครราชสีมา) : คำเนนการหรือจัดการแข่งขันกีฬามวยอาชีพให้เป็นไปตามระเบียบและกติกากการแข่งขันกีฬามวยอาชีพ ซึ่งออกโดยคณะกรรมการตามมาตรา ๑๗

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : กรรมาธิการเชิญชี้แจงครับ ท่านจักรพันธ์เชิญครับ

นายจักรพันธ์ ยมจินดา (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กรรมาธิการที่จริงก็จะขอแก้ตามที่ท่านกฤษฎางขอยู่แล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : กรรมาธิการไม่ขัดข้องนะครับ เป็นไปตามที่ท่านกฤษฎางเสนอแนะครับ เชิญต่อครับท่านเลขาธิการฯ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๔๑ ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ ไม่มี การแก้ไข มาตรา ๔๔ ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๔๕ ไม่มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านสุรพรตติใจมาตรา ๔๔ ทวิ นะครับ เชิญครับ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สุรพร ดนัยตั้งตระกูล ท่านประธานครับ ต่อการเพิ่มเติมของมาตรา ๔๔ ทวิ ของทางกรรมาธิการนั้น ตรงนี้หมายถึงผู้จ้างวานผู้ตัดสิน ท่านประธานครับ เนื่องจากการเพิ่มเติมตรงนี้นั้นมันเป็นเหตุที่มีการโยงใยหลายมาตรา ผมขออนุญาตพูดคร่อมไปหน่อยได้ไหมครับ เพื่อจะได้สมบูรณ์

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ขอบพระคุณมากครับ โดยที่ทางกรรมาธิการเพิ่มมาตรา ๔๔ ทวิ หมายถึงผู้ที่จ้างวานให้แก่ผู้ตัดสิน กระทำการใด ๆ ขึ้นมาเพื่อจะให้ผิดระเบียบหรือกติกาการแข่งขัน อันจะหมายถึง การล้มมวยไปในตัวด้วย แล้วขณะเดียวกันมาตรา ๔๕ ทวิ ซึ่งกรรมาธิการ เพิ่มเติมเข้ามานั้นก็หมายถึงกรณีและผู้ตัดสินได้รับการจ้างวาน ได้รับการให้มา ที่นี้ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตที่จะยาวไปนิดหนึ่งคือมาตรา ๕๑ เพราะเกี่ยวกับ บทบัญญัติแห่งการลงโทษที่เกี่ยวข้องกับมาตรานี้ มาตรา ๕๑ ได้ไปเพิ่มบทบัญญัติของ การลงโทษไว้ โดยการเพิ่มฐานความผิดตามมาตรา ๔๔ ทวิ และมาตรา ๔๕ ทวิ ขณะเดียวกันก็ไปเพิ่มความผิดตรงนี้ขึ้นไปด้วยในบทลงโทษว่าต้องเพิ่มไปให้รุนแรง มากขึ้น ผมขออนุญาตที่จะอภิปรายตรงนี้ เพราะว่าเนื่องจากในมาตราที่เพิ่ม เข้ามานั้นมันโยงกับมาตราหลักคือมาตรา ๔๔ ว่าด้วยการล้มมวย มาตรา ๔๕ หลักก็คือว่าด้วยการล้มมวย เมื่อมีบทลงโทษว่าด้วยการล้มมวย แต่ไปเขียน บทจำกัดของการล้มมวยในมาตราทวิที่เพิ่มขึ้นทั้ง ๒ มาตรา คือมาตรา ๔๔ และมาตรา ๔๕ นั้นกลับไปทำให้มันแคบเข้า จากความหมายของคำว่า ล้มมวย ในมาตรา ๔ ต้องคู่อยู่ ๆ ฟังครับท่านประธาน เพราะว่ามันโยงกันหลายมาตรา เหตุที่มีบทลงโทษในมาตรา ๔๑ ไปลงโทษเพิ่มขึ้นอีก ๒ อนุมาตราของมาตรา ๔๔ และมาตรา ๔๕ ซึ่งว่าด้วยการล้มมวย และเหตุผลที่ขยายความคำว่า ล้มมวย ในมาตรา ๔ นั้นที่เพิ่มขึ้นใหม่มีมากกว่าบทลงโทษหรือว่าข้อกำหนดในฐาน ความผิดเดิม ผมเองได้คุยกับทางกรรมาธิการเป็นเบื้องต้นแล้วว่า ถ้าเป็นอย่างนี้ สิ่งที่จะเกิดขึ้นคือในความหมายของคำว่า ล้มมวย ในมาตรา ๔ ที่ว่า แสร้งชกแพ้ โดยมีเงื่อนไขว่าต้องได้สินบน ทرفย์สินอะไรต่าง ๆ ต่อท้ายไปนั้น ก็ต้องไป พิสูจน์ว่าเมื่อคุณแสร้งแพ้แล้วคุณได้อะไรหรือไม่ เราก็เลยตกลงกันว่าการขยาย ความของมาตรา ๔ ในข้อจำกัดความของคำว่า ล้มมวย นั้นมันจะไปขัดต่อสิ่ง ที่มีอยู่เดิมในมาตรา ๔๔ และมาตรา ๔๕ ซึ่งไม่ได้แก้ไข เราจึงหารือกันว่า เมื่อเป็นเช่นนี้เพื่อไม่ให้เงื่อนไขของการกระทำผิดเป็น ๒ ชั้น คือแสร้งชกแพ้ และยังต้องได้รางวัลด้วยนั้น ก็จะขอไปปรับปรุงในวาระที่ ๓ ว่าด้วยการขัดเกลา ถ้อยคำในมาตรา ๔ เพื่อจะตัดบางส่วนออกไป ก็คือการขยายความคำว่า แสร้ง ชกแพ้นั้นเพื่อ ตรงนั้นจะตัดไปอีกในบรรทัดที่ ๑ ตอนท้าย ไปจนถึงกลางบรรทัดที่ ๒ ซึ่งทางกรรมาธิการได้เตรียมไว้แล้วว่าจะตัดตรงไหน เพราะฉะนั้นจุดตรงนี้เอง ผมจึงขออภิปรายในมาตรานี้เพื่อจะเป็นบันทึกไว้ก่อนครับท่านประธานว่า

สพ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

เขาวภา ๓๐/๒

ได้ตกลงกันอย่างไร เพื่อไปถึงวาระที่ ๓ แล้วก็จะได้ปรับปรุงตามนั้นเพื่อให้เกิดความชัดเจนมากขึ้น ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกท่านใดที่จะอภิปรายในมาตรานี้เชิญครับ ไม่มีท่านใดติดใจนะครับ นอกจากท่านสุรพรจะได้ให้กรรมาธิการชี้แจง เชิญท่านจักรพันธ์ครับ

นายจักรพันธ์ ยมจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ คณะกรรมาธิการโดยเสียงส่วนใหญ่ได้มีการหารือกับท่านสุรพรจริงก่อนที่จะมีการประชุมกฎหมาย แล้วก็เห็นพ้องกับท่านสุรพร ซึ่งเดี๋ยวจะมีการแก้ไขในช่วงหลังในคำนิยามของการล้มมวย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : แต่หมายความว่ามาตรา ๔๕ เป็นไปตามนี้ ท่านสุรพรไม่ขัดข้องนะครับ เชิญต่อครับท่านเลขาธิการฯ ครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๔๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๕ ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ หมวด ๔ กองทุนกีฬามวยอาชีพ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๖ มีการแก้ไข หมวด ๕ บทกำหนดโทษ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๘ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เดี่ยวครับ ท่านนิพิฏธ์ติดใจเชิญครับ

นายนิพิฏธ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นิพิฏธ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ผมขออนุญาตกราบเรียนถามท่านคณะกรรมาธิการในการที่ท่านได้เพิ่มโทษในมาตรา ๔๘ ขึ้น มาตรา ๔๘ เป็นบทกำหนดโทษในกรณีที่ไม่ได้ปฏิบัติตามมาตรา ๑๖ ผมขออนุญาตท่านประธานดูในมาตรา ๑๖ นะครับ มาตรา ๑๖ บัญญัติว่า ในการแข่งขันกีฬามวยอาชีพแต่ละครั้ง ให้ผู้จัดการแข่งขันมวยและหัวหน้าค่ายมวยแบ่ง เงินรางวัลให้แก่นักมวยกรณีที่กระทำการชกมวยไทยอาชีพ ไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบของเงินรางวัล หรือกรณีที่ทำการชกมวยสากลอาชีพ ไม่น้อยกว่าร้อยละยี่สิบห้าของเงินรางวัลที่ผู้จัดการรายการแข่งขันมวยมอบให้แก่หัวหน้าค่ายมวย

และมาตรา ๑๖ วรรคสอง บัญญัติว่า ความตกลงเกี่ยวกับส่วนแบ่งเงินรางวัล ตามวรรคหนึ่งต้องมีหลักฐานเป็นหนังสือลงลายมือชื่อนักมวย หัวหน้าค่ายมวย และผู้จัดรายการแข่งขันมวย ท่านประธานครับ ในมาตรา ๔๘ ผมตีใจในวรรคสอง ท่านประธานครับ โทษตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน สามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ซึ่งโทษเดิมของรัฐบาลนั้น กำหนดไว้เพียงปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท ผมกราบเรียนท่านประธานว่าการแข่งขันมวย ตามมาตรา ๑๖ ได้กำหนดแบบว่า หัวหน้าค่ายก็ดี ผู้จัดการแข่งขันก็ดีต้องลงลายมือชื่อ โทษในมาตรา ๑๖ วรรคสอง คือในกรณีที่ไม่ได้ลงลายมือชื่อนั้นต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกิน ๓ ปี เพราะฉะนั้นโทษในตรงนี้ผมเข้าใจว่าคงจะเป็นโทษที่มากเกินไป เพราะอะไรท่านประธานครับ เพราะในมาตรา ๑๖ นั้นกำหนดความผิดไว้ ๒ ประการด้วยกัน คือไม่แบ่งเงินรางวัลตามที่กำหนดกันไว้นั้นก็เป็นโทษตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง โทษตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง ก็คือไม่ได้ลงลายมือชื่อนักมวย หัวหน้าค่ายมวยและ ผู้จัดการแข่งขัน เพียงแต่ไม่ได้ลงลายมือชื่อเท่านั้นเองโทษจำคุกถึง ๓ ปี เพราะฉะนั้น ผมอยากให้คณะกรรมการได้กรุณาให้เหตุผลนะครับ ขอคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญคณะกรรมการครับ

นายชุมพล กาญจนะ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ชุมพล กาญจนะ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุราษฎร์ธานี จริง ๆ แล้วมาตรา ๔๘ นั้น เราได้หารือกันเมื่อช่วงเช้านอกรอบ ท่านประธานครับ ก็เห็นว่าเป็นโทษทัณฑ์ที่ค่อนข้างจะสูงไป ก็อยากให้เกิดความรอบคอบเป็นประโยชน์ และก็ให้ความเป็นธรรมทั้ง ๒ ฝ่าย จึงขอเป็นอย่างนี้ครับท่านประธาน สำหรับ ในมาตรา ๔๘ ผู้จัดรายการแข่งขันมวยหรือหัวหน้าค่ายมวยซึ่งไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง จะต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี เฉพาะในส่วนนี้เราขอเป็นหนึ่งปี ส่วนค่าปรับก็เหมือนเดิมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิก กรรมการขอแก้จากไม่เกิน ๓ ปี เป็น ๑ ปี จะมีท่านใดแสดงความเห็นเชิญครับ ท่านสุรสิทธิ์เชิญครับ

นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ (ชลบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ พรรคชาติไทย จังหวัดชลบุรี ผมไม่ขัดข้อง สำหรับทางกรรมการได้แก้ไขโทษจำคุก แต่ว่าโทษปรับนั้นจะต้องมีความจำเป็น

ที่จะต้องให้สอดคล้องกัน ซึ่ง ๑ ปี นั้นจะมีโทษปรับประมาณ ๒๐,๐๐๐ บาท ขอให้
ทางกรมการได้ช่วยกรุณาได้ปรับให้เป็นไปตามแบบแผนที่ได้เคยวางในเรื่อง
การกำหนดโทษไว้ด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : กรรมการครับ ท่านสุรสิทธิ์เสนอว่าโทษปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท
ว่าอย่างไรครับ เชิญท่านจักรพันธ์ชี้แจงเลยนะครับ

นายจักรพันธ์ ยมจินดา (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม จักพันธ์ ยมจินดา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร คือจริง ๆ แล้ว
บทบัญญัติโทษของมาตรา ๔๘ เป็นบทบัญญัติโทษของวรรคหนึ่งกับวรรคสอง กรรมการ
เห็นด้วยตามที่ท่านสุรสิทธิ์ได้กราบเรียนต่อสภาว่า เมื่อโทษจำคุกลดลงมา โทษปรับ
มันต้องลดตามด้วยตามหลักสากลของการเขียนกฎหมาย เพราะฉะนั้นเมื่อโทษจำคุก
ไม่เกิน ๑ ปี ตามที่ท่านประธานกรรมการได้กราบเรียนต่อสภาไปแล้ว เพราะฉะนั้น
โทษปรับก็ต้องไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท ต้องแก้เป็น ๒๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านสุรพรยังติดใจนะครับ เชิญครับ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ผม สุรพร ดนัยตั้งตระกูล ท่านประธานครับ ในกรณีฐานความผิดของมาตรา ๑๖ นั้น
มันมีอยู่ ๒ กรณี กรณีที่ ๑ ก็คือการไม่ได้แบ่งเงินรางวัลตามสัดส่วนที่กำหนด
โดยกฎหมายนี่ก็คือความในวรรคหนึ่ง อีกกรณีหนึ่งก็คือการไม่ได้ลงลายมือชื่อไว้
ตามข้อตกลงในสัญญา เพราะฉะนั้นการไม่ลงลายมือชื่อไว้ของ ๓ ส่วนนี้ก็คือ
เป็นฐานความผิดอีกส่วนหนึ่ง ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า ถ้าเราเอา
๒ ส่วน ซึ่งมีมาตรฐานการกระทำความผิดที่แตกต่างกันมากกำหนดบทลงโทษที่เท่ากัน
โดยการปรับลดลงนั้นผมเห็นว่าไม่สมควร กรณีบทลงโทษที่ว่าไปเมื่อสักครู่ ในการ
แก้ไขเพิ่มเติมก็เป็นบทบัญญัติแห่งความผิดของวรรคสองนั้น ผมไม่ได้ขัดข้อง แต่ถ้าเกิด
ในวรรคหนึ่งกำหนดเช่นนี้ผมถามท่านประธานนิดหนึ่งว่า ถ้าเป็น ๒๐,๐๐๐ บาท
เกิดเงินรางวัลที่มีอยู่นั้นมองแล้วในอัตราส่วนแบ่งมันมากกว่า ๒๐,๐๐๐ บาท
เขายอมเสียค่าปรับครับท่านประธาน มันจะเกิดการลักลั่นในการเลือกปฏิบัติ
และจะเป็นข้อบังคับที่มีการลงโทษที่ไม่สมเหตุสมผล การชกมวยอาชีพที่มีราคาสูง ๆ
บางครั้งอาจจะมากกว่าโทษปรับ

๓๑

สผ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

วีรภัย ๓๑/๓

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านสุรพร ขอโทษท่านไม่ได้ผิดอะไรนะครับ ผมอยากจะขอให้
ท่านเสนอแนะกรรมวิธีการที่ว่า ความเห็นท่านจะแก้อย่างไรเพื่อกรรมวิธีการ
เห็นด้วยจะได้ไม่ต้องอภิปรายกันมาก เชิญครับ

- ๓๒/๑

๓๒

สผ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ประ โฟพิศ ๓๒/๑

นายสุรพร คณียตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ผมพูดยังไม่จบ ท่านประธานเข้าใจนะครับว่าผมต้องการให้แก้ไข ทางกรรมาธิการ เข้าใจหรือยังครับว่าผมต้องการให้แก้ไข เข้าใจแล้วนะครับ เพราะฉะนั้น ผมเสนอว่าความผิดตามมาตรา ๔๘ นั้นต้องระวางโทษไว้เป็น ๒ ขั้นตอน ขั้นตอนที่ ๑ ก็คือระวางโทษของความผิดที่เกิดขึ้นจากรรคหนึ่ง ซึ่งเป็นรายได้อันควรได้ ถูกกำหนดโดยสัดส่วน ซึ่งจะมีโทษสูงกว่าความผิดในวรรคสอง ซึ่งอาจจะ เป็นการละเลยโดยจงใจหรือไม่จงใจก็ตามนั้น ก็จะมีโทษน้อยกว่า ความผิดในวรรคหนึ่ง ส่วนจะมากน้อยแค่ไหนก็คงไปเทียบเคียงกับบทบัญญัติ แห่งการลงโทษของกฎหมายอื่น ซึ่งผมเชื่อว่าท่านกรรมาธิการที่เป็นกฤษฎีกานั้น มีความเข้าใจในบทบัญญัติและบทระวางโทษ ซึ่งต้องเทียบเคียงตามมาตรฐาน ของโทษทางอาญาอยู่แล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมาธิการชี้แจงครับ จะเห็นด้วยหรือป็นยันตามที่ ได้มีการแก้ไขแล้ว ท่าน सहสมภพเชิญครับ

นาย सहสมภพ ศรีสมวงศ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพครับ การที่มีวรรคหนึ่งวรรคสอง ผมใคร่เรียนให้ทราบว่าวรรคหนึ่งเป็นการแบ่งเงินรางวัล และวรรคสองเป็นเรื่องว่าต้องทำเป็น ลายลักษณ์อักษร ถ้าเราไม่มีวรรคสอง นักมวยไม่มีสิทธิรู้ครับว่าในการชกครั้งนี้ เขาจะได้ค่าตัวเท่าไร บางทีอาจจะรู้ไม่จริง เพราะฉะนั้นเราถึงต้องให้มี ทำเป็นหนังสือลงชื่อให้รู้หมด นักมวยจะได้ทราบด้วยเป็นหลักฐานมันคง อันนี้จึงได้กำหนดเป็นวรรคหนึ่งวรรคสองขึ้นมาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : คืออย่างนี้ครับ ผมขออนุญาตเรียนกรรมาธิการนะครับ ซึ่งท่านสุรพร ไม่ได้ขัดข้องตรงนั้น เป็นแต่เพียงว่าท่านเห็นว่าวรรคหนึ่ง การแบ่งเงินรางวัลนั้น ถ้าหากว่าเขาโงงนักมวยนี้ ถ้าเงินเป็นสิบล้านบาทอย่างนี้มันควรจะเพิ่มโทษ มากกว่าที่ไม่ลงชื่อในหนังสือเลย ๆ ตรงนี้ เชิญท่านจักรพันธ์ครับ

นายจักรพันธ์ ยมจินดา (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ กรรมาธิการเห็นด้วยกับท่านสุรพรว่าจะต้องแยกบทลงโทษระหว่างวรรคหนึ่ง กับวรรคสองจากกัน เพราะว่าฐานความผิดมันต่างกัน โดยเฉพาะในวรรคแรกนี้

๓๓

สพ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ประไฟพิศ ๓๒/๒

จะต้องมีบทลงโทษที่ค่อนข้างจะรุนแรง และในวรรคสองเป็นเรื่องของการ
ลงลายลักษณ์อักษรเท่านั้น กรรมวิธีการได้หารือกันแล้วว่าในมาตรา ๔๘
จะแก้ไขเป็นอย่างไร มาตรา ๔๘ ผู้จัดรายการแข่งขันมวยหรือหัวหน้าค่ายมวย
ซึ่งไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี
หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๖
วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกไม่ขัดข้องนะครับ ท่านกฤษฎางมีอะไรเชิญครับ
นายกฤษฎาง แก้วโสภา (นครราชสีมา) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม กฤษฎาง แก้วโสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดนครราชสีมา พรรคชาติพัฒนา คือผมอยากจะเรียนต่อท่านประธานว่า
เจตนารมณ์ของมาตรา ๑๖ คือการแบ่งเงินรางวัล วิธีแบ่งเงินรางวัลที่ตกลง
ตามมาตรา ๑๖ ให้ทำเป็นเอกสารด้วย นั่นคือมาตรา ๑๖ พอถึงมาตรา ๔๘
รัฐบาลจึงเขียนไว้ว่า ถ้าไม่ทำอย่างนั้นให้ปรับ เจตนาแค่นั้นเองครับ ให้ปรับ
เป็นเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท ไม่พูดถึงเรื่องจำ พอมาถึงคณะกรรมการแล้วนี้
ได้ไปนึกถึงกฎหมายอาญาว่าจะต้องจำคุกด้วยปรับด้วย คงคิดอย่างนั้น ผมเดา
คราวนี้ในมาตรา ๑๖ สาระหลักคือเรื่องเงินรางวัล การแบ่งเงินรางวัล
ให้ทำเป็นเอกสาร มาตรา ๔๘ เขาจึงเขียนไว้ให้ปรับอย่างเดียวครับ
ท่านประธาน ผมว่าให้กลับมาหาหลักเดิมเถอะครับ มาตรา ๔๘ นี้จะไม่มีจำคุก
เพราะว่าเอกสารนั้นเป็นการประกอบเงินรางวัลให้คนมวยได้รู้เท่านั้น
ถ้าไม่ทำเอกสารแล้วนักมวยไม่รู้ ตรงนี้พูดถึงเรื่องธุรกิจวงการมวยละครับ
ฉะนั้นตรงนี้ผมเห็นด้วยที่จะให้คงตามร่างฯ เดิม คือถ้าจะเพิ่มก็เพิ่มปรับ
คือหลักการตรงมาตรา ๔๘ ผมให้พูดถึงการลงโทษด้วยการปรับเท่านั้น
ไม่มีเรื่องจำคุกครับ ตรงนี้ผมเห็นอย่างนั้น ผมเสนอให้คงตามร่างฯ เดิม
ท่านประธานครับ

สศ ๓๑/๒๕๕๒ (ส. ก้าวไป) เป็นพิเศษ

รัตน ๓๓/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านสุรพร เชิญศรี
นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธาน
ผม สุรพร เนื่องจากการระวางโทษนั้นเป็นเรื่องที่จะต้องไปพิจารณาว่า
ระวางโทษไม่เกิน ไม่ว่าจะเป็นการจำคุกหรือว่าการปรับก็ตาม ก็อยู่ใน
ดุลยพินิจของผู้ที่จะพิจารณาก็คือว่าศาลควรจะปรับมากน้อยแค่ไหน ขึ้นอยู่กับเหตุผล
และสถานการณ์จริง ในกรณีการที่ทางกรมราชทัณฑ์แก้ไขไปเมื่อสักครู่นี้เห็นด้วย
เกือบทั้งหมดเลย ผมต้องขออนุญาตขอบคุณด้วย แต่ว่าบทปรับนั้นผมขอปรับเพิ่ม
อีกนิดหนึ่ง คือไม่ได้ต้องการให้ปรับมาก แต่มากน้อยแค่ไหนขึ้นอยู่กับเหตุของ
รางวัล บางกรณีอย่างที่ท่านประธานได้กรุณาพูดว่าบางที่เป็น ๑๐ ล้านบาท
แล้วไม่ยอมแบ่ง ก็ไม่ยอมเสียค่าปรับ ซึ่งค่าปรับทั้ง ๖๐,๐๐๐ บาท ผมคิดว่า
เงินรางวัลของ ๑๐ ล้านบาท ก็คือ ๓ ล้านบาท เนาะยอมเสีย ๖๐,๐๐๐ บาท
นี่มันไม่ไหวแล้ว แต่อย่างไรก็ตามก็ยังนับต่อไปอีกที่จะต้องไปยกเลิกสิทธิ
หรือใบอนุญาตของเขา นั่นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง แต่ว่าในขั้นนี้นักมวยคนเดิม
ก็จะไม่ใช่แล้ว อาจจะเป็นนักมวยคนใหม่แล้วก็ได้ เพราะฉะนั้นการปกป้อง
สิทธิอันควรได้ของนักมวยในขั้นนี้ผมว่าไม่ต้องเพิ่มมากหรือครับ เอาเป็นสัก
๕ แสนบาทได้ไหม โทษปรับไม่เกิน ๕ แสนบาท ส่วนจะปรับมากน้อยแค่ไหน
ขึ้นอยู่กับกรณี อาจจะเป็น ๓๐,๐๐๐ บาท ๓๐,๐๐๐ บาท ๕๐,๐๐๐ บาท เท่าไรก็ได้
แต่ผมคิดว่าไม่ว่าจะขึ้นลงมากเท่าไรไป จนทำให้การละเมิดหรือว่าการเจตนา
จงใจไม่จ่ายตามสัญญา มันก็จะเป็นประเพณีปฏิบัติกัน ผมคิดว่านักมวยถูกบีบ
มาหลายทางแล้ว ให้ยอมปฏิบัติทุกมาตราที่มีอยู่แล้วยังมีระเบียบอื่นอีก
เพราะฉะนั้นจุดที่จะต้องพูดถึงคนที่มีส่วนประกอบก็คือไม่ว่าจะเป็นหัวหน้าค่ายมวย
ผู้จัดการ ควรจะต้องมีส่วนในการรับผิดชอบ เพราะความเจ็บมันอยู่ที่นักมวย
ถูกโกงไปแล้วบทลงโทษน้อยนิด คือของหัวหน้าค่ายมวยแล้วผู้จัดการก็ยังไม่เหมาะสม
เพิ่มให้เขาอีกเถอะครับ ขยายออกไปเป็น ๓ แสนบาท ๕ แสนบาทก็ยังดี
เพราะไม่ได้ปรับอย่างนั้น ปรับเฉพาะตามกรณี ตามควรต่อกรณีแค่นั้นเอง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ความเห็นของข้อกฎหมายก็อย่างนี้ ต่างคนต่างเห็นกัน
ซึ่งผมอยากจะฟังกรมราชทัณฑ์ ความจริงท่านกฤษฎางกูตก็มีเหตุผลในมาตรา ๑๖
ถ้าอ่านใจความรวมทั้งหมดแล้วจะเป็นเรื่องเดียว เรื่องของการแบ่งเงินรางวัล
แล้วต้องบังคับให้ทำเป็นหนังสือ แต่บังคับเรื่องการทำหนังสือต้องมี การเซ็นลายมือชื่อ

ของนักมวย ของหัวหน้าค่ายมวย ผู้จัดการมวย แล้วทางกรรมการมาบอกว่า ถ้าเป็นพรรคหนึ่ง พรรคสองก็เลยทำให้มีการงักกันอยู่ ผมคิดว่าประเด็นนี้ลองหาหรือ กรรมการลองหาหรือจะเอาอย่างไรแล้วแต่ท่านกรรมการ เพราะไม่มีผู้ส่งวน คำแปรญัตติ ถ้าหากกรรมการยังยืนยันตามที่ขอแก้ผมจะได้ขอมติจากที่ประชุม เชิญกรรมการครับ เชิญท่านวิลาศครับ

นายวิลาศ จันทร์พิทักษ์ (กรรมการ) : ท่านประธาน

ผม วิลาศ จันทร์พิทักษ์ พรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร ผมค่อนข้างจะเห็นด้วย กับคุณกฤษฎาง ผมเข้าใจว่าร่างฯ เดิมของกรรมการน่าจะถูกต้องแล้วที่กรรมการ ร่างมา เพราะว่าในมาตรา ๑๖ พรรคสอง ที่ร่างฯ เดิมเขียนเข้ามาเพื่อให้ กำหนดกฎเกณฑ์ในพรรคหนึ่งว่า การที่จะแบ่งรางวัลจะต้องทำเป็นสัญญา แล้วต้องมีลายลักษณ์อักษรเลย ๆ เพราะฉะนั้นบทกำหนดโทษมันน่าจะ เป็น กรณ์เดียวกัน ไม่ใช่มาแยกเป็น ๒ พรรค ผมเข้าใจว่าร่างฯ เดิมของกรรมการ น่าจะถูกต้องแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ขอความกรุณาจากท่านนพดล ปัทมะ ช่วยให้ความเห็นด้วย มาตรา ๘๘ ท่านนพดล ปัทมะ มีปัญหาข้อกฎหมายขอเชิญท่านหน่อย คือมาตรา ๘๘ กรรมการระบุงโทษทั้งพรรคหนึ่ง พรรคสอง มีท่านกฤษฎางท่านเสนอว่า ความจริงมาตรา ๑๖ มันเป็นเรื่องของมาตราเดียวกัน ลักษณะความผิดน่าจะ อันเดียวกัน ไม่ควรเป็นพรรคหนึ่ง พรรคสอง เชิญครับ

นายนพดล ปัทมะ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน

ที่เคารพ ผม นพดล ปัทมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ความจริงไม่ประสงค์ที่จะพูดเพราะว่าได้หารือกับท่านนิพิฏฐ์ ไปแล้ว แต่สิ่งซึ่งสามารถดูได้จากมาตรา ๑๖ มันเป็นเรื่องผิดอยู่ ๒ ส่วนก็คือ เรื่องการทำหลักฐานเป็นหนังสือที่มีการลงลายมือชื่อนั้น เป็นความผิดส่วนแรก ส่วนที่ ๒ ก็คือการไม่ชำระเงินตามที่ตกลงกันไว้ เพราะฉะนั้นการลงโทษ ทฤษฎีในการลงโทษทางอาญาจะต้องลงโทษให้มันมีสัดส่วนกับความผิดที่จำเลย ได้ก่อหรืออาชญากรได้กระทำ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าการไม่ชำระเงินกับการล้ม ไปขึ้นชื่อมัน เป็นความผิดคนละส่วน เพราะฉะนั้นการกำหนดโทษก็ควรจะให้ สอดคล้องกับการกระทำความผิดเท่านั้นเอง ซึ่งสามารถที่จะปรับปรุงกันได้

* ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ขอบคุณท่านนพดล กรรมมาธิการได้มีการแก้ไขแล้ว ขอชี้แจงต่อที่ประชุมว่าจะเอาตามร่างฯ เดิมที่แก้ไขหรือเปล่า ที่แก้ไขเมื่อสักครู่นี้เชิญครับ

นายชุมพล กาญจนะ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ชุมพล กาญจนะ ประธานกรรมการ ผมเรียนเพื่อนสมาชิกอย่างนี้สำหรับในมาตรา ๔๘ ที่เราได้เพิ่มโทษตรงนี้มาเพื่อไม่ให้ผู้ที่กล้ากระทำความผิดเท่านั้นเอง จึงขอยืนตามที่กรรมการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกไม่ติดใจนะครับ ท่านกฤษฎางยังติดใจเชิญครับ

นายกฤษฎาง แก้วโสภำ (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม กฤษฎาง แก้วโสภำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา พรรคชาติพัฒนา ผมยังยืนยันความเห็นเดิมที่ผมได้แสดงต่อสภาไปแล้ว เพื่อที่จะบันทึก เพราะผมยังมีความเข้าใจว่าสาระของกฎหมายในมาตรา ๑๖ นั้นพูดถึงเรื่องการแบ่งเงินแล้วให้ทำเป็นหนังสือ นี่คือสาระหลักแล้วพอมาถึงมาตรา ๑๘ การลงโทษก็คือปรับสถานเดียวตามเจตนารมณ์ของรัฐบาลที่ร่างมาอย่างที่ท่าน ขออนุญาตที่ต้องเอ่ยนามท่านนพดล ปัทมะ ก็ด้วยความเคารพที่ได้แสดงเหตุผลไปในสภาเมื่อสักครู่นี้ ผมเพียงแต่รับฟังได้เท่านั้น แต่ข้อเท็จจริงผมยังไม่สามารถที่จะเชื่อได้ จึงขอยืนยันความคิดเห็นที่ผมได้แสดงไว้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านประยุทธ์อีกท่านหนึ่ง

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ พรรคชาติไทย จากจังหวัดมหาสารคาม ท่านประธานก็จะดูเจตนารมณ์ของมาตรา ๑๖ และมาตรา ๔๘ ต้องการสภาพบังคับให้เป็นความผิดของผู้จัดรายการแข่งขันมวยหรือหัวหน้าค่ายมวย ซึ่งไม่แบ่ง แต่ในวรรคสองจริง ๆ แล้วเขาพูดถึงการที่จะแบ่ง สภาพบังคับต้องให้เป็นลายลักษณ์อักษรเท่านั้น ถ้าเขียนว่าอย่างที่ท่านกรรมการเขียน จะเกิดปัญหาข้อกฎหมายขึ้นมาทันที โดยถ้าหากผมจำไม่ผิดใช้คำว่า เริ่มต้นด้วยวรรคสอง ว่าผู้ใด เมื่อผู้ใดผิดตามวรรคสอง คำว่า ผู้ใด ในที่นี้ท่านประธาน

๓๓

สผ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ฐานิสำ ๓๔/๒

จะสังเกตเห็นความผิดตามวรรคสองที่เกิดขึ้น ก็คือความผิดในการที่ไม่ลง
ลายมือชื่อ สมมุติว่าในกรณีนักมวยลงชื่อ หัวหน้าค่ายมวยหรือผู้จัดการไม่ลงชื่อ
ผู้ใดผู้หนึ่งไม่ลงชื่อ ผู้นั้นจะมีความผิดตามมาตรา ๔๘ วรรคสองทันทีที่ไม่แปลก
หรือกรับท่านประธานที่ท่านนพดลได้ตีความว่ามาตรา ๑๖ นั้น แยกออกเป็น
๒ กรณี แต่ ๒ กรณีดังกล่าวนี้สภาพบังคับที่ต้องการให้มีสภาพบังคับตาม
มาตรา ๔๘ ซึ่งเป็นบทลงโทษจะบังคับผู้ใด จะบังคับใคร บังคับหัวหน้าค่ายมวย
และผู้จัดการ แต่ท่านเขียนไว้แบบนี้ใครไม่ลงชื่อแปลว่าผิดตามมาตรา ๑๖
วรรคสอง ซึ่งบทลงโทษตามมาตรา ๔๘ วรรคสองเช่นกัน ท่านประธานเห็นว่า
เหมาะสมไหมครับ การเขียนกฎหมายมันต้องระมัดระวังสภาพบังคับครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านนพดลครับ

นายพนพล ปัทมะ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม นายพนพล ปัทมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ความจริงเรื่องนี้ก็มีข้อบกพร่องอยู่มากนะครับ ประเด็นแรกก็คือมาตรา ๑๖ มีความผิดอยู่ ๒ ส่วนตามที่ผมได้กราบเรียนท่านประธานไปแล้วก็คือ วรรคแรก เป็นสาระสำคัญของความผิด ก็คือการไม่ชำระเงินตามที่ตกลงกันไว้ ส่วนวรรคสอง เรื่องหน้าที่ในการทำหลักฐานเป็นหนังสือเป็นเพียงแค่งานธุรการ เท่านั้นเองนะครับ ที่จะเป็นการบังคับให้เป็นไปตามมาตรา ๑๖ วรรคแรก แต่มาตรา ๔๘ ในการกำหนดความผิด ท่านให้เพื่อความสะดวกคงจะเป็น ความสะดวกในการร่างฯ นะครับ ท่านให้ความผิดทั้งวรรคแรกของมาตรา ๑๖ และวรรคสองของมาตรา ๑๖ มีความผิดเท่ากันคือจำคุก ร่างฯ ของรัฐบาลที่ เสนอมาตอนต้นใช้เฉพาะโทษปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท ถูกต้องแล้ว ไม่มีที่ใดครับ ท่านประธานครับ บังคับให้หน้าที่ทำหลักฐานเป็นหนังสือแล้วไปกำหนดโทษจำคุก ถึง ๓ ปี ท่านลองนึกสภาพสิครับว่านักมวยล้มไปเซ็นชื่อหรือว่าผู้จัดการมวย ล้มไปเซ็นชื่อแล้วต้องถูกจำคุกถึง ๓ ปี มันเป็นการกำหนดความผิดที่มันไม่สมเหตุผล ท่านประธานครับไม่ว่าจะใช้มาตรฐานของประ เทศใดก็ตามนะครับมันไม่สมเหตุผล สาระของมาตรา ๑๖ มันอยู่ที่การไม่ชำระเงิน ไม่แบ่งส่วนที่ตกลงกันไว้ เพราะฉะนั้นถ้าจะลงโทษก็ต้องลงโทษตามมาตรา ๑๖ วรรคแรก จะใช้จำคุก ก็ได้ แต่ก็ไม่ถึงขนาดจำคุกถึง ๓ ปีหรอกครับ เพราะมันใช้การจำคุกถึงขนาด เป็นความผิดฐานลักทรัพย์ ซึ่งรุนแรงมากจนเกินไป ผมเข้าใจเจตนารมณ์ เจตนาที่ดีของกรรมาธิการที่อยากจะให้การแบ่งกำไรหรือการแบ่งส่วนแบ่ง ระหว่างนักมวยกับผู้จัดการให้เป็นไปโดยยุติธรรมนะครับ เพราะฉะนั้นการกำหนด โทษ ผมอยากจะกราบเรียนว่าวรรคสองอาจจะกำหนดโทษเบาลงหน่อย ใช้โทษปรับ หน้าที่ในการทำหลักฐานเป็นหนังสือ ส่วนวรรคแรกการเบี้ยวเงิน ส่วนแบ่งที่จะหาได้จากกรรมาธิการอาจจะใช้โทษจำได้ แต่ไม่ควรจะเกิน ๓ เดือนครับ ท่านประธานครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมาธิการครับ

นายจักรพันธ์ ยมจินดา (กรรมาธิการ) : ท่านประธาน ที่เคารพครับ จริง ๆ กรรมาธิการไม่ได้ถือเลยนะครับ แล้วก็ฟังความเห็น ทุกท่าน โดยเฉพาะท่านกฤษฎางเองหรือท่านสุพรรณะครับ แต่เผชิญวันที่พิจารณา

ในเรื่องนี้ฝ่ายกรรมการเราก็มีแต่คนในวงการหมัดมวยแทบทั้งนั้นเลย วันนั้น
เข้าใจว่ามีนักกฎหมายน้อย ขอบกพร่องในตรงนี้จึงอาจจะมีขึ้นได้ ซึ่งเรายินดี
ที่จะรับฟังที่ประชุมสภาที่จะมีมติอย่างไรนะครับ แต่อย่างไรก็ตามความเห็น
ในเรื่องของการเพิ่มโทษในกรณีของการไม่แบ่งเงินรางวัลให้เป็นไปตาม
กฎหมายนั้น ในส่วนของกรรมการที่มาจากคนในวงการมวยเห็นพ้องต้องกัน
ทั้งหมดนะครับ คือพวกเราตามแล้วทุกคนเห็นพ้องต้องกันว่าจะต้องเพิ่มโทษ
ให้หนัก เพราะว่าจะเป็นการยุติธรรมต่อนักมวย แม้แต่คุณใหม่ เมืองคอน ก็มี
ความเห็นด้วยตรงนี้ จึงเกิดปัญหากรณีเพียงแค่ว่าเขียนเท่านั้นเองว่าทำอย่างไร
ถึงจะเพิ่มโทษในส่วนของไม่แบ่งเงินรางวัลนักมวยให้หนัก แล้วก็ในส่วนของ
การไม่ทำเป็นลายลักษณ์อักษรก็ควรจะตามสมควรคือไม่หนักเท่านั้นเอง แล้ว
แต่ที่ประชุมครับ กรรมการไม่ขัดข้องเลยครับ ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เมื่อที่ผมขออนุญาตเรียนต่อที่ประชุม กรรมการขอแก้กรณี
ความผิดตามวรรคหนึ่ง จากคุกไม่เกินหนึ่งปี ปรับไม่เกินสองหมื่นบาทใช้ไหมครับ
แล้วกรณีความผิดตามวรรคสองกรรมการกำหนดอย่างไร เมื่อที่ท่านจักรพันธุ์
เพื่อความชัดเจนอีกนิดหนึ่ง เชิญท่านอิสสระ สมชัย ครับ

นายอิสสระ สมชัย (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ต่อกรณีซึ่งท่านประยุทธ์ ศิริพานิชย์ ได้ให้ข้อสังเกตกรณีทีคณะกรรมการได้
บัญญัติวรรคสองเพิ่มขึ้นมาใช้คำว่า ผู้ใดซึ่งไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๖
วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับนะครับ แล้วจะเกิดมีปัญหาในการตีความต่อไปเมื่อมีการใช้
กฎหมายในอนาคต เพราะจริง ๆ แล้ว เกี่ยวกับมาตรา ๑๖ นั้น มันเป็นเรื่อง
การแบ่งเงินรางวัล สำหรับวรรคแรกก็แบ่งเงินรางวัลเหมือนกัน
นะครับ พูดเป็นสัดส่วน แล้วที่นี้ในส่วนวรรคสองนั้นเพื่อให้ความชัดเจนขึ้นว่า
การแบ่งเงินรางวัลนั้นก็อัตราเดิม เพียงแต่ว่าบังคับให้ว่าต้องทำหลักฐานเป็น
หนังสือ ความผิดมันเลยมีอยู่ ๒ ลักษณะ ลักษณะแรกอมเงินโดยที่ที่ไม่มีการตกลง
เป็นหนังสือไว้ นะครับ คือผู้จัดการแข่งขันและหัวหน้าคณะมวย ส่วนในวรรคสองนั้น
แม้จะตกลงเป็นหนังสือไว้แล้วก็ยังเบียดเงินลูกน้องอีก ผู้จัดการการแข่งขันมวย
ก็เบียดอีก หัวหน้าคณะมวยก็เบียดอีก เพราะฉะนั้นเพื่อขยายความให้มันชัดเจน
คณะกรรมการขอเปลี่ยนในวรรคสองนะครับ เปลี่ยนจากคำว่า ผู้ใด

เป็นพรรคสองจะมีถ้อยคำว่า ผู้จัดรายการแข่งขันมวยหรือหัวหน้าคณะมวย ซึ่งไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๖ พรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ต่อกรณีข้อเสนอของท่านสุรพร ขออนุญาตเอ่ยนามนะครับที่ว่าอยากจะให้ปรับสูงนะครับ จริง ๆ แล้วกรรมการก็ได้มีการพิจารณากันอย่างมากมายแล้วก็อย่างกว้างขวาง แม้กระทั่งหัวหน้าคณะมวยเป็นต้นว่า คุณใหม่ เมืองคอน นะครับ ซึ่งนั่งอยู่กับผมนี้บอกว่าจะลงโทษให้มาก ๆ ทั้ง ๆ ที่เป็นหัวหน้าคณะมวยแท้ ๆ ก็มีความเห็นด้วย แต่ท่านประธานที่เคารพครับ เนื่องจากว่าการบัญญัติกฎหมาย การบัญญัติบทลงโทษนั้น เราจะบัญญัติไว้สูง ๆ โดยที่ไม่มีโทษจำคุกกำกับไว้ มันก็จะ เป็นเรื่องลักษณะว่ามันลั่นมันประดักประเดิดกันอย่างไรก็แล้วแต่นะครับ เพราะการอมค่าตัวนักมวยนั้นจริง ๆ แล้วโทษที่บัญญัติไว้นี้คณะกรรมการเห็นว่าได้พอสมควรแล้ว ถ้าจะบัญญัติสูง ๆ นั้น ผมเห็นแต่เป็นกฎหมายซึ่งเป็นเรื่องใหญ่มากกว่านี้ครับ ขอขอบคุณครับ ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านวิลาศยังติดใจเชิญครับ

นายวิลาศ จันทรพิทักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน
ขอนิดเดียวครับ ผม วิลาศ จันทรพิทักษ์ พรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร
ท่านประธานครับ ผมยืนยันว่ามาตรา ๑๖ วรรคสอง เป็นมาตราที่ทำให้ มาตรา
๑๖ วรรคหนึ่ง มันสมบูรณ์ขึ้นเฉย ๆ ไม่น่าจะเป็นเจตนารมณ์ของมาตรา ๑๖ คือ
เขียนไว้เพื่อว่าเป็นข้อตกลงเกี่ยวกับรางวัลนักมวยนะครับ ถ้ารางวัลนักมวยแล้ว
เพื่อให้เรามีปัญหาการเบียดกันนี้ ก็เลยต้องให้ทำเป็นหลักฐาน กรณีที่ไม่ทำเป็น
หลักฐานมันจะต้องไปพิสูจน์กันยากขึ้น เพราะฉะนั้นผมว่ามาตรา ๑๖ วรรคสอง
ไม่น่าจะมีบทลงโทษ ผมเห็นว่าความจริงแล้วกรรมาธิการน่าจะแก้ตรงนี้มากกว่า
ด้วยซ้ำไป เขียนว่า มาตรา ๔๘ ผู้จัดรายการแข่งขันมวยหรือหัวหน้าค่ายมวยซึ่ง
ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๖ ต้องระวางโทษเลย ไม่ต้องไปเขียนวรรคหนึ่ง วรรคสอง
ไว้อย่างนั้น แล้วก็ให้เหลือเอาตามกรรมาธิการ ผมว่าอย่างนี้จะสมบูรณ์มากกว่า

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : คือท่านสมาชิกครับ เนื่องจากกรรมาธิการเองก็ยอมรับนะครับว่า
ถ้าท่านสมาชิกท่านใดมีความเห็นที่จะให้แก้ไขอย่างไร กรรมาธิการก็พร้อมที่จะรับฟัง
ผมขอฟังท่านกฤษฎางและท่านสุรพรก่อนที่จะขอลงมติ เชิญครับ

นายกฤษฎาง แถวโสภา (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ ผม กฤษฎาง แถวโสภา โคราช พรรคชาติพัฒนา คือผมอยากจะกราบเรียน
นิดหนึ่งว่าในมาตรา ๔๘ นั้นะครับ ถ้ามีทั้งจำทั้งปรับเมื่อไรแล้วก็เอาหลักกฎหมาย
ทั่วไปเรื่องจำเรื่องปรับ ๑ ปีต่อ ๒๐,๐๐๐ บาท ถ้างโทษ ๒ สถาน ในมาตรานี้
แล้วละก็ไม่สามารถสนองเจตนารมณ์ในมาตรา ๑๖ ได้เลยครับท่านประธาน
เพราะว่ามาตรา ๑๖ พูดเรื่องการแบ่งเงิน ส่วนวรรคสอง แบ่งเงินให้ทำเป็น
หนังสือแค่นั้นแหละครับ ถ้าท่านพูดถึงเรื่องจำคุก ถ้างโทษ ๑ ปี ก็ต้องปรับ
๒๐,๐๐๐ บาท พอมาดูเงินรางวัลนักมวยปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท ถ้าเกิดเงินรางวัล
๓ แสนบาท ๔ แสนบาท ๕ แสนบาทเป็นล้านบาท มันก็ดูไม่สมดุลกัน ถ้าจะไป
ดูเรื่องจำคุก ถ้าจะจำมากไปก็แค่นี้ ยิ่งกว่าโทษลักทรัพย์อีก จำมากไปก็ไม่ได้
ดูไม่ได้ดุลแห่งโทษ ฉะนั้นตรงนี้จะต้องลงโทษเพียงสถานเดียว เมื่อพูดเรื่องจำ
รางวัลที่ได้มาจากการชกมวยก็ต้องพูดถึงเรื่องปรับ รัฐบาลเขาทำมาสมบูรณ์แล้ว
ละครับ สมบูรณ์แล้ว ถ้าอยากจะแก้ก็ปรับเพิ่มขึ้นไปเป็น ๗๐,๐๐๐ บาท

๘๐,๐๐๐ บาท ได้ไม่ว่า แต่ตรง ๕๐,๐๐๐ บาท นี่เหมาะครับ คนได้มากก็ปรับ ๕๐,๐๐๐ บาท ที่นักมวยชกมาได้ก็น้อยก็ปรับตรง ๕๐,๐๐๐ บาท มันจะเกิดสมดุลกัน พอดีครับ ท่านประธานได้ย้อนกลับไปดูเถอะครับ ท่านอย่าไปคิดมากครับ เรียบท่านประธานผ่านไปทางกรรมธิการท่านอย่าคิดมาก รัฐบาลร่างฯ ไว้ถูกต้องแล้ว ตรงนี้ขอให้คงไว้ตามร่างฯ เดิม มาตรา ๑๖ กับมาตรา ๔๘ ทุกอย่าง จบครับ ท่านประธาน ถ้าท่านลงโทษจำแล้วก็ปรับไปด้วยกันแล้ว ไปไม่ได้หรอกครับ ตรงนี้อันนี้คือกฎหมายเฉพาะครับ คิดให้ดีครับ ฉบับนี้คือกฎหมายเฉพาะมันไม่มีส่วนที่จะสมดุลกันได้เลย ผมเรียนอย่างนั้นครับ ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสุรพรครับ

นายสุรพร ดันยัตติตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพครับ ความจริงใน มาตรา ๑๖ ซึ่งเป็นฐานความผิดตามมาตรา ๔๘ นั้นมันมีอยู่ ๒ กรณี ตอนนี้มีส่วนหนึ่งที่บอกว่าควรจะลงโทษเท่ากัน อีกส่วนหนึ่งบอกว่าควรจะลงโทษแยกกัน ส่วนที่เห็นว่าแยกกันนั้นเนื่องจากเห็นว่าวรรคสองนั้นเป็นความไปทำให้การกระทำในวรรคหนึ่งนั้นมีความสมบูรณ์ขึ้นจึงมีน้ำหนักเบากว่าในวรรคหนึ่ง อันนี้จริง ๆ แล้วนี่ผมอภิปรายสนับสนุนกรรมธิการที่แก้ไขครั้งสุดท้ายแล้วว่าถูกต้องแล้ว นี่เพราะว่าถ้าหากเรายกเอาวรรคหนึ่งขึ้นมาเขียนก่อนแล้วจึงบอกว่า การทำข้อตกลงให้ทำเป็นลายลักษณ์อักษรแล้วลงลายมือชื่อกันไว้ ๓ ฝ่าย แล้วก็การทำข้อตกลงในการแบ่งเงินรางวัลนั้นให้แบ่งโดยสัดส่วนอย่างนี้ มันก็จะกลายเป็นว่าวรรคสองที่เรายกมาเป็นวรรคหนึ่งกลายเป็นมีความสำคัญมากกว่า แต่อย่างไรก็ตามความผิดครั้งนี้มันจะเกิดขึ้นเพราะว่าการไม่ยอมแบ่งเงิน การไม่ยอมแบ่งเงินก็คือการไม่ยอมจ่ายรางวัลที่ได้ร่วมกันจัดทำขึ้นมา ไม่ว่าจะ เป็นตัวนักมวย ผู้จัดการมวย ผู้จัดการแข่งขัน หรือหัวหน้าค่ายมวย คนที่จะไม่ได้ก็คือหัวหน้าค่ายมวยหรือว่าตัวนักมวยเอง เพราะฉะนั้นสาระสำคัญในบทบัญญัติก็คือต้องการให้มีการจ่ายเงินกันจริง แต่ต้องทำตามข้อตกลงกันเป็นลายลักษณ์อักษร การจะมีเจตนาไม่ยอมจ่ายกันจริงนั้นอาจจะ เริ่มต้นตั้งแต่การไม่ยอมลงลายมือชื่อ นักมวยไม่ยอมลงลายมือชื่อเพราะหัวหน้าค่ายมวยบอกว่า เอ็งอย่าไปลงนะ ฉันจะไปลงกับผู้จัดการแข่งขันก็พอ ถึงเวลาแล้ว (You) มาเป็นพยานเราจะเอาเงินมากขึ้นอย่างนี้เป็นต้น มันก็เกิดขึ้นก็เกิดขึ้นได้ทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นผมจึงอภิปรายตรงนี้เพื่อจะสนับสนุนว่า ประเด็นที่ ๑ ที่กรรมธิการแยกโทษไว้เป็น ๒ ระดับนั้นถูกต้องแล้ว เพราะความผิดนั้นมีอยู่ ๒ ฐาน ประเด็นที่ ๒

๘๓

สผ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ประไฟ ๓๖/๓ ~

นั้นการกำหนดโทษให้แตกต่างเป็นสิ่งที่ถูกต้อง เพราะความผิดที่ต่างฐานความผิด
กันนั้นย่อมมีบทลงโทษที่ไม่เหมือนกัน กระบวนการได้แก่ครั้งหลังสุดนี้ชอบด้วยวิธีการ
กำหนดบทลงโทษของกฎหมายแล้วครับ

- ๓๗/๑

*

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ขอเรียนถามกรรมาธิการท่านอิสสระ เพื่อความชัดเจนนะครับ ขอให้ท่านกรุณาอ่านมาตรา ๔๘ ที่ได้แก้ไขครั้งสุดท้ายที่ท่านสมาชิกพึงครับ ก่อนจะขอมติ

นายอิสสระ สมชัย (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายอิสสระ สมชัย พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดอุบลราชธานี ในฐานะกรรมาธิการ ขอเรียนชี้แจงในถ้อยคำที่ได้มีการแก้ไขในมาตรา ๔๘ ดังต่อไปนี้ มาตรา ๔๘ ผู้จัดรายการแข่งขันมวยหรือหัวหน้าคณะมวย ซึ่งไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เมื่อสักครู่นี้ท่านแก้เป็น

นายอิสสระ สมชัย (กรรมาธิการ) : อันนี้วรรคหนึ่งก่อน ท่านประธานครับ หรือทั้งจำทั้งปรับแล้วนะครับวรรคหนึ่ง ที่นี้วรรคสอง ท่านประธานครับ ผู้จัดรายการแข่งขันมวยหรือหัวหน้าค่ายมวย ซึ่งไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ถ้อยคำตามนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิก กรรมาธิการขอแก้แบบนี้ ท่านสมาชิกคิดใจใหม่ครับ ถ้าไม่คิดใจผมถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติก็จะผ่าน

(ไม่มีสมาชิกคิดใจ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ไม่คิดใจนะครับ ขอผ่านครับ เชิญต่อครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๔๘ มีการแก้ไข มาตรา ๕๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๑ มีการแก้ไข บทเฉพาะกาล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมาธิการสงวนความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านสุรพรตคิดใจมาตราไหนครับ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ผมยกมือตั้งแต่มาตรา ๕๑ ครับ บังเอิญท่านเลขาธิการฯ อ่านเร็วไปนิดหนึ่ง ผมขออนุญาต ท่านประธานครับ ความจริง ได้มีการพูดจាកันก่อนที่จะประชุมวันนี้ว่าฐานความผิดตามมาตรา ๔๔ มาตรา ๔๔ ทวิ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๕ ทวิ นั้นเป็นฐานความผิดซึ่งเกิดจากผู้จ้างวานให้มีการ ล้มมวยที่กระทำต่อตัวนักมวย และผู้จ้างวานให้มีการล้มมวยกระทำต่อผู้ตัดสิน นั่นก็คือผู้จ้างวานที่มีอยู่ ๑ กลุ่ม แต่ ๒ ส่วนของการกระทำผิด อีกส่วนหนึ่ง ก็คือผู้กระทำความผิดที่เป็นตัวนักมวยและไปรับมาเพื่อล้มมวย อีกส่วนหนึ่งก็คือผู้ตัดสิน ที่รับมา แล้วไปกระทำการให้การตัดสินมันไม่เป็นธรรมตามระเบียบหรือกติกา เราได้คุยกันว่าเมื่อฐานความผิดมันมีอยู่ว่า ๒ ฐาน กับ ๓ กลุ่มของผู้กระทำความผิด คนที่มีวุฒิภาวะสูงในการที่จะต้องพิจารณาและดำเนินการการแข่งขันมวยนั้นให้ เป็นไปตามหลักการของกติกาและระเบียบที่ถูกต้องกำหนด ก็คือกรรมการผู้ตัดสิน กรรมการ ผู้ตัดสินทั้งบนเวทีและข้างล่างนั้นเป็นองค์ประกอบของการที่จะต้องกำกับการแข่งขัน นั้นให้บริสุทธิ์และยุติธรรม การที่มาตรา ๕๑ ไปกำหนดโทษของผู้กระทำความผิด ในฐานะผู้ตัดสินให้เข้ากับนักมวย ซึ่งวุฒิภาวะน่าจะมีความรับผิดชอบต่อการชกของมวยอาชีพนั้นน้อยกว่า เพราะเป็นเพียงผู้แข่งขัน ไม่ใช่ผู้กำกับการแข่งขัน เพราะฉะนั้นบทบัญญัติตรงนี้ได้คุยกันว่า บทลงโทษที่มีต่อผู้จ้างวานและผู้ตัดสินนั้น น่าจะมีบทลงโทษที่สูงกว่าตัวนักมวยซึ่งเป็นนักกีฬาเข้าทำการแข่งขันก็ได้ตกลงกันไว้ ส่วนแก้ไขแล้วในการแยกบทระวางโทษท่านเป็นอย่างไรในมาตรา ๕๑ ผมขออนุญาตทางกรรมาธิการได้กรุณาชี้แจงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกรรมาธิการครับ

นายจักรพันธ์ บมจินดา (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม จักรพันธ์ บมจินดา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะกรรมาธิการ ในมาตรา ๕๑
คณะกรรมการขอแก้ไขเป็นดังนี้ครับ มาตรา ๕๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๔
มาตรา ๔๔ ทวิ มาตรา ๔๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกิน
หนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ กรรมาธิการเพิ่มมาตรา ๕๑ ทวิ เป็นดังนี้ครับ
ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๕ ทวิ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกิน
สองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกไม่ขัดข้องนะครับ ถือว่าที่ประชุมอนุมัติ เชิญต่อครับ
ท่านเลขาธิการฯ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : บทเฉพาะกาล ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ ไม่มีการแก้ไข กรรมาธิการสงวนความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : กรรมาธิการสงวนความเห็น ไม่ตัดสินใจ เชิญต่อครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
อัตราค่าธรรมเหียม ไม่มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : จบการพิจารณานะครับ มีข้อสังเกตของคณะกรรมการ
เชิญท่านเลขาธิการฯ อ่านครับ ขออนุญาต เรื่องมวบกี้กลับสนไปหน่อยนะครับ
ขอยกครับ ท่านใดจะมีการแก้ไขถ้อยคำใหม่ครับในวาระ ๒

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไขถ้อยคำ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะครับ เชิญท่านจักรพันธ์ครับ กรรมาธิการเชิญครับ

นายจักรพันธ์ บมจินดา (กรรมาธิการ) : ตามที่ได้มี
การตกลงกันไว้กับท่านสุพรในการประชุมคณะกรรมการก่อนเข้าประชุม
นะครับว่าจะมีการแก้ไขถ้อยคำในนิยามของคำว่า การล้มมวบ นะครับ

ขอแก้ไขเป็นดังนี้ครับ การล้มมวย หมายความว่า การเข้าแข่งขันชกมวย โดยสร้างชกแพ้และให้หมายรวมถึงการเข้าแข่งขันชกมวยโดยได้มีการกำหนด ผลการแข่งขันไว้เป็นการล่วงหน้า หรือมีเจตนาเพื่อให้ผลการแข่งขันชกมวย เป็นไปตามที่กำหนดผลล่วงหน้า

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่มีท่านสมาชิกท่านใดไม่เห็นด้วยนะครับ ถือว่าที่ประชุม อนุมัติให้กรรมการแก้ไขนะครับ เมื่อที่ผมเรียนว่าเรื่องการแก้ไขโดยคำ นอกจากนี้มีอีกไหมครับ ไม่มีนะครับ ถือว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๒

ต่อไปจะถามมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ในวาระที่ ๓ หรือไม่ครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ขอเรียนถามท่านสมาชิกว่าจะเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติ กีฬามวยอาชีพ พ.ศ. . . . ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้วหรือไม่ครับ ถ้าเห็นชอบ กดปุ่มเห็นด้วย ไม่เห็นชอบ กดปุ่มไม่เห็นด้วย ท่านสมาชิกครับ เนื่องจากจะมีการแก้ไขโดยคำนะครับ ท่านรัฐมนตรีพิเศษฐ เชิญครับ

นายพิเศษฐ พันธุ์วิชาติกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม พิเศษฐ พันธุ์วิชาติกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกระบี่ครับ ขอใช้สิทธิแสดงความเห็นในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครับ ผมฟังในมาตรา ๑๖ มาแล้วก็ในบทที่เกี่ยวกับบทลงโทษ ผมเข้าใจดีถึงเจตนาดี ของคณะกรรมการที่ประสงค์จะให้หนักมวยไม่ต้องถูกในสิ่งที่ภาษาชาวบ้านว่า เบี้ยวค่าตัว ตกลงกับเขาอย่างนั้นแล้วเขาจะต้องได้อย่างนั้นจริง ๆ แต่โดยคำ ที่จะเขียนในวรรคสองมีความเป็นห่วงอยู่ เพราะในวรรคสองเราบอกว่า ข้อตกลงดังกล่าวนี้ต้องมีหลักฐานเป็นหนังสือ ถ้าไม่มีหลักฐานเป็นหนังสือ เราไปกำหนดโทษเอาไว้และ ไปคำนึงถึงเฉพาะในบทกำหนดโทษ แต่เราล้มไปว่า กรณีที่กฎหมายเขียนว่าต้องมีหลักฐานเป็นหนังสือ ถ้าไม่มีหลักฐานเป็นหนังสือ ห้ามฟ้องร้องบังคับคดี นั่นก็คือจำเลยถ้าหากว่าถูกผิดนัดหรือเบี้ยวในเรื่องค่าตัว ยิ่งลำบากกว่า เพราะไม่สามารถสืบพยานบุคคลแทนในกรณีที่กฎหมายเขียนว่า

ต้องมีหลักฐานเป็นหนังสือได้ เช่นกรณีกฎหมายเขียนว่าการกู้ยืมเงินเกินกว่าห้าสิบบาทต้องมีหลักฐานเป็นหนังสือ แต่ถ้าเราจะไปฟ้องใครว่าเขาเป็นหนี้เราเกินกว่า ๕๐ บาท แล้วเราไม่มีหลักฐาน ฟ้องไม่ได้หรอกครับ กรณีตรงนี้ก็เป็นที่งวยอยู่ เพื่อแก้ความเป็นห่วงตรงนี้ ผมขออนุญาตคิดว่าอาจจะแก้ได้ประการหนึ่งก็คือในวรรคสอง ข้อความในบรรทัดที่ ๒ ว่าต้องมีหลักฐานเป็นหนังสือลงลายมือชื่อนักมวย อาจจะแก้ด้วยคำว่า มี เป็นคำว่า ทำ คือต้องทำหลักฐานเป็นหนังสือลงลายมือชื่อนักมวย หัวหน้าค่ายมวยและผู้จัดการรายการแข่งขันมวยด้วย -----

นั่นคือบังคับว่าต้องทำเพื่อเสริมหลักฐานอีกส่วนหนึ่ง แต่ถ้าเราใช้คำว่า มี อย่างเดียว ผมวิตกว่าต่อไปในข้อกฎหมายลักษณะ เช่นนี้ ถ้าจำเลยฟ้องร้อง เรียกค่าตัว และก็มีฝ่ายผู้ที่เป็นผู้จำคุกหรือใครก็ตาม ตัดฟ้องเพียงว่าเรื่องนี้ ฟ้องไม่ได้ เพราะไม่มีหลักฐานเป็นหนังสือต้องห้ามตามกฎหมายอยู่ ตรงนี้ จะเป็นปัญหาในข้อกฎหมายอีกเยอะ ขอความกรุณาช่วยโปรดพิจารณาอีกสักนิดหนึ่ง เพื่อกันปัญหาเหล่านี้ และถ้าวิธีการก็คือปรับปรุงถ้อยคำว่า คำว่า ต้องมี ให้เป็น ต้องทำ เพื่อให้สอดคล้องตามเจตนารมณ์ของพวกเราทุกคนที่กำลังร่างกฎหมาย จะขออนุญาตเปลี่ยนคำว่า มี เป็นคำว่า ทำ เท่านั้นละครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : กรรมาธิการเชิญครับ

นายอิสสระ สมชัย (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม อิสสระ สมชัย พรรคประชาธิปัตย์ จากอุบลราชธานี ในฐานะกรรมาธิการ ขอขอบคุณรัฐมนตรีพิเศษฐานะครับที่ท่านได้เสนอแนะ คณะกรรมาธิการเห็นด้วยครับ ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านอรรถสิทธิ์ เชิญครับ

นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ ผมไม่คิดใจในถ้อยคำ เพราะว่าเมื่อสักครู่ผมเข้าใจว่าลงมติไปแล้ว แต่บังเอิญ ผมกดปุ่มผิดนะครับ ผมขอแก้ไขจากที่ผมกดปุ่ม ผมพยายามแก้ตรงนี้ แต่มันแก้ ไม่ได้ครับ เพราะว่าไม่ทราบคอมพิวเตอร์เป็นอย่างไร คือผมเห็นชอบนะครับ ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ บังเอิญผมไปกดปุ่มผิดไม่เห็นด้วย ขอแก้ไขตรงนี้ด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : กรณีที่กรรมาธิการขอแก้ไขถ้อยคำในมาตรา ๑๖ จากคำว่า ต้องมี เป็น ต้องทำ ท่านสมาชิกไม่ขัดข้องนะครับ ถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้มีการแก้ไข ตามนี้นะครับ ขอขอบคุณมากครับ ท่านสมาชิกลงคะแนนเมื่อสักครู่นี้ผมถามในวาระ ๓ ถ้าท่านเห็นชอบ กดปุ่มเห็นด้วย ไม่เห็นชอบ กดปุ่มไม่เห็นด้วย แต่ท่านอรรถสิทธิ์ ยืนยันว่าเห็นด้วยนะครับ ท่านลงคะแนนเรียบร้อยแล้วครับ เจ้าหน้าที่รวมคะแนน ได้ครับ ท่านสมาชิกลงคะแนนเรียบร้อยแล้วครับ ท่านวีระกร เชิญครับ เครื่องเสียแล้วท่าน เห็นชอบ หรือไม่เห็นชอบครับ

นายวีระกร คำประกอบ (กรรมวิธีการ) : ผมเห็นชอบครับ
 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ เจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ

นายกฤษฎาง แก้วโสภาก (กรรมวิธีการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ
 ผมขออนุญาตนิดหนึ่ง คือผมเกรงว่าจะสับสน ขอให้ถามใหม่เถอะครับ เพราะว่า
 ถามใหม่แล้วยกเลิกอันนี้ไปก่อนนะครับ ท่านประธานขออนุญาตจริง ๆ เพราะว่า
 ผมกดไปแล้ว ๒ ครั้ง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ไม่ขัดข้องครับ เจ้าหน้าที่ลบออกครับ เพื่อความแน่นอนนะครับ
 ขอให้ท่านสมาชิกลงคะแนนใหม่นะครับ ถ้าท่านเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติ
 กีฬามวยอาชีพ พ.ศ. กรุณา กดปุ่ม เห็นด้วย ไม่เห็นชอบ กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย
 นะครับ กรุณาใช้สิทธิลงคะแนนใหม่อีกครั้งหนึ่งครับ เชิญครับ ท่านอรรถสิทธิ์
 ใช้สิทธิได้ นะครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกลงคะแนนเรียบร้อยแล้วนะครับ รวมคะแนนได้ครับ
 ผลของการลงคะแนน เห็นด้วย ๑๘๘ ท่าน ไม่เห็นด้วย ไม่มีนะครับ เป็นอันว่า
 ที่ประชุมมีมติเอกฉันท์เห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติกีฬามวยอาชีพ พ.ศ.
 ผมขอขอบคุณคณะกรรมการทุกท่านนะครับ โดยเฉพาะ โปรมิเตอร์นะครับ

ต่อไปเป็นเรื่องของข้อสั่งเกิดครับ เชิญท่านเลขาธิการฯ อ่านข้อสั่งเกิด นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ข้อสั่งเกิดของคณะกรรมการวิสามัญ คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติกีฬามวยอาชีพ พ.ศ. แล้วมีความเห็นว่า ควรตั้งข้อสั่งเกิดเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ดังนี้

โดยที่พระราชบัญญัติกีฬามวยอาชีพ พ.ศ. ได้กำหนดหลักเกณฑ์ต่าง ๆ เพื่อใช้ในการแข่งขันชกมวยอาชีพไว้เป็นการเฉพาะแล้ว ซึ่งรวมทั้งมาตรฐานของ สนามมวย ระเบียบของสนามมวย และความปลอดภัยในการแข่งขันชกมวยด้วย จึงสมควรที่กระทรวงมหาดไทยจะได้แก้ไขกฎกระทรวง ระเบียบ และข้อบังคับที่ออก ตามพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘ เกี่ยวกับการอนุญาตให้มีการพนัน ชกมวยให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ในร่างพระราชบัญญัติกีฬามวยอาชีพ พ.ศ. เพื่อมิให้เกิดการซ้ำซ้อนและยุ่งยากแก่ผู้ขออนุญาตตามกฎหมายทั้งสองฉบับ

๕๒

สพ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

วัดนี้ ๔๐/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านคุณหมอตศพรครับ

นายทศพร เสรีรักษ์ (แพร์) : ท่านประธานที่เคารพ ผม นายแพทย์ทศพร เสรีรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดแพร่ พรรคชาติไทย คงต้องขออนุญาตเพิ่มข้อสังเกต ต้องขอเรียนท่านประธานผ่านไปยังกรมการ เป็นโอกาสสุดท้ายแล้วครับของกรมการที่จะแสดงให้เห็นว่าท่านออกกฎหมายฉบับนี้มาเพื่อความปลอดภัย เพื่อสวัสดิภาพของนักมวยอย่างแท้จริง ไม่ใช่ใช้ออกกฎหมายมาเพื่อจะทำมาหากินบนเลือดเนือบนความเจ็บปวดของนักมวย ผมขอเพิ่มข้อสังเกตเข้าไปว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งความปลอดภัยของนักมวยจะมีการตั้งอนุกรรมการ จะมีการออกกฎระเบียบเพื่อกำหนดมาตรการในเรื่องความปลอดภัยและอุปกรณ์ที่จะป้องกันความปลอดภัยในการชกมวยของนักมวยโดยคำนึงถึงความปลอดภัยอย่างยิ่งของนักมวย ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : คุณหมอจะใส่ตรงไหน ผมว่าให้ลำดับถ้อยคำจากไหนไป และขอความกรุณาอย่างนี้นะครับ

นายทศพร เสรีรักษ์ (แพร์) : ต่อก่อนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เต็มที่คุณหมอครับ ขอประทานอภัยนะครับหมอตศพร ที่ท่านอภิปรายบอกว่าไปหากินบนเลือดเนือบนความเจ็บปวดของนักมวย ผมขอให้ถอนนะครับ มันไม่เหมาะสมครับ

นายทศพร เสรีรักษ์ (แพร์) : หากินจากการใช้แรงงานของนักมวยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ผมว่าไม่ใช่ก็ได้ครับ นักมวยนะครับ บางทีนักมวยก็สมัครใจเองอย่างผมเป็นต้น ขอกรุณาถอนด้วยนะครับ

นายทศพร เสรีรักษ์ (แพร์) : ถอนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ขอบคุณคุณหมอ และคุณหมอจะเติมตรงไหนช่วยกรุณาเสนอแนะเพื่อกรมการเห็นชอบ

นายทศพร เสรีรักษ์ (แพร์) : เต็มเป็นวรรคสองครับ
 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ต่อจากที่ท่านเลขาธิการฯ อ่านแล้วใช่ไหมครับ

นายทศพร เสรีรักษ์ (แพร์) : ใช่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ขออีกครั้งหนึ่งครับ ว่าอย่างไรครับ

นายทศพร เสรีรักษ์ (แพร์) : โดยเฉพาะอย่างยิ่งความปลอดภัย
 ของนักมวย จะจัดให้มีมาตรการในการป้องกัน ในการให้ความปลอดภัยของ
 นักมวย อุปกรณ์ป้องกันความปลอดภัยของนักมวย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านอดีตรครับ

นายอดีตร เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ
 ผม อดีตร เพียงเกษ พรรคความหวังใหม่ จากจังหวัดขอนแก่น ขอสิ่งเกิด
 ของคณะกรรมการวิสามัญ ผมอ่านดูแล้วชอบกลนะครับท่านประธาน
 คล้าย ๆ กับว่ากฎหมายเกี่ยวกับมวยมี ๒ ฉบับ ฉบับหนึ่งคือฉบับที่กีฬามวยอาชีพ
 ที่เราร่างฯ เป็นกฎหมายนี้ อีกฉบับหนึ่งคือฉบับที่ว่าด้วยพระราชบัญญัติ
 การพนัน พ.ศ. ๒๕๓๘ เกี่ยวกับการอนุญาตให้มีการพนันชกมวยของ
 กระทรวงมหาดไทย โดยความเข้าใจของผมนะครับ กฎหมายอื่นขัดหรือแย้ง
 ต่อกฎหมายนี้ต้องใช้กฎหมายนี้เท่านั้นนะครับ ไม่จำเป็นต้องมีข้อสิ่งเกิดอย่างนี้
 ถ้าข้อสิ่งเกิดอย่างนี้ก็แสดงว่ามันมีมาตรฐานต่างกัน ซึ่งความเป็นจริงไม่ใช่ครับ
 ทุกอย่างเกี่ยวกับมวยทั้งหมด กีฬาอาชีพมวยนี้ต้องมาใช้ร่างพระราชบัญญัติกีฬาอาชีพ
 เท่านั้นครับ กระทรวงมหาดไทยต้องไปทันสมัยเองนะครับ จะไปออกกฎระเบียบ
 อะไรไม่ได้ครับ เพราะเขามีกฎหมายฉบับนี้แล้ว กระทรวงมหาดไทยเธอต้อง
 ถอยไปเลย เธอไม่มีสิทธิที่จะไปทำอะไรทั้งสิ้นนะครับ ผมเข้าใจอย่างนั้น
 เต็มนี้กระทรวงมหาดไทยค่อนข้างจะเข้าใจอะไรผิดพลาดนะครับ เต็มนี้เรื่อง อบต.
 เขาก็เดือนหลายครั้งนี่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : กำลังเรื่องมวยครับ

นายอดีตร เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ผมเปรียบเทียบ ท่านประธานครับ
 เพราะฉะนั้นข้อสิ่งเกิดนี้คล้าย ๆ ว่ามี ๒ ฉบับ เลือ ๒ ตัว สิ่ง ๒ ตัวอยู่ในถ้า

สพ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

วคณี ๔๐/๓

เดียวกัน ในการขออนุญาตที่จะไปจัดมวย ถ้ามี ๒ ฉบับอย่างนี้ะครับ ผมไป
ขออนุญาตกับกระทรวงมหาดไทยก็ได้โดยไม่คำนึงถึงกฎหมายฉบับนี้ได้ไหมครับ
ข้อสังเกตผมฟัง ๆ แล้วดูชอบกลเหลือเกินะครับ หรือผมอาจจะผิดหรือท่านถูก
ก็ไม่ทราบ แต่ฟังเท่าที่จับใจความได้เป็นอย่างนี้ครับท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ผมขออนุญาตนะครับเพื่อความเข้าใจ ผมขออนุญาตอ่านเข้า ๆ อีกครั้งหนึ่งให้ท่านสมาชิกฟังนะครับ โดยที่พระราชบัญญัติกีฬามวยอาชีพ พ.ศ. . . . ได้กำหนดหลักเกณฑ์ต่าง ๆ เพื่อใช้ในการแข่งขันชกมวยอาชีพไว้เป็นการเฉพาะแล้ว ซึ่งรวมทั้งมาตรฐานของสนามมวย ระเบียบของสนามมวย และความปลอดภัยในการแข่งขันชกมวยด้วย จึงสมควรที่กระทรวงมหาดไทยจะได้แก้ไขกฎกระทรวง ระเบียบ และข้อบังคับที่ออกตามพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘ เกี่ยวกับอนุญาตให้มีการพนันชกมวยให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ในพระราชบัญญัติกีฬาอาชีพ พ.ศ. . . . เพื่อไม่ให้เกิดการซ้ำซ้อนและยุ่งยากแก่ผู้ขออนุญาตตามกฎหมายทั้งสองฉบับ อันนี้ข้อสั่งเกตนะครับ ท่านกรรมการมีอะไรชี้แจงเพิ่มเติมไหมครับ หรือจะยืนยันตามนี้ หรือจะแก้ไขตามที่ท่านคุณหมอทศพร

นายชุมพล กาญจนะ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ชุมพล กาญจนะ ในฐานะประธานคณะกรรมการ จริง ๆ ข้อสั่งเกตที่คณะกรรมการได้ทำมานี้ก็น่าจะมีความสมบูรณ์แล้วครับท่านประธาน จึงขอยืนยันอย่างนั้นครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ถ้าคุณหมอยังไม่เห็นด้วยก็ขอมติที่ประชุมนะครับ
(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) มีสัตญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : คุณหมอจะประท้วงหรือว่าจะขอมิปรายครับ

นายทศพร เสรีรักษ์ (แพร์) : ผมขออนุญาตแก้ไขถ้อยคำให้กระชับอีกนิดหนึ่งได้ไหมครับ ขออนุญาตชี้แจงสั้น ๆ นิดเดียวครับ ไม่เกิน ๑ นาทีครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ไม่ใช้ประท้วงนะครับ

นายทศพร เสรีรักษ์ (แพร์) : ไม่ใช้ประท้วงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

นายทศพร เสรีรักษ์ (แพร์) : ท่านประธานที่เคารพ คือในแง่ของความปลอดภัยนี้ผมยังมองว่ากฎหมายฉบับนี้ยังให้ความปลอดภัยไม่พอถึงได้ตั้งข้อสังเกตเพิ่มเติมขึ้นมา แล้วข้อสังเกตนี้ขอเปลี่ยนข้อความอีกนิดหนึ่งให้กระชับขึ้นเป็นวรรคสองว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งความปลอดภัยของนักมวยควรจัดให้มีมาตรการและอุปกรณ์เพื่อให้ความปลอดภัยแก่นักมวย ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : คุณหมอบอกครับ เนื่องจากกรรมาธิการชี้แจงบอกว่าความปลอดภัยมีจัดไว้แล้วนะครับ เพราะฉะนั้นเขาไม่เห็นด้วยกับเขา ขอผ่านได้ไหมครับ ถ้ายืนยันผมจะขอมติจากที่ประชุมครับ เพื่อไม่ให้เสียเวลา

นายทศพร เสรีรักษ์ (แพร์) : ผมยืนยันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : อย่างนั้นผมขอมติจากที่ประชุมครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ขอเรียนถามมติที่ประชุมว่าจะเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการหรือไม่ครับ ถ้าท่านเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการ กตปุมเห็นด้วย ถ้าไม่เห็นด้วย กตปุมไม่เห็นด้วยครับ กรุณาใช้สิทธิลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกตปุมลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกลงคะแนนเรียบร้อยแล้วครับ เจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ เห็นด้วยกับคณะกรรมการ ๑๖๕ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๓ ท่าน ไม่ลงคะแนน ๔ ท่าน เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นชอบกับข้อสังเกตของคณะกรรมการครับ จบการพิจารณาครับ ขอขอบคุณคณะกรรมการทุกท่านครับ

ท่านขจิตรมืออะไรครับ เชิญครับ

นายขจิตร์ ชัยนิคม (อุตรธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ

ผม ขจิตร์ ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุตรธานี พรรคความหวังใหม่
ผมขออนุญาตหารือท่านประธานเกี่ยวกับเรื่องระเบียบวาระการประชุมครับ
เท่าที่ผมดูนั้นผมเข้าใจว่าการจัดระเบียบวาระการประชุมนี้อาจจะพิมพ์สลับกัน
หรือคลาดเคลื่อน เพราะว่าดูตามระเบียบวาระการประชุมวันนี้จัดมาถูกต้อง
ตามข้อบังคับ ข้อ ๑๕ มาเรื่อย ๆ ระเบียบวาระที่ ๑ ระเบียบวาระที่ ๒
ระเบียบวาระที่ ๓ พอระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องคณะกรรมการพิจารณา
เสร็จแล้วนี้ ๔.๑ ถูกต้องครับ พิจารณาต่อไปเสร็จแล้วเมื่อตะกี้ที่ ๔.๒
ผมเกรงว่าจะพิมพ์สลับกันหรือเปล่า เพราะว่าเดิมเมื่อวันพุธที่ ๑๐ มีนาคม
ระเบียบวาระนี้มีอยู่ ๒ อัน ก็คือ ๔.๑ เป็นร่างพระราชบัญญัติกึ่งฟิวเวออาชีพ
พ.ศ. ๔.๒ เป็นร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
พอมาราวนี้ ๔.๒ กลายเป็นร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
พ.ศ. ผมรอฟังว่าท่านจะให้แก้ไขก็ไม่ได้ยิน ผมก็ไปตรวจสอบข้อบังคับว่า
มีอะไรที่จัดสลับกันได้บ้างผมก็ไม่ได้รับคำตอบ เพราะว่าตามข้อบังคับข้อ ๑๕
ในกรณีที่ประธานสภาเห็นว่าเรื่องใดมีความเร่งด่วนจะจัดลำดับใดของ
ระเบียบวาระประชุมก็ได้ แต่จะจัดไว้ก่อนเรื่องที่คณะกรรมการพิจารณา
เสร็จแล้วไม่ได้ เพราะฉะนั้นหมายความว่าเรื่องที่คณะกรรมการพิจารณา
เสร็จแล้วก็ต้องเรียงไปตามนั้น นั่นก็คือ ๔.๒ จะต้องเป็นร่างพระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ถึงจะเรียงไป ๔.๓ ๔.๔ -----

ประเด็นที่ผมจะถามท่านประธานก็คือ การจัดลำดับวาระการประชุมนี้พิมพ์
คลาดเคลื่อนหรือเปล่า ถ้ายังยืนยันว่าพิมพ์ถูกต้อง ผมขอคำอธิบายว่าใช้ข้อบังคับ
หรือใช้ระเบียบอย่างไรถึงเอาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม
การฟอกเงิน พ.ศ. ขึ้นมาก่อนร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
พ.ศ. ขออนุญาตทราบเรียนตามท่านประธานก่อนถึงจะมีคำถามต่อไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : คืออย่างนี้ครับ ผมขอเรียนชี้แจงท่านขจิตรนะครับ ต้องขอบคุณ
ที่ได้เสนอขึ้นมา เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาร่วมกันของ
สภาผู้แทนราษฎรกับวุฒิสมาชิก ถ้าเป็นแต่เพียงมาถามมติที่ประชุมว่าจะเห็นชอบ
หรือไม่เห็นชอบ ซึ่งใช้เวลาไม่มากนัก และท่านประธานก็บรรจุ คำเป็นการ
อย่างนี้มาโดยตลอดนะครับ เพราะฉะนั้นก็เรียนตรง ๆ ว่าท่านประธานก็
ดำเนินการมาอย่างนี้แล้วก็ยึดถือปฏิบัติกันมา เชิญท่านขจิตรครับ

นายขจิตร ชัยนิคม (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ผม
ขจิตร ชัยนิคม เป็นความพอดีที่ผมเป็นกรรมการทั้ง ๒ คณะ นั่นคือ
ในร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.
เป็นคณะกรรมการร่วมกัน ผมก็เป็นกรรมการอยู่ด้วย แล้วก็ในร่าง
พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ผมก็เป็นกรรมการวิสามัญ
อยู่ด้วย ถ้าท่านตอบว่าการจัดวาระอย่างนี้เป็นไปโดยประเพณี ถ้าหากเป็น
กรรมการร่วมกันก็จัดไว้ก่อน ผมก็จะรับไว้ ก็ถือว่าเป็นข้อปฏิบัติที่นอกเหนือ
จากรายละเอียดในข้อบังคับที่กำหนดไว้ ก็จะแก้ปัญหาคงสงสัยของผมประการนั้นไป
แต่ที่นี้ถ้าเป็นเหตุผลว่าการจัดขึ้นมาคือหมายความว่าทุกครั้งที่ต้องจัดอย่างนี้
ผมไม่ติดใจ แต่ถ้าเป็นเหตุผลที่ ๒ ว่าเป็นการแก้ไขเล็กน้อยคงจะผ่านไปได้ง่าย
จึงเอาขึ้นมาก่อน ผมด้วยความเคารพว่า ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม
การฟอกเงิน พ.ศ. คณะกรรมการร่วมกัน เท่าที่ฟังความเห็น ถ้ายึดมั่น
ความเห็นของสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ในการอภิปรายร่างพระราชบัญญัตินี้ผ่านไป
เป็นการเพิ่มฐานความผิดเข้าไปอีก เพราะสภาแห่งนี้ให้มีความผิด ๒ ฐาน
คณะกรรมการร่วมกันเพิ่มฐานความผิดไปเป็น ๗ ฐาน ซึ่งเรื่องนี้พูดกันมาก
ในสภาแห่งนี้ว่าเป็นเรื่องสำคัญ เพราะว่าเกี่ยวกับฐานความผิด ผมคิดว่า
เป็นการแก้ไขที่มากแล้ว ต้องใช้เวลามาก ผมกราบเรียนท่านประธานว่า

ถ้าจะกรุณาจัดตามข้อบังคับเป็นร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
น่าจะเป็นการถูกต้องกว่า ขอกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณท่านขจิตกรครับ ผมขออนุญาตอ่านข้อบังคับ ข้อ ๑๕ นะครับ
คือข้อ ๑๕ (๔) เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว แล้วมาบรรจุสอง
ในกรณีประธานเห็นว่าเรื่องใดเป็นเรื่องด่วนจะจัดไว้ในลำดับใดของระเบียบ
วาระการประชุมก็ได้ แต่จะจัดไว้ก่อนเรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว
ไม่ได้ และบรรจุต่อมา ในกรณีที่คณะรัฐมนตรีขอให้จัดเรื่อง ซึ่งคณะรัฐมนตรี
เป็นผู้เสนอ เรื่องใดเป็นเรื่องด่วนไว้ในลำดับใดของระเบียบวาระการประชุม
ก็ให้ประธานสภาพิจารณาและอาจจัดให้ตามที่คณะรัฐมนตรีขอ เพราะฉะนั้นตรงนี้
ผมคิดว่าท่านประธานสภาที่ประชุม ท่านวันมูหะมัดนอร์ มะทา ท่านจัดนี้ก็ดำเนินการ
มาอย่างนี้ และผมขออนุญาตเรียนว่าถ้าเราพิจารณากันแล้วเป็นแต่เพียงว่าเห็นชอบ
หรือไม่เห็นชอบกับที่คณะกรรมการร่วมกันพิจารณา ก็ลงมติ มันก็ไม่ยืดยาวนะครับ
เพราะฉะนั้นผมขอความกรุณาว่า เพื่อไม่ให้เสียเวลา ผมขอดำเนินการต่อเลยนะครับ
ท่านเจริญมีอะไรเชิญครับ

นายเจริญ คันธวงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม เจริญ คันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ กระผมเห็นว่า
ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ก็สำคัญ
และร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ก็สำคัญ แต่ว่า
เนื่องจากว่ามีกฎหมายซึ่งพิจารณาในชั้นวุฒิสภาเสร็จแล้ว เห็นว่าถ้าหากว่า
อยากจะขอเลื่อนตรงนี้ขึ้นมาพิจารณาก่อน จะใช้เวลาสั้น ๆ และจะได้ไปกฎหมาย
ที่สำคัญอีก ๒ ฉบับ ฉะนั้นกระผมจึงขอเสนอให้เลื่อนเรื่องด่วนขึ้นมาพิจารณา
ดังต่อไปนี้ครับ

เรื่องด่วนที่ ๑ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ
สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ.

เรื่องด่วนที่ ๒ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ
ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

เรื่องด่วนที่ ๓ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คดีมโนสำเนา)

เรื่องด่วนที่ ๔ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(การบังคับคดีตามคำพิพากษา)

เรื่องด่วนที่ ๕ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ
ล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

เรื่องด่วนที่ ๖ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ
การประกอบโรคศิลปะ พ.ศ.

เรื่องด่วนที่ ๗ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ
อาคารชุด (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

เรื่องด่วนที่ ๘ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ
บัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ ท่านอรรถสิทธิ์ เชิญครับ

นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม อรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครพนม
พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมเป็นคนหนึ่งที่เคารพ
กตัญญูในการประชุมนี้ ในที่ประชุมนี้มาโดยตลอดนะครับ ไม่ว่าจะเป็นอย่างบังคับ
หรือว่ารัฐธรรมนูญก็ตาม อย่งไรก็ตามครับ เมื่อสักครู่นี้สมาชิกจากจังหวัด
อุดรธานี คือท่านขจิตระนะครับ ได้เสนอในการที่จะให้สภาแห่งนี้ได้พิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ซึ่งกระผมจำได้ว่าในสัปดาห์
ที่ผ่านมาเราก็เคยลุกขึ้นอภิปรายเหตุผลว่าทำไมร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
จึงควรที่จะเข้าสู่การประชุมของสภาแห่งนี้โดยเร็วครับ สัปดาห์ที่แล้ว

กระทบเข้าใจว่าได้มีการรับกันแล้วนะครับว่าหลังจากที่สภาอันทรงเกียรติแห่งนี้
 ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติกึ่งพิฆาตอาชีวะ พ.ศ. จบแล้ว เราก็จะ
 นำร่างพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. เข้าสู่การพิจารณา แต่ว่า
 ในระเบียบวาระการประชุมในสัปดาห์นี้กระผมก็สงสัยเช่นเดียวกับสมาชิก
 ท่านอื่น ๆ นะครับว่า ทำอย่างไรไม่ทราบว่ามีกฎหมายเกี่ยวกับการพอกเงิน
 ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันได้พิจารณาเสร็จแล้วได้เข้ามาแทรกก่อนที่จะถึง
 วาระของการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. ซึ่งเมื่อสักครู่
 ท่านประธานได้กรุณาอธิบาย กระผมก็เข้าใจนะครับ ได้พยายามที่จะเข้าใจว่า
 มันเป็นแนวทางที่สภาแห่งนี้ได้ปฏิบัติกันมาโดยตลอด แต่ก็อย่างที่ท่านสมาชิก
 ผู้ทรงเกียรติจากจังหวัดอุดรธานีได้พูดเมื่อสักครู่ นะครับว่า ประเด็น
 ในกฎหมายพอกเงิน ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการพอกเงิน
 พ.ศ. นั้น มันมีประเด็นที่คณะกรรมการร่วมกันได้แก้ไขเพิ่มเติม
 ที่ค่อนข้างจะเป็นสาระสำคัญ กระผมเกรงว่าถ้า นำเข้ามาก่อนร่างพระราชบัญญัติ
 การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ก็คงจะต้องมีการอภิปรายกันยาวนานนะครับ
 กระผมเชื่อเป็นอย่างนั้น เพราะว่ายกตัวอย่างร่างพระราชบัญญัติกึ่งพิฆาตอาชีวะ
 พ.ศ. เราก็เชื่อว่าคงจะจบในเวลาไม่นานนัก แต่เอาเข้าจริง ๆ
 เพิ่งจบไปเมื่อสักครู่นี้เองนะครับ ซึ่งต้องใช้เวลาในการพิจารณาค่อนข้างมาก
 กระผมอยากจะกราบเรียนยืนยันว่า กระผมฟังท่านรองประธานวิปฝ่ายรัฐบาล
 เมื่อสักครู่ ขอประทานอภัยที่ต้องเอ่ยนาม ท่านเจริญ คันธวงศ์ ซึ่งเป็นผู้อาวุโส
 ในสภาแห่งนี้ ได้เสนอเลื่อนวาระขึ้นมาอีกมากมายนะครับ กระผมยังรับไม่ได้
 นะครับในเรื่องนี้ เพราะว่ากระผมยังเห็นความสำคัญของการที่สภาแห่งนี้
 จะพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ให้เสร็จสิ้นก่อน
 แล้วเราจึงจะเลื่อนร่างพระราชบัญญัติอื่น ๆ ขึ้นมาพิจารณาต่อจากนั้นนะครับ
 ถ้าเป็นอย่างนั้นไม่มีปัญหา ฉะนั้นกระผมขอยืนยันนะครับว่า นำที่สภาแห่งนี้
 จะได้พิจารณากฎหมายที่มีความสำคัญ ซึ่งขณะนี้คนทั่วทั้งประเทศกำลังรอฟัง
 ไม่ว่าจะเป็นครูบาอาจารย์ หรือว่าประชาชนทั่ว ๆ ไปที่สนใจในเรื่อง
 การศึกษาของชาติ เพราะมันเป็นการปฏิรูปการศึกษา เป็นการปฏิวัติเลยก็ว่าได้
 นะครับในเรื่องการศึกษา เขารอฟัง เขามารอ ๒ - ๓ สัปดาห์แล้วนะครับ
 เดินทางเข้ามา สมาคม หรือว่าองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการศึกษานี้ นะครับ กระผมว่า
 ควรที่จะได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ก่อนนะครับ

ด้วยเหตุผลว่าเป็นร่างพระราชบัญญัติที่มีความสำคัญ แล้วก็ทุกคนก็ค่อนข้างที่จะหวังในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ค่อนข้างมากในขณะนี้ครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ผมขอขอบคุณท่านอรรถสิทธิ์ที่เคารพรัฐธรรมนูญ และกติกาคือข้อบังคับการประชุมนะครับ คือผมเรียนว่าความจริงไม่ได้มีข้อตกลงของสภาก่อนเป็นแต่เพียงความคิดของผมเองว่า เมื่อวันพุธที่แล้วถ้ามีการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่พามวยอาชีพ พ.ศ. เสร็จ ผมก็จะถือโอกาสเพราะมันอยู่ติดกันก็จะเอาร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. เข้ามานั้นเป็นความคิดของผม ไม่ใช่ข้อตกลง แต่เมื่อกติกามีการกำหนดว่าตามข้อบังคับเมื่อท่านสมาชิกเสนอญัตติขึ้นมาขอเลื่อนเรื่องด่วนขึ้นมา ผมเรียนว่าเราก็ดูแล้วว่าถ้าหากใช้เวลาก็ไม่มากนัก ถ้าเรามีการร่วมมือในการพิจารณาก็จะเป็นไปโดยรวดเร็ว แล้วก็ต้องถึงเองนะครับ เมื่อญัตติเกิดขึ้น มีผู้รับรองถูกต้อง ตรงนี้ถูกต้อง ก็ถามว่าท่านใดมีข้อเสนอใหม่ที่จะให้เป็นไปตามระเบียบวาระ ถ้าไม่มีก็จะถือว่าที่ประชุมมีมติตามที่ผู้เสนอนะครับ
ท่านขจิตระเชิญครับ

สผ ๓๑/๒๕๕๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

สุทธาทิพย์ ๕๕/๑

นายชจิตร ชัยนิคม (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ผม ชจิตร ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี พรรคความหวังใหม่
ผมมีความเห็นว่าควรจะพิจารณาตามระเบียบวาระ ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ที่ท่านเสนอขึ้นมาเนครับ ขอพิจารณาตามระเบียบวาระ
มีผู้รับรองเนครับ เชิญอภิปรายให้ความเห็นได้ เชิญครับ

นายชจิตร ชัยนิคม (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ ผมจำได้ว่า
ที่ประชุมแห่งนี้ได้อาศัยข้อบังคับ ข้อ ๑๔ ในการเลื่อนระเบียบวาระการประชุม
มาครั้งที่แล้วก็มาก และก็บอกว่าสุดท้ายก็จะถึงร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
ท่านผู้มีเกียรติที่เป็นกรรมาธิการร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาตินั้นมีทั้งหมด
๕๕ ท่าน เป็นบุคคลที่เป็นผู้หลักผู้ใหญ่ในวงการการศึกษาจากภายนอก ๑๕ ท่าน
ได้มารอจนกระทั่งเที่ยงคืนจนถึงตีหนึ่ง ครั้งที่แล้ว ครึ่งนี้ท่านก็มารออีก เพราะฉะนั้น
ถ้าจะยึดถือข้อบังคับ ซึ่งประกาศไว้ ซึ่งเป็นการพิจารณาไตร่ตรองที่ดีแล้วจึง
ออกข้อบังคับมานี้ ก็เห็นว่าน่าจะดำเนินการไปตามระเบียบวาระ นี้ประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ผมไม่อยากจะให้ที่ประชุมแห่งนี้อาศัยข้อยกเว้น

ในข้อบังคับอยู่เรื่อย คำว่า ข้อยกเว้น คือที่กระทำอยู่ขณะนี้ท่านผู้มีเกียรติเสนอ
เลื่อนระเบียบวาระขึ้นมา มันเป็นข้อยกเว้นของข้อบังคับ เพราะข้อ ๑๔ บอกว่า
การประชุมสภา ให้ที่ประชุมพิจารณาเฉพาะเรื่องที่มีอยู่ในระเบียบวาระการประชุม
และต้องดำเนินการพิจารณาตามลำดับระเบียบวาระการประชุมที่จัดไว้ ทั้งนี้
เว้นแต่ที่ประชุมจะลงมติเป็นอย่างอื่น พอมาประชุมกฎหมายวันพุธที่ไร
ที่ประชุมแห่งนี้โดยท่านผู้มีเกียรติก็ต้องขออนุญาตพูดตรงไปตรงมา ซึ่งส่วนมากแล้ว
ก็เป็นฝ่ายรัฐบาล ซึ่งวิปก็พิจารณามาแล้วท่านก็เสนอมาใช้ข้อยกเว้นทั้งนั้น
นั่นหมายความว่าข้อบังคับของสภานี้ควรได้รับการทบทวนหรือเปล่า ผมก็กราบฝาก
ท่านประธานไปด้วย แต่ถ้ายังไม่มีการทบทวน ซึ่งข้อบังคับนี้ก็ทำเมื่อปีที่แล้วนี้เอง
เพราะฉะนั้นถ้าจะดำเนินการตามนี้ ในสาระของกฎหมายก็เป็นประโยชน์ต่อ
คนจำนวนมาก ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติที่ผมลุกขึ้นมาพูดบ่อยนี้
เพราะผมเป็นกรรมาธิการ แล้วได้รับโทรศัพท์ความเห็นจากทั้งประชาชน
ทั้งครูบาอาจารย์ ทั้งคนที่ติดตามเรื่องนี้ เขาต้องการให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

ผ่านสภาไปโดยเร็ว วันนี้ใกล้ที่จะปิดสมัยประชุมแล้ว แม้ว่ารัฐบาลจะมีมติ หรือว่ามีความเห็นว่าจะเลื่อนออกไปก็ตาม แต่ผมอยากจะให้ร่างพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ ซึ่งมีผลกระทบจำนวนมหาศาลต่อชาติบ้านเมือง แล้วเป็น เครื่องมือชนิดเดียว ซึ่งรัฐบาลจะใช้สร้างคุณภาพประชาชนแล้วแก้ปัญหาที่ ผมอยากให้เห็นความสำคัญ วันนี้ทรงล้อมวลชนเขาวิพากษ์วิจารณ์สภา เราไปมากแล้ว เขาว่าสภาหรือผู้แทนราษฎรไม่ได้เห็นความสำคัญของ เรื่องการศึกษา ประเทศชาติจึงอยู่ในลักษณะอย่างนี้ เพราะฉะนั้นการให้ ข้อบังคับหรือข้อยกเว้นบ่อย ๆ ครั้งเหลือเกิน แม้ว่าการบรรจุระเบียบวาระ เรื่องด่วนนี้ก็ตามที่คณะรัฐมนตรีร้องขอก็ใช้กรณีข้อบังคับ ข้อ ๑๕ วรรคสุดท้าย ก็จึงจัดเรื่องด่วนไว้ ก็มีนด่วนมาชั้นที่ ๑ แล้ว เสร็จแล้วพอด่วนมาชั้นที่ ๒ นี้ ก็ให้ข้อยกเว้นของสภาอีก ผมคิดว่าถ้าหากสภาแห่งนี้ดำเนินการโดยความเห็น ของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งก็จะกลายเป็นว่าสมาชิกฝ่ายร่วมรัฐบาลเท่านั้นที่กำหนดอะไร ในที่ประชุมได้ทั้งหมด ซึ่งเป็นเรื่องเสียหายต่อสภานี้ เพราะเมื่อมีอะไรออกไป มติที่เราก็มีมักจะอ้างกันว่าเป็นมติของสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ เพราะฉะนั้นเพื่อ เป็นมาตรฐาน เพื่อแสดงว่าสภานี้สมาชิกส่วนใหญ่ได้เคารพข้อบังคับและยึดถือ มาตรฐานตรงนี้ ผมจึงเห็นว่าควรที่จะดำเนินการตามระเบียบวาระ ขอขอบคุณครับ

สพ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

สุภภา ๔๕/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ผมขออนุญาตนะครับ เพื่อผู้ฟังที่บ้านจะได้เข้าใจ ชื่อบังคับก็สมาชิกพวกเรานี้แหละเป็นคนออก รัฐธรรมนูญพวกเรานี้แหละเป็นคนออก เมื่อชื่อบังคับออกมาเป็นอย่างนี้แล้ว ผมขออนุญาตเรียนอันหนึ่งที่อยากจะขอความกรุณาจากเพื่อนสมาชิกทุกท่าน ผมไม่แบ่งแยกฝ่ายค้านฝ่ายรัฐบาลนะครับ ผมถือทุกท่านเป็นสมาชิกด้วยกัน ตามที่ทางท่านดอกเตอร์เจริญเสนอขึ้นมา ถ้าเราไม่อภิปรายกันมากมันก็เสร็จโดยเร็วก็ต่อกันได้ อะไรก็ตามผมอยากจะใช้หลักประนีประนอมกันเถอะครับ ซึ่งรัฐบาลเองหรือท่านสมาชิกออกกฎหมายออกมามันก็เป็นประโยชน์ ถ้ามันมีการประนีประนอมกันได้ ผมว่ามันจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง และยิ่งถ้าอภิปรายกันมากเดี๋ยวก็ใช้คำพูดกระทบกระทั่งกันไป เดี่ยวก็เกิดอารมณ์ขึ้นแล้วก็มีปัญหาขึ้น เพราะฉะนั้นผมคิดว่าวันนี้บรรยากาศที่ดี ๆ อย่างนี้นะครับ ต้องขอบคุณทุกท่าน ผมขออย่างนี้ได้ไหม เป็นผู้ตติมาแล้ว แต่จะขอว่าพิจารณาดำเนินการต่อ แล้วจะมีข้อต่อรองใหม่ระหว่างวิปรัฐบาลกับฝ่ายค้านตกลงกันได้ไหม ถ้าจบเรื่องตอนที่ ๘ แล้วจะนำเรื่องอะไรขึ้นมาพิจารณาก่อน ซึ่งวันนี้ผมกราบเรียนนะครับว่าท่านประธานสภาที่กำหนดมาให้ผมเป็นคนปิดตอน ๔ ทุ่ม ก็อาจจะ ๖ ทุ่มอีกสิ้นนี้ นะครับ แล้วก็ทางรัฐบาลก็ออกพระราชกฤษฎีกาขอขยายเวลาการประชุมออกไปอีก ถ้าเราใช้เวลาคำพูดให้กระชับ ขอประทานโทษด้วยความเคารพนะครับ อย่างที่ผมพูดมาก บางทีพูดก็ซ้ำแล้วซ้ำอีก คนเดียวพูดหลายครั้ง พอประธานเตือนก็โกรธ ประธานไม่ทำตามก็ไม่พอใจ อันนี้ก็ เป็นเรื่องที่ผมขออนุญาตกราบเรียนต้องกราบขอภัยจริง ๆ นะครับ ผมคิดว่าอย่างนี้ท่านรัฐมนตรีจตุรินทร์มีอะไรครับ เชิญครับ

นายจตุรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
ท่านประธานที่เคารพ ผม จตุรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพังงา พรรคประชาธิปัตย์ ผมขออนุญาตที่จะกราบเรียนต่อท่านประธานผ่านไปยังเพื่อนสมาชิกเพื่อให้เกิดความสบายใจครับว่า ความจริงในประเด็นที่ ๑ การเลื่อนระเบียบวาระนั้นเป็นเรื่องปกติที่เราเคยปฏิบัติกันมาทุกยุคทุกสมัยแล้วขออนุญาตที่จะกราบเรียนให้เพื่อนสมาชิกได้รับความสบายใจว่าการเลื่อนระเบียบวาระนั้นไม่ได้เป็นการยกเว้นชื่อบังคับ แต่ว่าเป็นการปฏิบัติเป็นไปตาม

สผ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทวีป) เป็นพิเศษ

สุภภา ๔๕/๒

ข้อบังคับ ซึ่งข้อบังคับนั้นเปิดโอกาสให้สามารถที่จะดำเนินการได้ ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับความจำเป็น แล้วก็ตามความเหมาะสมในแต่ละสถานการณ์ อย่างไรก็ตามขออนุญาตที่จะกราบเรียนต่อท่านประธานครับว่า การที่ท่านอาจารย์เจริญ คันธวงศ์ ได้ขอความกรุณาจากท่านประธาน ขอให้เลื่อนระเบียบวาระในเรื่องด่วนชิ้นมาขึ้นเป็นไปโดยเหตุผลที่มีความจำเป็น ก็เพราะเหตุว่าเรื่องด่วนทั้งหมดที่ขอเลื่อนขึ้นมา ๘ วาระ คือกฎหมาย ๘ ฉบับนั้น เป็นกฎหมายที่วุฒิสภาพิจารณาเสร็จแล้ว ซึ่งถ้าที่ประชุมนี้ได้ยกมือหรือได้ลงมติให้ความเห็นชอบกฎหมายทั้ง ๘ ฉบับนั้น ก็สามารถผ่านไปมีผลบังคับใช้ได้เลย ซึ่งอันนี้ถือว่าเป็นเรื่องของการเลื่อนระเบียบวาระที่คิดว่าเป็นกฎหมายที่มีความจำเป็น และกฎหมายทั้ง ๘ ฉบับนั้นล้วนแล้วแต่เป็นกฎหมายที่คิดว่าจะ เป็นประโยชน์ทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายที่รัฐธรรมนูญบังคับว่าจะต้องออกภายใน ๒ ปี หรือกฎหมายที่เกี่ยวกับคดีมโนสำเนา การบังคับคดี กฎหมายล้มละลาย ซึ่งก็ถือว่าเป็นกฎหมายที่รัฐบาลจะต้องรับผิดชอบ และถือเป็นกฎหมายที่เป็นนโยบายสำคัญที่จะต้องไปมีผลบังคับใช้เพื่อเป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหาเศรษฐกิจให้กับประชาชนทั่วทั้งประเทศทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นทั้ง ๘ ฉบับนี้คิดว่าถ้าเพื่อนสมาชิกให้ความร่วมมือแต่ให้ความเห็นชอบก็จะผ่านไปมีผลบังคับใช้ได้เลย อย่างไรก็ตามการที่ได้มีการเสนอเลื่อนทั้ง ๘ ฉบับนี้ขึ้นมาไม่ได้หมายความว่า รัฐบาลไม่ให้ความสำคัญกับกฎหมายการศึกษาแห่งชาติ ผมขออนุญาตที่จะทำความเข้าใจตรงนี้สั้น ๆ นิดเดียว เพราะเหตุว่าได้มีความไม่เข้าใจเกิดขึ้นมาตลอดระยะเวลา ๑ สัปดาห์ที่ผ่านมา ผมกราบเรียนว่ารัฐบาลนี้ให้ความสำคัญกับร่าง พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติเป็นพิเศษ และเกือบจะพูดได้ว่าเป็นพิเศษกว่ากฎหมายหลายฉบับในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาทำไมผมกล้ากราบเรียนอย่างนั้นครับ ร่าง พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาตินั้นเป็นกฎหมายที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญว่าจะต้องดำเนินการให้เสร็จ แต่กำหนดไว้ว่าให้เสร็จภายใน ๕ ปี แต่ว่ารัฐบาลนี้สามารถยกร่าง พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาตินั้นให้เสร็จสิ้นภายในระยะเวลาแค่เพียงปีเดียว และในช่วงระยะเวลาปีกับไม่กี่เดือนที่ดำเนินการตามขั้นตอนกระบวนการนั้น เมื่อเข้าสู่ที่ประชุมของคณะรัฐมนตรีนั้น ผมกราบเรียนว่าคณะรัฐมนตรีและวิปรัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับร่าง พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาตินี้เป็นพิเศษโดยดำเนินการลดขั้นตอนกระบวนการปกติที่ได้ดำเนินการ -----

นั่นก็คือปกติเวลากฎหมายผ่านคณะรัฐมนตรีแล้วก็ต้องส่งไปยังคณะกรรมการ
 ประสานงานพรรคร่วมรัฐบาลอีก ๑ สัปดาห์เพื่อใช้ในการพิจารณา บางฉบับ
 วิปรัฐบาลอาจจะต้องใช้เวลาดัง ๒ - ๓ สัปดาห์ และเมื่อวิปมีมติเห็นชอบ
 จึงต้องเสนอกลับไปยังคณะรัฐมนตรีอีกว่าวิปรัฐบาลให้ความเห็นชอบ จากนั้น
 จึงจะมีการส่งสภาผู้แทนราษฎรเพื่อบรรจุระเบียบวาระ และเมื่อบรรจุ
 ระเบียบวาระแล้ว กว่าจะถึงระเบียบวาระที่จะหยิบยกขึ้นมาพิจารณาบางครั้ง
 ก็ใช้เวลาหลายเดือนทีเดียว แต่สำหรับร่าง พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาตินี้
 ผมกราบเรียนท่านประธานนิดหนึ่งครับเป็นข้อมูล คณะรัฐมนตรีได้พิจารณา
 ร่าง พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. เมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๔๑
 หลังจากที่คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาในวันนั้น ผมกราบเรียนท่านประธานเลยครับ
 วันรุ่งขึ้นเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้ส่งสภาผู้แทนราษฎรเป็นเรื่องด่วนพิเศษ
 เพื่อบรรจุเข้าสู่ระเบียบวาระการประชุมของสภาภายใน ๑ วัน โดยให้สิทธิพิเศษ
 กับร่าง พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ไม่จำเป็นต้องผ่านการ
 พิจารณาของคณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรซึ่งผมเป็นประธาน
 ซึ่งผมให้ความเห็นชอบและไม่จำเป็นต้องรายงานกลับไปยังคณะรัฐมนตรีอีก
 เพราะฉะนั้นทันทีที่ ครม. อนุมัติ วันรุ่งขึ้นท่านประธานก็ได้กรุณาให้บรรจุ
 ระเบียบวาระตามที่รัฐบาลขอเป็นเรื่องด่วน บรรจุระเบียบวาระในวันพุธ
 วันรุ่งขึ้นในทันที และในวันพุธเดียวกันนั้นเองครับ กรรมการประสานงาน
 พรรคร่วมรัฐบาลได้มีมติให้เลื่อนร่าง พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
 ขึ้นมาพิจารณาก่อน ข้ามกฎหมายที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว
 ซึ่งควรจะได้รับการพิจารณาก่อนไปถึง ๑๓ ฉบับ ด้วยเหตุนี้ร่าง พ.ร.บ.
 การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. จึงได้รับการพิจารณาในวาระที่ ๑ ที่รวดเร็ว
 เกินปกติหรือมากกว่าปกติ เหตุผลคืออะไรครับ เหตุผลเพราะว่ารัฐบาลนี้ได้
 ให้ความสำคัญกับกฎหมายการศึกษาแห่งชาติทั้งที่รัฐธรรมนูญกำหนดว่าต้องทำ
 ภายใน ๕ ปีให้เสร็จ แต่รัฐบาลใช้เวลาแค่ ๑ ปีกับไม่กี่เดือนเท่านั้นเอง
 ก็สามารถนำเข้าสู่การพิจารณาของสภา และต้องขอขอบคุณสภาผู้แทนราษฎร
 ซึ่งแน่นอนครับมีพวกเราทุกคนทั้ง ๒ ฝ่ายได้ให้ความร่วมมือในการผ่าน
 วาระที่ ๑ ไปจนกระทั่งคณะกรรมการได้พิจารณาเสร็จแล้ว แต่วันนี้ที่
 ต้องขอความกรุณาต่อเพื่อนสมาชิกก็เพราะเหตุว่า เรายินดีที่จะให้พิจารณา
 ร่าง พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. แต่ขอความกรุณาให้กฎหมาย

๘ ฉบับ ซึ่งวุฒิสภาพิจารณาเสร็จแล้ว และแค่เราลงมติกัน ๘ ครั้งเท่านั้นเองครับว่าเห็นชอบ กฎหมาย ๘ ฉบับนั้นก็จะมีผลบังคับใช้ แล้วถัดจากนั้นก็กลับมาสู่ระเบียบวาระปกติซึ่งท่านประธานได้จัดไว้ ก็จะมีการพิจารณาต่อไปก็คือ เริ่มต้นด้วยร่าง พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันของ ๒ สภา คือสภาผู้แทนราษฎรกับวุฒิสภาพิจารณาเสร็จแล้วครับ ถ้าที่ประชุมให้ความเห็นชอบก็ไปบังคับใช้เป็นกฎหมายได้เลย ถ้าถามว่าฉบับไหนสำคัญว่า ผมเรียงกับท่านประธานว่าสำคัญด้วยกันทั้งสิ้น กฎหมายฟอกเงินก็มีความสำคัญต่อการแก้ปัญหาภาพลักษณ์ของประเทศต่อการแก้ปัญหายาเสพติด ต่อการแก้ปัญหาอาชญากรที่ฟอกเงินโดยวิธีการที่ไม่ถูกต้อง การศึกษาสำคัญหรือไม่ ก็สำคัญเช่นเดียวกัน เพียงแต่ได้มีการจัดระเบียบวาระร่าง พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ไว้ก่อน และเป็นเรื่องที่กรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ถ้าที่ประชุมใช้เวลาสั้น ๆ ยกมือให้หรือลงมติให้ก็ไปมีผลบังคับใช้ได้เลย และจากนั้นก็พิจารณาร่าง พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ซึ่งผมเรียงว่ายินดีให้เพื่อนสมาชิกใช้เวลาเต็มที่ตามที่สภาต้องการอย่างที่เราต้องการ จะใช้เวลาวันนี้และจะเลยไปสัปดาห์หน้าก็สามารถที่จะดำเนินการได้ขอบคุณครับ ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ผมขอเรียนอย่างนี้นะครับ ขอรบกวนหนึ่งผมพูดอาจจะค่อนข้างมาก เดี่ยวก็จะมีคนว่าผมพูดมากอีก คืออย่างนี้นะครับ ขอความกรุณาอย่างนี้ได้ไหมครับว่าทุกพรรคการเมือง ไม่ว่าจะเป็นรัฐบาล ฝ่ายค้าน พรรคประชาธิปัตย์ พรรคความหวังใหม่ พรรคกิจสังคม พรรคชาติไทย พรรคชาติพัฒนา พรรคเอกภาพ พรรคเสรีธรรม คณะรัฐมนตรีทุกคนมีความเห็นอยากให้ร่าง พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติออกไปสู่โดยเร็ว ทุกคนนะครับ ไม่มีใครที่จะไม่เห็นด้วย เป็นความดีความชอบของทุกคน แต่เพื่อให้การพิจารณาเดินไปได้เร็ว ผมคิดว่าขออย่างนี้ได้ไหม ดำเนินการตามที่ดอกเตอร์เจริญขอมมาเสร็จแล้วก็ดำเนินการต่อ ผมขอฟังความคิดเห็นอีกสัก ๑ ท่าน แล้วผมจะขอมติที่ประชุม เชิญท่านสุรพรครับ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สุรพร ดนัยตั้งตระกูล พรรคความหวังใหม่ จากจังหวัดร้อยเอ็ด

ท่านประธานที่เคารพครับ ความจริงตามระเบียบวาระการพิจารณาตรงนี้นั้น
 ผมเห็นใจกรรมวิธีการที่มารอการชี้แจงต่อสภา โดยเฉพาะในเรื่อง
 ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.
 ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ซึ่งสัปดาห์ที่แล้วมีการเลื่อน
 เรื่องอื่นขึ้นมาพิจารณาแทน สัปดาห์ที่แล้วเราได้รับคำบอกเล่าจากฝ่ายรัฐบาลว่า
 ถ้าเลื่อนเสร็จแล้วต่อไปก็จะพิจารณาเรื่องร่างพระราชบัญญัติกึ่งพามวยอาชีพ
 พ.ศ. พิจารณาเรื่องร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
 ซึ่งเราก็รับฟังอย่างนั้น ท่านประธานก็รับฟังอย่างนั้น แล้วยังคาดกันว่า
 ถ้าร่างพระราชบัญญัติกึ่งพามวยอาชีพ พ.ศ. เสร็จนั้นเราก็จะต่อด้วย
 ร่าง พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ท่านประธานครับ สัปดาห์นี้
 ทางรัฐบาลขอเลื่อนอีกแล้ว โดยเลื่อนขึ้นมาตัดหน้าร่าง พ.ร.บ. ป้องกันและ
 ปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. และร่าง พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ
 พ.ศ. เลื่อนขึ้นมาทั้งหมด ๘ เรื่องที่เป็นเรื่องสำคัญ

สผ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

วันทนา ๔๗/๑

ใน ๘ เรื่องนั้นทางรัฐมนตรีก็ได้ชี้แจงว่ามีความสำคัญเร่งด่วน ท่านประธานครับ ความจริงร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. . . . นั้นเป็นกฎหมายที่ต้องอนุรักษ์ตามรัฐธรรมนูญ กรอบเวลาถึงแม้ว่าจะกำหนดไว้ว่าภายใน ๕ ปี แต่คำว่า ภายใน ๕ ปีนั้นจะเร็วจะช้าอย่างไรขึ้นอยู่กับเจตนาของฝ่ายบริหาร ขึ้นอยู่กับเจตนาของฝ่ายสภาผู้แทนราษฎร ในการที่จะเร่งหรือไม่เร่งในการที่จะตราพระราชบัญญัติออกมาภายในกรอบ ๕ ปี เมื่อสักครู่นี้ผมฟังรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีซึ่งอยู่ในฐานะของประธานวิปรัฐบาล ได้ชี้แจงว่า รัฐบาลได้มีความเร่งรีบและเห็นความสำคัญของกฎหมายฉบับนี้ อยู่ ซึ่งผมก็เห็นด้วยว่ารัฐบาลเร่งรีบเหลือเกินในการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ระหว่างเมื่อปลายปีที่ผ่านมา แต่เป็นการเร่งรีบภายใต้สถานการณ์ ๒ สถานการณ์ สถานการณ์ที่ ๑ ก็คือ มีพรรคการเมืองที่เสนอร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. . . . นั้นเข้ามาทุกพรรคการเมืองแล้ว รัฐบาลถูกทวงถามเพราะเป็นร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องและก็ไม่ได้รับการบรรจุเข้าไปสักครั้งหนึ่ง

อีกเรื่องหนึ่งก็คือ สถานการณ์ภายใต้การแสดงความเห็นของ คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และกระทรวงศึกษาธิการที่ไปเร่งระดมความเห็นก่อนที่จะยกร่างกฎหมายฉบับนี้ทั่วประเทศ เพราะฉะนั้นการไประดมความเห็นจากทั่วภูมิภาคนั้นก็เป็นการกระตุ้นให้ประชาชนได้ทราบและเข้าใจในสาระที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ โดย ๒ สถานการณ์นั้นจึงมีความจำเป็นที่รัฐบาลจะต้องเร่งเสนอกฎหมายฉบับนี้มาถามว่าถ้าสถานการณ์ไม่เอื้ออำนวยอย่างนั้นหรือว่าไม่เป็นอย่างนั้น ทางรัฐบาลจะเสนอหรือไม่ ผมเองคงตอบไม่ได้ แต่รัฐบาลได้เสนอภายใต้ภาวะความเร่งด่วนของสถานการณ์ปีบั้น ๒ ประการ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมพูดอย่างนี้ไม่ได้หมายความว่ามาหักล้างอะไรกัน แต่อธิบายจากข้อเท็จจริง ผมมีความเห็นในการที่จะเสนอเลื่อนของรัฐบาลอย่างนี้ครับว่า ความจริงร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ถ้าเร่งผ่านกระบวนการนี้ไปแล้วก็จะไปอยู่ในขั้นตอนของวุฒิสภาซึ่งน่าจะเร็ว เพราะผ่านการทำประชาพิจารณ์ ผ่านการแสดงความเห็นมาก่อนหน้านี้ก่อนที่จะมาเป็นกฎหมาย ผมเสนอแบบประนีประนอมได้ไหมครับ เพราะผมเห็นท่านประธานเองก็อยากให้การประชุมนี้เป็นอย่างประนีประนอมและเป็นประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน รัฐบาลได้เสนอเลื่อนขึ้นมา ๘ เรื่องหรือ ๙ เรื่อง ผมขอเป็น ๔ เรื่องก่อน แล้วก็มาเป็นร่าง พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. . . .

สผ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

วันทนา ๔๗/๒

แล้วกลับไปอีกเรื่องหลัง ถ้าอย่างนี้พอไหวครับ เพราะผมดูเนื้อหารายละเอียดแล้ว แม้แต่เรื่องที่วุฒิสภาแก้ไขแล้วก็มีบางเรื่องที่เราอาจจะจำเป็นต้องมีการอภิปราย แต่การอภิปรายจะสั้นหรือยาวนานความจริงอยู่ที่สาระของเรื่องที่กำลังพิจารณากันอยู่ แต่อย่างไรก็ตามภาพรวมในขณะนี้ผมขอเป็นว่า ๔ เรื่องแรกที่ขอยกขึ้นมา นั้น ให้พิจารณาไปก่อน แล้วหลังจากนั้นก็พิจารณาร่าง พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. หลังจากเสร็จแล้วตรงนี้ก็กลับไปพิจารณาต่อในเรื่องด่วนที่เสนอ ผมเห็นผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านใน ๔๐ กว่าท่านที่มานั่งอยู่ในห้องเบรคนี้ ๒ สัปดาห์ มาแล้ว ทั้งงานหลักทั้งงานประจำที่ทำมาโดยตลอดด้วยความเสียสละมา เราไม่อยากให้ท่านเสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์ ถ้าเป็นเช่นนี้ท่านประธานครับ ประโยชน์สูงสุดที่จะได้ก็คือ ทั้งของประชาชน ทั้งของนักเรียน ทั้งของครู และของกระบวนการต่าง ๆ ที่ได้จากเรื่องด่วนที่ทางรัฐบาลได้เสนอขึ้นมา ผมขออย่างนี้ครับ ต่อรองผ่านวิทญูให้ประชาชนได้ฟังครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านดอกเตอร์เจริญครับ

นายเจริญ คันธวงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน ที่เคารพ กระผม เจริญ คันธวงศ์ พรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร ขออนุญาตกราบเรียนนะครับว่าที่จริงกฎหมายที่กระผมได้ขอเสนอกฎหมายขึ้นมา ๘ ฉบับนั้น ถ้าหากว่าท่านกรุณาพิจารณาดูให้ดีแล้ว อย่างที่ท่านรัฐมนตรีจรินทร์ ได้ชี้แจงไปแล้วนั้น ที่จริงแล้วกระผมได้ตรวจสอบดูสาระแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งนะครับ วาระที่ ๑ กฎหมายสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญแทบจะไม่มีอะไรเลย เห็นชอบ ตามที่วุฒิสภาแก้ไขเท่านั้นเอง ๑ ใน ๒ เป็นกฎหมายพ่วงกัน ๓ นั้นไปแก้ไข คำปรารภ จะเห็นได้ชัด ๆ นะครับว่า แล้วถัดไปข้อที่ ๔ ก็คือว่าก็เห็นชอบ ตามที่วุฒิสภาแก้ไขมา ก็เหมือนกันครับ แล้วต่อไปก็เป็นกฎหมายเศรษฐกิจซึ่ง เราพิจารณากันมามาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งระเบียบวาระที่ ๗ ร่างพระราชบัญญัติ อาคารชุด (ฉบับที่ . .) พ.ศ. . . . ก็แทบจะไม่มีอะไรเลย เพียงแต่ยืนยัน เท่านั้นเองครับ กระผมขออนุญาตกราบเรียนว่าในการร่วมมือกับพรรคฝ่ายค้านนั้น กระผมเมื่อเข้านี้มาถึงสภาก็มาหารือกับท่านไพจิตร มากกราบเรียนในฐานะที่เป็น ตัวแทนของวิปฝ่ายค้านว่าจะขออนุญาตเอา ๘ ฉบับนี้ขึ้นมา เสร็จแล้วก็ไปทำตาม ระเบียบวาระ แล้วก็ได้ผ่านท่านไพจิตรไปพบกับท่านประธานวันมูหะมัดนอร์ ก็ได้กราบเรียนให้ท่านทราบว่าคุณความเคารพต่อท่านประธานสภา แล้วก็

๑๑๒

สผ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

วันทนา ๔๗/๓

ท่านฝ่ายค้านว่าจะขอเป็นอย่างนี้จะได้เร็วขึ้น เพราะว่าเราเห็นใจว่ากฎหมายต่าง ๆ นี้มีความสำคัญทั้งด้านการศึกษาและด้านเศรษฐกิจ กระผมก็ขอกราบเรียนว่าทุกอย่างครับเราพยายามที่จะให้ละมุนละไม และได้เกียรติยศด้วยกัน ทั้งฝ่ายค้านฝ่ายรัฐบาล เพื่อเป็นประโยชน์ต่อประชาชน กระผมจึงขอยืนยันตามนี้ครับ

- ๔๘/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านไฟจิตครับ

นายไฟจิต ศรีวรชาน (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม ไฟจิต ศรีวรชาน พรรคความหวังใหม่ จังหวัดนครพนม ผมกราบเรียน
ท่านประธานว่า ได้รับทราบหรือจากท่านรองประธานวิปนะครีบ ทั้งขณะที่
คณะวิปของรัฐบาลได้เลือกการประสูตออกมา ผมเจอกันก็ได้ยื่นหารือกัน
แล้วก็ได้ไปพบกับท่านประธานสภา ซึ่งผมก็ได้กราบเรียนแล้วว่าถ้าหาก
จะต้องเลื่อน ซึ่งถ้าเป็นเลื่อนครั้งแรกไม่น่าจะมีปัญหาอะไรหรอก แต่เนื่องจาก
ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. . . . ได้ถูกเลื่อนขึ้นมา ได้กำหนดไว้
ในสัปดาห์ที่แล้วแล้วนี่ ความตั้งใจของสภาเองก็อยากจะทำให้พิจารณาแล้ว เป็นความเห็น
ของกรรมาธิการทั้งฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาล ที่อยากให้ออกกฎหมายนี้เก็บ เพราะฉะนั้น
ก็ได้กราบเรียนแล้วว่ามันเป็นเรื่องที่จะต้องเห็นเจตนาพร้อมกันนี้ของสภาว่า
เราต้องการให้มีการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติจริง ๆ ที่นี้
ถ้าจะต้องเลื่อนนี้ผมใคร่จะกราบเรียนท่านประธานว่า แต่ที่จริงแล้วการจะพิจารณาสั้น
จะพิจารณาอย่างไร ผมอยากกราบเรียนท่านประธานว่าต้องเคารพต่อสภา การพิจารณา
กฎหมายต้องเป็นไปด้วยความรอบคอบ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ๑ ใน ๘ ฉบับที่จะ
พิจารณากันว่าวุฒิสภาแก้ไขแล้ว จะแก้ไขมากน้อย จะเห็นตามวุฒิสภาหรือไม่
คือร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ . . .) พ.ศ. . . . ซึ่งเป็นประเด็นสำคัญ
ทางทหารเมือง และเป็นกฎหมายที่รัฐบาลเองก็ให้ความสำคัญว่าจะต้องทำให้ได้
เพราะฉะนั้นการแสดงข้อคิดเห็นของสมาชิก โดยเฉพาะอย่างยิ่งพรรคฝ่ายค้านก็ต้อง
ทำกันอย่างเต็มที่ นั่นหมายถึงว่าถ้าหากกฎหมายฉบับนี้เข้ามาพิจารณา ท่านประธาน
ก็จะมาเร่งรัดสมาชิกพวกผมอีกว่าเดาน้อย ๆ ะไว้อีกหลาย ผมขอความกรุณานะครับ
ที่เราเห็นยืนยันตรงนี้ว่า เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติการศึกษาพูดกันมา แล้วก็
เมื่อครั้งก่อนผมก็บอกว่าคุณให้ก่อนมวชได้ใหม่ ทางท่านรองประธานวิปก็บอก
มวชนี้เรามีแผนจะออกมาค่อย ๆ อย่างไรก็ขอให้ออกแล้วค่อยเป็นการศึกษา พอมาถึงแล้ว
ก็เสียบเข้ามาอีก ๘ ฉบับ กว่าจะถึงการศึกษานี้ ผมไม่แน่ใจ เพราะอย่างไร
ก็คงจะสามารถดำเนินการได้ ความจริงประนีประนอมกันควรจะฟังความเห็นของ
ฝ่ายค้านบ้างนะครับ ผมขอเลื่อนว่าเดาอะไรเข้ามา ยกตัวอย่างนะครับ อย่างเรื่อง
พอกเงินเข้ามาคืนก่อน คือ ๘ แล้วก็ต้องแถม ๘ ก่อนจะถึงร่างพระราชบัญญัติ

สผ ๓๑/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

นนทลี ๕๘/๒

การศึกษา บางทีก็มาก เราก็หาหรือตรงไหนที่พอรอได้ก็น่าจะรอ ถ้าท่าน
จะไม่เสียเวลามาก ก็เอาจำเป็นจริงเข้ามาสัก ๑ - ๒ อันแล้วก็ขอ แล้วก็
ที่เหลือก็ไปร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. นอกนั้นก็ตาม
ระเบียบวาระ น่าจะจบ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : อย่างนี้ได้ไหมครับ ผมขออนุญาต ๘ ฉบับนี้ผมคิดว่าใช้เวลาไม่มาก
แล้วก็หลังจาก ๘ ฉบับแล้วขอหารือนะครับ ประธานไม่มีอำนาจที่จะชี้ขาด
ถ้าผมชี้ขาดได้ผมชี้ไปแล้ว หรือทางท่านดอกเตอร์เจริญด้วยว่า ถ้าเสร็จ
๘ ฉบับแล้ว เอาร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ขึ้นมาได้ไหมครับ
ถ้าเป็นอย่างนี้ หลังจากนั้นก็มาเป็นร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
พ.ศ. ได้ไหมครับ ท่านดอกเตอร์เจริญครับ

นายเจริญ คันชวงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ
คือกระผมก็อยากจะให้เป็นไปตามระเบียบวาระนะครับ ก็คือว่า เรื่องกฎหมายฟอกเงินนั้น
ที่จริงแล้วก็เป็นเรื่องซึ่งพิจารณากัน เพียงแต่ว่าก็เป็นเรื่องตามระเบียบวาระ
ที่ปฏิบัติมาโดยปกติแล้ว เป็นอย่างนั้น กระผมก็ไม่อยากจะข้ามไปโดยไม่จำเป็น
พอเสร็จแล้วก็จะไปการศึกษาเลย กระผมได้กราบเรียนอย่างนี้เสียด้วยซ้ำนะครับว่า
วันนี้พยายามให้อาการศึกษาให้ได้ต่อการฟอกเงิน ถ้าวันนี้ไม่เสร็จก็ขอ
ต่อไปวันพรุ่งนี้เอาจนเสร็จ เสร็จแล้วค่อยมากระทู้ แล้วก็ยุติอื่น ๆ เพื่อว่า
ต้องการให้เสร็จโดยเร็วครับ กระผมเห็นใจว่าการศึกษาเป็นเรื่องที่คนสนใจกัน
ทั้งประเทศเลยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เมื่อตกลงกันไม่ได้ผมจะ ขอมติที่ประชุมนะ ครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) มีสัตยาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ขอเรียนถามมติที่ประชุมว่า จะ เห็นด้วยกับที่ท่านดอกเตอร์เจริญ
คันธวงศ์ ได้ขอเลื่อนระเบียบวาระ เรื่องด่วนที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ ที่ ๔ ที่ ๕
ที่ ๖ ที่ ๗ ที่ ๘ ขึ้นพิจารณาก่อนหรือไม่ ถ้าเห็นด้วยกดปุ่มเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย
กดปุ่มไม่เห็นด้วย กรุณาใช้สิทธิลงคะแนนครับ ขอเชิญสมาชิกที่อยู่ข้างนอกห้องประชุม
หรือห้องประชุมกรมการกรรมาเข้ามาใช้สิทธิลงคะแนนนะ ครับ และผมขออนุญาต
กราบเรียนท่านสมาชิกว่า คืบนี้คงไม่ต่ำกว่า ๖ ทุ่มครับ ผมเป็นคนสุดท้ายที่ประธาน
มอบหมายให้พิจารณา และถ้าเป็นไปได้ผมจะพยายาม จะแค่ไหนก็ต้องเอาให้ถึง
ที่สุดนะ ครับ ขออนุญาตเรียนไว้ด้วย

(สมาชิกทำการ เสีบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เมื่อสมาชิกลงคะแนนเรียบร้อยแล้ว เจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ
ผลของการลงคะแนน เห็นด้วย ๑๘๐ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๓๐ ท่าน ไม่ลงคะแนน
๑ ท่าน เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติให้เลื่อนระเบียบวาระ เรื่องด่วนที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓
ที่ ๔ ที่ ๕ ที่ ๖ ที่ ๗ ที่ ๘ ขึ้นพิจารณาก่อนนะ ครับ

ต่อไปเป็นการพิจารณาเรื่องตอนที่ ๑ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ตามมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งวุฒิสมาชิกแก้ไขเพิ่มเติม ถ้าหากว่าสภามีความเห็นชอบตามที่วุฒิสมาชิกแก้ไขแล้วก็ถือว่าสภาให้ความเห็นชอบ ถ้าไม่เห็นชอบก็ตั้งกรรมาธิการร่วม เชิญท่านสมาชิกอภิปรายครับ ท่านอดีตรัฐมนตรีครับ

นายอดิศร เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ ผม อดิศร เพียงเกษ พรรคความหวังใหม่ จากจังหวัดขอนแก่น ท่านประธานครับ การแสดงความคิดเห็นในสภาผู้แทนราษฎร ผมต้องขอประทานกราบเรียนว่าเป็นหน้าที่ของผู้แทนราษฎร ถ้าท่านประธานมาอยู่ข้างล่างท่านคงทำมากกว่าผม จนได้ชื่อว่า โสภณพุกจนสว่างนะ ครับท่านประธาน เสียตายท่านส่งสุขทุกมาตราเสียชีวิตไปก่อน ผมคิดว่าการแสดงความคิดเห็นเป็นเรื่องหน้าที่จริง ๆ จะช้าจะเร็วเป็นเรื่องของกติการัฐธรรมนูญเขากำหนดไว้ อย่างกรณีที่ร่างพระราชบัญญัติสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. วุฒิสภาเขาแก้ไข แก้ไขไม่มากหรอกครับ แต่ว่าเขาใช้ลักษณะว่า เงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการศาลรัฐธรรมนูญนั้น ลักษณะอย่างนี้เพิ่มเงินประจำตำแหน่งมาก็มีปัญหาแล้วว่าจะ เป็นตำแหน่งอะไร ถ้าผมสงสัยอย่างนี้ ก่อนที่จะให้ความเห็นชอบผมจะถามใคร ที่วุฒิสภาเขาเพิ่มมาอย่างนี้ รัฐมนตรีที่ไปประชุมร่วมกับวุฒิสภาได้โต้เถียงกับวุฒิสภาว่าอย่างไร รัฐมนตรีที่รับผิดชอบครับ อย่างมาตรา ๗ เพิ่มว่า และเงินประจำตำแหน่ง เข้ามา มีตำแหน่งอะไรบ้าง ในการประชุมวุฒิสภาครั้งนั้นก็ต้องตอบให้ที่ประชุมได้รับทราบ นอกจากนั้นมาตรา ๑๑ ครับท่านประธาน ในกรณีที่จะให้ เลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ เข้ามาชี้แจงเพื่อประกอบการพิจารณานั้น วุฒิสภาก็แก้ถ้อยคำ ลักษณะอย่างนี้จะมาชี้แจงต่อที่ประชุมใหญ่หรือจะไปชี้แจงต่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณฯ ก็เป็นข้อสงสัยของสภาผู้แทนราษฎรที่จะพูดได้ครับท่านประธาน วันนี้ถึง ๖ ทุ่มผมไม่ว่าครับ แต่การประชุม ๕ นาฬิกาครึ่ง ๑๐ นาฬิกาครึ่งถึงเริ่มต้นได้ เพราะฉะนั้นการประชุม ๖ ทุ่มไม่ใช่คนครับ เป็นเครื่องจักรแล้ว ๖ ทุ่ม ต้องทำงาน ๑๔ ชั่วโมง ไม่มีมนุษย์ตัวไหนหรอกครับ คนไหนหรอกครับ ถ้าจะถึงตี ๓ ก็เอาให้เรียบร้อยเลย ผู้แทนราษฎรที่เป็นฝ่ายค้าน เขาแสดงความคิดเห็นอย่างจริงจัง อยากจะให้กฎหมายละเอียดรอบคอบ ท่านประธานก็ต้องให้โอกาสเขา บังเอิญว่าท่านประธานลงไป ผมก็เลยอาศัยบ่น ท่านคงจะอยู่ในห้องน้ำละครับ เป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นในการที่พรรคฝ่ายค้านพูดกรณียาอย่าได้พูดว่า เราถ่วงกฎหมาย นะครับ เราไปอาสาเขามาเราจะมาออกกฎหมาย ไปยื่นกระทู้ไปยื่นญัตติ ปราศรัยอย่างนั้น อยู่ ๆ ก็ให้ผ่านสภาไป ผ่านสภาไป วันนี้กฎหมายผ่าน ๒๔ ฉบับ เป็นผลงานอย่างนั้นหรือครับ มีกฎหมายฉบับไหนบ้างครับที่วุฒิสภาไม่แก้ไข มีกฎหมายที่ฉบับที่วุฒิสภาเขาไม่แก้ไข ไม่มีครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นความละเอียดรอบคอบที่สภาผู้แทนราษฎรมอบให้จึง เป็นภาระอันศักดิ์สิทธิ์ เพราะฉะนั้นผมต้องการ

สพ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

นัยนา ๔๙/๔

ให้ท่านประธานได้พูดในกรอบของกติกา ของข้อบังคับ แค่นั้นละครับ ขอขอบคุณครับ
ความจริงผมจะไม่พูดกฎหมายนี้ครับ เพราะว่าแก้ไขเล็กน้อย ผมเลยโดยสาร
พูดได้ ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายโสภณ เพชรสว่าง รองประธานสภา คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ รองประธานสภา คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสุรพรครับ

นายสุรพร คณบดีตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธาน ที่เคารพครับ ต่อร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลรัฐธรรมนูญ ผมเองขออนุญาตที่จะ แสดงความเห็นในมาตรา ๑๓ ที่ทางสมาชิกรัฐสภาได้ทำการแก้ไข เจตนา ของการบัญญัติในสาระที่ว่า การเสนองบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมของสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญนั้น เดิมที่เรา กำหนดไว้ว่า เมื่อสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญได้เสนองบประมาณรายจ่าย ผ่านคณะรัฐมนตรีแล้ว ให้สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญนั้นมีสิทธิในการที่จะ เข้าไป ชี้แจงในชั้นการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา โดยสภานั้น ได้กำหนดไว้ว่า ให้สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญมีสิทธิเข้าชี้แจงงบประมาณ รายจ่ายประจำปีหรืองบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมต่อสภาผู้แทนราษฎรและ วุฒิสภา ต่อมาวุฒิสภาซึ่งได้ทำการแก้ไขและส่งกลับมา ท่านประธานที่เคารพครับ ได้แก้ไขไปว่า ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม สภาผู้แทนราษฎรหรือ วุฒิสภา อาจขอให้เลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญเข้าชี้แจงเพื่อประกอบ การพิจารณาก็ได้ สาระสำคัญที่ถูกเปลี่ยนแปลงไปก็คือ เดิมทีนั้นเป็นสิทธิอันชอบธรรม ที่สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญจะเข้าทำการชี้แจง โดยการขอเข้าชี้แจง โดยไป นิ่งรอชี้แจงในกระบวนการพิจารณาในชั้นของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา ก็หมายความว่าในกรณีที่มีการปรับปรุง เปลี่ยนแปลง ตัดทอนงบประมาณซึ่งเป็น งบประมาณการในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีนั้น โดยที่สำนักงาน เลขาธิการศาลรัฐธรรมนูญได้เสนอมายังคณะรัฐมนตรี เกิดสภาผู้แทนราษฎร เพิ่มเติมหรือเกิดว่ามีเงินงบประมาณที่ตัดทอนไปแล้วจากหน่วยราชการต่าง ๆ และมีความจำเป็นในภายหลังที่ทางสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญเห็นว่าน่าจะ ขอ แปรญัติเพิ่มเติมได้เพื่อประโยชน์ในการดำเนินกิจการของศาลรัฐธรรมนูญ เดิมทีนั้นเรากำหนดไว้ให้สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญนั้นมีสิทธิที่จะ เข้าไป หรือ แสดงความเห็น หรือแสดงตน หรืออภิปรายชี้แจงต่อคณะกรรมาธิการได้ทั้งใน

ขันสภาผู้แทนราษฎรและขันวุฒิสภา แต่วันนี้ทางวุฒิสภานั้นได้แก้ไข ตัดทอนสิทธิ
 อื่นควรจะมีการแสดงความคิดเห็นในการชี้แจงต่อขันสภาผู้แทนราษฎรและ
 วุฒิสภาว่า เพียงแค่ให้เป็นความเห็นของฝ่ายสภา ไม่ว่าจะ เป็นสภาของวุฒิสภา
 หรือสภาผู้แทนราษฎรว่าอาจจะให้เข้าชี้แจง ซึ่งหมายความว่าถ้าไม่เห็นว่าจะ
 ควรจะชี้แจงก็ไม่มีสิทธิ แต่เดิมทีนั้นมีสิทธิในการที่จะชี้แจงไม่ว่าจะถูกตัดทอน
 หรือขอเพิ่มเติม แต่ขณะนี้นั้นถูกเปลี่ยนแปลงและแก้ไขไป ผมคิดว่าเรื่องนี้นั้น
 ไม่เป็นธรรมต่อสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญในกรณีที่มีความเห็นหรือมีสิ่งใด ๆ
 ที่จะขอชี้แจงก็ไม่มีสิทธิที่จะแสดงความคิดเห็นและขอเข้าชี้แจงได้ เป็นเพียงการ
 ที่จะให้ความเห็นเพียงฝ่ายของสภาเท่านั้น เห็นว่าอาจจะขอให้เลขาธิการของ
 สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญนั้นมาทำการชี้แจงแก่นั่นเอง ตรงนี้ผมถือว่าเป็นเรื่อง
 ที่น่าจะต้องมีการพิจารณาว่าทำให้สิทธิและโอกาสอันชอบในการที่จะทำให้
 ศาลรัฐธรรมนูญเข้าชี้แจงเรื่องงบประมาณรายจ่ายนั้นเสียไปหรือไม่ เพราะ
 การเสียไปของสิทธิดังกล่าวนี้นั้นหมายถึงกระทบกระเทือนถึงประสิทธิภาพของ
 การทำงานของสำนักงานเลขาธิการศาลรัฐธรรมนูญ หมายถึงประสิทธิภาพ
 ของการทำงานของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ -----

ถ้ากระทบกระเทือนต่อประสิทธิภาพของการทำงานของ ๒ กลไกที่อยู่ใน
โครงสร้างของศาลรัฐธรรมนูญแล้ว เป้าหมายที่สำคัญในการที่จะต้องมุ่งหวัง
ให้เกิดประสิทธิภาพต่อประชาชนโดยรวมในภารกิจและหน้าที่ของศาลรัฐธรรมนูญนั้น
ก็ต้องเปลี่ยนแปลงไป เสียหายไป กระทบกระเทือนไป ผมเชื่อว่าเรื่อง
งบประมาณรายจ่ายนั้น เป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่ศาลรัฐธรรมนูญนั้นต้องได้
และได้ภายใต้ความเห็นชอบร่วมกันทั้งเหตุผลที่ขอไปและเหตุผลในการพิจารณา
ของระดับสภา ผมจึงไม่เห็นด้วยในการที่จะให้สภาเป็นฝ่ายเดียวที่จะมีโอกาส
พิจารณาว่าให้ศาลมีโอกาสเข้ามาชี้แจงหรือไม่ ควรจะเป็นสิทธิของศาลในการ
ที่จะเสนอเข้าไปชี้แจง เพราะปกติในขั้นการพิจารณาของกรรมาธิการในชั้นไหน
ก็ตาม ไม่ว่าจะ เป็นสภาผู้แทนราษฎรหรือว่าวุฒิสภาก็ตาม กรรมาธิการมีอำนาจ
หน้าที่ในการที่จะวินิจฉัยอยู่แล้วว่าจะให้บุคคลใดหรือคณะบุคคลใด หน่วยงานใด เข้า
ทำการชี้แจงเพิ่มเติมหรือไม่ ตรงนี้ไม่จำเป็นต้องมาเขียนไว้ในร่างพระราชบัญญัติ
ก็ได้ แต่ที่เขียนไว้เดิมนั้นคือสิทธิอันชอบธรรมที่ทางสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ
โดยสำนักงานเลขาธิการศาลรัฐธรรมนูญนั้นสามารถใช้สิทธิของตนเองเพื่อ
เสนอความเห็นว่ายากจะเข้ามาชี้แจง ตรงนี้ครับ ท่านประธานครับ
ในลายลักษณ์อักษรตรงนี้อาจจะดูเหมือนไม่สำคัญ แต่สาระสำคัญตรงนี้
แก้ไขในเรื่องที่เกี่ยวกับงบประมาณรายจ่ายที่ศาลรัฐธรรมนูญนั้นเสนอมา
ต่างงบประมาณรายจ่ายถูกตัดทอนหรือเปลี่ยนแปลงไปโดยไม่สอดคล้องกับแผนงาน
เป้าหมายที่ทางศาลรัฐธรรมนูญได้กำหนดไว้โดยไม่มีสิทธิที่จะเข้าไปชี้แจง
เพียงแต่มีโอกาสในการที่จะได้รับการเชิญจากร่างฯ นี้ว่ามีโอกาสที่จะชี้แจง
หรือไม่ แน่นนอน ท่านประธานที่เคารพ เมื่อทรัพยากรเปลี่ยนแปลง แผนงาน
ก็ย่อมเปลี่ยนแปลง เมื่อแผนงานเปลี่ยนแปลงไป เป้าหมายในการที่จะต้อง
กระทำตามแผนงานนั้นต้องสูญเสียไปไม่มากก็น้อย ตรงนี้ละครับคือประสิทธิภาพ
ของการดำเนินงานของสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญว่าจะสามารถที่จะทำให้กลไก
ของศาลนั้นตอบสนองความต้องการของประชาชนและตอบสนองเป้าหมายหลัก
ของรัฐธรรมนูญในการที่จะปฏิรูปแก้ไขการเมืองของไทยในทุกกระบวนการ
ได้มากน้อยแค่ไหน ผมจึงเห็นว่าไม่เห็นด้วยกับที่ทางวุฒิสภาได้ไปตัดสิทธิ
อันชอบธรรมของสำนักงานเลขาธิการศาลรัฐธรรมนูญ ควรจะคงไว้ให้มีสิทธิ

๑๒๒

สพ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ปวีญา ๕๑/๒

ไม่เข้าใจแต่มีเพียงโอกาสที่จะได้รับหรือไม่ได้รับ ขึ้นอยู่กับกรรมวิธีการเพียงกลุ่มเดียว แทนที่จะได้รับโดยสิทธิอันชอบธรรมตามกฎหมายที่บัญญัติไว้แต่ต้น ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ไม่มีสมาชิกอภิปรายถือว่าปิดอภิปรายนะครับ ขอมติเลยนะครับ (ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญสมาชิกข้างนอกด้วยนะครับ ผมขอมติที่ประชุมนะครับ จะเห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาหรือไม่ ลงคะแนนได้เลยครับ (สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ปิดการลงคะแนนครับ มตินะครับ เห็นด้วย ๑๙๑ เสียง ไม่เห็นด้วย ๔ เสียง ถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบนะครับ

๑๒๓

สพ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

สารี ๕๒/๑

ต่อไปเป็นเรื่องด่วนที่ ๒ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม
ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ตามมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เชิญสมาชิกครับ

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ไม่มีผู้อภิปราย ผมถือว่าปิดการอภิปรายนะครับ ขอมติเลยนะครับ
(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ผมขอมติว่าจะเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาหรือไม่
เชิญใช้สิทธิได้เลยครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ปิดการลงคะแนนครับ มติเห็นด้วย ๑๖๗ ไม่เห็นด้วย ๑
ถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบนะครับ

๑๒๕

สพ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

สารี ๕๒/๓

ต่อไปเป็นเรื่องด่วนที่ ๓ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม
ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คดีมโนสำเร้) ตามมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย เชิญสมาชิกครับ

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ไม่มีผู้อภิปราย ถือว่าปิดการอภิปรายขอมติเลยนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ผมขอมติที่ประชุมจะเห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา
หรือไม่ เชิญใช้สิทธิได้เลยครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ปิดการลงคะแนนครับ มติเห็นด้วย ๑๘๐ ครั้ง ไม่เห็นด้วย ไม่มี
ถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบนะครับ

๑๒๓

สพ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

สารี ๕๒/๕

ต่อไปเป็นเรื่องด่วนที่ ๔ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม
ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. (การบังคับคดีตามคำพิพากษา) ตามมาตรา ๑๗๕
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เชิญคุณอดีตรอง

นายอดิศร เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม อดิศร เพียงเกษ ความหวังใหม่ จากจังหวัดขอนแก่น
 ต่อร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง
 (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งเกี่ยวกับการบังคับคดีนั้น ท่านประธานครับ
 ถ้าท่านประธานจำได้ในการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในสภาแห่งนี้
 เราได้พูดกันด้วยเหตุด้วยผลในการที่อยากจะให้มีการอุทธรณ์ ฎีกาคำสั่งตาม
 กฎหมายที่ทางรัฐบาลได้เสนอเข้าสู่สภา ท่านประชุม ทงมี หรือคณะกรรมการ
 วิสามัญท่านอื่น ๆ ได้พยายามแสดงความคิดเห็นว่าการให้คำสั่งศาลชั้นต้น
 เป็นที่สุดนั้นเป็นการขัดต่อกฎหมายรัฐธรรมนูญ ไม่เป็นไปตามกติกา ศาลชั้นต้น
 ศาลอุทธรณ์และศาลฎีกา ซึ่งทางฝ่ายรัฐบาลก็เถียงหรือโต้เถียงด้วยเหตุ
 ด้วยผลว่าไม่ได้ ทางคณะกรรมการก็บอกไม่ได้ จนในที่สุด ท่านประธานครับ
 ข้อเท็จจริงปรากฏแล้ว เมื่อร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปสู่วุฒิสภา ทางวุฒิสภา
 ได้แก้ไขกฎหมายฉบับนี้ อย่างน้อย ๔ มาตรา มาตรา ๕ มาตรา ๖
 มาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ -----

๑๒๘

สพ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

สุทธิกานต์ ๕๓/๑

อาทิเช่น มาตรา ๕ ที่แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๘๕ วรรคสี่ คำสั่งของศาลตามวรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) ให้อุทธรณ์ไปยังศาลอุทธรณ์ได้ และคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอุทธรณ์ให้เป็นที่สุดท้าย ท่านประธานครับ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕ ก็เป็นในลักษณะอย่างนี้ ผมอยากถามทางรัฐบาลว่าไปจนแต่ผมจนมุมอะไรเขาคับ ที่วุฒิสภา ทำไมไม่ยื่นยื่นเอาความคิดเห็นของสภาของเราให้มีศาลเดียว เราขอกันไม่ได้ สภาผู้แทนราษฎร ขอกันคือเป็นเอ็นมีเหตุมีผลว่าระบอบประชาธิปไตย ที่ฟังสุดท้ายก็คือ กระบวนการยุติธรรม กระบวนการยุติธรรมคือศาลชั้นต้น อุทธรณ์ ฎีกา เราขอกัน ณ ตรงนี้ ไม่ให้กัน พอไปถึงวุฒิสภาท่านไปจนอะไร เขาคับ มีหลักกฎหมายอะไรใหม่ ๆ หรือที่วุฒิสภา ถึงอนุญาตให้วุฒิสภาแก้ไขกฎหมายของสภาผู้แทนราษฎรเรา จากคำสั่งศาลชั้นต้นเป็นที่สุดท้าย เป็นคำสั่งของศาลอุทธรณ์เป็นที่สุดท้าย ทำไมไม่ถึงศาลฎีกา ท่านประธานครับ ศาลชั้นต้น อุทธรณ์ ฎีกา เป็นอุทธรณ์ เป็นที่ฟังของพี่น้องประชาชน มีบางคน บอกว่าการที่จะให้สิ้นสุดเร็วที่สุด ลูกหนี้หรือประชาชนผู้ยากจนจะต้อง ถูกบังคับคดีไวที่สุด เร็วที่สุด ผมถึงขออนุญาตถามทางกระทรวงยุติธรรม ตรงไปตรงมา ท่านไปจนแต่ผมจนมุมอะไรครับ กับเหตุผลของวุฒิสภา แล้วท่าน ทำไมไม่ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีเกียรติสักหน่อย ในการที่ขอแปรญัตติ ในการที่มีเกียรติให้เป็นกฎหมายที่ผ่านจากสภาผู้แทนราษฎรของเราไปสู่วุฒิสภา เขาถึงจะมาแก้ไขและเห็นด้วยกับของเราถึงจะมีเกียรติมีศักดิ์ศรีของสภาผู้แทนราษฎร มีหลายอย่างหลายประการ หลาย ๆ ฉบับที่ผมเปิดวิบุุกระบายเสียงรัฐสภา วันศุกร์เมื่อมีกฎหมายของวุฒิสภาเขาพิจารณากัน รัฐบาลค่อนข้างที่จะไปเอาใจนะครับ เอาใจวุฒิสภาล็อบบี้ (Lobby) กัน เหลือเกิน กฎหมายล้มละลาย ต่อไปผมจะได้พูด เพราะฉะนั้นการที่สภาผู้แทนราษฎรต้องการให้ศาลอุทธรณ์ก็ดี ศาลฎีกาก็ดี ทำไมท่านไม่ให้เราผมจึงขออนุญาตถามทางรัฐบาลว่าหลักกฎหมายอะไรที่วุฒิสภาเขายกหรือ งดมาได้กับท่าน ท่านถึงได้จนมุมยอมเขาให้ไปสิ้นสุดที่ศาลอุทธรณ์ครับ จึงขออนุญาตถามเป็นเบื้องต้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญคุณเกษมครับ

นายเกษม รุ่งธนเกียรติ (สุรินทร์) : ขอบคุณท่านประธานครับ
 กระผม เกษม รุ่งธนเกียรติ ความหวังใหม่ จากสุรินทร์ ท่านประธานครับ
 ถ้าท่านประธานนึกได้ นะครับ วันนั้นเราทุกคนลุกขึ้นมาท้วงติงกันตรงนี้
 ผมเป็นคนหนึ่งที่ผมตั้งประเด็นให้เราเห็นว่า ระหว่างสิทธิของประชาชน
 ในการที่จะใช้สิทธิอีกศาลหนึ่ง คือในการอุทธรณ์เพื่อจะให้ยุติเราเห็นด้วย
 ว่าเราไม่อยากจะยุติเพียงศาลเดียว ถึงแม้คดีที่กำหนดออกมาเป็นคดีเล็ก ๆ
 น้อย ๆ เป็นทุนทรัพย์เล็ก ๆ น้อย ๆ เราก็บอกว่ากรรมวิธีการคิดถึง
 ความรวดเร็วในการพิจารณา คิดถึงความรวดเร็วในการที่จะทำให้เกิดที่
 สิ้นสุดลง แต่เราคิดถึงว่าเราอยากให้มีสิทธิของประชาชนได้มีโอกาส
 อุทธรณ์ไปอีกครั้งหนึ่ง เพราะเราไม่อยากจะเห็นการยุติเพียงศาลเดียว
 โดยข้อเท็จจริงและโดยข้อกฎหมาย เพราะสิ่งเหล่านี้จะเป็นการทำลาย
 และตัดสิทธิของประชาชน วันนั้นเราท้วงติงกันอย่างนี้ครับ แล้วในที่สุด
 วุฒิสมาชิกก็แก้ไข ๔ จุดที่วุฒิสมาชิกแก้ไขก็คือเรื่องเดียว คือเรื่องให้
 สามารถอุทธรณ์ไปได้อีกศาลหนึ่ง แล้วก็ให้ยุติอีกศาลหนึ่ง คือในที่สุดวุฒิสภา
 ให้ ๒ ศาล คือศาลชั้นต้น แล้วก็อุทธรณ์ไปที่ศาลอุทธรณ์ คำพิพากษา
 ศาลอุทธรณ์ถือว่าเป็นที่สุดครับ เราท้วงกันวันนั้น เราบอกว่าแม้จะเป็นคดี
 มโนสำเนา แม้จะมีทุนทรัพย์เล็กน้อยก็ให้สิทธิประชาชนเถอะครับ ให้เขาได้
 อุทธรณ์ได้ที่จะให้อีกองค์คณะหนึ่งของศาลให้ศาลอีกชั้นหนึ่งเป็นผู้พิจารณา
 อีกครั้งหนึ่ง เราท้วงกันอย่างนั้น แล้วเราก็ไม่ได้รับการพิจารณา เราแพ้
 แล้วก็ขึ้นไปวุฒิสภา วุฒิสภาแก้ไข-----

สพ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทิวไป) เป็นพิเศษ

วัชรี ๕๔/๑

วันนี้ะครับ ผมอยากจะฝากเพื่อนสมาชิกที่นั่งอยู่ในที่นี้ว่า บางครั้งการพิจารณา
กฎหมาย ท่านจะต้องยอมรับว่าเราจะต้องใช้ดุลพินิจกันจริง ๆ ในการพิจารณา
เพราะวันนี้เปรียบเสมือนเรามาจากการเลือกตั้ง แต่เราออกกฎหมายทำลาย
สิทธิของประชาชน ไม่ใช่ทำลายหรือครับ เพียงตัดสิทธิของประชาชน แต่ใน
ขณะที่วุฒิสมาชิกเขามาจากการแต่งตั้ง เขายังให้สิทธิประชาชนดีกว่า มาตรฐาน
สูงกว่าสภาผู้แทนฯ ตรงนี้เมื่อเปรียบเทียบกัน ไม่ใช่ว่ามาพูดในที่ประชุมแห่งนี้
เราลองคิดว่าถ้ามีบุคคลภายนอกกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหยิบกฎหมาย ๒ ฉบับนี้
แล้วมาเทียบเคียงดู คนที่มาจากการเลือกตั้งกลับมีแนวคิดตัดสิทธิของประชาชน
กับคนที่มาจากการแต่งตั้งกลับให้สิทธิประชาชนมากกว่า อายเขาครับ อายเขา
เราจะพูดไม่ได้เลยครับว่าเราเป็นตัวแทนของประชาชน เพราะฉะนั้นครับ
ฝากพวกเรา วันนี้ต้องมายืนยัน มายืนยันแล้วก็ออกไปตามแนววิชา อีกแล้ว
เห็นไหมครับ นั่นละครับ เมื่อมีกลุ่มคนกลุ่มใดที่อยู่เอกสภาเอามาเปรียบเทียบแล้ว
เราจะอายเขา เราจะอายที่ผมบอกที่เรามาจากการเลือกตั้ง แต่เรากลับมี
แนวคิดที่จะไปตัดสิทธิของประชาชน แต่กับกลุ่มคนหนึ่งวุฒิสมาชิกซึ่งมาจากการแต่งตั้ง
กลับมีแนวคิดที่จะส่งเสริมให้บุคคลมีสิทธิ เสรีภาพมากขึ้น โดยใช้สิทธิศาลอุทธรณ์
ก็ฝากพวกเราครับว่าการพิจารณากฎหมายต่อไป ถ้าเราทำอะไรง่าย ๆ ไป
ในที่สุดมันจะย้อนกลับคืนมา แล้วผลมันก็จะออกมาว่าเราอาจจะต้องอายเขา
ขอบคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : คุณสรชาติ ครับ

ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม (หนองบัวลำภู) : ท่าน
ประธานที่เคารพครับ กระผม สรชาติ สุวรรณพรหม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดหนองบัวลำภู พรรคความหวังใหม่ครับท่านประธาน ท่านประธาน
ที่เคารพครับ สิ่งที่ผมเองต้องขออนุญาตกราบเรียนประธานตรงนี้คือว่า
ด้วยเหตุด้วยผลของสภาแห่งนี้ะครับว่า ที่เราเองพูดคุยกันหลายครั้งหลายครา
กับที่ประชุมแห่งนี้ว่า เราพูดคุยกันตรงนี้ในขณะที่เราพิจารณาในชั้นของ
สภาผู้แทนราษฎร เราอยากจะให้กฎหมายนี้ผ่านไปเร็ว ออกเป็นกฎหมาย
แล้วบังคับใช้ แต่สิ่งที่พวกเราอยากจะให้มันเร็ว นั่นแหละครับ มันกลับกลายเป็น
เป็นสิ่งที่ช้ากลับมาหาพวกเราอีกครั้งหนึ่ง ด้วยความจำเป็นครับท่านประธาน

สพ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

วัชรวิ ๕๔/๒

ครับว่า ถ้าวันการพิจารณาของพวกเราตนเองมีการได้ฟังเหตุฟังผล ฟังเสียงข้างน้อยบ้างว่าในคดีที่สำคัญ ๆ นั้น ควรจะให้สิทธิสำหรับผู้ที่มีการอุทธรณ์ฎีกาขึ้นไป ผมเชื่อได้ว่าถ้าเราเริ่มต้นจากการที่สภาผู้แทนราษฎรมี ๒ หรือ ๓ ศาลขึ้นไป ผมเชื่อแน่ว่าวุฒิสมาชิกคงจะไม่มี การแก้ไขแล้วกลับมาที่นี้อีก กฎหมายนี้ก็ถูกบังคับใช้เป็นกฎหมายไปแล้ว เร็วกว่าการซึ่งเราจะมาพิจารณากันแล้วบอกว่าอยากจะให้กฎหมายนี้ผ่านไปอย่างรวดเร็ว แล้วกลับมาที่เรา ดังนั้นครับ นี่ก็จะเป็นสิ่งที่ผมเองต้องขออนุญาตกราบเรียนว่า เช่นเดียวกับกฎหมายอีกหลายฉบับซึ่งพวกเราในสภาผู้แทนราษฎรพยายามที่จะออกกฎหมาย แล้วบังคับเป็นกฎหมาย แล้วก็เสนอไม่ให้มีการปิดประชุมเพื่อให้มีการชี้แจงข้อมูลหลาย ๆ ข้อมูล ข่าวสารต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ดังนั้นผมถือว่ากฎหมายฉบับนี้นั้น เป็นกฎหมายซึ่งวุฒิสมาชิกได้แก้ไขในสาระสำคัญ เพราะจากการที่เดิมนั้นมีแค่ศาลเดียว แล้วสิ้นสุดคดีเลยกับการที่แก้มาเป็น ๒ ศาล แล้วถึงได้สิ้นสุดคดีนั้น แน่นนอนครับมันเป็นสาระสำคัญที่ผ่านมาวุฒิสมาชิกไม่เคยแก้สาระสำคัญของกฎหมายจากสภาผู้แทนราษฎร แต่ครั้งนี้วุฒิสมาชิกได้ใช้อำนาจซึ่งวุฒิสมาชิกมีอยู่ เพื่อแก้ไขให้มีความชอบธรรมมากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นสิ่งที่รัฐบาลหรือเสียงข้างน้อยของสภาแห่งนี้ได้เคยท้วงติงและคุยกับท่านประธาน และกรรมการเอาไว้มาก่อน จึงเป็นสิ่งที่อยากจะชี้ให้เห็นว่า ท่านประธานที่เคารพครับ ในเมื่อวุฒิสมาชิกได้แก้ไขในสิ่งที่มันเป็นสาระสำคัญ แล้วกลับมาสภาแห่งนี้ก็อีกนั่น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมซึ่งไปชี้แจงกับวุฒิสมาชิกนั้น อยากจะทราบว่าท่านไปชี้แจงอย่างไร ในขณะที่ท่านชี้แจงกับเรา ท่านไม่ยอมรับในสภาผู้แทนราษฎร แต่เหตุใดท่านถึงไปยอมรับในชั้นวุฒิสมาชิกด้วยเหตุผล หรือว่าผู้แทนฯ พูดยุติในสภาแห่งนี้ ท่านไม่มีความเชื่อต่อผู้แทนฯ ด้วยกันเอง ถึงไปยอมรับในชั้นวุฒิสมาชิก จึงเป็นเหตุผลซึ่งอยากจะขอเรียนถามกับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมในวันนี้ครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :
ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ส.ส. จังหวัดอำนาจเจริญ พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ในประเด็นที่ท่านสมาชิกได้กรุณาซักถามนั้น ประการแรกขอทำความเข้าใจ

๑๓๓

สพ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

วัชร ๕๔/๓

ก่อนว่า รัฐธรรมนูญได้กำหนดในเรื่องนี้ไว้ในมาตรา ๑๗๕ (๓) ได้เขียนไว้ชัดเจน ท่านเองก็ทราบดีว่าถ้าแก้ไขเพิ่มเติมให้ส่งร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญตามที่แก้ไขเพิ่มเติมนั้นไปยังสภาผู้แทนราษฎร ถ้าสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติม ก็ให้ดำเนินการต่อไป ก็เป็นภาระหน้าที่ที่เราจะพิจารณาว่าจะเห็นชอบด้วยหรือไม่ประการใด ซึ่งเป็นสิทธิของท่านสมาชิกทั้งหลายในสภาแห่งนี้จะพิจารณา แต่ขณะเดียวกันในส่วนที่ท่านสมาชิกได้เรียนว่า ผมได้ไปขอมจำนวนอะไรในสมาชิกวุฒิสภา หรือในกรรมาธิการนั้น ผมขอทราบเรียนว่าในการพิจารณานั้น ไม่ได้ขอมจำนวนอะไรหรอกครับ แต่ระบอบประชาธิปไตยเมื่อมีเสียงข้างมากเป็นอย่างไร ก็เป็นเสียงข้างมากออกมาเช่นนั้น นั่นคือการพิจารณาของการพิจารณา ชั้นสมาชิกวุฒิสภา และการลงคะแนนดังกล่าวนั้นก็ปรากฏชัดเจนว่าเสียงข้างมากเห็นประการใด

ประการที่ ๒ นั้นสิทธิในการอุทธรณ์ ฎีกานั้นเป็นสิทธิของประชาชน แต่ขณะเดียวกันรัฐธรรมนูญก็เขียนไว้ชัดเจนว่า ให้มีศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ และศาลฎีกา แต่ก็มีส่วนเรื่องที่ถูกกฎหมายก็เขียนไว้ชัดเจนที่จะตัดสิทธิไม่ให้มีการอุทธรณ์หรือให้มีการอุทธรณ์ไปยังศาลฎีกาได้เลย ซึ่งท่านก็ทราบดี เช่นเกี่ยวกับการเรื่องการเลือกตั้งเกี่ยวกับเรื่องกฎหมายแรงงาน เกี่ยวกับเรื่องกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาเหล่านี้เป็นต้นนะครับ อีกประการหนึ่งนั้นผมขอเรียนว่าในส่วนในเรื่องนี้ในชั้นที่มีการพิจารณาโดยรอบคอบและก็พิจารณาโดยรอบคอบอยู่ในส่วนที่มีการแก้ไขของสมาชิกรัฐสภาเป็นส่วนที่มีแก้ไขในเรื่องการกำหนดเกณฑ์ในการยื่นอุทธรณ์สำหรับกรณีชั้นบังคับคดีไม่ใช่ในชั้นการพิจารณาคดีและขณะเดียวกันในทางปฏิบัติกรณีที่ทำให้มีการอุทธรณ์ไปนั้นก็ไม่ว่าจะมีคดีที่จะมีการยื่นไปเท่าไรนัก แทนกระบวนการของการปฏิบัติเห็นว่า เป็นข้อความหรือ เป็นเรื่องที่เป็นไปได้ และสามารถปฏิบัติได้ ทางผมจึงคิดว่าเป็นเรื่องที่เราเห็นชอบได้ในการแก้ไขของสมาชิกรัฐสภา แต่ถึงอย่างไรก็ตามครับในการพิจารณาของสมาชิกรัฐสภาไม่ได้มีการลือขี้ และไม่ได้มีการกำหนดกะเกณฑ์อะไรแต่ประการใด จึงขอเรียนไว้ที่นี่ ท่านกรุณาอย่ามองสมาชิกรัฐสภาในแง่ที่ไม่ดีจะทำให้เกิดความรู้สึกที่ไม่ดีต่อกัน สมาชิกรัฐสภาเป็นผู้ที่มีเกียรติและมีศักดิ์ศรีครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านสุรพรครับ

นายสุรพร คณบดีตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สุรพร คณบดีตั้งตระกูล พรรคความหวังใหม่จากจังหวัดร้อยเอ็ด การแก้ไขของวุฒิสภาจะมีประเด็นที่สำคัญอยู่ ๒ ประเด็น ประเด็นที่ ๑ ก็คือตามมาตรา ๕ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ซึ่งไปแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งในมาตรา ๒๘๕ ซึ่งเราไปเพิ่มเติมไว้โดยสาระตามร่างฯ ของรัฐบาลซึ่งพรรคฝ่ายค้านได้ให้การติติงไว้แล้วว่าเราไม่สามารถที่จะรับได้ ถ้าหากให้ประชาชน โดยเฉพาะประชาชนซึ่งขาดโอกาสทางเศรษฐกิจนั้นไม่มีสิทธิที่จะอุทธรณ์หรือฎีกา เสียงข้างมากวันนั้นผมจำได้โดยเฉพาะฝ่ายรัฐบาลได้มีมติยืนยันตามร่างฯ ของรัฐบาลที่ให้ศาลเดียว โดยไม่มีอุทธรณ์และฎีกา ฝ่ายเราซึ่งเป็นฝ่ายค้านนั้นลงมติโต้แย้งคือไม่เห็นด้วย ในมาตรานี้ ท่านเกษม ท่านสรชาติ และท่านอดิศรได้กรุณาอภิปรายไปแล้วผมจะไม่ให้ไปซ้ำกัน แต่มีมาตราหนึ่งครับ ซึ่งสะท้อนให้เห็นพื้นฐานในความรู้สึกเรื่องมาตรฐานของความเป็นธรรม

๑๓๕

สพ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

สุณิสสา ๕๕/๒

ที่ได้ผ่านสภานี้ไปโดยเสียงส่วนใหญ่ของสภาผู้แทนราษฎรให้ความเห็นชอบและ
ถูกทางวุฒิสภาได้แก้ไข ท่านประธานครับ ในมาตรา ๑๔ ของมาตรานี้ให้ถูก
เพิ่มเติมขึ้นมาเพื่อให้เป็นวรรคสอง ของมาตรา ๓๐๗ แห่งประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความแพ่ง สาระที่เพิ่มเติมเข้าไปครับท่านประธานครับ ก็คือในกรณี
ที่ศาลมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ตั้งผู้จัดการอสังหาริมทรัพย์หรือผู้ประกอบการกิจการ
ตามวรรคหนึ่ง ก็หมายความว่าผู้ถูกฟ้องนั้นขอโอกาสในการที่จะตั้งบุคคลขึ้นมา
กระทำการแทนตน คำสั่งศาลเช่นนี้ให้เป็นที่สุด ก็หมายความว่าศาลสั่งให้
บุคคลที่ถูกฟ้องหรือจำเลยนั้นไม่มีอำนาจหรือไม่มีสิทธิในการที่จะตั้งบุคคลขึ้นมา
ประกอบการแทนหรือว่าเป็นผู้จัดการอสังหาริมทรัพย์ถือว่าเป็นสิ้นสุด แล้วในนั้น
ยังเขียนไปว่า แต่ถ้าคำสั่งศาลอนุญาต หมายความว่าให้เป็นไปตามผู้ที่เป็นจำเลย
ร้องขอตั้งเป็นผู้จัดการอสังหาริมทรัพย์เพื่อพิทักษ์สิทธิของเขา เขาอาจจะ
ไม่มีความเข้าใจ ไปตั้งบุคคลที่มีขีดความสามารถและเข้าใจกฎหมายมากกว่า
เพื่อดำเนินการในการที่จะเข้าไปสู้ในเชิงคดีตามมาตรา ๓๐๗ นั้น-----

สพ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

สตีมา ๕๖/๑

ถ้าศาลสั่งให้อนุญาตก็แปลว่า เจ้าพนักงานที่ร้องนั้นสามารถที่จะยื่นอุทธรณ์ได้ ฝ่ายที่เป็นฝ่ายโจทก์หรือฝ่ายอัยการสามารถยื่นอุทธรณ์ได้ แต่ถ้าผู้ร้องไม่ได้รับความเห็นชอบหรือว่าศาลไม่เห็นด้วยในการที่จะตั้งบุคคลขึ้นมาทำการแทน ถือว่าเป็นที่สุด ท่านประธานครับ ความเป็นธรรมในมาตรานี้ที่ทางสภาผู้แทนราษฎร โดยเสียงข้างมากผ่านไปนั้นเป็นมาตรฐานแห่งความเป็นธรรม ๒ มาตรฐาน มาตรฐานที่ ๑ ก็คือฝ่ายจำเลยนั้นมีโอกาสในการใช้สิทธิในศาลเดียว ถ้าศาลสั่งให้ทำได้หรือไม่ได้ถือว่าสิ้นสุด แต่สิทธิทางด้านการได้รับความเป็นธรรม ของฝ่ายเจ้าพนักงานกลับมี ๒ มาตรฐาน ก็คือมาตรฐานถึงชั้นศาลอุทธรณ์ ถ้ากรณีศาลเห็นด้วยกับฝ่ายจำเลยก็จะกลายเป็นว่า เจ้าพนักงานนั้นสามารถที่จะไปอุทธรณ์ได้ แต่ถ้าศาลไม่เห็นด้วย ฝ่ายจำเลยกลับไม่สามารถอุทธรณ์ได้ ท่านประธานครับ ตรงนี้วุฒิสภาได้จัดตั้งทั้งหมดเลย ได้จัดตั้งเพื่อรักษามาตรฐานของความเป็นธรรม ว่าทั้งฝ่ายโจทก์และจำเลยนั้นควรที่จะมีมาตรฐานแห่งความเป็นธรรม ๒ ชั้น เท่ากัน ก็คือมีสิทธิอุทธรณ์ได้เท่าเทียมกัน ท่านประธานครับ นี่คือสิ่งที่วุฒิสภาได้สะท้อนให้สาธารณะได้เห็น ถ้าหากมีบุคคลหนึ่งบุคคลใดที่เป็นนักกฎหมายที่เป็นนักสังคมสงเคราะห์ เป็นนักมนุษยธรรม เป็นนักสิทธิมนุษยชนจะเห็นสาระสำคัญที่ผ่านสภาไปว่า เราให้มาตรฐานของคนที่ เป็นจำเลยและขาดโอกาสทางเศรษฐกิจ ในด้านความเป็นธรรมในกระบวนการยุติธรรมนั้นเพียง ๓๓ เปอร์เซ็นต์ คือสามารถร้องขอศาลได้ เพื่อจะขออำนาจศาลในการที่จะตั้งบุคคลขึ้นมาจัดการหรือพิทักษ์ในการที่จะต่อสู้ในสิทธิทางศาลของเขา แต่ถ้าเป็นเจ้าหน้าที่แห่งรัฐหรือฝ่ายที่เป็นโจทก์ จะได้ถึงชั้นอุทธรณ์ซึ่งได้ถึง ๖๖ เปอร์เซ็นต์ ของกระบวนการยุติธรรม วุฒิสภาได้ตีตรงนี้ให้ตกไปและแก้ไขใหม่ ว่า ทั้ง ๒ ฝ่ายนั้นมีสิทธิในการทางศาลเท่าเทียมกัน คือชั้นศาลอุทธรณ์ ท่านประธานครับ ในร่างมาตรานี้ฝ่ายเรา เราลงมติไม่เห็นด้วยครับ ฝ่ายเสียงข้างมากเห็นด้วยครับ และนำไปเสนอต่อวุฒิสภาและถูกตีตกกลับมาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญคุณเกษมครับ

นายเกษม รุ่งธนเกียรติ (สุรินทร์) : ขอบคุณครับท่านประธาน กระผม เกษม รุ่งธนเกียรติ พรรคความหวังใหม่จากจังหวัดสุรินทร์ ผมสั้น ๆ นะครับ เพราะว่าได้อินท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมตอบแล้วก็ไม่ค่อยจะสบายใจเท่าที่ควร ผมฟังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมตอบหมายความว่า

๑๓๓)

สพ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

สคิมมา ๕๖/๒

ท่านไปแพ้เสียงข้างมากในวุฒิสภา ท่านก็เลยจำเป็นจะต้องยื่นขึ้นตามของเขา ผมไม่
อยากให้นโยบายอย่างนี้เกิดขึ้น ผมอยากเห็นว่าวันนี้ท่านจะให้พวกเรายื่นขึ้น
เพื่อจะเอากฎหมายบังคับใช้ ผมอยากเห็นท่านยอมรับแนวคิดของวุฒิสภา ว่าแนวคิด
ของวุฒิสภา เป็นแนวคิดที่ถูกต้อง แนวคิดที่จะไม่จำกัดสิทธิของประชาชน แนวคิดที่จะ
เปิดโอกาสให้ประชาชนได้ใช้สิทธิอีกครั้งหนึ่ง ผมอยากเห็นการยอมรับของ
นักประชาธิปไตย ยืนอยู่ในฐานะผู้บริหารประเทศ ท่านต้องยอมรับแนวคิดนี้ครับ
ว่าแนวคิดวันนี้เราต้องคิดให้ประชาชนมีโอกาส ไม่ใช่คิดที่จะขูดโอกาสของประชาชน
เพราะฉะนั้นการที่เราไปพ่ายแพ้เสียงข้างมากในวุฒิสภา นั้นหมายความว่าแนวคิด
วุฒิสภา วันนี้เขาคิดถึงประชาชนมากกว่าพวกเราหรือเปล่า ถ้าท่านยอมรับวันนี้ว่า
แนวคิดวุฒิสภา เป็นแนวคิดที่ถูกต้อง ผมฟังแล้วผมสบายใจ แต่ถ้าท่านยอมรับเพียงแค่ว่า
ท่านแพ้เสียงข้างมากในวุฒิสภา แล้วจะมาให้พวกเรายื่นขึ้นเพื่อให้กฎหมายผ่าน ถึงแม้
ผ่านไปแล้วมีผลตามที่พวกผมเห็นด้วยคือเราได้ใช้สิทธิ ๒ ศาล แต่ผมไม่สบายใจ
ในฐานะที่ผมกำลังมองผู้บริหารประเทศมีแนวคิดที่จะตัดสิทธิประชาชนมากกว่าคนที่
ไม่ได้มาจากการเลือกตั้ง ผมฝากท่านรัฐมนตรีเถอะครับว่า ถ้าท่านจะยอมรับ
กฎหมายนี้จะให้พวกเรายื่นขึ้นก็ขอให้ท่านรับแนวคิดของวุฒิสภา ด้วยว่า วันนี้ประชาชน
จะต้องมีสิทธิมากกว่าการใช้ศาลเพียงศาลเดียว แล้วมันจะเป็นแนวคิดที่ท่านจะใช้
กับกระทรวงยุติธรรมได้ต่อไปเวลาจะแก้ไขกฎหมาย ฝากท่านประธานด้วยครับ
ขอบคุณมากครับท่านประธาน

- ๕๗/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (ประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านรัฐมนตรีพิเชษฐครับ

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารพ ผม พิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกระบี่ พรรคประชาธิปัตย์ กระผมจะขออนุญาตท่านประธานทำความเข้าใจเพื่อป้องกันความสับสนไว้ว่าในสภานี้หรือทางบ้านคำอภิปรายเสมือนหนึ่งว่ารัฐบาลนี้ไม่ให้ความสำคัญกับประชาชนหรือไม่ปกป้องประชาชน ขอกราบเรียนว่าในคดีแพ่งทั่วไปจะมีบุคคลเพียงแค่ ๒ ฝ่าย หรืออาจจะมีฝ่ายที่ ๓ คือจะมีโจทก์หรือจำเลยหรือผู้ร้องขอชดเชยทรัพย์ ไม่ว่าโจทก์หรือจำเลยหรือผู้ร้องขอชดเชยทรัพย์ ล้วนแล้วแต่เป็นประชาชนทั้งนั้นละครับ กรณีที่โจทก์ที่เป็นเจ้าหนี้ก็เป็นประชาชน จำเลยที่เป็นลูกหนี้ก็เป็นประชาชน กรณีกระทำการโดยพนักงานก็เป็นการทำโดยตัวแทนของประชาชนทั้งหลาย ไม่ได้หมายความว่าบุคคลที่เป็นโจทก์จะต้องน้อยกว่าหรือบุคคลที่เป็นจำเลยจะต้องมากกว่า หลายกรณีครับ กรณีฉ้อโกงเจ้าหนี้ เช่น จัดหางานไปทำต่างประเทศ คนเดียวฉ้อโกงคนเป็นร้อย ๆ พัน ๆ คน คนร้อย ๆ พัน ๆ คน เหล่านี้เป็นผู้เสียหายและเป็นโจทก์และเขาก็คือประชาชนเหมือนกัน กรณีแชร์ลูกโซ่เกิดขึ้นบ่อย ๆ ในบ้านเมืองเรา ผู้กระทำคนเดียวครับ จำเลยคนเดียว ซึ่งคือประชาชน กระทำความเสียหายให้แก่ทั้งวงการ ๔,๐๐๐ - ๕,๐๐๐ คน ในวงการแชร์ลูกโซ่นั้นก็คือประชาชนเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นกฎหมายอันนี้เรากำลังพูดถึงว่าเพื่อลูกหนี้หรือเจ้าหนี้หรือผู้ร้องขอชดเชยทรัพย์หรือผู้เกี่ยวข้องที่เป็นประชาชนเช่นเดียวกัน ไม่ใช่ใครเห็นด้วยกับลูกหนี้ ปกป้องลูกหนี้เป็นการปกป้องประชาชน ใครไปปกป้องเจ้าหนี้เป็นการไม่ปกป้องประชาชน ทั้งหมดขอทำความเข้าใจในประเด็นนี้เป็นประเด็นสำคัญก่อนครับ ความจำเป็นตรงนี้อย่างไรครับ ท่านประธานที่เคารพผมจำเป็นจะต้องเล่านิดหนึ่ง ปี ๒๕๑๑ ผมว่าความคดีเรื่องหนึ่ง เริ่มต้นด้วยโจทก์ที่เป็นผู้ถือตัวเงินฟ้องจำเลยที่เป็นผู้ครองตัวเงิน และธนาคารที่เป็นผู้รับรองตัวเงิน ฟ้องเข้าไปทันทีศาลแรกจำเลยสู้ว่าตัวเงินปลอม ศาลในคดีแพ่งรอผลในศาลอาญาในคดีอาญาสู้กันในคดีอาญาไปถึง ๓ ศาล ศาลฎีกาตัดสินว่าตัวเงินปลอมส่งกลับมาพิจารณาในคดีแพ่ง ในชั้นคดีแพ่งจำเลยขอยื่นคำให้การทั้งที่ขาดนัดยื่นคำให้การมาแล้วศาลตัดสินว่าจำเลยไม่สิทธิยื่นคำให้การ แต่จำเลยอุทธรณ์ไปยังศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกาขอยื่นคำให้การ ในที่สุดสู้กันไปถึงศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกาอีกว่า จำเลยมีสิทธิให้การหรือเปล่า ในที่สุดศาลฎีกาตัดสินว่า จำเลยควรจะได้รับการยื่นคำให้การ ก็กลับมาเป็นศาลที่ ๗

๑๓๘

สผ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ศิริลักษณ์ ๕๗/๒

แล้วก็สู้กันถึงอุทธรณ์ถึงฎีกา กว่าจะตัดสินคดีนี้ ๕ ศาล ๑๑ ปี ผู้เสียหายเป็น
ประชาชนหรือเปล่า โจทก์ที่ถูกฉ้อโกงไป ๑๑ ปี ประชาชนเช่นเดียวกัน
X จำเลยผู้ที่ถูกฟ้องก็ประชาชนเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นขณะนี้เราโปรดพูดถึง
โจทก์กับจำเลยและผู้ร้องขັดทรัพย์คือผู้เกี่ยวข้องในคดีเถอะครับ เราอย่าพูด
ถึงว่ามาตรการอะไรเพื่อโจทก์หรือไม่ได้กระทำเพื่อจำเลยแล้วเป็นการทอดทิ้ง
ประชาชนหรือไม่ได้ทำเพื่อประชาชน ทั้งโจทก์ทั้งจำเลยและทุกฝ่ายคือประชาชน
ทั้งนั้นละครับในฐานะที่เราเป็นผู้ออกกฎหมายเราจะออกกฎหมายเพื่อที่จะให้ได้รับ
ความเป็นธรรมของผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายนี้ อย่างไรหรือไม่ต่างหาก ผมขอความ
กรุณาทำความเข้าใจเพียงประเด็นนี้ครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (ประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านอรรถสิทธิ์ครับ

นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม อรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ พรรคความหวังใหม่ จากจังหวัดนครพนมครับ
ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขอกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยัง ขบวนการ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ยิงได้ฟังคำอธิบายของท่านนะครับ ในกรณี
ที่ท่านได้ชี้แจงถึงเรื่องเหตุผลวุฒิสมาชิกว่าทำไมท่านจึงได้ไปยอมตามที่ท่าน
สมาชิกผู้ทรงเกียรติหลาย ๆ ท่านได้ลุกขึ้นถาม ผมยิงเกิดความไม่แน่ใจ
เกิดความสับสนว่ากรณีอย่างนี้จริง ๆ แล้วสภาแห่งนี้ควรที่จะได้ฟังเหตุผล
ของวุฒิสมาชิกให้มากกว่านี้ ผมไม่อยากจะเชื่อเลยครับว่า เราได้อภิปราย
กฎหมายฉบับนี้กันค่อนข้างจะกว้างขวาง โดยสภาแห่งนี้ได้คำนึงถึงสิทธิตาม
รัฐธรรมนูญของคนที่ไม่ได้รับความเป็นธรรม -----

สพ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

พทบาย ๕๘/๑

โดยเฉพาะผู้ที่จะต้องประสบกับปัญหาที่กฎหมายฉบับนี้จะต้องลงไปใช้บังคับกัน
 ก่อนข้างจะกว้างขวาง ผมฟังคำอธิบายของฝ่ายรัฐบาลแล้วนะครับ ก็ยิ่งทำให้
 มองว่าความเห็นของท่านนั้นค่อนข้างจะแคบเหลือเกินนะครับ ท่านไม่ได้
 มองถึงความเป็นธรรม ท่านไม่ได้มองถึงความชอบธรรมของผู้ที่จะได้รับ
 ความทุกข์ทรมานจากกฎหมายที่ออกไปบังคับใช้กับประชาชนแต่ประการใดทั้งสิ้น
 เพียงแต่ท่านบอกว่าเสียงข้างมากของวุฒิสมาชิกเห็นอย่างนั้น ท่านก็ต้อง
 บอมน้อยนั้นโดยอ้างประชาธิปไตย ซึ่งเรื่องนี้ไม่น่าจะเพียงพอครับ
 ถ้าหากว่าท่านอ้างอย่างนั้นผมก็เห็นว่าท่านไม่ได้จําแนกในสิ่งที่ เป็นความต้องการ
 ของประชาชนทั่วทั้งประเทศ ท่านไม่ได้มองถึงความเป็นธรรม ความชอบธรรม
 แต่ประการใด กระผมอยากจะเรียนนะครับว่า ในเรื่องนี้นั้นความเห็นของ
 วุฒิสมาชิกผมเอง เคารพมาโดยตลอด แล้วในตอนท้ายที่ท่านบอกว่าท่านไม่ได้
 มีการลือบปี สมาชิกวุฒิสภาหรือวุฒิสมาชิกเป็นผู้ที่มีเกียรติและมีศักดิ์ศรี
 เรายอมรับครับ ฝ่ายค้านไม่เคยมองวุฒิสมาชิกเช่นนั้นเลย ท่านจะเห็นว่า
 ทางฝ่ายค้านไม่เคยมีข้อขัดแย้งใด ๆ ที่รุนแรงกับวุฒิสมาชิกมาโดยตลอด
 ถ้าหากว่าจะ เป็นความขัดแย้งที่ปรากฏขึ้นมา ก็มักจะ เป็นทางฝ่ายรัฐบาลเสียมากกว่า
 มีการดำเนินการกันหลายครั้งที่จะให้มีการยินยอมกัน มีการเห็นด้วยกับกฎหมาย
 ที่ฝ่ายรัฐบาลเสนอ นี่ก็เป็นสิ่งที่เห็นกันอยู่นะครับ เป็นที่ยอมรับกันอยู่ เพราะฉะนั้น
 ทางฝ่ายค้านอยากจะยืนยันว่าเราเคารพในความเห็นของวุฒิสมาชิก โดยเฉพาะ
 ในการแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ที่จะให้วุฒิสมาชิกไปยั้งศาลอุทธรณ์ได้นั้น เป็นสิ่งที่แสดง
 ให้เห็นถึงวิสัยทัศน์อันกว้างไกลของวุฒิสมาชิกในการที่จะให้ความเป็นธรรม
 กับประชาชน ฉะนั้นตรงนี้ถ้าหากว่าจะให้กระจ่างแจ้งจริง ๆ แล้ว ผมเอง
 ค่อนข้างจะ เห็นด้วยในการที่จะให้มีการมาหารือกันได้พิจารณาร่วมกันนะครับ
 และให้ไปฟังความเห็นของวุฒิสมาชิกให้ชัดเจนยิ่งกว่านี้นะครับ ว่าท่านมีเหตุผลใด
 เพราะว่าการพิจารณาในเรื่องนี้นั้น ถ้าหากว่าจะให้ชัดเจนเกิดขึ้นนั้น
 ผมเชื่อเหลือเกินว่าความเห็นของวุฒิสมาชิกที่จะอธิบายให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 ได้ทราบน่าจะกระจ่างกว่าคำอธิบายของ ทพทฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
 ที่อธิบายต่อสภาแห่งนี้เมื่อสักครู่นะครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่สอง) : เชิญท่านวีระกรครับ

สพ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

เพทหาย ๕๘/๒

นายวีระกร คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านประธานที่เคารพ
 ผม วีระกร คำประกอบ พรรคความหวังใหม่ จังหวัดนครสวรรค์ ชักจะไปตาม
 ท่านรัฐมนตรี โดยเฉพาะรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังนะ ครับ ซึ่งท่านได้
 กรุณาชี้แจงถึงความจำเป็นที่รัฐบาลได้ยึดหลักการว่าในฝ่ายของเจ้าหน้าที่ก็มี
 ความจำเป็นเหมือนกันที่จะต้องคุ้มครองสิทธิของเจ้าหน้าที่ด้วย เพราะฉะนั้นเมื่อผม
 เห็นชอบแล้วผมก็เลยเรียกร้องฝ่ายรัฐบาลทั้งหมดช่วยกันตั้งกรรมาธิการร่วมกัน
 ดีกว่าครับ ตั้งกรรมาธิการร่วมกันของสภาผู้แทนราษฎรกับวุฒิสภามาพิจารณาด้วยกัน
 แล้วก็แก้ไขให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐบาลก็ได้ครับ เพราะว่าฟังดูแล้ว
 ก็ชักจะเห็นด้วยเหมือนกัน ที่พูดนี้ก็จะเอาใจรัฐมนตรีคลังนะ ครับ และคิดว่า
 อย่ารีบให้ผ่านเลยครับ ถ้าอย่างนั้นก็ตั้งกรรมาธิการร่วมกันก็คงจะเหมาะสมกว่า
 ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่สอง) : เชิญคุณสรชาติ

ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม (หนองบัวลำภู) : กราบเรียน
 ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม สรชาติ สุวรรณพรหม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 จังหวัดหนองบัวลำภู พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานครับ ที่กระผมเอง
 ต้องขออนุญาตขึ้นมาอีกครั้งหนึ่งนั้น ด้วยความเคารพท่านประธานครับว่า
 เมื่อสักครูนั่นท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมนั้นค่อนข้างที่จะตีความ
 เจตนารมณ์พวกเราผิดไปนิดหนึ่งครับท่านประธาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านพูด
 เหมือนว่าสมาชิกซึ่งอภิปรายไปตำหนิติติงท่านวุฒิสมาชิก ความเป็นจริงแล้ว
 ไม่ใช่เลยครับ เรากลับมีความรู้สึกว่าวุฒิสมาชิกนั้นกลั่นกรองอย่างมีเหตุมีผล
 ด้วยซ้ำไป แต่สิ่งที่พวกเราตำหนิติติงในตรงนี้นั้นก็คือตำหนิติติงตัวท่านเองว่า
 ในขณะที่มีการพิจารณาในชั้นของสภาผู้แทนราษฎรต่างหาก ซึ่งพวกเราพูด
 ด้วยเหตุด้วยผลเดียวกันที่อยากจะให้มี ๒ ปี หรือ ๓ ปี ในการบังคับคดี
 แต่ท่านไม่ฟัง ท่านก็บอกว่าเพื่อความรวดเร็ว เพื่ออะไรของท่านตลอดเวลา
 และก็เอาเสียงข้างมากผ่านเข้าไป กฎหมายมันช้าอยู่ตรงนี้ -----

ในเมื่อกฎหมายท่านจะให้ผ่านเร็วแต่กลับช้าเมื่อมีการแก้ไขจากท่านวุฒิสมาชิก
 พวกเราเองเมื่อสักครู่ได้ถามท่านตรง ๆ เพื่ออยากให้เห็นท่านตอบด้วยเหตุผลจริง ๆ
 ท่านก็บอกว่าเป็นเรื่องของเสียงข้างมาก เสียงข้างน้อยในสภาสู้ไม่ได้ ผมทราบดีครับ
 ว่าท่านสามารถที่จะพูดอย่างไรก็ได้ในสภาผู้แทนราษฎร เพราะเสียงข้างมาก
 ในสภาผู้แทนราษฎรต้องเอาตามท่านอย่างแน่นอนอีกส่วนหนึ่ง ไม่ได้คิดอะไร
 หรอกครับ ขอให้บอกว่รัฐมนตรีจะเอาอย่างนี้ ทุกท่าน หลาย ๆ ท่านก็จะเอา
 ให้ตามท่าน แต่สิ่งที่มีเหตุมีผลจากสภาแห่งนี้ก็คือเราอยากให้เห็นความยุติธรรม
 เกิดขึ้นทั้งผู้ถูกบังคับคดีที่ได้เกิดขึ้นให้มีโอกาสบ้าง ไม่ถึง ๓ ศาล ๒ ศาลก็ยังมี
 ซึ่งพวกเราพูดคุยในสภาแห่งนี้ นั่นคือสิ่งที่พวกเราพูดเนื้อหาสาระที่พวกเรา
 พูดตรงกัน ไม่ได้อยากให้เห็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมต้องมาปิดเป็อน
 ว่าเพื่อนสมาชิกไปตำหนิติติงที่วุฒิสมาชิก เราตำหนิติติงท่านต่างหากที่ไม่ฟัง
 เสียงข้างน้อยที่มีเหตุมีผล แล้วพยายามจะผ่านให้เร็ว แล้วก็กลับมาที่ซ้ำ
 อีกเช่นเคย ดังนั้นคือสิ่งที่ผมติติงตรงนี้ครับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 ยุติธรรมครับ คือติติงที่พวกเราท่านเอง ไม่ได้ติติงท่านวุฒิสมาชิก แล้วก็
 ท่านวุฒิสมาชิกท่านก็แก้ไขในสิ่งที่พวกเราอยากจะทำให้แก้ไขด้วยซ้ำไปในส่วน
 ซึ่งอำนาจการบังคับคดีซึ่งให้มีอย่างน้อย ๒ ศาลขึ้น นั่นคือสิ่งที่ผมต้อง
 ขออนุญาตกราบเรียนตรงไปตรงมา ขอขอบคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่สอง) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการยุติธรรม) :
 กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น จังหวัดอำนาจเจริญ
 พรรคประชาธิปัตย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม คงไม่เป็นธรรมกับผมอย่างยิง
 ที่มากล่าวหาว่าผมปิดเป็อน ถ้าเป็นไปได้อยากให้ถอนคำพูด คำว่า ปิดเป็อน ครับ
 เพราะที่ผมอภิปรายไปนั้นผมอภิปรายตอบคำถามของท่าน ที่ท่านบอกว่า ผมไปขอมแพ้
 ในสมาชิกวุฒิสภา ผมไปขอมจำนน ซึ่งความจริงไม่ใช่จนแถมหรือขอมจำนน แต่เป็น
 เรื่องการลงคะแนนในเวลาพิจารณา ผมทวนคำพูดตั้งกล่าวนั้น เพราะฉะนั้นคำว่า
 ปิดเป็อน น่าจะทำความเสียหายขึ้นกับผม อยากจะให้เพื่อนสมาชิกได้โปรดกรุณา
 ถอนคำพูดครับ ท่านประธานโปรดวินิจฉัยด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่สอง) : ท่านรัฐมนตรีท่านได้ชี้แจงแล้วนะครับ แล้วก็ผมวินิจฉัยว่าน่าจะ

แค่ตักเตือนก็พอนะครับ ท่านสมาชิกครับ เราใช้เวลาามากแล้วนะครับ ประเด็น
ก็มืออยู่นิดเดียว ก็พูดซ้ำประเด็นกันอยู่ตรงนี้ ผมหาหรือว่าสมควรจะปิดอภิปราย
หรือยังครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ไม่มีท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้มีการ
ปิดอภิปราย ผมขอมติที่ประชุมเลยครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ผมขอมติที่ประชุมจะเห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา
หรือไม่ เชิญใช้สิทธิลงคะแนนได้เลยครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ปิดการลงคะแนนครับ มติเห็นด้วย ๑๕๒ เสียง ไม่เห็นด้วย
๗ เสียง ถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบนะครับ

สผ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

วชิราภรณ์ ๕๙/๓

ต่อไปเป็นเรื่องตอนที่ ๕ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม
ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามมาตรา ๑๗๕
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เชิญท่านอธิบดีครับ

- ๖๐/๑

นายอดิศร เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ
 ผม อดิศร เพียงเกษ พรรคความหวังใหม่ จากจังหวัดขอนแก่น ต่อกรณี
 ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งวุฒิสภาลงมติ
 ให้แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งได้แก้ไข คำปรารภ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖
 มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕
 มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ ทั้งนี้วุฒิสมาชิกได้เพิ่มมาตรา ๓๕ ทวิ ขึ้นมา
 และตัดมาตรา ๓ ออกไป ท่านประธานครับ การพิจารณากฎหมายล้มละลาย
 ของวุฒิสภา เป็นที่สนใจของพี่น้องประชาชน ไม่เฉพาะคนที่ เป็นสมาชิกรัฐสภา
 เท่านั้น พี่น้องประชาชนทั่วประเทศให้ความสนใจว่าวุฒิสภาเขาจะคิดอย่างไร
 ผมเองก็พยายามติดตามเท่าที่ติดตามได้ การพิจารณาของวุฒิสภา มีการพัก
 การประชุมกลางคืนเกี่ยวกับเรื่องนี้ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
 ขอประทานโทษครับ ท่านก็เข้าร่วมอย่างเอาการเอางาน พยายามที่จะยืนยัน
 ความคิดเห็นซึ่งไปจากสภาผู้แทนราษฎรของเรา ท่านประธานครับ มีหลายคน
 บอกว่า การแก้ไขเพิ่มเติมของทางวุฒิสภานั้น เอื้อประโยชน์ให้แก่เจ้าหน้าที่
 สะดวกแก่เจ้าหน้าที่ในการที่จะรวบรวมทรัพย์สินของลูกหนี้ ซึ่งถูกฟ้องเป็นบุคคล
 ล้มละลาย ก็หมายความว่า ๑ ใน ๑๑ ฉบับ ที่เป็นกฎหมายเศรษฐกิจ
 นี้แหละครับซ่อนเงื่อน เป็นเครื่องมือ จะโดยเจตนาหรือไม่ โดยตรง
 โดยอ้อมหรือไม่ของเจ้าหน้าที่ ผมจึงอยากให้รัฐมนตรีได้กรุณาชี้แจงหน่อยว่า
 ที่กล่าวหากันอย่างนั้นจริงหรือเปล่า เขาบอกว่า การที่บุคคลใด เขาเพิ่มนะครับ
 ลูกหนี้ธรรมดาจาก ๕๐๐,๐๐๐ บาท ที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎรไปเป็น ๑ ล้านบาท
 นิติบุคคลจาก ๑ ล้านบาท กลายเป็น ๒ ล้านบาท นั่นคือการทำให้เจ้าหน้าที่
 ซึ่งมีฐานะจะไม่ถูกล้มละลายในราว ๑ ล้าน ๕ แสนบาท ๑ ล้าน ๑ แสนบาท
 มีประโยชน์หรืออย่างไร เขาสงสัยอย่างนั้นครับท่านประธาน ท่านประธานครับ
 การพิจารณาของวุฒิสภาพิจารณาไปถึงมาตรา ๕ อยู่ ๆ ก็ย้อนกลับมาพิจารณา
 มาตรา ๔ ได้ ผมจำภาพในสภาผู้แทนราษฎรครับ เราพิจารณาจะย้อนกลับ
 ไม่ยอมแล้วครับสภาของเรา เป็นเพราะอะไร การพิจารณามาตรฐานของ
 วุฒิสภากับสภาผู้แทนราษฎรผมต้องขออนุญาตครับท่านรัฐมนตรี ท่านต้องชี้แจงว่า
 ท่านไปโต้ ไปเถียง ไปนั่งร่วมพิจารณากฎหมายล้มละลายนั้น มีการพัก
 การประชุม มีการเจรจาความกันได้มาตามนี้ ผลประโยชน์จริง ๆ ตกให้แก่
 ใครกันแน่ ผลประโยชน์ตกให้แก่พี่น้องประชาชนชาวไทย หรือว่าเป็นผลประโยชน์

ของคนอื่นที่ไม่ใช่คนไทย ที่เรียกว่า กฎหมายเศรษฐกิจเพื่อคนต่างชาติ จึงขออนุญาตที่จะเรียนถามครับ ผมเองก็ไม่ค่อยจะสะดวกนักในการอภิปรายกฎหมายลึ้มละลาย แต่ว่าก็มีข้อเป็นห่วงว่า กฎหมายฉบับนี้มีกลุ่มบัณฑิตไทยครับ เขาได้ทำโปสเตอร์ (Poster) ออกมานะครับ วันนี้ผมไม่กล้าเอามา เขาบอกว่า ๑ ในฉบับ ๑๑ ฉบับคือกฎหมายลึ้มละลาย เขามีรูปการ์ตูน (Cartoon) ท่านประธาน การ์ตูนคนแรกใส่หมวกเป็นคลื่นตัน เหมือนคลื่นตันเลยดูอย่างไร คนที่คลื่นตันลากหรือดึงมาคือดูอย่างไรก็เป็นนายกฯ เรา หลังนายกฯ นั่นคือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังครับ โปสเตอร์อย่างนี้ติดไปเกือบทั่วประเทศแล้วครับ ท่านประธาน ผมไม่อยากจะให้มีการรณรงค์อย่างนี้เกิดขึ้น อยากให้ชี้แจงกันเสียว่าการ์ตูนที่กลุ่มบัณฑิตไทยก็ดี หรือกลุ่มใด ๆ ที่เป็นกลุ่มต้องการที่จะพิทักษ์รักษาเอกราชอธิปไตยของชาติบ้านเมืองนี้เขาเขียนถูกหรือไม่ กฎหมายลึ้มละลายนี้ไปเกี่ยวพันไหมกับกฎหมายเศรษฐกิจที่จะทำให้เราไปผูกมัดกับอเมริกา ข้อเสนอ มีมากมายมหาศาลครับ หลังจากทีวุฒิสภาได้ส่งกลับมา เท่า ๆ ที่ดูนี้ค่อนข้างจะด่วนมากนะครับ เร่งด่วนมากกฎหมายลึ้มละลายนี้ จึงขออนุญาตที่จะเรียนถามทางรัฐมนตรีนะครับ อยากรู้ก็อยากให้อตอบตรงไปตรงมา ตามตรงไปตรงมาว่าทางวุฒิสภาเห็นด้วยอย่างไร ไม่เห็นด้วยอย่างไร ก่อนที่เราจะมาพิจารณาว่าควรจะต้องตั้งคณะกรรมการร่วมหรือไม่ การตั้งคณะกรรมการร่วมไม่ได้เสียหายไม่ได้เสียเวลาอะไรมากมายครับ เพราะว่าตามที่ผมอ่านมาตราต่าง ๆ มาวุฒิสภาแก้ไขค่อนข้างจะหลายมาตรา หากได้มีความละเอียดอ่อนอีกนิดหนึ่ง เรา ๑๐ คน เขา ๑๐ คน ไปพิจารณาในสิ่งที่เราต้องการ สิ่งที่ผ่านมาสภาผู้แทนราษฎรไปอาจจะไปชนะในคณะกรรมการร่วมก็ได้ นั่นคือการต่อสู้ นั่นคือความละเอียดในการบัญญัติกฎหมาย -----

ผมพยายามรักษาหน้าสภาผู้แทนราษฎรครับ ในกฎหมายที่ผ่านมาเมื่อครั้งนั้น ผมจะไม่พูดถึง สภาผู้แทนราษฎรป็นขั้นก็ควรตั้งคณะกรรมการร่วมกันขึ้นมา เอาความเห็นเป็นใหญ่ครับ กฎหมายสหกรณ์หรือว่ากฎหมายอื่นใดเราก็ทำ อย่างนี้กัน เพราะฉะนั้นหากเป็นไปได้ครับ ความคิดเห็นผม การแก้ไขกฎหมาย หลายมาตราเหลือเกิน หากมีการตั้งคณะกรรมการร่วมกันมาพิจารณากฎหมาย ร่างพระราชบัญญัติล้มละลายอีกครั้งหนึ่ง จะเป็นผลประโยชน์แก่ประเทศไทย คำครหาที่บอกว่ากฎหมายฉบับนี้รับใช้จักรวรรดินิยมอเมริกา นั้นจะได้ลั่นหายไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : เชิญท่านรัฐมนตรีสุทัศน์ครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :

ท่านประธานที่เคารพครับ ก่อนที่จะพิจารณาต่อไป ผมจะขออนุญาตเรียนข้อเท็จจริง ประการหนึ่งว่า ที่กระทรวงยุติธรรมได้มีคณะกรรมการปรับปรุงกฎหมายล้มละลาย มาเป็นเวลานาน แล้วก็มีท่านผู้ใหญ่ท่านหนึ่งผมจะไม่ขอเอ่ยนาม ซึ่งก็ได้เป็น กรรมการอยู่ด้วยในร่างกฎหมายหลายฉบับของกระทรวงยุติธรรม และขณะนี้ ท่านนั้นก็ได้เป็นที่ปรึกษากฎหมายของพรรคการเมืองใหญ่พรรคหนึ่ง ท่านนั้นก็ เป็นส่วนหนึ่งในการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ ประการแรกนะครับ

ประการที่ ๒ กรณีกฎหมายฉบับนี้นั้น ขอเรียนว่าท่านกรุณา

อย่าพยายามดึงไปเป็นเรื่องกฎหมายการเมือง เพราะเป็นเรื่องการแก้ไขปัญหา ที่กฎหมายมีความล้าหลัง และเป็นการแก้ไขปัญหาคาดว่าจะเป็นส่วนหนึ่ง ในมาตรการการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ ในเรื่องการทำโปสเตอร์ ผมเอง กับท่านอดีตร.เคยเจ็บปวดมากแล้วในเรื่องโปสเตอร์ ในกรณีที่เขากล่าวหาว่า สังคมนิยมทุกชนิด คือคอมมิวนิสต์นั่นเอง ท่านคงจำได้เมื่อปี ๒๕๑๕ เราเอง ไม่รู้สึกเลยว่ามันเป็นอย่างไร แต่นั่นก็คือการดึงไปสู่ประเด็นการเมือง เพื่อการเปลี่ยนแปลงบางสิ่งบางอย่าง และไม่มีอะไรที่จะเจ็บปวดไปกว่า การกล่าวหาว่าขายชาติและทำลายชาติ จะพิมพ์โปสเตอร์อย่างไร จะเขียนข้อความอย่างไร ผมคิดว่าทำได้ครับ อ้ายโหม่งทำได้ แต่แน่จริงทำไม ไม่เปิดเผยออกมา เพราะฉะนั้นประเด็นนี้ผมคิดว่าเราน่าจะทำความเข้าใจกันด้วย ไม่ว่าใครก็ตามจะรู้สึกเจ็บปวดถ้าถูกกล่าวหาโดยไม่มีความจริงแต่ประการใด ในส่วนการแก้ไขกฎหมายของทางวุฒิสภานั้น ได้มีการแก้ไขหลายมาตราจริง ตามที่ท่านอดีตร.ได้เรียนเมื่อสักครู่นี้ แต่บางมาตรา ก็เป็นการแก้ไขให้สอดคล้อง

กับแบบของการเขียนกฎหมาย กล่าวคือได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องการตัดสิทธิไว้ในคำปรารภ และบางเรื่องก็เป็นการขีดเพิ่มเล็กน้อย และเป็นการแก้คำตกคำเพิ่ม แต่ประเด็นที่สำคัญ ๆ มีอยู่ ๓ ประเด็นด้วยกัน กล่าวคือประเด็นที่ ๑ แก้ไขให้เพิ่มจำนวนทุน จำนวนหนี้ขั้นต่ำ ที่เจ้าหน้าที่อาจฟ้องให้ลูกหนี้เป็นบุคคลล้มละลายได้ โดยตามร่างฯ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากสภาผู้แทนราษฎรนั้น กำหนดจำนวนหนี้ไว้ ๕ แสนบาท สำหรับบุคคลธรรมดา และไม่น้อยกว่า ๑ ล้านบาท สำหรับนิติบุคคล เป็นจำนวนไม่น้อยกว่า ๑ ล้านบาท สำหรับบุคคลธรรมดา และไม่น้อยกว่า ๒ ล้านบาท สำหรับนิติบุคคล ความจริงกฎหมายเดิมก่อนมีการแก้ไข ได้มีกำหนดจำนวนมูลหนี้ดังกล่าวไว้ที่ ๕๐,๐๐๐ บาท สำหรับบุคคลธรรมดา และ ๕ แสนบาท สำหรับนิติบุคคล ในการแก้ไขที่กระผมได้นำเสนอต่อสภานั้น ขอแก้ไขเป็น ๕ แสนบาท และ ๑ ล้านบาท ตามลำดับ แต่ขณะเดียวกัน ในช่วงที่เสนอขอแก้ไขนั้นต่อมามูลค่าของเงินก็ตีภาวะเศรษฐกิจตกลงมาก็ดี จากการตรวจสอบแล้วเห็นว่ามียุทธศาสตร์ราชการชั้นผู้น้อย ตำรวจ ทหารชั้นผู้น้อย พ่อค้ารายย่อยทั้งหลาย จะเป็นหนี้กันในช่วงระหว่าง ๕ แสนบาท ๖ แสนบาท ถึง ๗ แสนบาท เราก็มีความเห็นชอบว่า ถ้าแก้เป็น ๑ ล้านบาท ตามที่ทางสมาชิกวุฒิสภาได้เสนอความเห็นมา เราก็เห็นชอบด้วยในส่วนนั้น จึงแก้ไขไปเป็น ๑ ล้านบาท แปลว่าต่อไปนี้บุคคลที่เป็นหนี้ไม่เกิน ๑ ล้านบาท จะไม่อยู่ในองค์ประกอบในการจะถูกฟ้องล้มละลาย หรือถ้าเป็นหนี้เกิน ๑ ล้านบาทแล้ว ก็จะต้องมีเหตุผลประกอบอื่นว่าเป็นหนี้สินล้นพ้นตัว จึงจะถูกฟ้องล้มละลาย ผมคิดว่าในช่วงนี้นั้นการแก้ไขมาตรการดังกล่าวคงจะสามารถช่วยบรรเทาความเดือดร้อนของพี่น้องในส่วนที่เป็นหนี้ในเกณฑ์ดังกล่าวได้

ประการที่ ๒ ที่มีการแก้ไชนั้นคือ แก้ไขวิธีการนับคะแนน เพื่อให้แผนฟื้นฟูกิจการได้รับความเห็นชอบจากเจ้าหน้าที่ได้ง่ายขึ้น

ประการที่ ๓ เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๕ ทวิ ให้ลูกหนี้ ซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาที่ตกเป็นบุคคลล้มละลายพ้นจากการเป็นบุคคลล้มละลายเมื่อพ้น ๓ ปี นับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลาย ๓ หลักใหญ่ ๆ ที่ได้มีการแก้ไข และขณะนี้เมื่อกลับมาสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรก็อยู่ในดุลยพินิจของท่านที่จะพิจารณาว่าจะเห็นชอบด้วยหรือไม่กับการแก้ไขดังกล่าวครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านพินิจครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลาปาง) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายพินิจ จันทรสุรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลาปาง
ท่านประธานครับ ตามที่ท่านรัฐมนตรีได้กรุณาชี้แจงที่แก้ไขเพิ่มเติมในมาตรา ๕
วรรคสอง และมาตรา ๖ วรรคสองด้วย ผมอยากจะขอประทานกราบเรียน
ผมไม่ห่วงตรงนี้ เพราะว่าเพิ่มตัวเลขขึ้นมา ทำให้ลูกหนี้ได้มีโอกาสเพิ่มขึ้นจาก
จำนวน ๕ แสนบาท เป็น ๑ ล้านบาท เป็น ๓ ล้านบาท ของนิติบุคคล
ท่านประธานครับ ผมเป็นห่วงอยู่ตรงนั้นนิดเดียว กล่าวคือก็หมายความว่าตามที่เรามา
ปรส. เกิดขึ้น มีการประมูลหนี้และรับเทค โอเวอร์ (Take over) ไปโดย
บริษัทนายหน้าหรือบริษัท ก รับไปแล้ว สมมติว่าสินทรัพย์ของเรามีราคา
๑๐๐ เพอร์เซ็นต์ แต่ว่าบริษัทที่รับไปอย่างเลย์แมน (Lay-man) อย่างที่เขาพูด ๆ กัน
ประมูลได้ ๓๐ เพอร์เซ็นต์ หมายความว่าไปเทค โอเวอร์ แล้วสามารถ
จะเรียกหนี้เพิ่มเติมจากที่ขาดไปได้แล้วแต่ อาจจะเพิ่มอีก ๓๐ เพอร์เซ็นต์ เป็น
๕๐ เพอร์เซ็นต์ แล้วแต่กรณี ท่านประธานครับ ปัญหาที่มีอยู่ที่ว่า ที่กระทำมาแล้วตามที่ผมดู
เป็นเลา ๆ นะครับท่านครับ เขาบอกว่าผมไม่สามารถยืนยันตัวเลข อยากจะขอให้
ทางรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังช่วยกรุณาดูตรงนั้นนิดหนึ่งว่า มีความเป็นไปได้ไหม
ถ้าหากว่า ๓๐ เพอร์เซ็นต์ เพิ่มอีก ๓๐ เพอร์เซ็นต์ เป็น ๕๐ เพอร์เซ็นต์ โอ.เค
แต่เขาบอกอย่างนี้ครับท่านประธานครับ ว่าที่ประมูลมา ๓๐ เพอร์เซ็นต์แล้ว
บริษัทนายหน้า บริษัทที่เข้ามาเทค โอเวอร์ เขาจะประมูลไปตามราคาเดิม
บวกดอกเบี่ย แต่ถ้าไม่ส่งภายในกำหนด แล้วลูกหนี้ที่ผมเป็นลูกหนี้ที่อยู่จาก
๓๐ เพอร์เซ็นต์ ได้กำไรอีก ๕๐ ซายเต็ม บวกดอกเบี่ย ดอกเบี่ยอีก ๕๐ เป็น ๑๕๐
ถ้าหากไม่มาชำระตามเวลาโดนล้มละลายไปแล้ว ไม่สามารถก็ฟ้องไปเลย
ก็หมายความว่าเดี๋ยวนี้เรายื่นภาระบองให้แก่เขา ยื่นภาระบองให้แก่เจ้าหนี้
ยื่นภาระบองให้แก่บริษัทที่มีเงินทองที่เข้ามาเทค โอเวอร์ตรงนี้ ผมเกรงประเด็นนี้
ครับท่านประธานครับ เพราะว่าตรงนี้เร่งรัดได้หมดเลย เพราะว่าได้ประโยชน์
กับเจ้าหนี้ อันนี้เป็นประเด็นที่สำคัญผมอยากจะฝากไว้เป็นข้อสังเกต แล้วถ้าหากว่า
ทางรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจะกรุณาว่าไม่เป็นอย่างนี้ ก็อยากจะดูยืนยัน
ขอยืนยันตรงนี้ด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านมนตรี ด้านไพบูลย์

นายมนตรี ด้านไพบูลย์ (ลาพูด) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม มন্ত্রী ด้านไพบูลย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลำพูน พรรคความหวังใหม่
 ท่านประธานครับ รัฐบาลก็ได้พยายามที่จะแก้ปัญหาเศรษฐกิจ สร้างความเชื่อมั่น
 ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องกับระบบเศรษฐกิจจากต่างประเทศ พยายามที่จะผลักดัน
 กฎหมาย ๑๑ ฉบับ ผู้คนในประเทศก็มีข้อกังขาว่ากฎหมายทั้งหมดทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง
 เศรษฐกิจนั้น เป็นกฎหมายเกี่ยวข้องกับการทำให้เสียสถานะของประเทศของเรา
 บางคนก็กล่าวไปถึงขั้นขายประเทศนะครับ ขายชาติ เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้
 ก็เป็นเรื่องที่รัฐบาลจะต้องพยายามที่จะพิสูจน์ตัวเอง ท่านนายกรัฐมนตรี
 ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐบาล รัฐมนตรีอีกหลายท่านที่
 เกี่ยวข้องก็พยายามที่จะผลักดันกฎหมายทั้ง ๑๑ ฉบับ ฝ่ายค้านเราก็คงทำหน้าที่
 ท้วงติงให้ข้อคิดเห็นและชี้ให้เห็นจุดที่จะเป็นปัญหา สิ่งที่เกิดขึ้นนั้นก็จะเห็นว่า
 รัฐบาลก็จะพยายามทำตามความเชื่อมนที่ต่างประเทศ เขาได้กำหนดไว้ว่าจะต้อง
 สร้างความเชื่อมั่นต่อระบบเศรษฐกิจ ต่อระบบการจัดการของหนี้ที่เกิดขึ้น
 หนี้ที่เกิดขึ้นอย่างมากภายในช่วงระยะเวลาประมาณ ๕ ปี ก่อนหน้านั้น
 จี.ดี.พี. (GDP) ของเราอาจจะอยู่ประมาณสัก ๒ ถึง ๓ ล้านล้านบาท
 ภายในระยะเวลาไม่กี่ปี จี.ดี.พี. ของเราเพิ่มขึ้นมาถึง ๕ ถึง ๖ ล้านล้านบาท
 เป็นตัวเลขของการกู้เงินเข้ามาอย่างมาก และก็ทำให้เป็นปัญหาต่อ
 ระบบเศรษฐกิจ กฎหมาย ๑๑ ฉบับ ก็เลยเป็นวิสัยคิดอันหนึ่งว่ารัฐบาลจะเอา
 กฎหมายทั้งหมดมาสร้างความเชื่อมั่น สิ่งที่จะต้องหาคำตอบให้กับสังคมก็คือว่า
 ถ้าเราคิดว่ากฎหมายทั้ง ๑๑ ฉบับนี้เป็นความเชื่อมั่นต่อต่างประเทศ
 และความเชื่อมั่นนั้นสามารถจะพลิกฟื้นเศรษฐกิจได้ ท่านนายกรัฐมนตรี
 ท่านชวน หลีกภัย ก็ได้เคยประกาศถึงการผลักดันกฎหมายทั้ง ๑๑ ฉบับ
 ว่าเป็นความรับผิดชอบของรัฐบาล ถ้ากฎหมายทั้ง ๑๑ ฉบับผ่านสภาผู้แทนราษฎรไป
 และสามารถพลิกฟื้นเศรษฐกิจได้ นั่นคือการประกาศความสำเร็จของการจัดการ
 ของรัฐบาล

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ท่านมนตรีครับ ด้วยความเคารพนะครับ ที่จริงก็ไม่อยากทักท้วงเนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ผ่านการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรแล้วครับ ๓ วาระแล้วก็เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา ๓ วาระเช่นกัน แล้วก็วุฒิสภาได้มีการแก้ไข แล้วก็นำกลับเข้ามาพิจารณาสู่สภาผู้แทนราษฎร มาถึงจุดนี้แล้วเราคงที่จะได้พูดกันเฉพาะในกรณีที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมเท่านั้น ที่วุฒิสภาได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมนั้นเราเห็นด้วยหรือไม่ เห็นด้วยประเด็นจะแคบอยู่เพียงเท่านั้นครับ คงจะไปอภิปรายเหมือนกับเป็นวาระแรก ๆ คงไม่ได้ ด้วยความเคารพท่านมนตรี ท่านไพบูลย์ ครับ

นายมนตรี ท่านไพบูลย์ (ลำพูน) : ขอบพระคุณท่านประธานครับ ก็จะต้องอธิบายเรื่องของที่มาของกฎหมาย ๑๑ ฉบับ และก็จะต้องอธิบายถึงเรื่องผลของกฎหมาย ๑๑ ฉบับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ท่านมนตรีครับ คงไม่ได้เน้นครับ คงพูดเฉพาะในประเด็นที่วุฒิสภาได้มีการแก้ไขเท่านั้น เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยครับ ต้องขออภัยนะครับ

นายมนตรี ท่านไพบูลย์ (ลำพูน) : ท่านประธานที่เคารพครับ กฎหมาย ๑๑ ฉบับก็ดี กฎหมายล้มละลายก็ดี เป็น ๑ ใน ๑๐ ฉบับ ก็เป็นส่วนหนึ่งที่ผมก็จะเข้ามาถึงเนื้อหาประเด็นตรงนี้ว่า ผลของกฎหมายฉบับนี้เมื่อทางวุฒิสมาชิกแก้ไข การแก้ไขนั้นที่เมื่อที่ผมพูดถึงเรื่องของ จี.ดี.พี. (GDP) ทำไมวุฒิสมาชิกจะต้องเพิ่มเติมจำนวนยอดเงินของภาระหนี้สินจาก ๕ แสนบาทไปเป็น ๑ ล้านบาท แล้วจาก ๑ ล้านบาทไปเป็น ๒ ล้านบาท ผมกำลังเข้ามาสู่ประเด็นนี้ครับ เพราะไม่อย่างนั้นจะอธิบายไม่ได้ ท่านประธานครับ ว่า จี.ดี.พี. ที่เพิ่มขึ้นจึงทำให้ภาระหนี้ที่เกิดขึ้น การที่วุฒิสมาชิกเพิ่มเติมจำนวนหนี้ขึ้นมา มีเหตุผลว่าทุกวันนี้เราใช้เงินอย่างมากมาย เป็นเงินที่เป็นแบบเศรษฐกิจฟองสบู่ เพราะฉะนั้นตัวเลขที่เขาเพิ่มเติมมานี้มีเหตุผล และผมคิดว่าทางฝ่ายค้านเราเห็นชอบในการที่แก้ไขตรงนั้นเพิ่มเติม แล้วเราก็เคยชี้แจงประเด็นนี้ไปแล้วในชั้นของการชี้แจงของสภาผู้แทนราษฎร ท่านประธานที่เคารพครับ สิ่งที่เราจะต้องตามมาดูว่า ผลของการดำเนินการของกฎหมายล้มละลายจะส่งผลอะไร สิ่งที่เกิดขึ้นก็คือว่า ทางฝ่ายวุฒิสมาชิกได้แก้ไขในมาตรา ๓๕ เพิ่มเติมมาตรา ๓๕ ทวิ

๑๕๒

สพ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

กรรมา ๖๓/๒

ที่เดิมที่ล้มละลาย จะต้องล้มละลายไปเลยถึง ๑๐ ปี ที่นี้เราก็แก้ไขลงมาเหลือ ๓ ปี ก็มีเหตุผล ท่านประธานครับ ที่นี้เรื่องของทางด้านการขายทอดตลาด หรือการยึดทรัพย์ และประกาศการล้มละลายจะส่งผลอะไร ท่านประธานที่เคารพ สิ่งที่คุณเขาวิตกในสังคมในขณะนี้ก็คือว่า ถ้าเราใช้กฎหมายนี้อย่างรวดเร็ว แล้วไปดำเนินการอย่างรวดเร็วต่อลูกหนี้ทั้งหมดทั้งมวลของบ้านเมือง ตอนนี้น่าจะยังไม่รู้สึกว่าการล้มผู้สกับการถูกฟ้องล้มละลายเป็นอย่างไร กฎหมายฉบับนี้ผ่านไปแล้ว ถ้าฟ้องล้มละลายแล้วก็เข้าไปยึดทรัพย์เขา ท่านประธานครับ ถ้ายึดเข้ามามาก ๆ จะเข้ากรอบของแบบเดียวกัน ปรส. นี้แหละ ที่ว่า ปรส. กำลังดำเนินการ แก้ปัญหาของหนี้ที่เกิดขึ้นกับ ๕๖ สถาบัน ๕๖ สถาบันการเงิน สิ่งที่จะเกิดขึ้น ที่เขาวิตกก็คือว่า ทรัพย์สินจะลดลงไป มูลค่าของทรัพย์สินจะลดลงไป ที่เขาพูดถึงเรื่องของแอสเสท แท็กซ์ (Asset tax) จะเกิดวิกฤติที่หนักมากกว่า การลดค่าของค่าเงิน อันนี้คือสิ่งที่อยากจะเรียนฝากทางรัฐบาลว่า ถ้าใช้มาตรการตรงนี้แล้วส่งผลต่อลูกหนี้อย่างมากมาย ภาระที่สินทรัพย์จะถูกกดดันลง และจะดึงค่าของ จี.ดี.พี. ทั้งระบบลงไปด้วย และภาระที่เกิดขึ้นนั้นก็ถือว่า กลุ่มที่เขาทำธุรกิจดี ๆ จะเป็นปัญหา ผมยกตัวอย่างอย่างนี้ ท่านประธานครับ

ผมบอกตัวอย่างว่า มีอาคารที่เขาทำธุรกิจปกติกับอาคารที่ถูกยึดทอดตลาดจากระบบกฎหมายนี้ แล้วก็ไปถูกประมูล ไปดำเนินการประมูลสินทรัพย์ ราคามันต่างกัน การซื้อจากราคาที่เคย ๑๐๐ บาท เขาอาจจะซื้อได้แค่ ๓๐ บาทไปซื้อคืนแค่ ๓๐ - ๔๐ บาท กลุ่มที่ทำธุรกิจดี สมมุติให้ค่าเช่าตารางเมตรละประมาณ ๑,๐๐๐ บาท แต่กลุ่มที่เขาต้นทุนต่ำกว่านี้จะให้ตารางเมตรที่ต่ำกว่า เพราะต้นทุนเขาจะต่ำกว่า สิ่งที่เกิดขึ้นจะทำให้เกิดปัญหาในระบบของเศรษฐกิจ กลุ่มดีก็จะเป็นปัญหาต่อไปในอนาคต เพราะฉะนั้นสิ่งนี้จะต้องฝากรัฐบาลว่า ถ้ากฎหมายฉบับนี้ออกไปแล้วมีผลสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้น ที่เราเคยคาดกันไว้ว่าท่านประธานวุฒิสภา ท่านมีชัย ฤชุพันธุ์ พูดถึงมิลลิวินาที มันอาจจะเกิดจากกรณีของที่ว่า คนที่เขาต้องถูกล้มละลายมันอาจจะกระจายตัวอย่างกว้างขวาง เพราะว่าในขณะที่เม็ดเงินที่เป็นปัญหานี้มันเกิดขึ้นอย่างมากมาย และผู้ที่เกี่ยวข้องกับภาระนี้เป็นกลุ่มชนชั้นกลางและมีพลังในการเคลื่อนไหว แสดงความคิดเห็นและพลังการเคลื่อนไหวต่าง ๆ เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้จะต้องฝากท่านประธานไปยังรัฐบาลว่า ท่านจะต้องยึดสิ่งเหล่านี้ให้ดี คูสิ่งเหล่านี้ให้ดี และถ้ามันเป็นปัญหาต่อระบบเศรษฐกิจของบ้านเมือง เป็นปัญหาต่อการจัดการของประเทศ สิ่งที่จะต้องรับผิดชอบในฐานะรัฐบาลก็คือการประกาศความรับผิดชอบ เพราะฉะนั้นเราได้พิจารณาในเรื่องนี้แล้วว่า ถ้ารัฐบาลได้ประกาศถึงจุดของว่า บอกว่าหลังจากนี้ทุกอย่างจะต้องชัดเจนขึ้น เมฆาขบนี้เศรษฐกิจจะฟื้นตัวขึ้น กฎหมายทั้งหมดนี้ผ่าน แล้วตัวอื่น ๆ มีมาตรการอีกหลายมาตรการออกมารองรับ ถ้ามันออกมาดีเราเห็นด้วยและเราตั้งใจที่จะเห็นเศรษฐกิจดีขึ้น แต่ถ้ามันไม่มีอะไรดีขึ้น และท่านบอกว่ากฎหมาย ๑๑ ฉบับจะทำให้ทุกอย่างดีขึ้นนั้น ถ้ามันไม่ดีจริง สิ่งที่เราจะต้องรองรับต่อสภาแห่งนี้ ต่อรัฐสภาต่อสถานะของระบบประชาธิปไตยจะต้องประกาศความรับผิดชอบ สิ่งนี้ผมจึงฝากไว้ต่อท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลเพื่อจะตรวจสอบการทำงานอย่างเป็นระบบอย่างนี้ ฝ่ายค้านทำหน้าที่ในฐานะผู้ตรวจสอบติดตามการทำงานของรัฐบาล เราก็ทำตามเสียงข้างน้อยที่เราจะทำได้แบบนี้ แต่วุฒิสมาชิกที่เขาแก้ไขมาแล้วก็ถือว่า เป็นสิ่งที่ได้สะท้อนต่อการทำงานของรัฐบาลในช่วงที่ผ่านมาว่า รัฐบาลจะต้องฟังเสียงข้างน้อยให้มากขึ้นและรัฐบาลจะต้องมีจุดดวงคู่ที่ได้รับการตรวจสอบอย่างมีระบบของระบบวุฒิสมาชิกให้ดีขึ้น สิ่งเหล่านี้ก็จะส่งผลต่อการทำงานในสภาอย่างมีระบบ เคารพซึ่งกันและกัน และให้เจ้าหน้าที่ต่อกันและกัน สิ่งที่เกิดขึ้นก็คือสภาแห่งนี้จะเป็นสภาของการแก้ปัญหาของบ้านเมืองด้วยการนำเสนอข้อมูล

ข่าวสารแล้วก็แตกเปลี่ยนแปลง อะไรเป็นเหตุผลก็นำไปปฏิบัติ รัฐบาลมีเสียงข้างมาก ก็ปฏิบัติไป แต่ถ้าอะไรเสียหายต้องประกาศความรับผิดชอบ นี่เป็นสิ่งชอบธรรม ในระบบของเรา ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ท่านสมาชิกครับ ขออนุญาตทำความเข้าใจอีกสักครั้งหนึ่ง การอภิปรายในวาระนี้ท่านสมาชิกสามารถที่จะอภิปรายได้เฉพาะในกรณีที่วุฒิสภามีการแก้ไข เท่านั้นว่า เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย แล้วก็อธิบายเหตุผลประกอบกันได้เท่านั้นนะครับ เชิญท่านกุศลครับ

นายกุศล หมีเทศ (สุโขทัย) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม กุศล หมีเทศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุโขทัย พรรคความหวังใหม่ อนาคตหัวหน้าพรรคเกษตรมหาชน วันนี้ขออนุญาตท่านประธานอธิบาย ผมเองนั้น ในมาตรา ๕ (๒) คือสามารถให้ลูกหนี้ที่เป็นบุคคลธรรมดาหนี้ขยายเป็น ๑ ล้านบาท ที่สามารถ ถ้าไม่เกิน ๑ ล้านบาทก็ไม่ถูกฟ้องล้มละลาย แต่ถ้าเกิน ๑ ล้านบาท แปลว่าถูกฟ้องล้มละลาย -----

ท่านประธานที่เคารพ ตรงนี้ละครับ ผมอยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานเพื่ออธิบายเหตุผล และที่สำคัญอีกข้อหนึ่งคือ บุคคลที่เป็นนิติบุคคลเป็นหนี้ ๒ ล้านบาท ถ้าไม่เกิน ๒ ล้านบาทนี้ไม่ถูกฟ้องล้มละลาย แต่ถ้าเกิน ๒ ล้านบาท ถูกฟ้องล้มละลาย ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อสมัยก่อนนั้นบุคคลธรรมดาเพียง ๕๐,๐๐๐ บาท แต่วันนี้เราแก้เป็น ๑ ล้านบาทนั้น แต่ ๑ ล้านบาท สำหรับวันนี้ท่านประธานที่เคารพ เป็นเงินเพียงเล็กน้อย เมื่อตอนที่อยู่ในวาระของสภาผู้แทนราษฎรนั้น ฝ่ายค้านหลายท่านบอกว่าวงเงิน ๕ แสนบาทนั้นน้อยเกินไป แต่วันนี้และวันนี้รัฐบาลโดยเฉพาะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ท่านก็บอกว่า ท่านเห็นว่า ๕ แสนบาท แต่วันนี้ท่านบอกว่าท่านเห็นด้วย ๑ ล้านบาท ก็นับว่าเป็นโชคของคนไทยส่วนหนึ่ง แต่ผมเห็นว่าจริง ๆ แล้วควรจะเพิ่มขึ้นอีก ไม่ต่ำกว่า ๒ ล้านบาท เพราะวันนี้ท่านประธานที่เคารพครับ ทราบไหมครับว่า วันนี้โดยเฉพาะข้าราชการเซ็นคำประกันกัน วงเงินซื้อรถซื้อบ้านก็เกิน ๑ ล้านบาทแล้วครับท่านประธานที่เคารพ ตรงนี้แหละจะทำให้คนไทยล้มละลายกันไปหลายแสนหลายล้านคน แต่ที่แบงก์ชาติได้อธิบายให้ข้อมูลว่า คนที่เป็นหนี้ในวงเงินที่สามารถล้มละลายได้ ๓๕๐,๐๐๐ คนนั้น ตรงนี้ละครับท่านประธานที่เคารพ ผมว่าข้อมูลตรงนี้ไม่ถูกต้อง เพราะ ณ วันนี้หนี้ที่เป็นหนี้ เอ็น.พี.แอล. (NPL) นั้นก็ ๒ ล้าน ๗ แสนล้านล้านบาทเข้าไปแล้ว หากรเฉลี่ยแล้วก็มากมายนะครับ แต่ตรงนี้ที่สำคัญที่สุดนะครับ ท่านประธานที่เคารพ ขออนุญาตท่านประธานนิดหนึ่งนะครับ เมื่อได้บินเมื่อสักครู่นี้ว่ามีใครที่อยู่เบื้องหลัง ไม่กล้าบอกว่าใครขายชาติขายแผ่นดิน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ท่านกุศลครับ ขออภัยครับ ประเด็นที่ท่านกำลังพูดนะครับ ท่านเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยที่วุฒิสภามีการแก้ไข ท่านเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยครับ

นายกุศล หมีเทศ (สุโขทัย) : ผมเห็นด้วยกับท่านวุฒิสมาชิกนะครับ แต่ว่าผมเห็นว่ายังน้อยไปเสียอีก แต่เพื่อจะอธิบายให้ชัดเจนครับ ผมก็ขออนุญาตอธิบายต่อท่านว่า ตรงนี้จริง ๆ อย่างนิติบุคคลนี้ควรจะถึง ๕ ล้านบาทครับ เพราะว่าวันนี้ ขณะนี้รัฐบาลได้แก้กฎหมายที่กล่าวไว้เพื่อเป็นการฟื้นฟูเศรษฐกิจนั้น แต่ผมว่าจริง ๆ แล้วไม่ได้ฟื้นฟูเศรษฐกิจของคนไทยหรอกครับ เป็นการฟื้นฟู

ของนายทุนข้ามชาติที่มาวันนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ แบงก์ของเรา กำลังจะ
ถูกต่างชาติซื้อเกือบหมดแล้วนะ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ท่านกฤษกรครับ ผมฟังแล้วไม่อยู่ในประเด็นเลย เข้าสู่ประเด็นเถอะ
นายกฤษกร หมีเทศ (สุโขทัย) : ท่านประธานที่เคารพ ขออนุญาต
ท่านนิดหนึ่งเพื่ออธิบายเหตุผลว่า ทำไมผมเห็นด้วยกับท่านวุฒิสมาชิก แต่ว่า
จริง ๆ แล้วผมยังบอกว่าควรจะมากกว่าที่วุฒิสภาอีกนะ ครับ ตรงนี้ละ ครับ
ท่านประธานที่เคารพ เพื่อที่จะอธิบายย้ำว่าทำไมรัฐบาลควรที่จะเพิ่มให้มากกว่า
อย่างนิติบุคคลน่าจะเกิน ๒ ล้านบาท หรือบุคคลธรรมดา น่าจะเกิน ๑ ล้านบาท
ก็เพราะว่าผมเองนั้นไม่อยากจะให้ทรัพย์สินสมบัติโดยเฉพาะแผ่นดินของประเทศไทย
ในขณะนี้ พื้นที่หรือว่า น.ส. ๓ โฉนด ท่านประธานที่เคารพครับ เกือบทุกแปลง
ในแผ่นดินนี้อยู่ในธนาคารพาณิชย์เกือบทุกธนาคาร ตรงนี้ละ ครับท่านประธาน
ที่เคารพ เมื่อกฎหมายล้มละลายตรงนี้ออกไป -----

ท่านประธานครับ เราต้องเข้าใจและครับว่าต่างชาติที่เขามาลงทุนนั้นเขาไม่มีใจ
 เลื่อเพื่อเหมือนคนไทยหรือครับ คุณก็ยังไม่รู้เรื่อง แล้วในกฎหมายนี้เขียนไว้
 ชัดเจนครับว่า ไม่มีอุทธรณ์ ไม่มีฎีกา ฉะนั้นคนไทยนั้นภายใน ๓ เดือน
 ๒ เดือน แพ้ความหมดครับ เมื่อแพ้ความเสร็จแล้วที่ดินหลักทรัพย์ทั้งหลายก็ตกเป็น
 ของธนาคาร ธนาคารเกือบทุกธนาคารต้องตกเป็นของต่างชาติ นี่ละครับ
 ท่านประธานที่เคารพครับ ผมจึงบอกว่า แผ่นดินทั้งหมดก็ต้องตกไปเป็นของ
 ธนาคารโดยร่างพระราชบัญญัติล้มละลายนี่ละครับ นี่ละครับคือการขายแผ่นดิน
 ท่านประธานที่เคารพครับ ตรงนี้ผมถึงขอลงนามท่านประธานว่า ตรงนี้ละครับ
 ถ้าเป็นไปได้ใหม่ ทางรัฐบาลเพิ่มวงเงินแบบที่ทางวุฒิสภานะครับ นิติบุคคลสัก ๕ ล้าน
 แล้วก็บุคคลธรรมดาสัก ๑ ล้าน ๕ แสนก็ยังดีครับ ท่านประธาน ผมไม่อยากจะให้
 แผ่นดินประเทศไทยต้องไปเป็นของต่างชาติ ตรงนี้ครับท่านประธานที่เคารพ
 และที่สำคัญที่สุด ผมไม่อยากจะให้ข้าราชการในแผ่นดินที่ไปเซ็นคำประกันไว้
 ต้องล้มละลายด้วยแล้วเราจะเอาใคร วันนี้แผนพัฒนาเศรษฐกิจของชาติแผนที่ ๘
 พัฒนาบุคคลครับ เราส่งคนร่ำเรียนที่จบปริญญาตรีได้แต่ละคนนั้นใช้เงินเท่าไร
 แต่วันนี้ฝรั่งเข้ามาแล้วมาสามารถทำให้คนไทยทั้งประเทศที่มีบุคลากร
 มีความสามารถต้องล้มละลายไม่สามารถทำงานได้ ตรงนี้ละครับ ผมฝาก
 ต่อท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลว่าให้ดำเนินการแก้ไข ๗ วันนี่ก่อนที่จะสาย
 เกินแก้แล้วพวกท่านจะไม่มีแผ่นดินอยู่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่สอง) : เชิญท่านรัฐมนตรีพิเศษครับ

นายพิเศษ พันธุ์ชาติกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :
 ท่านประธานที่เคารพครับ ผม พิเศษ พันธุ์ชาติกุล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง
 ในฐานะที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาและกัญฉะกฎหมายนี้มาตั้งแต่ต้น และในฐานะ
 ที่ในวันประชุมวุฒิสภาวันศุกร์ที่ผ่านมาผมร่วมกับท่านรัฐมนตรีกระทรวงยุติธรรม
 ได้ประสานงานทำความเข้าใจที่แจ่มแจ้งในเรื่องกฎหมายล้มละลายในที่ประชุมวุฒิสภา
 ผมเชื่อว่าท่านที่เคารพที่แสดงความคิดเห็นทุกท่านแสดงความเห็นโดยบริสุทธิ์
 ตั้งใจปรารถนาดีต้องการแก้ไขปัญหาบ้านเมือง แต่ความเข้าใจซึ่งกันและกันบางที
 เรายังคลาดเคลื่อนกันอยู่ด้วยข้อเท็จจริง ผมดีใจที่ท่านประธานคณะกรรมการการคลัง
 ท่านอานวย ชคสุข นั่งอยู่ด้วย ผมเชื่อว่าท่านก็ประสงค์ที่จะนั่งฟังข้อเท็จจริง
 จากการศึกษาในสภานี้และคนข้างนอกอีกจำนวนมากก็คงจะติดตามเรื่องนี้อยู่
 ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านสมาชิกมนตรี ด้านไพบูลย์ ได้กรุณาบอกว่า

มีผู้เข้าใจว่ากฎหมายนี้เป็นกฎหมายชายชาติ เพราะฉะนั้นรัฐบาลต้องชี้แจง
 ทำความเข้าใจว่าไม่ใช่กฎหมายชายชาติแน่นอนคือสิ่งที่ผมจำเป็นต้องมาพูด
 เพื่อทำความเข้าใจกับท่านมนตรีและประชาชนทั้งหลายที่สนใจอยู่ว่า ที่แท้ไม่ใช่
 กฎหมายชายชาติหรือครับ กฎหมายกัญชาติต่างหากกฎหมายฉบับนี้ไม่ได้ชายแผ่นดิน
 แต่กฎหมายฉบับนี้กำลังจะกัญแผ่นดินที่เกิดปัญหาที่บ้านเมือง เรามหาศาล ด้วยเหตุผล
 อะไรวัดที่ผมจะกราบเรียนต่อไป ประการแรกขออนุญาตทำความเข้าใจว่า
 ร่างพระราชบัญญัติล้มละลายฉบับนี้ไม่ใช่ เป็นกฎหมายที่รัฐบาลนี้เขียนขึ้นเป็น
 กฎหมายล้มละลายฉบับแรก เป็นข้อกำหนดกฎเกณฑ์ในการล้มละลายต่าง ๆ
 ไม่ใช่ครับ ร่างพระราชบัญญัติล้มละลายมีที่มา กฎหมายล้มละลายมีที่มามากกว่า
 ๑๐๐ ปีแล้วตั้งแต่ ร.ศ. ๑๓๐ ตั้งแต่สมัยบูรณาญาสิทธิราชย์ที่เรียกว่า กฎหมาย
 ลักษณะล้มละลาย และกฎหมายตั้งแต่เต็มรุนแรงกว่ากฎหมายปัจจุบันนี้หลาย ๆ
 เท่าแล้วได้มีการแก้ไขตั้งแต่ปี ๒๔๗๐ ปี ๒๔๗๔ ซึ่งก็อยู่ในสมัยสมบูรณาญาสิทธิราชย์
 นั้นละครับ ก็เป็นกฎหมายที่มีลักษณะ เข้มข้นรุนแรงกว่ากฎหมายนี้หลายเท่า
 จนสุดท้ายเมื่อปี ๒๔๘๓ ก็แก้กฎหมายลักษณะล้มละลายเป็นพระราชบัญญัติล้มละลาย
 แล้วก็ที่เรากำลังแก้ไขอยู่ขณะนี้ กฎหมายที่เราแก้วันนี้อ่อนคลายความตึงเครียด
 อ่อนคลายความรุนแรงให้วิธีการในกฎหมายเพื่อลูกหนี้มากกว่าเดิมมาก คงไม่มี
 เวลาที่จะไปจำแนกให้เห็นในรายมาตรา แต่จะเห็นชัด ๆ ว่า ก่อนมี
 ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขกฎหมายล้มละลายฉบับนี้เพียงแค่ลูกหนี้หนี้ ๕๐,๐๐๐ บาท
 สำหรับบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลมีหนี้เพียงแค่ ๕ แสนบาท ก็ถูกฟ้องล้มละลาย
 ได้แล้ว เพราะฉะนั้นบุคคลที่บอกว่าก็หนี้ ก็พัน ก็แสนในขณะที่จะต้องถูกฟ้อง
 ด้วยกฎหมายล้มละลายใหม่ถ้าเกิดมีการฟ้องขึ้นมาก็ล้วนแล้วแต่ผู้ที่จะต้องถูกฟ้อง
 ด้วยกฎหมายล้มละลายเก่าอยู่ได้แล้วก็สิ้น ไม่ใช่กำหนดเงื่อนไขบุคคลใหม่
 แต่บุคคลที่จะถูกฟ้อง ถูกจำกัดจากหนี้ที่ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท มาเป็น ๕ แสนบาท
 มาเป็น ๑ ล้านบาท และจากนิติบุคคลจาก ๕ แสนบาทจะมาเป็น ๒ ล้านบาท
 หรือ ๕ ล้านบาท หรือก็ล้านรัฐบาลไม่ได้ตัดช่องเลย แต่ข้อตัดช่องมันอยู่ตรงนั้นครับ
 เรารักษาดิรักรับบ้านเมืองด้วยการอนุญาตให้ผมเล่าให้ฟังเถอะครับ ผมขอให้
 ผู้ตรวจราชการกระทรวงการคลังที่เป็นประธานดูแลทรัพย์สินของกิจการไฟแนนซ์
 ที่ถูกสั่งปิดถามว่า ลักษณะทรัพย์สินหนี้สินในบัญชีเป็นอย่างไรบ้าง บุคคลที่มีหนี้
 เหล่านั้นเป็นอย่างไร พฤติกรรมแห่งหนี้เป็นอย่างไรบ้าง-----

ขออนุญาตเล่าครับว่า ผมจะเอาตัวเลขไม่ระบุใคร เอาตัวเลขกลม ๆ แล้วก็
เอาพฤติการณ์ชัด ๆ บริษัทหนึ่งจดทะเบียน ๑๐๐ ล้านบาท แล้วก็เอาเงิน
๑๐๐ ล้านบาทซื้อที่ดินแปลงหนึ่งราคา ๑๐๐ ล้านบาท แต่ทำโอนเอาไว้ ๒๐๐ ล้านบาท
ทรัพย์สินที่แสดงเอาไว้เสียภาษีในราคาค่าโอนในราคา ๒๐๐ ล้านบาท ทรัพย์สิน
เพิ่มขึ้นถ้า ๑ เท่าตัวจากที่ทำนิติกรรมจริงจากที่ซื้อขายจริง แล้วก็เอาที่ดินแปลงนั้น
ส่วนที่เกิน ๑๐๐ ล้านบาททำอะไรครับ ลงบัญชีว่ากรรมการทรงจ่าย
ภรรยากรรมการทรงจ่าย ลูกกรรมการทรงจ่าย ก็ไปตั้งหนี้คนเหล่านี้
ไว้เป็นเจ้าหนี้บริษัทอีกไว้ ๑๐๐ ล้านบาท เสร็จแล้วก็เอาที่ดินนี้เข้าธนาคารว่า
ซื้อมา ๒๐๐ ล้านบาท ขอกู้สัก ๘๐ ล้านบาท ขอกู้สัก ๑๐๐ ล้านบาท ได้เงิน
กลับมาบริษัท ๑๐๐ ล้านบาท พอช่วงนั้นว่าไฟแนนซ์ ๕๘ แห่งจะถูกสั่งปิด จะถูก
เปิดก็แห่งไม่รู้ ตนเองจะถูกปิดหรือไม่ปิดก็ไม่รู้ ก็เอาเงิน ๑๐๐ ล้านบาท
นี้แหละชำระหนี้ให้กับภรรยาตนเองที่ตั้งบัญชีไว้ว่าทรงจ่าย ชำระหนี้ให้แก่
บริษัทในเครือ ชำระหนี้ให้แก่ลูก ชำระหนี้ให้แก่บริวาร แล้วก็ไปล้มบนฟูกกัน
เป็นแถว บริษัทเหลืออะไรละครับ เหลือเพียงแคที่ดิน ๘๐ ล้านบาทที่ไปติด
ธนาคารอยู่ ที่ภรรยาหรือกรรมการนั้นไปค้าประกันเอาไว้ด้วย และหนี้อีก
มหาศาลที่เหลือแต่ซากบริษัท เพราะเงิน ๑๐๐ ล้านบาทนี้ถูกเอาออกไปเสียแล้ว
ไปล้มบนฟูกอยู่แล้ว นี่เป็นสภาพปัญหาครับ วันนี้ถ้าจะเรียกร้องว่า ถ้าหากว่า
วันที่ไปทำนิติกรรมลูกหนี้มีมูลค่าหลักประกันสูง เกินกว่าหนี้สินฟองล้มละลายไม่ได้
ก็แน่นอนละครับ ที่ดิน ๑๐๐ ล้านบาทไปทำไว้ ๒๐๐ ล้านบาท และไปกู้เขาไว้
๘๐ ล้านบาทหรือ ๑๐๐ ล้านบาทนี้ ฟองไม่ได้ ทำเพื่อใคร และท่านยอมหรือครับ
ที่ให้ใครทำกับประเทศชาติเราอย่างนี้ วันนี้กำลังจะเรียกร้องว่า กรณีที่กรรมการ
หรือใครไปค้าประกันบริษัทไว้จะต้องไม่ถูกล้มละลาย จะต้องปลดจากการฟอง
ล้มละลาย ท่านยอมหรือครับ แผ่นดินของท่านเหมือนกัน เงินจำนวนนี้จะทำอะไร
กับลูกหนี้อีกจำนวนมากที่ไม่รู้ชื่อไหนชื่อไหน เงินเข้าไปอยู่ในบริษัทเขาตั้งเยอะแยะ
แล้วเหลือแต่ซากบริษัท เหลือตัวเลขบัญชี ทรัพย์สินเอาไปกันหมดแล้ว จะแก้ไข
อย่างไรกันละครับ เพราะฉะนั้นนี่คือปัญหาว่าที่รัฐบาลทำเพื่อบุคคล ถ้ากฎหมาย
ล้มละลายจะมีผลอยู่บ้าง ก็เพื่อตามล่าสิ่งเหล่านี้ ชอบธรรมไหมละครับที่เราควรจะ
มีกฎหมายตามล่าพฤติกรรมเหล่านี้ กฎหมายล้มละลายไม่พึงประสงค์ที่จะไปเอา
กับข้าราชการเอากับใครที่ผ่อนรถ ใครที่ไปผ่อนบ้าน ที่ใครอยู่ทั่ว ๆ ไป เพราะ
ถ้าจะฟ้องกฎหมายปัจจุบันมันฟ้องได้อยู่แล้วเพียงแค ๕๐,๐๐๐ บาท และเมื่อ

สพ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

อัมพา ๖๗/๒

ถูกฟ้องแล้วจะรุนแรงกว่านั้นมาก บางคนเขาก็บอกว่ากฎหมายล้มละลายนี้ไป
เร่งรัดขั้นตอนทำให้การพิจารณาคดีเร็วขึ้น -----

ทำให้ลูกหนี้เสียเปรียบ ถ้าลูกหนี้มีพฤติกรรมเหมือนกับผมแล้วล่ะครับ ควรจะยึดเวลา
 ให้เขาจนเสียหากไม่สามารถติดตามหนี้หรือเปล่า หรือควรจะต้องเร่งรัด
 ติดตามคนเหล่านี้ให้เร็วที่สุด แต่ก็มีบางจุดที่ความเข้าใจไขว้เขวไปอีกล่ะครับว่า
 การที่ลูกหนี้ถูกเร่งรัดคดีในคดีล้มละลาย ไม่ยุติธรรมกับประชาชน ผมก็ได้อธิบาย
 คำว่า ประชาชน ในความเข้าใจและในความเป็นจริงเมื่อขณะที่เราพิจารณา
 กฎหมายฉบับที่แล้ว แต่สิ่งหนึ่งที่จะต้องพิจารณาปัญหาถ้าหากว่าจะยกลูกหนี้
 ขึ้นมาให้เป็น ๓ ล้านบาท ๕ ล้านบาท ๑๐ ล้านบาท ผมไม่ว่า แต่ข้อสำคัญที่สุด
 ก็คือกฎหมายล้มละลายฉบับนี้มีคนแก่ลูกหนี้หลายอย่างหลายประการ ๑. เมื่อถูก
 ฟ้องแล้วกระบวนการทำให้ลูกหนี้ประណมหนึ่งง่ายขึ้น กระบวนการที่คนอื่นจะยื่นมือ
 เข้าไปช่วยเหลือกระทำได้อันที่กฎหมายอื่นทำไม่ได้ การหลุดจากการล้มละลาย
 ทุกอย่างเร็วขึ้น ภาวะลูกหนี้เบาลง ถ้าท่านยกมาเป็น ๕ ล้านบาท ๑๐ ล้านบาท
 หรือ ๑ ล้านบาท ท่านระวังนะครับว่าวันหนึ่งกระแสจะสะท้อนกลับมาว่า
 ท่านออกกฎหมายช่วยลูกหนี้รายใหญ่ๆ ทำไมคนเป็นหนี้ ๕ ล้านบาท ๑๐ ล้านบาท
 ด้รับการฟ้องล้มละลาย แล้วก็ประណมหนี้ แล้วก็ปลดหนี้ไปเรียบร้อยแล้ว แต่หนี้
 ๓ ล้านบาท ๔ ล้านบาท ขณะนั้นถูกทั้งค้ำคดี้แพ่ง ทายทอดตลาด ที่ดินถูกยึดทรัพย์หมด
 แล้วตัวเองยังติดตั้ง ๑๐ ปีไม่มีโอกาสที่จะหลุดหนีจากคดีแพ่งเหล่านั้น ระวังนะครับ
 ตรงนั้นจะสะท้อนกลับมาว่า ท่านออกกฎหมายช่วยลูกหนี้รายใหญ่ ท่านออกกฎหมาย
 ช่วยลูกหนี้ที่เป็นคนรวย ท่านทอดทิ้งคนระดับ ๓ ล้านบาท ๔ ล้านบาท ๕ ล้านบาท
 ระดับข้าราชการ ระดับทั่วไปไม่มีโอกาสที่จะมาฟื้นฟูด้วยกฎหมายล้มละลาย
 ฟื้นฟูอย่างไรล่ะครับ ผมขออนุญาตยกตัวอย่างว่า ตามร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย
 ขณะนี้ก่อนที่จะแก้ไข กฎหมายหลายฉบับบทมาตราเป็นข้อขัดข้อง ไม่ให้เจ้าหนี้
 หรือบุคคลอื่น หรือรัฐบาล เข้าไปช่วยเหลือได้แล้ว เช่น บทบัญญัติในข้อที่ว่า
 ถ้าเจ้าหนี้รู้ว่าลูกหนี้มีหนี้ล้นพันตัวอยู่แล้ว ก็เอาหนี้เข้าไปให้เขาชิม เข้าไปช่วย
 หรือยังปล่อยหนี้เข้าไป เจ้าหนี้ลักษณะนี้จะหมดสิทธิรับชำระหนี้ ถ้าลูกหนี้เกิดล้มละลาย
 ตัวอย่างสมมุติว่าลูกหนี้เป็นหนี้แบงก์ ก สัก ๖๐ ล้านบาท มีที่ดินอยู่สัก ๑๐๐ ล้านบาท
 วันหนึ่งที่ดินราคาตกลงมาเหลือ ๕๐ ล้านบาท ดูเสมือนหนึ่งลูกหนี้หนี้ล้นพันตัว แต่ว่า
 กิจการก็ยังไปไหว ก็ยังไปได้ อดคาพพทุกส่วนเขาเหมือนเดิม ลูกหนี้กลไก
 ทุกอย่างก็เหมือนเดิม กู๊ดวิลล์ (Goodwill) เขาก็อยู่ แต่ไม่มีโอกาสจะฟื้นฟู
 ถ้าธนาคาร ก ไม่ยอมปล่อยหนี้ให้เขาอีกแล้ว ธนาคาร ข ธนาคาร ค ธนาคาร ง
 ธนาคาร จ ใครแม้กระทั่งกระทรวงการคลัง แม้กระทั่งธนาคารกรุงไทย จะยื่นมือ
 เข้าไปช่วยก็ไม่ได้ เพราะถ้าปล่อยหนี้เขาไปเมื่อไร แล้วเขาเกิดล้มละลายขึ้นมาอีก

หนี้เหล่านี้ เป็นหนี้ที่ไม่สามารถรับชำระหนี้ได้ กฎหมายล้มละลายใหม่ก็เลยแก้ไขบท
 มาตราหนึ่ง มาตรา ๘๕ (๓) กรณีลูกหนี้ล้มพันตัว ผลของการประนอมหนี้แล้วลูกหนี้
 มีทางรอด เพียงแค่ขนาด ๗ ขนาด ๘ ขนาด ๙ ใครก็ตามให้ไปสักกี่ล้าน
 ที่ช่วยดูแลเขาหน่อย เขาฟื้นได้ กฎหมายต้องแก้ว่า หนี้เหล่านี้ถ้าเจ้าหนี้รายใหม่ยื่นมือ
 เข้าไปช่วยเหลือโดยเหตุโดยผลตรงนี้ เจ้าหนี้เหล่านี้จะมีฐานะเหมือนเจ้าหนี้อื่น ๆ
 มีสิทธิรับชำระหนี้เหมือนกัน เพราะหลายบริษัทที่เราเจอกันอยู่ก็ฟื้นฟูได้
 แต่ไม่มีใครปล่อย กระทั่งวงการคลัง หรือธนาคารกรุงไทยยื่นมือเข้าไปไม่ได้
 เพราะจำกัดในกฎหมายนี้ ต่อไปถ้าลูกหนี้มีหนี้สัก ๑ ล้านบาท ๓ ล้านบาท
 ไม่ว่าจะถูกฟ้อง หรือตัวเองยื่นเข้าไปขอฟื้นฟู มีเหตุมีผลเหล่านี้เพียงแค่นี้ก็เดือน
 ลูกหนี้จะถูกปลด หนี้เขาจะถูกประนอมหมด และตั้งเจ้าหนี้และตั้งลูกหนี้ หลายคน
 คอยกันอีกว่ากฎหมายล้มละลายจะไม่ให้ลูกหนี้ลำบาก เพราะไปเร่งรัดกันตอน
 ผมเรียนว่ากฎหมายล้มละลายกับกฎหมายคดีแพ่งสามัญไม่เหมือนกัน กฎหมาย
 คดีแพ่งสามัญ ลูกหนี้จะได้รับผลร้ายในคดีต่อเมื่อศาลมีคำพิพากษาและเข้าสู่ถึง
 บังคับคดี จะ ๓ ปี ๕ ปี ๑๐ ปีก็แล้วแต่ แต่กฎหมายล้มละลายทันทีที่ลูกหนี้ถูกฟ้อง
 และเจ้าหนี้ยื่นคำร้อง โจทก์ยื่นคำร้องขอให้ศาลพิทักษ์ทรัพย์ชั่วคราว เมื่อนั้น
 ลูกหนี้เกิดเสียมั่นหนึ่งคนล้มละลายไปแล้วทันที ลูกหนี้จะรับสถานะที่ก้าวแรกที่ลำบาก
 เสมือนหนึ่งตายในคดีแพ่ง เพียงแค่ ๑ เดือนเท่านั้นละครับนับจากวันถูกฟ้อง
 ยิ่งระยะเวลาการบังคับคดียาวไปเท่าไร ลูกหนี้ก็จะยิ่งทรนทรายทรมาณหนัก
 ลุ่ยตรงนั้น พิจารณาสักปี ๒ ปี ๓ ปี ศาลตัดสินว่าลูกหนี้ไม่ควรรล้มละลาย วันนั้น
 ลูกหนี้ตายแล้ว ตั้งแต่ขั้นตอนพิทักษ์ทรัพย์ชั่วคราว ตั้งแต่กระบวนการต่าง ๆ เหล่านี้
 ที่ลูกหนี้จะต้องรับมาตลอด บัดนี้กระบวนการในการประนอมหนี้ถูกจัดตั้งขึ้น
 และโอกาสที่ลูกหนี้จะล้มละลายได้ง่ายขึ้น ถ้าหากว่าเร่งรัดกันตอนพิจารณา
 ให้เร็วขึ้น ผมยกตัวอย่างว่า -----

ในคดีอาญาจำเลยถ้าได้รับการประกันตัวผู้คดี กับจำเลยที่ศาลไม่อนุญาตให้ประกันตัวถูกขังอยู่ในเรือนจำแล้วผู้คดีกับจำเลยไม่มีโอกาสสู้หรือก่อรับตายซากและในกรณีเหล่านั้นจำเลยจะทรมนทรมายให้คดีตัดสินเร็วที่สุด ให้ศาลพิจารณาให้เร็ว สืบพยานให้เร็ว พยายามที่จะให้คำพิพากษาออกมาเร็ว เพื่อตนเองได้พ้นทุกข์ เช่นเดียวกับผู้ที่ต้องตกอยู่ในปรัภของกฎหมายล้มละลายที่ต้องดิ้นรนขอความช่วยเหลือเพื่อให้ตนเองได้พ้นทุกข์ ถ้ากระบวนการสั่งลง มันเร็วลงทั้งหมดก็คือกระบวนการที่เป็นประโยชน์แก่จำเลยทั้งนั้นละครับ ไม่ว่าจำเลยนั้นจะมีหนี้เป็นใคร มากน้อยเท่าไร แต่ข้อสำคัญคนเหล่านี้ถ้าเป็นลูกหนี้สุจริตกรรมตา ศาลใจทักก็ไม่ฟ้องหรือครับ ถ้าฟ้องกฎหมายเดี๋ยวนี้ฟ้องได้แล้ว ๕๐,๐๐๐ บาทก็ฟ้องได้แล้ว ไปสรรหาอะไรกับเงินจะต้อง ๑ ล้านบาท หรือ ๒ ล้านบาท ทั้งหมดเป็นข้อเท็จจริงเป็นความเข้าใจที่จำเป็นจะต้องเห็นว่ากฎหมายนี้เพื่อมาคุ้มครองหนี้หรือเปล่า ดูแลความยุติธรรมแก่เจ้าหนี้หรือเปล่า และถ้าในระบอบหนี้สินที่ท่านบอกว่าเป็น.พี.แอล. ตั้ง ๒๐๐ กว่าล้านบาท มีระบบเช่นนี้มาจัดการดูแล ใครควรจะใช้มาตรการรุนแรงก็รุนแรง ใครควรที่จะได้รับความเมตตาปรานี ก็ได้รับความเมตตา ใครที่ควรจะเร็วก็ต้องเร็ว ใครที่จะช้าก็ต้องช้า เพราะฉะนั้นท่านโปรดพิจารณาว่า สิ่งที่เกิดเป็นกระแสเรียก้องกันมาในเดือนหนึ่งที่ผ่านมาว่า

1. ถ้าลูกหนี้มีหนี้อยู่ ณ วันทำนิติกรรมนั้น มีทรัพย์สินค้ำยอดเงินถึงแม้ปัจจุบันนี้จะต่ำกว่าก็ไม่มีสิทธิฟ้องล้มละลาย ผมถามว่าแล้วคนที่เอาที่ดิน ๑๐๐ ล้านบาท ก่าซื้อขาย ๒๐๐ ล้านบาท ตีราคา ๒๐๐ ล้านบาท ไปกู้ธนาคารมา ๑๐๐ ล้านบาท นั่นถือว่าทรัพย์สินเกินกว่าวงเงินหรือเปล่า และเขาจะหลุดจากคดีล้มละลายอย่างนั้นหรือ ควรจะปล่อยเขาหลุดออกมาอย่างนั้นหรือ และคนที่เอาที่ดิน ก่าเอาไว้ ๒๐๐ ล้านบาทนั้นละครับ ตั้งเมียเป็นเจ้าหนี้เอาไว้ ๑๐๐ ล้านบาท และไปกู้ธนาคารเอาไว้ ๑๐๐ ล้านบาท เอาที่ดิน ๒๐๐ ล้านบาทนั้นละครับ คำประกันและเมียเป็นผู้ค้ำประกันส่วนตัว ตนเองในฐานะที่กระทำเช่นนี้ เป็นผู้ค้ำประกันด้วย เมื่อเกิดเหตุการณ์ไม่ดีเอาเงินทั้ง ๑๐๐ ล้านบาทให้กับเมียให้กับญาติไปล้มบทผูกแล้ว วันนั้นเหลือซากบริษัทอยู่อย่างเดียว ท่านจะบอกว่าเป็นคดีฟ้องล้มละลายไม่ต้องรับผิดในคดีอาญา ฟ้องคดีลงอาญาไม่ได้ อย่างนั้นหรือ นี่คือปัญหาจริง ๆ ถ้าท่านรู้เท่ากับผม ท่านยอมไหม นั่นคือสิ่งที่ปรากฏอยู่ที่ทั่วไป

อีกประการหนึ่งครับ ไม่ค่อยพูดกันแต่ซ่อนไว้ในกฎหมายนี้
 กฎหมายล้มละลายมีบทบัญญัติอยู่มาตราหนึ่งเขียนทำนองว่า ถ้าการชำระหนี้
 ให้แก่เจ้าหนี้ภายในหรือผู้รู้ข้อมูลในบริษัท ภายใน ๓ เดือนนับจากวันถูก
 ฟ้องล้มละลายย้อนหลังกลับไปเพิกถอนได้หมด กฎหมายนี้ก็แก้ในมาตรา ๔ ว่า
 เจ้าหนี้ภายในหรือบุคคลภายในที่รู้ เช่น เมียผู้จัดการ เมียกรรมการ
 ที่ว่าเขารู้ข้อเท็จจริงอันนี้อยู่ ๑๐๐ ล้านบาทที่จ่ายไปแล้ว ถ้าถูกฟ้องและ
 ย้อนกลับไป ๓ เดือนอยู่ในช่วงการกระทำนั้น เพิกถอนการโอนเรียกเงิน
 นี้คืนได้ แต่กฎหมายล้มละลายใหม่เขียนว่า แทนที่ ๓ เดือนยึดออกไป ๑ ปี
 ยึดตรงนี้ยาวไป ๑ ปี เพื่อว่าเมื่อ ๖ เดือนที่แล้ว ๗ เดือนที่แล้ว
 เจอพฤติกรรมเหล่านั้นฟ้องเขาไป มันจะย้อนเข้าไปกลางปี ๒๕๔๐
 มันจะย้อนไปปลายปี ๒๕๔๐ มันจะย้อนไปต้นปี ๒๕๔๑ ซึ่งคนเหล่านี้จะถูก
 เพิกถอนหมด -----

มีความพยายามอยากใหักฎหมายนี้ช้า เพื่อวันที่เริ่มต้นนับ ๑ ย้อนไป ๑ ปี จะได้ไม่ถึงเขา พยายามแม้กระทั่งขอให้มืบทเฉพาะกาลปิดการใช้กฎหมาย ล้มละลายไป ๒ ปี เพื่อที่วันนับ ๑ นี้ย้อนไป ๑ ปีจะได้ไม่ถึงเขา ท่านที่เคารพ นี่คือความจริง เราอาจจะรู้ไม่เท่ากัน เพราะผมคลุกอยู่ตรงนั้นเมื่อท่านรู้อย่างนี้ และพวกผมออกกฎหมายมาเพื่อแก้สิ่งเหล่านี้ ขายชาติหรือกู้ชาติครับ เรายอมให้ ชาติไทยเป็นอย่างนั้นหรือครับ ทั้งหมดเป็นข้อเท็จจริงที่ผมขออนุญาตเล่า มาจนถึงวันที่ประชุมเมื่อวันศุกร์ คำว่า ล็อบบี้วุฒิสมาชิก พวกผมไม่เคยประพฤติ เราให้เสียบริวุฒิสมาชิกคนระดับเหล่านั้น ระดับครูบาอาจารย์คนระดับ ที่มีประสบการณ์เยอะ เขาไม่ใช่คนที่เราจะไปจู่เขาได้หรือไปหลอกเขาได้ หรือล็อบบี้เขาได้ แต่ที่ผมกับรัฐมนตรีสุทัศน์พยายามกระทำก็คือว่าชี้แจงเขา อย่างนี้ละครับ มาตรา ๔ เราต้องมีอย่างนี้เพราะอะไร เราขยายคำว่า เจ้าหนี้ภายใน ออกไปกว้างในมาตรา ๔ รวมทั้งนิติบุคคล บริษัทที่ถือหุ้น เพราะพฤติกรรมการกระทำของจริงมันเป็นอย่างไร คนที่เป็นกลางเขาเข้าใจ และเขายอมรับและเห็นด้วย คนเหล่านี้พร้อมที่จะโหวตลงคะแนนให้ เราทำ เช่นนี้ไม่ผิดครับ เพราะเราเอาความถูกต้องเอาข้อมูลไปชี้แจง ไปเล่าให้ เขาฟัง ไปทำความเข้าใจอย่างตรงไปตรงมา และคนเหล่านี้ก็ยอมรับ ในความถูกต้อง เพราะฉะนั้นเสียงผ่านถึง ๑๖๐ กว่ากับ ๑ ทั้งหมดที่ผ่านมา ในมาตรา ๔ ว่าทำไมย้อนมามาตรา ๕ และกลับไปมาตรา ๔ เมื่อร่าง เราผ่านในมาตรา ๔ มีการขยายคำว่า เจ้าหนี้ภายใน ขึ้นมาแล้วเราก็ได้รับการติดต่อมาครับว่า ในมาตรา ๔ วรรคสุดท้ายเขียนไว้ทำนองว่า ผมไม่อยาก ใช้คำภาษากฎหมายทำนองว่า คำว่า เจ้าหนี้ภายในหรือนุคคลภายใน ให้หมายความรวมถึงบุคคลที่รู้ข้อมูลมากกว่าประชาชนธรรมดาข้างนอก ซึ่งฟังดูเหมือนกับยุติธรรม เช่น ผู้จัดการจะทำให้เลขานุการของผู้จัดการ หรือพนักงานบัญชีที่มีโอกาสรู้ข้อมูลมากกว่าบุคคลภายนอกและมีโอกาส รับชำระหนี้ไปก่อนบุคคลภายนอกหรือกระทำการที่ไม่ชอบธรรมน่าจะทำได้ ถ้ามองลึกกว่านั้นธนาคารละครับ เขารู้ข้อมูลบริษัทมากกว่าบุคคลภายนอก แน่นนอน เพราะเขาเป็นเจ้าหนี้เขาต้องดูสเตทเมนต์ (Statement) เขาเห็นเช็คที่จ่าย และถ้าในมาตรา ๔ ขยายวรรคสุดท้ายออกไปครอบคลุมว่า ใครก็ตามรู้ข้อมูลมากกว่าบุคคลภายนอกและภายใน ๓ เดือน ๑ ปีนั้นเกิดมีการ ชำระหนี้เงินผ่านธนาคาร ธนาคารไม่ถูกเรียกคืนหมดหรือครับ และธนาคารนั้น

ก็คือสภาพที่กำลังมีปัญหาที่รัฐต้องแก้ ที่เอาภาษีประชาชน ที่มาตรการทั้งหมด กำลังฟื้นฟูเขาอยู่ใช่ไหมครับ เราไม่ควรจะบอกเมื่อมีเหตุมีผลมากุญกันตรงนี้ และบทมาตรานี้กำลังผ่านไปและเห็นว่าเมื่อมีเหตุผลตกลงเราย้อนกลับมาตรงนี้ พักตัดเอาพรรคที่แปรฯ ในมาตรา ๔ พรรคสุดท้ายที่เดิมเข้ามา โดยเอา คำจำกัดความบางคำที่ไม่ได้มองให้กว้างไปถึงระบบสถาบันการเงินและธนาคาร ไปใส่ เอาออก เพราะฉะนั้นถึงได้มีการพักการประชุมและตกลงย้อนเรื่องนี้ กลับมาและก็ยอมให้ที่วุฒิสมาชิกแปรผู้ติข้อนี้ออกมาวุฒิสมาชิกก็ยอมตัดออก นั่นคือที่มาของพักประชุม ไม่ใช่การลือบป้ออะไรหรอกครับ คนเหล่านี้นั่งอยู่ คุณอย่าหวังเลยครับจะลือบป้อคน ๑๐๐ ล้าน ๑,๐๐๐ ล้าน ๑๐,๐๐๐ ล้านทั้งนั้น เศรษฐีแต่ละคน ข้าราชการระดับปลัดกระทรวงกันทั้งนั้นละครับ มาจนถึง มาตราเรื่อง ๕ แส่นบาทเป็น ๑ ล้านบาท ผมบอกเขาเพียงว่า รัฐบาล ไม่ขัดข้องหรอกครับ จะขยายเป็น ๑ ล้านบาท เป็น ๕ ล้านบาท หรือนิติบุคคล เป็น ๑๐ ล้านบาท แต่ระวังนะครับ วันหนึ่งลูกหนี้ที่เป็นหนี้ ๕ ล้านบาท ๑๐ ล้านบาทได้เข้าสู่กระบวนการล้มละลายโดยไม่ว่าเจ้าหนี้ฟ้อง หรือเขาฟ้องเอง และผ่านกระบวนการประนอมหนี้ในที่สุดเขาได้รับดอกเบี้ย เขาได้ผ่อนผัน เขาได้จัดการเรียบร้อย และเขาหลุดไปหมดเรียบร้อยแล้ว แต่หนี้ต่ำกว่านั้นที่ไม่มีโอกาสเข้ากระบวนการยังกระเสือกกระสนอยู่ในชั้น บังคับคดีในคดีแพ่ง ๑๐ ปีเมื่อไรจะฟื้นก็ไม่รู้ ยึดทรัพย์เมื่อไรไปยึดได้ ตลอดเวลาในช่วง ๑๐ ปี และระวังนะครับ เขาจะชี้กลับมาว่า กฎหมาย ล้มละลายวันนี้เป็นการออกกฎหมายเพื่อเจ้าหนี้รายใหญ่ เพื่อคนรวย ไม่ได้ เหลือแล้วข้าราชการ ไม่ได้เหลือแล้วผู้ตกทุกข์ได้ยากที่เป็นหนี้ต่ำกว่า ๑ ล้านบาท เพราะฉะนั้นเอาแค่ ๑ ล้านบาทพอไหมไม่ต้องถึง ๒ ล้าน เพราะ ๒ ล้านปัญหานี้ เกิดขึ้นท่านจะอธิบายอย่างไร เขาก็เข้าใจ และมันก็ย้อนกลับมา เมื่อไม่เอา ๕ แส่น ไม่เอา ๒ ล้าน ไม่เอา ๕ ล้าน ๑๐ ล้าน เอาแค่ ๑ ล้านมันก็พอสมควร แต่ ณ สถานีท่านก็ต้องโปรดรับทราบไว้ด้วยนะครับว่า วันหนึ่งถ้าถูกชี้นิ้วขึ้นมาว่า คนที่มีหนี้ ๕ แส่นบาท บอกวันนั้นสภาผู้แทนราษฎรออกกฎหมายทอดทิ้งคนจน ทอดทิ้งข้าราชการ ทอดทิ้งครูบาอาจารย์ที่มีหนี้ ๓ - ๕ แส่นบาท ที่ผ่อนซื้อ เช่าซื้อบ้านไม่ถึง ๑ ล้านบาท ไม่ได้ได้รับความช่วยเหลือเลย มันออกกฎหมายที่คน ๑ ล้านบาทรอดพ้นไปหมดแล้วเหลือแต่พวกเขาที่ตกกระกำลำบากอยู่ ระวังเราต้อง รับผิดชอบร่วมกันเมื่อสิ่งเหล่านี้กลับมาถึง ผมขออนุญาตเพียงแค่ว่ามาตราที่ท่านมนตรี

๑๖๓

สพ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ศิริพร ๓๐/๓

พูดถึงว่าพวกผมหรือถึงท่านมาอยู่ที่ผมไม่มีใครคิดขายชาติหรอกครับ แต่ปัญหา
ที่จะต้องกู้ชาติในขณะนี้ไม่มีใครคิดขายแผ่นดินไทยหรอกครับ เราชักเท่า ๆ กัน
กระดุกพ่อ กระดุกแม่เรายังฝังอยู่บนแผ่นดินนี้ ถึงท่านอยู่เหมือนผม ท่านก็ทำเท่ากัน
เพียงแต่ว่าข้อมูลเรามีอาจอยู่จุดต่างกัน วันนี้ผมเข้ามาแลกเปลี่ยนข้อมูลกับท่าน
ว่าวันนี้ข้อมูลมันเป็นอย่างนี้และเราต้องทำครับ กฎหมายล้มละลายจำเป็นรีบด่วน
และต้องมีครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านเรวัตครับ

นายเรวัต สิริบุญกุล (กาญจนบุรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายเรวัต สิริบุญกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี พรรคชาติไทย ร่างพระราชบัญญัติล้มละลายซึ่งวุฒิสภาได้แก้ไข โดยเฉพาะอย่างยิ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมในมาตรา ๓๕ ทวิ ซึ่งมีข้อความว่า บรรดาคดีล้มละลายที่ศาลมีคำพิพากษาให้ลูกหนี้ซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาเป็นบุคคลล้มละลาย และหนี้อันเป็นมูลเหตุที่ฟ้องล้มละลายไม่มีลักษณะเป็นการทุจริต ให้ลูกหนี้พ้นจากการเป็นบุคคลล้มละลายเมื่อครบสามปีนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลาย และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๗๖ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ท่านประธานครับ กระผมเห็นด้วยต่อการแก้ไขเพิ่มเติมนี้ แล้วก็เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งต่อท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง คือท่านพิเชษฐที่บอกว่า กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายคู่ชาติ เพราะเป็นเรื่องจริงครับท่านประธาน การแก้ไขในมาตรานี้ก็เพื่อที่จะช่วยเหลือพี่น้องประชาชนโดยเฉพาะอย่างยิ่งลูกหนี้ เพราะว่าให้ได้ล้มละลายเพียง ๓ ปี หลังจากนั้นลูกหนี้ก็สามารถตั้งตัวได้ การตั้งตัวได้โดยเร็วขึ้นนี้ครับท่านประธาน ตรงนี้ครับก็ถือได้ว่าเป็นการที่จะให้ลูกหนี้ฟื้นตัวในทางเศรษฐกิจ เพราะว่าในทุกวันนี้เรามีปัญหาเรื่องภาวะเศรษฐกิจนั้นมากมายก็มาจากลูกหนี้ และลูกหนี้พวกนี้ครับท่านประธาน เป็นผู้ลงทุนก่อเกิดประโยชน์ในทางเศรษฐกิจ ส่วนคนมีเงินเจ้าหนี้ที่ครับเขาฝากเงินอย่างเดียวย ลงทุนนั้นน้อยมาก เพราะฉะนั้นภาวะเศรษฐกิจจะดีขึ้นมาได้ก็ที่ลูกหนี้ที่ครับ แต่อย่างไรก็ตาม ท่านประธานครับ กระผมเกรงไปอย่างเดียวยเกรงว่าเมื่อกฎหมายนี้ออกมาใช้เพียง ๓ ปี เกรงไปว่าเจ้าหนี้ที่เขาจะฟ้องล้มละลายเขาก็เกรงว่า เมื่อการยึดทรัพย์ในคดีแพ่งอยู่ได้ถึง ๑๐ ปี แต่ฟ้องล้มละลายแค่ ๓ ปี เพราะฉะนั้นก็เกรงอยู่อย่างเดียวยว่าศาลล้มละลายจะไม่ได้มีการพิจารณาคดีล้มละลาย แต่อย่างไรก็ตาม ท่านประธานครับ กฎหมายนี้ที่ออกมานี้ครับเป็นความจำเป็นของรัฐบาล และกระผมเห็นด้วยอย่างยิ่งว่าต้องเอามาใช้โดยเร็วเพื่อจะให้ลูกหนี้ฟื้นตัว ภาวะเศรษฐกิจจะฟื้นตัวได้ก็อาศัยลูกหนี้ที่ครับ ท่านประธาน กระผมจึงเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง ขอขอบคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านดนัยฤทธิ์

นายคณัฏฐ์ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม คณัฏฐ์ วัชรภรณ์ พรรคความหวังใหม่ จากจังหวัดศรีสะเกษ ท่านประธานครับ
ผมได้ฟังท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังได้พยายามชี้แจงว่า
ร่างพระราชบัญญัติล้มละลายจะเป็นกฎหมายกู่ชาติ จะกู่ชาติหรือขายชาติผมไม่
ออกความเห็นครับ แต่ที่มันติดใจหัวใจพี่น้องประชาชนอยู่นั้นก็คือ ทำไมมันต้อง
เป็นกฎหมายที่เป็นเงื่อนไขและหนังสือแสดงเจตจำนงกับ ไอ.เอ็ม.เอฟ.
ในฉบับที่ ๕ ด้วย -----

และถ้าปล่อยให้กระบวนการในการพิจารณากฎหมายล้มละลายเป็นไปตามกระบวนการและรับฟังความคิดเห็นของพี่น้องประชาชน ผมก็คิดว่าไม่น่าจะมีปัญหาอะไรในการที่จะหาข้อยุติได้ ได้เห็นท่านคณะกรรมการมาธิการ คือวุฒิสภาได้แก้ไขมาแล้ว จริง ๆ แล้วถ้ายอมรับฟังความคิดเห็นของพี่น้องประชาชนบ้างคือในขณะนี้เขาพูดกันอย่างมากมายว่า กฎหมายฉบับนี้จะเป็นกฎหมายที่เอื้อประโยชน์ให้กับฝ่ายเจ้าหนี้ แต่ถึงอย่างไรก็ตามถามว่าจะมีประโยชน์บ้างไหม ก็ต้องยอมรับว่าจะมีประโยชน์ เพราะรัฐบาลก็พยายามบอกอยู่ตลอดเวลาว่าเมื่อกฎหมายฉบับนี้ผ่านออกไปบังคับใช้แล้วจะทำให้ลูกหนี้มีวินัยมากขึ้น ถ้าเราย้อนกลับไปดูถึงว่าทำไมลูกหนี้ถึงไม่มีวินัย สาเหตุจริง ๆ แล้วเกิดจากการควบคุมดูแลสถาบันการเงินไม่มีประสิทธิภาพ เราต้องยอมรับว่าการควบคุมดูแล การให้สินเชื่อของสถาบันการเงินไม่มีประสิทธิภาพ มีความล้มเหลวเกิดการทุจริตกันขึ้น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ท่านदनัยฤกษ์ศรีชัย ผมได้พยายามย้ำหลายครั้งแล้วนะครับ ตอนนี้อยู่ในวาระที่เรากำลังพิจารณาจุดที่วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมว่าอยากจะให้พูดเฉพาะในประเด็นนี้ว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย แล้วอภิปรายเหตุผลประกอบเท่านั้นครับ อย่าอภิปรายเหมือนกับวาระแรกนะครับ

นายदनัยฤกษ์ศรีชัย (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ คือผมเข้าใจครับ ผมก็พยายามที่จะโยงเข้ามาอยู่ในประเด็นที่ผมจะอภิปรายในสิ่งที่วุฒิสภาได้แก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ขอให้เข้าประเด็นเลขนะครับ

นายदनัยฤกษ์ศรีชัย (ศรีสะเกษ) : ผมนั่งฟังท่านรัฐมนตรีพูดมาครึ่งชั่วโมง ๘๐ นาที ไม่ได้เกี่ยวกับประเด็นที่วุฒิสภาแก้ไขเลขนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ท่านदनัยฤกษ์ศรีชัย ผมไม่อยากจะไปโต้แย้งท่านนะครับ เพียงแต่วาระนี้อยู่ในวาระที่วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติม ท่านต้องพูดในประเด็นนี้เท่านั้น แต่ที่กรณีท่านรัฐมนตรีวิเศษฐิติแจ่ง เพราะถูกกล่าวหาว่ากฎหมายฉบับนี้คือกฎหมายขายชาติ ซึ่งท่านก็ได้ชี้แจงกรณีที่ถูกพาดพิงและทำให้เสียหาย แต่กรณีของท่านदनัยฤกษ์ศรีชัยคงพูดได้เฉพาะในกรณีที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมเท่านั้นครับ
อย่าอภิปรายเหมือนวาระที่ ๑ เลขครับ

นายคณิศร วัชรารักษ์ (ศรีสะเกษ) : ผมเข้าใจครับ ผมก็พยายามจะชี้ให้เห็นถึงสิ่งที่วุฒิสภาได้แก้ไขมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งมูลหนี้ซึ่งจะเป็นเหตุนำไปสู่การฟ้องล้มละลาย แล้วก็ระยะเวลาของลูกหนี้ที่จะพ้นจากการเป็นบุคคลล้มละลาย จริง ๆ แล้วยังหาข้อยุติกันไม่ได้ สภาผู้แทนราษฎรก็ประชุมในส่วนของสภาผู้แทนราษฎรผ่านกฎหมายไปสู่วุฒิสภา วุฒิสภาก็ประชุมในส่วนของวุฒิสภาแก้ไขและนำกลับมาสู่ที่ประชุมของสภาผู้แทนราษฎร แต่จริง ๆ แล้วฟังเสียงจากข้างนอกฟังเสียงจากประชาชน ยังหาข้อยุติและลงตัวในมูลหนี้หรือระยะเวลาของบุคคลล้มละลายยังไม่ได้ ทำไมไม่เปิดโอกาสให้ตั้งกรรมาธิการร่วมกัน ให้ฝ่ายสภาผู้แทนราษฎรและฝ่ายวุฒิสภาได้มีโอกาสไปปรึกษาหารือกันในการที่จะหาข้อยุติในตัวเลขที่จะยอมรับกันได้ทั้งพี่น้องประชาชนและฝ่ายวุฒิสภาและฝ่ายสภาผู้แทนราษฎร ตรงนี้เป็นสิ่งที่ประเด็นสำคัญที่สุด เพราะว่าเสียงวิพากษ์วิจารณ์ภายนอกที่เขาบอกว่ากฎหมายฉบับนี้เอื้ออำนวยประโยชน์ให้กับเจ้าหนี้ นั่นเป็นเสียงพูดจากลูกหนี้และสาเหตุจริง ๆ อย่างแท้จริงที่ผมถามว่าทำไมถึงได้นำไปสู่กฎหมายฉบับนี้ ผมก็พยายามจะอธิบาย เกิดจากการทุจริตกันภายในสถาบันการเงินจึงทำให้ลูกหนี้ไม่มีวินัยไม่มีการไปชำระหนี้ เพราะฉะนั้นไม่ว่าจะเป็นมูลหนี้ที่จะเป็นเหตุให้นำไปสู่การฟ้องล้มละลายหรือระยะเวลาของบุคคลที่ล้มละลายนั้นที่จะพ้นสภาพ เราควรจะได้ปรึกษาหารือกันทั้ง ๒ สภาเพื่อที่จะหาข้อยุติ เพราะฉะนั้นในปัจจุบันนี้รัฐบาลพยายามที่จะเร่งกฎหมายฉบับนี้มีเหตุผลอยู่ตรงที่ว่า มันเป็นเรื่องร้อนใจ ผมก็พยายามบอกแล้วจะไม่ออกความเห็นว่าจะสู้ชาติหรือขายชาติ แต่ทำไมต้องเป็นเงื่อนไขกับต่างชาติที่จะให้สภานี้เร่งรีบในการพิจารณากฎหมายฉบับนี้ให้ผ่านไป โดยไม่พิจารณา ๒ สภา ร่วมกันให้รอบคอบเสียก่อน-----

๑๓๒

สพ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

สุภาภรณ์ ๗๓/๑

จะได้ไม่เป็นข้อครหาในท่าต่อพี่น้องประชาชนทั้งเจ้าหน้าที่และลูกหนี้ จะเป็นประโยชน์ เพราะฉะนั้นผมจึงเสนอให้มีการตั้งคณะกรรมการร่วมกันเพื่อให้ ๒ สภาได้มีโอกาสไปปรึกษาหารือกัน หาข้อยุติทั้งมูลหนี้แล้วก็ระยะเวลาของการเป็นบุคคลล้มละลาย เพื่อที่จะให้โอกาสทั้งรับฟังเจ้าหน้าที่และลูกหนี้ ได้มีโอกาสมาแสดงเหตุผลและหาข้อยุติที่เป็นไปด้วยดีทั้ง ๒ ฝ่าย ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านรัฐมนตรี

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น กระผมได้เรียนว่าได้มีการแก้ไขใน ๓ เรื่องเท่านั้นเอง กล่าวคือ เรื่องทุนทรัพย์ที่เป็นมูลหนี้ในการฟ้องคดีล้มละลาย และเรื่องวิธีการนับคะแนนเพื่อให้แผนฟื้นฟูกิจการฯ ได้รับความเห็นชอบจากเจ้าหน้าที่ได้ง่ายขึ้น และในการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๕ ทวิ ทั้ง ๓ เรื่องนี้ในสภาผู้แทนราษฎร ในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรนั้น ท่านสมาชิกหลายท่านที่ได้ลุกขึ้นมาอภิปรายนั้นไม่ได้แสดงความเห็นขัดแย้ง ไม่ได้มีการแก้ไขและไม่ได้อภิปรายเกี่ยวเนื่องกับทั้ง ๓ ประเด็นแต่ประการใด

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ท่านสมาชิกครับผมก็พยายามนะครับได้ตั้งเตี๊ยมมา ๓ ครั้งแล้ว ได้เข้ามา ๓ ครั้ง ขออย่าเป็นครั้งที่ ๔ ขณะนี้อยู่ในวาระที่วุฒิสภา ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมใน ๓ ประเด็นที่ท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจงเมื่อสักครู่ นะครับเราคงพูดได้ในประเด็นนั้นเท่านั้นละครับว่า เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย แล้วอภิปรายเหตุผลประกอบนะครับ เชิญท่านประเสริฐครับ

นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ (ยะลา) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผม นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดยะลา พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับอยากจะใคร่ขอกราบเรียนหาหรือท่านประธานว่า ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย ซึ่งความเป็นจริงก็เป็นที่ทราบกันนะครับว่าเป็นที่สนใจของประชาชน แต่เนื่องจากสภาผู้แทนราษฎรก็ได้พิจารณากันตั้งแต่วันที่ ๑ วาระที่ ๒ วาระที่ ๓ ก่อนข้างยาวจนนำสู่การพิจารณาของวุฒิสภาก็เป็นเวลาค่อนข้างมาก และหลายท่านก็ได้ซักถามต่อข้อปัญหาไปต่าง ๆ ซึ่งถ้าได้ติดตามมาตั้งแต่ต้น ตั้งแต่สภาผู้แทนราษฎรจนวุฒิสภา ก็น่าจะเป็นที่ต่อต้องแก้เป็นการเข้าใจ และในวันนี้ก็ได้มีการหารือซักถาม และท่านรัฐมนตรี ๒ ท่าน

๑๓๓

สผ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทั่วไป) เป็นพิเศษ

สุภาภรณ์ ๗๓/๒

ก็ได้ตอบมาเป็นเวลาค่อนข้างนาน คิดว่าน่าจะเป็นเวลาอันสมควรที่จะมีการจบ การอภิปรายข้อซักถามในร่าง พ.ร.บ. ล้มละลาย ใคร่ขอหารือท่านประธานว่า สมควรหรือไม่ประการใดครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : ก็คงหารือที่ประชุมนะครับ แต่มีท่านสมาชิกยังยกมืออยู่ที่อยาก จะอภิปราย ฉะนั้นผมคงไม่สามารถที่จะปิดอภิปรายได้ ผมไม่มีอำนาจนะ ครับ แต่ถ้าท่านสมาชิกจะ เสนอก็เป็นสิทธิ์จะไปหยิบขึ้นมาหารือ ถ้าเป็นการหารือก็คง ถามสมาชิกว่า ถ้ามีใครขัดข้อง ท่านก็ยังยกมืออยู่นะครับ มีท่านพินิจท่านหนึ่ง ท่านสรชาติ ท่านพินิจยังติดใจหรือเปล่าครับ ขอเป็น ๒ ท่านสุดท้ายนะ ครับ เชิญครับท่านสรชาติครับ

ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม (หนองบัวลำภู) : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม สรชาติ สุวรรณพรหม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองบัวลำภู พรรคความหวังใหม่ ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่า กฎหมายฉบับนี้นั้น เป็นกฎหมายที่พี่น้องประชาชนให้ความสนใจมากที่สุด เมื่อมี การแก้ไขผ่านจากวุฒิสมาชิกมา ซึ่งอย่างน้อยที่สุด ๓ ประการ ตามที่รัฐมนตรี ว่าการกระทรวงยุติธรรมได้ เြียนชี้แจงนั้นก็ เป็นความชอบธรรมซึ่งสภาแห่งนี้ จะ ได้มีโอกาสมาชี้แจงและพูดคุยเพื่อที่จะทำความเข้าใจกับพี่น้องประชาชน ให้ตรงไปตรงมา ให้ได้ เข้าใจพร้อมกันทั้งประเทศ แน่แน่นอนครับผมเองก็ต้อง ขออนุญาตกราบเรียนว่ากฎหมายฉบับนี้นั้นจะมองในแง่ดีก็ต้องดี จะมอง ในแง่ร้ายก็ต้องร้าย เหมือนกับว่ามีอาวุธอยู่ในมือขึ้นอยู่กับการนำไปสู่การปฏิบัติ การนำไปใช้ -----

จะใช้ในทางที่ดีมากน้อยขนาดไหน เป็นประโยชน์หรือเป็นโทษกับลูกหนี้ นั่นคือ สิ่งที่ผมเองต้องขออนุญาตทราบเรียบตรงนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเองต้องขออนุญาตทราบเรียบ เพราะไม่ค่อยสบายใจที่ท่านรัฐมนตรีทั้ง ๒ ท่านมาชี้แจงค่อนข้างที่จะเป็นผลดีมาโดยตลอด ไม่มองในแง่ซึ่งเป็นผลกระทบผลเสียที่เกิดขึ้นบ้างเลย อย่างน้อยที่สุดคนฟังทั่วประเทศเขาจะมองว่ากฎหมายฉบับนี้ดีอย่างเดียว ดังนั้นผมเองต้องขออนุญาตทราบเรียบในส่วนที่จะกระทบบ้างในมาตรา ๕ อย่างน้อยที่สุดที่วุฒิสมาชิกได้แก้ไขขึ้นมาจากลูกหนี้ฟ้องล้มละลาย ๕ แสนบาท เป็น ๑ ล้านบาทสำหรับคนธรรมดา และจาก ๑ ล้านบาท เป็น ๒ ล้านบาทสำหรับนิติบุคคล แน่นนอนครับเป็นผลดีเกิดขึ้นกับลูกหนี้อย่างแน่นอน ถ้าอย่างเดิมซึ่งมีอยู่ ณ นั้น ผมทราบเรียบก่อนว่าลูกหนี้ดี ๆ อย่างน้อยข้าราชการอีกหลายแสนคนซึ่งกู้มาสร้างบ้าน แน่นนอนครับ มูลค่าบ้านที่เขาซื้อมาบ้านจัดสรรราคามูลค่าสูงกว่าเงินที่เขากู้มา ถ้าเขาโดนตรงนี้ไปด้วย ผลกระทบผลร้ายก็เกิดกับเขาเอง แต่ถ้าเขาไปเกิดเหตุการณ์หรือกรณีว่า อย่างที่ท่านรัฐมนตรีทราบเรียบมาแล้ว มีคนซื้อมา ราคา ๑๐๐ ล้านบาท ไปตีราคามูลค่าเป็น ๒๐๐ ล้านบาท แล้วเอาไปจำนอง ในราคา ๑๐๐ ล้านบาท หรือ ๑๐๐ กว่าล้านบาทเพื่อให้เกิดเงินที่ซื้อมา เกิดมูลค่าทรัพย์สิน มีสักกี่รายที่จะเป็นคนอย่างนั้น แต่คนส่วนใหญ่ไม่ได้เป็นอย่างนั้น เขาเจตนาบริสุทธิ์ ซึ่งจะใช้กฎหมายอย่างนี้ ทุกคนกระทบหมด ไม่สามารถที่จะเอากฎหมายไปบังคับใช้เฉพาะคนซึ่งโกงชาติและบ้านเมือง ซึ่งตรงนี้เอง ผมขออนุญาตทราบเรียบว่ามีกฎหมายรัฐธรรมนูญที่อยู่แล้วที่จะใช้กับกรณีอย่างนั้นที่เกิดขึ้น ดังนั้นผมขอกลับมาที่ประเด็นมาตรา ๕ ซึ่งขออนุญาตทราบเรียบที่วุฒิสมาชิกได้แก้ไขเพิ่มเติมขึ้นมา แน่นนอนครับ เราเห็นด้วยที่วุฒิสมาชิกแก้ไขตรงนี้เกิดขึ้น เพราะอย่างน้อยที่สุดลูกหนี้ซึ่งดี ๆ อีกหลายร้อยหลายพันคนจะไม่โดนกระทบจากกฎหมายฉบับนี้ อย่างน้อย ๆ ที่สุดเขามีโอกาสที่จะยึด ไม่ใช่บุคคลล้มละลาย ซึ่งการเป็นบุคคลล้มละลายเขาเสียสิทธิตามกฎหมายอื่นอีกมากมายที่จะตามมา คนซึ่งเป็นข้าราชการ คนซึ่งมีอาชีพที่มั่นคงแน่นอน มีใครบ้างที่อยากจะเป็นบุคคลล้มละลาย ซึ่งแม้จะพ้นระยะที่แล้ว ๆ ขึ้นมา ไม่ใช่หรือครับ ดังนั้นสิ่งตรงนี้เองเป็นผลดีกับลูกหนี้ซึ่งลูกหนี้เจตนาบริสุทธิ์ในการที่จะไปกู้หนี้ ในขณะที่สภาวะเศรษฐกิจในขณะนั้นเศรษฐกิจเจริญเติบโต เศรษฐกิจแบบฟองสบู่เกิดขึ้น เขามีอำนาจ เขามีเงินเพียงพอในการที่จะไปซื้อบ้านสัก ๑ หลัง แต่หลังจากเหตุการณ์ตรงนี้เกิดขึ้นแล้ว เขาไม่มีเงินที่จะไปใช้ เขาก็มีสิทธิที่จะถูกฟ้องล้มละลาย

๑๗๕

สผ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

วินา ๗๔/๒

เพราะเขาไม่สามารถที่จะมีเงินไปใช้ตรงนี้เกิดขึ้น ตรงนี้เป็นการที่จะช่วยลูกหนี้
อีกหลายแสนคน ซึ่งเขาไม่สามารถเข้าสู่กฎหมายฉบับนี้ที่จะต้องถูกฟ้องล้มละลายที่เกิดขึ้น
ผลดีมีอย่างแน่นอนตามที่วุฒิสมาชิกได้แก้ไขเกิดขึ้นกับกฎหมายฉบับนี้ นั่นคือสิ่งที่เราจะ
มองว่า ในประการที่เราจะนำเงินกลับมาเข้าสู่ระบบ โดยไม่มองว่าลูกหนี้ในขณะนี้นั้น
คือประชาชนคนไทย แต่เจ้าหน้าที่นั้นแน่นอนครับ อาจจะเป็นสถาบันการเงินตรงนี้
อีกส่วนหนึ่งต้องยอมรับว่าเป็นทุนต่างชาติซึ่งไปกู้มาอีกทอดหนึ่ง ซึ่งต้องการหนีกลับไป
ไม่ผิดหรือครับ ซึ่งเพื่อนสมาชิกหลายท่านมอง เป็นการมองคนละมุมกันเท่านั้นเองว่า
จะขายชาติหรือกู้ชาติ ผมเองต้องขออนุญาตทราบเรียนว่า ต้องขออนุญาตขอขอบคุณทาง
ท่านวุฒิสมาชิกซึ่งได้แก้ไขในหลายประเด็นเกิดขึ้น เพื่อเป็นผลดีกับพี่น้องคนไทย
ทั้งประเทศซึ่งเป็นลูกหนี้ ผมเชื่อแน่ว่าคนที่เป็นลูกหนี้ก็คือคนที่ไปกู้หนี้ คนที่เป็นเจ้าหน้าที่
ได้เปรียบอย่างแน่นอน ในกฎหมายฉบับนี้นั้น คือกฎหมายซึ่งเจ้าหน้าที่มีอำนาจในการ
ที่จะใช้กฎหมายฉบับนี้ในขณะนี้นั้นลูกหนี้ไม่มีโอกาสจะใช้ ถามก่อนว่าถ้าเกิดเจ้าหน้าที่
เลือกปฏิบัติ มีบางรายซึ่งมองแล้วว่าทรัพย์สินที่จะล้มละลายไม่คุ้มกับทุนซึ่งเขาจะฟ้อง
ล้มละลาย ผมว่าเขาเลือกไม่ฟ้อง แต่สิ่งที่เขาจะฟ้องนั้นแสดงว่าคุ้มทุนแล้ว
ทำเรียบร้อยเขาได้ประโยชน์สูงสุดจากการดำเนินการ ดังนั้นคือเราต้องมอง
ในการคุ้มครองไปถึงลูกหนี้ด้วยในการที่จะบัญญัติกฎหมาย เพราะกฎหมายใช้กับ
ทุกคนภายในประเทศ ใช้กับลูกหนี้ทุกคนที่เกิดขึ้นภายในประเทศ ลูกหนี้มากกว่าเจ้าหน้าที่
อย่างแน่นอน ผลกระทบซึ่งผมเองขออนุญาตทราบเรียนว่า เราในฐานะซึ่งมาแก้ไข
ตรงนี้เอง เราจะให้กฎหมายนี้ออกไปอย่างรอบคอบ ซึ่งตรงนี้เองในชั้นวาระซึ่งอยู่ใน
สภาผู้แทนราษฎรเราพยายามท้วงติงชี้แจงอย่างมีเหตุมีผล เช่นเดียวกับกฎหมาย
หลายฉบับที่ออกไป -----

แต่เราก็ผ่านไปแล้วไม่อยากจะให้กฎหมายนั้นกลับมาซ้ำ เพราะการแก้ไข จากวุฒิสมาชิกแล้วต้องกลับมาที่สภาผู้แทนราษฎร นั่นคือสาระหรือเหตุผลที่ต้อง มาพูดคุยกันในขณะนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมกราบเรียนก่อนว่า กฎหมาย ฉบับนี้วุฒิสมาชิกไม่ได้แก้ไขเล็กน้อยหรือครับ แก้ไขอย่างมากมายและแก้ไข ในสาระที่สำคัญด้วยซ้ำไป ถ้าเป็นอดีตที่ผ่านมา กฎหมายที่มีการแก้ไขมากมาย ขนาดนั้น เขาต้องมีการตั้งกรรมาธิการร่วมกันแล้วครับ เพื่อให้ได้พบปะ ปรึกษาหารือซักถามในประเด็นที่แก้ไขกันไป แต่ครั้งนั้นผมเองไม่เข้าใจว่า ทำไมรัฐบาลถึงมีความรู้สึกว่าจะรีบให้ผ่าน ในขณะที่การพิจารณาในชั้น สภาผู้แทนราษฎรกลับมีความรู้สึกว่าจะรีบให้ผ่าน ในขณะที่การพิจารณาในชั้น สภาผู้แทนราษฎรกลับมีความรู้สึกว่าจะรีบให้ผ่าน ท่านก็บอกว่าจะ เป็นผลดีมากมายแล้วก็ผลักดันผ่านเข้าไปที่สภาผู้แทนราษฎร แทนที่กฎหมายฉบับนี้ จะแก้ไขตั้งแต่ เริ่มต้นออกจากสภาผู้แทนราษฎร เพื่อวุฒิสมาชิกไม่ต้องมาแก้ไขอีก แล้วผ่าน เป็นกฎหมาย นั่นคือสิ่งที่ผมเองต้องขออนุญาตกราบเรียนว่า สิ่งที่วุฒิสมาชิก แก้ไขมานั้นล้วนแล้วแต่เป็นแนวทางซึ่งเรามีโอกาสพูดคุยในสภาแห่งนี้ กรรมาธิการ เสียข้างน้อย เพื่อนสมาชิกหลายท่านในที่นี้ได้พูดคุยในประเด็นต่าง ๆ เป็น ๓ ประเด็นตรงนี้ไว้มาโดยตลอด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เป็นมติพิเศษ เพื่อที่จะให้มีความรู้สึกว่าการที่จะต้องไปให้ลูกหนี้เสียเปรียบเจ้าหนี้น้อยลง นั่นคือสิ่งที่ผมเองต้องขออนุญาตกราบเรียนว่า ในการที่วุฒิสมาชิกแก้ไขมานั้น เราพอใจในระดับหนึ่ง แต่ถ้าจะมีแก้ไขมากยิ่งขึ้น เราเองไม่สามารถที่จะแก้ไข ในตรงนี้ได้ ถ้าเราสามารถแก้ไขเพิ่มเติมจากตรงนี้ได้เราจะทำหน้าที่ตรงนั้นแล้ว เมื่อประธานอยากจะให้มีการพิจารณาเป็นไปตามสิ่งที่กำหนดในวาระการประชุมนี้ พวกเราเองต้องขออนุญาตกราบเรียนว่า ที่ต้องมาชี้แจงตรงนี้และเพื่อนสมาชิก หลายท่านต้องมาชี้แจง เนื่องจากมีการพูดนอกประเด็นของกฎหมายฉบับนี้ ผมเอง ต้องขออนุญาตกราบเรียนกับท่านประธานว่า ในฐานะเพื่อนสมาชิกคนหนึ่งซึ่งอยาก จะเห็นกฎหมายนี้ตรงไปตรงมา แล้วการชี้แจงทั้ง ๒ ข้างนี้น่าจะทำหน้าที่ชี้แจง ที่ตรงไปตรงมาว่ากฎหมายนั้นบังคับกับทุกคน บังคับกับลูกหนี้ทุกคน แต่คนที่มียกข้อย เลือกใช้กฎหมายฉบับนี้คือ เจ้าหนี้ที่จะฟ้องล้มละลายกับใครก็ได้ นั่นคือสิ่งที่ผมเอง ต้องขออนุญาตกราบเรียนกับท่านประธานตรงนี้ นั่นคือสิ่งที่ต้องมาพิจารณา อย่างรอบคอบ แล้วก็เห็นด้วยในบางประการที่วุฒิสมาชิกแก้ไขเพิ่มเติมขึ้นมา คือถ้าเราไม่ได้วุฒิสมาชิกมาแก้ไขตรงนี้นั้น แน่แน่นอนครับผลกระทบต่อพี่น้องประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มข้าราชการ ซึ่งก็ขึ้นมา ๖ - ๗ แสนบาท บ้านราคา ๒ - ๓ ล้านบาท จะต้องมีส่วนหนึ่งซึ่งจะต้องจ่ายออกไปแล้ว ต้องกระทบ

๑๓๓

สพ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

พหัยกาญจน์ ๗๕/๒

จากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ อย่างแน่นอนที่เกิดขึ้น นั่นคือสิ่งที่ผมเองต้องฝากต่อ
ท่านประธานตราบนี้ ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ท่านสมาชิกครับ การพิจารณากฎหมายของเราก็คงต้องการ
ที่จะให้มีการอภิปรายเท่าที่จำเป็นนะครับ เพื่อที่กฎหมายจะได้เร่งออกไป
มีผลบังคับใช้ได้เร็วที่สุด ผมเองก็ไม่อยากจะขัดใจท่านสมาชิกนะครับ แต่ได้ฟัง
การอภิปรายแล้วบางครั้งก็รู้สึกไม่สบายใจ โดยเฉพาะบางครั้งก็มีการอภิปราย
ประเด็นที่ซ้ำซากอย่างชัดเจนตลอด ผมก็ไม่อยากจะทักท้วง เพราะฉะนั้นต้อง
ขอความกรุณานะครับ อธิบายให้มีการพูดประเด็นที่ซ้ำซากกันอีกเลยนะครับ
เชิญท่านเพิ่มใจครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายพินิจ จันทรสุรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง
ท่านประธานครับ ตามมาตรา ๔ ที่มีการตัดออก ซึ่งข้อความผมดูแล้ว
ในวรรคท้ายเป็นเรื่องสอดคล้องและสมบูรณ์ในการจะรับรองบุคคลภายในของ
ลูกหนี้หรือบุคคลล้มละลายทุจริต แต่ตัดออกไปนี้ ผมก็เห็นว่ายังเป็นประโยชน์
อยู่นะครับท่านประธาน เพื่อประโยชน์แห่งบทนิยามนี้ บุคคลภายในของลูกหนี้
ตามวรรคแรกให้รวมถึงบุคคลซึ่งอยู่ในฐานะที่รู้ชื่อเท็จจริงเกี่ยวกับกิจการของ
ลูกหนี้ที่ยังไม่เป็นที่เปิดเผยต่อประชาชนด้วย หมายความว่า ตรงนี้สาระสำคัญ
นะครับท่าน บางทีไปสอบสวนอะไร ๆ ต่าง ๆ เกี่ยวกับสิ่งที่เกี่ยวข้องกับบุคคล
ใกล้เคียง ใกล้ตัว อันนั้นน่าจะ เป็นไปได้ ผมอยากจะขอฟังตอนที่รัฐมนตรีไปชี้แจง
นิดเดี๋ยวครับว่า ไปชี้แจงแล้วทำไมวุฒิสมาชิกตัดตรงนี้ออก ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :
ท่านประธานที่เคารพครับ ผม พิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล รัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงการคลัง ประเด็นนี้ไม่ได้ชี้แจงในที่ประชุมแล้วกรรมาธิการก็ไม่ได้
ชี้แจง เพียงแต่ว่าก่อนจะถึงมาตรานี้ได้มีการประสานงานทำความเข้าใจ
และประเด็นนี้เป็นประเด็นที่เติมโดยสภาผู้แทนราษฎร -----

๑๓๘

สผ ๓๑/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

จกนอม ๗๖/๑

ก็มีผู้หยิบยกขึ้นมาว่า ผู้ที่รู้ข้อมูลมากกว่าประชาชนทั่วไปธรรมดาอาจจะได้มา โดยไม่ชอบธรรมก็มี แต่บางคนโดยสายงานเขารู้มากและเขามีสิทธิ โดยชอบธรรมที่ควรจะได้ก็มี เช่น ธนาคารที่กระทำการโดยสุจริต รัฐเทศมนตรี (Statement) รุ่งบุคค ผ่านเช็ค ผ่านตั๋วอะไรต่าง ๆ กรณีเช่นนี้ถ้ามีวรรคนี้ออกไปด้วยจะทำให้การชำระหนี้ที่สุจริตต่อธนาคารที่สุจริต และสถาบันการเงิน ปั่นป่วนไปหมด จะต้องยุติความ จะมีในคำพิพากษากฎีกาอะไรต่ออะไร อ้างอิงกันเข้ามา ในที่สุดเราก็เห็นว่า กรณีรายใหญ่ ๆ อาจจะเกิดขึ้น เช่นว่า ผู้จัดการกับเลขาฯ เสมียน เจ้าหน้าที่บัญชี คนเหล่านี้ก็จะรู้ข้อมูลมากกว่า บุคคลภายนอก หรือได้รับการชำระหนี้ที่ไม่ทำให้เจ้าหน้าที่อื่นเสียเปรียบมันก็เป็น วงเงินที่ไม่ใหญ่มากนัก เช่นว่า ค้างเงินเดือนสัก ๕ เดือน ๖ เดือน ๗ เดือน ก็รีบชำระให้ไปก่อนเสียเปรียบคนอื่น หรือคนเหล่านี้มีเงินสักแสนบาท ๓ แสนบาท ให้บริษัทกู้ พอถึงเวลารู้ข้อมูลเข้าบริษัทก็รีบชำระหนี้ไป ทำให้เจ้าหน้าที่อื่น เสียเปรียบ มันไม่ใช่เรื่องใหญ่มากจนเกินไป มันเป็นรายย่อย ๆ แต่ถ้าผู้สุจริต กระทบจะเป็นเรื่องใหญ่ เมื่อวุฒิสภาเขาขอตัดตรงนี้ออก ทางพวกผมก็แจ้งไปว่า เมื่ออยู่บนเหตุผลในความถูกต้องก็ไม่ขัดข้อง ในขณะที่จะโหวตกันวุฒิสภาก็จะ ไปเปลี่ยนตัดตรงนี้ออก แต่การประสานงานระหว่างกรรมาธิการกับท่านประธาน คณะกรรมาธิการมีข้อเคล็ดเคลื่อนมาหน่อยหนึ่ง ประธานคณะกรรมาธิการ ไม่ยอมให้ตัดข้อนี้ก็ผ่าน แต่พอผ่านหลังจากสภาเข้าใจก็กลับไปอีกครั้งหนึ่ง ผมเรียนท่านจนถึงความเป็นมาทั้งหมดในฐานะที่ผมอยู่ในเหตุการณ์ คิดว่าตรงนี้ ถ้าจะมีข้อบกพร่องเสียบ้าง เกิดกรณีทีอาจจะเสียหายบ้างไม่มากนักน้อย แต่ว่า การกระทำที่ชอบธรรม ที่ถูกต้องตรงไปตรงมา ส่วนใหญ่จะกระทบเสียหาย ถ้ายังมีวรรคนี้อยู่ ก็เรียนด้วยความเคารพ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : เชิญท่านรัฐมนตรีสุทัศน์ครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

๑๗๘

สผ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ท้าไป) เป็นพิเศษ

จงถนอม ๗๖/๒

พรรคประชาธิปัตย์ ส.ส. จังหวัดอำนาจเจริญ ผมขออนุญาตรบกวนเวลาเล็กน้อย เพราะเราพูดกันแต่เรื่องเจ้าหน้าที่ ลูกหนี้ ทำให้เรามองไปว่าคนเป็นเจ้าหน้าที่นั้นเม็ด เฉพาะคนรวบเท่านั้นเอง แต่ในการแก้ไข ร่าง พ.ร.บ. ล้มละลายฉบับนี้นั้น เป็นการแก้ไขเจ้าหน้าที่อีกกลุ่มหนึ่ง เจ้าหน้าที่กลุ่มนั้นคือใครครับ เจ้าหน้าที่กลุ่มนั้นก็คือผู้ใช้แรงงาน กล่าวคือปัจจุบันนี้สภาวะเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นทำให้โรงงาน ทั้งหลายซึ่งมีจำนวน ๓,๐๐๐ โรงงาน ๔,๐๐๐ โรงงานนั้นต้องปิดกิจการลง บรรดาผู้ใช้แรงงานซึ่งกระจัดกระจายอยู่ทั่วประเทศ โดยเฉพาะจะมีมากที่สุด ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ บุคคลเหล่านั้นจะต้องกลายเป็นผู้ตกงาน และโรงงานเหล่านั้นก็ค้างชำระค่าจ้างแรงงานบุคคลเหล่านั้นเป็นแสน ๆ คน หลายโรงงานยังไม่จ่ายค่าจ้างแรงงาน คนงานเหล่านั้นจำเป็นจะต้องไปพึ่งพา ศาลแรงงาน ซึ่งกระทรวงยุติธรรมเองก็ได้ขยายสาขาไปทั่วประเทศเพิ่มอีก เป็น ๘ สาขา เพื่อรองรับการให้บริการกับผู้ใช้แรงงานเหล่านั้น เดิมนั้นถ้าหาก สถานประกอบการหรือบริษัทมีกรณีที่จะต้องถูกฟ้องล้มละลาย การแบ่งทรัพย์สิน ให้กับเจ้าหน้าที่ซึ่งหมายถึงธนาคารซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่บริษัท และคนงานซึ่งยังค้างชำระ ค่าจ้างแรงงานกับคนงานเหล่านั้น เดิมคนงานเหล่านั้นจะได้รับเงินก็ต่อเมื่อ จะต้องแบ่งไปให้กิจการอื่น ๆ อีก เช่น จะต้องจ่ายค่าจ้างในการจัดการมรดก ต้องจ่ายค่าเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ต้องจ่ายค่าปลงศพลูกหนี้ ต้องจ่าย ค่าธรรมเนียมในการรวบรวมทรัพย์สิน ต้องจ่ายค่าธรรมเนียมเจ้าหน้าที่เป็นโจทก์ ค่าทนายความ ต้องจ่ายค่าภาษีอากรให้หมดเสียก่อน เมื่อจ่ายค่าภาษีอากรหมดแล้ว คนงานจึงมีสิทธิได้รับแบ่งจากจำนวนเงินซึ่งคนงานเหล่านั้นและบริษัทเหล่านั้น ค้างชำระคนงานอยู่ แต่การแก้ฉบับนี้แก้ไขให้คนงานได้มีโอกาสมารับชำระหนี้ ในระดับเดียวกับค่าภาษีอากร-----

ซึ่งแต่เดิมนั้นสมมุติเขาค้าง ๓,๐๐๐ บาท หรือ ๔,๐๐๐ บาท อาจจะได้รับเพียง ๑๐๐ บาท หรือ ๒๐๐ บาท เพราะได้มีการจ่ายค่าภาษีอากรไปจนหมด แต่โดยการแก้กฎหมายฉบับนี้จะทำให้เขามีโอกาสได้รับเงินอาจจะเต็มจำนวนที่โรงงานยังค้างชำระค่าจ้างแรงงานเขาอยู่ โดยเหตุนี้ผมจึงเชื่อว่าส่วนหนึ่งนั้นเจ้าหน้าที่ในกฎหมายฉบับนี้ก็หมายถึงผู้ใช้แรงงานทั้งหลาย ซึ่งจะไปเรียกเอาค่าจ้างจากบริษัทที่ค้างชำระค่าจ้างแรงงานเขาอยู่ในปัจจุบันนี้

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ไม่มีผู้อภิปราย ถือว่าปิดการอภิปราย ขอมติเลยนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญสมาชิกข้างนอกด้วยครับ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานครับ ทหารเรือหนึ่งเรื่องเกี่ยวกับการใช้สิทธิ ผมขอให้เจ้าหน้าที่ช่วยล้างใหม่ นิดหนึ่งได้ไหม บังเอิญบางคนกดไปแล้ว แล้วยังไม่ได้เน้นตาม ขอล้างใหม่ กดใหม่อีกทีหนึ่ง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เจ้าหน้าที่คู่ด้วยนะครับ ผมขอมติที่ประชุมจะเห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาหรือไม่ เชิญลงคะแนนได้เลยครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ปิดการลงคะแนนครับ มติเห็นด้วย ๑๘๖ เสียง ไม่เห็นด้วย ๒๖ เสียง ถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบนะครับ

๑๘๑

สผ ๓๑/๒๕๕๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

สันทนา ๗๗/๒

ต่อไปเป็นเรื่องด่วนที่ ๖ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม
ร่างพระราชบัญญัติการประกอบโรคศิลปะ พ.ศ. เชิญท่านไพจิตศรี

นายไพจิต ศรีวรขาน (นครพนม) : ท่านประธานครับ
เป็นกฎหมายสำคัญขอนับอีกครั้งหนึ่งครับ กฎหมายล้มละลายเป็นกฎหมาย
ที่สำคัญขอให้นับใหม่อีกครั้งหนึ่ง นับครั้งที่ ๒ โดยวิธีชู้บัตรครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ท่านไพจิตศรีครับ เมื่อก่อนเสนอเป็นญัตติใช้ใหม่ครับ ขอให้
นับคะแนนใหม่ใช้ใหม่

นายไพจิต ศรีวรขาน (นครพนม) : เป็นญัตติขอให้นับคะแนน
ใหม่ครั้งที่ ๒ ขอผู้รับรองด้วยนะครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

๑๘๒

สพ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

วีรพร ๗๘/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ท่านสมาชิกครับ นับครั้งที่ ๒ โดยการชู้บัตรนะครับ สีแดงไม่เห็นด้วย สีน้ำเงิน เห็นด้วย สีขาว งดออกเสียง ขอกรรมการตรวจนับคะแนนนะครับ พรรคประชาธิปัตย์ครับ คุณทรงพลอยู่นะครับ พรรคความหวังใหม่ คุณชูวิทย์อยู่ใหม่ครับ ขอเปลี่ยนเป็นคุณไวพจน์นะครับ พรรคความหวังใหม่ คุณไวพจน์ พรรคชาติไทย คุณมณเฑียรอยู่ใหม่ครับ ออยู่นะครับ คุณมณเฑียร พรรคชาติพัฒนา คุณวิเศษฐ์ พรรคเอกภาพ คุณเสกสรรค์ ครบนะครับ คุณทรงพล คุณไวพจน์ คุณมณเฑียร คุณเสกสรรค์ ครบครับ สีแดงไม่เห็นด้วย สีน้ำเงิน เห็นด้วย สีขาว งดออกเสียง แล้วเซ็นชื่อด้วยนะครับ เซ็นชื่อแล้วก็มอบให้เจ้าหน้าที่ครับ

พันตำรวจโท ไวพจน์ อภรณ์รัตน์ (กำแพงเพชร) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม พันตำรวจโท ไวพจน์ อภรณ์รัตน์ กรณีลงบัตรออกเสียงลงคะแนนขอความกรุณาให้เซ็นชื่อให้ครบทุกท่านนะครับ ถ้าหากไม่เซ็นชื่อจะทำให้บัตรนั้นเสีย เพราะฉะนั้นขอความกรุณาให้เซ็นชื่อให้ครบด้วย ไม่เป็นไรครับ ถ้าหากมีการปลอมลายเซ็นก็จะได้แจ้งความดำเนินคดีข้อหาปลอมแปลงเอกสาร ปลอมแปลงลายมือต่อไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ท่านสมาชิกครับ ท่านสมาชิกท่านใดที่ยื่นบัตรไว้แล้วแต่ลืมเซ็นชื่อก็เซ็นชื่อแล้วยื่นใหม่ครับ เพราะบัตรที่ไม่ได้เซ็นชื่อเป็นบัตรเสียอยู่แล้วเชิญท่านมนตรีครับ

๑๘๓

สพ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

สมบัติ ๗๙/๑

นายมนตรี ค่านไพบูลย์ (ลำพูน) : ท่านประธานครับ ขอรหัส
นิตเตียวครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เตียวขอประกาศผล ท่านมนตรีมีอะไร เชิญครับ

นายมนตรี ค่านไพบูลย์ (ลำพูน) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม มন্ত্রী ค่านไพบูลย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดลำพูน พรรคความหวังใหม่
ท่านประธานครับ ในส่วนของพรรคฝ่ายค้านจะแสดงตัวในฐานะของการให้เสียง
มีความเห็นที่ยังคลุมเครืออยู่ ก็คือว่าเห็นด้วยกับไม่เห็นด้วย ในส่วนของฝ่ายค้าน
ไม่ได้หมายความว่าไม่เห็นด้วยกับเนื้อหาของวุฒิสมาชิก แต่ที่เราต้องลงโหวต
(Vote) ไปว่าไม่เห็นด้วย เพราะเห็นว่าเนื้อหาสาระการแก้ไขเป็นการแก้ไขมาก
เพราะฉะนั้นในความเห็นของฝ่ายค้านอยากจะให้มีการตั้งกรรมาธิการร่วมกัน
อันนี้ก็คือความเห็นที่ว่าไม่เห็นด้วย คือตรงจุดของประเด็นตรงนี้ ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เข้าใจครับ ขอขอบคุณครับ ท่านอิสสระ เชิญครับ

นายอิสสระ สมชัย (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายอิสสระ สมชัย พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดอุบลราชธานี
ต่อข้อหารือของชิกฝ่ายค้านกรณีที่มีการนับคะแนนใหม่ เนื่องจากเพื่อจะดูว่า
เนื้อหาสาระในการแก้ไขของวุฒินั้น เป็นเรื่องแก้ไขมากหรือแก้ไขน้อย
แก้ไขในสาระสำคัญหรือไม่ กระผมอยากจะกราบเรียนว่า ตามรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๑๗๕ เขาได้เขียนไว้ว่า เห็นด้วยกับการแก้ไขหรือไม่ ไม่ได้บอกว่า
แก้ไขมากหรือแก้ไขน้อย เพราะฉะนั้นกรณีนี้เป็นเรื่องที่สภาจะเห็นด้วยกับที่
วุฒิสมาชิกหรือไม่แค่นั้นเอง ไม่ใช่เรื่องแก้ไขมากหรือแก้ไขน้อย ขอคุณ
ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ผลการลงคะแนนครั้งที่ ๒ เห็นชอบ ๒๑๓ คน ไม่เห็นชอบ ๔๒ คน ถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบนะครับ

สผ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

สาริตีร์ ๘๐/๒

ต่อไปเป็นเรื่องด่วนที่ ๖ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม
ร่างพระราชบัญญัติการประกอบโรคศิลปะ พ.ศ. ตามมาตรา ๑๗๕
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

เชิญท่านสมาชิกครับ

(ไม่มีสมาชิกท่านใดอภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ไม่มีท่านใดอภิปราย ถือว่าปิดการอภิปราย ขอมติเลยนะครับ
(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) มีสัตยาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ผมขอมติที่ประชุมว่าจะเห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ
การประกอบโรคศิลปะของวุฒิสภาหรือไม่ ใช้สิทธิลงคะแนนได้เลย

(สมาชิกทำการเสียบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ปิดการลงคะแนนครับ มีที่มีปัญหาของท่านไพจิต มีท่านใดอีกครับ
มติเห็นด้วย ๒๒๘ คน ไม่เห็นด้วย ไม่มี ถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบนะครับ

๑๘๓

สผ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

สาริตรี ๘๐/๔

ต่อไปเป็นเรื่องตอนที่ ๗ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม
ร่างพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่...) พ.ศ. ตามมาตรา ๑๗๕ ของ
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

(ไม่มีสมาชิกท่านใดอภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ไม่มีท่านใดอภิปราย ถือว่าปิดการอภิปราย ขอมติเลยนะครับ
(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง)
มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ผมขอมติที่ประชุมจะเห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ
อาคารชุดของวุฒิสภาหรือไม่ ลงคะแนนได้เลยนะครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ปิดการลงคะแนนครับ มติเห็นด้วย ๒๒๔ คน ไม่เห็นด้วย ไม่มี
ถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบครับ

สพ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

สาริตรี ๘๐/๖

ต่อไปเป็นเรื่องด่วนที่ ๘ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม
ร่างพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ตามมาตรา ๑๗๕
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

(ไม่มีสมาชิกท่านใดอภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ไม่มีท่านใดอภิปราย ถือว่าปิดการอภิปราย ขอมติเลยนะครับ
(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) มีสัตยาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ผมขอมติที่ประชุมจะเห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐของวุฒิสภาหรือไม่ ใช้สิทธิลงคะแนนได้เลย เชิญครับ
(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ปิดการลงคะแนนครับ มติเห็นด้วย ๒๒๙ คน ไม่เห็นด้วย ๑ คน ถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบนะครับ

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๔.๒ ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและ
ปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณา
เสร็จแล้ว

๑๕๒

สผ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

เสาวลักษณ์ ๘๑/๒

เชิญกรรมการร่วมกันเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ท่านสมาชิก ด้วยคณะกรรมการร่วมกันได้ขอแก้ไขคำผิดในร่างพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งผมจะได้ให้เจ้าหน้าที่แจกให้แก่ท่านสมาชิก

(การประชุมได้ดำเนินมาถึงตอนนี้ นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

๕. ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญประธานคณะกรรมการจะมีอะไรแถลงก่อนไหมครับ ถ้ากรรมการยังไม่มีอะไรแถลง เชิญสมาชิกครับ ท่านผู้ใดจะขออภิปรายร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ เชิญคุณอดิศรครับ

นายอดิศร เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ ผม นายอดิศร เพียงเกษ พรรคความหวังใหม่ จากจังหวัดขอนแก่น ร่าง พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันได้พิจารณาเสร็จสิ้นแล้วนั้น ในสาระสำคัญที่เกี่ยวกับความผิดมูลฐาน ซึ่งคณะกรรมการมีความเห็นไม่ตรงกับวุฒิสภา ฐานความผิดซึ่งไปจากสภาผู้แทนราษฎรนั้นมีเพียง ๒ ฐานความผิด คือความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด หรือกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ๒. ความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมายอาญา เฉพาะที่เกี่ยวกับการเป็นธุระจัดหาออกไปหรือพาไป ส่วนความผิดที่ ๓ ที่ ๔ ที่ ๕ ที่ ๖ ที่ ๗ ที่ ๘ เป็นความผิดซึ่งทางวุฒิสภาได้เพิ่มเติมเข้ามา เมื่อตั้งคณะกรรมการร่วมกันแล้ว คณะกรรมการร่วมกันได้เห็นตรงกันที่จะตัดความผิดที่ ๘ ซึ่งเป็นฐานความผิดที่วุฒิสภาติเตจ สิ่งเหล่านี้เป็นที่สนใจของพี่น้องประชาชนเป็นอย่างยิ่งครับว่า สภาผู้แทนราษฎรคิดถูกหรือว่าวุฒิสภานั้นคิดถูก จนในที่สุดว่าความผิดที่ ๘ ความผิดเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ และกระบวนการแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ โดยมีชอบตามกฎหมายว่าด้วยแร่ กฎหมายว่าด้วยป่าไม้ กฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติ หรือกฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียม ความผิดนี้ถูกตัดออกไป ผมจึงอยากขออนุญาตตามความเห็นของคณะกรรมการร่วมกันเท่าที่มีอยู่ คิดว่าความผิดที่

๑๕๓

สพ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

เสาวลักษณ์ ๘๑/๓

แตกต่างกันจากสภาผู้แทนราษฎรที่เห็นไว้เดิม คือ ๒ ฐานความผิด จาก ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ และ ๘ นั้น ท่านคิดอย่างไร ทำไมไม่เอา ๘ มาด้วย ถ้าจะฟังทำไมไม่ฟังหมด ถ้าจะตัดทำไมไม่ตัดตั้งแต่ ๓ ถึง ๘ ออกไป เพราะท่านเป็นตัวแทนของสภาผู้แทนราษฎร สภาผู้แทนราษฎรต้องยืนยันความผิดเดิม คือ ๒ ฐานความผิด เมื่อไปสู่คณะกรรมการร่วมกันแล้ว ได้ไปโต้เถียงกันอย่างไร ถึงได้ไปกับวุฒิสภา ให้วุฒิสภาเดิมเข้ามาอีกตั้ง ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ นี่คือการสนใจของพี่น้องประชาชนที่ได้ให้ความสนใจต่อกรณีร่างพระราชบัญญัติการพอกเงินนี้ จึงขออนุญาตที่จะเรียนถามเป็นเบื้องต้นก่อนว่า ท่านได้มีเหตุผลอย่างไร หรือว่าอยู่เฉย ๆ ก็เพิ่มขึ้นมา เพิ่มเพราะกระแสสังคมกดดันท่านให้ไหม โดยความเป็นจริงแล้วการพอกเงินนั้นน่าจะครอบคลุมเพียง (๑) (๒) (๓) อย่างนี้เป็นต้นใช่หรือไม่ จึงขออนุญาตที่จะเรียนถาม เพื่อสอบถามเป็นความรู้ก่อนที่จะเห็นชอบไม่เห็นชอบต่อไปครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคณะกรรมการครับ

นายวีระกร คำประกอบ (กรรมการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผม วีระกร คำประกอบ สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครสวรรค์ พรอคความหวังใหม่ ในนาม
กรรมการร่วมกัน ก็ต้องขอกราบเรียนท่านว่าความจริงแล้ว ตามที่
วุฒิสมาชิกได้เพิ่มเติมขึ้นมาเป็น ๘ ฐานความผิดนั้น เมื่อเข้าไปสู่กรรมการ
ร่วมกันก็ได้พิจารณาว่า มีความผิดใดที่อาจจะมีผลกระทบต่อพี่น้อง
ประชาชนในระดับล่างได้มากที่สุด และพิจารณากันว่าใน (๘) ซึ่งเป็น
ความผิดเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและกระบวนการแสวงหา
ผลประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติโดยมิชอบ อาจจะมีผลที่จะไปกระทบ
ต่อประชาชนในส่วนล่างก็คือ ในเรื่องของการเข้าไปหาของป่าบ้าง
หรือว่าจะเป็นเรื่องของการที่องค์การบริหารส่วนตำบล จะต้องเข้าไป
ดักลูกครึ่ง ตักหินบ้าง มันอาจจะไปกระทบกระเทือนในส่วนนั้น อนึ่ง
ความผิดที่อยากจะเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้น่าจะไปใช้ได้ก็น่าจะเป็น
กฎหมายฉบับนี้ไปใช้ได้ เราก็พบว่าความผิดใหญ่ ๆ ขนาดนั้นเป็นขบวนการใหญ่
ซึ่งจะไปทำลายทรัพยากรธรรมชาติ มันเป็นเรื่องที่จะต้องมีเจ้าหน้าที่
ของรัฐเข้าไปร่วมด้วยเป็นจำนวนมาก ไม่ใช่จำนวนน้อย ๆ จะต้องเป็น
จำนวนมากด้วย เพราะฉะนั้นอาจจะใช้ (๕) ซึ่งเป็นความผิดต่อตำแหน่ง
หน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในทางยุติธรรม ซึ่งสามารถ
ที่จะเข้ามาใช้ได้อยู่แล้วนะครับ นั่นก็เป็นเหตุผลหนึ่ง และกฎหมายที่ว่าด้วย
การปิโตรเลียม ก็เป็นกฎหมายที่จะว่าด้วยการขุดเจาะน้ำมัน ซึ่งกว่าจะไป
ทำทำขุดเจาะน้ำมันได้ก็จะต้องใช้เวลาหลายปีด้วยกันกว่าจะไปขุดเจาะ
น้ำมัน เพราะฉะนั้นเมื่อรวมความดูแล้วคิดว่าใน (๘) จะเป็นการ
กระทบกระเทือนต่อประชาชนที่อยู่ตามบ้านนอกตามชนบทมากครับ ก็เลย
ตัดกันออกไป และคิดว่าเราสามารถที่จะใช้ฐานความผิดอื่นที่จะเล่นงานได้
อยู่แล้ว และในเรื่องของกระบวนการทำลายทรัพยากรธรรมชาติไม่ว่าจะเป็น
แร่ ไม่ว่าจะเป็นไม้ ถ้าเป็นกระบวนการใหญ่ระดับนี้แล้ว จริง ๆ แล้วมี
เจ้าหน้าที่ต้องไปเกี่ยวข้องมาก และต้องใช้การเตรียมการเป็นเรื่อง
ขบวนการใหญ่ สามารถที่จะใช้พระราชบัญญัติที่มีอยู่แล้วปราบปรามได้
อย่างเด็ดขาด ถ้าหากว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นตั้งใจที่จะทำ สามารถทำได้

๑๖๕

สพ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

กนกวรณ ๘๒/๒

เดิมที่อยู่แล้วครับ ท่านประธานครับ ทางกรรมาธิการขอแก้ไขในมาตรา ๕๐ เล็กน้อยนะครับ ซึ่งในมาตรา ๕๐ นี้ ขอตัดคำว่า ผู้เสียหาย ออกนะครับ ผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินที่พนักงานอัยการร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๔๙ ข้อความจะเป็นอย่างนี้ ตัดคำว่า เป็นผู้เสียหาย หรือ ออก ก็จะมีเพียงเล็กน้อยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตามมาตรา ๕๐ หน้า ๑๖ ไขใหม่ครับ กรรมาธิการขอแก้ไข เดี่ยวกรรมาธิการช่วยอ่านอีกสักครั้งหนึ่งครับ เพื่อเข้าหน้าที่จะได้สะดวกครับ หน้า ๑๖ มาตรา ๕๐ เชิญครับ

นายเกษม สรศักดิ์เกษม (กรรมาธิการ) : ท่านผู้เป็นประธานที่เคารพครับ กระผม เกษม สรศักดิ์เกษม สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะกรรมาธิการร่วมกัน ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานและท่านสมาชิกที่เคารพด้วย มาตรา ๕๐ เนื่องจากการมีมติคลาดเคลื่อนไป ขออนุญาตตัดคำว่า ผู้เสียหาย ออก ครับ เนื่องจากในกลุ่มบุคคลที่จะมาร้องขอทรัพย์สินขอให้ตกเป็นของแผ่นดินมี ๓ กลุ่มด้วยกันคือ ผู้เป็นเจ้าของทรัพย์สิน ผู้รับโอนและผู้รับประโยชน์เท่านั้นเอง ในการเดิมผู้เสียหายลงไปนั้น เป็นกรรมาธิการคลาดเคลื่อนไปเล็กน้อย ขออนุญาตตัดคำว่า เป็นผู้เสียหายหรือ ออกนะครับ เพราะฉะนั้นข้อความตาม (๑) ของมาตรา ๕๐ ยังคงไว้เหมือนตามร่างฯ เดิมของสภาผู้แทนราษฎร (๑) ตนเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่แท้จริงและทรัพย์สินนั้นไม่ใช่ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำ ความผิด ข้อความจะเหมือนเดิมครับ ท่านประธาน ขอบพระคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มีผู้ใดขอลิปราย ถือว่า
ปิดอภิปราย ผมก็จะถามมติจากที่ประชุมว่า จะเห็นชอบกับร่างฯ ที่คณะกรรมการ
ร่วมกันเสนอมาหรือไม่ครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านสมาชิกลงคะแนนได้เลยครับว่า
จะเห็นชอบกับร่างฯ ที่คณะกรรมการร่วมกันเสนอมาหรือไม่ครับ ถ้าเห็นชอบก็
กรุณา กดปุ่ม เห็นด้วย ครับ ถ้าไม่เห็นชอบ กรุณา กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ครับ ลงคะแนน
ได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีสมาชิกท่านใดยังไม่ได้ลงคะแนน
บ้างครับ รวมคะแนนได้ครับ มติเห็นชอบกับร่างฯ ของคณะกรรมการร่วมกัน
๑๕๒ คนครับ ไม่เห็นชอบ ไม่มีนะครับ เพราะฉะนั้นมติที่ประชุมเห็นชอบกับร่างฯ
ที่คณะกรรมการร่วมกันนำมาเสนอครับ จบการพิจารณาระเบียบวาระนี้ ขอขอบคุณ
กรรมการทุกท่านครับ

๑๕๓

สผ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ภาวดี ๘๓/๒

ต่อไประเบียบวาระที่ ๔.๓ ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญประธานคณะกรรมการ
แถลงได้ครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ประธานคณะกรรมการ) :

ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะประธานคณะกรรมการ ตามที่
ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๑ ได้ลงมติรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. รวมทั้งสิ้น ๕ ฉบับ
และแต่งตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นมาคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา โดยมีกำหนด
การแปรญัตติภายใน ๓๐ วัน และถือเอาร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรี
เป็นหลักในการพิจารณานั้น บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้ดำเนินการ
เสร็จสิ้นแล้ว และได้นำเสนอรายงานต่อที่ประชุมสภา จึงกราบเรียนมาเพื่อ
ประธานสภาฯ ได้พิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไป ผมกราบเรียนเพิ่มเติม
ประเด็นเดียวครับว่า ในรายงานที่ได้จัดทำมานั้นจะมีการแก้ไขคำผิดอยู่
ในมาตรา ๓๖ ทวิ ซึ่งจะได้มีการแจกเอกสารต่อไปครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญเลขาธิการฯ ดำเนินการครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ มีการแก้ไข
มาตรา ๑ มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒ ทวิ คณะกรรมการ
เพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๓ มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ดิฉัน ลลิตา ฤกษ์สำราญ ประชากรไทย กรุงเทพมหานคร ตัวดิฉันเอง
ไม่ได้ตั้งใจอะไรนะคะ เพียงแต่จะทักท้วงในเรื่องของการพิมพ์ในหน้า ๓ นะคะ
ความหมายของบุคลากรทางการศึกษาที่เราได้มีการเพิ่มเติมขึ้นมาใหม่ เข้าใจว่า
เจ้าหน้าที่จะตกคำว่า ผู้สอนไป อยากจะขอให้ท่านกรรมการดู ดิฉันเองจะ
อภิปรายในมาตรา ๗ ก็ไปเจอเข้า จะตกคำว่า ผู้สอน บุคลากรทางการศึกษา

๑๕๕

สพ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ภาวดี ๘๓/๔

ได้แก่ ผู้สอน เพราะว่าในร่างฯ เดิมนั้นหมายถึง ครูและคณาจารย์ ซึ่งเราได้มีการ
แก้ไขในคณะกรรมการตกลงเรียบร้อยแล้ว อันนี้ผิคนะคะ คือเจ้าหน้าที่พิมพ์ตก
ขอบคุณค่ะ

- ๘๔/๑

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญประธานคณะกรรมการครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ขอกราบเรียนชี้แจงว่า หลังจากที่มีการประชุมแล้วที่ประชุมมีมติมอบหมายให้ไปตรวจสอบข้อความในกฎหมายนั้นในกรณีของคำนิยาม คำว่า บุคลากรทางการศึกษา ซึ่งแต่เดิมมีคำว่า ผู้สอนตามที่ท่านกรรมาธิการลิสตาได้ทักท้วงขึ้นมาครับ เมื่อตรวจสอบไปแล้วพบว่าการใช้ถ้อยคำบุคลากรทางการศึกษา ที่จะมีการใช้อยู่มาก จะเป็นในหมวดในเรื่องของผู้สอนและบุคลากร ซึ่งถ้าหากว่า คำว่า บุคลากร ไปรวมกับคำว่า ผู้สอน อยู่ในนิยามด้วยจะเกิดความซ้ำซ้อนขึ้น เพราะในมาตราที่ใช้ นั้นจะมีการใช้คำว่า ครู หรือคำว่า อาจารย์ เป็นการเฉพาะอยู่แล้ว ถ้าไปรวมอยู่ในนิยามตรงนี้ จะเกิดความซ้ำซ้อนและผิดความหมายไปครับ จึงได้มีการปรับปรุงแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสรชาติเชิญครับ

ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม (หนองบัวลำภู) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม สรชาติ สุวรรณพรหม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองบัวลำภู พรรคความหวังใหม่ ท่านประธาน ตามที่กรรมาธิการได้เปลี่ยนจากคำว่า ประเมินผล เป็น ประกันคุณภาพภายใน คุณภาพภายนอก มันมีความหมายแตกต่างไปจากคำเดิม ซึ่งร่างในกฎหมายนี้มาน้อยอย่างไร เป็นสิ่งซึ่งอยากให้ทางกรรมาธิการได้ชี้แจงให้กับเพื่อนสมาชิกซึ่งไม่มีโอกาสไปนั่งในกรรมาธิการ ระหว่างคำว่า ประเมินผล กับ การประกันคุณภาพภายใน ซึ่งเป็นคำที่กรรมาธิการไปบัญญัติศัพท์นี้ขึ้นมาใหม่ จึงขออนุญาตกราบเรียนท่านกรรมาธิการในชั้นนี้ด้วยครับ ขอบคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคณะกรรมการครับ

นายวิชัย ตันศิริ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผมวิชัย ตันศิริ ส.ส. กทม. พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะกรรมาธิการ คำว่า การประกันคุณภาพภายในและการประกันคุณภาพภายนอก นั้น เป็นการบัญญัติขึ้นเพื่อให้ครอบคลุมความหมายมากกว่าการประเมินคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอก เพราะว่าการประกันนั้นหมายถึง กระบวนการทั้งประเมินด้วยและติดตามตรวจสอบด้วย เป็นแนวคิดของการที่อยากจะประกันคุณภาพที่ประกันทั้งเรื่องของคุณภาพของครู ประกันทั้งกระบวนการการเรียนการสอน ประกันทั้งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เป็นความคิดที่

กว้างขึ้น อันนี้คิดว่าเป็นเรื่องที่ถูกต้องและตรงตามแนวการปฏิรูป ซึ่งจะต้อง
แบ่งออกเป็นทั้งภายในและภายนอกครับ อันนี้ก็อยากชี้แจงสั้น ๆ ก่อนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณทวีวัฒน์ครับ

นายทวีวัฒน์ ฤทธิฤกษ์ (สกลนคร) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ทวีวัฒน์ ฤทธิฤกษ์ จากสกลนคร พรรคความหวังใหม่ ท่านประธาน
ในความหมายของคำว่า ครู ซึ่งคณะกรรมการติดต่อออกและเพิ่มขึ้นใหม่นั้น
กระผมเห็นว่าเป็นถ้อยคำที่ค่อนข้างเข้าใจยาก มันไม่มีลักษณะเป็นเชิงพฤติกรรม
เช่นว่า ครู หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการสอน
ในสถานศึกษาของรัฐและของเอกชน ซึ่งความหมายของคำว่า ครู เดิมนั้น
ผู้สนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ผู้ให้ความรู้ ผู้ฝึกหรืออบรม อันแก่นะครับ
มันชัดเจนดี พุดง่าย ๆ ว่ามันเป็นเชิงพฤติกรรม สามารถอ่านแล้วเข้าใจ
ได้ง่าย แล้วทำให้ครูเมื่อมาอ่านแล้วเกิดความเข้าใจว่า ตัวเองจะต้องทำ
อย่างไร ท่านประธานครับ เดิมนี่มีคำกล่าวคำว่า ครูสอนหนังสือ ไม่ใช่ครู
สอนคน เด็กไปโรงเรียนทุกวันนี้ชาวบ้านเขาบ่น หนังสือก็เยอะแยะมากมาย
ขออนุญาตเถอะครับ ครูบาอาจารย์บางท่านหรือหลาย ๆ ท่านเวลาทำหน้าที่
แล้วเอาแต่สอนหนังสืออย่างเดียว การสั่งสอน การฝึกอบรม การขัดเกลว
อะไรต่าง ๆ ก็ย่อหย่อนลงไป นั่นเป็นประเด็นปัญหาที่ชาวบ้านเขาร้องเรียนมา
จนกระทั่งว่าเมื่อความหมายของครูก็เปลี่ยนแปลงไปตามยุคตามสมัยแล้ว
ตอนนี้ขบวนการเรียนการสอนก็เกิดมีการสอนพิเศษ แม้แต่ ป. ๑ ป. ๒
อนุบาลก็ยังมีสอนพิเศษ โดยเฉพาะมัธยมนั้นสอนพิเศษเพิ่มมากขึ้น อันนี้ทำให้
ความหมายของครูเปลี่ยนไป ผมว่าความเห็นตามร่างฯ เดิมนั้นน่าจะชัดเจนกว่า
ผมขอท้วงติงไว้ครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณอดิศรครับ

นายอดิศร เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม อดิศร เพียงเกษ พรรคความหวังใหม่ จากจังหวัดขอนแก่น
 ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับนี้ มีผู้เสนอมามากมาย โดยยึดร่างฯ
 ของรัฐบาลเป็นหลัก ผมเป็นผู้แทนราษฎรมาที่นานมีฉบับนี้และเลยครับ
 ไม่ทราบว่าร่างฯ ที่เป็นหลักที่เรายึดคือร่างฯ ของรัฐบาลนั้นอยู่ตรงไหน
 เป็นกฎหมายฉบับแรกที่แก้ทุกมาตราเลยเป็นการยกเครื่องใหม่เปรียบเสมือนว่า
 เอาเครื่องเบนซ์ให้ คุณไปเอาโตโยต้า นิสสัน เบนซ์ ยามาฮา ฮอนด้า จักรยาน
 ดีไม่ดีเอารถถีบมาใส่ในนี้ จริง ๆ ครับ ท่านประธานเป็นอย่างนั้น ผมจึงอยาก
 ที่จะอภิปรายเกริ่นนำว่า ท่านบุคลากรทางการศึกษาทั่วประเทศกำลังสนใจในขณะนี้
 ร่างฯ ไม่ใช่ร่างฯ ของรัฐบาล เป็นร่างฯ ของคณะกรรมการวิสามัญ ซึ่งผม
 ขออนุญาตชมเชยทุกท่านที่ทำงานด้วยความเสียสละ อุตสาหะ วิริยะ เสียชีวิตไป
 ๒ ท่าน ท่านเจริญ การุญ กับท่านธีรนาถอยู่แล้ว ๆ นี้แหละครับคงไม่ไปไหน
 ท่านทำงานด้วยความอุตสาหะวิริยะ เพื่อต้องการให้ร่าง พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ
 ของเราสมบูรณ์แบบ ผมจะไม่ยึดถือว่าร่างฯ ของรัฐบาลไปไหนเพราะว่าทุกคน
 ต้องการให้ทางการศึกษานี้เป็นสิ่งที่ดี ผมพยายามพูดน้อยที่สุดเรื่องการศึกษา
 เพราะผมถือว่าผมไม่รู้ ผมก็พยายามศึกษาดูทีวีบ้าง ดูหลายต่อหลายท่านที่ไป
 ประชาพิจารณ์มา สิ่งที่ผมลุกขึ้นมาในช่วงแรกนี้ผมติดใจในคำจำกัดความใน
 มาตรา ๓ ที่ท่านได้เพิ่มขึ้นมา คำว่า กระทรวง ผมจะจั่วหน้าหรือหน้ารองไปว่า
 กระทรวงที่ท่านบัญญัติเพิ่มขึ้นมาของคณะกรรมการ หมายความว่า กระทรวง
 การศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ท่านใช้หลักเกณฑ์อะไรถึงตั้งชื่อกระทรวงนี้ทำไม
 ไม่ตั้งว่ากระทรวงการศึกษาแห่งชาติ หรือท่านมีสมมุติฐานอย่างไร ทำอย่างนี้
 ครอบคลุมไปหมดไหมครับ หรือว่ายังขาดเหลืออะไร คำจำกัดความนี้จะต้องตัด
 นายกรัฐมนตรี จากร่างฯ เดิมเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติฉบับนี้
 นายกรัฐมนตรีต้องออกไปเลย ต้องถอยให้แก่วุฒิสภาว่าการกระทรวงซึ่งคงจะ
 ชื่ออภิสิทธิ์นี้ละครับคนต่อไป ถ้าพ้นระยะ เวลาเฉพาะกาล ๒ ปี ผมจึงถามด้วย
 ความตรงไปตรงมาว่า อันนี้อาศัยนักคิดนักเขียนทางการศึกษาอย่างไร มีความ
 เป็นเอกภาพอย่างไรครับ ในการที่จะ เอาทุกส่วนของกระทรวงที่เกี่ยวกับการศึกษา
 มาอยู่ที่เดียวกันเป็นอุดมการณ์เกินไปไหมครับ คนที่อยู่ท้วงว่าอย่างไรครับ
 ที่กระทรวงแรงงานฯ ว่าอย่างไรครับ กระทรวงสาธารณสุขว่าอย่างไร
 เห็นตรงกันอย่างไรไหม ท่านไปเชิญบุคลากรเกี่ยวกับการศึกษาทุกหน่วยงานมา

๒๐๓

สพ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

สะแกวรรณ ๘๕/๒

พิจารณากันหรือไม่ เห็นตรงกันไหม ถ้าเห็นตรงกันยาวไปหรือเปล่า ชื่อ
กระทรวงศาสนาเขาก็อยากตั้งอยู่ กระทรวงวัฒนธรรมเขาก็อยากตั้งอยู่อย่างนี้
จึงขออนุญาตตามเป็นปฐมเหตุเสียก่อนเพื่อจะโยงไปสู่ทุกมาตรา กลับแล้วตื่น
ขึ้นมาพูดได้เลยกฎหมายฉบับนี้ เพราะท่านจิตมาทุบรทัดเลย จึงขออนุญาต
ถามล่วงหน้าไว้ว่า เพื่อบุคลากรทางการศึกษาซึ่งมาหลายวัน วันนี้จะได้มีความสุข
ว่าต่อไปเธอต้องมีกระทรวงเดียวนะ ไม่ใช่ว่าอยู่ที่กระทรวงศึกษา แล้วได้ต่อหัว
๓๐ บาท ไปอยู่จุฬาฯ ได้ ๑๒๐ บาท ได้ ๑,๐๐๐ บาทต่อหัว เขาจะได้มี
ความสุขครับ การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาจะได้เลิกพูดกันเสียที่ว่า
ฉันเป็นราชภัฏ ฉันเป็นจุฬาฯ ฉันเป็นธรรมศาสตร์ เพื่อความเสมอภาคใน
โอกาสต่อไป จึงถามความมั่นใจครับว่า ทางท่านคิดอย่างนี้วุฒิสมาชิกท่านจะ
แก้ไขไหมครับ เพราะวุฒิสมาชิกก็มีบางท่านมาอยู่ที่นี้เข้าไปในวุฒิสมาชิก
ยกเรื่องมาอีกกลายเป็นเบนซ์เหมือนเดิม ทำอย่างไรละครับ กลับไปกลับมา
ผมอยากให้กฎหมายฉบับนี้ผ่านไปเป็นของขวัญก่อนที่จะมีการเลือกตั้งซึ่งอาจจะ
มาในเร็ว ๆ นี้ แค่นั้นแหละครับ ขอถามเป็นเบื้องต้นครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้สงวนครับ คุณประกอบครับ

นายประกอบ จิรเกิติ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ
ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายประกอบ จิรเกิติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ กระผมขอขอบคุณท่านประธานที่ได้ให้โอกาส
แก่กระผม ในการชี้แจงเหตุผลประกอบคำแปรญัตติของกระผม โดยกระผมได้
แปรญัตติความหมายของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในมาตรา ๓ วรรคนี้ การศึกษา
ขั้นพื้นฐาน หมายความว่า การศึกษาตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษาจนถึงระดับ
มัธยมศึกษาตอนต้น ท่านประธานครับ การที่กระผมได้แปรญัตติไว้ นั้น กระผม
ได้มีเหตุผล ๓ ประการดังต่อไปนี้

ประการที่ ๑ การศึกษานั้นเป็นที่ตระหนักและยอมรับกันโดยทั่วไปว่าเป็นเรื่องสำคัญยิ่ง ในการที่จะพัฒนาคนซึ่งเป็นทรัพยากรที่สำคัญในการที่จะพัฒนาประเทศชาติต่อไป จากผลการทดลองศึกษาวิจัยค้นคว้าเป็นที่ประจักษ์กันว่าการพัฒนาความพร้อมให้แก่เด็กตั้งแต่ก่อนวัยเรียน คือตั้งแต่ระดับอนุบาล ๑ ถึงอนุบาล ๓ จะช่วยให้เด็กสามารถพัฒนาความพร้อมทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา ความคิดอ่าน และจิตใจ ในการที่จะรองรับการพัฒนาต่อไปในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา ตลอดจนระดับอุดมศึกษาต่อไป

ประการที่ ๒ ในการที่เราจัดเตรียมความพร้อมให้แก่ลูกหลานของเรา ตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษาหรือชั้นอนุบาลนั้นยังนับได้ว่าเป็นการช่วยแบ่งเบาภาระให้แก่ผู้ปกครอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ปกครองที่มีความไม่พร้อมทางด้านเศรษฐกิจ ในการที่จะส่งลูกหลานให้เข้ารับการศึกษาระดับอนุบาลหรือระดับก่อนวัยเรียนได้ จะต้องมีโอกาสที่จะเตรียมความพร้อมให้แก่ลูกหลานของเขาเหล่านั้น ในการที่จะเตรียมสำหรับการศึกษาในขั้นสูงต่อไป

ประการที่ ๓ เมื่อเราได้ส่งเสริมให้ลูกหลานเราได้เตรียมความพร้อม ในการพัฒนาตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษาแล้ว กระผมเชื่อว่าลูกหลานของเราจะมีความพร้อมในการที่จะรองรับการพัฒนาต่อไป ในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา หรือตลอดจนกระทั่งระดับอุดมศึกษา และเมื่อเด็กได้ทำการศึกษาครบ ๑๒ ปี จนถึงมัธยมศึกษาตอนต้นแล้ว กระผมเชื่อว่าลูกหลานของเราเหล่านี้ที่ได้รับการศึกษา ตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จะมีวุฒิภาวะเพียงพอและสามารถรู้ความต้องการของตนเองได้ดี ว่าต้องการที่จะศึกษาต่อไปในด้านใด ไม่ว่าจะเป็นสายวิชาชีพคือ ปวช. ปวส. หรือทางด้านสายอุดมศึกษาโดยการศึกษาต่อ ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และระดับมหาวิทยาลัยต่อไป หรือแม้แต่ในกรณีที่ลูกหลานของเราไม่ต้องการที่จะศึกษาต่อก็สามารถที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงานได้ เพราะในขณะนั้นผมเชื่อว่าลูกหลานของเราที่ได้เรียนตั้งแต่ระดับอนุบาล จนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ก็จะมีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง ๑๕ ปี ถึง ๑๖ ปี ซึ่งพร้อมที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงาน โดยมีความเหมาะสมและมีคุณภาพ ท่านประธานครับ ด้วยเหตุผล ๓ ประการ ดังที่กระผมได้กราบเรียนต่อท่านประธาน และท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผมอยากจะขอให้ที่ประชุมได้พิจารณาความสำคัญในการที่จะเตรียมความพร้อมให้แก่ลูกหลานของเรา ในการที่จะได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพราะกระผมเชื่อว่าการพัฒนาเด็กให้มีประสิทธิภาพ

มีความพร้อมในการที่จะรองรับการศึกษาชั้นสูงต่อไปในอนาคตนั้น ควรที่จะเริ่มตั้งแต่ระดับอนุบาลมากกว่าที่จะเริ่มจากระดับประถมศึกษา กระทบจึงอยากขอเรื่องให้ที่ประชุมได้พิจารณาสนับสนุนคำแปรญัตตินี้ของกระผมด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณหมอทศพรครับ

นายทศพร เสรีรักษ์ (แพร่) : ท่านประธานที่เคารพ ผม นายแพทย์ทศพร เสรีรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดแพร่ พรรคชาติไทย ผมมีความสงสัยในคำว่า การประกันคุณภาพทั้งภายในและภายนอก ในพจนานุกรม คำว่า ประกัน แปลว่า รับรองว่าจะรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้น แปลว่า รับรองว่าจะมีหรือไม่มีเหตุการณ์นั้น ๆ ในที่นี้เราให้คำจำกัดความการประกันคุณภาพภายในหมายความว่า การประเมินผลและการติดตามตรวจสอบคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาจากภายในโดยบุคลากรของสถานศึกษานั้นเอง หรือโดยหน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถานศึกษานั้น-----

ประกันก็คือประกัน ประเมินก็คือประเมิน ติดตามก็คือติดตาม คำจำกัดความนี้มัน ขาดมันด้นไปหรือเปล่า ถ้าท่านเติมไปว่า ประเมินแล้วตรวจสอบแล้วเพื่อให้ได้ คุณลักษณะตามที่ต้องการ อันนั้นคือการประกัน แต่ถ้าแค่บอกว่าประเมินผลแล้วติดตาม ตรวจสอบแค่นี้มันคงจะเป็นคนละ เรื่องกับการประกันทั้งจากภายในและภายนอก ผมขอความแจ่มกระจ่างกว่านี้ เพราะอันนี้ถ้าจะเป็นร่าง พ.ร.บ. การศึกษาก็คงจะต้องทำภาษาไทย ทำคำจำกัดความให้ถูกต้อง ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคณะกรรมการชี้แจงครับ

นายวิชัย ตันศิริ (กรรมการ) : ท่านประธาน ผม วิชัย ตันศิริ ในฐานะกรรมการ ขอชี้แจงสั้น ๆ ที่ทางท่านทวิวัฒน์ได้ถามถึง ขอโทษที่เอ่ยนาม ที่พูดถึงเรื่องของครู ความหมายเดิมที่เขียนไว้เป็นความหมายว่า ครู หมายความว่า ผู้สนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ก็เป็นความหมายที่พูดกันมากอยู่ในตำราของการศึกษา เป็นความหมายทางอุดมการณ์ แต่ว่าเมื่อเรามาเขียนกฎหมายต้องการให้รู้ว่าครูนั้นทำอะไร สามารถที่จะชี้ให้ชัดเจนไปให้เกิดความชัดเจนในหน้าที่ตรงนี้ก็เลยเขียนในความหมายที่สามารถจะนำไปปฏิบัติได้ ก็เลยเขียนว่าครูนั้นหมายถึง บุคลากรวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการสอนชัดเจน เพราะว่าคำว่าไปสนับสนุนให้ผู้เรียนทำโน่นทำนี่ใคร ๆ ก็สนับสนุนได้ ว่าง ๆ เข้าจะเป็นใครก็ไม่รู้มันก็เลย ความหมายก็จะกว้างเกินไป อันนี้คือเจตนาอยากจะทำให้ชัดเจนตรงนั้น

ประเด็นที่ ๒ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ขอโทษที่เอ่ยนาม ท่านอดีตร ได้เกริ่นนำว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกมาแล้วส่วนหนึ่งของกรรมการมากกว่า เป็นของรัฐบาลใช่หรือไม่ ฉบับนี้ตอนรับหลักการนั้นก็ยังมีทั้งร่างพระราชบัญญัติของรัฐบาล เสนอมาและของพรรคการเมืองต่าง ๆ ที่เสนอมาอีก ๔ ฉบับ ฉะนั้นในการที่มา พิจารณาตรงนี้ก็ได้นำหลักการของทุก ๆ พรรคมาดูด้วยกัน และก็คิดว่าได้กลิ่นกรอง เอาสิ่งที่ดีงามทั้งหมดมาไว้ด้วยกันเขียนให้เกิดความสอดคล้องต้องกัน ฉะนั้นตรงนี้ก็อยากจะให้ท่านได้พิจารณาทั้งฉบับเสียก่อน ก็จะได้ถึงจุดที่จะพิจารณาว่าเป็นเรื่องที่เหมาะสมหรือไม่ มีความสอดคล้องมีความก้าวหน้าและมีการปฏิรูปทางใดบ้าง ก็อยากจะขอให้ได้ยับยั้งการวินิจฉัยตรงนั้นไว้ก่อน จนกระทั่งได้ดูทุกมาตรา ส่วนเรื่องของการรวมกระทรวงศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมนั้นเดี๋ยวจะมีอีกท่านหนึ่ง ได้ตอบตรงนี้ กระผมเองก็อยากจะกราบเรียนดังนี้เพิ่มเติมว่า ในเรื่องของการประกันคุณภาพภายในและภายนอก อันที่จริงศัพท์ที่ท่านคุณหมอทศพร ขอโทษที่เอ่ยนาม ได้พูดนั้นก็ เป็นศัพท์ที่แปลในภาษาไทย แต่จริง ๆ แนวคิดของการประกันนั้น

๒๐๓)

สพ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

วิภาวธรรม ๘๗/๒

ขอโทษที่ต้องใช้คำนี้เป็นภาษาอังกฤษที่เขาได้แปลมาเป็นภาษาไทยก็คือว่ามันเป็นคำที่ใช้ว่า ควอลิตี้ แอสซัวร์นซ์ (Quality assurance) ไม่ใช่ ควอลิตี้ อินซัวร์นซ์ (Quality insurance) อินซัวร์นซ์ (insurance) ก็คือประกันอย่างที่เราเข้าใจกัน ประกัน อินซัวร์นซ์ แต่แอสซัวร์นซ์นั้นคือทำให้เกิดความมั่นใจ เป็นการประกันในลักษณะให้ทำให้เกิดความมั่นใจว่าเรามีคุณภาพ นี่คือความหมายของคำว่าประกันตรงนี้ที่แท้จริง กระทบก็อยากจะเพิ่มเติมตรงนี้ คำตอบอื่น ๆ เกี่ยวกับท่านผู้อื่นจะตอบครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีคำแปรญัตติของคุณประกอบด้วย
เชิญครับ

- ๘๘/๑

นายวิจิตร ศรีสอ้าน (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม วิจิตร ศรีสอ้าน กรรมาธิการ ขอกราบเรียนชี้แจงในนามกรรมาธิการ
 ในประเด็นเกี่ยวกับเรื่องกระทรวงที่ชื่อว่า กระทรวงการศึกษา ศาสนา และ
 วัฒนธรรม ในการที่จะกำหนดหน่วยรับผิดชอบระดับชาติตามแนวของการปฏิรูป
 การศึกษาครั้งนี้ เห็นว่าน่าจะระดมพลังจากทุกฝ่ายเข้ามาช่วยกันจัดการศึกษา
 โดยมุ่งที่จะสร้างเอกภาพเชิงนโยบาย เชิงมาตรฐาน เชิงการสนับสนุนทรัพยากร
 และก็ลดความซ้ำซ้อน ได้มีการทำประชาพิจารณ์ ผลก็ออกมาในทิศทางนี้ว่า
 น่าจะถึงเวลาแล้วที่ให้มีหน่วยงานบริหารการศึกษาระดับชาติเพียงกระทรวงเดียว
 ได้มีการนำประเด็นเหล่านี้หารือทั้งในส่วนของทบวงมหาวิทยาลัย ในส่วนของ
 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และกระทรวงศึกษาธิการ ก็มีความ
 เห็นพ้องกันในหลักการว่า ถ้าสามารถที่จะมีกระทรวงเดียวแล้วก็ทำหน้าที่กำกับดูแล
 ด้านนโยบาย ด้านแผน ด้านมาตรฐานการศึกษา ก็จะมีเอกภาพตามที่พึงประสงค์
 ส่วนเรื่องชื่อทำไมถึงชื่อว่า กระทรวงการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ได้มีการ
 วิเคราะห์ว่า ขอบเขตของภารกิจและงานสำคัญของกระทรวงนี้ มีอะไรบ้าง
 จากสภาพปัจจุบันก็มีทั้งส่วนที่เป็นเรื่องการศึกษา มีทั้งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับศาสนา และ
 ศิลปวัฒนธรรม ก็ได้ศึกษาแนวเทียบว่าองค์การโลกที่เป็นองค์การทางด้านการศึกษา
 ก็เรียกว่า องค์การศึกษาวិทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ และใน
 ข้อเท็จจริงแล้ว เรื่องของการศาสนา การศึกษา วัฒนธรรม นั้น มีความเชื่อมโยง
 เกื้อกูลกันอยู่ในตัว จึงได้ให้ชื่อของกระทรวงนี้ครอบคลุมกลุ่มงานสำคัญทั้งกลุ่มที่
 เป็นเรื่องการศึกษาทุกระดับทุกประเภท และกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับการศาสนา และก็กลุ่ม
 ที่เกี่ยวกับทางด้านศิลปวัฒนธรรม ก็ขอกราบเรียนที่มาและแนวความคิดที่ร่าง
 ในร่างพระราชบัญญัติในส่วนนี้ครับ สำหรับการศึกษาระดับพื้นฐานนะครับ ที่คณะกรรมการ
 ได้ปรับนิยามเป็นว่า หมายความว่า การศึกษาก่อนระดับอุดมศึกษา ก็หมายความว่า
 ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้การศึกษาของเราจะเหลือ ๒ ระดับ คือ ระดับที่มาก่อน
 อุดมศึกษา กับระดับอุดมศึกษา ซึ่งในระดับที่ก่อนอุดมศึกษาที่เรียกว่า การศึกษาระดับ
 พื้นฐานนั้น รัฐธรรมนูญได้กำหนดว่าจะต้องจัดไม่น้อยกว่า ๑๒ ปี ซึ่งการจะกำหนด
 ว่าไม่น้อยกว่า ๑๒ ปีนั้น จะครอบคลุมระดับใดถึงระดับใด ในร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้
 ให้เป็น เรื่องของการกำหนดรายละเอียดในกฎกระทรวง แต่ในแนวความคิดก็คือ
 ไม่ได้ละทิ้งเด็กเล็ก เพราะถึงจะกำหนดตั้งแต่ระดับ ป.๑ จนถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย
 ตามชื่อที่เรียกกันปัจจุบัน ก็จะต้องส่งเสริมการศึกษาของเด็กเล็กในระดับก่อนที่จะ

๒๐๕

สพ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

วัชรี (๒) ๘๘/๒

เข้าสู่ระดับประถม เพราะฉะนั้นตรงนี้การบัญญัติการศึกษาขั้นพื้นฐานในลักษณะนี้ ถ้าประเทศไทยมีความพร้อม มีความเป็นไปได้ในอนาคต อาจจะกำหนดตั้งแต่ ระดับปฐมวัยขึ้นไปจนถึง ม.ปลายก็ได้ เพราะรัฐธรรมนูญได้เปิดทางไว้แล้วว่า จะต้องไม่น้อยกว่า ๑๒ ปี เพราะฉะนั้นตรงนี้จึงขอกราบเรียนว่า คณะกรรมาธิการ ก็ให้ความสำคัญกับการศึกษาของเด็กเล็กก่อนปฐมศึกษาอยู่เช่นเดียวกันครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณประกอบก่อนครับ ยังติดใจ คำแปรญัตติ เชิญครับ

นายประกอบ จิรกิติ (กรุงเทพมหานคร) : ขอบคุณครับ
ท่านประธานครับ กระผม ประกอบ จิรกิติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดกรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ตามที่ท่านกรรมาธิการ
ศาสตราจารย์ ดอกเตอร์วิจิตร ได้กล่าวมานั้น ก็คือหมายความว่า ถ้าหากว่า
ต่อไปในอนาคตถ้าเรามีความพร้อมจึงจะขยายลงมาถึงระดับอนุบาล อย่างที่
กระผมได้กราบเรียนไว้แล้วนะครับ การศึกษาขั้นพื้นฐานนั้นถ้าหากว่า
เราสามารถที่จะเตรียมความพร้อมของเด็กได้ตั้งแต่ต้นให้เขาพร้อมตั้งแต่
ระดับก่อนวัยเรียน คือระดับอนุบาล การที่เด็กได้รับการเตรียมความพร้อม
ในระดับอนุบาลนั้น ผมเชื่อว่าและจากผลการศึกษาวิจัยก็เป็นที่ยอมรับได้ว่า
เด็กที่ได้รับการศึกษาในระดับชั้นอนุบาล เมื่อเทียบกับเด็กที่ไม่ได้รับการศึกษา
ในระดับชั้นอนุบาล เมื่อได้เข้าเรียนในระดับประถมศึกษา เด็กที่ได้รับการ
เตรียมความพร้อมในระดับอนุบาล จะมีความพร้อมและสามารถที่จะเรียนรู้
และตลอดจนรองรับความรู้ ประสบการณ์ต่าง ๆ ได้ดีกว่าเด็กที่ไม่ได้เข้า
ในระดับชั้นอนุบาล เพราะฉะนั้นในประการนี้กระผมจึงอยากจะเรียนขอให้
ที่ประชุมได้พิจารณาว่า การเตรียมความพร้อมให้กับเด็กนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
เมื่อเราพูดถึงการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน ควรจะเป็นในระดับใด ควรจะเป็นตั้งแต่
ระดับอนุบาลหรือตั้งแต่ระดับประถมศึกษา เพราะเมื่อเราดูนิยามของการศึกษา
ขั้นพื้นฐานก่อนที่คณะกรรมาธิการจะได้พิจารณาแก้ไข ก็ได้ระบุไว้ว่าหมายถึง
การศึกษาตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลายนะครับ
เมื่อพิจารณาประกอบกับมาตรา ๑๑ ทวิ ซึ่งได้ระบุถึงการศึกษาระดับชั้น ๙ ปี
เราก็จะพบว่าเจตนาของกรรมาธิการก็คือถ้าเป็นการศึกษา ๙ ปี ก็คือ
จะครอบคลุมตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ จนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
นะครับ ซึ่งไม่ใช่ตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงระดับประถมศึกษาตอนปลายคือ ป. ๖
ถ้าหากว่าเป็น ๙ ปี จึงอยากจะเรียนขอให้ท่านกรรมาธิการได้โปรดพิจารณา
ด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญอาจารย์ปรีชาครับ

นายปรีชา สุวรรณทัต (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับ กระผม นายปรีชา สุวรรณทัต พรรคประชาธิปัตย์ครับ
กระผมสงสัยในถ้อยคำในคำนิยาม คำว่า มาตรฐานการศึกษา ครับ
ในบรรทัดที่ ๒ ที่ใช้คำว่า เป็นมาตรฐานขั้นต่ำ ที่ต้องการให้เกิดขึ้น

๒๑๑

สพ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ศิริรัตน์ ๘๘/๒

โดยเฉพาะคำว่า ขั้นต่ำ ครับท่านประธานครับ เพราะคำว่า มาตรฐาน
การศึกษา ไม่น่าจะมีความหมายในทางลบว่าเป็นขั้นต่ำครับ ถ้าจะใช้
คำอย่างอื่นหรือตัดคำว่าขั้นต่ำออกไปจะได้ใหม่ครับ เพราะว่าขั้นต่ำ
ไม่น่าจะใช้ในเรื่องของมาตรฐานการศึกษาของเราครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณอดีตรครับ

นายอดีตร เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพครับ

กระผม อดีตร เพียงเกษ พรรคความหวังใหม่จากจังหวัดขอนแก่น
ท่านกรรมาธิการได้กรุณาตอบเรื่องกระทรวง หมายความว่า กระทรวง
การศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม นั้น โดยรวมเอาเนื้อหาเรื่องศาสนา
และวัฒนธรรม ครอบคลุมกันไป ท่านประธานครับ เราถูกกฎหมายก็คงจะดูจาก
เนื้อหาสาระที่บัญญัติไว้ครับ ผมก็ไม่ทราบว่ากระทรวงที่ท่านได้บัญญัติเพิ่มขึ้นมานั้น
บัญญัติไว้ครอบคลุมตรงไหนบ้างนะครับ มาตราที่ว่าด้วยบททั่วไปนั้น มีอยู่ใน
หมวดที่ ๑ บททั่วไป ความมุ่งหมายและหลักการ และมาหมวดที่ ๒ สิทธิและ
หน้าที่ทางการศึกษา หมวดที่ ๓ ระบบการศึกษา หมวดที่ ๔ แนวการจัดการศึกษา
หมวดที่ ๕ การบริหารและการจัดการศึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็น ส่วนที่ ๑ การบริหาร
และการจัดการศึกษาของรัฐ ส่วนที่ ๒ การบริหารและการจัดการศึกษาของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนที่ ๓ การบริหารและการจัดการศึกษาของ
เอกชน และมาว่าถึงหมวดที่ ๖ มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา
หมวดที่ ๖ ทวิ ครูและบุคลากรทางการศึกษา -----

หมวดที่ ๗ ทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา หมวดที่ ๗ ทวิ เทคโนโลยี
 เพื่อการศึกษา แล้วตัดหมวดที่ ๘ ออก มาเพิ่มเป็นบทเฉพาะกาล
 ท่านประธานครับ มีหมวดไหนเกี่ยวกับศาสนา มีหมวดไหนที่ว่าด้วยวัฒนธรรมบ้าง
 ผมดูจากกฎหมายของท่าน ท่านอุตสาหกรรมจะมีแนวความคิดดีที่จะเอาศาสนา
 วัฒนธรรมมารวมเป็นกระทรวงเดียวกัน ซึ่งผมไม่ค้านนะครับ ผมเคยทำหน้าที่
 อยู่ที่นั่น ๒ ปี ๒๖ วัน ผมบอกทบวงมหาวิทยาลัยแต่ก่อนเป็นกรมมหาวิทยาลัย
 แล้วลูกออกจากแม่แล้วก็โตกว่าแม่อีก ผมดูรายละเอียดแล้ว ท่านครับ
 บอกผมสิครับว่า มีหมวดไหนที่ว่าด้วยการศาสนาบ้าง มีหมวดไหนที่ว่าด้วย
 การวัฒนธรรมโดยเฉพาะบ้าง ที่สัมพันธ์กันที่ชื่อว่าเป็นกระทรวงศึกษาศาสนา
 และวัฒนธรรม ท่านประธานครับ ผมค่อนข้างที่จะหาไม่เจอ ท่านประธาน
 อาจจะไปแทรกอยู่นิดเดียวครับ นิด ๆ หน่อย ๆ อยู่บรรทัดนั้นบรรทัดนี้
 ผมถึงดูรายละเอียดไม่เจอ แต่น่าจะมีหมวดว่าด้วยการศึกษา ซึ่งมีเยอะแยะ
 ที่ผมอ่าน มีการศึกษาตลอด แต่การศาสนา การวัฒนธรรมไม่มี ท่านประธานครับ
 แล้วเอาชื่อเขามาตั้งเป็นกระทรวงได้อย่างไรละครับ อันนี้ผมถาม ผมพยายาม
 เอาใจช่วยนะครับ เพราะว่าอยากให้อยู่ที่เดียวกันจริง ๆ ผมอยากให้เป็นอย่างนั้น
 แต่เมื่ออ่านเนื้อหาสาระกับกระทรวงที่ขึ้นป้ายเบ้อเริ่มนะครับ ป้ายกระทรวงศึกษาฯ
 จะต้องขยายออกอีกนะครับ เพราะมันกว้างมันยาว แต่อ่านเนื้อหาสาระไม่มี
 แล้วท่านจะตอบผมอย่างไรครับ ท่านประธาน ท่านจะตอบวุฒิสมาชิกอย่างไร
 การประชาพิจารณ์เขาต้องการอย่างนั้นจริง ๆ แต่ดูเนื้อหาสาระไม่มี
 การศาสนาจะว่าอย่างไรครับ ประพฤติผิดนอกกริดทำอย่างไร การวัฒนธรรม
 จะทำอย่างไรครับ เพราะมาตรา ๖๙ ของรัฐธรรมนูญกำหนดว่า เรื่องศิลป
 วัฒนธรรมเป็นหน้าที่ในการสืบสานศิลปวัฒนธรรม ทำไมท่านไม่มีในหมวดที่
 ชัดเจนเลยครับ หรือศาสนาวัฒนธรรมเป็นเพียงแต่ว่าขอโดยสารเป็นรถพ่วง
 รถสุดท้ายที่จะขอโดยสารไปกับกระทรวงศึกษาฯ อย่างนั้นหรือครับ คนที่ทำงาน
 การศาสนา การวัฒนธรรม วัฒนธรรมต้องนำทุกสิ่งทุกอย่าง ทุกวันนี้วัฒนธรรม
 อยู่ข้างหลัง ถึงมาเจริญด้านวัตถุอย่างเดียว จึงขออนุญาตถามท่านนะครับ
 หรือว่าผมอาจจะพูดผิดอีกก็ได้ครับ พูดผิดผมพูดใหม่ได้ไม่เป็นอะไรครับ
 แต่ผมไปอ่านดูแล้วยังไม่มีหมวดต่าง ๆ เลย หมวด ๑ หมวด ๒ หมวด ๓
 หมวด ๔ หมวด ๕ หมวด ๖ หมวด ๗ หมวด ๘ ไม่มีคำว่า ศาสนา
 หมวดศาสนาไม่มี หมวดวัฒนธรรมไม่มีนะครับ แล้วจะว่าอย่างไรละครับ

๒๑๓

สผ ๓๑/๒๕๕๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ศิริวรรณ ๙๐/๒

ท่านประธาน หรือว่าผมผิด หรือว่าท่านดูถูกนะครับ ขออนุญาตเพื่อที่จะให้
ระดมความคิดเห็นต่อไปครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณหมอทศพรครับ

นายทศพร เสรีรักษ์ (แพร์) : ท่านประธานที่เคารพ

ผม นายแพทย์ทศพร เสรีรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดแพร่
พรรคชาติไทย ผมยังติดใจประเด็น อาจจะเป็นประเด็นที่เล็กน้อย
แต่ที่เราเริ่มต้นขึ้นมา ก็คงต้องทำทุกอย่างให้กระจ่างชัดก่อน ท่านกรรมาธิการ
ได้ชี้แจง ผมต้องขอประทานอภัยนะครับ อินชัวร์ อะชัวร์ หรืออะไรต่ออะไร
ผมฟังไม่ค่อยกระตือกรี้ทั้งนี้ เพราะว่าผมไม่ได้ไปเรียนต่างประเทศ แต่ว่า
ผมเรียนภาษาไทยตั้งแต่ชั้นอนุบาล สมัยผมยังท้องเด็กเอ๋ยเด็กน้อย ความรู้
เรายังด้อยแรงศึกษาอยู่ เรียนวิชาเขียนไทย เรียนวิชาไวยากรณ์ไทย
เรียนวิชาหลักภาษาไทย เรียนวิชาอ่านเอาเรื่อง แล้วผมเป็นคนที่สนใจ
วิชาภาษาไทยด้วยนะครับ ท่านจะเขียนกฎหมายทั้งที่ ท่านต้องเขียนแล้ว
ให้คนอ่าน อ่านแล้วเข้าใจ อ่านแล้วรู้เรื่อง อ่านแล้วอย่าเกิดความรู้สึกสะอึก
ถ้าท่านจะเขียนคำว่า ประกัน ท่านต้องประกันครับ คนไทยเราเข้าใจว่า
ประกัน ประกันว่าจะได้ผลอย่างนั้นอย่างนี้ ถ้าประกันการศึกษา ก็คือ
ประกันแล้ว เด็กที่เรียนจบการศึกษาแล้วต้องอ่านออกเขียนได้ ต้องมีความรู้
อย่างนั้นอย่างนี้ ท่านต้องเขียนคำนิยามให้ครบ แต่ร่างฯ เดิมของท่าน
ได้อยู่แล้วครับ ที่ท่านบอกว่า การประเมินผลภายในหมายความว่าอย่างนั้น
อันนี้เป็นความหมายที่ตรงที่สุดอยู่แล้ว แต่ท่านไปเปลี่ยนจาก ประเมินผล
เป็น ประกัน ถ้าท่านประกันท่านต้องเขียนต่อครับสุดท้าย ประกันว่า
จะได้ผลอย่างไร ได้ผลตามมาตรฐานจากพรรคแรก จากพรรคที่ผ่านมา
หรืออะไรก็ว่าไป ท่านต้องเขียนให้ครบนะครับ เพราะฉะนั้น เริ่มต้นขึ้นมาเพียง
๓ - ๕ มาตรา ผมก็อยากที่จะทำให้ถูกต้องก่อน แล้วก็ดำเนินต่อไปได้
อย่างถูกต้องต่อไป ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณประชาธิปไตยครับ

นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก (นครราชสีมา) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ประชาธิปไตย คำสิงห์นอก จากโคราช
พรรคชาติพัฒนา กระผมมีความคิดเห็นสอดคล้องกับท่านผู้อภิปรายก็คือ
คุณหมอตศพร คือผมไม่เข้าใจว่า ท่านกรรมาธิการ ท่านคิดอย่างไร
กับการใช้ศัพท์คำว่า การประเมินผล คำว่า การประเมินผล นั้น เราใช้กัน
มานานและ เป็นที่เข้าใจและมีความชัดเจนในตัวของมันและตรงตามภาษาไทย
การประเมินผลภายในก็หมายความว่า ภายในโรงเรียนหรือสถาบัน
การศึกษานั้นดำเนินการเอง เข้าใจกันตลอดครับ การประเมินผลภายนอก
ก็หมายความว่า บุคคลอื่นเขาไปดำเนินการเป็นเฉพาะกิจครั้งคราว
แล้วนำผลการประเมินผล ทั้ง ๒ อย่างนั้นไปประเมินคุณภาพจัดเกรดคุณภาพ
แล้วจะนำไปสู่การประกันคุณภาพได้ แต่ที่ท่านไปเขียนเอาไว้คำว่า ประกัน
ก่อนนะครับ มันหยุดเลยนะครับ แล้วพอพูดถึงการประเมินต่อ ผมว่า
มันคนละเรื่องกันแล้วครับ ตามความเข้าใจของผม เพราะฉะนั้นผมเห็นว่า
การใช้ศัพท์ตามร่างฯ เดิมนั้นถูกต้อง โดยไม่ต้องไปอธิบายให้เสียเวลาใหม่
ครุบาอาจารย์ทั่วประเทศ เขาเข้าใจคำว่า การประเมินผล
พอรู้การประเมินผลพูดถึงคำนี้ มันเป็นคำพูดที่มีความชัดเจนโปร่งใส
และชัดเจนแจ่มแจ้งอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นผมเห็นว่า การที่กรรมาธิการไปเขียน
คำว่า ประกันคุณภาพ มันคนละเรื่องครับ การประกันคุณภาพมันก็ต้องเป็น
ตัวเลขไปแล้ว เป็นการประกันโอกาส แล้วเป็นการประกันคุณภาพที่เกิดจาก
การประเมินผล เพื่อนำไปสู่จุดใดจุดหนึ่งนั้นน่าจะถูกต้อง แต่ตรงนี้
ประกันคุณภาพแล้วท่านไปพูดถึงการประเมิน มันย้อนกลับไป เพราะฉะนั้น
ผมเห็นว่าร่างฯ เดิมนั้นมันถูกต้อง เป็นคำศัพท์ที่ชัดเจนและใช้กันมานาน
แล้วก็ไม่ต้องมาอธิบายมาก อธิบายมากในคำจำกัดความ ผมเห็นว่า
อยากจะให้กรรมาธิการทบทวนนะครับ ใช้คำว่า การประเมินผลภายใน
การประเมินผลภายนอก น่าจะถูกต้องเป็นที่เข้าใจโดยทั่วไป ขอบคุณ
ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณศิริศักดิ์ครับ

นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย (ชุมพร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ศิริศักดิ์ อ่อนละมัย พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดชุมพร ท่านประธานครับ ดูจากคำนิยามในมาตรา ๓ นี้ ท่านสมาชิกหลายท่านได้อภิปรายในประเด็นที่น่าสนใจแล้วก็คิดว่า เป็นประเด็นสำคัญที่ทางกรรมาธิการควรจะหยิบยกมาพิจารณา ผมคิดว่าในส่วนของคำนิยามความหมายของบุคลากรทางการศึกษา อันได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา อันนี้เราเข้าใจครับว่า ผู้บริหารสถานศึกษานั้นคือใคร ทำหน้าที่อะไร มีความรับผิดชอบมากน้อยแค่ไหน ผู้บริหารการศึกษา อันนี้ก็คิดจะความชัดเจน รวมทั้งผู้สนับสนุนการศึกษา ซึ่งเป็นผู้ทำหน้าที่ให้บริการหรือปฏิบัติงานเกี่ยวเนื่องกับการจัดกระบวนการเรียนการสอน การนิเทศ ผมตั้งใจตรงนี้ครับ คิดใจว่า เป็นไปได้หรือไม่ครับท่านกรรมาธิการ เราจะขอตัดคำว่า การนิเทศ ออก แล้วขอให้เพิ่มคำต่อไปนี้แทน เพิ่มว่า ผู้นิเทศการศึกษา ความหมายก็คือว่า ผู้นิเทศการศึกษาก็คือเกี่ยวกับเรื่องของบุคลากรวิชาชีพที่เขาเองจะต้องรับผิดชอบในการนิเทศประเมินผลและติดตามตลอดจนถึงการตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานของการศึกษา ตรงนี้บ่อยๆจะให้กรรมาธิการได้ไตร่ตรอง ได้คิดให้รอบคอบ เพราะว่าความหมายของการใช้ถ้อยคำระหว่างการนิเทศกับผู้นิเทศการศึกษา มันจะแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง จริง ๆ แล้วเราร่างกฎหมาย พ.ร.บ. การศึกษาขึ้นมา เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษาอย่างแท้จริง เพื่อให้มีการติดตามตรวจสอบการประเมินผล เพราะฉะนั้นแล้วก็ถือว่า มันไร้ค่าอย่างสิ้นเชิง เพราะฉะนั้นผมขออนุญาตต่อรองกับกรรมาธิการได้ไหมครับว่า ตัดคำว่า การนิเทศ ออกไปเสีย แล้วก็เพิ่มเติม ผู้นิเทศการศึกษา ผมคิดว่าความเหมาะสมของถ้อยคำ มันจะอยู่ตรงนี้แหละครับ ขอบพระคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสำเร็จครับ แล้วก็คุณพินิจนะครับ

นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์ (นนทบุรี) : กราบเรียน

ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนนทบุรี พรรคราษฎร ผมเองอ่านนะครับ

หน้า ๒ ที่คณะกรรมาธิการได้ตัดไปนะครับ คือการศึกษาขั้นพื้นฐาน

หมายความว่า การศึกษาที่ตัดคำว่า ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึง แล้วตัด

คำว่า มัธยมศึกษา แล้วไปเพิ่มคำว่า กรรมาธิการนะครับ ผมอยากเรียนถามว่า

๒๑๖

สผ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ครุณี ๕๑/๓

ควรจะแก้เป็นอย่างนี้นะครับ ควรจะแก้เป็นว่า การศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาล จนถึงระดับมัธยมศึกษา ด้วยเหตุผลอะไรล่ะครับ เพราะว่าปัจจุบันนี้ก็คง เป็นที่ทราบดีแล้วว่า รัฐธรรมนูญเรากำหนดให้การศึกษาปีนี้ ๑๒ ปี รัฐจะต้อง ให้บริการการศึกษาทุกอย่าง แต่ผมดูแล้วขณะนี้ครับ การศึกษาของเรา ถ้าเราจะก้าวไกลไปถึงขนาดเปิดไปจน ๑๒ ปี หมายความว่าถึงระดับมัธยมปีที่ ๖ นะครับ ผมเกรงว่าขณะนี้เราอาจจะยังไม่พร้อม -----

- ๕๒/๑

และอีกประการหนึ่ง ขณะนี้เด็กของเราในรอบ ๆ กรุงเทพมหานคร
 ในกรุงเทพมหานครและตามหัวเมืองใหญ่ ๆ ส่วนมากจะมีการสอนตั้งแต่
 เด็กอนุบาล ๔ ขวบ ๕ ขวบ ๖ ขวบ ผมดูแล้วว่า ๓ ปีนี้ ๔ ขวบ ๕ ขวบ
 ๖ ขวบ และไปบวกกับภาคบังคับอีก ๕ ปี เป็น ๑๒ ปี ถ้าหากว่าเราสามารถ
 เปิดตั้งแต่ระดับอนุบาล ๔ ขวบขึ้นไป ผมว่าผลสัมฤทธิ์ของการศึกษามันจะดีขึ้น
 เพราะจะเห็นได้ว่า เด็กของเราถ้าได้เข้าไปศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาล เด็กจะมี
 ความพร้อมในการเข้าไปต่อระดับประถมศึกษา เพราะฉะนั้นผมเห็นควรว่า
 คณะกรรมการน่าจะพิจารณาจุดตรงนี้ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจุบันนี้
 เศรษฐกิจเราเป็นอย่างไรทุกคนก็ทราบ ถ้าหากว่าทาง สปช. เปิดให้สอน
 ตั้งแต่ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ปีที่ ๒ ปีที่ ๓ ปีที่ ๔ เป็น ๑ ๒ ๓ มันก็จะช่วยให้
 พ่อแม่ที่ทำงานบ้างอะไรบ้าง ไม่มีงานทำบ้าง หรือมีความจำเป็นไม่มีคนเลี้ยงลูก
 มีงานทำก็จริง ไม่มีคนเลี้ยงลูกก็สามารถให้เด็กไปฝากที่โรงเรียนให้ดูแล
 และทำให้พ่อแม่สะดวกสบายขึ้นเราก็เท่ากับช่วยเศรษฐกิจด้านหนึ่ง เพราะฉะนั้น
 ผมอยากให้คณะกรรมการวิสามัญช่วยพิจารณาดูตามที่ตัดไปว่า การศึกษา
 ก่อนระดับอุดมศึกษา ให้แก้เพิ่มเป็นคำว่า การศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาล
 ถึงระดับมัธยมศึกษา ผมขอเสนอตั้งนี่นะครับ แล้วแต่คณะกรรมการ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณพินิจนะครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
 นายพินิจ จันทรสุรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง ท่านประธานครับ
 ตามที่คณะกรรมการได้ไปดำเนินการแก้ไขในเรื่องของคำนิยาม ผมอยากจะ
 กราบเรียนถึงมาตรฐานการศึกษาสักนิดหนึ่งนะครับ มาตรฐานการศึกษา
 การประกันคุณภาพภายในและภายนอก ปกติแล้วถ้าหากเราจะเอาประกันคุณภาพ
 ภายในและภายนอกไม่ต้องมี เฉพาะมาตรฐานการศึกษาเปิดเสร็จแล้วชัดเจนครับ
 เพราะว่าในนี้ท่านประธานลองดูครับ มาตรฐานการศึกษาหมายความว่า ข้อกำหนด
 เกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณภาพที่พึงประสงค์ทางการศึกษา อันนี้ขึ้นตำผมเห็นด้วย
 กับท่านอาจารย์ปรีชา ไม่ควรพูดถึงขั้นต่ำ เป็นมาตรฐานที่ต้องการให้เกิดขึ้น
 ในสถานศึกษาทุกแห่ง และเพื่อใช้เป็นหลักในการเทียบเคียงสำหรับการส่งเสริม
 กำกับดูแล ตรวจสอบการประเมินผลและการประกันคุณภาพทางการศึกษา
 ส่วนปลีกย่อยคุณภาพภายในภายนอก อยากรจะเรียนอย่างนี้ท่านประธานครับ
 วัตถุประสงค์ที่เขียนตรงนี้ กระผมเดาใจกรรมการต้องการตั้งสำนักงานขึ้นมา

๒๑๘

สพ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

สายชล ๙๒/๒

ไว้ตรวจสอบหรือเป็นผู้เชี่ยวชาญ เป็นผู้วิเศษกว่าใคร จะต้องตรวจสอบ
คุณภาพการศึกษาให้ได้ แต่ความจริงการศึกษามันเรียนไม่สิ้นสุด มันมีตลอด
มีเพิ่มอยู่เรื่อยไม่จบสิ้น มาตรฐานที่จะไปกำกับดูแลผมว่าไม่จริง เพราะฉะนั้น
การที่คนจะมาเป็นบอร์ด (Board) ตรงนี้มันไม่จบท่านประธานครับ คนที่
ไปจบดอกเตอร์มาแล้วในต่างประเทศหรือในประเทศไทยก็ตาม มันยังมีคน
เหนือกว่าท่านครับ เพราะฉะนั้นในเรื่องก็เก่งในทางใดทางหนึ่งเท่านั้นเอง
เพราะฉะนั้นถ้าหากมาตั้งสำนักงานรับรองมาตรฐานประเมินคุณภาพการศึกษา
อันนี้คืออะไร อันนี้ต้องแจ้งจริง ๆ ต้องรู้เรื่องทุกเรื่อง ถ้าเรื่องใหม่ขึ้นมา
จะทำอย่างไรอย่างนี้เป็นต้นเพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนว่า ในเรื่อง
ของมาตรฐานการศึกษาชัดเจนส่วนท่านจะไปดำเนินการ จะไปบริหาร
ในเรื่องของมาตรฐานก็ดี การติดตามประเมินผลนั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่งที่ต้องดำเนินการ
เป็นเรื่องของการออกกฎกระทรวงหรือข้อบังคับ หรือระเบียบอะไรก็ตามที่เกี่ยวข้อง
แต่ถ้าท่านบอกว่า คุณภาพภายในภายนอกต้องตั้งสำนักงานแล้ว อันนี้เร่งรัดแล้ว
อันนี้ขยายออกไปอีกใหญ่โตเลยจะต้องเป็นสำนักงาน จะต้องใหญ่ ต้อง ซี ๑๑
ต้องมีอิทธิพลเหนือกว่าปลัดกระทรวงตรงนี้ต้องใหญ่โตเลยไม่เช่นนั้นมันบังคับบัญชา
หรือตรวจสอบคุณภาพมาตรฐานไม่ได้เป็นอย่างนั้น -----

๒๑๕

สพ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

วาสนา ๙๓/๑

อีกอันหนึ่งที่ผมอยากจะขอเรียนท่านประธานว่า ผู้สอนกับครู ครูคือผู้สอน ไม่มีใครเขียนคำจำกัดความว่า เป็นคณาจารย์ คำจำกัดความหมายความว่า ผู้นั้น ๆ บุคคล ถ้าบอกว่าเป็นครูคือ ครูก็ครู ไม่ใช่คณาจารย์ คณาจารย์เยอะเลย ทั้งมหาวิทยาลัย ทั้งโรงเรียน หรือทั้งกระทรวงก็ได้ แต่ในนี้เขียนว่า อย่างไรครับ ผู้สอนหมายความว่า ครูและคณาจารย์ ในสถานศึกษาระดับต่าง ๆ ถ้าหากเราเอาผู้สอนมาอยู่ในคำว่า ครู ครูหมายความว่าอะไร รวมทั้ง อาจารย์ก็ได้ รวมทั้งผู้ที่มาทำการสอนก็ได้ อยู่ในคำว่า ครู หรือคำว่า ครู มันด้อยแล้ว แยกเอาผู้สอนไป อธิการของกรมมัน ผมเรียกครูอยู่ตลอด ผมก็เรียกครู คนที่ผมเคารพนับถือจริง ๆ ที่สอนเคยจิกอะไร ๆ ผม ผมก็เรียก ครู ครูรู้สึกมันใกล้เคียงเหลือเกิน แต่ถ้าอาจารย์ยังห่างกันอยู่ แต่ถ้าครูรู้สึกมันจิก มันเคี้ยวเชิญเราเหลือเกินครูนี้ หรืออย่างไรไม่ทราบครับ แต่ในความเห็นของผม แตกต่างกันไปเลย อันนี้หมายความว่าครูมันด้อยกว่าผู้สอนหรืออย่างไร มาเขียน คำจำกัดความ ครูมาอยู่ข้างล่าง ผู้สอนหมายความว่า ครูและคณาจารย์ ในสถานศึกษาระดับต่าง ๆ ฝากอาจารย์ปรีชาดูหน่อย คำจำกัดความไม่ค่อยเขียน เป็นคณะบุคคล ครู หมายความว่าบุคลากรวิชาชีพทำหน้าที่ เรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ ผมอยากจะกราณเรียนว่ามันน่าจะละเอียดหน่อย ถ้าหากว่าจะแก้ไขผมก็ไม่ขัดข้อง แต่ความคิดเห็นผมอาจจะผิดก็ได้ครับประธาน อีกอันหนึ่งที่ผมเป็นห่วงครับ ท่านประธาน ผู้บริหารการศึกษา หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพรับผิดชอบ ในการบริหารศึกษานอกสถาน ตั้งแต่ระดับเขตพื้นที่การศึกษาต่อไป ในเขตพื้นที่ ผมอยากจะตั้งข้อสังเกตท่านประธานเผื่อใครมีอำนาจในกระทรวง หรือที่จะเกิดขึ้นใหม่ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เขตการศึกษา เขตการปกครอง เขตเกษตร เขตอนามัย เขตกระทรวงสาธารณสุขไม่ตรงเหมือนกัน ไม่ตรงกันเลย แทนที่งานที่จะออกไปดำเนินการให้มันตรงกันว่า เขต ๕ การศึกษาเป็นอย่างไร เขตเกษตรในเขต ๕ เป็นอย่างไร สาธารณสุขเป็นอย่างไรบ้าง บอกชัดเจนเลย แต่ว่าการศึกษาไม่เหมือนกัน เขาเรียกว่าแปลกแยกออกไป แยกแยกออกไปอีก ไหน ๆ จะทำแล้ว ระบุเสียหน่อยได้ไหมครับ ท้ายร่างพระราชบัญญัติว่าจะให้ เหมือนกับปกครอง หรือปกครองจะมาเหมือนกันบ้างไม่มี เวลาสำนักผู้ตรวจไป ผู้ตรวจราชการกรม หรือกระทรวงไปมันจะต้องดำเนินไป การในเขตของ ป.ป.ป. เขตของ ป.ช.ป. อะไรต่าง ๆ มันน่าจะดำเนินการตามให้เขตเป็นเขต เดียวกัน ในการบริหารงานง่าย ในการตรวจสอบง่าย กดคอมพิวเตอร์ในเรื่องนี้

ขึ้นหมดเลยครับ ในเขต ๕ การศึกษาเป็นอย่างไรอะไรต่าง ๆ อาชีพเป็น
อย่างไรมันจะได้ประสานแผนได้ ถ้าเราจะส่งเสริมอาชีพอย่างนี้ได้ไหม ดีไม่ดี
แต่งเลยครับ วิชาชี้พต่อไปนี่ในเขตพื้นที่ตรงนี้นั้นมีพื้นที่มีเกษตรที่อุดมสมบูรณ์
น่าจะให้วิชาชีพในด้านนี้ทำไป ส่งโรงงานอุตสาหกรรมก็ไปได้ อันนี้ขอฝากสำหรับ
เรื่องตั้งแต่ระดับเขตพื้นที่ งงแล้ว เขตพื้นที่นี้ อีกเรื่องหนึ่งที่ท่านศิริศักดิ์ได้พูดถึง
การนิเทศกับนิเทศ ผมเห็นด้วยทุกประการครับ คำว่า ผู้นิเทศมันต้องให้
ผู้ประสานงาน ยิ่งตอนนี้ ๑๒ ปี เราต้องใช้ ผู้บริหารงานอยู่ในโรงเรียนต้อง
บริหารโรงเรียนของตัวเอง เวลาเรื่องใหม่เรื่องอะไรมาผู้นิเทศจะได้ดำเนินการ
ประสานแผนได้ ก็ใช้คนตรงนี้ ใช้ตรงนี้ถ้าบกพร่อง งานนิเทศไม่ถึง งานใหม่ไม่ถึง
ไม่ดำเนินการ ผู้นิเทศมีความผิด มันต้องมีคนรับตรวจสอบประสานนะครับ-----

อย่างผู้บริหารก็จะบริหารงานของตัวเองในโรงเรียน เพราะฉะนั้นเรื่องใหม่
 เรื่องอะไรต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นมันมีความสำคัญมาก เพราะฉะนั้นถ้าหากว่า
 แก่เป็น ผู้นิเทศ เสียมันก็จะสมบูรณ์ขึ้น ผมไปดูในเรื่องของวิชาชีพ ตามมาตรา ๒๗
 ก็ตาม อย่างผู้นิเทศจะต้องผ่านวิชาชีพเหมือนกัน ต้องมีใบอนุญาตเหมือนกัน
 อย่างที่ท่านทำไว้ อันนี้ขอฝากไว้ด้วย เพื่อจะได้ความสมบูรณ์ครับ ผมดูแล้ว
 เวลาออกไป ท่านมาลงรายละเอียดตรงนี้ มีหลายเรื่องที่ผมอยากจะ
 กราบเรียนว่าอยากจะขอให้แก้ ถ้าเป็นไปได้ อันนี้เรามาเห็นแล้ว ถ้าสมมุติว่า
 สำนักงานตรวจมาตรฐานการศึกษายังไม่เกิดขึ้นจะทำอย่างไรขณะนี้ เราจะ
 กำหนดคุณสมบัติอย่างไร ผู้ที่มานั่งอยู่ตรงนี้ มาตรฐานอยู่ตรงไหน กรมวิชาการ
 เป็นอย่างไร ใช้ได้ไหม ใครจะเป็นผู้ดำเนินการวางมาตรฐานในการกำหนด
 หลักสูตรใครทำ กำหนดหลักสูตรนี้ใครทำ ไม่มีบอก แต่มาตรฐานการศึกษา
 เขาระบุไว้ชัดเจน แต่ถ้าหากว่าตรงนี้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมิน
 คุณภาพการศึกษา ถ้าตรงนี้เป็นผู้กำหนดหลักสูตร กรมวิชาการต้องเลิก เพราะ
 เป็นผู้กำหนดหลักสูตรเสียเอง ไม่อย่างนั้นไม่สามารถตรวจสอบคุณภาพการศึกษา
 ของโรงเรียนของผู้สอนด้วย เพราะฉะนั้นในการประเมินโดยบุคลากรการศึกษานั้น
 นั้นเอง อันนี้ผมคิดว่าอันนี้เป็นเรื่องรูทีน (Routine) ธรรมดา ความจริงปฏิบัติ
 อยู่แล้ว แต่อันนี้ถ้าให้เกิดสำนักงานขึ้นใหม่ แต่ต้องรับรองคุณภาพการศึกษานี้
 ผมยังมองไม่เห็น ผมอยากจะเรียนว่าสำหรับมาตรา ๒๗ ที่ว่าสภาการศึกษา
 ศาสนา วัฒนธรรมแห่งชาติ มีหน้าที่กำหนดแผนอะไรต่าง ๆ มันทำน้อยไป เมื่อ
 ท่านอดิศรพูดถูกต้อง มันน่าจะเด่นชัดขึ้นมาหมวดหนึ่งของเขา ว่าวัฒนธรรม
 การศึกษา ผมฟังดูแล้วเมื่อท่านพูดปิ้ง ผมไปดูมาตรา ๒๗ ตรี แล้วนี้ มีเหมือนกัน
 แต่น่าจะยกออกมาว่า การวัฒนธรรม ศิลปะ อะไรต่าง ๆ นี้ เอาขึ้นมา ผมยัง
 พูดถึงเลยครับว่า สามารถทำอย่างเก่าได้ไหม เพราะผมคนโบราณ เวลา
 ตกวันเสาร์มา หรือวันศุกร์เย็นมา เข้าสวด ใครนับถือศาสนาไหนก็เข้าสวด
 ศาสนานั้น ทุก ๆ คนที่เป็นพุทธก็เอาพระมาเทศน์มาสวดในวันศุกร์ก่อนที่จะ
 เลิกเรียน ก่อนที่จะกลับบ้าน ถ้าทำได้มันถูกรั้งไว้อันหนึ่ง เพราะฉะนั้นผมอยาก
 จะกราบเรียนว่า ข้อความต่าง ๆ นี้กรมการศึกษาคงต้องให้ชัดเจนว่า นี่ท่านเน้น
 เลยว่ามาตรฐานการศึกษาต้องอย่างนี้ ผมเห็นด้วย มันสมบูรณ์อยู่ในตัวมันแล้ว
 แต่ท่านไปเอาวรรคต่อไปการประเมินคุณภาพภายใน การประเมินคุณภาพภายนอก
 ฟังดูแล้วมันลำบาก แล้วจะต้องมีสำนักงานรับรองมาตรฐาน ผมอยากจะขอเรียนว่า

๒๒๒

สพ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

รพีพร ๕๔/๒

ผมขอสนับสนุนในเรื่องของมาตรฐานการศึกษา แต่ท่านจะต้องชี้แจงเรื่องครู ผู้สอน ที่ท่านแยกออกไป ครู คำเดี๋ยวก็คืออาจารย์ คืออะไร ๆ ด้วยกันหมดแล้ว แต่ผมก็ขอเรียนเป็นอย่างนี้ อีกอันหนึ่งที่ยากจะเน้นก็คือในเรื่องผู้นิเทศ เป็น ความสำคัญมากในการดำเนินการเรียนการสอนในเรื่องอย่างนี้ ขอขอบคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสรชาตินะครับ มาที่ อาจารย์เจริญครับ ก่อนที่คุณสรชาติจะอภิปราย ผมขอניתหนึ่ง เนื่องจากอันนี้ เป็นวาระที่ ๒ ขอให้อภิปรายว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการอย่างไร แล้วก็ให้แก้ไขอย่างไร คงไม่เอาเหตุผลรอบ ๆ มากเกินไป เพราะเรามีอีกหลายมาตรา เชิญครับ

ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม (หนองบัวลำภู) : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพ กระผม สรชาติ สุวรรณพรหม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองบัวลำภู พรรคความหวังใหม่ จากการศึกษาที่ได้กราบเรียน ท่านกรรมาธิการตั้งแต่เริ่มต้น ในความหมายของการประเมินผลกับการประกัน คุณภาพ ซึ่งตรงแรกนั้นผมเข้าใจว่าจะเป็นการมาบัญญัติศัพท์มาแทนการประเมินผล ภายนอกและภายในเท่านั้นเอง อย่างที่เพื่อนสมาชิกหลายท่านได้ขออนุญาต กราบเรียนในที่ประชุมแห่งนี้ เป็นต้นว่า ท่านคุณหมอทศพร คุณประชาธิปไตย ก็แล้วแต่ ตรงนี้ผมเองต้องขออนุญาตกราบเรียนเหมือนกันว่า ถ้าเราจะเอาถึง ขึ้นมาตรฐานประกันคุณภาพ หรือ คิว.เอ. (Q.A.) ควอลิตี้ แอสชัวร์แวนซ์ (Quality assurance) อย่างที่เรากราบเรียนกัน ที่กรรมาธิการ กราบเรียนมานั้น

๒๒๓

สพ ๓๑/๒๕๕๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

บ้งอร ๕๕/๑

ผมเองต้องขออนุญาตทราบเรียนว่า ตรงนี้เองเป็นสิ่งที่มาตรฐานซึ่งมันหนักหนาสาหัส ซึ่งจะไปถึงตรงนั้นได้ ผมเองต้องขออนุญาตทราบเรียนว่าการที่เราจะเขียน มาตรฐานอะไรที่มันเกิน หรือจะมองอะไรที่มันได้มาตรฐานซึ่งมันไม่สามารถที่จะ เป็นไปได้เราเองต่างหากที่จะเสียมากกว่าได้ครับ คัพท์เดิมนั้นประ เมินผลให้มีการ ประ เมินติดตามและภายในมัน เป็นระดับหนึ่งของการที่จะวัดรับรองคุณภาพว่า สถาบันการศึกษาที่เพียงพอระดับนั้น แต่ท่านกรรมาธิการมาแก้ไขถึงขั้นซึ่งรับประกัน คุณภาพ ดังนั้นเริ่มต้นตรงนี้ศัพท์ที่ท่านอภิปรายมาตรงนี้จะ ต้อง เริ่มต้นจากการคิด ที่จะต้องมีวางแผนปรับปรุงคุณภาพ วางแผนที่จะต้องมาควบคุมคุณภาพทั้งหมด ก่อนที่ได้มาถึงขั้นประกันคุณภาพ มันเป็นเรื่องของกระบวนการของการบริหาร การจัดการที่ได้คุณภาพ ดังนั้นสถาบันการศึกษาที่ต้องเข้าเกณฑ์ตรงนี้คือต้องได้รับ ไอ.เอส.ไอ (ISO) ๙๐๐๒ ถึงจะได้รับมาขนาดนี้ ผมกราบเรียนก่อนว่า ตรงนี้เองครับที่เป็นสิ่งที่เพื่อนหลายท่านเป็นห่วง ถ้าท่านคิดว่ามาตรฐานตรงนั้น เพียงพอท่านก็น่าจะมีมาตรฐานอีกตรงหนึ่งว่าบาง เกณฑ์นั้นการประ เมินผลภายใน ภายนอกน่าจะเพียงพอสำหรับบางส่วน จะต้องเป็นการบัญญัติศัพท์เพิ่มเติม เข้าไปถึงระดับที่จะรับรองประกันคุณภาพตรงนั้นที่เกิดขึ้น จึงน่าจะเหมาะสมกับ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มากยิ่งขึ้น ผมไม่เชื่อแน่ว่าทุกสถาบันศึกษานั้นสามารถ ที่จะได้รับการประกันคุณภาพถึงมาตรฐานซึ่งจะต้องได้รับเท่าเทียมกันหมดได้ ดังนั้นถ้าเราไม่เปิดช่องตรงนี้ในส่วนของการที่เราจะพยายามไปทำในส่วน ของสถาบันการศึกษา ผมเห็นด้วยกับการที่จะต้องไปใช้ศัพท์คำเดิมถึงการประ เมินผล แต่ถ้าท่านยืนยันว่าจะต้องมีการประกันคุณภาพด้วยนั้นก็คงจะต้อง เป็นบัญญัติ อีกข้อหนึ่งขึ้นมาถึงขั้นที่จะได้มาตรฐานขั้นประกันคุณภาพ แล้วการประกันคุณภาพนั้น ความหมายจะต้องเปลี่ยนแปลงไป เปลี่ยนไปจากที่ท่านบัญญัติขึ้นมาว่ารวมทั้ง การประ เมินผลรวมทั้งการที่จะต้องติดตามตรวจสอบคุณภาพ ถ้าการประกันคุณภาพ ตามกฎหมาย ที่ท่านเรียนมาจริง ๆ แล้วนั้นมันจะต้องรวมถึงขั้นการปรับปรุง การควบคุมคุณภาพเป็นกระบวนการทั้งหมดถึงขั้นระดับที่ท่านจะบอกว่า เป็น การประกันคุณภาพได้ ดังนั้นความหมายตรงนี้เองครับ ผมเองต้องขออนุญาต ทราบเรียนว่าในเมื่อเราต้องการที่จะ เป็นมาตรฐานการศึกษาถึงขั้นระดับ ที่ประกันคุณภาพนั้น จึงอยากจะเรียนกรรมาธิการตรงนี้น่าจะมีทั้ง ๒ ส่วน ทั้งส่วนซึ่งเป็นการประ มวล เมินผลภายในและส่วนซึ่งบอกว่าเป็นการประกันคุณภาพ ซึ่ง จะเหมาะสมกับร่างพระราชบัญญัติการศึกษาฉบับนี้ ซึ่งเรากำลังที่จะปรับปรุง

และยกระดับมาตรฐานการศึกษาจากการซึ่งไม่ได้มาตรฐานเท่าที่ควรขึ้นมา เพื่อที่จะให้หลาย ๆ สถาบันนั้นได้มีโอกาสระดับแต่ละระดับที่มีความแตกต่างกัน จึงขออนุญาตกราบเรียนต่อท่านกรมการธิการตรงนี้ว่าน่าที่จะกลับไปใช้คำศัพท์เดิม แล้วก็เพิ่มคำศัพท์ของการประกันคุณภาพขึ้นมาในมาตรา ๓ ตรงนี้จะเหมาะสม ยิ่งกว่าครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญอาจารย์เจริญครับ

นายเจริญ คันธวงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เจริญ คันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ กระผมมีความสงสัยในเรื่องคำจำกัดความในมาตรา ๓ อยู่ ๒ ประเด็นด้วยกันอยากจะขอเรียนถาม เพราะว่าพยายามอยากจะเข้าใจแต่ไม่ค่อยเข้าใจ คำแรกก็คือ เรื่องการศึกษาหมายความว่า กระบวนการเรียนรู้ของบุคคลในสังคม การถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์ จรรโลง ความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม อันนี้กระผมไม่ค่อยแน่ใจว่าจำเป็นไหมที่จะต้องมีความว่า การสร้างองค์ความรู้ อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม แปลว่าถ้าหากไม่มีการจัดสภาพแวดล้อมจะไม่มี การสร้างองค์ความรู้หรืออย่างไร เพราะว่าคำว่า อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม มาประกอบคำว่า การสร้างองค์ความรู้ กระผมคิดว่าการสร้างองค์ความรู้นี้ น่าจะมีความสมบูรณ์อยู่แล้วโดยที่ไม่จำเป็นต้องมีความว่า อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม เพราะว่าอ่านแล้วทำให้ไม่แน่ใจว่า แปลว่าถ้าไม่มี สภาพแวดล้อมก็คงจะไม่มีความรู้เช่นนั้นหรืออย่างไร อยากจะขอเรียนถาม ทั้งนี้ผมเชื่อว่าคำจำกัดความอันนี้คงจะมีคนสงสัย และอยากจะขอความกรุณา ท่านได้ช่วยอธิบายคำนี้ให้พอเข้าใจเพื่อว่าจะได้เป็นมาตรฐานต่อไป นั้นประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ก็มาถึงหน้า ๒ ตอนท้าย ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำว่า ผู้บริหารสถานศึกษา หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพที่รับผิดชอบ แล้วที่วรรคสุดท้าย ก็คือผู้บริหารการศึกษา หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพ คำว่า วิชาชีพ นี้ผม ไม่แน่ใจว่ามีความจำเป็นไหมที่จะต้องใส่คำว่า วิชาชีพ เพราะว่าคำว่า บุคลากร ที่รับผิดชอบการบริหารสถานศึกษาแต่ละแห่งของรัฐและของเอกชนน่าจะเพียงพอ โดยไม่จำเป็นต้องมีความว่า วิชาชีพ มาขยายคำว่า บุคลากร ขออนุญาตนะครับ บอกว่าบางคนเขาก็เรียนหนังสือมาแล้วก็เขาอาจจะมาเป็นผู้บริหารสถานศึกษาได้ แต่ว่าเขาอาจจะ เรียนรู้จากการเรียนรู้อย่างอื่นมาไม่จำเป็นจะต้องมีวิชาชีพ

๒๒๕

สพ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

บ้งอร ๕๕/๓

ตรงนั้นมาแล้วแล้วมาบริหารสถานศึกษา เพราะว่าถ้าหากว่าเขียนว่าวิชาชีพ
มาขยายคำว่า บุคลากร แล้วแปลว่าเขาจะต้องมีความรู้ตรงนั้นมาก่อนถึงจะมา
บริหารสถานศึกษาได้ ทำให้ผมอดที่จะแปลเช่นนั้นไม่ได้ กระผมก็อยากจะขอทราบ
ความคิดเห็นของผู้ที่ใส่คำนี้เข้าไปด้วยนะครับ ผมขอเรียนถามสั้น ๆ เท่านั้นครับ

- ๕๖/๑

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณทวีวัฒน์ครับแล้วก็ผมจะให้
คณะกรรมการธิการได้ชี้แจง

นายทวีวัฒน์ ฤทธิฤชัย (สกลนคร) : กระทบขออีกนิดเดียวครับ
ท่านประธาน กระทบ ทวีวัฒน์ ฤทธิฤชัย จริง ๆ แล้วผมก็ยังไม่พอใจใน
คำนิยามในความหมายของคำนิยามเกือบทุกความหมายที่เขียนในมาตรา ๓
นี่นะครับ แต่เพื่อประหยัดเวลาที่ผมไม่ค่อยพอใจเท่าไรนั่นก็คือว่า
ใช้คำที่ความหมายที่ต้องแปล ทางการศึกษาเรามีศัพท์บัญญัติเกิดขึ้นมากมาย
พออ่านแล้วต้องไปแปลอีกต้องไปให้ความหมายอีกจึงยากแก่การเข้าใจ
ผมตั้งใจในประเด็นสุดท้ายที่กระทบขอกราบเรียนก็คือว่าในเรื่องของ
กระทรวงนะครับ ถึงแม้ว่าจะตอบแล้วผมก็ยังสงสัย สงสัยว่ากระทรวง
การศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ศิลปะไปไหนครับ และกระทรวงนี้มีหน้าที่
ทางการจัดการกีฬาหรือเปล่าครับ อย่างกระทบนี้เป็นสังกัดคณะกรรมการ
ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมของสภาผู้แทนราษฎรนะครับ ในหลายประเทศครับ
ในการศึกษาขั้นพื้นฐานของเขานั้นเขามุ่งที่ศิลปะ มุ่งที่การกีฬาและมุ่งที่
การศึกษาทางด้านภาษาของเขาเองและทางวิชาคณิตศาสตร์ เขาบอกว่า
ศิลปะนี้ทำให้เกิดอะไรครับ ขอประธานอภัย ภาษาอังกฤษที่เขาใช้ว่า
ครีเอทีฟ ทิงกิ้ง (Creative thinking) คือความคิดสร้างสรรค์นะครับ
ถ้าเกิดความคิดสร้างสรรค์จะเกิดการสามารถตัดสินใจได้เลือกได้ เมื่อเขา
ไปเรียนรู้ระดับสูง ๆ ขึ้นไป แต่กระทบไม่ทราบว่าความหมายของกระทรวง
ในกฎหมายฉบับนี้มันจะครอบคลุมถึงศิลปะด้วยหรือเปล่า พูดถึงการกีฬา
บ้างหรือเปล่าครับ ถ้าเป็นอย่างนี้แล้วทำไมเราไม่ใช้คำว่า
กระทรวงการศึกษาแห่งชาติ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญประธานคณะกรรมการครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ประธานคณะกรรมการ) :

ท่านประธานที่เคารพ กระทบ อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ก่อนที่จะมีการอภิปราย
เพิ่มเติมและชี้แจงในประเด็นต่าง ๆ ขอกราบเรียนว่ามีประเด็นหนึ่ง
ซึ่งท่านสมาชิก ประธานโทษเอ๋ยนาม ดอกเตอร์ปรีชาได้หยิบยกขึ้นมา แล้วก็
มีสมาชิกอภิปรายสนับสนุนกรณีของมาตรฐานนะครับ คณะกรรมการได้ปรึกษากัน
แล้วเห็นควรที่จะปรับปรุงแก้ไขครับ โดยจะต้องตัดคำว่า ขึ้นตำ ออกไปตั้งที่
หลายท่านได้แสดงความคิดเห็น แต่คงจะต้องปรับถ้อยคำเพิ่มเติมครับ ขอความ

กรุณาว่าในคำนิยามคำว่า มาตรฐานการศึกษา นั้น จะอ่านว่าเป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณภาพที่พึงประสงค์และมาตรฐานทางการศึกษาที่ต้องการให้เกิดขึ้นในสถานศึกษาทุกแห่ง ในข้อความตรงนี้นะครับ เพราะฉะนั้นจะตัดคำว่า ขึ้นต่ำ ออกไปแล้วก็มีการปรับปรุงถ้อยคำเล็กน้อยครับ เป็นคุณภาพที่พึงประสงค์และมาตรฐานทางการศึกษาที่ต้องการให้เกิดขึ้นในสถานศึกษาทุกแห่ง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับท่านกรรมาธิการวิจิตร

ศรีสอ้าน ครับ

ศาสตราจารย์วิจิตร ศรีสอ้าน (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วิจิตร ศรีสอ้าน กรรมาธิการ ประเด็นแรกที่กระผมขอเรียนชี้แจงแทนคณะกรรมาธิการก็คือ เรื่องเกี่ยวกับชื่อกระทรวงแล้วก็เรื่องที่ไม่ตั้งชื่อแล้วได้มีส่วนใดที่พูดถึงเรื่องศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม หรือแม้แต่การกีฬาไว้บ้างในประเด็นแรกขอกราบเรียนว่า ที่ไม่เรียกว่ากระทรวงการศึกษาแห่งชาตินั้น ไม่มีกระทรวงไหนครับในประเทศไทยที่มีคำว่า แห่งชาติ คำว่า แห่งชาติ โดยปกติจะใช้กับหน่วยงานระดับกรม เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นเช่นนี้เราจึงคิดว่าไม่น่าจะเหมาะสมที่จะไปเติมคำว่า แห่งชาติ เพราะกระทรวงนั้นก็ระดับชาติอยู่แล้วโดยไม่ต้องบอก

ประการที่ ๒ ก็คือเรื่องที่ว่าทำไมถึงไม่ได้มีหมวดหมู่ว่าด้วยเรื่อง การศาสนาและวัฒนธรรมเป็นการเฉพาะ ขอกราบเรียนว่าร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ แต่เรื่องของการศาสนา เรื่องของวัฒนธรรมนั้นมี พ.ร.บ. อยู่อีกหลายฉบับ เราจึงเลือกเอาเฉพาะส่วนที่เชื่อมโยงเข้ามาสู่กระทรวงใหม่ในลักษณะที่ ๑ หมวด ๕ ซึ่งเป็นเรื่องการบริหารนี้จะใส่ไว้ครบเลยว่าการกระทรวงใหม่นี้ครอบคลุมถึง-----

ส่วนที่ ๒ ก็คือว่าส่วนใดที่เราต้องดึงเอาเรื่องศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม เข้ามา เป็นส่วนส่งเสริมเชื่อมโยงกับการศึกษา ก็จะไปเอาไว้ในเรื่องแนวการจัดการ การศึกษา ไปเอาไว้ในเรื่องที่มีแต่สถาบันทางศาสนาที่จะต้องเข้ามาเชื่อมโยงในเรื่อง การจัดการศึกษาด้วย เพื่อจำกัดขอบเขตว่านี่เป็นร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ แน่นนอนเมื่อร่าง พ.ร.บ. นี้ออกไปแล้ว กระทรวงใหม่ทำหน้าที่แล้วต้องไปปรับปรุง พระราชบัญญัติที่ว่าด้วยเรื่องการศึกษา ศิลปะ วัฒนธรรมอีกมาก ที่นี้ถามว่า ทำไมคำศิลปะ หรือคำกีฬาจึงไม่มาอยู่ในชื่อกระทรวง จริง ๆ แล้วเรื่องการกีฬา เราไม่มีจุดมุ่งหมายที่จะไปเอาการกีฬาแห่งประเทศไทย ซึ่งเขาเป็นผู้จัดการกีฬา มาอยู่ในกระทรวงนี้ การกีฬาที่อยู่ในกระทรวงศึกษาธิการเดิม และกระทรวง ศึกษาธิการใหม่ ส่วนที่ ๑ เป็นส่วนของพลศึกษา ซึ่งจะสอดแทรกอยู่ในหลักสูตร ทุกระดับ เพื่อที่จะใช้พลศึกษาเป็นการพัฒนาความเจริญเติบโตของเด็ก เป็นการ บริหารร่างกาย และในขณะที่เดียวกันก็อาจจะเป็นส่วนที่ช่วยพัฒนานักกีฬาด้วย แต่ในแง่ของการกีฬาที่เป็นเรื่องของการจัดการแข่งขันหรือการส่งเสริม เป็นเรื่อง ของทางกีฬา เพราะฉะนั้นจุดแบ่งตรงนี้เราได้ใส่ไว้ครบถ้วนในส่วนที่เป็นแนวการ จัดการศึกษาในส่วนที่เน้นพลศึกษา หรือในบางส่วนที่เป็นการกีฬาที่มีความสัมพันธ์ กับเรื่องการศึกษา ถ้าไปชื่อกระทรวงการกีฬาขึ้นจะเกิดความสับสนทันที ว่าเรา จะไปเอาการกีฬาประเทศไทยมาด้วยหรือเปล่า แล้วก็ยังมีเรื่องสมาคมกีฬาต่าง ๆ อีกมากมาย เรื่องศิลปะนั้นมีอยู่ ๒ ส่วน ส่วนที่ ๑ ศิลปะเป็นส่วนของการศึกษา ที่สอนตั้งแต่ระดับเด็กจนถึงระดับมหาวิทยาลัย อันนั้นก็ถือว่าเป็นอยู่แล้วในส่วน การศึกษา ส่วนที่ ๒ เราเห็นว่าศิลปะน่าจะเป็นส่วนของวัฒนธรรม ที่แรกคิดกัน ไกลกว่านี้ด้วยซ้ำว่าไม่ต้องมีคำว่า ศาสนา ได้หรือไม่ โดยถือว่าศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม รวมกันอยู่ภายใต้คำว่า วัฒนธรรม เหมือนกับองค์การโลก คือองค์การ ศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรม เขาก็รวมรูปร่างนั้น แต่เพี้ยนในประเทศไทย เราได้มีการระบุเรื่องศาสนาไว้ในรัฐธรรมนูญ และในขณะที่เดียวกันก็ให้ความสำคัญ กับเรื่องนี้ ในที่สุดกรมการศึกษาก็เห็นว่าการใส่คำว่า ศาสนา ไว้ น่าจะทำให้ ครอบคลุมชัดเจนขึ้น เพราะฉะนั้นเรื่องของกระทรวง กระผมขอถือโอกาสตอบ ในประเด็นต่าง ๆ ทั้งหมดรวมกันที่ว่าที่มาเป็นอย่างนี้ ที่นี้เรื่องการบัญญัติศัพท์ หรือศัพท์บัญญัติ ในร่าง พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ ผมเข้าใจว่าคงจะเหมือน ศัพท์บัญญัติ หรือนิยามศัพท์ของ พ.ร.บ. ทุกฉบับ นิยามเพื่อวัตถุประสงค์ ที่จะใช้ในบทบัญญัติในหมวดต่าง ๆ แล้วจะได้สื่อความโดยที่ไม่ต้องไปพูดซ้ำ ๆ อีก

๒๒๕

สพ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

อุทัยวรรณ ๙๗/๒

เพราะฉะนั้นอย่างกรณีผู้สอน เฝ้าอยู่ในเรื่องผู้สอนที่มีระบุอยู่ใน ๓ มาตรา ในบทบัญญัติเหล่านั้นใช้คำว่า ผู้สอน เพราะถ้าพูดว่าครู เขาก็บอกไม่คลุมถึง มหาวิทยาลัย เพราะมหาวิทยาลัยเขาเรียก คณาจารย์ ซึ่งคำ คณาจารย์ เป็นคำตามพระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัยทุกแห่ง เขาจะบอกว่าคณาจารย์ มีตำแหน่งทางวิชาการต่อไปนี้ อาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ ครั้นจะใช้คำว่า อาจารย์ เฉย ๆ ก็บอกอาจารย์อาจจะหมายถึง ตำแหน่งทางวิชาการเท่านั้น เมื่อมีกฎหมายที่ใช้คำว่าคณาจารย์อยู่แล้ว ในบทบัญญัติ มาตราใดที่เราอยากจะให้คลุมทุกระดับ เราก็บอกใช้คำว่า ผู้สอน ก็แล้วกัน ---

แล้วก็มานิยามว่าผู้สอน หมายความว่าครูและคณาจารย์เพื่อให้คลุมหมดทุกระดับ ถ้าเราไม่บัญญัติผู้สอนก็สามารถจะทำได้ เอาคำว่า ครูและคณาจารย์ ไปแทนคำว่า ผู้สอน ในมาตราเหล่านั้น เพราะฉะนั้นการนิยามศัพท์ตรงนี้เพื่อประโยชน์ของ บทบัญญัติในกฎหมายนี้เป็นการเฉพาะ กระผมขอกราบเรียนเรื่องการประกัน คุณภาพ ซึ่งมีข้ออภิปรายว่าจริง ๆ คำว่า ประเมิน ก็น่าจะเพียงพอแล้ว กระผม ขอเรียนอย่างนี้ว่า เรื่องที่เป็นหลักของการประเมินก็คือเรื่องมาตรฐาน ซึ่งมี หน่วยกำหนด ในที่นี้สภาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมจะเป็นแหล่งกลาง ในการกำหนดมาตรฐาน โดยทำงานสัมพันธ์กับคณะกรรมการการอุดมศึกษา คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งจะมีส่วนร่วมกันกำหนดมาตรฐานการศึกษา ทุกระดับทุกประเภทเอาไว้เป็นมาตรฐานที่พึงประสงค์ของประเทศ ถ้ามว่า เราจะรู้ได้อย่างไรว่า สถาบันการศึกษาทุกระดับเขาจัดการศึกษามีคุณภาพ ได้ตามมาตรฐานเหล่านั้น ถ้าใช้วิธีเดิมก็คือว่าท่านก็จัดเองกำหนดมาตรฐานเอง ประเมินเองแล้วก็บอกว่าดี แล้วในที่สุดมาถึงวันนี้เราก็บอกว่าถ้าคุณภาพ การศึกษาเราน่าเป็นห่วง เปรียบเทียบกับประเทศเพื่อนบ้านเราดุดอกลง ในขณะที่เขาก้าวหน้าขึ้น เราก็บอกว่าวิธีที่ให้ประเมินตัวเองอย่างเดียวน่าจะเป็นวิธีที่ประกันคุณภาพได้ ที่นี้คำประกัน กรรมการได้ตรวจสอบก่อนจะ นำเข้ามาสู่ร่างพระราชบัญญัติว่า ทบวงฯ ใช้คำอะไรอยู่ เมื่อนำเอาระบบที่จะทำ ๓ อย่าง ไม่ใช่อย่างเดียว ระบบนี้ควบคุมเรื่องคุณภาพมาตรฐานระบบนี้ ติดตามตรวจสอบ ระบบนี้ประเมิน จะมี ๓ กิจกรรมในเรื่องการประกัน ก็พบว่าทบวงมหาวิทยาลัยได้ประกาศออกไปเป็นทางการแล้ว เป็นคำ มาตรฐานที่เขาใช้อยู่แล้วว่า ในมหาวิทยาลัยจะมีระบบประกันคุณภาพภายใน ประกันคุณภาพภายนอก ตามนิยามที่คล้ายกับที่เรายกมาใส่ในร่าง พ.ร.บ. นี้ ก็ไปตรวจสอบเช่นเดียวกันว่า กระทรวงศึกษาธิการได้มีการจัดระบบประกัน คุณภาพหรือที่เรียกว่าประกันคุณภาพไว้อย่างไร กระทรวงศึกษาธิการก็มี ประกาศเป็นทางการ สถานศึกษาต่าง ๆ ก็ใช้คำนี้เป็นที่ยอมรับเป็นที่เข้าใจกัน ว่าหมายความว่าถึงระบบและวิธีการที่จะควบคุมตรวจสอบและประเมิน ที่นี้การ ประเมินผลในความหมายเดิมความหมายค่อนข้างแคบ บางทีเราก็เรียกว่า การวัดและการประเมินผล ส่วนมากก็ไปจัดสอบเด็กแล้วก็เอาผลมาดู แต่ใน ข้อเท็จจริง เรื่องการประกันคุณภาพนั้นเรารู้ตั้งแต่ปัจจุบัญนำเข้า กระบวนการ ที่ใช้ ผลผลิต และมีเกณฑ์มีดัชนีชี้วัดต่าง ๆ มากมาย ซึ่งไม่ใช่แต่เพียงไป

๒๓๑

สพ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

รัศมี ๙๘/๒

ประเมินการสอนหรือผลที่เกิดจากการสอนเท่านั้น และเราเชื่อว่าถ้าเราสามารถที่จะมีการติดตามตรวจสอบประเมินปัจจัยเหล่านั้นแล้ว จะทำให้เชื่อมั่นได้ว่าการจัดการศึกษาจะมีคุณภาพ เพราะฉะนั้นคำประกันอาจจะมีความหมายทางการศึกษาที่ใช้ในแวดวงการศึกษา ไม่เหมือนกับประกันชีวิต ไม่เหมือนกับประกันภัย แต่เป็นการบอกว่าเป็นสิ่งที่ทำแล้วจะสามารถที่จะชี้วัดได้ว่า คุณภาพเราอยู่ตรงไหน ได้ตามมาตรฐานหรือไม่ กระผมก็ขอกราบเรียนเพิ่มเติมเพียงเท่านี้ครับ

- ๙๙/๑

๒๓๒

สพ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

อุษารัตน์ ๘๘/๑

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคณะกรรมการครับ

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (กรรมการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ดิฉัน ลลิตา ฤกษ์สำราญ กรรมการ ขอเรียนชี้แจงท่านสมาชิก
ผู้ทรงเกียรติหลายท่านที่ได้ให้ความสนใจกับคำจำกัดความ ดิฉันนั่งจับเวลาดูว่า
เราพูดเฉพาะคำจำกัดความได้ ๑ ชั่วโมงเต็มพอดี ซึ่งดิฉันก็ตั้งใจที่ทุกท่านให้
ความสนใจ อยากจะเรียนอย่างนี้ว่าตัวดิฉันเองเป็นกรรมการคนหนึ่ง อยากจะ
เรียนให้ทราบว่าการทำงานของคณะกรรมการเป็นอย่างไร เราถกเถียงกันมาก
กว่าจะผ่านศัพท์กันแต่ละคำ เราเถียงกันมากมาย แล้วก็เถียงกันมากยิ่งขึ้นกว่า
ท่านสมาชิกที่ได้ให้ข้อสังเกตอีก ดิฉันอยากจะเรียนว่าศัพท์แต่ละคำนี้เรากำลังพูด
ถึงคำจำกัดความ คำจำกัดความหรือศัพท์บัญญัติก็นั่นก็คือศัพท์ที่เราใช้เฉพาะใน
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะฉะนั้นความหมายมันอาจจะไม่เหมือนกับที่ใช้อยู่ทั่วไป
ยกตัวอย่าง คำว่า การศึกษา ที่ท่านกรรมการได้ยกขึ้นมาว่า ทำไมการศึกษา
หมายถึงตรงนี้เพิ่มขึ้นมา มีองค์ความรู้ ฟังแล้วงง ๆ ดิฉันอยากจะเรียนว่า
ความหมายการศึกษานี้ไม่ตรงกับใจดิฉันเลย ถ้าให้ดิฉันอยู่ข้างล่าง ดิฉันก็ต้องถาม
ข้างบนว่าทำไมการศึกษาถึงเป็นอย่างนี้ ทำไมถึงหมายความอย่างนี้ เพราะ
นักการศึกษาหลายคนก็พูดถึงความหมายของการศึกษานั้นคนละอย่าง ใครที่เป็น
ลูกศิษย์ที่อยู่ทางสถาบันหรือวิทยาลัยการศึกษาที่จบมาจากทางนี้โดยตรงคงจะรู้จัก
ชื่อศาสตราจารย์ ดอกเตอร์สาโรช บัวศรี พูดสั้น ๆ เอ็ดดูเคชั่น อีส โกรท
(Education is growth) การศึกษาคือความเจริญงอกงาม เรียนแล้วมันไม่ดีขึ้น
เรียนแล้วเลลงก็ไม่เรียกว่าการให้การศึกษา เพราะฉะนั้นถ้าเรามาพูดเถียงกัน
แต่ว่าคำจำกัดความคืออะไร ดิฉันว่าเถียงกัน ๓ สัปดาห์ก็ยังไม่จบ ต้องขยาย
วิสัยไป ๓ เดือน เฉพาะการศึกษาอย่างเดียว เพราะฉะนั้นในคำจำกัดความ
ที่พูดถึงอยู่นี้ ดิฉันอ่านดูแล้วดิฉันก็ยอมรับว่าการที่ให้คำจำกัดความในนี้
มาทั้งหมดหมายถึงการให้การศึกษาในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ว่าจะมีอะไรบ้างที่
เมื่อเราพูดถึงการศึกษาจะหมายถึงอะไรบ้าง การถ่ายทอดความรู้โดยครูให้ก็ถือว่าเป็น
เป็นการให้การศึกษา กระบวนการเรียนรู้ของคนก็ถือว่าเป็นการศึกษา การสร้าง
องค์ความรู้โดยการที่อาจารย์หรือคนที่นั่งเรียนนั่งทำวิจัยค้นคว้าเองก็ถือว่าเป็น
การศึกษา อันนี้ก็ถือว่าเป็นความหมายของศัพท์ที่ใช้ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
อยากจะเรียนว่าอยากจะแก้ไขให้ถูกใจกับท่าน ส.ส. ทุกท่านเลยที่ยกขึ้นอภิปราย
แต่พวกเราเถียงกันมากกว่าท่าน ใช้เวลามากกว่าท่าน และพวกเราก็ได้ประชุมกัน

๒๓๓

สผ ๓๐/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

อุษารัตน์ ๙๙/๒

เฉพาะกรรมาธิการที่อยู่ข้างบนว่าเราจะแก้ไขตรงประเด็นใดบ้าง ก็อยากจะเรียนท่านประธานผ่านไปยังสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่านว่า เรายืนยันว่า คำจำกัดความทุกคำที่เราได้พิจารณากันมาใช้ระยะเวลาพอสมควรทีเดียว เราคงจะไม่มี การเปลี่ยนแปลงแก้ไข อยากจะขอยืนยันว่าศัพท์ทุกคำนั้นเราใช้อยู่ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีศัพท์หลายคำที่ท่านได้ให้ข้อสังเกตไม่ว่าจะเป็น การประกันคุณภาพ ไม่ว่าจะ เป็นคำว่า ผู้สอน ผู้บริหาร อะไรทั้งหลายที่เรา มีการเพิ่มเติมกันมา เราได้พิจารณาอย่างรอบคอบแล้ว จึงอยากจะขอเรียน ท่านประธานผ่านไปยังท่านสมาชิกทุกท่านว่า กรรมาธิการมีมติยืนยันตามที่ได้แก้ไขมาแล้ว ขอขอบคุณค่ะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมต้องถามความเห็นก่อน

คือก่อนจะพูดต้องขออนุญาตผม ต้องยกมือก่อนครับ ถ้าผมยังไม่ชี้แจงลงก่อนนะครับ ก็ขอเป็นอย่างนี้นะครับว่า เนื่องจากว่ามาตรานี้เราใช้เวลาชั่วโมงกว่า แล้วก็ เป็นเรื่องของคำจำกัดความอย่างที่กรรมาธิการลลิตาได้ชี้แจง คงจะแก้ไขให้ถูกใจไม่ได้ แล้วก็ มีผู้สงวนคำแปรญัตติเพียงท่านเดียว ฉะนั้นผมจะเอาประเด็นของผู้แปรญัตติ ก่อนนะครับว่ายังติดใจหรือไม่ เพราะว่าคำแปรญัตติของดอกเตอร์ประกอบ กับคำที่ กรรมาธิการได้เขียนไว้ นั้นความจริงตรงกัน แต่เขียนไม่เหมือนกันเท่านั้นเอง เพราะว่าของคณะกรรมาธิการนั้นก็หมายความว่าตั้งแต่อนุบาลเหมือนกัน หมายถึง ก่อนอุดมศึกษา ก็หมายถึงมัธยมฯ เพราะฉะนั้นความหมายเหมือนกัน แต่เขียนไม่เหมือน เพราะฉะนั้นไม่ทราบว่าดอกเตอร์ประกอบยังติดใจหรือไม่ เอาประเด็นนี้ก่อน แล้วผมก็จะหาหรือว่าสมควรจะปิดอภิปรายในมาตรานี้หรือยัง เชิญดอกเตอร์ประกอบครับ

นายประกอบ จิรกิติ (กรุงเทพมหานคร) : ขอบคุณครับ ท่านประธาน ในประเด็นนี้เองคงเป็นอย่างที่ท่านประธานได้กรุณาชี้แจงเพิ่มเติมว่า ถ้าจะมองในภาพกว้างคงเป็นความหมายเดียวกันว่า ก่อนอุดมศึกษาครอบคลุมได้ตั้งแต่ระดับอนุบาล ประถมฯ แล้วก็มัธยมฯ ตามที่เรียกกัน แต่ถ้าหากว่าเราได้พิจารณาข้อความในมาตรา ๑๑ ทวิ ประกอบกับข้อความในมาตรา ๑๒ ซึ่งในมาตรา ๑๑ ทวิ ได้พูดถึงการศึกษาภาคบังคับ ๘ ปี ซึ่งมีเจตนารมณ์ที่จะเริ่มตั้งแต่ระดับชั้นประถมฯ ประกอบกับมาตรา ๑๒ ซึ่งบอกว่า การจัดการศึกษาปฐมวัยและการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพราะฉะนั้นและมีคำขยายความเพิ่มเติมว่า ชั้นปฐมวัยหรือเด็กปฐมวัยคืออะไร เพราะฉะนั้นจากตรงนี้กระผมเองคงเข้าใจว่า ท่านกรรมาธิการได้มีเจตนารมณ์ที่จะแบ่งแยกการศึกษาขั้นพื้นฐานและชั้นปฐมวัย หรือที่เราเข้าใจกันว่า หมายถึงระดับอนุบาลแยกออกจากกัน เพราะฉะนั้นในสิ่งที่ท่านประธานได้กรุณาให้โอกาสกระผมชี้แจงเพิ่มเติม นั้น กระผมอยากจะขอเรียนท่านประธาน และท่านผู้มีเกียรติว่า เพื่อความชัดเจนกระผมอยากจะเสนอขอให้นักนิยามของคำว่า การศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นตามที่กระผมได้แปรญัตติไว้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ยังติดใจนะครับไม่เป็นอะไร ท่านประกอบยังติดใจ แล้วก็มีการสงวนคำแปรญัตติเพียงท่านเดียว แล้วกรรมาธิการก็ยืนยันว่า นอกจากที่แก้ไขเรื่องการตัดมาตรฐานขั้นต่ำและแก้ไขถ้อยคำแล้ว กรรมาธิการก็ยืนยัน เพราะฉะนั้นผมจะถามก่อน เพราะยกมือหลายท่าน ว่าสมควรจะปิดอภิปรายแล้วหรือยัง เอาประเด็นนี้ก่อน ผมขอหาหรือท่านผู้ใดเห็นว่าถ้าสมควรปิดอภิปราย ก็กดช่องเห็นด้วย ถ้าเห็นว่ายังไม่สมควรปิดอภิปราย ถ้าเสียงข้างมากเห็นว่าเปิดอภิปรายอยู่ กระผมจะให้อภิปรายต่อ ไม่มีปัญหาอะไร เชิญครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ผมขออนุญาตปรึกษานิดหนึ่ง คือข้อความของท่านประกอบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ยังครับ คืออย่างนี้ถ้าปิดอภิปรายแล้ว ผมถึงจะถาม

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ถ้าปิดอภิปรายแล้วก็มิโหวดเท่า นั้นเองครับท่านประธาน เพื่อให้แน่ชัดท่านประธานช่วยอนุเคราะห์ ลีกราย ๒ รายก็ไม่มีปัญหาครับ

๒๓๕

สพ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

พรเทพ ๑๐๐/๒

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนี้ผมจะอนุเคราะห์ทุกราย
ถ้าเห็นว่ายังควรอภิปราย เพราะยกมือประมาณ ๑๐ ท่าน ถ้าให้ราย ๒ ราย
ก็ไม่จบ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : คือเรื่องนี้เรื่องสำคัญของประเทศ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกครับท่านชัย เพราะเป็นเรื่องสำคัญ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ผมเห็นว่าดอกเตอร์ประกอบ

ยังมีเรื่อง มีหลักการที่ถูกต้อง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาอย่างนี้ครับ คือผมจะถามสัก
ชั้นหนึ่งก่อน ถ้าที่ประชุมเสียงส่วนใหญ่เห็นว่าควรจะอภิปรายต่อผมก็จะให้ทุกท่าน
ไม่มีปัญหา แต่ถ้าที่ประชุมบอกว่าเห็นควรยุติการอภิปรายก็จะได้จบ เพราะผมดู
ถ้ายกมือ ๑ ท่าน หรือ ๒ ท่าน หรือ ๓ ท่านผมก็จะให้อภิปราย นี่ยกมือประมาณ
๑๐ กว่าท่าน อีกชั่วโมงหนึ่งก็ไม่จบ ผมไม่ได้รังเกียจการอภิปราย มีเหตุผล
แต่เนื่องจากว่าต้องเป็นไปตามข้อบังคับ

(นายพินิจ จันทรสุรินทร์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ท่านประธานครับ ผมประท้วง
เป็นครั้งแรกที่ประท้วง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประท้วงประธานใช้ไหมครับ ผิดข้อบังคับ
ข้อไหนครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ใช้ครับ เนื่องจากในการ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการศึกษาเป็นเรื่องใหม่ ถึงแม้ว่าเราจะเสียเวลา ไหน ๆ
เข้ามาแล้วมันต้องจบ ร่างพระราชบัญญัตินี้ต้องจบ อย่างรวบรัด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมไม่ได้รวบรัด ตามข้อบังคับครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ท่านรวบรัดครับ

คำจำกัดความมีความสำคัญยิ่ง อันอื่นปลิกย่อย เป็นเรื่องของระเบียบ เรื่อง
อะไรต่าง ๆ แต่คำจำกัดความนี้เป็นเรื่องสำคัญยิ่งเป็นหัวใจครับท่านประธาน
ผมขอท่านประธานนิดหนึ่ง เพราะว่ายังไม่เคลียร์ (Clear)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนี้ครับคุณพินิจ อย่างประท้วง
ประธาน

๒๓๖

สผ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

พรเทพ ๑๐๐/๓

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : มันไม่ได้ครับ ชี้แจงก็ไม่เคลียร์
เดี๋ยวผมจะถามนิตเดี๋ยวนั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาอย่างนี้ก่อนครับคุณพินิจ อย่า
ประท้วงประธาน ท่านให้เหตุผลว่ายังไม่สมควรจะเปิดอภิปราย ท่านให้เหตุผล
สั้น ๆ ได้ เชิญครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพครับ
กระผมอยากจะขอกราบเท้าท่านประธาน คือผมฟังแล้วยังไม่ชัดเจน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สมควรที่จะเปิดอภิปรายต่อใช่ไหมครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : เปิดอภิปรายสักนิดหนึ่ง
ไม่เสียเวลา แล้วผมก็จะไม่พูดอีกแล้ว ขออนุญาตนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อย่าเพิ่งครับ เอาประเด็นว่า คุณพินิจ
เห็นว่าควรที่จะเปิดต่อ คุณถาวรก็ขอเปิดต่อ อีกหลายท่านจะขอเปิดต่อ ผมเห็นใจ
ทุกฝ่าย ถ้าเสียงส่วนใหญ่ในนี้ ผมเคารพเสียงข้างมาก ท่านเห็นก็มีเหตุผล
เปิดอภิปรายต่อก็เปิดผมจะได้ให้ว่าต่อไม่มีปัญหา เราคงต้องพูดกันด้วยเหตุด้วยผล
คุณจำลอง เชิญครับ

๒๓๓

สพ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

กฤษณที่ ๑๐๑/๑

นายจำลอง ครุฑขุนทด (นครราชสีมา) : ท่านประธานครับ ผมแปลกใจท่านประธานวันนี้ มีท่านประธานจะปิดอยู่ที่ท่านเดียว แต่ข้างล่าง ยังไม่บอกใครจะปิดเลย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมเห็นว่าเสียงข้างมากบอกว่า จะให้เปิด ผมต้องการความมั่นใจครับ

นายจำลอง ครุฑขุนทด (นครราชสีมา) : ขออนุญาตท่านให้ผมพูด จบก่อน คือโดยปกติแล้วกรณีจะปิด หลายท่านลุกขึ้นมาบอกยังไม่ควรปิด มันก็ไม่ใช่ว่า เวลานั้นสมควรที่จะหาหรือว่า

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ใช่ปิด ปิดอภิปรายนะครับ คุณจำลอง คืออย่างนี้ครับ ข้อบังคับก็มีอยู่ ถ้าประธานเห็นว่าสมควรปิดอภิปราย ก็หาหรือที่ประชุม ผมไม่มีสิทธินะครับ หาหรือที่ประชุมว่าสมควรจะปิดหรือไม่ ถ้าที่ประชุมเสียงข้างมาก เสียงควรเปิด ไม่เห็นด้วยกับประธานก็ต้องเปิดครับ ประธานไม่มีสิทธิ เพียงแต่หาหรือเช่นเดียวกับสมาชิกเท่านั้นเอง ถ้าผมนั่ง อย่างนี้แล้วผมไม่หาหรือเลย ปล่อยให้พูดมาตราเดียว ๒ - ๓ ชั่วโมงนั้นก็จะมีประธานไว้ทำไมครับ คุณจำลอง ผมเคารพ ผมเข้าใจว่าเดี๋ยวยกมือ เสียงข้างมากอาจจะเห็นด้วยว่าเปิดอภิปรายต่อ ก็เปิดต่อครับ เปิดต่ออีก... ก็ชั่วโมงก็ไม่ว่าอะไรครับ เชิญครับคุณจำลอง

นายจำลอง ครุฑขุนทด (นครราชสีมา) : ท่านประธานครับ ผมไม่ได้ติเตียนในเรื่องนี้ แต่ว่าผมคิดว่าโดยปกติเวลาจะอภิปราย เวลา จะปิดการอภิปรายหรือว่าขอหาหรือนี้ ผมคิดว่าน่าจะมีผู้ที่เห็นว่าสมควรจะปิดแล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : และประธานหาหรือไม่ได้หรืออย่างไร คุณจำลอง

นายจำลอง ครุฑขุนทด (นครราชสีมา) : ได้ครับ แต่ท่าน ประธานครับ ถ้าพูดไปสัก ๒ ท่านแล้วท่านหาหรือก็ยังไม่เหมาะ ผมคิดว่า อย่างนั้นนะครับ แต่ว่านี้พูดมาชั่วโมง ก็มีหลายเรื่องที่ถูกกันทั้งสิ้น พระราชบัญญัติ วนมา ๒ วัน ๒ อาทิตย์แล้วก็พูดกันได้ เพราะเหตุที่ว่าข้อเท็จจริงแล้ว ไม่ใช่แต่ละท่านที่พูดมา ไม่ใช่ไม่มีสาระ แล้วก็ เป็นเรื่องที่อธิบายกันยังไม่จบ ตกฟาก และกรรมาธิการบางท่านลุกขึ้นมาพูดบอกว่า เถียงกันตั้งหลายคืน หลายวัน นั้นเป็นเรื่องของท่านเถียงกัน กรรมาธิการถ้าไม่เถียงกันก็ไม่ต้อง เป็นกรรมาธิการ แต่ว่านี้เป็นเรื่องของสภา ฉะนั้นสภาที่จะต้องทำหน้าที่

ของสภา ผมมีสารที่จะหาหรือแค่จะอภิปราย ๒ - ๓ นาทีเท่านั้นเอง
ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ได้ครับ คุณจำลองก็ยังเห็นว่า
ควรจะทำอภิปรายก่อนครับ คุณถาวรก็ยกมือจะอภิปราย ประมาณ ๑๐ กว่าท่าน
คุณประชาธิปไตยก็ยกมือจะอภิปราย เพราะฉะนั้นในชั้นนี้ครับ รวมทั้ง
ท่านรัฐมนตรียิ่งพันธ์ด้วย จะขออภิปรายด้วยเช่นเดียวกัน ในชั้นนี้ผมจึงขอ
หาหรือจะครับว่า สมควรจะไปอภิปรายหรือยัง ยังไม่ต้องไปเห็นด้วยกับประธานครับ
ไม่จำเป็น ท่านเห็นด้วยกับตัวของท่านเองว่า พังมาแล้วว่าสมควรจะทำอภิปราย
หรือไม่อภิปราย ท่านฟังได้นี้ครับ ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยกับประธาน ท่านเห็นด้วย
กับท่านเอง แล้วผมจะเคารพเสียงข้างมาก เพราะฉะนั้นถ้าท่านเห็นว่าสมควร
ไปอภิปราย กดช่องเห็นด้วย ถ้าเห็นว่ายังไม่สมควรไปอภิปราย กดช่อง
ไม่เห็นด้วยครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับลงคะแนนได้ครับ ถ้าเห็น
สมควรไปอภิปราย กดช่องเห็นด้วย ถ้าเห็นว่ายังไม่สมควรไปอภิปราย กรุณา
กดช่องไม่เห็นด้วยครับ ช่วยลงคะแนนด้วยครับ ตอนนี้ลงคะแนนเพียงแต่ว่า
จะอภิปรายต่อหรือไม่อภิปรายต่อในมาตรา ๓ ครับ ผมขำอีกว่าไม่จำเป็น
ต้องเห็นด้วยกับประธาน

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นว่าสมควรไปอภิปราย ๘๖ คน
เห็นว่าควรไปอภิปรายต่อ ๘๘ คน ก็เปิดต่อ ไม่มีปัญหาอะไรครับ

๒๓๘

สผ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

เขาวภา ๑๐๒/๑

เชิญรัฐมนตรีอิ่งพัน์ครับ แล้วก็สัก ๒ ท่าน และท่านกรรมาธิการ
จะได้ชี้แจงครับ

นายอิ่งพัน์ มนะสิการ (พิษณุโลก) : ท่านประธานที่เคารพ ผม
นายอิ่งพัน์ มนะสิการ พรรคชาติพัฒนา ในฐานะที่เป็นผู้แทนราษฎรมา ๒๐ ปี
วันนี้ก็คงจะมีโอกาสได้พูด ความจริง ร่าง พ.ร.บ. การศึกษา นั้นผมเองนั้น
รอมานาน คิดว่า ร่าง พ.ร.บ. นี้คงจะเป็นนิมิตหมายอันดีของประเทศที่จะให้
ระบบการศึกษานั้นเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป เพราะว่าการศึกษาที่เราทำทุกวันนี้
มันล้าสมัยแล้วก็เกิดรูปแบบหลายรูปแบบมากมายจนไม่สามารถที่จะนำมาปฏิบัติ
หรือให้ประชาชนได้เข้าใจอย่างชัดเจน ร่าง พ.ร.บ. การศึกษา นั้นคงจะ
เป็นการวางมาตรฐานของการศึกษาของชาติ แต่วันนี้ที่ผมได้เห็นบรรดา
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายกันอย่างกว้างขวาง เราอยากให้ ร่าง พ.ร.บ. นี้
ออกไปอย่างรวดเร็ว เพราะว่าทุกคนได้รอใช้กันอยู่ จะเห็นว่าการกรรมาธิการนั้น
มีผู้รู้ มีอดีตรัฐมนตรี ๒ ท่าน มีผู้เชี่ยวชาญ มีนักการศึกษา มีอดีตปลัดกระทรวง
ทบวงมหาวิทยาลัยมากมาย และสิ่งที่สำคัญที่สุดคือคณะกรรมาธิการนั้นมีอยู่ทุกพรรค
ที่เข้าไปเป็นกรรมาธิการในนั้น แต่เราอยากจะทำมาตรฐานของผู้แทนฯ เรา
บ้างว่า สิ่งที่เราควรจะทำแปรญัตติเข้าไปในกรรมาธิการหรือแก้ไขนั้นมันน่าจะเป็น
แบบอย่างอย่างหนึ่งที่เข้าไปดำเนินการในชั้นกรรมาธิการ ในวาระ ๒ นั้นก็คง
จะเป็นแต่การแก้ไขเป็นบางสิ่งบางอย่างเท่านั้น คือถ้าเราพูดกันมากมันก็ทำให้
ร่าง พ.ร.บ. นี้ล่าช้าลงไป ถ้าเราได้ตัดสินใจว่ายอมรับความคิดเห็นของ
กรรมาธิการที่เรายินยอมพร้อมใจให้เป็นกรรมาธิการแล้ว เราเชื่อแน่ว่า
คณะกรรมาธิการนั้นมีเจตนาดีต่อบ้านเมือง ต่อพรรคการเมืองทุกพรรคที่เข้าไปร่วม
เพราะฉะนั้นผมคิดว่ากฎหมายฉบับนี้ที่ออกมาเป็นมาตรฐานอย่างน้อยที่สุดก็
๕๕ เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป จะมีข้อบกพร่องก็คงเล็กน้อยเท่านั้น แต่สิ่งสำคัญที่ผม
อยากจะฝากท่านประธานรัฐสภาซึ่งผมเคยทำหนังสือไว้ฉบับหนึ่งว่า กฎหมาย
ที่เราออกไปนี้เราน่าจะมีกองที่ติดตามและประเมินผลกฎหมายที่ออกไป แล้วดูสิว่า
กฎหมายที่ประชาชนเอาไปใช้นั้นมีข้อบกพร่องตรงไหน แต่ผมก็ไม่เคยเห็นว่า
ประธานสภาผู้แทนฯ คนไหนที่ยอมรับ เพราะกฎหมายที่เราออกไปนั้นเราก็
ปล่อยปละละเลย ก็ออกไปตามธรรมชาติจะใช้ได้หรือไม่ได้ จะไม่ใช่อะไร
ก็ไม่เคยติดตาม เราอยากเห็นสภาแห่งนี้ว่ากฎหมายที่เราออกไปเป็นร้อย ๆ ฉบับ

สผ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ท้าไป) เป็นพิเศษ

เขาวภา ๑๐๒/๒

ผลดีผลเสียที่กฎหมายออกไปนั้นมันเป็นอย่างไร แล้วน่าจะกลับมาแก้ไขได้ แต่สิ่งวันนี้ที่ผมอยากจะเห็นในฐานะที่เป็นผู้แทน มา ๒๐ ปี และก็ไม่เคยลุกขึ้นในสภาแห่งนี้ อยากจะเห็นมาตรฐานของพวกเราเหมือนกันว่าสิ่งที่เราได้คิดได้ทำนั้นถูกต้องหรือไม่ เพราะบางครั้งกฎหมายออกมาแล้วเราก็ไม่ค่อยได้ติดตาม แต่เมื่อเข้าสภามาทุกคนก็มาเปิดอ่าน ตรงไหนไม่พอใจก็ลุกขึ้นพูด ซึ่งคิดว่าคงไม่มีมาตรฐาน เราอยากเห็นมาตรฐานว่าผู้แทน นั้นไปติดตามในชั้นกรรมาธิการแล้วว่าแก้ไข ถ้ามันแพ้ในชั้นกรรมาธิการ เราก็คงจะต้องยอมรับความจริงว่ากฎหมายนี้ผ่านกรรมาธิการของทุกพรรคมาแล้ว และโดยเฉพาะผมเห็นหน้าทางกรรมาธิการการศึกษานั้นเป็นผู้ที่มีความสามารถตั้งแต่หัวโต๊ะ ท่านรัฐมนตรีและผู้เชี่ยวชาญทั้งหลายทางการศึกษาก็คิดว่าเขาคิดกันดีแล้วว่ากฎหมายฉบับนี้ได้พยายามที่จะออกมาให้เร็วที่สุดเพื่อเป็นบรรทัดฐานของประเทศในวันข้างหน้า เพราะที่เราผ่านมานั้นทุกคนก็บ่นอยู่เสมอว่า การศึกษาของเราไม่ดีเลย สิ่งต่าง ๆ นั้นแม้แต่กระทรวงศึกษาธิการเอง มาตรฐานของการศึกษาก็เอาวิชาการใหม่ ๆ เข้ามาโดยลืมถึงภาคเก่า ๆ ที่เราเคยเรียนเมื่อสมัยเด็ก ๆ นั้น หน้าที่พลเมืองและศีลธรรม ซึ่งเป็นวิชาที่เบื้องต้นซึ่งน่าจะเรียนก็ถอดถอนออกไป อยากจะฝากท่านรัฐมนตรีทางด้านการศึกษาไว้ตรงนี้ว่า เป็นเรื่องสำคัญ คือถ้าคนไม่รู้จักหน้าที่เอาแต่สิทธิมันก็คงจะลำบากในวันข้างหน้า เราอยากเห็นสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ อันที่ ๒ ก็คือเรื่องสิ่งแวดล้อม ถ้าเราสอดแทรกเข้าไปให้เด็กรักษาเรื่องสิ่งแวดล้อมได้ก็คงจะเป็นเรื่องที่ดีที่สุด เพราะว่าวันแล้ววันเล่าที่เราพูดกันเรื่องสิ่งแวดล้อมนั้นเราไม่สามารถจะแก้ไขได้ แต่สิ่งที่เราอยากจะทำเข้าไปในเด็กนั้นเพื่อที่จะสร้างมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมเริ่มตั้งแต่เด็ก ๆ ถ้าเราไม่เริ่มตั้งแต่เด็กแล้ว เริ่มตอนผู้ใหญ่มันแก้ไขไม่ได้หรอกครับ เพราะวันนี้ผู้ใหญ่ก็ยังไม่รู้ว่าสิ่งแวดล้อมคืออะไร แต่เด็ก ๆ เริ่มรู้แล้วว่าสิ่งแวดล้อมที่ทำลายเขาอยู่ทุกวันนี้ มลพิษที่ทำให้เขาเกิดโรคต่าง ๆ หรือโรคมะเร็งต่าง ๆ ก็มีมากมาย ก็อยากจะฝากตรงนี้ไว้ แต่สิ่งที่สำคัญคืออยากจะฝากมาตรฐานของผู้แทน เราให้เห็นว่าพวกเรานั้นที่ลุกขึ้นมาพูดนั้นไม่ได้มีเจตนาที่จะไปทำลายล้างท่านกรรมาธิการ แต่พูดด้วยความหวังดี แต่ผมอยากจะฝากเพื่อนผู้แทน ทุกคนนะครับว่าถ้าเรามีมาตรฐานของเรา เรายอมรับความจริงว่าเราต้องติดตามการออกกฎหมายในชั้นกรรมาธิการให้มาก แล้วเราไปสู้ในชั้นกรรมาธิการ พอออกมาวาระ ๒ วาระ ๓ มันก็ไปเร็ว กฎหมายมันก็ออกมามาก ซึ่งมันจะไม่คิดค้าง อย่าง

๒๔๑

สผ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

เขาวภา ๑๐๒/๓

วาระ ๓ มันก็ไปเร็ว กฎหมายมันก็ออกมามาก ซึ่งมันจะไม่ติดค้าง อย่าง
ร่าง พ.ร.บ. มวยฯ ไม่น่าเชื่อว่าพูดได้ ๒ วัน ๓ วัน ซึ่งไม่มีสาระอะไร
มากเลย เพียงแต่ลืมนวยหรือไม่ลืมนวยเท่านั้น พูดกันอยู่มากมาย ผมเสียดายครับ
ที่ประชาชนเขารอฟัง และก็คุณครูทั่วประเทศเขากำลังรอฟังเราอยู่ว่าเรา
จะพูดอย่างไร เพราะฉะนั้นก็ขอฝากตรงนี้ไว้ครับ ขอขอบคุณครับ

- ๑๐๓/๑

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายโสมภณ เพชรสว่าง รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณท่านอิงพันธ์ แล้วก็ผมเห็นด้วยนะครับ เชิญท่านถาวร เสนเนียม ครับ

นายถาวร เสนเนียม (สงขลา) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายถาวร เสนเนียม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ในมาตรา ๓ คำจำกัดความของคำว่า การศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งท่านออกเตอร์ประกอบ จิรกิติ ได้เป็นผู้แปรญัตติเอาไว้ ตามมาตรานี้และก็คำจำกัดความนี้คงจะมาจากมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย ที่ว่าด้วยสิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย ได้เขียน เอาไว้ในเรื่องของการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า ๑๒ ปี ผมดูคำจำกัดความ ที่ทางคณะกรรมการได้เขียนเอาไว้ผมถือว่าคลุมเครือ มันคืนได้ครับท่านประธาน เขาเขียนเอาไว้ว่า การศึกษาขั้นพื้นฐานหมายความว่า การศึกษาก่อนระดับอุดมศึกษา คำจำกัดความตรงนี้ไม่สามารถทราบได้ว่าท่านเริ่มนับหนึ่งแต่เมื่อไร ถ้านับตั้งแต่ มัธยมศึกษาตอนปลายลงไป ก็หมายความว่าตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ แต่ถ้านับถากว่า นับตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นคือ ม. ๓ ลงไปหมายความว่า ตั้งแต่ระดับอนุบาล ตรงนี้จะ เป็นสิ่งที่ผมเคลือบแคลงสงสัยว่า จะนำไปใช้ในการปฏิบัติอย่างไร กฎหมายทุกฉบับครับท่านประธาน เมื่อเขียนออกมาแล้วจะต้องเป็นเครื่องมือของ ฝ่ายบริหารแน่นอน ถ้าฝ่ายบริหารบิดเบี้ยว สิ่งที่กฎหมายเขียนเอาไว้ถึงวัตถุประสงค์ ของกฎหมายก็จะต้องถูกบิดเบี้ยวไปด้วย ถ้ามหาว่าผู้ปฏิบัติตามนโยบายคือข้าราชการ บิดเบี้ยว นโยบายที่ตั้งเอาไว้ตั้งแต่ตอนต้นก็ต้องบิดเบี้ยวไปด้วย ไม่สามารถเดินไปสู่ วัตถุประสงค์ที่เขียนเอาไว้ได้ ท่านประธานครับ เมื่อเป็นดังนี้ผมขอถามคณะกรรมการ สักนิดหนึ่งว่า ท่านเริ่มนับตั้งแต่เมื่อไร ประการที่ ๑ จากงานวิจัยที่เชื่อถือได้ วิจัย พบว่าเด็กที่ เริ่มพัฒนาคือเริ่มตั้งแต่เกิดและ เริ่มพัฒนาได้ดีที่สุดเราใส่อะไรเข้าไปได้ ดีที่สุด นับตั้งแต่ ๓ ขวบเป็นต้นไป ตรงนี้ครับท่านประธาน ขณะนี้รัฐบาลมอบการศึกษา ในชั้นอนุบาลให้กับหลายหน่วยการศึกษา นับตั้งแต่มีสปีดครับ ที่บ้านผมมีสปีดจัดการศึกษา ในระดับอนุบาลที่เรียกว่าตาดีกา ตรงนี้มาตรฐานต่างกัน ประการที่ ๒ ในวัดครับ มีเด็กในวัดที่เข้าไปเรียนที่พ่อแม่ไปทำงานตั้งแต่ตอนเช้ากลับเย็นเอาเด็กไปฝากที่วัด

ให้หลวงพ่อดีจัดการศึกษาในระดับชั้นอนุบาลให้กับเด็กก่อนที่จะไปถึงชั้น ป. ๑
 ประการที่ ๓ ชุมชน กรมการพัฒนาชุมชนจัดการศึกษาตรงนี้ก็อีกมาตรฐานหนึ่ง
 ประการที่ ๔ หมู่บ้านครับ จัดการศึกษาตนเอง ชุมชนจัดการศึกษาตนเอง ถึงแม้ว่า
 เมื่อวานคณะรัฐมนตรีได้ลงมติเอาไว้ว่า การศึกษาภาคบังคับเริ่มตั้งแต่ ป. ๑
 จนถึง ม. ๖ ตรงนี้ผมยอมรับว่าอำนาจรัฐสามารถกำหนดได้ แต่การพัฒนาที่จะ
 ได้ผลนั้น ผมคิดว่าเราต้องคำนึงถึงมาตรฐานตั้งแต่เด็กเล็ก เราจะยึดเอาความ
 หลากหลายว่าเป็นสิ่งที่ไว้ ความหลากหลายเป็นสิ่งที่นำริบมา แล้วคนที่ไม่มีโอกาส
 ส่งลูกไปเรียนในชั้นอนุบาลจะทำอย่างไร เด็กที่กำลังพัฒนาซึ่งเริ่มตั้งแต่อายุ ๓ ขวบ
 ๔ ขวบจะทำอย่างไรครับ ในประเทศที่เจริญแล้วที่เราสามารถยกตัวอย่างได้
 อย่างเช่นประเทศเกาหลี เขาให้ความสำคัญแก่เด็กตั้งแต่ ๓ ขวบ สามารถที่จะให้
 พ่อแม่ส่งเด็กเหล่านี้ไปเรียนที่โรงเรียนอนุบาลและก็รัฐสามารถให้การศึกษาคือ
 ตั้งแต่ชั้นอนุบาล ตรงนี้เป็นสิ่งที่ผมเคลือบแคลงสงสัยว่า คณะกรรมการให้เน้น
 การศึกษาขั้นพื้นฐานนับตั้งแต่เมื่อไร ท่านบอกว่า ขอให้รัฐบาลแต่ละรัฐบาลสามารถ
 ออกเป็นกฎกระทรวงได้เมื่อมีความพร้อม ตรงนี้ยิ่งไปกันใหญ่ ผมคิดว่าการให้
 คำจำกัดความตรงนี้ยากต่อการปฏิบัติ และก็เป็นที่ไปตามที่นโยบายของแต่ละรัฐบาล
 จะเห็นความพร้อมหรือไม่เห็นความพร้อม ผมอยากเห็นกฎหมายรัฐธรรมนูญ
 มาตรา ๔๓ มีผลบังคับและนำไปสู่วัตถุประสงค์ของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ว่า
 ควรจะ เริ่มให้ภาครัฐรับผิดชอบการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์นับตั้งแต่เขาเริ่มอายุได้
 ๓ - ๔ ปี ตรงนี้ผมจึงเห็นด้วยกับคำแปรญัตติของท่านดอกเตอร์ประกอบ จิรภิติ
 จึงขอต่อรองกับคณะกรรมการว่า ถ้าคำจำกัดความของคำว่า การศึกษาขั้นพื้นฐาน
 ขอให้เปลี่ยนจากที่คณะกรรมการได้เขียนเอาไว้ว่า หมายความว่าการศึกษา
 ตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษาจนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ไม่ทราบว่าการ
 จะเห็นเป็นอย่างไรร ขอบคุณครับ

สพ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ประไพพิศ ๑๐๔/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านจำลองครับ

นายจำลอง ครุฑขุนทด (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม จำลอง ครุฑขุนทด จังหวัดนครราชสีมา พรรคชาติพัฒนา ผมขอกราบเรียนว่าโดยปกติแล้วการกำหนดคำจำกัดความไว้นี้ก็เพื่อที่จะเอาไปใช้อธิบายในเนื้อหาสาระของกฎหมาย แต่ผมดูคำจำกัดความอยู่ ๒ ประการที่เขียนว่า การประกันคุณภาพภายนอกและการประกันคุณภาพภายใน ทั้ง ๒ คำจำกัดความนี้ถ้าดูในร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่มีที่ไหนที่ใช้เลย ท่านประธานครับ ถ้าดูในมาตรา ๕ จัดว่า (๓) ใช้คำว่า การประกันคุณภาพการศึกษา ไม่มีคำว่า ประกันภายนอกหรือภายใน แต่ถ้าดูในมาตรา ๕๒ ใช้คำว่า ติดตามและประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผล การใช้จ่ายงบประมาณการศึกษาให้สอดคล้องกับการศึกษา และก็แก้เป็นว่า ให้กับการศึกษาและคุณภาพมาตรฐานการศึกษาโดยหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอก โดยพนักงานของรัฐที่มีหน้าที่ตรวจสอบภายนอก ผมจึงสงสัยว่าไปเขียนคำจำกัดความไว้ไปใช้ตรงไหน เพราะดูแล้วไม่เห็นตรงไหนที่บอกว่าเป็นการประเมินผลประกันภายในประกันภายนอก เขียนแต่บอกว่า จะให้มีมาตรการประกันคุณภาพการศึกษาเท่านั้น ซึ่งน่าจะตรงประเด็นมากกว่า เพราะว่าจริง ๆ แล้วจุดประสงค์ก็คือว่า จะให้การศึกษามีการประกันเพื่อให้ได้คุณภาพ คือบุคลากรหรือสินค้าที่ออกมานี้มีคุณภาพเชื่อถือได้ เพราะฉะนั้นถ้าไม่มีที่ใช้นี้และเอาไปใส่ไว้ทำไม ไปเขียนไว้ทำไมในคำจำกัดความ เพราะฉะนั้นท่านลองดู หรือผมอาจจะหาไม่เจอ แต่ผมอ่านหลายรอบแล้วไม่เจอจริง ๆ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านชัยครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดพรรคเอกภาพ ท่านประธานครับ คำจำกัดความในมาตรา ๓ นี้เป็นเรื่องสำคัญที่สุดของกฎหมายฉบับนี้ ถ้าคำนิยามทั้งหมดได้ตกลงกันในสภาแห่งนี้เป็นที่ออมชอมกันได้ กระผมคิดว่ากฎหมายฉบับนี้คงจะผ่านในระยะเวลายั้ง ท่านคณะกรรมการ

สพ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ประไพพิศ ๑๐๔/๒

ข้างบนก็เหมือนกัน ผู้รอบรู้ทั้งสิ้น เสมือนว่าคนข้างล่างนี้ไม่มีความรู้อะไรเลย
ท่านประธานครับ ผมขอประทานกราบเรียนเรื่องของคุณว่า กระทรวง ก่อนครับ
คือผมเห็นด้วยกับท่านทวีวัฒน์ ฤทธิฤกษ์ ประทานโทษที่ต้องเอ่ยนาม เพราะ
เคยต่อสู้ในเรื่องการศึกษามาด้วยกัน ท่านประธานครับ เดิมนั้นตั้งแต่สมัย
จอมพล ป. พิบูลสงคราม ท่านประธานก็คงจะทันและคงจะรู้ว่าการศึกษา
ในยุคนั้นสมัยนั้นเป็นอย่างไร บางทีคนข้างบนนั้นยังไม่เกิดก็มี มีการสอน
การดำเนินกิจการในเรื่องวิวัฒนาการ หลวงวิจิตรวาทการ ท่านเป็นปราชญ์
เป็นผู้รอบรู้ เดี่ยวนี้มีปราชญ์เยอะ ประทานโทษ จะเป็น ปลด ไปด้วยนะครับ
ท่านประธานครับ ผมเห็นว่ากระทรวงศึกษาฯ ปัจจุบันนี้มี ๑๓ องค์กรชาย กับ
๑ องค์กรหญิง ซึ่งเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการบริหารการศึกษาด้านอาชีวะ
ด้านมัธยม ด้านประถม ในด้านวิชาการหลาย ๆ ด้าน -----

- ๑๐๕/๑

แต่ท่านประธานคงจะทราบมีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องการปรับปรุงแก้ไข
หลายครั้งหลายสมัย แต่ว่าการศึกษาของประเทศก็ไม่รู้หน้าไปเท่าที่ควร
เราจะเห็นได้ว่าการศึกษาปัจจุบันนี้ในประกาศนียบัตรเป็นสิ่งสำคัญที่สุด
ในชีวิตของนักศึกษาของผู้เรียนรู้ พอจบแล้วเดินเตะฝุ่นกันระเนระนาด
ทั่วประเทศ ทำให้กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมต้องเดือดร้อนถึงปัจจุบัน
รัฐบาลต้องแบกภาระ ท่านประธาน เราจะเห็นได้ว่ากระทรวงที่กำลังตั้งอยู่นี้
ในกฎหมายฉบับนี้คือกระทรวงการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สมัยจอมพล ป.
ท่านเห็นว่าการวัฒนธรรมของประเทศนั้นจะสูญเสีย ท่านถึงกับให้มีการสวมหมวก
ไม่ให้กินหมากกินพลู ต้องสวมร้องเท้า เข้าส่วนราชการอะไรต่าง ๆ
เพราะวัฒนธรรมตอนนั้นดีมาก นิยมไทยมหาศาล ทำให้ประเทศชาติ
มีเอกลักษณ์สำคัญ บัดนี้เป็นอย่างไร ตะวันตกดูวัฒนธรรมของชาติไป
เกือบสิ้นทั้งชาติ เช่นสมัยก่อนจะประชุมสภา เขาก็นั่งโจงกระเบนกัน
ใส่เสื้อราชปะแตน เดียวนี้เป็นอย่างไร อย่างผมเป็นต้นก็กลายเป็น
คนตะวันตกไปแล้ว อย่างนี้เป็นต้น ก็เกี่ยวกับการศึกษา ฉะนั้นสำหรับ
การศึกษานี้เป็นสิ่งสำคัญ ผมอยากจะให้คณะกรรมการวิสามัญที่ตั้งไป
๕๕ คน ช่วยกรุณาชี้ให้กระผมได้เห็นชัดว่าเราได้ปรึกษาหารือกันอย่างไร
ในเรื่องการตั้งกระทรวง เช่นบางท่านบอกว่าไม่มีการกีฬาเข้าไป
บางคนไม่มีศิลปะ วัฒนธรรมอะไรต่าง ๆ เข้าไป เคยมีการคิดว่าจะต้องตั้ง
กระทรวงศึกษาแห่งชาติขึ้น กระทรวงศึกษาแห่งชาติไม่มีอะไรจะเสียหาย
เพราะคำว่า ชาติ มวลรวมของประเทศคือ ชาติ คนไทยทั้งหมดเมื่อรวมกันไปแล้ว
มีหมู่บ้าน มีตำบล มีอำเภอ มีจังหวัดรวมกันเบ็ดเสร็จก็คือชาติ ชาติไทยขวานทอง
ของเรานั่นเอง ไม่เสียหายอะไร ทำไมจึงไม่คิดในประเด็นนี้ คิดไปแยกศาสนา
คิดไปแยกวัฒนธรรม อย่างนั้นมันจะเป็นเรื่องของชาติได้อย่างไร ไม่ใช่เสียแล้ว
ท่านประธาน เป็นการผิดทั้งสิ้น นี่ประการหนึ่ง ผมพูดในฐานะที่ผมไม่ใช่
นักกฎหมาย แต่ประสบการณ์ในฐานะที่เคยเป็นประธานกรรมาธิการการศึกษา
ของสภาผู้แทนราษฎรมา เคยศึกษาเรื่องนี้พอสมควร ท่านประธาน ผมจะไม่
พูดมาก พูดสั้น ๆ แต่เนื้อหาสาระขอให้ท่านคณะกรรมการช่วยตอบ ถ้าไม่ตอบ
ผมจะประท้วงให้ท่านตอบจงได้ ประเด็นที่ ๒ เรื่องการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ท่านประธาน ไปตัดข้อความทำไม ไปตัดข้อความที่เขียนไว้เดิมว่า การศึกษา
ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาหรือระดับมัธยมศึกษา เดิมเขาเขียนอย่างนั้น ควรไปเพิ่ม

๒๔๓

สผ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

รึตนา ๑๐๕/๒

ควรเพิ่มเติมเหมือนกับดอกเตอร์ประกอบ ประทานโทษที่เอียนาม ที่ผมกล้าพูด
ในเรื่องนี้ก็เนื่องจากว่าท่านได้ตัดข้อความ ผมจึงอาศัยเรื่องนี้พูดกับท่าน
เพราะผมไม่ได้แปรญัตติอย่างท่านดอกเตอร์ประกอบ เดี่ยวจะหาว่าก้านั้นชัย ชิดชอบ
ชัยไม่รู้ระเบียบข้อบังคับ ผมจึงต้องประทานคราบเรียนกับท่านประธานว่า
ท่านก็ทราบ เมื่อสักครู่ท่านผู้มีเกียรติ ส.ส. สงขลา ประทานโทษไม่ขอเอียนาม

- ๑๐๖/๑

ท่านได้พูดช้ดอยู่แล้วมีสยิด วัด เดียวนี้เราต้องการออกร่างพระราชบัญญัติการศึกษาฉบับนี้ขึ้นมาเพื่อช่วยชาติบ้านเมือง ช่วยพี่น้องประชาชนคนในชาติ ๖๐ กว่าล้านคนที่กำลังตกทุกข์ตกยากอยู่ในขณะนี้ ต้องหาเช้ากินค่ำ ต้องไปฝากวัด จะเป็นหญิงเป็นชายอายุ ๓ ขวบ พอเดินได้ ร้องได้ พูดภาษาได้ต้องไปศึกษาแล้วครับ ความจริงมีสยิดก็สอนดี วัดก็ยิ่งดีใหญ่ เด็กจะได้มีประสบการณ์เห็นพระพุทธรูปบ้าง พระพุทธรูปยิ้มบ้างไม่ยิ้มบ้างบางวัด พระใจดีบ้าง ท่านบิดทบาตรเหลือข้าวกันบาตรมากก็มาแบ่งให้เด็ก สิ่งเหล่านี้ที่รัฐบาลไม่สามารถจะจุนเจือสิ่งเหล่านี้ได้ ขาดเงินมหาศาลท่านประธาน เขตการเลือกตั้งท่านประธาน ก็คงจะได้รับบิดทบาตรจากเจ้าอาวาสวัดหลายวัดเหมือนกันที่เขตอำเภอนางรอง อย่างนี้เป็นต้น ผมยิ่งหนักกว่านั้นอีก เพราะฉะนั้นท่านประธาน การศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นสิ่งสำคัญที่สุด เราจึงจำเป็นที่จะต้องทำอย่างไร เราผลิตคนออกมา ปัญหาเมื่อสักครู่ว่า สิ่งแวดล้อมเป็นพิษที่ ๗พพว อดีตรัฐมนตรีกระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ ได้พูดนั้น ผมเห็นด้วย เห็นด้วยหมื่นเปอร์เซ็นต์ ไม่ใช่ร้อยเปอร์เซ็นต์ เพราะเด็กมันรู้ ออกจากบ้านไปไม่มีเสื้อไม่มีผ้าใส่ ไปฝากวัดตัวล่อนจ้อนก็มีท่านประธาน เห็นแล้วน่าสงสารเวทนาอย่างยิ่ง ฉะนั้นท่านผู้มีเกียรติทุกท่านที่สภาแห่งนี้

ในปีการศึกษาปี ๒๕๕๓ ท่านมีงบประมาณมาก็ขอให้ช่วยกันเสริมไปเถอะครับ..

ดีกว่าที่จะไปให้หน่วยงานอิสระไปใช้จ่ายอีลุ่มนุญแฉก เราต้องช่วยคนในชาติ เพื่อให้คนในชาติมีคุณภาพ ไม่ใช่จะเอาระดับมัธยม ระดับอุดมศึกษาไปไม่รอด ทรอกครับถ้าขั้นพื้นฐานไม่ดี ฉะนั้นการเรี่ยนรู้ขั้นพื้นฐานที่รัฐบาลต้องส่งเสริมคือหมายความว่าเด็กก่อนปฐมวัยที่จะเป็นเด็กนักเรียนอนุบาลนั้น เป็นสิ่งสำคัญที่สุด ที่แก่จะต้องเรี่ยนรู้ ต้องสอนแล้วก็จำได้พวกนี้เชื่อฟัง เพราะว่าถ้าครูสอนดี ปัญหาต่าง ๆ ที่จะใหญ่โตขึ้นไป ยาเสพติดก็จะไม่เกิดขึ้น เพราะพวกนี้ ได้มีโอกาสเข้ามีสยิดก็ได้รับสอนจากมีสยิดอย่างดี เข้าวัดเข้าวาพระท่านก็สอนในสิ่งที่ดี เด็กเหล่านี้ขั้นพื้นฐานก่อนเข้าอนุบาล สอนแล้วก็ เป็นเด็กที่มีคุณภาพของประเทศชาติในอนาคต กระผมคิดว่าจะเกิดประโยชน์และเป็นอันสงส์ อเนกอนันต์ตระการ ท่านประธาน ผมอยากจะขอความกรุณาต่อสภาแห่งนี้ และต่อท่านประธานคณะกรรมการลูกขึ้นสิครับ ชี้เลยครับว่าดอกเตอร์ประกอบ ในฐานะที่เป็นครูบาอาจารย์เก่าเหมือนกับท่านประธานและก็รอบรู้อยู่พรรคเดียวกันด้วย แก่ประสบการณ์มากพอสมควรไม่ได้ เป็นรัฐมนตรีแต่มีความรอบรู้มาก กระผมจึงเห็นว่าที่ท่านเขียนว่าการศึกษาขั้นพื้นฐานหมายความว่า

การศึกษาตั้งแต่ก่อนประถมศึกษา คือหมายความว่าก่อนที่จะไปเรียนประถม
อายุ ๔, ๕, ๖ ขวบ คือหลังจาก ๔ ขวบลงมาเป็น ๓ ขวบ หรือ ๒ ขวบครึ่ง
ถ้าเด็กมันเจริญวัย พวกเหล่านี้คือก่อนประถมศึกษา จนถึงระดับมัธยมศึกษา
ตอนต้นถูกต้อง همینเปอร์เซ็นต์เลยครับ อันนี้ผมยกมือร้อยเปอร์เซ็นต์ มีผม
ก็ยกสนับสนุนดอกเตอร์ประกอบเต็มที่ ผมเห็นว่าไม่ควรที่จะไปคืออันอะไร
ท่านประธานคณะกรรมการการศึกษา ท่านประธานที่เคารพ ช่วยกรุณา
เพื่อให้งานตอนนี้มันเสร็จไป เพราะมันทำถูกต้องแล้ว การแก้ไขตรงนี้
มันเหมือนคล้าย ๆ กัน แต่ว่าการเขียนข้อความตามกฎหมายแน่ชัด ผมจึง
ยกย่องว่า เออเนื่อกว่า ดอกเตอร์ สมควรอย่างนี้ คือดอกเตอร์ประกอบ
ดีกว่าดอกเตอร์หลาย ๆ คน กระผมถึงเห็นว่าสภาแห่งนี้ควรสนับสนุน
คำแปรญัตติของดอกเตอร์ประกอบ จีรกิติ ในครั้งนี้ กระผมขอพูดเรื่องนี้
เพียงแค่นี้ กราบขอบพระคุณท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านพินิจครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายพินิจ จันทรสุรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง
ท่านประธานครับ เมื่อกี้ผมได้ฟังเพื่อนของผมที่ชื่ออิงพันธ์ มนะสิการ ได้พูดถึง
มาตรฐาน ส.ส. ว่าน่าจะมีมาตรฐาน เมื่อเราตั้งกรรมมาธิการแต่ละพรรคการเมือง
ไปแล้วน่าจะผ่านไปได้ไม่น่าจะมาพูดมาก อันนี้อันหนึ่ง ผมอยากจะเรียนถามว่า
ได้ดูรัฐธรรมนูญ ข้อบังคับหรือเปล่าว่าในการจัดเสนอญัตติที่เป็นกฎหมายและจะ
ต้องกลับมาวาระ ๑ วาระ ๒ วาระ ๓ อย่างไร เกี่ยวกับประชาชนจะเข้าใจผิดว่า
ที่ผมลุกขึ้นมาก็ดีนี้ ที่ส่งให้กรรมมาธิการไปดูแลในเรื่องอย่างนี้ว่าถูกต้องหรือเปล่า
ถึงกลับมาในวาระ ๒ ว่าจะมีการแก้ไขปรับปรุงแล้วกรรมมาธิการให้ไปปรับปรุง
ว่าสภานี้เห็นชอบด้วยหรือเปล่า คุณอิงพันธ์ไม่ค่อยได้สนใจเรื่องสภานะครับ
มันจึงไม่ถูกต้อง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านพินิจครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ผมรับผิดชอบ ท่านประธาน
ไม่ต้องห่วง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : คือไม่ใช่ครับ ด้วยความเคารพ ขอประทานโทษครับ ผมว่า

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : จะมาพูด อันนี้ผมแปร
ผมยืนพูดเกือบทุกมาตรา เสร็จแล้วมาพูดอย่างนี้ได้อย่างไรครับ มันไม่ใช่ไม่ได้
ผมรับผิดชอบ ท่านประธานไม่ต้องห่วงนะครับ ผมเป็นเพื่อนกันผมพูดได้ครับ
ไม่เป็นไร เดี๋ยวให้เขาประท้วงผมได้ ผมไม่มีปัญหา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : คือด้วยความเคารพนะครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : แล้วมีหน้าซ้ำ ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ขอประทานโทษนิดหนึ่งพินิจครับ พี่ชายผมนะครับ ขอโทษ
คือผมขอความกรุณาทุกคนไม่ใช่เฉพาะท่านนะครับ ถ้าการพูดพาดพิงไปแล้วมันจะ
เสียเวลานะครับ ผมต้องขอความกรุณาด้วยนะครับ เอาเฉพาะที่กรรมมาธิการ

แก้ไขเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยอย่างไรก็เอาประเด็นนั้นดีกว่านะครับ ขอเชิญครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : มันอย่างนี้ท่านประธานครับ พูดแล้วประชาชนฟัง ผมต้องพูดให้ประชาชนเข้าใจว่าทำไมมันต้องมาพูด ฟังคำพูดของผมถ้ามันเสียประโยชน์ต่อสภานี้ต่อว่าผมสิครับ คำจำกัดความของผม ลองไปเรียบเรียงดูใหม่ ผมกับกรรมาธิการเป็นอย่างไรครับ นี่ผมไม่ว่าในเมื่อ ผ่านไปแล้วนะครับ

อีกเรื่องหนึ่งครับ เมื่อพูดไปพูดมาฝากหน้าที่พลเมืองมาพูดทำไม ฝากหน้าที่พลเมืองใส่บ้าง พูดสิ่งแวดล้อมใส่บ้าง พูดทำไม ในเมื่อตั้งกรรมาธิการ ไปพูดแล้ว มันไม่ได้ มันต้องมีมารยาทด้วยเหมือนกัน ท่านประธานครับ ผมอยาก จะกราบเรียนว่าที่กระผมได้พูดเมื่อสักครู่นี้เกี่ยวกับมาตรฐานการประกันคุณภาพ ภายในภายนอก ผมก็บอกเรียนว่าจำเป็นต้องมี ผมอยากจะถามว่าสำนักนโยบาย และแผนการศึกษาชาติ หรือที่เรียกว่ากองแผนงานก็ดี หรือเรียกอื่นใดก็ตาม ในกระทรวงศึกษาธิการ เมื่อเสนอแผนงานไปแล้วกับทั้งหมดนี้ แต่ในเรื่องแผน การศึกษา แผนอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ เวลาประเมินผลกลับมาแล้วไปอาศัย สำนักงานคุณภาพการศึกษาใหม่ หรือของตัวเองต้องมี ผมอยากจะดูความชัดเจน ตรงนี้ครับ มันซ้ำซ้อนกันเกิดขึ้นนะครับ ยิ่งบอกว่าจะตรวจสอบมาตรฐานการศึกษาแล้วนี้ มันเป็นอย่างไรวี ผมข้องใจไม่ใช่อะไรท่านประธานครับที่ผมลุกขึ้นมา นี่ประเด็นที่ ๑ ต้องให้ชัดเจนนะครับ

ประเด็นที่ ๒ เรื่องการนิเทศ ที่ท่านศิริศักดิ์ อ่อนละมัย ได้พูดถึง การนิเทศ คือการกระทำ ต้องมีเป็นคนใช้ใหม่ครับ เพราะฉะนั้นต้องเป็นผู้ ต้องมีบุคลากรเข้าไปตรงนี้ เขาเรียก ผู้นิเทศ จะแก้ไขได้ไหม ถ้าไม่ได้ ถ้าหากว่ามีความหมายอย่างเช่นที่ผมว่าผมก็ไม่ตั้งใจ นี่เราจะต้องพูดอย่างนี้ ท่านประธานครับ ผมไม่ใช่อะไร อย่างนี้เท่านั้นเอง เมื่อกรรมาธิการไปทำแล้ว ผู้แทนราษฎรในนี้สงสัยก็ถามกรรมาธิการ ไม่ใช่ปล่อยให้กรรมาธิการไปทำอย่างไร ก็ทำได้เห็นไหม วุฒิสภาออกมาก็บ้ำกันอีก ออกมาอีกก็กลับเข้ามาสภาอีก อย่างนั้นเขียนรัฐธรรมนูญทำไม มันไม่เกิดประโยชน์ละครับ ท่านประธานครับ

๒๕๒

สผ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

พัชรี ๑๐๗/๓

ผมก็กราบเรียนแต่นี้ถ้าเป็นอย่างนี้แล้ว ผมก็ไม่คิดใจถ้าหากว่าการนิเทศ
หมายถึง ตัวบุคคล หรือถ้าหากสามารถเปลี่ยนให้ได้จะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง
ขอบคุณครับ

- ๑๐๘/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมการชี้แจงครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ประธานคณะกรรมการ) :
ท่านประธานที่เคารพ ผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ในฐานะประธานคณะกรรมการ
ขออนุญาตกราบเรียนในประเด็นซึ่งยังมีการสอบถามอยู่ ต่อเนื่องนะครับ
๓ ประเด็นด้วยกันครับ

ประเด็นแรก เป็นเรื่องของถ้อยคำที่เกี่ยวข้องกับเรื่องกรณีเทศ
ในค่านิยมที่ว่า บุคลากรทางการศึกษา อาจจะกราบเรียนให้ท่านสมาชิก
ได้กรุณาสรุปประโยคของค่านิยมของบุคลากรทางการศึกษาว่า ในส่วนที่
เกี่ยวข้องกับการนิเทศนั้นมันเริ่มต้นจากข้อความที่ว่า รวมทั้งผู้สนับสนุนการศึกษา
ซึ่งเป็นผู้ทำหน้าที่ให้บริการ หรือปฏิบัติงานเกี่ยวเนื่องกับการจัดกระบวนการเรียน
การสอน การนิเทศ และการบริหารการศึกษาในหน่วยงานการศึกษาต่าง ๆ
ฉะนั้นคำว่า ผู้ นั้น ปรากฏอยู่แล้วคือในฐานะผู้สนับสนุนการศึกษา ที่ไม่ได้ใช้
คำว่า ผู้นิเทศ ก็เป็นเพราะว่า ผู้นิเทศเป็นส่วนหนึ่งของผู้สนับสนุนการศึกษา
ฉะนั้นมีการพิจารณาในประเด็นนี้ครับว่า ถ้าแยกคำว่า ผู้นิเทศ ออกมาแล้ว
จะมีผู้สนับสนุนการศึกษาประเภทอื่น ๆ หรือไม่ที่จะขอให้มีการกำหนดกลุ่มของเขา
เป็นเรื่องของบุคลากร ผู้นี้ ผู้นี้ ในถ้อยคำที่จะปรากฏอยู่ในค่านิยมตรงนี้
กรรมการพิจารณาแล้วจึงเห็นว่า เพื่อให้เกิดความครอบคลุมและไม่ได้ขัด
ในแง่ของเป้าหมายที่ผมเชื่อว่าท่านสมาชิกได้หยิบยกขึ้นมา ก็จึงใช้คำว่า
ผู้สนับสนุนการศึกษา แล้วก็ขยายความ เพื่อเกิดความสบายใจว่าสนับสนุน
ในด้านใดบ้างและจะต้องครอบคลุมถึงเรื่องของการนิเทศด้วยนะครับ
นั่นคือประเด็น เรื่องของการนิเทศ

ประเด็นที่ ๒ ที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพ กราบเรียนว่า
ข้อความ เรื่องการประกันคุณภาพภายในก็ดี ภายนอกก็ดี จะมีปรากฏอยู่ในหมวด ๖
ในเรื่องของมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ในมาตรา ๓๘ ทวิ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๑ นะครับ ซึ่งความหมายตรงนี้ที่
ต้องการให้ปรากฏชัดเจนก็คือ การประกันตรงนี้ครอบคลุมถึงกระบวนการหลาย
กระบวนการ และการประเมินเป็นเพียงส่วนหนึ่งของระบบประกันเท่านั้นเอง
เพื่อขยายความเพิ่มเติมในตรงนี้อาจจะกราบเรียนว่า การประเมินก็คือการ
เข้าไปวัดผลอย่างที่ว่านะครับ แต่กระบวนการการวัดผลนั้นจะไม่สิ้นสุดเพียง

เท่านั้นในแง่ของการประกัน การประกันก็หมายความว่า มีการวัดผลแล้วมีการ
ไปติดตาม มีการไปตรวจสอบ เพื่อให้หน่วยงานภายในหรือภายนอกนั้นให้มีการ
ประกันคุณภาพ ตามความหมายซึ่งขณะนี้ทั้งทบวงและกระทรวงศึกษาธิการได้ใช้อยู่
หมายความว่า ให้ความมั่นใจว่าสถานศึกษาเหล่านี้สามารถจัดกระบวนการศึกษา
การเรียนการสอนได้มาตรฐานตามที่กำหนดเอาไว้ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

ต่อประเด็นที่ว่าการทำงานในเรื่องของการประกันคุณภาพนั้น
มีการตั้งสำนักงานขึ้นมา และหน่วยงานที่อยู่ในกระทรวงมีความสัมพันธ์กันอย่างไร
กราบเรียนว่าการกำหนดมาตรฐานนั้นยังคงเป็นหน้าที่ของหน่วยงานในกระทรวง
โดยเฉพาะในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็จะหมายถึง การที่สภาการศึกษา
ศาสนา และวัฒนธรรม เป็นผู้ดำเนินการ แต่สำนักงานที่จะมีการจัดตั้งขึ้นตาม
ร่างพระราชบัญญัตินี้ จะเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่ใช่ส่วนราชการ แต่มาทำหน้าที่
ในการประเมินเป็นการเฉพาะเหมือนเป็นบริวารหนึ่ง ซึ่งจำเป็นจะต้องทำเพื่อ
เป็นการถ่วงดุล และเกิดความมั่นใจว่าการประเมินผลจากนี้จะไม่เกิดขึ้นจาก
หน่วยงานภายในเท่านั้น แต่จะต้องมีหน่วยงานซึ่งเป็นอิสระและไม่อยู่ในระบบ
ราชการที่มาทำงานนี้ด้วย แต่ต้องเชื่อมโยงกับการกำหนดมาตรฐานซึ่งเกิดขึ้น
โดยส่วนราชการนั่นเอง

ประเด็นสุดท้ายครับ ก็คือประเด็นที่มีผู้สงวนคำแปรญัตติเอาไว้ใน
เรื่องของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผมขออนุญาตกราบเรียนเพื่อทำความเข้าใจ
แล้วก็ด้วยความเห็นใจผู้ที่ได้แปรญัตติและสนับสนุนคำแปรญัตตินี้ครับว่า ความจริง
ในความจริงในความหมายที่ท่านประธานรัฐสภาได้กล่าวก่อนหน้านี้ คำนิยาม
การศึกษาขั้นพื้นฐานที่หมายความว่า การศึกษาก่อนระดับอุดมศึกษานั้นครอบคลุมครบ
ถึงการศึกษาระดับอนุบาล แต่มีประเด็นปัญหาที่มีการหยิบยกขึ้นมาและโยงไป
ถึงเรื่องของบทบัญญัติในกฎหมายฉบับอื่นรวมทั้งบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ เช่น
พูดถึงเรื่องการศึกษาภาคบังคับ ซึ่งขออนุญาตกราบเรียนในขั้นนี้ว่าเป็นคนละเรื่อง
กับการศึกษาขั้นพื้นฐาน-----

การศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นเรื่องของสิทธิที่ประชาชนพึงจะได้รับและเป็นหน้าที่ของรัฐบาลที่จะจัดให้อำนวยความสะดวกไม่เก็บค่าใช้จ่ายหรืออะไรก็แล้วแต่ แต่การศึกษาภาคบังคับจะกลับกันครับ จะเป็นหน้าที่ของผู้ปกครองที่จะต้องส่งลูกหลานเข้ามารับการศึกษา ในปัจจุบันนี้เรามีการศึกษาภาคบังคับอยู่แล้ว ๖ ปี ซึ่งเป็นไปตามบทบัญญัติของพระราชบัญญัติประถมศึกษา นี่คือเหตุผลว่าทำไมการศึกษาภาคบังคับจึงไปเชื่อมโยงในการนับอายุกับประถมศึกษา ตามที่ปรากฏอยู่ในร่างกฎหมายฉบับนี้ ส่วนการศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งจะต้องจัดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๓ นั้น เหตุผลที่จำเป็นจะต้องเปิดให้มีความยืดหยุ่นเอาไว้ ก็เพราะรัฐธรรมนูญกำหนดเอาไว้ว่า ไม่น้อยกว่า ๑๒ ปี แน่นนอนในสภาวะ เศรษฐกิจและความยากลำบากที่เราประสบอยู่ในขณะนี้ ในเบื้องต้นภาระงบประมาณคงไม่สามารถจัดได้มากกว่า ๑๒ ปี แต่วันข้างหน้าเชื่อว่า จะมีการขยายไปมากกว่า ๑๒ ปี และในที่สุดผมเชื่อครับว่า คงจะคลุมไปถึงเด็กปฐมวัยและคลุมไปถึงมัธยมตอนปลาย ที่นี้สมมุติว่าเราใช้นิยามตามที่ท่านผู้แปรญัตติเสนอ ก็จะถูกถือเอาไว้ครับ เฉพาะมัธยมตอนต้นเท่านั้น นั่นประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ก็คือ มีการพูดกันมากด้วยว่าในการปฏิรูปการศึกษาครั้งนี้ วันข้างหน้าไม่แน่ว่า เราจะต้องจัดแบ่งระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานนั้นเรียกว่า เป็นอนุบาล ประถม และมัธยมหรือไม่ อาจจะมารวมประถมกับมัธยมเข้าด้วยกันก็ได้ แล้วนับขึ้นเป็นระดับ ๑ ระดับ ๒ ระดับ ๓ ขึ้นไปถึงระดับ ๑๒ อาจจะมีการผนวกย้อนกลับไปเอาปีสุดท้ายของการศึกษาปฐมวัยเข้ามาก็ได้ นั่นก็เป็นอีกประเด็นหนึ่ง ซึ่งนำมาสู่ข้อพิจารณาว่าทำไมจึงจะเปิดให้ยืดหยุ่นเอาไว้

ประการสุดท้ายที่ผมอยากจะกราบเรียนสำคัญที่สุดก็คือว่า ที่มีความห่วงใยในเรื่องของการกำหนดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามรัฐธรรมนูญให้ครอบคลุมถึงอนุบาลนั้น กระผมและกรรมการเข้าใจเจตนาดีของผู้เสนอเรื่องนี้ครับ เราตระหนักดีถึงผลการวิจัยที่ได้มีการนำเสนอว่าสมองของเด็กในปฐมวัยมีความสำคัญ มีการพัฒนาอย่างไร แต่มันมีปัญหาว่าถ้าเราจะด่วนสรุปว่า จัดเอาการศึกษาในช่วงนี้มาอยู่ในการศึกษาขั้นพื้นฐานที่รัฐต้องจัดให้ตามรัฐธรรมนูญ เราจะบรรลุเป้าหมายของเราหรือไม่ กระผมกราบเรียนอย่างนี้ก็เพราะว่าประการแรก ในประเทศที่พัฒนาแล้ว และประสบความสำเร็จนั้น เราสังเกตเห็นว่าการจัดการศึกษาให้แก่เด็กปฐมวัยนั้นเป็นการจัดในลักษณะของการเตรียมความพร้อม และเป็นลักษณะ

ของการจัดที่มีความหลากหลายอย่างยิ่งครับ โดยเฉพาะในบางประเทศที่
สภาวะเศรษฐกิจสังคมเอื้ออำนวยนั้น ความจริงเขาจะไม่ค่อยจัดให้มาอยู่ใน
โรงเรียน แต่มักจะเป็นการจัดการเตรียมความพร้อมในระดับกลุ่มในชุมชน
โดยมีสถาบันต่าง ๆ เข้ามามีส่วนร่วมอย่างหลากหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
สถาบันครอบครัว ที่เรากำลังพูดถึงก็คือ ถ้าปรับจัดการศึกษาในช่วงนี้เข้ามาอยู่
ในการศึกษาขั้นพื้นฐานตามความหมายของรัฐธรรมนูญแล้ว มีความเสี่ยงสูงครับว่า
จะกลายเป็นการไปจัดการศึกษาในการยึดเหนี่ยวหาสาระให้แก่เด็กในวัยนี้
ซึ่งเป็นปัญหาอย่างยิ่งสำหรับระบบการศึกษาโดยรวม และท่านประธานก็คง
จะทราบนะครับว่า การจัดการศึกษาของเด็กปฐมวัยในขณะนี้ จะแตกต่างกัน
กันตามสภาพพื้นที่ ซึ่งจะ เป็นเรื่องยากลำบากมากครับ ในการที่จะกำหนดการ
นับอายุและการกำหนดชั้นที่มา เป็นการศึกษาตามความหมายของรัฐธรรมนูญ
แต่เพื่อชี้ให้เห็นว่าการคิดและการทำเรื่องนี้ไม่ละเลยและไม่ทอดทิ้งความสำคัญ
ของเด็กในวัยนี้อย่างแน่นอน ผมกราบเรียนครับว่า ในส่วนที่มีการดำเนินการศึกษา
กันไปในนั้น แผนของการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในระบบจะมีการดำเนินการควบคู่
ไปกับการเสนอให้มีการจัดทำแผนปฏิบัติการในการดูแลเด็กตั้งแต่แรกเกิด
จนถึงวัยที่จะเข้าสู่ประถมศึกษา โดยหน่วยงานที่จะรับผิดชอบนั้นต้องมีหลายฝ่าย
ไม่ใช่เฉพาะกระทรวงศึกษาธิการ ทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งต่อไปจะเป็นกระทรวง
การศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม แต่ต้องครอบคลุมไปถึงกระทรวงสาธารณสุข
กระทรวงแรงงานฯ กระทรวงมหาดไทย เหล่านี้เป็นต้น ผมเชื่อว่าวันข้างหน้า
เราหนีไม่พ้นหรอกครับ อนุบาลจนถึงมัธยมปลาย ท่านจะนับลงหรือนับขึ้นก็แล้วแต่
ผมเชื่อว่าในที่สุดเมื่อรัฐมีความพร้อมจะจัดเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐาน แต่ในขณะนี้
ต้องคำนึงถึงความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติและทิศทางที่จะก้าวเดินไปด้วยความ
รอบคอบให้บรรลุจุดหมาย ซึ่งผมเชื่อว่าเราเห็นตรงกันที่ให้ความสำคัญ
แก่เด็กทุกวัย โดยเฉพาะ เด็กตั้งแต่แรกเกิดและก่อนเข้าประถมศึกษาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ เนื่องจากมาตรา ๓ กรรมการแก้ไข และมีท่านสมาชิกผู้สงวนคำแปรญัตติ คือท่านดอกเตอร์ประกอบ จิรจิตติ นะครับ ในคำนิยามคำว่า การศึกษาขั้นพื้นฐาน เพราะฉะนั้นผมจะขอเรียนถามมติจากที่ประชุม นะครับว่า ขออนุญาตอภิปรายกันมามากแล้ว ความคิดเห็นต่าง ๆ ผมคิดว่าพอสมควรแล้วนะครับ

นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย (ชุมพร) : ท่านประธานครับ บังเอิญผมมีคำถามับกรรมการไว้ ท่านประธานก็ต้องให้เวลาผมสักนิดหนึ่งครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ไม่เป็นไร เชิญครับ เต็มใจเอาอย่างนี้ครับ ไม่เป็นไรครับ ท่านศิริศักดิ์ เสร็จแล้วท่านประชาธิปไตย นะครับ เอาคำนิยามคำเดียวก็ไม่เป็นไร เชิญครับ

นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย (ชุมพร) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ศิริศักดิ์ อ่อนละมัย พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดชุมพร ผมต้องขอบคุณท่านประธานคณะกรรมการที่ได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับคำนิยามศัพท์ แล้วก็ได้พูดถึง เรื่องของการที่ได้รวมการนิเทศอยู่ในคำนิยามบุคลากรทางการศึกษาแล้ว แต่ผมอยากจะเรียนถามว่า มันจะเสียหายอะไรมากไหมถ้าเราจะเพิ่มคำนิยามศัพท์ว่า ผู้นิเทศการศึกษา หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพที่รับผิดชอบการนิเทศประเมินผล และติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา มันเสียหายไหมครับ เพราะว่าคำนิยามศัพท์ที่ท่านนิยามศัพท์มาแต่ละความหมาย ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา หรือครู หรือผู้สอนก็ตาม มันล้วนแต่เป็นนัยสำคัญทั้งสิ้น และถ้าตรงนี้ท่านประธานว่าสำคัญไหมล่ะครับ ถ้าเราเพิ่มตรงนี้ขึ้นไป มันจะเสียหายอะไรมากหนักหนา เพราะว่าความหมายมันก็จะมาชัดเจน แล้วก็ดีกว่าที่เราจะไปเขียนไว้ว่า รวมผู้สนับสนุนการศึกษาซึ่งเป็นผู้ทำหน้าที่ให้บริการ หรือไม่อย่างนั้นก็ขอต่อรองท่านกรรมการได้ไหมครับว่า คำนิยามศัพท์บุคลากรทางการศึกษา ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา ผู้นิเทศการศึกษา หรืออย่างใดอย่างหนึ่งตรงนี้นะครับ ผมอยากจะฟังคำตอบจากกรรมการครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เตียวครับ ท่านประชาธิปไตยครับ เอาสั้น ๆ ที่ท่านถามตรงไหนนะครับ เฉพาะคำนิยาม

นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผมขอกราบขอพระคุณท่านประธานครับ คือผมมีความจำเป็นต้องถามครับ เพราะว่าคำจำกัดความนั้นสำคัญครับ เพราะจะนำไปใช้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ถามเลยครับ

นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก (นครราชสีมา) : ท่านประธานครับ ผมเคยเจ็บปวดมาครั้งหนึ่งเมื่อปี ๒๕๒๐ ในขณะที่รัฐบาลได้แจกเงินหรือปูนบำเหน็จเงิน ๒๐๐ บาทให้ข้าราชการครับ มันเกี่ยวโยงกันครับ เขาบอกว่าครูไม่ได้รับเพราะถือว่าครูไม่ใช่ข้าราชการครับ เดินขบวนทั่วประเทศครับ นี่ผมนึกว่ามันมีความจำเป็นว่าการบัญญัติคำจำกัดความนั้นมันสำคัญ ผมก็เลยไม่เข้าใจเหมือนกันว่ากรรมาธิการท่านได้เพิ่มเติมคำว่า ผู้สอน คำว่า ผู้สอน หมายความว่า ครู และคณาจารย์ในสถานศึกษาระดับต่าง ๆ อะไรคือครู อะไรคือคณาจารย์ หรืออาจารย์ ในตรงนี้นะครับ มันเกิดข้อเถียงกันมานานแล้วว่า ความเหลื่อมล้ำต่ำสูงระดับครูประถมกับอาจารย์มหาวิทยาลัย ครูประถมสอนคนไม่รู้เรื่องให้รู้เรื่อง ส่วนอาจารย์มหาวิทยาลัยคือสอนคนรู้เรื่องให้รู้เรื่อง อะไรมันยากกว่ากัน ตรงนี้ต้องตอบผม แล้วทำไมท่านไปเพิ่มคำว่า ผู้สอนก่อนครูอีก ความจริงแล้วมันจะต้องพูดถึงครูก่อนครับ ครูเป็นคำศักดิ์สิทธิ์ เป็นคำที่ยืนอยู่กับแผ่นดินไทยมานานจะต้องพูดก่อนครับ แล้วค่อยไปพูดถึงผู้สอน ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา นี่คือสิ่งที่ผมต้องถามครับ ท่านประธานครับ ต้องให้ผมพูดครับตรงนี้ ถ้าไม่พูดแล้วทุกอย่างมันมีว่ไปหมดครับ บุคลากรทางการศึกษาครับ ท่านพูดไปถึงผู้บริหารสถานศึกษา พูดถึงผู้บริหารการศึกษา ท่านก็ไม่ได้พูดถึงครูอีก ครูผู้สอนเป็นบุคลากรทางการศึกษาหรือไม่ และท่านประธานคณะกรรมการท่านก็ตอบไปบอกว่าผู้สนับสนุน หมายถึง ศึกษานิเทศ ผมก็ไปเปิดดูมาตรา ๔๒ ตรี ผู้ที่จะมีใบประกอบวิชาชีพครูให้แก่ครู แล้วก็ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา ทั้งของรัฐและของเอกชน ไม่ได้พูดถึงผู้สนับสนุนครับ ถ้าท่านบอกว่าศึกษานิเทศ

๒๕๘

สพ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

กมลมาศ ๑๑๐/๓

เป็นผู้สนับสนุน ก็แสดงว่าศึกษานิเทศก์ไม่ต้องมีใบประกอบวิชาชีพ แต่เขาร้องเรียน
ทุกวันนี้ เขาต้องการมีใบประกอบวิชาชีพ นี่ละครับท่านต้องดูแลครับ ถ้าผมไม่พูดแล้ว
ความชัดเจนไม่เกิดขึ้น ครูบาอาจารย์ทั่วประเทศบอกว่าเอาแล้ว กฎหมายฉบับนี้
สร้างความเหลื่อมล้ำต่ำสูง บัญญัติเป็นกระทรวงเดียว แล้วทำไมไม่บอกว่า
ครูเป็นคณาจารย์และอาจารย์ครับ ต้องแยกนะครับตรงนี้ -----

- ๑๑๑/๑

ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเป็นห่วงครับ ตอบคำถามเขาไม่ได้ครับ ผมเป็นผู้แทนราษฎรมาจากชาวไร่ ชาวนา แล้วไปเป็นครูครับ ผมต้องเอาทั้งชาวไร่ ชาวนาและครูครับ เพราะฉะนั้นครูเป็นคำที่ศักดิ์สิทธิ์ ถ้าจะให้ความหมายของคำว่า ครูต่อกับผู้สอนนั้น ผมคิดว่ามันผิดปกติ ผมขอรับรองว่าถ้าจะบัญญัติผู้สอนเอาไว้ น่าจะมาเติมต่อจากคำว่า ครู ครูแล้วไปผู้สอนครับ จากผู้สอนแล้วก็ไปผู้บริหารสถานศึกษา ไปผู้บริหารการศึกษา หรือผู้นิเทศการศึกษา เพราะฉะนั้นท่านต้องยืนยันว่า ผู้นิเทศการศึกษาคือผู้สนับสนุนการศึกษา และผู้นิเทศหรือผู้สนับสนุนจะได้ไปประกอบวิชาชีพหรือไม่ต้องตอบครับ

ขอบพระคุณครับ ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมาธิการชี้แจงนิดหนึ่งครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ประธานคณะกรรมาธิการ) :

ท่านประธานที่เคารพครับ มี ๒ ประเด็นนะครับ

ประเด็นแรก เรื่องถ้าบัญญัติผู้นิเทศจะมีความเสียหายหรือไม่ครับ ผมกราบเรียนว่าคงไม่ใช่คำว่า มีความเสียหายหรือไม่ แต่ที่เกิดปัญหาตามมาอย่างที่ผมได้กราบเรียนว่า ในกลุ่มบุคคลซึ่งอยู่ในกระบวนการของการสนับสนุนการศึกษาที่มีการขยายความทั้งหมด เช่น กรณีของผู้แนะแนว ก็จะมีคำถามเพิ่มเติมเข้ามาอีกว่า จะต้องบัญญัติของเขาไว้ต่างหากหรือไม่ และกราบเรียนครอบคลุมไปถึงคำถามที่ ๒ ของท่านสมาชิกว่า เรื่องของไปประกอบวิชาชีพอยากจะกราบเรียนว่ากระบวนการของการนิเทศนั้น เนื่องจากเรามีการสร้างระบบการประกันคุณภาพขึ้นมาใหม่ในเรื่องของการประกันคุณภาพภายในและภายนอก เพราะฉะนั้นโครงสร้างเชื่อมโยงวิธีการทำงานตรงนี้ยังเป็นประเด็นซึ่งกระบวนการของการปฏิรูปการศึกษาจะต้องดำเนินต่อไป

กรรมาธิการจึงพยายามไม่เขียนอะไรซึ่งทำให้เกิดความแข็งตัวและไม่สามารถไปปรับได้ และโดยหลักแล้วผู้นิเทศนั้นจะต้องมีไปประกอบวิชาชีพของความเป็นครูมาก่อนนะครับ ผมกราบเรียนอันนี้เป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศ

ส่วนประเด็นว่าผู้สอนกับครู กราบเรียนประเด็นแรกนะครับว่า ลำดับของการจัดคำนิยามนี้ไม่ได้แสดงว่าอะไรดีหรืออะไรดีกว่ากันนะครับ ในกฎหมายก็ไม่ได้มีความหมายเช่นนั้น และกราบเรียนว่าคำนิยามของผู้สอนกับครูจะมีจุดประสงค์ที่ต่างกันเพราะว่า คำว่า ผู้สอน จะไปปรับกับหมวดที่เกี่ยวข้องกับ

แนวการจัดการศึกษา ซึ่งเราพูดถึงการศึกษาทุกระดับ ก็จึงมีความจำเป็นต้องขยายความต่อ ว่าผู้สอนแต่ละระดับนั้นเราจะใช้ถ้อยคำอะไรที่รับกับกฎหมายที่มีอยู่ เมื่อตรวจสอบไปแล้วก็พบว่ากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้สอนคือครู ส่วนการศึกษาระดับอุดมศึกษา ผู้สอนนั้นคำในกฎหมายใช้คำว่า คณาจารย์ จึงเป็นที่มาของคำนิยามคำว่า ผู้สอน ที่ครอบคลุมไปถึงครูและคณาจารย์ ส่วนลำดับอย่างที่ผมกราบเรียนแล้วว่าไม่ได้เกี่ยวกับความสำคัญหรือความเด่น หรือความด้อยอะไรทั้งสิ้น ส่วนคำว่า ครู นั้นจะมีความหมายที่โยงกับบทบัญญัติในมาตรา โดยเฉพาะในหมวดครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งจะพูดถึง เรื่องวิชาชีพ พูดถึง เรื่องขวัญกำลังใจ พูดถึง เรื่องใบประกอบวิชาชีพ ซึ่งตรงนั้นจะไม่คลุมไปถึงผู้สอนประเภทอื่นด้วย เพราะจะมีบัญญัติมาตราต่างหากเอาไว้ ขณะเดียวกันคำว่า บุคลากรทางการศึกษา ถ้าไปเขียนชื่อรวบรวมถึงผู้สอน หรือรวมถึงครูด้วย ก็จะเกิดปัญหาตามมาว่าในมาตราซึ่งเราต้องการจะหมายถึงผู้สนับสนุนที่ไม่ใช่ครูทั้งหลายนั้น ก็จะไม่สามารถเขียนได้ เพราะจะกินความรวมไปถึงครูและผู้สอนด้วย ตรงนี้คือเหตุผลที่มาของการกำหนดคำจำกัดความและนิยามต่าง ๆ ตามที่ปรากฏในมาตรา ๓ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาฯ คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ผมขออนุญาตเรียนหารือนะคะ เนื่องจากว่ามีผู้ที่สงวนคำแปรญัตติไว้ท่านเดียว โดยเฉพาะก็มีความหมายเดียวคือ การศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกนั้นไม่ได้มี เป็นแต่เพียงกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ และกรรมาธิการยังยืนยันที่ท่านขอเพิ่ม เพราะฉะนั้นความเห็นของท่าน เป็นสิ่งที่ดีครับ ทุกคนยอมรับ แต่ความเห็นของกรรมาธิการก็ต้องยอมรับ ถ้าหากว่ากรรมาธิการตอบอย่างหนึ่งท่านไม่เห็นด้วย กรรมาธิการตอบท่านไม่เห็นด้วย มันก็จะทำให้การพิจารณาผมว่าเป็นไปโดยล่าช้า แล้วก็ไม่ใช่ความประสงค์ของท่านทั้งหลายนะคะ เพราะฉะนั้นผมขออนุญาตเรียนหารือเห็นสมควรที่จะปิดอภิปรายและขอมติจากที่ประชุม นิดเดียวนะคะ ท่านอดิศร เชิญครับ

นายอดิศร เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม อดิศร เพียงเกษ พรรคความหวังใหม่ จากจังหวัดขอนแก่น ผมขออนุญาตทวงถามเรื่องที่ผมได้ถามไว้ นะครับ เกี่ยวกับกระทรวง เพราะในหมวดต่าง ๆ ไม่มีว่าด้วยการศาสนา วัฒนธรรม ดังที่ผมกราบเรียนไป ท่านประธานครับ

๒๖๒

สผ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ท้าวไป) เป็นพิเศษ

เบญจวรรณ ๑๑๑/๓

ผมให้เจ้าหน้าที่ไปนำร่างฯ ก่อนที่จะเสนอในวาระแรกมาดูว่า หลักการนั้น
เขาเขียนไว้อย่างไร ผมจำได้ว่าหลักการคงจะเขียนไว้ว่า ให้มีกฎหมาย
เกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติ นี่คือหลักการ แล้วท่านไปจัดตั้งกระทรวงนี้
มันชอบด้วยหลักการในการพิจารณากฎหมายหรือไม่ นี่ร่างเป็นพระราชบัญญัติ
จัดตั้งกระทรวงการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมนะครับท่าน ซึ่งมี
ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม อยู่ จะมีกระทรวง
อะไร ๆ มันอยู่ในกฎหมายฉบับนั้น -----

- ๑๑๓/๑

๒๖๓

สพ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

วณนี้ ๑๑๒/๑

เมื่อหลักการเขาไม่ได้ให้ไว้ ท่านประธานครับ ท่านจัดตั้งกระทรวงโดยจะ
เจตนาหรือไม่ หรือไม่เจตนาท่านก็จัดตั้งแล้ว ผมกลัวว่าในเมื่อหลักการไม่ได้
ให้ไว้ แล้วท่านกรรมาธิการไปทำมันจะเกินขอบเขตอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ
ตามกฎหมายหรือไม่ นี่คือหลักการที่จะต้องพูดให้แตกไปครับ เพราะว่าเรื่องนี้
ในวาระที่ ๑ เราไม่ได้คุยกันเลย ในวาระขึ้นรับหลักการจะไม่มีคำนี้ครับ
ท่านประธาน จะไม่มีเรื่องกระทรวงนี้ให้มันชัดเจนว่าจะเป็นอย่างไรมาก่อน อยู่ ๆ
มาโผล่มาเช่นคำจำกัดความ นี่คือการเสนอกฎหมายจัดตั้งกระทรวงขึ้นมาใหม่
โดยรวมเอาทบวงมหาวิทยาลัยกับกระทรวงศึกษาธิการมาอยู่ในคำจำกัดความนี้
ท่านประธานครับ ผมเข้าใจอย่างนั้นจริง ๆ ครับ ด้วยความสุจริตใจ ถ้าจะจัดตั้ง
ได้ก็ โอ.เค. ต่อไปก็มาแทรก ๆ ในนี้ ๆ ขอโดยสารไป โดยหากจะมีกระทรวงใหม่
มันน่าจะมีสิ่งที่ไปที่น่าจะชัดเจนมากกว่านี้ ท่านประธานครับ พอดีเขาเอาร่างฯ
ตัวนี้มาให้ผมครับ หลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ จริง ๆ ครับ
มีแค่นั้นครับ ท่านประธานครับ แล้วถ้ามาจัดตั้งกระทรวงท่านทำด้วยอำนาจ
อะไร หรือคิดว่ากรรมาธิการจะทำอะไรก็ได้ มันไม่ได้ครับ ข้อบังคับมี รัฐธรรมนูญมี
ท่านประธานครับ ผมจึงขออนุญาตโดยสารเรื่องข้อกฎหมายไป

อีกประการหนึ่งครับท่านประธาน ลูกขึ้นมาแล้วก็อยากจะถามว่า
คำว่า ผู้สอน ซึ่งท่านประชาธิปไตยถามนี่ละครับ ผู้สอน น่าจะหมายความว่า
ครูและคณาจารย์ซึ่งท่านหลายท่านอ่านแล้วว่า ถ้ายกตัวอย่างว่ารัฐมนตรี
หมายความว่า รองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรีทั้งคณะ ภาษา
อย่างนี้นั้นเขียนอย่างไรครับ คณาจารย์ หมายความว่า เป็นอาจารย์ทั้งคณะ
คือผู้สอน ผมค่อนข้างจะงงนะครับ เพราะว่าภาษานี้ผมก็ไม่ค่อยเก่งเท่าไร
เขียนบัญญัติคงจะไม่ถูกต้อง แต่หลักการจริง ๆ แล้วผมขออนุญาตถามเรื่อง
กระทรวงนี่นะครับ ท่านเอาอำนาจอะไร หลักการไม่ได้เปิดให้เลย แล้วก็ท่าน
อยู่ ๆ จัดตั้งกระทรวงการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ขึ้นมาใหม่โดยไม่ได้แก้ไข
เพิ่มเติมอะไรกฎหมายกระทรวง ทบวง กรม ที่เป็นกฎหมายหลักจริง ๆ
นะครับ ผมจึงขออนุญาต ถ้าท่านถามเรื่องนี้ไม่ได้ นะครับ มันจะเป็นปัญหา
เรื่องการตีความขององค์กรอื่นต่อไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมาธิการชี้แจงครับ

สพ ๓๑/๒๕๕๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

วันนี่ ๑๑๒/๒

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ประธานคณะกรรมการ) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ในฐานะประธาน
คณะกรรมการ ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงอยากจะขอกราบเรียน
อย่างนี้ในะครับ

ประการแรก ท่านถามในเรื่องของเทคนิค ในเรื่องของหลักการ
ว่าจะขัดหรือไม่ กราบเรียนว่าความจริงร่างพระราชบัญญัติที่สภาฯรับหลักการ
แล้วส่งไปให้ครม.รับนั้นมีทั้งหมด ๕ ฉบับครับ หลักการ มีกฎหมาย
การศึกษาแห่งชาติ จริงครับ แต่ว่าใน ๕ ฉบับนั้นหลายฉบับกำหนดให้มี
กระทรวงใหม่ขึ้นมา ซึ่งรวมถึงร่างฯ ซึ่งทางสมาชิกได้เสนอด้วย ผมจึง
มั่นใจครับว่าสมาชิกส่วนใหญ่ได้พิจารณาประเด็นนี้แล้ว และเชื่อว่าไม่ได้เป็น
ปัญหาในเชิงเทคนิค

ประการที่ ๒ ก็คือว่า ในเรื่องของกฎหมายฉบับนี้ ความจริง
ไม่ใช่กฎหมายจัดตั้งหรือปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม แต่ว่าการจัดทำ
กฎหมายแม่บททางการศึกษานั้น เมื่อเราตั้งหลักว่าต้องการจะให้บรรลุ
เป้าหมายต่าง ๆ ความที่เรากำหนดไว้ซึ่งรวมถึงเอกภาพในการบริหาร
เรามองว่าทิศทางของการจัดโครงสร้างให้เหมาะสมที่ยึดหลักความมีเอกภาพ
การกระจายอำนาจและความหลากหลายนั้นต้องมีความชัดเจน แต่กราบเรียนว่า
โดยผลในทางเทคนิคในทางกฎหมายแล้วท่านจะกรุณาดูบทเฉพาะกาล จะเขียน
ไว้ชัดเจนว่าเมื่อกฎหมายฉบับนี้ประกาศใช้ โครงสร้างต่าง ๆ ตามกฎหมาย
ปัจจุบันยังดำรงอยู่ เนื่องจากจะต้องมีการไปปรับปรุงแก้ไขกฎหมายให้เป็นไป
ตามโครงสร้างหรือกฎหมายแม่บทฉบับนี้ และกราบเรียนว่าปัจจุบันรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๒๓๐ นั้นความจริงเปิดช่องไว้ด้วยซ้ำครับว่า การจัดตั้งหน่วยงานต่าง ๆ
นั้นสามารถกระทำได้โดยพระราชกฤษฎีกา แต่อย่างไรก็ตามการจะออกเป็น
พระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกานั้นก็ต้องดูตามเงื่อนไขของรัฐธรรมนูญและ
ความเหมาะสม ฉะนั้นในประเด็นนี้ก็อยากจะกราบเรียนชี้แจงนะครับในแง่ของ
เรื่องของกระทรวงที่เขียนอยู่ในนี้

ส่วนประเด็นในเรื่องผู้สอน ความจริงประเด็นนี้ชี้แจงไปแล้วนะครับ
ท่านอาจารย์วิจิตรก็ได้ชี้แจงไปแล้วว่า คำที่ใช้ทั้งคำว่า ครู และ คณาจารย์ นั้น

๒๖๕

สผ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

วคนี้ ๑๑๒/๓

ยึดตามกฎหมายปัจจุบัน เนื่องจากว่ากฎหมายระดับอุดมศึกษานั้นจะใช้คำว่า
คณาจารย์ เนื่องจากคำว่า อาจารย์ เป็นคำซึ่งกลายเป็นตำแหน่งเฉพาะ
ทางวิชาการ -----

- ๑๑๓/๑

ดังนั้นคำที่ปรากฏอยู่ในกฎหมายอุดมศึกษาทั้งหลายจะใช้คำว่า คณาจารย์
 กรรมาธิการตระหนักดีครับ บางที่อ่านตรงนี้แล้วมันมีความรู้สึกว่ามันหมายถึง
 คณะบุคคลหรือเปล่า เพราะว่าถกเถียงกันมาก แต่ไปตรวจสอบดูกฎหมายปัจจุบัน
 เนื่องจากคำว่า อาจารย์ กลายเป็นคำที่เป็นตำแหน่งเฉพาะทางวิชาการ
 จึงทำให้ถ้อยคำที่มีปรากฏอยู่ในกฎหมายอุดมศึกษาปัจจุบันใช้คำว่า คณาจารย์ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ท่านดอกเตอร์ประกอบครับ

นายประชาติปไตย คำสิงห์นอก (นครราชสีมา) : ท่านประธานครับ
 ขอนิดหนึ่งครับ ต่อเนื่องครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ผมไม่อนุญาตครับ ลูกขึ้นมาอย่างนั้นเป็นลักษณะการประท้วง
 ผมไม่อนุญาต แล้วก็เขาสั่งแล้วท่านครับ ขอความกรุณาเถอะ ท่านก็อยากจะให้
 กฎหมายฉบับนี้ออกเร็ว แล้วอย่างนี้มันก็ไม่จบกันสักทีหนึ่งนะครับ ผมขออนุญาตเรียนถาม
 ท่านดอกเตอร์ประกอบนะครับว่าท่านยังยืนยันในคำสั่งวานของท่านนะครับ ถ้ายืนยัน
 จะขอมติที่ประชุมครับ เชิญครับ ท่านดอกเตอร์ประกอบ

นายประกอบ จิรกิติ (กรุงเทพมหานคร) : ขอบคุณครับ
 ท่านประธานครับ ผมยังยืนยันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ถ้ายืนยัน ผมขออนุญาตที่จะถามมติที่ประชุมนะครับ

นายประชาติปไตย คำสิงห์นอก (นครราชสีมา) : ท่านประธานครับ
 ขอนิดเดียวครับ ไม่ถึงนาทีครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ไม่อนุญาตครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายประชาติปไตย คำสิงห์นอก (นครราชสีมา) : ท่านประธานครับ
 คือผมขอต่อรองกับกรรมาธิการนิดเดียวครับ ขอโทษขาดเถอะครับ ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : คือไม่ใช่อย่างนี้ท่านประชาติปไตย เมื่อกรรมาธิการตอบไปที่ท่านแล้ว
 ความเห็นของท่านเป็นสิ่งที่ดีครูทั้งหลายเขาฟัง เขาก็ชอบท่านอยู่แล้ว

นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก (นครราชสีมา) : ท่านประธานครับ
ขออนุญาตด้วยความเคารพครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ไม่อนุญาตนะครับ ผมคิดว่าพอสมควรแล้วขอเถอะ

นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก (นครราชสีมา) : ความรู้สึก
ที่เจ็บปวดครับ อยากจะพูดให้นิดเดียวครับ ไม่เกิน ๑ นาทีครับ เอาครึ่งนาที
ก็ได้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผมขออนุญาตขอจริง ๆ เถอะ ท่านขอผม ผมก็ให้แล้วนะครับ
ผมขอความกรุณาเถอะครับ เพื่อการพิจารณาจะได้ให้มันต่อเนื่องไปอีกนะครับ
แล้วครูทั้งหลายเขาจะได้ชมท่านว่าท่านประชาธิปไตยให้ความร่วมมือพิจารณา
กฎหมายฉบับนี้จะได้ลงคะแนนให้ท่านอีกนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก (นครราชสีมา) : นิดเดียวครับท่าน
๒ วินาทีได้ไหมท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผมไม่อนุญาต ท่านเคารพข้อบังคับหน่อยเถอะ อยู่พรรคเดียวกันด้วย
เห็นใจด้วยเถอะครับ

นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก (นครราชสีมา) : คือผมอยากจะ
ต่อรองว่าเอาผู้สอนมาจากคำว่า ครู มันจะได้เป็นหมวดเดียวกันครับท่านประธาน
นิดเดียวเท่านั้นแหละครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : คือก็เมื่อกรรมาธิการไม่ยอมท่านทำอย่างไร

นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก (นครราชสีมา) : คือครู
แล้วก็ผู้สอน แล้วก็ผู้บริหารมันเป็นหมวด

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผมขออนุญาตเถอะครับ กรรมาธิการยืนยันอยู่ ขอความกรุณาเถอะครับ
เห็นใจประธานที่ประชุมเถอะครับ จะขอเรียนถามมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นตามที่
กรรมาธิการมีการแก้ไข หรือจะเห็นตามที่ท่านดอกเตอร์ประกอบสงวนคำแปรญัตติ

ถ้าเห็นด้วยกับคณะกรรมการก็กรุณาคลุ้มเห็นด้วยนะครับ ถ้าไม่เห็นด้วยกับ
คณะกรรมการก็คลุ้มไม่เห็นด้วยครับ

นายอดิศร เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านอดิศรท่านจะหาหรือหรือประท้วงครับ

นายอดิศร เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ท่านประธานครับ

ด้วยความเคารพในการถามนะครับว่า จะต้องเห็นด้วยกับร่างฯ เดิม หรือว่าร่างฯ
ที่มีการแก้ไข ถ้าเห็นด้วยกับการแก้ไข จะเห็นด้วยกับใครระหว่างกรรมการ
กับดอกเตอร์ประกอบ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เต็มใจท่านฟังผมคนเดียวครับ

นายอดิศร เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ด้วยความเคารพครับ
เพราะว่าร่างฯ เดิมบางคนจิตใจอยู่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผมก็เคารพท่านครับ เคารพทุกคนด้วยนะครับ แล้วผมไม่ได้
เคารพแต่ปากนะครับ คืออย่างนี้ครับ เมื่อกรรมการแก้ไขท่านยังยืนยงอยู่
ไม่มีใครเลยที่จะสงวนคำแปรญัตตินอกจากดอกเตอร์ประกอบคนเดียว
เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าที่ประชุมเห็นตามที่กรรมการแก้ไขก็ไม่ต้องไปถาม
อะไรอีก ถ้าเว้นแต่ว่าถามดอกเตอร์ประกอบนะครับ เฉพาะดอกเตอร์ประกอบ
เรื่องการศึกษาพื้นฐานเท่านั้นเอง กรรมการมีอะไรครับ เชิญครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ประธานคณะกรรมการ) :

ท่านประธานครับ ผมเข้าใจเจตนาที่ท่านประธานครับ แต่ผมเข้าใจว่าเพื่อให้
เป็นไปตามข้อบังคับและเพื่อความสบายใจทุกฝ่ายนะครับ เมื่อกรรมการ
แก้ไข ถ้าท่านจะกรุณาถามว่าเห็นด้วยกับการแก้ไขหรือไม่ครับ หรือว่า
เป็นไปตามร่างฯ เดิม จากนั้นก็จะพิจารณาต่อว่าแก้ไขตามกรรมการ
หรือผู้สงวนคำแปรญัตติ ผมเข้าใจท่านสมาชิกประสงค์จะให้ลงคะแนนเช่นนั้นครับ
เพื่อความเรียบร้อยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : คือความจริงถ้าเห็นตามกรรมการแก้ไขมันก็ไม่ต้องไปถาม
อะไรอีกใช้ไหมครับ ก็กรรมการแก้ไขท่านเห็นด้วยไหม เห็นด้วยตรงนี้ก็จบ

๒๖๘

สผ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

มลิวรรณ ๑๑๓/๔

ไม่ต้องไปตาม ๓ ที่ ๔ ที่ อย่างนั้นต้องถามที่ละอันว่า สถานการศึกษาเห็นด้วย
กับใคร แล้วต่อมาสถานศึกษาเห็นใหม่อย่างนี้ เพราะฉะนั้นผมขออนุญาตท่านสมาชิก
เข้าใจนะครับ ถ้าท่านเห็นด้วยกับที่กรรมมาธิการแก้ไขกดปุ่มเห็นด้วย ถ้าไม่เห็นด้วย
ก็หมายความว่า เห็นกับคอเคอร์ประกอบเฉพาะเรื่องการศึกษาขั้นพื้นฐาน ก็กดปุ่ม
ไม่เห็นด้วยนะครับ ท่านจาตุรนต์เชิญครับ

- ๑๑๔/๑

๒๓๐

สพ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

นิวรา ๑๑๔/๑

นายจาตุรนต์ ฉายแสง (ฉะเชิงเทรา) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม จาตุรนต์ ฉายแสง พรรคความหวังใหม่ จากจังหวัดฉะเชิงเทรา ผมมี
ข้อสงสัย ความจริงก็เห็นด้วยกับท่านประธานคณะกรรมการ และมีข้อสงสัย
จะเรียนถามท่านประธานว่า ถ้าผมมีความเห็นที่ผมต้องการยืนยันตามร่างฯ เดิม
ผมจะลงมติดังไร ในเมื่อผมไม่ได้ให้ความสนใจอยู่เฉพาะประเด็นของ
ท่านประกอบเสนอ แต่ว่าผมสนใจในอีกหลาย ๆ บรรทัด หลาย ๆ วรรค
ที่อยากจะให้เป็นไปตามร่างฯ เดิม ผมจะลงมติดังไร ถ้าถามมติดังนี้

* ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณมากครับที่ให้ข้อคิด แต่ผมเรียนอย่างนี้ครับ เอาอย่างนี้
ก็แล้วกัน ผมจะถามว่าจะเห็นตามกรรมการแก้ไขหรือไม่ ถ้าเห็นตาม
กรรมการแก้ไขก็ไม่ต้องไปตามอย่างอื่น ถ้าไม่เห็นด้วย อาจจะเห็นด้วย
ตามร่างฯ เดิม ท่านก็ลงมติไม่เห็นด้วยกับกรรมการนะครับ คืออย่างนี้นะครับ
ผมขออนุญาตเรียนว่า ถ้าเห็นด้วยกับที่คณะกรรมการแก้ไข ก็ลงมติเห็นด้วย
ถ้าท่านไม่เห็นด้วยกับคณะกรรมการก็คือร่างฯ เดิม ท่านก็ว่าของท่านไป
ไม่เห็นด้วย อย่างนี้นะครับ ขอเชิญลงคะแนนครับ เห็นด้วยกับคณะกรรมการ
แก้ไข ก็ลงมติเห็นด้วยนะครับ ไม่เห็นด้วยก็กดปุ่มไม่เห็นด้วยครับ เชิญใช้สิทธิ
ลงคะแนนครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกลงคะแนนเรียบร้อยแล้วครับ เจ้าหน้าที่รวมคะแนน
ได้ครับ มตินะครับ เห็นด้วยกับที่คณะกรรมการแก้ไข ๑๖๕ ท่าน ไม่เห็นด้วย
๓๔ ท่าน ไม่ลงคะแนน ๒ ท่าน เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับที่คณะกรรมการ
แก้ไขนะครับ

๒๓๑

สพ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

นิวรา ๑๑๔/๒

เชิญท่านเลขาธิการฯ ต่อครับ

นางศิริลักษณ์ บันบัวรุ่งกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

มาตรา ๔ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสมาชิกอภิปรายครับ

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ไม่ติดใจนะครับ ผ่านครับ

นางศิริลักษณ์ บันบัวรุ่งกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

หมวด ๑ บททั่วไป มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านทวิวัฒน์ครับ

นายทวิวัฒน์ ฤทธิฤาชัย (สกลนคร) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ทวิวัฒน์ ฤทธิฤาชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสกลนคร
พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานครับ ในมาตรา ๕ นะครับ ที่กรรมการ
เพิ่มขึ้นใหม่ กระผมไม่เข้าใจว่าเพราะเหตุใดคณะกรรมการจึงตัดข้อความ
ในร่างฯ เดิมออก ซึ่งกระผมเห็นว่าข้อความในร่างฯ เดิม นั้น เป็นข้อความที่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านทวิวัฒน์ครับ ผมขอภัยนิดหนึ่งครับ เมื่อกี้ท่านเลขาธิการฯ
อ่านว่า หมวด ๑ บททั่วไป มีการแก้ไข หมวด ๑ บททั่วไป ท่านไม่ติดใจ
ใช่ไหมครับ ท่านติดใจมาตรา ๕ ใช่ไหมครับ

นายทวิวัฒน์ ฤทธิฤาชัย (สกลนคร) : ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : หมวด ๑ ถือว่าผ่านนะครับ มาตรา ๕ มีการแก้ไข เชิญ
ท่านทวิวัฒน์ครับ

นายทวิวัฒน์ ฤทธิฤาชัย (สกลนคร) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผมเห็นว่า การพิจารณาของคณะกรรมการชุดนี้นะครับ ได้ร่างกฎหมาย
ขึ้นมาใหม่ นะครับ เกือบจะว่าทั้งหมดนะครับ และก็ทั้งแบบไทย ๆ ไป แทบ
จะว่าอย่างสิ้นเชิงก็ได้ นะครับ เพราะทุกอย่างที่เขียนออกมาเป็นถ้อยคำ
สำนวนโวหารอะไรต่าง ๆ ในมาตราที่ผ่านมานั้น ก็เป็นการพูด การเขียน

๒๓๒

สพ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

นิวรา ๑๑๔/๓

ที่เข้าใจยาก เขียนแล้วก็ต้องแปล อ่านแล้วก็ต้องแปลความอีก ความเป็นแบบไทย ๆ ที่เข้าใจกันง่าย ๆ ชัดเจนจึงหายไป กระผมค่อนข้างเป็นครูแบบไทย เป็นครูแบบเก่า เป็นครูแบบสอนคน ไม่ใช่สอนหนังสืออย่างเดียวคือทั้งอบรม ทั้งสั่งทั้งสอนด้วย เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นว่าร่างฯ เดิมนั้นในมาตรา ๕ การจัดระบบโครงสร้างและกระบวนการจัดการศึกษาต้องเป็นไปตามหลักการศึกษาไทยดังต่อไปนี้ ผมขอใจเหลือเกินครับ ไทยดังต่อไปนี้ ๑. เป็นการศึกษาสำหรับประชาชนโดยทั่วไป ๒. ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ๓. ให้มีการพัฒนากระบวนการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ๔. ให้ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม การศึกษา การกีฬา ภูมิปัญญาไทยเป็นองค์ประกอบในการจัดการศึกษา ชัดเจนครับ ท่านประธานครับ แต่ที่มาเพิ่มขึ้นใหม่นั้น ผมยังสงสัยนะครับ เช่นว่า การพัฒนาที่ยั่งยืน เลียนแบบเกษตรยั่งยืนหรือเปล่าครับอันนี้ครับ ต้องอธิบายอีก ท่านอาจจะต้องอธิบายว่าการพัฒนาที่ยั่งยืนในแง่และความหมายของการศึกษาในกระบวนการเรียนการสอนนั้นคืออย่างไร ผมขอกราบเรียนท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านใดที่จะอภิปรายในมาตรา ๕ เพื่อให้การรณการได้ตอบคร่าวเดียวกันมีไหมครับ ไม่มีท่านอื่นตั้งใจนอกจากท่านทวิวัฒน์นะครับ เชิญการรณการครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ประธานคณะกรรมการขอกราบเรียนว่า ข้อความในมาตรา ๕ ที่เพิ่มเติมขึ้นมานั้น สืบเนื่องมาจากการที่คณะกรรมการได้พิจารณา แล้วเห็นว่าเนื่องจากกฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายแม่บทสมควรจะได้มีการแสดงเจตนารมณ์ถึงความมุ่งหมายโดยรวมไว้เสียก่อน ถ้อยคำที่ปรากฏในมาตรา ๕ ที่ได้แก้ไขเพิ่มเติมจึงมุ่งไปในเรื่องนั้นครับ ส่วนถ้อยคำซึ่งท่านสมาชิกอยากจะให้คงไว้ในมาตรา ๕ เดิม นั้น จะไปปรากฏอยู่ในมาตรา ๕ ทวิ และมาตรา ๕ ตริ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านทวิวัฒน์ไม่ตั้งใจนะครับ ท่านอดิศรเชิญครับ

นายอดิศร เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ ผม อดิศร เพียงเกษ พรรคความหวังใหม่ จากจังหวัดขอนแก่น ท่านประธานครับ ต้องยอมรับนะครับว่าในการพิจารณาในวาระ ๒ ของสภาเกี่ยวกับกฎหมายฉบับนี้ค่อนข้างจะพิจารณายาก เพราะแต่ละมาตราจะขัดฆ่าเกือบทั้งหมดนะครับ แล้วขัดฆ่าตรงข้างหน้าแล้วไปซ่อนไว้ข้างหลัง ไม่ทราบว่าจะซ่อนอยู่ที่หลัง ๆ อีกมีหรือเปล่า ต้องใช้ความไว ไหวพริบ แล้วก็เดาด้วยนะครับ การเดาที่ถูกต้องก็คงจะถูกใจการรณการ ถ้าเดาไม่ถูกต้องอาจจะผิดพลาด ท่านประธานครับ มาตรา ๕ เดิมใน (๕) การจัดระบบโครงสร้างและกระบวนการจัดการศึกษาต้องเป็นไปตามหลักการการศึกษาไทยดังต่อไปนี้ (๕) ให้ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม การกีฬา และภูมิปัญญาไทยเป็นองค์ประกอบในการจัดการศึกษา ผมพยายามคิดนะครับ (๕) หายไปเลยครับ ท่านประธานครับ คือการจัดการศึกษาตามความจริงที่ผ่านสภาในวาระแรกไป คือเขาต้องการอยากให้ศึกษาแบบไทย ๆ ไม่ใช่พูดคำหนึ่งแล้วภาษาอังกฤษ ๓ คำ พุด ๓ คำ ภาษาอังกฤษ ๕ คำ แอสซิวแรนซ์ต่าง ๆ เขาไม่อยากจะฟังครับ ท่านประธานครับ ฟังงั้นเขามายอมรับกับผมว่าภาษาที่ยากที่สุดในโลกนี้คือภาษาไทยกับภาษาเวียดนาม ภาษาไทยนี้วรรณยุกต์ จัตวา เอก โท ตริ เวียดนามมันมนต์น้ำอึกครับ มีวรรณยุกต์

มากกว่าเรา ใครขายไข่ไก่ นี่ฝรั่งพูดไม่ได้ เพราะฉะนั้นในการที่จัดการศึกษาแบบไทยนี้ครับ องค์ประกอบเดิมนี่ เขาต้องการให้ยึดศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม การศึกษาและภูมิปัญญาไทยเป็นองค์ประกอบในการจัดการศึกษา เมื่อท่านตัดอันนี้ออกนะครับ ก็แสดงว่าสิ่งที่ร่างฯ เดิมที่ท่านสภาไปท่านไม่ได้สนใจใช่ไหม หรือท่านจะตอบว่าตัดตรงนี้แล้วไปแทรกไว้ตรงไหนล่ะครับ เพราะว่านี่ว่าด้วยบททั่วไป ความมุ่งหมายและหลักการ ท่านเอาหลักการไปซ่อนหรือไปไว้ที่มาตราอะไร เพราะฉะนั้นผมอยากให้การพิจารณา ทุกคนให้เห็น ๆ นะครับ เอาน้ำแข็งมาลูบโลม แล้วก็ใจเย็น ๆ ครับท่านประธาน มันจะไปด้วยดีเอง เพราะทุกคนมองไม่เหมือนกันครับ มองข้างตัวหนึ่งไปจับบังวง โอ๊ยโฮ่ ข้างนี้ยาวจัง ไปดูท้องนี้มันกว้างมันใหญ่เหลือเกินครับ การศึกษานี้ครับ ท่านอาจารย์ผมก็นั่งอยู่ตรงนี้ละครับ ท่านรองปลัดกระทรวง ผมก็ได้ความรู้จากท่านมากมาชมมหาศาล การศึกษาไม่มีใครถูกใครผิดครับ แต่ว่าสิ่งที่เขาอ่านสภาไปในฐานะที่เราเป็นนักร่างกฎหมาย ไปแล้วหายไปเลย ท่านอยู่เฉย ๆ ท่านตัดออกเลยครับ ท่านกรรมาธิการตอบผมสิครับว่ามาตราไหนที่ท่านไม่ได้ขีดฆ่าครับ ไม่มีท่านประธานครับ ท่านได้อ่านจากเดิมจากพวกเราไป แต่บางครั้งท่านเอ้ออ่านจากพวกเรา ทำมาชมมหาศาลเกินไป จนเจ้าของร่างฯ เดิมเจ้าของรถคันเดิมจำสีรถตัวเองไม่ได้เลยครับ ท่านไปทำสีมาไม่รู้ทำอะไรมานั่งข้างจิ้งจอกอนุญาตท่านประธานครับ อย่างน้อยผมพูดให้ท่านประธานใจเย็นเฉย ๆ นะครับ ใจเย็น ๆ ครับ ท่านประธานครับ ถ้าท่านอยู่ข้างล่างท่านพูดมากกว่าผมอีกครับ ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : คืออย่างนี้ ท่านอดิศร์ครับ ผมขออนุญาตชี้แจงหน่อย คืออย่างนี้ด้วยความเคารพนะครับ ผมเรียนว่าถ้าท่านอดิศร์ขึ้นมา นั่งข้างบนท่านจะรู้เลยว่าหลายท่านอภิปราย ขอประทานโทษนะครับ ทำความเข้าใจก่อนจะได้ไม่ต้องพูดอีก คือพูดเข้าไปข้ามานี้มันรู้ครับ บางทีคนเดิมพูดแล้วก็วกไปกลับมาอีก ประธานในที่ประชุมมองเห็นแล้วจะขอเถอะ ยกมือแล้วยกมืออีก เพื่อนสมาชิกหลายคนยกมือจะพูด ทำอย่างไรละครับ แล้วกรรมาธิการชี้แจงเสร็จท่านไม่พอใจก็ถามอีก ชี้แจงไม่พอใจก็ถามอีก มันก็ไม่จบ ต้องขอมารับในสิ่งนั้นด้วยนะครับ ท่านจตุรนต์ เชิญครับ

นายจาตุรนต์ ฉายแสง (ฉะเชิงเทรา) : ท่านประธานที่เคารพ ผม จาตุรนต์ ฉายแสง พรรคความหวังใหม่ จากจังหวัดฉะเชิงเทรา ผมขอตั้งคำถาม และแสดงความคิดเห็นเล็กน้อยนะครับ ก็เรียงไปตามมาตราคงจะไม่ซ้ำกัน ในมาตรา ๕ ส่วนที่เติมส่วนแรกที่สุดคือ การศึกษามีความสำคัญสูงสุด และมีบทบาท ต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ ฉะนั้นต้องจัดการศึกษาแล้วก็ต่อไปนะครับ ผมสงสัยประการหนึ่งว่า การเขียนกฎหมายในลักษณะรูปแบบอย่างนี้จะเป็น การแปลกหรือไม่ เป็นไปตามการเขียนกฎหมายตามปกติหรือไม่ ก็คือ นี่เป็นประโยค ที่แสดงเหตุและผลอยู่ในตัวกฎหมาย ผมเข้าใจว่าถ้าเขียนกฎหมายตามปกติ ก็ต้องเริ่มต้นว่า

มาตรา ๕ จะใช้คำว่า รัฐ หรือใครก็ตาม ต้องจัดการศึกษา เพื่ออย่างนี้ ๆ แต่ว่าไม่ใช่ขั้นต้นมาที่ว่า การศึกษามีความสำคัญสูงสุดและมีบทบาท ต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ ดังนั้นจึงต้องทำอย่างนั้นอย่างนี้ อันนี้มันเป็น ประโยคที่มาให้เหตุ แล้วก็นำไปสู่ว่าจะต้องทำอะไร ซึ่งค่อนข้างแปลกมาก นั้นประการหนึ่ง

ประการที่ ๒ ก็คือว่า ในความแปลกนี้คือไปเขียนการศึกษามี ความสำคัญสูงสุด นี่ก็เป็นประโยคเชิงความเห็นอยู่แล้ว และพอบอกว่าและมีบทบาท ต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ และท่านบอกว่าต้องไปทำหลาย ๆ ประการเลย ซึ่งมันจะโยงไปถึงวรรคต่อ ๆ ไปของมาตรานี้ ความที่ว่าการศึกษามีความสำคัญสูงสุด และมีบทบาทต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ มันเป็นเหตุแต่เพียงเท่านั้นจริงหรือไม่ ที่จะต้องไปจัดการการศึกษาเพื่อพัฒนาคนไทยด้วยประการต่าง ๆ ตามที่ว่านี้ ความจริงที่จะต้องจัดการสารพัดอย่าง ถ้าให้มาแลกเปลี่ยนเหตุผลกันว่า เหตุทำไม จึงจะต้องจัดการอย่างนี้ อาจจะมีหลายคนบอกว่าไม่ใช่แค่นี้ ไม่ใช่เรื่องบทบาท ต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศเท่านั้น ยังมีอะไร ๆ อีกมากมาย ซึ่งแล้วแต่นักคิด แต่ละสำนัก แต่ละคนจะคิดกันไป ที่นี้ท่านมาบัญญัติว่าประโยคแบบเป็นเหตุเป็นผลกัน อยู่ในกฎหมายนั้นนะครับ ตรงเหตุนี้มันจะไม่มีทางสมบูรณ์ได้ ซึ่งผมคิดว่าไม่น่าจะบัญญัติ ในลักษณะนี้ นั่นเป็นประการหนึ่ง

ข้อที่ ๒ ในมาตรา ๕ ทวิ บรรทัดสุดท้ายของมาตรา ๕ ทวิ ซึ่ง ได้เปรียบเทียบกับแล้วกับ (๑) ถึง (๔) ที่ท่านตัดออกไป ท่านก็ต้องมาเพิ่มเติม อยู่ในมาตรา ๕ ทวิ หรือเอามาแทนที่กัน เอามาอยู่ในที่ใหม่ คืออยู่ใน มาตรา ๕ ทวิ ตอนท้ายสุดใช้คำหลังจากใจความว่า และความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รู้จักพึ่งตนเอง ใฝ่รู้ และ

๒๓๖

สผ ๓๑/๒๕๕๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

สุทธาทิพย์ ๑๑๖/๒

เรียนรู้ด้วยตนเอง ผมสงสัยและมีความเห็นว่าทำไมเน้นเฉพาะ ใฝ่รู้ที่ไม่มีปัญหา
ใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วยตนเอง ในทางปรัชญาทางการศึกษา หรือในทางแนวความคิดนี้
คือตรงเรียนรู้ด้วยตนเองนี้ท่านเพิ่มเข้ามา มันไม่มีอยู่ก่อนนะครับ (๑) ถึง (๕)
ไม่มีใจความอันนี้ ที่พอเวลาจะเพิ่มเพิ่มเฉพาะเรียนรู้ด้วยตนเอง มันน่าสงสัยว่า
ในโลกยุคปัจจุบันเราต้องพูดถึงการเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น แต่ว่าการร่วมกับผู้อื่น
ท่านไปให้อยู่ตรงตอนบรรทัดที่ ๓ ของส่วนที่เติม คือมีความว่า สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น
ได้อย่างมีความสุข อันนั้นมันเป็นเรื่องของสังคม เป็นเรื่องการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น
แต่พอถึงตอนเรียนรู้นี้ มันเรียนรู้ด้วยตนเอง เน้น พูดแต่เพียงเรียนรู้ด้วยตนเอง
ไม่น่าจะถูก ในสังคมโลกยุคปัจจุบัน ความจริงในสังคมมนุษย์ ตั้งแต่มีสังคมมนุษย์กันมา
การเรียนรู้ต้องเรียนรู้ทั้งด้วยตนเอง และเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น
เรียนรู้จากการแลกเปลี่ยนกัน การโต้แย้งกันไปมา การรู้จักรับฟังผู้อื่น เพราะฉะนั้น
ตรงนี้ก็เท่ากับว่าสิ่งที่ท่านเติมมา มันกลายเป็นเน้นส่วนที่เพียงบางส่วนของการศึกษา
ของคนเรานะครับ โดยขาดไปคือในส่วนที่เป็น เรื่องของการเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น
ผมคิดว่าถ้าจะเติมอย่างนี้ก็จำเป็นต้องมีในส่วนที่เรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น เข้าไปด้วย
อันนี้ก็ เป็นส่วนที่ผมไม่จำเป็นต้องปฏิบัติหรือสงวนคำปฏิบัติไว้ เพราะว่า
ท่านเป็นฝ่ายที่ได้เพิ่มเติมเข้ามาครับ เพียงแต่ที่ท่านจะเห็นด้วยหรือไม่
หรือมีความเห็นอย่างไร ถ้าเห็นด้วยก็กรุณาช่วยแก้ไขนะครับ แต่ว่าส่วนที่
ผมสงสัยไป ๒ ข้อ ก็ขอความกรุณาได้ตอบด้วย ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านศิริศักดิ์ครับ

นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย (ชุมพร) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ศิริศักดิ์ อ่อนละมัย พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดชุมพร ก่อนที่ผมจะเรียนถามท่านกรรมาธิการพอดีท่านสุวโรช พะลัง บอกให้ผมช่วยเรียนถามท่านประธานว่า เราพิจารณาแต่ละมาตราหรือว่าพิจารณาในลักษณะรวมทุกมาตรา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : คือตามข้อบังคับก็พิจารณาตามลำดับมาตรา ถ้าอย่างนี้ท่านศิริศักดิ์เพื่อความสบายใจถ้ามันเกี่ยวโยงถึงก็คงอภิปรายไปถึงได้นะครับ

นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย (ชุมพร) : เชื่อมโยงได้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ได้รับความสบายใจแล้วครับ ท่านอดิศร

นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย (ชุมพร) : ผมอยากจะเรียนถามกรรมาธิการว่า ท่านมีเหตุผลใดที่ได้ตัดในมาตรา ๕ ร่างฯ เดิมไปทั้งหมดแล้วท่านเขียนเพิ่มเติมขึ้นมาเนี่ย แน่นอนที่สุดครับ ท่านก็อาจจะตอบว่า เราเพิ่มขึ้นมาเนี่ยความหมายมันกว้างขึ้น แต่ว่าผมก็ต้องถามต่อไปว่าร่างฯ เดิมเนี่ยมันแยกแต่ละส่วนออกมาอย่างชัดเจน มันไม่ดีกว่าหรืออย่างไร เพราะว่าผมกำลังจะขึ้นชมกรรมาธิการว่า ในมาตรา ๕ ทวิ ท่านเขียนไว้ดีมาก แต่ว่าพอย้อนมาดูมาตรา ๕ ในร่างฯ เดิมเนี่ยผมว่ามันดีกว่า นี่ยากทราบเหตุผลเท่านี้ครับ ผมถามสั้น ๆ นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกท่านใดที่จะให้ความเห็นมีไหมครับ ท่านอดิศรเชิญครับ

นายอดิศร เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ท่านประธานครับ ผม อดิศร เพียงเกษ พรรคความหวังใหม่ ขอนแก่น เมื่อท่านจาตุรนต์ได้ลุกขึ้นอภิปรายนะครับ แสงสว่างเกิดขึ้นนิดหนึ่ง ผมก็สนใจแสงสว่างนั้นนะครับ เกิดมาได้ อย่างไรก็ตาม คำว่า ฉะนั้น ผมเรียนกฎหมายมาก็จะแก่แล้วครับ ก็เพิ่งมาเจอกฎหมายฉบับนี้ละครับ ฉะนั้น เอามาจากไหนครับท่านประธาน หรือคิดกันดีแล้ว

ผมถามคณะกรรมการที่มาอยู่ข้างล่าง ท่านวราเทพ คำ ๆ นี้เถียงกัน ๓๐ นาที
 เอมมาจากไหนครับ หรือเป็นคำที่มาจากภาษาอังกฤษ ผมก็ไม่ค่อยชำนาญว่า
 แตร์ ฟอร์ (There for) ลักษณะอย่างนั้นหรือเปล่าครับ ท่านองนั้นไหม
 ภาษากฎหมายไม่ค่อยเจอจริง ๆ ท่านประธานครับ ท่านประธานว่าความมาตั้งแต่
 จบเป็นสรรพสามิตมาเนี่ยยังไม่เคยเห็น ฉะนั้น เลยครับ จริง ๆ ด้วยความเคารพครับ
 อันนี้ไม่ใช่มาได้เถียงเล่นวาทะอะไรต่าง ๆ กัน อยากทราบว่าหากเป็นภาษาใหม่
 ของกฎหมาย ผมจะได้ปรับปรุงตัวให้ตามทันนะครับ ถ้าเป็นภาษาที่คิดว่าดีกว่า
 ภาษากฎหมายในอดีตก็น่าจะบัญญัติ แต่ว่าเป็นภาษาที่คิดขึ้นใหม่แล้วอ่านมันน่าหัวเราะ
 ก็ควรจะตัดออกไป ผมจึงว่า ฉะนั้นควรจะตัดคำว่า ฉะนั้น ไปเสียนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสำเร็จครับ

นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์ (นนทบุรี) : ท่านประธานสภา
 ที่เคารพ ผม นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 จังหวัดนนทบุรี พรรคราษฎร มาตรา ๕ นะครับ ผมเองก็ไม่ค่อยสบายใจนะครับ
 ที่ปรากฏว่าคณะกรรมการตัดออกหมดเลยนะครับ ความจริงแล้วของเดิม
 ร่างฯ เดิมผมว่าเป็นภาษาลักษณะการเขียนกฎหมายนะครับ เป็นการเขียนที่ดี
 และถูกต้อง เป็นการเขียนลักษณะภาษากฎหมายนะครับ ส่วนที่คณะกรรมการ
 เพิ่มเติมว่า การศึกษามีความสำคัญสูงสุดและมีบทบาทต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของ
 ประเทศ ฉะนั้นต้องจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่มีสมบูรณ์ทั้ง
 ร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรม วัฒนธรรมในการ
 ดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ผมว่าที่เพิ่มเติมมานี้มัน
 ลักษณะใช้คำเขียนให้สละสลวยนะครับ มันไม่ใช่ภาษากฎหมายนะครับ ผมอ่านไป
 อ่านมาก็ไม่ค่อยสบายใจนะครับ ผมว่าของเดิมเขาดีอยู่แล้วนะครับ ผมอยากฝาก
 คณะกรรมการนะครับ กฎหมายนี้ไม่ใช่เขียนให้สวยนะครับ เขียนให้ปฏิบัติได้
 แล้วก็ให้มันดีนะครับ แล้วก็สามารถที่จะทำให้การศึกษาเราได้มีการพัฒนาขึ้นนะครับ
 เพราะฉะนั้นผมอยากจะขอได้ใหม่ครับว่า ของเดิมนั้นดีอยู่แล้วนะครับ จริงอยู่
 ท่านมาเพิ่มข้างหลัง ผมก็เห็นแล้วนะครับ เพิ่มข้างหลังไปใส่โน้นหน่ออันนี้หน่ออัน
 ท่านจะเพิ่มจะเติมผมเองคงไม่ว่า แต่อยากจะให้คงไว้เนะครับ ร่างฯ เดิมนี้
 ดีอยู่แล้วครับ เป็นภาษากฎหมายนะครับ ผมถึงขอตรงนี้หน่อยนะครับ

๒๓๕

สผ ๓๑/๒๕๕๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

สุภปภา ๑๑๗/๓

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณหมอกศพรศรีรับ

- ๑๑๘/๑

นายทศพร เสรีรักษ์ (แพร่) : ท่านประธานที่เคารพ

ผม นายแพทย์ทศพร เสรีรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดแพร่ พรรคชาติไทย ผมขออนุญาตสั้น ๆ ใช้เวลานิดเดียวครับ เกรงอาจารย์ทั้งหลายท่านจะดู เพราะว่าคนข้างล่างค่อนข้างต้องสงบเสียงมเจียมตน ขอเสนอให้แก้ข้อความ เป็นอย่างนี้ครับ การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และก็ต่อไปจนจบวรรค เท่านั้นนะครับ สั้น ๆ แล้วก็จะได้ไม่ต้องมาอภิปรายกันให้ยืดยาวอีก ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านทวิวัฒน์เป็นครั้งที่ ๒ ครับ เชิญครับ

นายทวิวัฒน์ ฤทธิฤกษ์ (สกลนคร) : ขออีกนิดเดียว

ท่านประธาน ผมก็ดวงตาเห็นธรรมเหมือนกันครับ ในมาตรา ๕ ผมก็ขอ ยืนตามร่างฯ เดิมครับ ผมมีข้อสังเกตเพิ่มเติมว่า การเขียนกฎหมายนี้ครับ โดยเฉพาะกฎหมายฉบับนี้นะครับ ท่านประธานเองเป็นนักกฎหมายผมว่า อ่านแล้วก็ต้องแปล ต้องไปตามครูอีก เพราะว่าเอาวิชาการศึกษา วิชาครู วิชาทางการศึกษามาเขียนลงไปในเรื่องละเอียดยากเกินไปครับ ผมว่า กฎหมายฉบับนี้เขียนให้ครูอ่านเท่านั้น ไม่ได้เขียนให้คนทั่วไปอ่านเกิดความ เข้าใจนะครับ เพราะฉะนั้นอย่าเอาศัพท์เอาแสงทางการศึกษามาลงในกฎหมาย การศึกษาซึ่งเป็นกฎหมายที่บังคับใช้กับคนทั่วไป ผมฝากถึงท่านประธาน กรรมธิการด้วยครับ ท่านคงไม่ใช่นักการศึกษา แต่ว่าท่านอาจจะหลงทางก็ได้ ขอประธานอภัยครับ ถ้าไม่ถูกผมก็ขอถอนก่อนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมธิการชี้แจงครับ เชิญครับ

นายวิชัย ดันศิริ (กรรมธิการ) : ท่านประธาน ผม วิชัย ดันศิริ

ในฐานะกรรมธิการ ขอชี้แจงในหมวดนี้เป็นอย่างนี้ครับ คือขึ้นต้นหมวด ๑ เราก็ใส่เพิ่มเติมว่า ความมุ่งหมายและหลักการ นี้คือความมุ่งหมายและหลักการ เป็นประการแรกที่อยู่ยากจะให้เห็นภาพรวมทั้งหมดของร่างพระราชบัญญัติการศึกษา ฉบับนี้นะครับ เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วเราก็ต้องกำหนดความมุ่งหมายว่าอย่างไร ฉะนั้นในมาตรา ๕ ที่ได้เปลี่ยนแปลงไปนี้ครับ ที่ของเดิมมี ๑. เป็นเรื่องของการศึกษาสำหรับประชาชนทั่วไปให้สังคมมีส่วนร่วมตรงนี้ ก็ยกไปไว้ในมาตรา ๕ ตรี ที่ได้ชี้แจงไปแล้ว เดี่ยวจะชี้แจงต่อไปว่าทำไมตัดบางอย่างออก ฉะนั้น

เป็นการเรียงให้เหมาะสมนั้นเอาเรื่องของความมุ่งหมายขึ้นมาก่อน ที่ว่านี่ต้องจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ท่านก็อ่านไปแล้วหลาย ๆ ท่านก็บอกว่าความนี้ใช้ได้ แต่ที่เถียงกันอยู่ก็คือว่า ขึ้นต้นด้วยการศึกษามีความสำคัญสูงสุดและมีบทบาทต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศนั้น เป็นคำที่รับได้หรือไม่ได้ก็อย่างที่ทราบเรียนครบว่า คำนี้ก็เพื่อต้องการจะเน้นให้เห็นถึงความสำคัญของการศึกษานะครับ ดังที่ท่านสมาชิกได้พูดไปแล้วมันเป็นเหตุที่มาของผลแต่ว่าจะมีเหตุมากมายอย่างไรก็เป็นเรื่องที่เถียงกันได้ อันนี้ก็ เป็นเหตุหนึ่งในความคิดของกรรมาธิการถือว่าเป็นเหตุที่มีความสำคัญแล้วก็ เป็นเหตุที่ทำให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นแนวคิดอันหนึ่ง ไม่ได้หมายความว่าทุกอย่างจะหมดจดอยู่ตรงนี้ ฉะนั้นจะแก้ไขอย่างไรก็ตาม หลักสำคัญของประโยคที่สำคัญที่สุดก็คือว่า ต้องจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกายจิตใจ ซึ่งอ่านไปทั้งหมดนี้ก็เป็นภาษาไทย ไม่ใช่ภาษาของนักการศึกษาอะไรเช่นนั้น ท่านอ่านท่านก็เข้าใจอยู่แล้ว ไม่ได้มีอะไรที่จะต้องไปทำความเข้าใจสักว่า นี่มันเป็นเรื่องของการใช้ภาษาต่างประเทศ ไม่ใช่ใช้อย่างนั้นนะครับ อันนี้ก็อยากจะอธิบายอย่างนั้น ทีนี้เมื่อทำเช่นนั้นแล้ว ในมาตรา ๕ เดิมที่มีข้อความถึง ๔ วรรคต่าง ๆ นั้นก็ยกมาไว้ใน ๕ มาตรา ๕ ตรี เป็นเรื่องของระบบและโครงสร้างต่าง ๆ เมื่อถึงตรงนั้นก็ชี้แจงอีกที่ว่าหมายความว่าอย่างไร ถ้าหากยังติดใจตรงนั้นอยู่นะครับ ทีนี้ส่วนในประเด็นที่หยิบขึ้นมาพอดีนะครับ ไปถึงมาตรา ๕ ทวิ มันต่อเนื่องกันไปก็ต้องขอชี้แจงด้วยนะครับ ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ถามว่า จบลงด้วย รู้จักฟังตนเอง ใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วยตนเองนั้น ท่านตีความว่า น่าจะเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น แต่ในความคิดของเราตรงนี้ครับที่คำว่า เรียนรู้ด้วยตนเอง นี้ มันเป็นการจบประโยคลงด้วยความหมายที่ว่าเมื่อเราได้ให้การศึกษาแก่นักเรียนของเราแล้ว ในที่สุดนักเรียนของเราต้องสามารถฟังตนเองได้ ต้องเรียนรู้ด้วยตนเองได้ ไม่จำเป็นต้องกลับไปพึ่งอาจารย์อย่างที่เดิม นี่คือความคิดอยากจะให้เป็นอิสระ ให้ทุกคนได้สามารถเป็นอิสระ ปลดปล่อยจากความเขลาของตนเองได้ คือในความหมายของคำว่า เรียนรู้ด้วยตนเอง มีความเท่านั้นเองครับ อันนี้ก็อยากจะชี้แจงแค่นี้ก่อนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญดอกเตอร์บุญมากครับ แล้วต่อไปท่านสุวโรช

๒๘๒

สพ ๓๑/๒๕๕๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ละออ ๑๑๘/๓

นายบุญมาก คิริเนาวกุล (ราชบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ ผม บุญมาก คิริเนาวกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี
พรรคประชาธิปัตย์ หลังจากที่ได้ฟังท่านอาจารย์วิชัยในฐานะกรรมการ
ได้ชี้แจงแล้วนี้ ผมก็ยังติดใจแล้วก็ยังไม่ค่อยเข้าใจอยู่นะครับ เกี่ยวกับใน
มาตรา ๕ ผมเองก็เห็นด้วยกับคำพูดที่เขียนมาทั้งหมดนี้ว่า อันนั้นเป็น
ความมุ่งหมายและหลักการ แต่ว่าถ้าเกิดว่าอยู่ในมาตรา ๕ แล้วเรามาตีความกัน
อย่างเช่น ขออนุญาตอ่านนิตหนึ่งนะครับคือว่า มาตรา ๕ การศึกษามีความสำคัญ
สูงสุด การศึกษามีความสำคัญสูงสุดนี้เรามาตีความเอาในแง่กฎหมายแล้วกัน
ว่าผิดหลักการหรือไม่ อย่างเช่นรัฐบาล ถ้าเกิดว่ารัฐบาลจัดงบประมาณ
กระทรวงศึกษาธิการสูงสุด โอ.เค. ถือว่ามีความสำคัญสูงสุดหรือเปล่า

- ๑๑๘/๑

สผ ๓๑/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

วันทนา ๑๑๙/๑

หรือถ้าเกิดว่าในช่วงไหนรัฐบาลไหนจัดงบประมาณทางกระทรวงนี้ นะครับ
 ทางด้านการศึกษาปรากฏว่าน้อยกว่ากระทรวงอื่น ๆ ผิดหลักการและ
 ความมุ่งหมายหรือไม่ ผิดมาตรา ๕ หรือไม่ สมมุติว่านักการศึกษาคนหนึ่ง
 แต่ว่าอยากจะได้ความในแง่กฎหมาย หรืออย่างเช่นกรณีบรรทัดที่ ๓ บรรทัดต่อมา
 ฉะนั้นถึงชนิดหนึ่งนะครับ ต้องจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนไทยให้มีความเป็นมนุษย์
 ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ แล้วก็ต่อมา เรื่อยนะครับ สามารถร่วมอยู่กับผู้อื่น
 ได้อย่างมีความสุข อย่างเช่นสมมุติว่า หลานผมเรียนที่โรงเรียนเสร็จแล้ว
 เกิดมีเรื่องทะเลาะเบาะแว้งกับเพื่อนร่วมห้องด้วยกัน อยู่ได้อย่างไม่มีความสุข
 ผมจะฟ้องโรงเรียนนั้นได้ไหมว่า ผิดความมุ่งหมายและหลักการของมาตรา ๕
 ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะว่าผมมาดูแลตัวเองก็ยังงง ๆ อยู่ว่า ถ้าเกิด
 เขียนมาอย่างนี้แล้วผมจะตีความอย่างไรเกี่ยวกับเรื่องกฎหมาย ถ้าเกิดว่า
 ผิดขึ้นมาแล้วจะทำอย่างไร ถ้าหากว่าไม่อยู่ในมาตรา ๕ เขียนความมุ่งหมาย
 และหลักการไม่อยู่ในมาตรานี้ครับ หรือว่าอยู่ในอารัมภบทเริ่มต้นก็คงพอฟังได้
 แต่ถ้าถ้าอยู่ในหมวดของกฎหมายแล้ว ผมเองก็มานั่งตีความว่า ถ้าเกิดว่าผม
 เป็นแบบนี้แบบนี้ เกิดใครจะมากลั่นแกล้งขึ้นมา รัฐบาลชุดนี้ไม่ได้จัดงบประมาณ
 ตรงนี้ให้สูงมากพอ ปรากฏว่าถือว่าการศึกษาไม่มีความสำคัญสูงสุด เพราะฉะนั้น
 คุณผิดมาตรา ๕ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาได้หรือไม่ ผมเองยังติดใจอยู่
 เพราะฉะนั้นผมเองก็เลยไม่เห็นด้วยกับข้อความอันนี้นะครับ แล้วก็เห็นว่า
 ในการเขียนให้กระชับเหมือนเดิมนี้ก็ น่าจะดูมีเหตุผลมากกว่า ก็ขอเสนอ
 ข้อสังเกตตรงนี้ไว้ด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสุวโรชครับ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
 สุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์
 ความจริงแล้วนั้นผมได้ยกมือตั้งแต่ในเรื่องของหมวด ๑ บททั่วไป แล้วก็
 มีการแก้ไขในชั้นกรรมาธิการเพิ่มเติมขึ้นมาคือ ความมุ่งหมายและหลักการ
 ขออนุญาตตรงนี้นิดเดียวครับ ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ท่านจะกลับไปขอมติใหม่หรือครับ

๒๘๔

สผ ๓๑/๒๕๕๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

วันทนา ๑๑๙/๒

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : คงไม่ได้กลับไปขอมติใหม่
ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ใจเย็น ๆ ครับ ตามสบายครับ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ขอขอบคุณครับ ท่านประธานครับ
ผมคิดว่าท่านประธานเองก็คงผ่านการพิจารณาในสภาเกี่ยวกับกฎหมาย
มามากนะครับท่านประธาน ผมไม่เคยเห็นครับที่มีบททั่วไปและมีเรื่องของ
ความมุ่งหมายและหลักการ ผมอยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานครับว่า
ความมุ่งหมายและหลักการตรงนี้แท้ที่จริงแล้วมันมีความหมายของหลักการ
เหตุผล ของการเสนอร่างฯ ใช้หรือไม่ เพราะที่ทางท่านสมาชิกได้อภิปราย
ทั้งหมดนี้ผมเข้าใจว่า น่าจะมาจากกรจุดประกายของทางคณะกรรมการว่า
ในหมวด ๑ บททั่วไป มันมีความหมายว่าเป็นเรื่องของความมุ่งหมายและ
หลักการ เพราะฉะนั้นท่านก็เลยไปตัดเวิร์ดดิ้ง (Wording) หรือคำความหมาย
ของในมาตรา ๕ ออกหมด แล้วก็ไปเพิ่มข้อความอื่นขึ้นมาครับ ซึ่งผมเข้าใจ
ว่าเจตนาของท่านนั้นก็คือ ท่านบอกว่าในบททั่วไปนี้เป็นเรื่องของความมุ่งหมาย
และหลักการ ก็เลยทำให้สิ่งต่าง ๆ นี้ครับ มันกลายเป็นเหมือนกับเอาใน
รายละเอียด ซึ่งน่าจะอยู่ในหลักการ ในเหตุผล หรือเป็นข้อสังเกตท้าย
กฎหมาย และท่านก็เอามาบัญญัติไว้ในบททั่วไปว่าเป็นเรื่องความมุ่งหมาย
และหลักการตรงนี้ใช้หรือไม่ ที่ผมมีประเด็นข้อใจตรงนี้ก็คือ ท่านเอามา
จากไหนครับ ทางคณะกรรมการเองไม่ทราบว่ามีมาจากกฤษฎีกาบ้างไหม
เพราะว่าที่ผ่านมาหลาย ๆ ฉบับของกฎหมายนี้ครับ ไม่เคยเห็นว่ามีหมวด ๑
บททั่วไป หรือบทใดก็ตามมีคำนิยามไว้ว่า ความมุ่งหมายและหลักการ ก็อยาก
จะฝากท่านประธานถามทางคณะกรรมการครับว่า ในเรื่องนี้ท่านคิดอย่างไร
ที่มันยกร่างกฎหมายฉบับนี้ที่ผิดแผกแตกต่างไปจากร่างกฎหมายในอดีต แล้วก็
ทำให้เกิดข้อข้องใจของท่านสมาชิกมากขึ้นครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสมาชิกนะครับ ผมขอเรียนนะครับ เนื่องจากว่า
อาจจะเป็นการเขียนที่ใช้ถ้อยคำที่แปลกกว่าที่เคยมีมานะครับ
เชิญท่านจตุรนต์ครับ

นายจาตุรนต์ ฉายแสง (ฉะเชิงเทรา) : ท่านประธานครับ
 ผม จาตุรนต์ ฉายแสง พรรคความหวังใหม่ จากฉะเชิงเทรา ขออนุญาต
 อภิปรายซ้ำอีกครั้งหนึ่งนะครับ เพื่อให้เกิดความชัดเจนในความเห็นของผมมากขึ้น
 ที่ผมได้ถามไปและแสดงความเห็นไป ท่านกรรมาธิการได้ชี้แจงตอบมาบ้างแล้ว
 ที่ผมตั้งประเด็นไว้ก็คือว่า การเขียนเหตุและผลนะครับ เหตุของการที่จะบัญญัติ
 อยู่ในมตรา คือความที่ว่าการศึกษามีความสำคัญสูงสุดและมีบทบาทต่อการพัฒนา
 ที่ยั่งยืนของประเทศ ฉะนั้น มันเป็นการบัญญัติกฎหมายที่ผิดปกติ ทำให้สมาชิก
 หลาย ๆ ท่านก็สงสัย ทำไมมีคำว่า ฉะนั้น การเขียนอย่างนี้ไม่น่าจะถูกระงับ
 คือปกติเวลาเรา เขียนกฎหมายนั้นก็ต้องเขียนให้ความในแต่ละบรรทัด แต่ละถ้อยคำ
 มีผลไปบังคับคนในสังคมในประเทศให้ต้องปฏิบัติตามนั้น แต่ที่กำลังเขียนความเห็น
 ลงไปเป็นกฎหมายนะครับ โดยบอกว่าการศึกษามีความสำคัญสูงสุด ถ้าอย่างนี้
 คือร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้บังคับว่า การศึกษามีความสำคัญสูงสุด ซึ่งเป็น
 ประโยคเชิงความเห็น แต่ท่านไปบังคับเป็นกฎหมาย กรณีจริง ๆ จะเป็นอย่างไร
 ก็ไม่รู้ แล้วบังคับได้หรือไม่ แล้วจะบังคับใครนะครับ พอบอกว่ามีและมีบทบาท
 ต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ กรณีจริง ๆ อาจะกลายเป็นว่ามันไม่ค่อยได้มี
 บทบาทเลย แล้วก็การพัฒนาไม่ได้เป็นการพัฒนาที่ยั่งยืนด้วย ยิ่งไปกันใหญ่ก็คือ
 ท่านเขียนข้อความที่ไม่เป็นจริง ซึ่งปกติจะต้องเขียนในลักษณะที่บัญญัติเพื่อบังคับ
 ให้คนทำตาม แต่มีมันเป็นความเห็น เป็นความเห็นชัดเจนก็เพราะว่า ท่านต่อ
 ด้วยคำว่า ฉะนั้น ซึ่งตรงนี้มีมันไม่ถูกระงับ การเขียนกฎหมายนี้เหตุผลท่านจะต้อง
 ไปไว้ตอนต้นของกฎหมายแล้ว กฎหมายทั้งฉบับมีหลักการและก็มีเหตุผลของการ
 บัญญัติกฎหมาย ไม่อย่างนั้นนะครับ ถ้าท่านใช้หลักอย่างนี้ พอไปถึงสิทธิและหน้าที่
 ทางการศึกษา ท่านก็ต้องบอกว่า สิทธิและหน้าที่เป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งสำหรับ
 ประชาชน ดังนั้น การจัดการศึกษาต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิเสรีภาพ มันไม่ต้องเขียน
 อย่างนี้ครับ กฎหมายเขาเขียนไปเลย จะบัญญัติอย่างไรบัญญัติลงไป เหตุผลอยู่
 ตอนต้นและก๊ตตอนที่เรานำออกกัน แต่พอท่านเอาเหตุผลมาเขียนอย่างนี้ คนก็สงสัย
 ถ้าอ่านแล้วบังคับกันอย่างไร ท่านก็จะบอกว่าไม่ใช่เอาไปใช้บังคับ เพราะความจริง

สพ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

นนทลี ๑๒๐/๒

คือการแจ้งเหตุของการที่จะต้องบัญญัติว่าจะจัดการศึกษาเพื่ออะไรอย่างไร เพราะฉะนั้นผมยังคิดว่าข้อความตอนต้นนี้ต้องตัดทิ้งครับ แล้วก็เอาตามที่ท่านทศพร ได้เสนอไว้นั้นแหละ จะเพิ่มค่าประธานของประโยค ประธานของกริยาต้องจัดการศึกษา ท่านจะใช้ประธานอะไรก็ใส่เข้าไป แล้วประโยคที่เป็นเหตุทั้งหมดให้ตัดออก ตัดคำว่า ฉะนั้น ออกไปด้วย จะเป็นรูปแบบการเขียนกฎหมายตามปกติ แล้วอยากจะ บังคับก็จะตัดบังคับตามนั้น ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ ท่านกรรมาธิการครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ประธานคณะกรรมการ) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ในฐานะประธานคณะกรรมการ
ขออนุญาตกราบเรียนชี้แจงก่อนนะครับ แล้วก็เสนอทางออกต่อปัญหาที่มีการหยิบยก
เพื่อหารือขึ้นมา เพราะว่ากราบเรียนว่าความจริงการดำเนินการของคณะกรรมการ
นั้นก็ว่าไปด้วยเหตุด้วยผลแล้วก็ด้วยความรอบคอบครับ อาจจะขอยืนยันเช่นนี้

ประการแรกก็คือ ในส่วนที่เป็นข้อความซึ่งอาจจะอ่านดูแล้วค่อนข้าง
จะแตกต่างจากรูปแบบการบัญญัติกฎหมายนั้นมีการถกเถียงกัน มีการพิจารณากัน
แต่ว่าต้องกราบเรียนว่า เนื่องจากกฎหมายฉบับนี้ โดยข้อเท็จจริงประการหนึ่งก็คือ
การนำเอาแผนการศึกษามาเปลี่ยนสถานะเป็นกฎหมายด้วย จึงทำให้มีความคิด
ที่แตกต่างออกไปว่าสมควรจะได้มีการกำหนดหรือประกาศถึงเจตนารมณ์
ความมุ่งหมายเอาไว้ นั่นเป็นที่มาในเบื้องต้นนะครับ เมื่อเป็นเช่นนั้นก็ลอง
พยายามที่จะหาข้อความที่คิดว่าสอดคล้องกับหลักสากลและหลักของการจัดการศึกษา
ให้มากที่สุด ให้ครอบคลุมให้กว้างเอาไว้ และถ้อยคำในรายละเอียด อย่างเช่น
กรณีคำว่า ฉะนั้น ผมกราบเรียนว่าถามกันจริงจริงในคณะกรรมการ สอบถาม
ผู้แทนคณะกรรมการกฤษฎีกายืนยันว่ามีการใช้ถ้อยคำลักษณะนี้อยู่ -----

อย่างไรก็ตามครับ กระผมก็ได้ปรึกษากับท่านคณะกรรมการแล้วก็เห็นว่า ประเด็นที่ท่านสมาชิกหยิบยกขึ้นมาก็น่ารับฟัง ว่าถ้าจะมีการประกาศเจตนารมณ์ กำหนดเป็นเหตุเอาไว้คงจะถกเถียงกันไม่มีที่สิ้นสุด แล้วก็จะมีปัญหาตามมาว่า ใครที่ไม่มีความเห็นสอดคล้องกับความเห็นตรงนี้ที่เป็นเหตุก็จะเกิดปัญหาตามมา ดังนั้นจะกราบเรียนเสนอว่าถ้าเป็นเช่นนั้น ลองปรับข้อความในมาตรา ๕ นะครับ โดยการตัดบรรทัดแรกออก แล้วก็เขียนว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อ พัฒนาคนไทย และข้อความทั้งหมดจะเหมือนเดิม เข้าใจว่าน่าจะสอดคล้องกับความมุ่งหมายที่ท่านสมาชิกได้หยิบยกขึ้นมา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ขออีกสักครั้งเถอะครับเพื่อความชัดเจนครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน ข้อความจะเป็น มาตรา ๕ การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทย แล้วก็ข้อความเดิมทั้งหมดที่ต่อเนื่องไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกไม่ขัดข้องนะครับ ถ้าไม่ขัดข้องถือว่ามาตรา ๕ ก็เป็นไปตามที่คณะกรรมการแก้ไขครับ เชิญเลขาธิการฯ ต่อครับ

นางศิริลักษณ์ บันบัวรุ่งกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๕ ทวิ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกไม่ติดใจนะครับ ท่านทวิวิวัฒน์เชิญครับ

นายทวิวิวัฒน์ ฤทธิฤกษ์ (สกลนคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ ความจริงก็เห็นด้วยเป็นส่วนใหญ่นะครับ กระผมคงจะไม่อ่านนะครับ แต่ว่า ยังติดใจที่ใช้ภาษาทางการศึกษามากเกินไปครับ ไม่ใช่ภาษากฎหมาย ที่ว่า กระบวนการเรียนรู้ มันต้องมีค่านิยมกระบวนการเรียนรู้อีก ผมคิดว่าการเขียนกฎหมายนี้เป็นการแต่งตำราวิชาครูให้คนเรียนครูหรือเรียนทางการศึกษาได้อ่าน ไม่ใช่เขียนเพื่อคนทั่วไป อันนี้เป็นข้อสังเกตของผมครับ ผมสงสัยว่าในกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องนี้ครับ อย่างอื่น เห็นด้วยหมดครับ แต่ผมคิดว่ากระบวนการเรียนรู้ที่ต้องมุ่งปลูกฝังนั้นมันจะ เกิดการประสานงานใหม่ จะเกิดการเอื้อเพื่อแผ้วซึ่งกันและกันใหม่ คุณสมบัติที่เขียนไว้ในทุกบรรทัดในข้อความตามมาตรา ๕ ทวิ นี้คลุมถึงการ

๒๘๘

สพ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

นัยนา ๑๒๑/๒

ประสานงานหรือเปล่า เพราะคนไทยมักห้อยยานในการประสานงานครับ
มีแต่ประสานงากันครับ แล้วการจัดการศึกษา เอคดูเคชั่น อีส โกรท
(Education is growth) การศึกษาคือเจริญงอกงาม จัดไปจัดมาโกรธกัน
ไปหมดครับ ไม่ใช่ โกรท แล้วครับ นี่เป็นข้อสังเกตของผมซึ่งทำงานทางด้าน
การศึกษาโดยตรง ขอคำตอบข้อนี้ครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสำเร็จครับ

นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์ (นนทบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนนทบุรี
พรรคราษฎร ขอเรียนถามคณะกรรมการนะครับว่า มาตรา ๕ ตี

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ตอนนี้มาตรา ๕ ทวิ ท่านสำเร็จครับ มาตรา ๕ ตี อีกครั้งหนึ่ง
นะครับ

นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์ (นนทบุรี) : ขอประทานอภัยครับ
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ครับ ท่านสมาชิกท่านใดคิดใจใหม่ครับ มาตรา ๕ ทวิ เชิญคุณหมอทศพร
นายทศพร เสรีรักษ์ (แพร่) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ทศพร
จังหวัดแพร่ พรรคชาติไทย ก็เห็นด้วยกับที่ท่านทวิวัฒน์พูด ขออนุญาตที่เอ่ยนาม
ขอเสนอสั้น ๆ นะครับ เติมข้อความหลังจาก รู้จัก บรรทัดสุดท้าย รู้จักทั้งตนเอง
รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วยตนเอง ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านจาตุรนต์ครับ

นายจาตุรนต์ ฉายแสง (ฉะเชิงเทรา) : ท่านประธานครับ
ที่ผมได้ถามไว้ นะครับ ตอนนั้นเป็นการถามเพราะว่าเชื่อมโยงกับมาตรา ๕
ก็คือตรงที่ว่า ใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วยตนเอง ข้อความตอนท้ายนี้เป็นการเพิ่มขึ้นมา
จากเรื่องเดิม ถ้าจะมีข้อความในทำนองที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับการเรียนรู้ร่วมกับ
ผู้อื่น เข้าไปด้วยน่าจะมีความสมบูรณ์มากกว่า ก็ยังต้องการจะฟังความเห็น
จากคณะกรรมการ เพราะคิดว่าถ้าเติมเข้าไปแค่ตรง เรียนรู้ด้วยตนเอง
ไม่น่าจะสอดคล้องกับการศึกษาของสังคมปัจจุบัน ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมการชี้แจงครับ เชิญครับท่านดอกเตอร์วิชัย

นายวิชัย ตันศิริ (กรรมการ) : ท่านประธานครับ

ผม วิชัย ตันศิริ ในฐานะกรรมการ ต่อคำถามแรกที่ถามว่าเรียนรู้ร่วมกับ
ผู้อื่น หรือว่าสามารถทำงานกับผู้อื่นได้ ตรงนี้เราก็ได้เขียนไว้ในมาตรา ๕
ไว้แล้วว่าต้องสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข อันนี้ก็เป็นหลักใหญ่
อยู่แล้ว ก็เป็นหลักทั่ว ๆ ไป หลักสำคัญที่สุดความจริงแล้วในมาตรา ๕ คือ
กรอบหลัก กรอบที่เป็นหลักจริง ๆ เป็นพูดถึงเรื่องของเป้าหมายของการศึกษา
แต่ในมาตรา ๕ ทวิ เป็นพฤติกรรมรายละเอียดลงมาของกระบวนการเรียนรู้
ซึ่งได้พูดไว้แทบทุกอย่างให้สอดคล้องกับเรื่องของการพัฒนาเกี่ยวกับจิตสำนึก
ที่จะให้สอดคล้องกับการเมือง การปกครองระบอบประชาธิปไตย ซึ่งก็
หมายความว่าต้องทำงานกับผู้อื่นได้อยู่แล้วในความหมายของคำว่า การเมือง
การปกครองในระบอบประชาธิปไตย ในความหมายว่ารู้จักรักษาและส่งเสริม
สิทธิ เสรีภาพ ความเสมอภาค คัดค้านความเป็นมนุษย์ มันก็มีอยู่ในลักษณะ
ที่จะทำให้เราต้องทำงานกับผู้อื่นด้วยความรู้สึกร่วมกัน คัดค้านของความ
เป็นมนุษย์เท่าเทียมกัน นี่ละครับทั้งหมดทั้งปวงนี้ แล้วก็มาจบลงว่ารู้จักฟังตนเอง
อันนี้สำคัญมากครับ เราอยากจะทำให้คนไทยของเราต่อไปเป็นคนที่เป็นอิสระ
ฟังตนเองได้ และใฝ่รู้อย่างที่ท่านผู้มีเกียรติได้เห็นด้วยอยู่แล้ว เป็นคำสำคัญ
ที่สุดนะครับที่จะทำให้คนไทยเราเป็นบุคคลที่ใฝ่รู้และอยากที่จะเรียนรู้ตลอดไป
และเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นหลักสำคัญของการเรียนรู้ตลอดชีวิตครับ เป้าหมาย
ของการปฏิรูปการศึกษาครั้งนี้ก็คือเรื่องของระบบการศึกษาตลอดชีวิต ซึ่งจะ
ต้องเป็นโฉมหน้าใหม่ของการศึกษาไทยในอนาคต ถ้าไม่เป็นเช่นนั้นแล้ว
เรียนแค่มัธยมก็จบไปแล้วก็จบไป ไม่ได้คิดที่จะใฝ่หาความรู้ด้วยตนเองต่อไป
อันนี้ก็เป็นสิ่งที่เราไม่ปรารถนา ฉะนั้นคำว่า เรียนรู้ด้วยตนเอง ก็มีความหมาย
อย่างนั้นนะครับ นี่ถือเป็นปรัชญาเป้าหมายจริง ๆ จึงเขียนไว้อย่างนั้นครับ
ขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : กรรมการชี้แจงแล้ว ท่านสมาชิกยังตั้งใจไหมครับ

เชิญท่านจตุรนต์ครับ

นายจตุรนต์ ฉายแสง (ฉะเชิงเทรา) : ท่านประธานครับ

๒๕๐

สพ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ณัฐชนก ๑๒๒/๒

ความจริงผมก็ไม่อยากพูดหลายครั้ง แต่ว่าที่ท่านกรรมาธิการชี้แจงก็คือยังไม่
เข้าใจหรือเข้าใจไม่ตรงกันกับที่ผมเห็นว่าเป็นปัญหา คือว่าการเรียนรู้ท่านไป
เน้นเรื่องการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งคนคนหนึ่งการเรียนรู้ด้วยตนเองคือ
ชวนขวายหาความรู้ด้วยตนเองเป็นเรื่องดี เป็นเรื่องถูกต้อง แต่ว่าคนเรา
สามารถเรียนรู้ ต้องรู้จักที่จะเรียนรู้จากผู้อื่น ไปร่วมศึกษากับคนอื่น ตรงนี้
หายไป แต่ว่าท่านดูเหมือนจะเข้าใจไม่ตรงกัน และบังเอิญว่าเป็นข้อความ
ส่วนที่ท่านถามเข้ามาและเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญ ผมคิดว่าถ้าถามเข้ามาอย่างนี้
ต้องพูดเรื่องการเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่นด้วย และมันเป็นคนละเรื่องกันกับเรื่อง
การอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข อันนั้นเป็นเรื่องทางสังคม เป็นเรื่องการ
คบหาสมาคม อยู่ร่วมในสังคม แต่นี้เป็นเรื่องแนวความคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้
ผมก็ยังยืนยันอย่างเดิม เพียงแต่ว่าท่านอาจจะรีบกันไปแล้วก็ไม่มีเวลา
หาหรือกันให้ถี่ถ้วน ในความเห็นผมคิดว่าน่าจะแก้เสีย แต่ว่าอันนี้ก็สุดแล้วแต่
คณะกรรมการ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านชิววิทย์ครับ

นายชิววิทย์ พิทักษ์พรพลลภ (อุบลราชธานี) : กราบเรียน
ท่านประธานครับ ผม ชิววิทย์ พิทักษ์พรพลลภ พรรคความหวังใหม่ จาก
อุบลราชธานี ผมอยากขอให้เพิ่มเป็นว่า ใฝ่รู้และคิดเป็นทำเป็น สามารถ
เรียนรู้กับผู้อื่น เพราะว่าวันนี้คิดไม่เป็นและทำไม่เป็น ตื่นเช้าก็หิวกระเบา
ไปโรงเรียน ครูสอนอะไรก็เอากลับมา ไม่เหมือนแต่ก่อนสมัยเด็ก ๆ
ชั้น ป. ๒ เขาบอกว่า เด็กชายใหม่ รักหมู เป็นเด็กดี ตื่นนอนแต่เช้า ๆ
ตื่นขึ้นมาก็กวาดบ้าน ถูบ้าน คือให้มีความคิด คิดเป็นและทำเป็นนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านอุเทพเชิญครับ

ร้อยโท กุเทพ ไสกระจ่าง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม กุเทพ ไสกระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ
 พรรคความหวังใหม่ ผมคิดว่าในมาตรา ๕ ทวิ จะต้องทำให้ชัดเจนว่าแตกต่าง
 จากมาตรา ๕ นั้นอย่างไร อย่างน้อยที่สุดในมาตรา ๕ ทวิ ท่านได้พูดถึง
 กระบวนการเรียนรู้ เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นอย่างนี้มาตรา ๕ ที่ผ่านไปแล้วนั้น
 เป็นเหมือนกับพูดถึงสิ่งที่จะโยงมาถึงกระบวนการเรียนรู้ เมื่อเราพูดถึงการอยู่
 กับผู้อื่นอย่างมีความสุข การเรียนรู้จากผู้อื่นหรือการเรียนรู้ร่วมกับคนอื่นตามที่ท่าน
 รัฐมนตรีจาตุรนต์ได้เสนอนะครับ ผมก็คิดว่าน่าจะเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่
 สำคัญในการเรียนการสอน เพราะฉะนั้นถ้าท่านคิดว่ามาตรา ๕ ทวิ เป็น
 เลิร์นนิ่ง โพรเซส (Learning process) ซึ่งก็อาจจะจะเป็นกระบวนการที่
 จะให้คนที่อยู่ในระบบโรงเรียนหรือนอกระบบโรงเรียนได้เรียนรู้ การเรียนรู้
 กับคนอื่นก็น่าจะเป็นสิ่งสำคัญ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าถ้าจะช่วยกรุณาเพิ่ม
 จะด้วยถ้อยคำอย่างไรก็ตาม แต่จะแยกออกมาจากการเรียนรู้ด้วยตัวเอง
 และการเรียนรู้กับคนอื่น ผมก็คิดว่าเป็นหลักการที่ไม่น่าจะปฏิเสธครับ
 ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมาธิการชี้แจงครับ

ศาสตราจารย์วิจิตร ศรีสอาน (กรรมาธิการ) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผม วิจิตร ศรีสอาน กรรมาธิการ กระผมเข้าใจว่าใน
 มาตรา ๕ ทวิ คำว่า เรียนรู้ด้วยตนเอง คงไม่ได้หมายความว่าเรียนรู้
 กับผู้อื่นไม่ได้ แต่คงจะเน้นว่าคนแต่ละคนเมื่อเขาเรียนรู้ เรารู้วิธีเรียน
 ด้วยตนเองแล้วเขาถึงจะเรียนร่วมกับคนอื่นได้ด้วย แต่ถ้าเราเขียนโดยที่
 บอกว่า เรียนรู้ด้วยตนเองและเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น รู้จักฟังตนเองก็ต้อง
 เขียนว่า รู้จักฟังคนอื่น ความหมายจริง ๆ คือสิ่งที่ต้องการเน้นให้เกิดขึ้น
 ในตัวเขาแล้วเขาจะเอาสิ่งที่เขาสามารถจะเรียนรู้ได้ด้วยตนเองไปเรียนรู้
 ร่วมกับคนอื่นก็ได้ อะไรก็ได้ เพราะฉะนั้นความในใจของคณะกรรมาธิการ
 ที่เขียนอันนี้ เลือกสรรคำอันนี้ ไม่หมายความว่า ถ้าเขียนอย่างนี้แล้วจะเรียน
 ร่วมกับคนอื่นไม่ได้ เพียงแต่ว่าเราอยากจะเน้นในแง่ที่ว่าคนไทยเราขาด
 เรื่องการเรียนรู้ด้วยตนเอง และเมื่อเราประกาศเป็นเจตนารมณ์ว่าต่อไปนี่

๒๕๒

สพ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ปวีญา ๑๒๓/๒

เราจะให้เป็นการศึกษาตลอดชีวิต ถ้าคนแต่ละคนไม่ใฝ่รู้และไม่สามารถจะแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเองแล้ว การศึกษาตลอดชีวิตจะเป็นไปไม่ได้ และจะไปเรียนกับกลุ่มเขาอยู่ตลอดเวลาก็ไม่ได้ การเรียนกับกลุ่มนั้นจะอยู่ในบางวัย และอยู่ในบางสถานการณ์เท่านั้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านสุนัย ยังติดใจไหมครับ เชิญครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (นครสวรรค์) : ท่านประธานครับ

กระผม สุนัย จุลพงศธร ส.ส. นครสวรรค์ พรรคชาติพัฒนา คงใช้เวลาสั้นนิดเดียวครับ เรียนถามท่านกรรมาธิการท่านนั้นเองครับ เพราะว่าจริง ๆ แล้วก็มีความเชื่อมั่นในบรรดาท่านกรรมาธิการซึ่งส่วนใหญ่ก็เป็นอาจารย์และบางท่านก็เป็นอาจารย์ที่สอนผม บังเอิญในมาตรา ๕ ทวิ นี้พอฟังดูแล้วก็มีความคิดอย่างหนึ่งว่า เราพูดถึงกระบวนการเรียนรู้ที่ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ดูจากมาตรา ๕ ด้วยผมมีความรู้สึกอย่างหนึ่งว่า เราไม่ได้พูดถึงเรื่องระบบเศรษฐกิจเสรี เราไม่ได้พูดถึงเรื่องการทำมาค้าขาย เราไม่ได้พูดถึงเรื่องสิ่งเหล่านี้ คงไม่ได้เน้นหมายความว่าอยากจะให้นักเรียนไปทำมาค้าขาย แต่เพราะว่าสาระสำคัญของโลกวันนี้กับรัฐ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เราเห็นอยู่อย่างหนึ่งว่า วันนี้ระบบเศรษฐกิจที่เราพึ่งหลายอยู่นี้ครับ เกิดจากระบบทุนผูกขาดของธนาคารของกลุ่มคน ๖ ตระกูลเท่านั้นเอง ในวันที่ทำมาค้าขายได้กำไร เอาเงินจากนอกดอกถูก ๆ มาปล่อยดอกแพง ๆ ไม่ได้เป็นไปตามกลไกตลาด เงินถ้าเข้ามามากดอกก็ต้องถูก นี่เปล่าครับ กักกันจนกระทั่งทำให้ดอกแพง แต่เวลาได้กำไรก็ได้กันไป แต่เวลาเจ๊งก็เอาเงินของสังคมไปโปะ อันนี้เห็นชัดเจนว่าเป็นระบบผูกขาดที่ไม่เป็นธรรมอย่างยิ่ง ในสิ่งเหล่านี้เราไม่วางเป็นบรรทัดฐานหรือวางอยู่ในปรัชญาอันนี้ด้วยหรือครับท่านอาจารย์ครับ หรือเราจะให้เด็กของเรารู้จักระบบการเมืองเก่งกาจหมด แต่ระบบเศรษฐกิจที่กินกันอยู่อย่างนี้ละครับ เป็นปัญหาจนถึงวันนี้ อันนี้จะทำอย่างไรครับ จะใส่ไหมครับท่านอาจารย์ ผากไว้เฉย ๆ ถ้าไม่ใส่ก็จะไม่ใส่ แต่อยากจะนำเสนอความคิดว่า โลกอนาคตเป็นโลกของ

๒๖๓

สพ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ปวีญา ๑๒๓/๓

การแข่งขันในเรื่องเศรษฐกิจ ผมว่าวันนี้บ้านเราระบบเศรษฐกิจกับระบบ
การเมือง ระบบการเมืองหมุนไปเยอะแล้วครับ เราปฏิรูปอะไรต่าง ๆ
เยอะแยะแล้ว แต่ว่าระบบเศรษฐกิจเราไม่ได้ดำเนินการเลย สังคมนี้
ก็เหมือนจักรยานสองล้อครับ ล้อหน้าการเมืองหมุนตัวฟรีดีแล้วครับ เริ่มดีแล้ว
และท่านก็นั่นในเรื่องนี้ แต่พอเรื่องเศรษฐกิจนี้ขลุก ๆ ขลุก ๆ ในที่สุด
รถก็ล้มครับ ผมถามตรงนี้เท่านั้นเองครับว่า ตรงนี้เอาปรัชญาตรงนี้ใส่ไหมครับ
หรือว่าไม่จำเป็นต้องใส่ ขอบพระคุณครับ

- ๑๒๔/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : มีท่านใดจะแสดงความคิดเห็นอีกครับ เชิญครับ มีไหมครับ ไม่มี เชิญกรรมการชี้แจงครับ

ศาสตราจารย์วิจิตร ศรีสอาน (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วิจิตร ศรีสอาน กรรมการ ในมาตรา ๕ ทวิ เป็นส่วนของความมุ่งหมายและหลักการ แต่ว่าเรื่องที่ท่านสมาชิกได้แนะนำนั้นจะอยู่ในแนวการจัดการศึกษา โดยเฉพาะในมาตรา ๒๐ ได้ระบุไว้เกือบจะครบถ้วนอย่างที่เสนอครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ เมื่อกรรมการชี้แจงแล้ว ขอเรียนถามว่าท่านยังติดใจอยู่ไหมครับ ถ้าติดใจจะขอมติ ถ้าไม่ติดใจก็ถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นตามที่กรรมการแก้ไข ไม่ติดใจจะครับ ท่านเลขาธิการฯ เชิญต่อครับ

นางศิริลักษณ์ บั้นบัวรุ่งกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๕ ตี คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสำเร็จครับ

นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์ (นนทบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนนทบุรี พรรคราษฎร มาตรา ๕ ตี ที่คณะกรรมการบัญญัติเพิ่มขึ้นมานี้ว่า การจัดระบบโครงสร้างและกระบวนการจัดการศึกษาไทยให้ยึดหลักดังนี้ (๑) เป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชนโดยทั่วไป สำหรับ (๑) นี้ผมเห็นว่าที่เพิ่มเติมขึ้นมานี้ก็ถอดมาจากมาตรา ๕ โครงสร้างฯ เดิม แต่มาเพิ่มคำว่า ตลอดชีวิต ผมเห็นว่ามาเพิ่มเติมของเดิมที่อยู่แล้ว ไม่ทราบว่ากรรมการมีเหตุผลอะไรที่ไปเพิ่มคำว่า ตลอดชีวิต สำหรับประชาชนโดยทั่วไป ผมมองว่าของเดิมเขาจะดีกว่านะครับ เพราะไม่จำเป็นเพราะการศึกษาสำหรับประชาชนโดยทั่วไปนี้ผมเห็นว่าถูกต้องอยู่แล้ว เพิ่มคำว่า ตลอดชีวิต เหมือนกับบังคับว่า ถ้าเขาไม่เรียนคุณต้องไปเรียนตลอดชีวิตนี้ผมว่าไม่ค่อยจะถูกต้องก็อยากฝากคณะกรรมการเดี่ยวช่วยชี้แจงเหตุผลด้วยนะครับ สำหรับ (๒) ไม่มีปัญหาถอดมาทั้งดุ้นผมก็ว่าดีถูกต้อง สำหรับ (๓) ยิงอ่านยิงงงนะครับ คณะกรรมการเพิ่มเป็นแบบนี้ครับ การพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

ไปเพิ่มคำว่า พัฒนาระและกระบวนการ ของเดิมเขาเขียนอย่างนี้ครับ
 การพัฒนากระบวนการ เรียนรู้ให้เป็นไปอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ผมว่าการเพิ่ม
 คำว่า าระและ ผมว่าไม่มีความหมายอะไร ก็อยากทราบความหมายที่
 คณะกรรมาธิการไปเพิ่มคำว่า าระ ว่าเพิ่มมาเพราะอะไร ผมเองก็ได้กราบเรียน
 แล้วว่าการเขียนกฎหมาย เราเขียนต้องมีสภาพบังคับ ลักษณะกฎหมายที่บังคับได้
 ไม่ใช่เขียนเพื่อความสวยงามหรือว่าสละสลวยหรือเป็นกลอนนะครับ ก็อยากจะขอ
 เรียนถามคณะกรรมาธิการว่า (๑) คำว่า ตลอดชีวิต เพิ่มมาเพราะอะไร (๓)
 าระและ เพิ่มมาเพราะอะไร ถ้าจะตัดจะตัดได้ไหมครับ ขอเรียนถามครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : มีท่านใดสงสัยไหมครับ ที่จะเรียนถามกรรมาธิการ มีไหมครับ
 ท่านสราชาติเชิญครับ

ว่าที่พันตรี สราชาติ สุวรรณพรหม (หนองบัวลำภู) : กราบเรียน
 ท่านประธานที่เคารพ กระผม สราชาติ สุวรรณพรหม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 จังหวัดหนองบัวลำภู พรรคความหวังใหม่ ในมาตรา ๕ ที่เพิ่มขึ้นมาใหม่ใน (๓)
 ยังมีความที่อยากจะขอเรียนกับท่านกรรมาธิการนัดหนึ่งว่า การพัฒนาระและ
 กระบวนการเรียนรู้ต้องเป็นไปอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องเท่านั้นหรือครับ
 เป็นไปอย่างต่อเนื่องอย่างเดี๋ยวไม่ได้หรือ ต้องสม่ำเสมอด้วยใช่ไหมครับ
 ดั้งนั้นคือสิ่งที่ผมเองต้องขออนุญาตกราบเรียนตรงนี้ว่า กระบวนการเรียนรู้บางครั้ง
 นี้จะก้าวกระโดดไม่ได้หรือ หรือว่าเรียนลัดขึ้นมาเหมือนกับการปรับโครงสร้าง
 รีเอนจิเนียริง (Re-engineering) ไม่ได้ต่อเนื่อง ถ้าพูดถึงตรงนี้กันแล้ว
 ก็คือปรับโครงสร้างเพื่อให้ดีขึ้นกว่าเดิม อย่านไปก้าวกระโดดกันเลย ถ้าเขียน
 กฎหมายตรงนี้ว่าสม่ำเสมอไม่ต่อเนื่องนะครับ ตรงนั้นเองผมถึงขออนุญาต
 กราบเรียนกับท่านกรรมาธิการว่า ถ้าบัญญัติศัพท์ตรงนี้เราต้องตีความตามตัวอักษร
 ที่กำหนดขึ้น จริง ๆ แล้วถ้าคิดจะพัฒนาระกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไป
 อย่างต่อเนื่องแค่นี้ก็น่าที่จะพอ และได้สาระใจความมากกว่าการที่จะต้องไป
 บอกว่าเป็นสม่ำเสมอด้วยซ้ำไป ซึ่งตรงนี้เองก็น่าจะไปขัดกับกระบวนการหลาย ๆ
 กระบวนการ ซึ่งมีการก้าวกระโดดซึ่งการที่จะไม่ต้องเป็นไปตามลักษณะซึ่งจะต้อง
 สม่ำเสมอเกิดขึ้น -----

ตรงนี้เองครับ บางครั้งในวิชาการในหลาย ๆ อย่างสามารถเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วและรวดเร็วยิ่งขึ้น ถ้าเราบัญญัติคำว่า สม่่าเสมอ นี้ก็จะกลายเป็นว่าขัดกับสิ่งเหล่านี้ที่เกิดขึ้น บางครั้งที่เราอยากจะพัฒนาอย่างรวดเร็ว เหมือนกับปรับปรุงโครงสร้างใหม่ที่เกิดขึ้น ที่เราเห็นกันอยู่ในระบบที่มากยิ่งขึ้น นั่นก็คือว่า ผมเองต้องขออนุญาตทราบเรียนว่าในการที่จะพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้อย่าง สม่่าเสมอและต่อเนื่อง หมายถึงว่าความถี่จะต้องเท่าเทียมกันไปตลอดเวลา ถ้าเขียนอย่างนี้ ดังนั้นถ้าจะมีการที่จะก้าวกระโดด มีอัตราเร่งเกิดขึ้นมันก็ต้องผิดกับสิ่งที่บัญญัติใน (๓) ตรงนี้ จึงอยากจะขออนุญาตทราบเรียนกับทางกรรมการ ตรงนี้เองว่า ทำไมจะต้องเป็น สม่่าเสมอ ทำไมไม่มีสิทธิที่จะมีก้าวกระโดดบ้าง ทำไมจะต้องมีอัตราเร่งไม่ได้บ้าง ตรงนี้เป็นสิ่งที่ผมเองจะต้องขออนุญาตทราบเรียนกับท่านกรรมการนะครับ เพียงคำว่า เป็นไปอย่างต่อเนื่อง น่าจะเพียงพอสำหรับการที่จะต้องพัฒนากระบวนการเรียนรู้ เพื่อการที่จะให้ก้าวเร็วยิ่งขึ้นกว่า ซึ่งจะต้องเป็นลักษณะที่ สม่่าเสมอ ถ้าตีความตามตัวอักษรตรงนี้แล้วเราจะไม่สามารถพัฒนาที่ก้าวหน้าเท่ากับอย่างอื่นเกิดขึ้น ตรงนี้ที่กระผมขออนุญาตทราบเรียนแล้วก็ เป็นห่วง ซึ่งอยากจะฟังคำชี้แจงจากกรรมการซึ่งร่างตรงนี้ขึ้นมา เช่นกันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนทีหนึ่ง) : เชิญกรรมการชี้แจงครับ

ศาสตราจารย์วิจิตร ศรีสอ้าน (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วิจิตร ศรีสอ้าน กรรมการ ในประเด็นแรกคำว่า การศึกษาตลอดชีวิต ที่ใส่ไว้ใน (๑) เนื่องจากในยุคปัจจุบันถือว่าเป็นหลักของการจัดการศึกษาทั่วโลก เพราะโลกเปลี่ยนแปลงเร็ว ถ้าคนไม่ใฝ่หาความรู้ เพิ่มพูนความรู้เสมอ ก็จะทำให้ไม่ทันโลกไม่ทันสมัย ที่นี้การที่เขียนว่า เป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชนโดยทั่วไปนี่เป็นการวางหลัก เพื่อว่าเมื่อไปถึงเรื่องการจัดระบบและแนวการจัดการศึกษาก็จะต้องไปดูตรงโน้นว่า จะจัดอย่างไรถึงจะเป็นการศึกษาตลอดชีวิต และสำหรับประชาชนทั่วไปด้วย ไม่ใช่ไปจำกัดอยู่เฉพาะคนที่อยู่ในวัยเรียนหรือผู้เรียน ซึ่งมาถึงระบบก็จะเห็นว่า มีระบบอยู่ ๓ ระบบ ในระบบ นอกกระบวนการศึกษาตามอรรถาถัย เพราะฉะนั้นตรงนี้เป็นกรวางหลักเพื่อที่จะเอาไปจัดระบบ

ในส่วนที่ ๒ คือส่วนที่เกี่ยวกับสาระและกระบวนการเรียนรู้ ขอรบกวนเรียนว่าในการเรียนรู้ของคนนี้ ส่วนที่ ๑ คือสาระที่จะรู้ ซึ่งบางทีเราก็เรียกว่าสิ่งที่เราบรรจุลงไปเป็นหลักสูตรให้เขาเรียน ส่วนกระบวนการเรียนรู้ก็อย่างที่เข้าใจกัน

๒๘๓

สผ ๓๑/๒๕๕๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

สุทธิกานต์ ๑๒๕/๒

เพราะฉะนั้นเราจึงเอา ๒ คำนี้มาคู่ คือไม่ใช่แต่เพียงพัฒนากระบวนการเรียนรู้ แต่ต้องพัฒนาเนื้อหาสาระที่จะรู้ด้วยให้ทันสมัย ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง แต่คำว่า อย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่อง นี้ ผมเข้าใจว่าที่เราใช้คำคู่กันคือสม่ำเสมอต่อเนื่องนี้ คือต้องการให้ทำอยู่เป็นปกติ ไม่ใช่ทำ ๆ หยุด ๆ เนื่องจากว่าการเปลี่ยนแปลง ทางด้านวิชาการนี้ค่อนข้างจะรวดเร็ว จึงใช้คำย้ำเท่านั้นเองครับ แต่ถ้าคิดว่า ไม่เอาคำว่า สม่ำเสมอ เอาแต่ ต่อเนื่อง เฉย ๆ จะได้ความที่สมบูรณ์ก็ไม่ใช่ไร แต่การใส่ไว้นี้บอกความประสงค์ที่ว่าจะต้องทำอยู่เรื่อย ๆ หยุดไม่ได้ เพราะฉะนั้น ตรงนี้ก็เป็นความประสงค์ที่ต้องการจะย้ำคำครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : คือท่านกรรมาธิการ ขอภัยครับ เมื่อกี้ท่านบอกว่าท่านจะตัดคำว่า สม่ำเสมอ ออกก็ไม่ว่า ที่นี้ถ้าตัดออกแล้วจะเป็นอย่างไร หมายความว่าท่านยอมให้ตัด หรือว่าอย่างไรครับ คือเพื่อความเข้าใจชัดเจนขึ้นครับ

ศาสตราจารย์วิจิตร ศรีสอาน (กรรมาธิการ) : ท่านประธาน ที่เคารพครับ การเอาไว้นี้จะดีกว่าตัด เพราะว่าการย้ำในบางลักษณะก็ไม่พุ่มเพื่อ จนเกินไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านฤๅเทพครับ

ร้อยโท ฤๅเทพ ไสกระจำง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ฤๅเทพ ไสกระจำง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ พรรคความหวังใหม่ เมื่อกรรมาธิการได้ตอบ โดยอ้างถึง (๑) ว่าเป็นการวางหลัก ซึ่งก็เข้าใจว่า ในการปฏิบัตินั้นก็จะมีหน่วยงานที่จะมาจัดการศึกษา เราเข้าใจครับว่าหลักการศึกษ ต่อไปนี่ก็คงเป็นการศึกษาตลอดชีวิต แต่เมื่อวางหลักอย่างนั้นแล้วก็เท่ากับว่าในการจัดการศึกษา การจัดระบบโครงสร้างและกระบวนการนี้จะมีหลักอยู่ ๓ หลักที่ว่านี้ เมื่อหลักที่ ๑ เป็นหลักของคนทั่วไป ประชาชนทั่วไปที่จะต้องได้รับการศึกษาตลอดชีวิต แล้วคนที่อยู่ในโรงเรียน คนที่อยู่ในระบบนี้เราใช้หลักอะไรครับ ในเมื่อท่านเขียน หลักที่ ๒ ต่อมานี่ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและไปพูดถึงการพัฒนาสาระ และกระบวนการเรียนรู้ นั้นหมายถึงว่า ถ้าเน้นหลักที่ ๑ ให้การศึกษาตลอดชีวิต

๒๕๘

สผ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

สุทธิกานต์ ๑๒๕/๓

สำหรับคนทัวไป นั้นหมายถึงว่า ท่านแยกคนทัวไปออกมาจากคนที่อยู่ในระบบโรงเรียน
ตรงนี้หลักที่จัดในระบบโรงเรียนนี้จะอยู่ในมาตรา ๕ ตรี นี้ด้วยหรือเปล่า หรือว่าหลัก
ที่ท่านว่าตรงนี้หลักขนาดไหน อ่านแล้วค่อนข้างจะสับสน เพราะคำตอบของท่านเอง
เป็นการแยกว่าที่ต้องยึดหลักการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชนทัวไปนั้น-----

- ๑๒๖/๑

สผ ๓๑/๒๕๕๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

วัชรี ๑๒๖/๑

อยากจะถามว่าสำหรับวัยที่อยู่ในระบบโรงเรียนนี้ได้บ่งถึงหลักที่จะจัดตาม
มาตรฐานหรือไม่ หรืออยู่ในมาตราไหน ขอกราบเรียนถามครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : มีท่านใดจะถามกรรมวิธีการอีกไหมครับ เชิญท่านสรชาติครับ
ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม (นครราชสีมา) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพครับ ผมยังขออนุญาตกราบเรียนว่าที่ท่านกรรมวิธีการ
ได้มาชี้แจงนะครับว่า ความหมายมีสัมพันธ์ต่อเนื่อง มันมีความหมายที่
แตกต่างกันอยู่ ผมเองต้องขออนุญาตกราบเรียนว่า ถ้าเราเขียนว่าให้อย่าง
สัมพันธ์ คือหมายถึงว่าปีหนึ่งปรับครั้งหนึ่ง ปีหนึ่งปรับครั้งหนึ่ง ๆ คือ
สัมพันธ์ แต่ถ้าเราปรับกระบวนการเรียนรู้อันโนอดีตที่ผ่านมาเราอาจจะ
ปรับช้าหน่อย แต่อากาศข้างหน้าอาจจะปรับเร็วขึ้น มันจะไม่สัมพันธ์ครับ
นั่นก็คือสิ่งที่ผมเองต้องขออนุญาตกราบเรียนว่า ถ้าเราเขียนกฎหมาย แล้วให้ไป
ตีความต่อไป มันก็จะ เป็นปัญหา แต่ถ้าคำซึ่งมันไม่มีอะไรมากมายนักที่จะตัดออกได้
อย่างต่อเนื่องน่าจะเพียงพอ ซึ่งจะเห็นว่าความต่อเนื่องนั่นก็คือต่อเนื่องกันไป
ไม่ได้ขาดช่วงขาดตอน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านสรชาติขอโทษนะครับ ท่านลองเสนอความเห็น
ท่านจะตัดอย่างไร ข้อความถ้อยคำอย่างไร เพื่อกรรมวิธีการจะเห็นด้วย
ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม (นครราชสีมา) : ก็เห็นว่า
เป็นไปอย่างต่อเนื่อง เท่านั้นเอง ตัดคำว่า สัมพันธ์ ออกไป เพื่อจะเห็นภาพว่า
ถ้าสักวันหนึ่งอนาคตข้างหน้า เราอยากจะมีการปรับกระบวนการเรียนรู้
อย่างก้าวกระโดด อยากให้รวดเร็วทันกับเหตุการณ์หรือสิ่งที่มันเกิดขึ้น เราก็
สามารถที่จะกระทำได้โดยไม่ขัดกับกฎหมายฉบับนี้ ถ้าสมมุติว่าเราออกกฎหมายว่า
สัมพันธ์ก่อนนะครับ เกิดมีการท้วงติงและมีการตีความหมายกันไปในทางที่
ตามกฎหมายที่เกิดขึ้น ก็บอกว่าสัมพันธ์ ปีที่แล้วคุณปรับกระบวนการไป
เพิ่งปรับหลักสูตรไป แล้วปีนี้ก็จะปรับอีกทำไม มันก็จะมาตีความตรงนี้ได้ด้วย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านสรชาติครับ กรรมวิธีการจะชี้แจงท่านครับ ต้องขอภัยครับ

สผ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

วชิรี ๑๒๖/๒

ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม (นครราชสีมา) : ครับผม
 นิดเดียวครับท่านประธานครับ ผมเองต้องขออนุญาตกราบเรียนว่า ในเมื่อ
 เราเองนั้นเราพยายามที่จะบอกว่า มาตรา ๕ ตรี เป็นเรื่องของการจัดระบบ
 จัดโครงสร้างกระบวนการเรียนรู้ มันรวมไปถึงการที่จะต้องปรับโครงสร้างด้วย
 ดังนั้นการปรับโครงสร้างมันไม่ได้ทำสม่ำเสมอ แต่บางครั้ง ๑๐ ปี ค่อยมาปรับ
 โครงสร้างครั้งหนึ่ง เหมือนกับเราจะทำรีเอ็นจิเนียริง เราไม่ได้ทำทุกปีครับ
 เมื่อมันมีประสบการณ์ มีปัญหา มีองค์กรขนาดใหญ่เกิดขึ้นแล้ว มันจะต้องมาปรับ
 โครงสร้างขององค์กรเกิดขึ้น เช่นเดียวกันครับ ถ้า (๓) ตรงนี้เราสามารถ
 ที่จะเขียนกฎหมายซึ่งมันเปิดช่องเอาไว้บ้าง ให้เราทำงานและให้รู้ว่าการพัฒนา
 จะต้องต่อเนื่องกันในกระบวนการเรียนรู้ มันก็จะชัดเจนใน (๓) มากยิ่งขึ้น
 นั่นคือสิ่งที่ผมเองขออนุญาตกราบเรียนครับ ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมการครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่าน
 ประธานที่เคารพครับ กรรมการหารือแล้วไม่ขัดข้องที่จะตัดในส่วนคำว่า
 สม่่าเสมอ ออกนะครับ เพราะว่าก็มีประเด็นที่ท่านได้หยิบยกขึ้นมาว่า กรณี
 ที่เกิดการก้าวกระโดดขึ้นมา ประเด็นจะไม่สอดคล้องกับถ้อยคำในนี้ ตรงนั้น
 ไม่เป็นปัญหา ส่วนประเด็นการศึกษาตลอดชีวิตกับการศึกษาในระบบนั้น อยากจะ
 กราบเรียนว่า การศึกษาในระบบนั้นถือเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตลอดชีวิต
 ตามที่นิยามกันไว้ในมาตรา ๓ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ กรรมการยอมรับแก้ไขตามที่ท่านสมาชิกเสนอ
 ไม่ติดใจนะครับ ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบตามที่กรรมการแก้ไข เชิญท่าน
 เลขาธิการฯ ต่อครับ

นางศิริลักษณ์ ปันบัวรุ่งกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
 มาตรา ๕ จัตวา คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : มีท่านใดติดใจไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

สพ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

วัชรี ๑๒๖/๓

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ไม่ติดใจนะครับ ผ่านครับ

นางศิริลักษณ์ ปั้นบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
มาตรา ๖ คณะกรรมาธิการตัดออก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านอดีตร มาตรา ๖ นะครับ

นายอดีตร เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ผม อดีตร เพียงเกษ พรรคความหวังใหม่ จังหวัดขอนแก่น ผมถามสั้น ๆ ครับ
มาตรา ๖ เป็นอะไรกับกรรมาธิการครับถึงตัดออก ตัดออกหมดเลยครับ ไม่เหลือ
แล้วมีสาเหตุโกรธเคืองกันหรือเปล่า นำไปไว้ที่ไหน เพราะว่าดู ๆ แล้วนะครับ
การศึกษาตามอัธยาศัย คำดี ๆ ก็มีอยู่ เพื่ออธิบายไม่ให้เครียด ผมจึงอยากว่า
เอาไปฝาก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านอดีตรครับ ขอเตือน ใจเย็น ๆ นะครับ

นายอดีตร เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ผมขอประทานโทษ
ท่านประธานครับ คือลักษณะที่ว่าแต่ละคำเอาไปฝากไว้ตรงนั้นบ้าง ฝากไว้
ตรงนี้บ้างนะครับ ผมอยากดูกรณีว่าการฝากของท่านฝากอย่างไรในมาตรา ๖
โดยไม่ใส่ใจหรือไม่สนใจในการที่เป็นร่างฯ ที่ผ่านจากสภาเรา มาตรา
ทั้งมาตราท่านประธานครับ มาตรา ๖ นี้คือถ้าพูดตามศักดิ์กันแล้วใหญ่กว่า ทวี ตรี
หรือเบญจ ตามกฎหมายนะครับ ศักดิ์เขาใหญ่กว่า คราวนี้ไปตัดอันใหญ่ออกทั้งหมด
แล้วไปเพิ่มตรี ซึ่งเวลาเรียงมาตราแล้วก็จะ เป็น ๕ ๖ ๗ ๘ ผมจึงมีข้อสงสัยว่า
สิ่งที่มีคำดี ๆ เกี่ยวกับว่า การศึกษาแบบอัธยาศัย สอดคล้องกับความต้องการ
ของผู้เรียนทุกกลุ่ม ทั้งนี้ให้ผู้เรียนเป็นหลักในกระบวนการจัดการศึกษา คำนี้
คำดีนะครับ ผมไปตรวจราชการ ผมก็สอบถามว่า อาจารย์สอนอะไร บอกสอน
วิทยาศาสตร์ สอนเคมี ไม่มีใครสอนเด็กเล็กคนหรือครับ ผมเลยกลับ ไม่ตรวจ
ราชการเลย สอนเด็ก เคมี สอนอะไรต่าง ๆ ไม่เคยสอนเด็กเล็กคนครับ
เพราะฉะนั้นมาตรา ๖ เขาบอกว่า ผู้เรียนเป็นหลักในกระบวนการจัดการ
ศึกษา ผมว่าน่าจะถูกต้อง ทุกคนสนใจเด็ก ไม่ใช่สนใจว่าวันนี้จะได้เป็น

๓๐๒

สพ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

วัชรี ๑๒๖/๔

อาจารย์ ๓ หรือไม่วไปติวที่ไหนด ลักษณะเป็นลักษณะอย่างนั้น ผมว่ามีสาระ
สำคัญ จึงขออนุญาตถามว่ามีสาเหตุโกรธเคืองกับทางกรมการธิการอย่างไร
ถึงตัดออกหมดเลยครับ

- ๑๒๗/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมการครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ประธานคณะกรรมการ) :
ท่านประธานที่เคารพครับ อยากจะกราบเรียนว่ารักใคร่กันดีครับจึงจัดไว้
ในที่ที่เหมาะสม บางส่วนจะเป็นไปในตามคำนิยามของการศึกษาตลอดชีวิต
บางส่วนเป็นเรื่องของแนวการจัดการศึกษาจึงไปปรากฏอยู่ในหมวดนั้น เช่น เรื่อง
ของการที่ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดแล้วก็ประเด็นบางประเด็นก็จะไปอยู่ในมาตรา
ในหมวดแนวการจัดการศึกษาในมาตราถัด ๆ ไปครับ เช่น มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐
มาตรา ๒๑ ทั้งหมดเพื่อจะให้สอดคล้องกันชื่อหมวดครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ครับ ท่านอดีตร ยังติดใจไหมครับ เชิญครับ

นายอดีตร เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ท่านประธานครับ
ด้วยความเคารพครับ ในฐานะที่เขาเป็นมาตราคือเขามีศักดิ์ มีความสำคัญ
ลดฐานะเขาทันทีครับ ในเมื่อเขาไปอยู่ที่อื่นไปอยู่กับมาตราอื่น ศักดิ์ศรีของเขา
ที่เป็นมาตรา ๖ จะขาดหายทันที ความสำคัญจะสลายไปตามสิ่งที่เราไปฝากไว้
อย่างนี้ครับท่าน ผมเข้าใจอย่างนั้นนะครับ แต่ว่าถ้ากรรมการเห็นอย่างนั้น
ก็ไม่เป็นไรครับ แต่ผมสอบถามเพื่อความรู้ว่า ต่อไปในวาระที่ ๑ ก็ต้องพิจารณา
ดี ๆ ว่ากรรมการจะไปฝากอะไรหรือเปล่านั้นครับ เพราะว่าวาระที่ ๑
เราได้เถียงกันมากท่านประธานครับ จึงขออนุญาตที่จะเห็นด้วยกับทางกรรมการครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านชรินทร์นยังติดใจนะครับ เชิญครับ

นางสาวชรินทร์น พุทธปวน (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ
ดิฉัน ชรินทร์น พุทธปวน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่
พรรคประชาธิปัตย์ ดิฉันยังเห็นว่าข้อความที่ทางนี้ให้ผู้เรียนเป็นหลักในกระบวนการ
จัดการศึกษาตรงนี้เป็นสิ่งที่น่าจะคงไว้ ถ้าเผื่อว่าท่านจะตัดในมาตรา ๕ ตี
มาตรา ๕ จัดว่า น่าจะคงข้อความนี้ไปอยู่ด้วยแต่ไม่มี ที่นี้พอมามองในมาตรา ๒๑
ท่านประธานคณะกรรมการได้พูดว่า จัดไว้ในมาตรา ๒๑ (๑) จัดเนื้อหาสาระ
และกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ และความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึง
ความแตกต่างระหว่างบุคคล ตรงนี้เนื้อความจะไม่ได้ใจความเท่ากับ
ให้ผู้เรียนเป็นหลักในการจัดกระบวนการศึกษา เพราะว่าวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ใน

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักพึ่งตนเอง ใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วยตนเอง ถ้าเผื่อว่าขาดข้อความตรงนี้เกรงว่าจะไม่สมบูรณ์ ขอความเห็นค่ะ ขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมการครับ

ศาสตราจารย์วิจิตร ศรีสอาน (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วิจิตร ศรีสอาน กรรมการครับ อย่างที่ท่านประธานคณะกรรมการ ได้เรียนชี้แจงครับว่า ได้เอาสาระของมาตรานี้กระจายไปไว้ในที่ที่เหมาะสม เพราะเผอิญเราไปเปลี่ยนชื่อหมวดโดยที่เดิมนั้นจะว่าบททั่วไป แต่เมื่อเราไปเปลี่ยนเป็น ความมุ่งหมายและหลักการ สาระที่เหลือนั้นก็ควรจะเป็นความมุ่งหมาย และหลักการเท่านั้น ที่นี้เอาไปใส่ที่ไหนครับ ความสำคัญที่ท่านสมาชิกได้ทักขึ้นก็คือ ใส่ไว้มาตรา ๑๙ นะครับ ที่บอกว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคน มีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านชูรินรัตน์ ยังดีใจใจใหม่ครับ ไม่ดีใจใจนะครับ ผ่านครับ ท่านเลขาธิการฯ เชิญต่อครับ ท่านจตุรนต์เชิญครับ ขออภัย

นายจตุรนต์ ฉายแสง (ฉะเชิงเทรา) : ท่านประธานที่เคารพ ผมจตุรนต์ ฉายแสง พรรคความหวังใหม่จากจังหวัดฉะเชิงเทรา ผมขอแสดงความเห็นในมาตรา ๖ ที่ตัดออกไป คือปัญหาดูเหมือนจะเกิดจากการที่ท่านไปเติมคำว่า ความมุ่งหมายและหลักการเข้าไปในหมวด ๑ บททั่วไป ซึ่งเดิมมาตรา ๕ กับมาตรา ๖ มีความสำคัญ ฐานะใหญ่มากนะครับ อย่างที่ท่านอดิสรพุดไปบอกว่า เป็นมาตราใหญ่กว่าวรรคหรือใหญ่กว่า ตรี จัตวา แต่ความจริงแล้ว มีฐานะสูงกว่านั้นก็ถือว่าอยู่ในบททั่วไป เดิมเป็นบททั่วไป เขาต้องการเป็นหลักไว้ อย่างนี้ก่อนแล้วหมวดอื่น ๆ หัวข้ออื่น ๆ จะต้องตามหมวดนี้-----

สพ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

สติมา ๑๒๘/๑

พอท่านไปเติมข้อความเข้าไป นั่นก็ไปลดฐานะไปแล้วอย่างหนึ่ง กับอีกอย่างหนึ่ง ที่บอกว่า มีการย้ายที่เปลี่ยนที่ของข้อความในมาตรา ๖ ไปไว้ตามที่ต่าง ๆ ได้มีการเปลี่ยนสาระสำคัญซึ่งผมอยากจะ เรียงตามว่า คณะกรรมาธิการยืนยันว่า ได้พิจารณาแล้วอย่างรอบคอบหรือไม่ ในมาตรา ๖ ผมจะยกเฉพาะเรื่องที่น่าสนใจก็คือ การพูดถึงการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ซึ่งท่านเอาไว้ในมาตรา ๒๐ อย่างน้อยเป็นที่หนึ่งที่เอาไปไว้แน่ ๆ นะครับ มีความต่างกันก็คือในมาตรา ๖ ได้พูดไว้ว่า ให้สถานศึกษาจัดการศึกษา แล้วก็มีความต่อ ๆ ไปจนกระทั่งถึงบอกว่า และต่อเนื่องทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ความหมายก็คือ เจตนาในบททั่วไปเติมให้สถานศึกษาต้องจัดการศึกษาที่มีทั้งการศึกษาในระบบ นอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย แต่ว่าพอมานในมาตรา ๒๐ จะเห็นว่าไม่ได้ไปใช้กับคำว่า สถานศึกษา อีกต่อไป เป็นเรื่องของการจัดการศึกษา ซึ่งพูดขึ้นมาเฉย ๆ ว่า การศึกษาในระบบ นอกระบบ อัธยาศัย ต้องเป็นอย่างไรนะครับ ซึ่งเป็นคนละเรื่องกันแล้ว เรื่องเดิมเขาบอกว่า สถานศึกษาต้องจัดการศึกษาให้ต่อเนื่องทั้ง ๓ แบบนี้ แต่จะเป็น ๓ แบบนี้หรือจะเป็น ๔ แบบอย่างที่ว่าบางกลุ่มบางองค์กรมีการเสนอมา นั่นเป็นเรื่องหนึ่งนะครับ แต่ในขณะนี้เป็นเรื่องว่าท่านเปลี่ยนจากการที่บอกว่า ให้ "สถานศึกษาจัดการศึกษา ๓ แบบ ให้มี ๓ แบบ เปลี่ยนมาเป็นบอกว่าการจัดการศึกษา ๓ แบบซึ่งไม่ได้บังคับสถานศึกษา ไม่ได้บอกว่าสถานศึกษาต้องทำตามนี้ จะต้องมีเน้นความสำคัญเรื่องอะไรบ้าง อันนี้ก็คือประเด็นว่า ถ้าจะบอกแต่เพียงการย้ายที่อย่างเดียวก็น่าจะไม่ใช่ มีการเปลี่ยนสาระด้วย เพียงแต่ท่านจะเน้นจะยืนยันว่าได้คำนึงแล้วว่าการเปลี่ยนแปลงสาระด้วยเหตุผลอย่างไร ก็ขอความกรุณาชี้แจงถ้าชี้แจงได้ชัดเจนก็จะดีไม่ต้องคิดใจอีกต่อไป ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมาธิการชี้แจงครับ

ศาสตราจารย์วิจิตร ศรีสอ้าน (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม วิจิตร ศรีสอ้าน กรรมาธิการ ในเบื้องต้นมาตรา ๖ ถ้าเอาไว้ตรงนี้แล้วถือว่าเป็นหลักทั้งฉบับ จะเป็นหลักได้เฉพาะการศึกษาที่จัดในสถานศึกษาเท่านั้น แต่ในข้อเท็จจริงแล้วร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ ผู้จัดการศึกษามีตั้งแต่ครอบครัว องค์กรชุมชน สถาบันศาสนา โรงเรียน สถานศึกษา เพราะฉะนั้นเราพิจารณาแล้ว

สผ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

สถิติมา ๑๒๘/๒

เห็นว่า ตรงนี้แคบไปคำว่า ในสถานศึกษา เพราะเจตนารมณ์ของร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ ผู้จัดการศึกษาจะมีไม่แต่เพียงสถานศึกษาเท่านั้น แล้วไม่ว่าใครจัดก็ควรจะต้องคำนึงถึงสิ่งที่ปรากฏในมาตรา ๖ นี้คือเหตุผลหลักที่ว่าทำไมเรากระจายสาระของมาตรา ๖ ไปไว้ และในขณะที่เดียวกันถ้าดูระบบการศึกษามาตรา ๑๐ ที่บอกมี ๓ แบบนี้ ๓ แบบนี้ก็ไม่ว่าหมายความว่าจัดในสถานศึกษา แล้วก็บอกไว้ด้วย ในวรรคหนึ่งก็บอกว่า สถานศึกษาอาจจัดการศึกษาในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งหรือ ๓ แบบก็ได้แล้วในข้อเท็จจริงแล้วการศึกษาตามอรรถกถาฉบับนั้นไม่ได้จัดในสถานศึกษา ส่วนใหญ่จะจัดในหน่วยงานอื่น สื่อมวลชน พิพิธภัณฑ์อะไรต่าง ๆ เพราะฉะนั้น การที่มาตรา ๖ ไปเขียนไว้เฉพาะในสถานศึกษาทำให้อยู่ตรงนั้นแล้วเป็นหลักไม่ได้ เพราะแคบไปครับ

๓๐๓

สผ ๓๑/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ศิริลักษณ์ ๑๒๙/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : มีท่านใดตั้งใจอีกไหมครับ ท่านจาตุรนต์ไม่ตั้งใจนะครับ ผ่านครับ
เชิญท่านเลขาธิการฯ ต่อครับ

นางศิริลักษณ์ บั้นบัวรุ่งกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
หมวด ๒ สิทธิและหน้าที่ของบุคคลในด้านการศึกษา มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผมดูแล้ว
มีการแก้ไขมากอย่างที่ท่านสมาชิกว่า เพื่อให้มีการศึกษาโดยรอบคอบ จะได้
ไม่ต้องอภิปรายกันมาก ผมขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๒๑.๔๕ นาฬิกา